

S. No. 3349 Ph
#

Ph
26/5/02

DATE LABEL

Call No.....

Date.....

Account No...41694

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above.
An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is
kept beyond that day.

3462

IOBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR

Call No. _____

Acc. No. _____

1. This book should be returned on or before the last date stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day if the book is kept beyond the date stamped above.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

IOBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR

Acc. No. _____

Call No. _____

1. This book should be returned on or before the last date stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day if the book is kept beyond the date stamped above.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

انتشارات دانشگاه تهران

۴۳۶

تاریخ فرهنگ اروپا

تألیف

دکتر عیسی صدیق

فارغ التحصیل از دانش‌سرای ورسای

لیسانسیه در ریاضی از دانشگاه پاریس

دکتر در فلسفه از دانشگاه کلمبیا (نیویورک)

آذر ماه ۱۳۳۶

چاپخانه دانشگاه

مکتبہ اسلامیہ

773

940

5113 T

✓
CHECKED

J. & K. UNIVERSITY LIB	
Acc No	41694
Date	5.9.64

8/9/64
5/9/64

بھا : ۸۰ روپياں

فهرست مندرجات

الف	فهرست تفصیلی کتاب
و	فهرست تصویرها و نقشه‌ها و جدولها
ز	غلطنامه
ح	دیباچه

فصل اول

۱	آموزش و پرورش در یونان باستان
	کشور یونان - مردم یونان - دوره‌های آموزش و پرورش
۴	دوره نخست (تا ۴۷۹ پیش از میلاد)
	دراسپارت - در آتن - دوره تحصیل - برنامه - محسنات و معایب
۹	دوره دوم (۱۴۶ - ۴۷۹ پیش از میلاد)
	عصر طلایی - تحول از دوره نخست به دوم - تغییرات بزرگ - تفوق شخصی و انحطاط - آموزش عالی - سقراط - افلاطون - ارسطو - دانشگاه آتن - در خارج از یونان - دانشگاه اسکندریه - خدمات یونان باستان

فصل دوم

۲۲	آموزش و پرورش در روم
	روم قدیم - اوصاف رومیها - نتیجه امپراطوری روم - تربیت خانگی - دوره تحول - نفوذ یونان - دبستان - دبیرستان - آموزشگاه‌های سخنرانی - تحصیلات عالی - محاسن فرهنگ روم - معایب فرهنگ روم - خدمات روم

فصل سوم

۳۹	ظهور مسیح و تأثیر او در آموزش و پرورش
	مذهب رومیها - بنی اسرائیل - ظهور و انتشار دین مسیح - خدمات مذهب مسیح - آموزشگاه‌های مقدماتی - آموزشگاه‌های علوم دینی - خانقاه‌ها

فصل چهارم

صفحه

۴۸

آموزش و پرورش در قرون وسطی

انحطاط روم - مهاجرت و هجوم ژرمنها - مشخصات قرون وسطی - خانقاهها -

شارلمانی و جنبش موقت فرهنگ - اقدامات الفرد در انگلستان

۵۷

ظهور اسلام و تأثیر آن در آموزش و پرورش

صدر اسلام - اخوان الصفا - رساله‌های اخوان الصفا - اهمیت بغداد - انتقال علوم

باسپانی - فرهنگ اسلامی در اروپای غربی

روش اهل مدرسه

۶۹

اهل مدرسه - موضوع هائی که بکار میرفت - طرز بیان مطلب - چند کتاب -

محاسن و معایب روش اهل مدرسه

پرورش بزرگان

۷۵

دانشگاهها

۷۶

اولین دانشگاهها - امتیازات - سازمان - برنامه و روش - درجه‌ها - نظر انتقادی

فصل پنجم

تحول از قرون وسطی به عصر جدید

۸۴

الف - جنبش فرهنگ پژوهان در ایتالیا

۸۷

پترارک - فرهنگ یونان و کوریزولوراس - حمایت بزرگان - آموزشگاه

مانتو - روابط فرهنگ پژوهان با دانشگاهها و کلیسا - انحطاط در پایان

قرن پانزدهم

۹۴

ب - جنبش فرهنگ پژوهان در کشورهای مرکزی اروپا

قرق جنبش مذکور با جنبش ایتالیا - در فرانسه - در کشورهای آلمان - اراسم

آموزشگاه شاهزادگان - ژیمناز - در انگلستان - مدرسه سن پل - نتیجه

جنبش در اروپای مرکزی و شمالی

۱۰۹

ج - جنبش دینی

علل و مقدمات جنبش - لوتر - عقاید لوتر درباره فرهنگ - کالون - هانری

هشتم - آموزش و پرورش در کشورهای پرستان - نتیجه جنبش دینی

۱۱۸

د - واکنش کاتولیکها

شورای ترانت - یسوعیها - آموزشگاههای یسوعی - اهمیت مدارس یسوعیها -

ژانسنیها - برادران مدارس مسیحی - مدارس مسیحی - فنلن و پرورش دختران -

نتیجه جنبش دینی و واکنش آن

فصل ششم

صفحه

۱۲۸

جنبش حقیقت جوئی یا جنبش علمی

حقیقت جوئی - رابله - مونتنی - موالکاستر - میلتن

۱۳۵

جنبش علمی

علوم طبیعی و ریاضی در یونان و روم - ضدیت روحانیان - کپرنیک - کپلر -

گالیله - نیوتن - پاراسلسوس - لاندمن - پالیسی - وسالیوس - بیکن - دکارت -

کمنیوس - تأثیر جنبش حقیقت جوئی در مدارس

فصل هفتم

۱۵۳

ورزش ذهنی - بسط قوای فکری - فلسفه تعلیم زبانهای

باستانی (لاتین و یونانی)

مقدمه - اساس نظریه - علل پیدایش نظریه - محاسن و معایب نظریه - جان لک -

تربیت بدنی - تربیت اخلاقی - تربیت فکری - نظریه ورزش ذهنی در کشورها -

در انگلستان - در آلمان - در فرانسه - در امریکا

فصل هشتم

۱۶۳

طبیعت دوستی - روسو

طغیان قرن هیجدهم - زندگانی روسو - نخستین آثار او - امیل - بخش نخست -

بخش دوم - بخش سوم - بخش چهارم - بخش پنجم - محسنات و معایب کتاب -

خلاصه افکار روسو - تأثیرات روسو - انتشار عقاید روسو - باسندو

فصل نهم

۱۷۹

توجه بر روان شناسی

پستالزی - یتیم خانه - در بورگدورف - بنگاه ایوردن - عقاید پستالزی -

نفوذ پستالزی - هر بارت - زندگانی هر بارت - روان شناسی هر بارت - منظور

از پرورش - برنامه - روش هر بارت - نفوذ هر بارت - فربل - نظریات اصولی

فربل - روش فربل - برنامه کود کستان - ارزش کار و عقیده فربل - عقاید

فربل در اروپا و امریکا - نفوذ پستالزی و هر بارت و فربل

فصل دهم

۲۰۷

توسعه علوم طبیعی و ریاضی و ورود آنها به آموزشگاه

توسعه علوم و صنایع - تأثیر در آموزش و پرورش - هربرت اسپنسر - عقاید

اسپنسر - هکسلی - دانشمندان دیگر - ورود علوم به آموزشگاهها

فصل یازدهم

صفحه

۲۱۸

در تأثیر اجتماعی آموزش و پرورش

آموزش و پرورش در نظر زمامداران - در نظر پستالزی و هر بارت و فربل -
در نظر طرفداران علوم طبیعی - در نظر جامعه شناسان
توسعه فرهنگ در اثر مردم دوستی و اعتقادات مذهبی
در آلمان - در انگلستان - آموزشگاه های بچگان - انجمن آموزشگاه
های رسمی در آمریکا - تأسیس مدارس رسمی

۲۲۳

فصل دوازدهم

۲۲۸

سازمان رسمی فرهنگ آلمان

مقدمه - دبستان - اصلاحات ۱۹۱۹ - دبیرستان - دانشگاهها - تغییرات در دوره
نازیها - بعد از جنگ جهانی دوم - دوره ابتدائی - دوره متوسطه - آموزش فنی
تعلیمات عالییه - تربیت معلم - آمار

فصل سیزدهم

۲۴۵

سازمان فرهنگ فرانسه

دوره ابتدائی - دوره متوسطه - تعلیمات فنی - دانشگاهها - تمرکز اداری -
جنبش اصلاح طلبی - آمار

فصل چهاردهم

۲۵۸

سازمان فرهنگ انگلستان

قوانین مهم فرهنگی - قانون ۱۹۴۴ - وزارت فرهنگ - حوزه های فرهنگی -
آموزش ابتدائی و متوسطه - حفظ دستگاه کهن - تعلیمات فنی - تربیت معلم -
دانشگاهها - آمار

فصل پانزدهم

۲۷۱

سازمان فرهنگ آمریکا

تاریخچه مهاجرت با آمریکا - قانون اساسی و فرهنگ - هیئت مدیره فرهنگ هر
کشور - مدیر کل فرهنگ هر کشور - اداره کل فرهنگ هر کشور - حوزه های
فرهنگی - حوزه فرهنگ شهرها - کمک های دولت مرکزی - منابع درآمد
فرهنگ - آغاز تعلیم عمومی - دستگاه آموزش و پرورش - آموزش همگانی -
روش و برنامه - نظریات دیوئی - اهمیت فرد - تعلیمات متوسطه - روش علمی -
تربیت معلم - تعلیمات فنی - دانشگاهها

فصل شانزدهم

سازمان فرهنگ روسیه

صفحه
۳۰۹

نکاتی از تاریخ روسیه - نظریه پیشوایان کمونیسم - مشخصات عمده - سازمان اداری - دستگاه تعلیم و تربیت - برنامه ابتدائی و متوسطه - تعلیمات دینی - تعلیمات عالییه برای کارگران - تعلیمات فنی - مدارس عالی و دانشگاهها تربیت معلم - انجمنهای خارج از مدرسه - آموزش سالمندان .

فصل هفدهم

۳۳۲	توجه به هنر و صنعت - تحولات کلی فرهنگ در قرن بیستم	۸۶۱
۳۳۹	فهرست اصطلاحات فرهنگی	۵۳۱
۳۴۱	مآخذ کتاب	
۳۴۵	فهرست نامها	
۳۴۶	نظریه پیشوایان کمونیسم	۵۳۱
۳۴۷	مشخصات عمده	۵۳۱
۳۴۸	سازمان اداری	۵۳۱
۳۴۹	دستگاه تعلیم و تربیت	۵۳۱
۳۵۰	برنامه ابتدائی و متوسطه	۵۳۱
۳۵۱	تعلیمات دینی	۵۳۱
۳۵۲	تعلیمات عالییه برای کارگران	۵۳۱
۳۵۳	تعلیمات فنی	۵۳۱
۳۵۴	تربیت معلم	۵۳۱
۳۵۵	انجمنهای خارج از مدرسه	۵۳۱
۳۵۶	آموزش سالمندان	۵۳۱

فهرست تصویرها و نقشه‌ها و جدولها

صفحه		صفحه	
۱۳۸	کپر نیک	۲	نقشه یونان باستان
۱۴۰	گاليله	۷	تخته حساب یونانیها
۱۴۰	نیوتن	۱۴	سقراط
۱۴۲	فرانسیمس بیکن	۱۵	افلاطون و ارسطو
۱۴۴	دکارت	۱۶	ارسطو
۱۴۶	کمنیوس	۱۸	نقشه دانشگاههای یونان
۱۵۶	اك	۲۳	نقشه ایتالیا
۱۶۰	مهر مدرسه	۲۸	نقشه امپراطوری روم
۱۶۶	روسو	۳۰	تخته حساب رومیها
۱۸۴	کاخ ایوردن	۳۱	دبستان رومی
۱۸۶	پستالزی	۵۰	نقشه اروپا هنگام مهاجرت ژرمنها
۱۹۲	هر بارت	۶۳	نقشه عالم اسلامی
۱۹۸	فر بل	۶۶	مجلس درس آلبرت بزرك
۲۱۱	اسپنسر	۷۲	تماس آکیناس
۲۱۳	هکسلی	۷۷	کلیسای نتردام
۲۲۹	فیشته	۷۸	دانشگاه کیمبریج
۲۳۴	طرح مدرسه اصلاح شده	۷۹	کلر کالج
۲۴۱	سازمان مدارس آلمان	۸۷	پاپ گرگوار نهم
۲۴۹	سازمان دبیرستانهای فرانسه	۸۹	پترارک
۲۵۱	سازمان مدارس فرانسه	۹۹	اراسم
۲۶۷	سازمان مدارس انگلستان	۱۰۱	اشتورم
۲۸۶	سازمان مدارس امریکا	۱۰۲	دمستن
۲۸۹	ویلیام جیمس	۱۰۴	جان کلت
۲۹۱	جان دیوئی	۱۰۷	آموزشگاه ایتن
۳۰۱	ابراهام لینکلن	۱۱۲	لو تر
۳۰۶	دانشسرای عالی نیویورک	۱۳۰	وابله
۳۰۷	پل منرو	۱۳۱	مونتنی
۳۲۷	سازمان مدارس روسیه		

غلطنامه (۱)

صفحه	سطر	غلط	صحیح
۳۵	حاشیه	سیر فرهنگ در	تاریخ فرهنگ
۴۰	۱۰	۵۹۸	۵۸۸
۴۱	۱	ابتلات	ابتلاآت
۵۲	۲۴	در فلسطین	در مصر و فلسطین
۶۰	حاشیه	اصلاحات	اصطلاحات
۱۰۹	۱۱	تبایغ	تبلیغ
۱۱۸	۱	تنی	تنی چند
۱۲۱	حاشیه	Convictus	Convictus
۱۳۱	حاشیه (۴)	مردانست	مرداست
۱۶۸	۱۵	ایندوره امیل	دو ایندوره امیل مایل
۱۹۵	۴	در بهرداو	داد بهردو
۲۰۲	۱۰	مادر را	مادر
۲۰۳	۶	انجاء	انحاء
۲۰۸	حاشیه (۱)	۱۸۳۶	۱۷۳۶
۲۱۱	حاشیه	Horbert	Herbert
۲۲۰	۸	انسانی	انسان
۲۳۳	حاشیه (۱)	Realgymnase	Realgymnase
۲۴۰	حاشیه	Operstufe	Oberstufe
۲۴۷	۴	تحصیلات دوره اول	تحصیلات
۲۶۲	۱۲	دبستانها	دبستانها و دبیرستانها
۲۷۶	حاشیه (۱)	دویست	دویست هزار
۲۸۰	۱۶	کشورها	کشورها از مالیاتهای معارفی
۳۱۷	حاشیه	Niepolnya	Niepolnaya
۳۲۰	۲۳	بنگاهگاه	بنگاهگاه

(۱) تنها اغلاط فاحش در اینجا خاطر نشان شده است.

بنام پروردگار دانا و توانا

بیست و پنج سال است که در دانش سرای عالی چند کرسی برای علوم تربیتی تأسیس شده و تدریس تاریخ فرهنگ بعهدۀ من محول بوده است .
چهار سال از این مدت وظیفۀ مذکور را با سخنرانی انجام داده‌ام سپس کتابی بنام «تاریخ مختصر تعلیم و تربیت» تألیف کرده‌ام که تا ۱۳۳۱ متن درس بوده و سه بار تکمیل و چاپ شده است .

در سال مذکور کتاب جامعتری در این رشته تألیف نمودم که در سلسلۀ انتشارات دانشگاه تهران بنام «سیر فرهنگ در ایران و مغرب زمین» بطبع رسید و در آبان ۱۳۳۲ منتشر گردید . در ۱۳۳۵ نسخ آن تمام گشت و دانشگاه بر آن شد که از نو آنرا بزیور طبع آراید . من نیز موقع را مغتنم شمردم و با اضافات و تغییراتی دو کتاب مستقل از آن ترتیب دادم : یکی «تاریخ فرهنگ ایران» که در مهرماه ۱۳۳۶ انتشار یافت و دیگری کتاب حاضر که اکنون بخوانندۀ گرامی تقدیم میشود .
در این کتاب نقائصی که در «سیر فرهنگ» بنظر میرسید در حدود امکان برطرف ساختم - مطالبی که مبهم می نمود روشن کردم - نکات تازه‌ای به بعضی از فصول افزودم - سازمان فرهنگ پنج کشور بزرگ جهان را تکمیل و شرح معارف آنها را بزمان حاضر رساندم .

گرچه این کتاب برای دانشجویان دانش سرای عالی و دانشکده ادبیات تألیف گردیده ولی اکنون که مجاهدت میشود با کمال سرعت از فرهنگ اروپا و امریکا اقتباساتی بعمل آید و از طرق جدید تربیت استفاده شود بر فرهنگیان است که امثال این کتاب را مطالعه کنند و از تجربیات مترقی ترین ملل جهان آگاه گردند و در نقشه‌ها

و طرحها و اقدامات خود از آنها بهره بگیرند .

در اینجا باید تذکر دهم که اولاً با وجود مشهودات شخصی در اروپا و امریکا مطالب و مندرجات این کتاب باستناد مآخذی است که صورت آنها در پایان مجلد داده شده و ای از ذکر مآخذ در حاشیه و متن حتی الامکان خودداری کرده‌ام تا باعث تشتت حواس خواننده نشود . ثانیاً فهرست نامهای کتاب را آقای دکتر منوچهر افضل دانشیار تاریخ فرهنگ تهیه کرده‌اند که از این جهت باید از ایشان تشکر کنم .

امیدوارم این کتاب بروشن شدن فکر طبقات مربی و آموزنده مملکت کمک کند و سبب بهبود تعلیم و تربیت ایران گردد تا مقصود و منظوری که از تألیف آن داشتم برآورده شود و از عمری که در این راه صرف کرده‌ام پیوسته خشنود و سرافراز باشم .

لویزان - ۱۶ آذر ۱۳۳۶

عیسی صدیق

IOBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR

Acc. No. _____

Call No. _____

1. This book should be returned on or before the last date stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day if the book is kept beyond the date stamped above.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

فصل اول

آموزش و پرورش دریونان باستان

یونان باستان کشوری بود کوچک که هیچ نقطه آن بیش از شصت کیلومتر از دریا فاصله نداشت. با وجود این چندین شهرستان مستقل تقسیم شده بود که مهمترین آنها از حیث تمدن شبه جزیره آتیک^(۱) بود که پایتختش را آتن مینامیدند. در ازای این شبه جزیره بده فرسخ نمیرسد و پهنای آن از پنج فرسنگ تجاوز نمیکند.

تمام یونان شاید سه کرور جمعیت داشت مرکب از آزادگان و بیگانگان و بندگان. در آن زمان وسایل گذران عبارت بود از ماهیگیری و برزگری و دامپروری. آب و هوای یونان معتدل است - زمستانهایش کوتاه و ملایم و تابستانهایش خشک و سالم. از یکطرف دریا و آسمان کبود و از طرف دیگر کوهستان و جنگل های کاج برزیبائی کشور میافزاید. دامنه و پایه کوههارا درختان انجیر و زیتون و نارنج و لیمو و مو پوشانده منظره های فرح بخش بوجود میآورد و بینندگان را بستایش طبیعت میخواند.

از لحاظ سیاسی یونان باستان تقریباً به بیست دولت تقسیم شده و هر دولت شهری داشت که مرکز فرمانروائی آن بود. افراد آزاد هر دولت حکومت را در دست داشتند. مهمترین دول مذکور عبارت بود از شبه جزیره آتیک که پایتخت آن آتن نام داشت - لاکونی^(۲) که مقر حکومت آن اسپارت بود - بوئسی^(۳) که شهر مهمش تب^(۴) نامیده میشد.

Laconie (۲)

Attique (۱)

Thèbes (۴)

Boétie (۳)

دربارخی از این دولتها حکومت ملی وجود داشت که بهترین نمونه آن در آتن بود. در بعضی دیگر عده محدودی بر دیگران حکمفرمائی داشتند.

تمام یونانیها خود را از دودمان هلن^(۱) میدانستند و باهم یک زبان و یک کیش

یونان باستان

داشتند معذلك هر دولت مستقل بود و تبعه هر يك در دیگری بیگانه بشمار میرفت و نمیتوانست مثلاً در آنجا مالك شود یا زن بگیرد. گاهی عده ای از دولتهای مذکور باهم متفق میشدند چون هنگام لشکر کشی ایران (۴۷۹ - ۴۹۲ پیش از میلاد) و گاهی باهم منازعه و جدال داشتند. رشك و رقابت و دشواری ارتباط و تمایل آنها به منفرد زیستن موجب شده بود که دولتهای یونان باهم متحد نمیشدند و نفاق میان

(۱) Hellène. یونانیها کشور خود را هم Hellas می نامیدند.

آنها وجود داشت.

شبه جزیره آتیک را در حدود هزار سال پیش از میلاد و شبه

مردم یونان

جزیره آتیک را بین ۸۰۰ تا ۹۰۰ سال قبل از میلاد یونانیها

مسکن خویش قرار دادند و در حدود ۶۵۰ پیش از میلاد در سواحل شرقی مدیترانه

توطن گزیدند. حکومت در دست طبقه مخصوصی بود که افراد آزاد جامعه را تشکیل

میدادند و عضو جامعه محسوب میشدند. عضویت جامعه از راه ارث و پرورش خاص

حاصل میگشت. تنها عضو جامعه ممکن بود پایه رسمی داشته باشد - از خود در

داد گاه دفاع کند - سمت مالکیت پیدا کند - در مجامع همگانی حاضر شود - در

عیدهای مذهبی شرکت جوید. مذهب هم مختص این طبقه بود.

آموزش و پرورش نیز منحصر به پسران همین طبقه و برای نگاهداری سلطه و

حکومت طبقه مذکور بود.

از سال ۵۰۹ پیش از میلاد که یونانیهای شبه جزیره آتیک بیگانگان را با شرائط

معینی به عضویت جامعه خویش پذیرفتند بر شمارهٔ اعضاء جامعه افزوده شد معذک

هشتاد سال بعد یعنی در ۴۳۰ پیش از میلاد عدد اعضاء جامعه از چهل هزار تن تجاوز نمیکرد

در صورتیکه ۱۵۰۰۰۰ بنده و ۱۰۰۰۰ بیگانه در آن شبه جزیره زیست می کرد.

مشاغل بندگان عبارت بود از نوکری - کارگری - ملوانی - شاگردی -

لله گی و مانند آن. عده ای از این بندگان قبلاً در دولتهای دیگر یونان عضویت جامعه

را داشتند و در جنگهای داخلی با سارت گرفتار شده بودند.

در اسپارت شمارهٔ اعضاء جامعه بسیار کمتر از آتن بود و مشاغل بندگان

خیلی پست تر.

تاریخ آموزش و پرورش یونان باستان را میتوان بدو دوره

دوره های

مشخص تقسیم کرد:

آموزش و پرورش

دوره نخست از زمان قدیم تالشکر کشی ایران و پس نشینی

ایرانیان یعنی سال ۴۷۹ پیش از میلاد. دوره دوم را از ۴۷۹ باید آغاز کرد و بسال ۱۴۶ قبل از میلاد که یونان جزو متصرفات امپراطوری روم شد خاتمه داد. اطلاعات درست تنها راجع بآتن و اسپارت در دست است. در این دو کشور منظور از پرورش این بود که پسران اعضاء جامعه را برای حکومت و دفاع از میهن آماده کنند.

دوره نخست

(تا ۴۷۹ پیش از میلاد)

در اسپارت لا کونی جلگه‌ای است که از اطراف کوهها آنرا گرفته و مردمان جنگجو ورشید می‌پرورانده است ولی بیشتر این مردم از نعمت تربیت بهره‌مند نمیشدند بلکه پرورش منحصر بود به پسران شایسته کسانی که فرمانروائی داشتند. بندگان اغلب آرام نبودند و بوسیله زور آنها را ساکت نگاه میداشتند. فضائی که مورد توجه بود نیرو - دلاوری - پایداری - میهن پرستی و فرمانبرداری بود. ارسطو گفته است که «اسپارت خود را برای جنگ آماده میکرد و بهنگام صلح مانند شمشیر در غلاف زنك میزد» و مقصودش این بود که ادب و هنر و عواطف و احساسات در اسپارتهای نمونمیکرد. هنگام تولد اگر طفل را شورای ریش سفیدان از لحاظ استخوان بندی و نیرومندی نمی‌پسندید در کوهها می‌گذاشتند تا تلف شود و اگر مورد پسند واقع میشد مادر موظف بنگاهداری او بود ولی این وظیفه فقط تا رسیدن پسر بسن هفت دوام داشت.

از هشت تا هیجده سالگی پسر را در سربازخانه پرورش و ویرا بتحمل سختی و مشقت عادت میدادند. خوراك و پوشاکش کم و رختخوابش سخت بود: کارهایی که بدو می‌آموختند عبارت بود از دویدن - جستن - مشت زدن - کشتی - موزيك نظامی - توپ بازی - بکار بردن شمشیر - جنگ کردن - سخنرانی موجز و مختصر. از سن هیجده تا بیست او را برای جنگیدن آماده میکردند. از بیست تا سی سالگی هر کس باید در پاسگاههای مرزی بسربرد.

از سی سالگی عضویت جامعه پذیرفته میشدند و مجبور بودند زن بگیرند لیکن در سربازخانه زیست کنند و پرورش کودکان اشتغال ورزند .
 تربیت نظری و فکری اسپارته‌ها منحصر بود به حفظ کردن قانونهای لیکورگ^(۱) و منتخبات همر^(۲) - شنیدن گفتگوی پیرمردان . دخترها را تنها از احاط تندرستی و نیرومندی تربیت میکردند تا بچه‌های سالم و قوی بجامعه تحویل دهند .
 از آنچه گذشت بخوبی روشن است که اسپارت در ادبیات و علوم و فلسفه و صنایع و سیاست خدمتی بعالم بشر ننمود .

در آتن

برای عضویت جامعه علاوه بر اینکه آتنی باید از خانواده های مخصوص و افراد آزاد باشد میبایستی خواندن و نوشتن و موزیک و ورزش بداند . آموزش و پرورش آزاد بود و روش القاء عقیده وجود نداشت . از اینرو دولت آموزشگاه تأسیس و نگاهداری نمیکرد بلکه بموجب قانون پدر موظف بود فرزند خود را به تحصیل گمارد و اگر بدین وظیفه عمل نمیکرد طفل مجبور نبود هنگام پیری پدر از او نگاهداری کند .
 آموزگاران پایه رسمی نداشتند و تنها از ماهانه‌ای که از شاگردان میگرفتند گذران میکردند . در جامعه رتبه و حیثیت زیاد برای آنها قائل نبودند و فقط نسبت با استادان حرمت میگذاشتند . کسی که گم میشد میگفتند یا مرده یا آموزگار شده و کلمه آموزگار مطابق گفته ابی‌قور^(۳) از الفاظ ناسزا بوده است .
 آموزشگاه‌ها از بامداد تا غروب باز بود . تعطیل هفتگی وجود نداشت لیکن در سال نو روز عید میگرفتند و مدارس بسته بود . شاگرد به همراهی الله که

(۱) **Lycurgue** پادشاه و قانون‌گذار معروف که ظاهراً در حدود ۸۰۰ سال پیش از میلاد میزیسته است
 (۲) **Homère** شاعر حماسه سرا که در حدود ۸۵۰ سال پیش از میلاد میزیسته است (کتاب ادبیات جهان تألیف ریچارد سن واون - صفحه ۶۲) صاحب ایلید **Iliade** و اودیسه **Odyssée**
 (۳) **Epicure** حکیم نامی یونان (۲۷۰ - ۳۴۱ قبل از میلاد)

پداگوگ^(۱) می نامیدند و از بندگان بود، با آموزشگاه میرفت و بر میگشت. روش آموختن انفرادی بود و آموزش کار بهر شاگردی جداگانه درس میداد. آموزش کار درس را میگفت و شاگرد از بر میکرد. تنبیه بدنی هم در آموزشگاه و هم در خانه معمول بود.

دوره تحصیل
 هنگام تولد اگر بچه مورد پسند پدر نبود او را در کوهستان می گذاشت تا تلف شود. اگر بنظر وی شایسته و نیکو بود تا هفت سالگی در خانه پرورش می یافت. در این سن پسر را از دختر جدا میکردند. دختر از مادر خانه داری می آموخت و باوی همیشه در اندرون بود. دختران توانگران درزی گری و موزیک و بافندگی نیز فرا می گرفتند. از سال هفتم پسر را بدو آموزشگاه می فرستادند: آموزشگاه موزیک و ادب و آموزشگاه تربیت بدنی. طفل بخشی از روز را در اولی و بخش دیگر را در دومی بسر می برد یا یکروز در اولی بود و روز دیگر در دومی. از شانزده تا هیجده سالگی جوانها به ژیمنازی میرفتند که از طرف دولت برپا شده بود و آنهارا برای خدمت نظامی حاضر میکرد. پس از آن دو سال صرف خدمت نظامی میشد - سال اول در آتن سال دوم در مرزها. از اینرو دوره تحصیل در بیست سالگی پایان می رسید.

برنامه
 چنانکه در فوق اشاره شد خواندن و نوشتن و موزیک و ورزش اساس برنامه بود. مختصری نیز شمار می آموختند. بجای عدد که از قرن نهم میلادی از ایران باروپا رفت حروف الفبا را بکار میبردند.

(۱) **Pédagogue** - واژه پداگوژی **Pédagogie** که در زبانهای اروپائی بمعنی اصول آموزش و پرورش آمده از همین کلمه مشتق است. فقط در قرن حاضر این رشته بسط حاصل کرده و در اثر تحقیقات و تتبعات امریکائیه و اروپائیه با شعب مختلف تقسیم شده و در ردیف دروس عالی قرار گرفته است و در دانشگاهها منزلت پیدا کرده و مجموع آنها بعلوم تربیتی موسوم شده است.

هر حرف ارزش معینی داشت (۱) و روی حروفی که بدین طریق بکار میرفت علامت مخصوص می گذاردند. محاسبه را با انگشت یاروی تخته انجام میدادند که شکلی از آن در ذیل چاپ شده است :

یکه پنج برابر

هزار	☆☆	☆☆
سد	☆	☆☆☆
ده		☆☆
یکه	☆	☆☆

تخته حساب یونانیها

ستاره ها علامت ریگهائی است که با اندازه ها یا رنگهای مختلف برای هر مرتبه بکار میبردند و وضع آنها در روی تخته مقدار آنها را معین میکرد. تخته بالا عدد ۱۲۸۲۷ را نشان میدهد.

همینکه کودک خواندن را یاد گرفت وی را بخوب خواندن عادت میدادند و

مجاهدت میشد که آنچه اطفال میخوانند نمایش دهند و از اینجاست که نمایشگران

(۱) مانند ارزشی که حروف ابجد در ادبیات فارسی دارد و شعرا از آن ماده تاریخ

میسازند چنانکه مثلاً جامی برای تاریخ قولد ظهیر الدین بابر که بعدها بیادشاهی هندوستان

رسید فرموده :

چون در شش محرم زاد آن شه مکرم تاریخ مولدش هم آمد شش محرم

شش محرم بحساب ابجد میشود ۸۸۸

خوب دریونان بوجود آمده‌اند.

کتاب درس وجود نداشت و آموزگار مطالب را جزوه میگفت. نخستین کتابی که بدین ترتیب مینوشتند و میآموختند ایلید (۱) و ادیسه (۲) همربود سپس اشعار هزیود (۳) و ته‌او گنیس (۴) و حکایات و افسانه‌های ازوپ (۵). موزیک توأم بود با خواندن و بمنظور تحریک احساسات اخلاقی و میهنی تعلیم میشد. زدن چنگ را نیز ضمن موزیک میآموختند و اشعار و غزلیات را با آواز میخواندند. در اعیاد مذهبی آتنی‌ها بالاجماع میخواندند و درس موزیک برای آن داده میشد که از عهد آواز گروهی بر آیند. بعلاوه موسیقی برای کودکان تفریح و لذت روحی دارد و درس را جالب میکند و بواسطه نمایش نیک و بد و زیبا و زشت در شنونده خوشی یا درد پدید آورد و موجب تهذیب اخلاق و اعتلای روح گردد.

اشتغال جستن بموزیک و ورزش یعنی آنهارا پیشه و شغل قرار دادن بنظر جامعه خوب نمی‌آمد و مختص بطبقه بنده بود.

ورزش را برای این می‌آموختند که رشد اعضا و جوارح کودک متناسب باشد. اقسام آن عبارت بود از جستن برای بسط و رشد تن و سینه - مسابقه دو بمنظور چابکی و استقامت - پرتاب کردن صفحه برای ورزیدن دست و بازو - انداختن ژوبین جهت آموختن شکار - مشت زنی و کشتی برای چالاکی و تسلط بر نفس - شنا و رقص فردی یا گروهی بهمراهی موزیک برای آموختن حرکات موزون.

(۱) Iliade که از کلمه Ilion مشتق است و آن نام شهری بود که در پیرامون آن بین یونانیها و اهالی تروا Troie (که اسم دیگری است از ایلین) کارزار صورت گرفته است. در محل ایلین اکنون شهر حصارلی است (در ترکیه).

(۲) Odyssée

(۳) Hésiode (شاعر قرن نهم پیش از میلاد)

(۴) Théognis (شاعر قرن ششم پیش از میلاد)

(۵) Esope (افسانه نویس قرن هفتم پیش از میلاد)

محسنات

و معایب

سه عیب عمده در آموزش و پرورش یونان باستان موجود بود. نخست آنکه مختص بعدۀ محدودی بود که طبقۀ آزاد و اعضاء جامعه مینامیدند و دیگر طبقات که شمارۀ آنها بسیار افزونتر از اعضاء جامعه بود از نعمت تحصیل محروم بودند. دوم اینکه برای دختران همین طبقه نیز ترتیباتی منظور نشده بود که آموزش و پرورش آنها را تأمین کند. عیب سوم این بود که بسیار موضوعهای قابل انتقاد در دستگاه تربیت آنها وجود داشت چون تلف کردن بچگانی که مورد پسند واقع نمیشدند - عیاشی و تجمل خواهی و هوس بازی طبقۀ آزاد - تحمیل تمام زحمات و مشقات بر طبقات دیگر جامعه و مانند آن.

از معایب مذکور گذشته محسنات عمده در طرز تربیت آتن موجود بود. برای نخستین بار در تاریخ بواسطۀ این ملت روح آزاد منشی و حکومت ملی و تجدد در دنیا ظهور کرد - برای مرتبۀ اول ملت یونان طوری وسایل زندگانی را فراهم نموده بود که فرهنگ ملی و تمدن معنوی میتواندست روز بروز پیشرفت و توسعه حاصل کند.

تعلیم و تربیت یونان عملی بود و طرقی که اتخاذ میشد جالب و جاذب. منظور از آموزش و پرورش در آتن عبارت بود از ترس از خدایان - درستکاری - تنفر از راحتی - فرمانبرداری از قوانین - احترام نسبت بدیگران بویژه بزرگان و خردمندان.

مدت دو بیست سال این نوع آموزش و پرورش ادامه داشت و اشخاصی را پرورش داد که هیبت و عظمت دولت هخامنشی نتوانست آنها را از پای در آورده و مغلوب لشکر ایران کند.

دوره دوم

(۴۷۹-۱۴۶ پیش از میلاد)

بگفته مورخان یونانی لشکر کشی ایران بیونان بیش از یازده سال بطول انجامید. کامیابی یونانی ها در جنگ ماراتن (۴۹۰ پیش از میلاد) و سالامین (۴۸۰ پیش از میلاد) و پلاته (۴۷۹ پیش از میلاد) موجب دلاوری آنها گردید و نیروی آنان را بر خودشان ظاهر ساخت. در نتیجۀ توفیق مذکور مدت پنجاه سال ترقیات عظیمی از

احاط سیاسی و ادبی و هنری در یونان بظهور پیوست که مانند آن در دنیا دیده نشده است. در این مدت بواسطه فداکاری‌های قبلی شبه جزیره آتیک (مانند تخلیه و ترك آتن و سوزاندن آن از طرف ایرانیها) آتن از احاط سیاسی و مدنی پیشوای دیگر دول یونان گردید.

عصری که پس از عقب نشینی ایرانیان در یونان بوجود آمد
معروفست بعصر طلائی یا عصر پریکلس (۱). در هر رشته از
امور اشخاص برجسته‌ای پیدا شدند که موجب افتخار یونان
باستان هستند. در کار سیاست و حکومت تمیستوکل (۲) و

عصر طلائی

۴۷۹ - ۴۳۱

پیش از میلاد

پریکلس - در هنرهای زیبای دیاس (۳) و میرون (۴) - در تاریخ هرودوت و توسیدید (۵) -
در نمایش و تعزیه اشیل (۶) و سوفکل (۷) - در نمایشگری و بازی و تقلید و هنر پیشگی
آریستوفان (۸) از نامداران جهان هستند. متأسفانه حسادت اسپارت نگذاشت این
عصر ادامه یابد و جنگهای معروف پلوپونز (۹) آغاز و موجب خرابی همه یونان شد.
دولت آتن از احاط سیاسی از میان رفت لیکن ادب و هنر آن باقی ماند.

چنانکه در صفحات قبل مذکور افتاد پیش از لشکر کشی
ایران در ۵۰۹ قبل از میلاد دولت آتن شرایط عضویت جامعه
را آسان نمود و منحصر نکرد بکسانی که از خانواده‌های
مخصوص باشند و بطرز خاصی تربیت شوند بلکه بازرگانان نیز بعضویت پذیرفته
گشتند و در نتیجه بر نفوذ و جمعیت شبه جزیره آتیک افزوده شد. همینکه در

تحول از دوره نخست
بدوم

Thémistocle (۲) Périclès (۱)

Myron (۴) Phidias (۳)

Thucidide (۵)

Sophocle (۷) Eschyle (۶)

Aristophane (۸)

Péloponèse (۹)

نام شبه جزیره جنوبی یونان است که لا کونی جزئی از آن است.

جنگهای با ایران (بقول مورخین یونان) کامیاب شدند نفوذ شبه جزیره مذکور زیاده‌تر گردید - بازرگانی رو بفزونی گذاشت - سفارتها با کشورهای دیگر مبادله شد - آتنی‌ها با طرف‌مدیترانه مسافرت کردند - بر شماره بیگانگان در خاک یونان افزوده گشت و در نتیجه نسبت بعقاید و اصولی که موجود بود نظریات تازه پیدا شد. ادبیات و فلسفه مورد توجه واقع گردید.

تا آن زمان حکما راجع بعالم صوری و ظاهری نظریاتی ابراز کرده و در مقام این بودند که منشأ و ریشه اصلی موجودات را پیدا کنند. طالس که در ۵۴۸ پیش از میلاد در گذشت منشأ تمام موجودات را آب میدانست - انکسیمانوس^(۱) معتقد بود که موجودات از هوا مشتق شده - هرقلیطوس^(۲) تصور میکرد همه چیز از آتش بوجود آمده - فیثاغورث که بایران مسافرت کرده و از دانشمندان آن بهره‌مند شده و در ۵۰۰ قبل از میلاد در گذشته است عدد را منشأ اصلی موجودات می‌پنداشت. از این ببعد حکما و متفکران بعالم باطنی و احساسات و عواطف بشری توجه کردند و در فلسفه و اخلاق و منطق تتبعاتی نمودند.

روی هم رفته تغییرات کلی در افکار و سیاست و راههای پیشرفت پدید آمد که محتاج بطرز جدیدی در آموزش و پرورش بود. در این عصر تازه برای اینکه هر فرد مقامی که شایسته است احراز کند می‌بایست راجع بمسائل سیاسی و اقتصادی و اجتماعی بتواند بحث کند - در میدانگاهها و دادگاهها قادر به سخنرانی باشد - اجتماعات ملی را بوسیله خطابه‌های شیرین بخود جلب نماید - در هیئت‌های اعزامی بخارج بتواند کارمند شود - شماره بسیاری رأی برای خود تهیه نماید ... از اینرو آموزش و پرورش دوره نخست دیگر بسنده نبود و برای زندگانی نو میبایستی ترتیبات نواتخاذ گردد.

(۱) Anaximène (وفات در ۵۲۴ پیش از میلاد)

(۲) Héraclite (متوفی در ۴۷۵ قبل از میلاد) که معتقد به عدم ثبات و بقا است

و آتش را کامل‌ترین مظهر بی‌ثباتی میداند و عالم را بروی تشبیه کرده که جاری و هر آن متغیر است.

تغییرات بزرگ

این بود که رفته رفته تغییراتی نسبت بدوره نخست بعمل آمد. ورزش های دوره اول آسان تر و دلپسندتر شد. بجای

مشقهای نظامی که برای خدمت بدوات میآموختند ورزش های تفریحی معمول گردید. کتاب های درس تبدیل بکتابهای تازه شد که نسبت بگذشته کمتر جنبه دینی داشت. آلات نوین موزیک جای چنگ را که هفت سیم داشت گرفت. آموزش و پرورش بیشتر جنبه نظری پیدا کرد. هندسه و رسم جزو برنامه شد. صرف و نحو و معانی و بیان و سخنرانی مورد توجه واقع گشت. چهارسالگی که از سن ۱۶ تا ۲۰ صرف تربیت بدنی و نظامی میشد صرف تحصیل و امور فکری شد. معلمان تازه پیدا شدند بنام سوفسطائیان که کودکان را برای مشاغل سیاسی آماده میکردند و چون مشاغل سیاسی بوسیله جلب افکار همگانی بدست میآمد بسیاری از جوانان نزد معلمان مذکور رفتند تا طرز جمله بندی - انتخاب واژه ها - معانی و بیان - تجزیه و ترکیب را بیاموزند.

در حدود سال ۳۵۰ پیش از میلاد سه مرحله ممکن بود در آموزش و پرورش یونان تشخیص داد. مرحله نخست: دوره ابتدائی که از هفت هشت سالگی آغاز و تا سن سیزده ادامه داشت و شامل خواندن و نوشتن و حساب و آواز بود. معلم آن آموزشگاه گراماتیست^(۱) نام داشت. مرحله دوم: دوره متوسطه که از سیزده تا شانزده سالگی بطول میانجامید و بر نامه تحصیل عبارت بود از هندسه و موزیک. بعدها صرف و نحو و معانی بیان نیز بدان افزوده شد و معلم این مدرسه را گراماتیستکوس^(۲) میگفتند. مرحله سوم: دوره عالی که از سن شانزده ببعد تعقیب میگردد.

تفوق شخصی
و انحطاط

جنگهای پلوپونز که از ۴۳۱ تا ۴۰۴ پیش از میلاد میان آتن و اسپارت ادامه داشت و بواسطه کمکهای ایران به پیروزی اسپارت پایان یافت موجب خرابی و انحطاط تمام

یونان شد. میل به پیشرفت شخصی و تفوق فردی که در آموزش و پرورش ظاهر شده

Grammatiste (۱)

Grammaticus (۲)

بود و بواسطه سوفسطائیان تعلیم میگردید در تمام شئون اجتماعی پدید آمده بود .
 گزنوفون (متوفی در ۳۶۲ پیش از میلاد) در « کورش نامه » که چگونگی تربیت
 کورش را شرح داده - افلاطون در کتاب « جمهوری » - ارسطو در کتابهای « اخلاق »
 و « سیاست » - زینون و ابیقور هر یک طرز نوری برای آموزش و پرورش و بهبودی کار
 یونان پیشنهاد کردند ولی کوشش آنها بیهوده ماند . هر کس تنها بفکر ترقی و
 پیشرفت خود افتاد و خدمت بکشور و دولت تابع منافع شخصی شد . چون شخص را
 فوق جامعه پنداشتند دیگر پای بند اصول اخلاقی نشدند و در نتیجه اخلاق خانوادگی
 رو به پستی نهاد و بالاخره دولت هم رو بفساد گذاشت تا ۳۳۸ پیش از میلاد فیلیپ
 مقدونی یونان را تصرف نمود و جزو امپراطوری خویش کرد . بسال ۱۴۶ قبل از میلاد
 یونان بدست رومیها افتاد و یکی از بخشهای امپراطوری روم گشت .

شگفت آور آنکه یونان پس از مغلوب شدن بر غالبان خود در عالم معنی فائق
 آمد و در هنرهای زیبا و ادبیات و فلسفه و علوم نمونه های برجسته و شاهکارهایی بوجود
 آورد که نفوذ آنرا در تمام کشورهای مدیترانه تأمین کرد و یکی از ارکان عمده تمدن
 فعلی مغرب زمین گشت و از آنجا بتمام دنیا انتشار یافت که در این فصل بر سبیل
 اختصار از آن ذکر خواهد شد .

سوفسطا در یونانی بمعنی دانشمند و خردمند آمده و نامی

آموزش عالی

است که طبقه ای از معلمان بر خود نهادند . این طبقه

چنانکه گفته شد فکر منافع شخصی و پیشرفت فردی را ترویج میکردند و مدعی
 بودند که هر کس را میتوانند قادر باستدلال و سخنرانی و جلب توجه مردم کنند و
 در این قسمت چندان مبالغه مینمودند که میگفتند شاگرد را ممکن است آنگونه
 پرورش داد که بتواند در آن واحد بر له و بر علیه موضوع معینی سخن گوید .
 سوفسطائیان بملاحظه اسم دانشمند که برای خویش برگزیده بودند و بملاحظه ترویج
 منافع شخصی و گرفتن ماهانه گزاف از شاگرد بعنوان اینکه وی را شایسته سخنوری
 کنند و بواسطه پرداختن بمجادله مورد انتقاد و ملامت علمای واقعی و حکمای

حقیقی قرار گرفتند بطوری که بعد ها کلمه سفسطه معنی مذموم پیدا کرد و مرادف بامغالطه شد.

چنانکه در صفحه قبل ذکر شد هر يك از این حکمای حقیقی سعی کردند برای فسادى که در کشور بظهور پیوسته بود از طریق فلسفه راه حلی برای مسائل و مشکلات زندگانی پیدا کنند که بطور مختصر نام و نظریه بزرگترین آنان در اینجا ذکر میشود.

سقراط سر دسته این حکمای حقیقی بود و کوشش نمود مردم را از فکر منافع شخصی و خودخواهی منصرف کند و متوجه حقیقت سازد. چون باز گشت بآموزش و پرورش دوره نخست و آماده کردن

افراد برای خدمت بجامعه و دولت غیر مقدور

بود سقراط مجاهدت نمود اساس تازه ای برای

تربیت بریزد و فضیلت و اخلاق شخصی را شالوده

آن قرار دهد. بعقیده او آدمی جویای سعادت

است و سعادت او بسته بسعادت اجتماع. هر کس

وقتی سعادت را درك میکند که وظائف خویش

را نسبت با افراد جامعه نیکو انجام دهد. برای

رسیدن باین مقصود و تشخیص نیک از بد

انسان باید دانا باشد بنا بر این اساس رفتار و

اخلاق دانش است و حکمت. روش آموختن او از راه گفت و شنود با جوانان بود.

در هر رهگذر که آنها را میدید. در سیاست و حکومت معتقد بتزریق و پرورش

فکر بود نه قوه قهریه و زور. در نتیجه بیدار کردن مردم دشمنانی پیدا کرد که

در ۳۹۹ پیش از میلاد او را در ۷۱ سالگی بجرم گمراه کردن جوانان آتن محکوم بمرگ و هلاک نمودند.

سقراط

(۳۹۹-۴۶۹ پیش از میلاد)

از روی مجسمه نیم تنه که در موزه
واتیکان در روم موجود است

افلاطون ۴۲۹-۳۴۸
 بزرگترین شاگرد سقراط بود که بواسطهٔ دلبستگی بفلسفه
 از مشاغل سیاسی کناره گیری کرد. شخصی بود توانگر و
 پیش از میلاد (۱) اطلاعاتی که راجع به آراء و افکار سقراط در دست میبافت توسط
 او رسیده است. در ۳۸۶ قبل از میلاد در باغ شخصی که آکادموس^(۱) نام داشت
 آموزشگاهی برپا نمود و قریب چهل سال در آن بتدریس و تألیف پرداخت. آموزشگاه
 مذکور را آکادمی^(۲) نامیدند و عبارت بود از جامعه‌ای از استاد و دانشجو که مشترکاً

افلاطون و ارسطو در مدرسهٔ آتن
 اثر رفائل نقاش شهیر ایتالیائی (۱۵۲۰-۱۴۸۳) در موزه واتیکان

Académus (۱)

Académie (۲) - اروپائی‌ها و امریکائی‌ها کلمهٔ اکادمیرا بامعنی‌های مختلف
 برای بنگاههای معارفی اخذ کردند مانند حوزهٔ فرهنگی - فرهنگستان - دبیرستان -
 کلاسهای برزخی بین متوسطه و عالی و مانند آن.

نمازخانه و کتابخانه و اطاق‌های درس داشتند. برنامه تدریس شامل فلسفه و ریاضیات و علوم طبیعی بود و زنان و مردان حق ورود داشتند. آثار کتبی او در حدود سی رساله است که مهمترین آنرا در مملکت ما «سیاست» نامند و اروپائیان آنرا «جمهوریت» (۱) خوانند و حاوی نظریات او در باب تعلیم و تربیت است. در این کتاب افلاطون معتقد است که بایجاد سوسیالیسم اشرافی فضیلت و عدالت در یونان برقرار خواهد شد و فساد موجود از میان خواهد رفت.

از شاگردان افلاطون بود که در ۳۳۵ قبل از میلاد مدرسه‌ای

ارسطو

۳۲۲ - ۳۸۴ پیش از میلاد بنام لیسه (۲) باز نمود و اطلاعات و معلومات زمان خود را

ترکیب و تألیف کرد و نخستین حکیمی است که علم و دانش را تنظیم و طبقه‌بندی کرد و منطق و تاریخ فلسفه و تاریخ طبیعی را وضع و تدوین نمود و به همین جهت است که او را **معلم اول** نامیده‌اند. بواسطه کتب متعددی که نوشته و بزبانهای فارسی و عربی ترجمه شده و قریب دو هزار سال مدار معرفت و حکمت بوده شهرت او در ایران و مشرق زمین بیش از استادش میباشد. چنانکه در فوق اشاره شد نظریات او در کتاب «اخلاق» و «سیاست» راجع بفرهنگ تشریح شده و آموزش پرورش را وسیله اصلاح مفسد و معایب یونان و اجرای آنرا از وظایف دولت دانسته است.

دیگر از حکمائی که معروفند زینون (۳)

مؤسس مکتب رواقیان (۴) میباشد که در ۳۰۸ قبل از میلاد بایجاد آن موفق شد.

پیروان او در رواقی در شهر آتن جمع

میشدند و معتقد بودند که عقل باید بر اعمال انسان

حاکم باشد و انسان باید از شهوات و نفسانیات

دوری جوید و نفس را مغلوب عقل کند و خود را

ارسطو

(۳۲۲ - ۳۸۴ ق. م.)

Zénon (۳) Lycée (۲)

La République (۱)
Stoïcisme (۴)

از علائق مادی رهائی بخشد تا آزاد و وارسته باشد. بعقیده زینون خوشی و سعادت امر باطنی و عبارتست از آرامش و خرسندی خاطر.

چون رواقیان درزندگانی روزانه اصول مذکور را رعایت میکردند و بکار می‌بستند به بی‌عاطفه‌گی و بی‌حسی و بیدردی معروف شده‌اند.

پنجمین حکیمی را که باید نام برد ابی‌قوراست که در ۳۰۶ قبل از میلاد اقدام بتأسیس مدرسه کرد. بعقیده وی انسان سعادت را از ادراک لذت حاصل میکند و فلسفه برای تشخیص نوع این لذت است.

لذت باید معنوی باشد نه مادی و بهمین جهت از مال و جاه نباید چشم‌پوشید و بر نفس تسلط پیدا کرد و بقناعت و درویشی زندگی نمود تا آسایش خاطر فراهم گردد. جمعی از عوام که نسبت بفلسفه ابی‌قور اطلاعی نداشتند بر خلاف حقیقت او و پیروانش را عیاش و خوش گذران خواندند و بدین اوصاف آنانرا مشهور ساختند. در نتیجه تغییراتی که در دوره دوم آموزش و پرورش دریونان بوقوع پیوست و ظهور سوفسطائیان تربیت‌بدنی که از شانزده

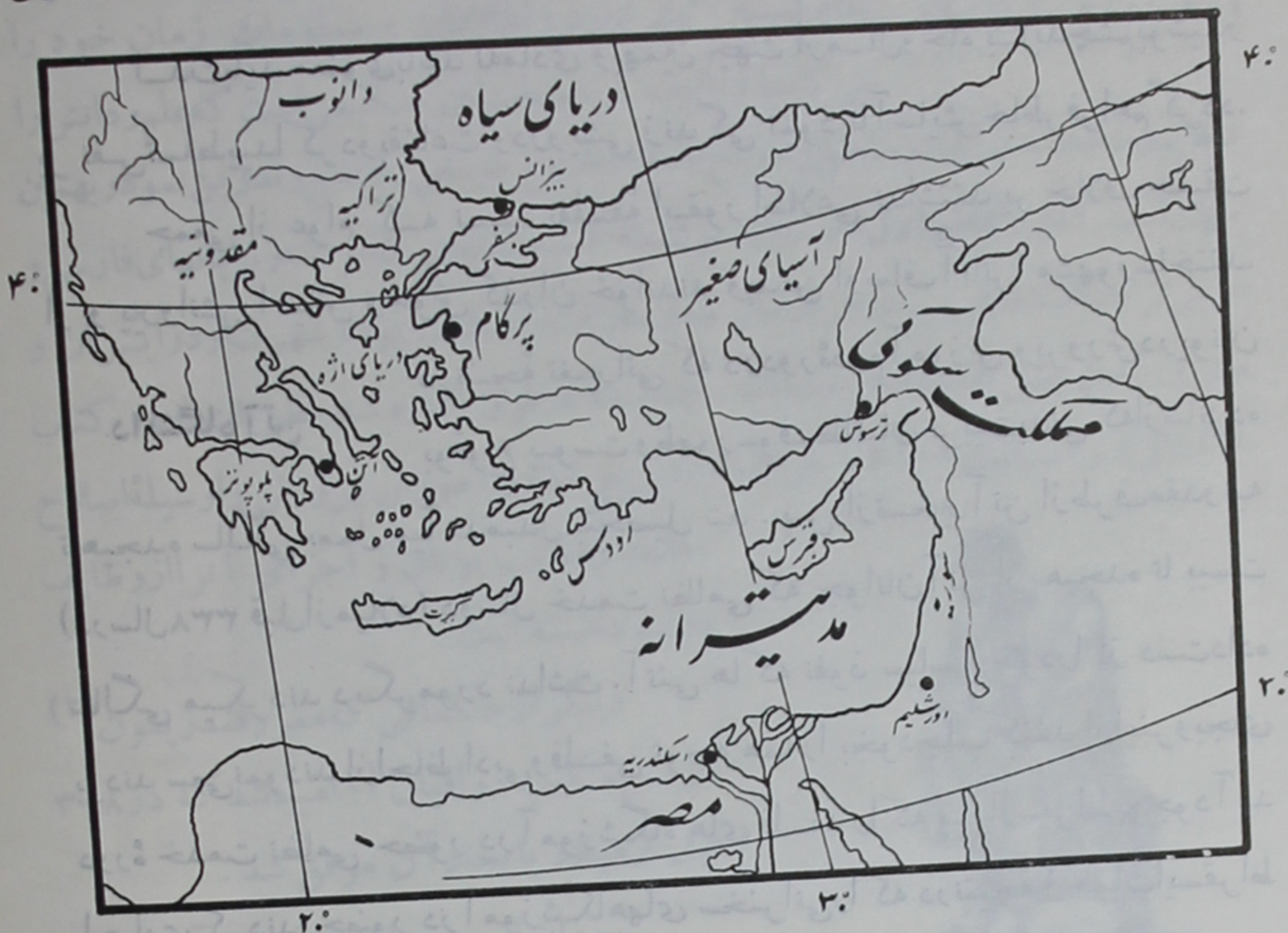
دانشگاه آتن

تا هیجده سالگی بعمل می‌آمد مبدل بتحصیل شد. پس از تسخیر آتن از طرف مقدونیه (در سال ۳۳۸ قبل از میلاد) دو سال خدمت نظامی که جوانان آتن از هیجده تا بیست سالگی میکردند دیگر مورد نداشت. آتنی‌ها که نفوذ سیاسی خود را از دست داده بودند سعی نمودند از احاطه ادبی و فلسفی توجه همه را بخود جلب کنند از اینرو بجای دوره خدمت نظامی حضور در آموزشگاه‌های فلسفه را که پس از سقراط بوجود آمد اجباری کردند و حضور در آموزشگاه‌های سخنرانی را که در نتیجه زحمات ایسقراط (۳۳۸-۴۳۶ پیش از میلاد) سر رشته سوفسطائیان برپا شده بود اختیاری نمودند.

چیزی نگذشت که شورای آتن برای آموزشگاه‌های فلسفه اعانه معین کرد و بدین ترتیب بر شماره استاد و درس افزوده شد سپس آموزشگاه‌های سخنرانی و فلسفه را باهم مخلوط نمودند و سالهای تحصیل را از دویشتش و هفت سال رساندند بطوریکه در حدود ۲۰۰ سال قبل از میلاد مؤسسه‌ای بوجود آمد که از احاطه استاد و دانشجو

شبيه بجزء علميه بود و بنام دانشگاه آتن معروف و موسوم است .
 مدت سيصد سال اين دانشگاه مرکز تحصيل بود و تا قرن ششم ميلادی نيز وجود
 داشت تا بالاخره روستی نين (۱) امپراطور روم شرقی آن را بعنوان اينکه جای تبليغ
 و تعليم پرستش خداوندان يونانی است تعطيل نمود .

در خارج از يونان جهان گشائی اسکندر مقدونی موجب شد که مدیترانه شرقی
 و آسیای غربی در زیر يك لوا درآمد و يك زبان در آنها
 رواج حاصل کرد و معلومات و قوانین يکی شد . اسکندر شهر ها برای نگاهداری

دانشگاههای یونان

امپراطوری خویش تأسیس کرد که موجب بسط و توسعه فرهنگ و تمدن یونان شد زیرا
 در تمام آنها آموزشگاه و تماشاخانه و گرمابه و دیگر بنگاههای یونانی برپا بود و بزبان
 یونانی سخن میگفتند . در عقب آرتش اسکندر فیلسوفان و دانشمندان و معماران و
 (۱) Justinien (که از ۵۲۷ تا ۵۶۵ میلادی سلطنت کرد)

هنرپیشگان و بازرگانان یونانی حرکت میکردند و تمدن یونانی را در نقاط مختلف امپراطوری شایع مینمودند. دانشگاه یونانی در پیرگام^(۱) در شمال از میرکنونی و تارس^(۲) یا ترسوس در کنار مدیترانه مقابل جزیره قبرس و در جزیره رودس و اسکندریه مصر برپا گردید.

در پیرگام کتابخانه معتبری تأسیس شد و در آنجا بود که جالینوس معروف در نیمه قرن دوم میلادی معلومات پزشکی را جمع آوری و کتابی در این باب تألیف کرد که بیش از هزار سال کتاب درسی بود.

جزیره رودس در دریای اژه بواسطه تعلیم سخنرانی شهرت بسیار داشت و اشخاص نامی بزرگ مانند کاسیوس^(۳) و قیصر و سیسرون^(۴) در آنجا سخنرانی آموختند.

دانشگاه اسکندریه
دانشگاه اسکندریه از همه دانشگاههای دیگر مهمتر و معتبرتر بود و رفته رفته بر عظمت آن افزوده شد تا دانشگاه آتن را تحت الشعاع قرار داد و مرکز ادبی و علمی دنیا گشت. دانشگاه مذکور شامل دو مؤسسه بود یکی کتابخانه و دیگری موزه. آورده اند که کتابخانه بزرگ هفتصد هزار جلد کتاب بزبان عبری و یونانی و مصری و ایرانی و سریانی داشت. در موزه پژوهندگان بخرج دولت بکار تتبع و بررسی میپرداختند. مجموع دو بنگاه مذکور را بواسطه شباهتی که بحوزه علمیه داشته دانشگاه اسکندریه خوانده اند.

در اسکندریه ملل مختلف از یونانی و رومی و ایرانی و کلیمی با هم محشور شدند و دین ها و مذهب ها و طریقت های مختلف فلسفی با یکدیگر مواجه گردید

(۱) Pergame

(۲) Tarse

(۳) Cassius سردار رومی که بسال ۴۲ پیش از میلاد در گذشت.

(۴) Cicéron سخنران و سیاستمدار رومی (۴۳ - ۱۰۶ پیش از میلاد)

و در تمام اینها زبان یونانی وسیله بیان و تقریر و تعلیم بود.

پیشرفت‌ها و ترقیات مهمی که در اسکندریه صورت گرفت در ریاضیات و جغرافیا و علوم طبیعی بود. روش تحقیق و تتبع که ارسطو پیدا کرده بود در آنجا معمول گردید. بجای تفکر و تأمل درباره آثار طبیعی چنانکه در دوره نخست آموزش و پرورش یونان متداول بود مشاهده و آزمایش و تجربه مبنای کار شد. اقلیدس (۲۸۳-۳۲۳ پیش از میلاد) بسال ۳۰۰ پیش از میلاد آموزشگاهی در اسکندریه باز کرد و هندسه‌ای تصنیف نمود که در مدارس دنیا معمول است. ارشمیدس (۲۱۲-۲۸۷ پیش از میلاد) که شاگرد اقلیدس بود در مکانیک و فیزیک کشفیاتی کرد که بعضی از آنها در آموزشگاهها بنام خود او تدریس میشود.

اراتستن^(۱) (۱۹۶-۲۲۶ قبل از میلاد) که در اسکندریه کتابدار بود علم جغرافیا را وضع کرد و اندازه محیط کره زمین را تا چند هزار کیلومتر تقریب معین کرد. بطلمیوس (که در ۱۶۸ میلادی در گذشت) بسال ۱۳۸ میلادی هیئت معروف خود را تدوین نمود که مدت پانزده قرن در اروپا ملاک و مأخذ بود. در پزشکی پیشرفتهای عمده حاصل شد چنانکه در آموزشگاههای اسکندریه نقشه و نمونه از بدن انسان موجود بود و اطبا قهائی برای کالبدشناسی داشتند و تحقیقات سودمندی در وظائف الاعضاء نمودند. در قسمتهای ادبی نیز کارهای مهم انجام گرفت. کتب بسیار جمع آوری و استنساخ و تنقیح و تصحیح شد - صرف و نحو و نقد الشعر و عروض و اساطیر بطور علمی تدوین گردید - مطالعه در آثار عتیق یا باستان شناسی را آغاز کردند - نخستین کتاب لغت را بوجود آوردند - کتاب تورات را در قرن دوم قبل از میلاد هفتاد تن از دانشمندان کلیمی از عبری به یونانی ترجمه کردند^(۲) تا یهودیان اسکندریه که زبان خود را فراموش کرده بودند از آن بهره‌مند شوند.

انحطاط اسکندریه بسال ۳۰ قبل از میلاد بدست رومیها شد که آنجا را متصرف

(۱) - Eratosthène

(۲) این ترجمه را Septuagint نامند.

گردیدند. نفوذ یونان مانند پیش دوام داشت ولی از این پس بیشتر متوجه فلسفه و حکمت ماوراءطبیعت و مباحث دینی شدند. سه قرن بعد که شهر قسطنطنیه بجای بیزانس در ۳۲۶ میلادی تأسیس گشت یونانیها با آنجا شتافته آنرا مرکز ادبی و علمی قرار دادند. علوم و ادبیات و فلسفه یونان مدت ده قرن در آنجا محفوظ ماند تا در پایان قرون وسطی مجدداً باروپا مسترد گردید.

اسکندریه را عربها در سال ۶۴۰ میلادی بتصرف در آورده و کتابخانه آنرا که از قرار مذکور در صفحه قبل هفتصد هزار جلد کتاب داشت آتش زدند و گویند مدت ششماه سوخت چهار هزار گرمابه را تأمین کرد.

خدمات یونان باستان

از لحاظ سیاسی دول یونان باهم نساختند و چون اتحادی نداشتند نتوانستند دولت بزرگ توانائی بوجود آورند. سهمی که یونان در تمدن بشر دارد صنعتی و ادبی و فلسفی و علمی است. آتنیها بیشتر ملتی هنرمند و فکور بودند تا جنگجو و سیاستمدار و در نتیجه هنرهای زیبا و ادبیات نغزی ایجاد کرده اند که تا امروز مردم دنیا را لذت می بخشد. فلسفه آنها در دین مسیح نفوذ داشته و در طرز تفکر مغرب زمین مؤثر بوده است. در علوم طبیعی اطلاعات قابل توجه بدست آورده اند.

در آموزش و پرورش یونانیها اهمیت زیاد میدادند بارزش اخلاقی انسان و پرورش تن و روان در آن واحد و میانه روی در هر چیز. آموزشگاههای آنها برای مغرب آسیای صغیر و حوزه مدیترانه سرمشق شد و همینکه امپراطوری روم بوجود آمد سازمان مدارس و روش آموزش و پرورش یونانیها مورد اقتباس قرار گرفت و مدتها جوانان رومی در دانشگاههای یونان بتحصیل پرداختند. بدین ترتیب وسیله بسط و توسعه نفوذ ادبی و علمی یونان در تمام حوزه مدیترانه شدند. تعلیمات عالی و علوم و ادبیات یونانی ابتدا در آتن و اسکندریه سپس در قسطنطنیه یعنی استانبول کنونی و ایران و دیگر ممالک اسلامی محفوظ ماند تا در آغاز عصر جدید باروپا باز گشت نمود.

فصل دوم

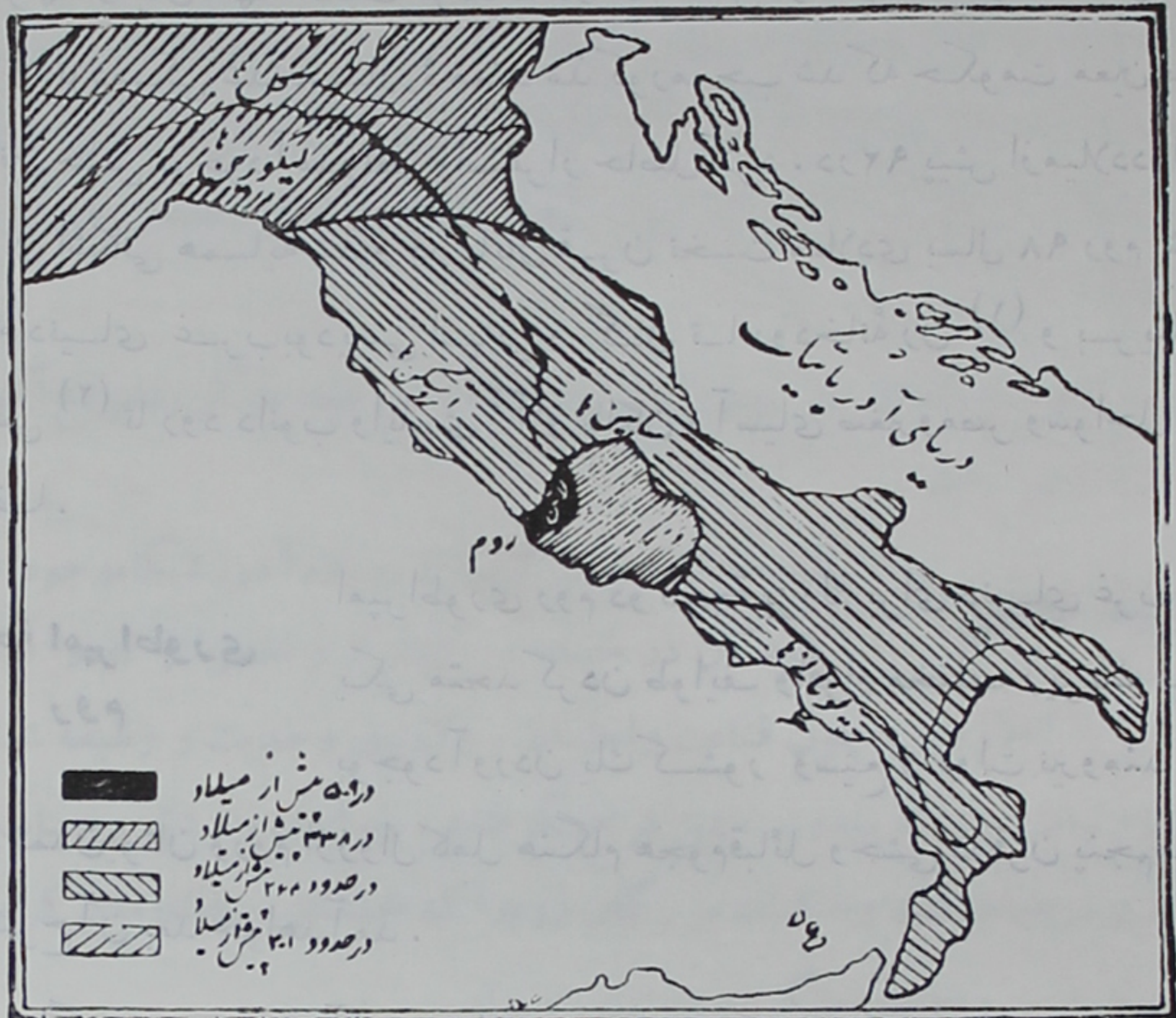
آموزش و پرورش در روم

از ایلات و طوائف آریائی که در شبه جزیره ایتالیا سکونت گزیده بودند یکی از آنها که لاتین نام داشت در نیمه قرن پنجم قبل از میلاد یعنی مقارن با عصر پریکلز تمدن جدیدی بوجود آورد و کم کم بر دیگر قبائل تسلط پیدا نمود بطوریکه نواحی جنوبی شبه جزیره را که در دست مهاجران یونانی بود و نواحی شمالی را که طائفه گل (۱) سکنا داشت بتصرف در آورد و بسال ۲۰۱ پیش از میلاد تمام ایتالیا در زیر نفوذ و قدرت آن قرار گرفت.

این طائفه که مرکزش شهر روم بود نسبت بقبائل و عشائری که مطیع میکرد سیاست عاقلانه ای اتخاذ مینمود. عقاید و عادات و رسوم آنها را احترام میگذاشت و در آن مداخله نمیکرد. بآنان استقلال محلی میداد. از بردباری و مهربانی و خوش رفتاری نسبت بآنها خودداری نمینمود. تسلط خویش را باین نحو بر آنها مسلم میکرد که اولاً دسته هائی از قبیله خود در میان آنها جای میداد و ثانیاً راههای نظامی میساخت تا مراکز آنها را مستقیماً بپایتخت مربوط کند ثانیاً نسبت بآنها ملامت مینمود تا امتیاز بحکومت آن شوند. باین ترتیب رفته رفته طوائف دیگر شبه جزیره بالاتین ها پیوند کردند و هم خون شدند و عادات و زبان رومیها را اخذ نمودند و ملت روم از میان آنها بوجود آمد. چندی بعد نیز بترتیب مذکور روم توسعه پیدا نمود و اسپانی و گل و بریتانیا جزو

(۱) - **Gaule** نام طایفه و کشوری بود که بعد موسوم بفرانسه شد. قسمتی از آن طایفه در شمال شبه جزیره ایتالیا سکنا داشتند.

آن گشت و ملتی شبیه با انگلیسهای قرن نوزدهم در دنیای آن زمان پدید آمد.

ایتالیا و طایفه‌هایی که در آن سکنا داشتند

اوصاف رومیها

رومیها ملتی بودند عملی و فعال مر کب از برزگر و چوپان و بازرگان و سرباز و کارکنان دولت. میان طبقه اخیر که اعیان روم بودند و دیگر طبقات که توده ملت را تشکیل میدادند مدت دوست و پنجاه سال (از ۵۰۹ تا ۲۵۰ قبل از میلاد) بر سر مساوات و حقوق سیاسی و اجتماعی کشمکش بود تارفته رفته توده ملت به حقوق خویش نائل گشت: در ۵۰۹ پیش از میلاد حق پیدا کردند که از احکام صادر از مجلس شوری پشرو هس بخواهند. در ۴۴۹ قبل از میلاد قوانین روی الواح آمد و موسوم گردید بقوانین دوازده لوح که پایه مجموعه قوانین و حقوق مدنی و جزائی روم شد. در ۴۴۵ حق وصلت و ازدواج با اعیان پیدا کردند. در ۳۶۷

قبل از میلاد توانستند در ادارات دولتی خدمتگزار شوند و مقرر شد که یکی از قونسولها از میان آنها انتخاب گردد - در ۲۵۰ پیش از میلاد امتیازات اعیان از میان رفت و باتوده یکی شدند. مبارزه ممتد مذکور موجب شد که حکومت معین باقواعد و قوانین خاص بوجود آمد و نظم و استقرار حاصل کرد. در ۹۲ پیش از میلاد دولت روم با ایران اشکانی همسایه شد و در پایان قرن نخست میلادی بسال ۹۸ روم شامل تمام دنیای غرب بود یعنی اسپانی و گال تا رودخانه رن (۱) و بریتانیا و هلوسی (۲) تا رود دانوب و ایلیری (۳) و بالکان و آسیای صغیر و مصر و سواحل شمالی افریقا.

نتیجه امپراطوری روم

امپراطوری روم دو نتیجه بزرگ برای دنیای غرب داشت یکی متحد کردن طوایف و اقوام مختلف زیر یک بیرق و بوجود آوردن یک کشور وسیع و دولت نیرومند. دوم حفظ تمدن یونان و روم از زوال کامل هنگام هجوم قبائل وحشی در قرن پنجم میلادی که شرح آن بعد خواهد آمد.

اگر رومیها مانند آلمانها و اتریشیها و روسها کوشش کرده بودند تمدن خود را بر قبائل مغلوب تحمیل کنند یک ملت قوی و امپراطوری نیرومند ایجاد نمیشد. هنر بزرگ رومیها این بود که طرز حکومت کردن را میدانستند - باملل و اقوام مغلوب مهربانی میکردند - بآنها نشان میدادند که منافعشان بامنافع روم یکی است - بهر محل استقلال داخلی میدادند - عضویت جامعه روم و پذیرفتن تابعیت آنها برای آنها آزاد میگذاشتند - بآنها حق میدادند که بمقامات عالی نائل شوند ... در نتیجه طوایف مغلوب حاضر میشدند از شخصیت خویش چشم پیوشند و از جامه و دین و عادات و نام خانوادگی و زبان قبیله خود دست بردارند. باین ترتیب وحدت زبان و قانون و پول

(۱) - Rhin

(۲) - Helvétie

(۳) - Illyrie

که تقریباً سویس کنونی باشد

وقواعد بازار گانی بوجود آمد و آرامش و نظم در امپراطوری مستقر ماند و همه از نعمت امنیت و انتظام بهره‌مند شدند. زبان لاتین عمومیت پیدا کرد و غیر از طبقات پست دیگران بدان تکلم می‌کردند. تنها در مدیترانه شرقی زبان و فرهنگ یونانی برتری داشت و در آنجا نیز رومیها کوشش نکردند زبان و فرهنگ خود را بر مردم تحمیل کنند بلکه با فراست از علوم و ادبیات آنها استفاده کردند و تمدن خود را بسط و توسعه دادند.

اکنون که کلیات مذکور راجع بروم بیان شد باید بذکر و تشریح آموزش و پرورش آن پرداخت.

تاسیصد سال پیش از میلاد در روم آموزشگاه وجود نداشت.

تربیت خانگی

کودکان در خانه و کشتزار و صحرا و اردو اوصاف و

خصائلی را که لازم بود چون قناعت و احتیاط و دلاوری و جدیت و وظیفه شناسی و پافشاری و ثبات، بوسیله پند و سر مشق فرامی‌گرفتند. خواندن و نوشتن و حساب کردن را پدر بپسر می‌آموخت و حکایات بزرگان روم را که خدماتی بملك و ملت کرده بودند نقل می‌کرد و سرودهای جنگی بوی تعلیم میداد.

از ۴۵۰ قبل از میلاد باینطرف هر كودك مجبور بود قوانین دوازده لوح را نیز یاد بگیرد و معنی آنرا بفهمد. وقتی طفل بزرگ میشد بهمراهی پدر بصحرا یا میدان میرفت و بسخنان مردم گوش میداد. در آنوقت که امتیاز میان طبقات موجود بود البته پسر اعیان از پسر توده بیشتر مطلب می‌آموخت و بهتر پرورش می‌یافت زیرا اطلاعات و معلومات طبقات ممتاز زیادتر بود. رومیها مشاغل را بوسیله عمل یاد میدادند. برای سربازی یا کشتکاری یا سیاستمداری میبایست ابتدا شاگردی کرد یا در اعمال و امور جامعه شرکت جست تا ضمن کار شغل را فرا گرفت. منظور از تربیت این بود که كودك نیرومند و تندرست باشد - خدایان و بنگاههای دولتی را تکریم کند - اولیای خود را فرمان برد و قوانین را بحد اعلی گرامی بشمارد - بخانواده و نیاکان خود مباحثات کند و در جنگ دایر و پیر دل باشد.

نتیجه تربیت مذکور این بود که پرورش یافتگان قبل از قرن سوم پیش از میلاد نسبت بدولت و کشور تسلیم و فرمانبردار بودند - جنگجویی و سلحشوری آنها وسیله تسلط روم بر شبه جزیره ایتالیا شد - ملتی تشکیل دادند عملی و دورانیش که معتقد بود برای جهانگشائی و فرمانروائی برگیتی بوجود آمده است - به نژاد خود میبایست و در فرمانداری و جدیت و پشتکار ممتاز بود لیکن مرام بلند چون بهره مندی از جمال و زیبائی - نیرومندی در تفکر و تخیل - شخصیت اخلاقی - آزادی سیاسی - عشق و شوق بسیار در زندگانی نداشت .

دوره تحول

چنانکه در بالا اشاره شد تا ۳۰۰ سال قبل از میلاد آموزش و پرورش منحصر بود بآنچه در خانه و کشتزار و میدان عملاً میآموختند زیرا تا آن زمان روم دولت کوچکی بود که با جهان خارج ارتباط بسیار نداشت و تربیت مذکور برای آن کفایت میکرد. در ۲۰۱ پیش از میلاد رومیها بر تمام شبه جزیره ایتالیا دست یافتند و بر سیسیل که یونان بزرگش مینامیدند مسلط شدند و با یونانیها محشور گشتند. از طرف دیگر کشور گشائی اسکندر مقدونی (از ۳۳۴ تا ۳۲۳ پیش از میلاد) موجب شد که زبان یونانی در مدیترانه شرقی انتشار پیدا کرد و در نتیجه دانشمندان و بازرگانان یونانی در تمام مدیترانه رفت و آمد کردند و بروم نیز مسافرت نمودند .

در حدود ۳۰۳ پیش از میلاد چند تن آموزگار خصوصی در روم دبستانهایی باز کردند و بکار بردن آنها چنانکه در یونان مرسوم بود برای جلب توجه توانگران معمول نمودند. با این همه تا ۲۵۰ پیش از میلاد در آموزش و پرورش روم تغییر مهمی حاصل نشد و برنامه تحصیلات عبارت بود از خواندن و نوشتن و سخنوری و سرود و قوانین دوازده لوح .

در نیمه قرن سوم قبل از میلاد که قسمت اعظم از شبه جزیره ایتالیا بتصرف رومیها درآمده بود روابط آنها با خارج زیاد شد و دانستن زبان یونانی برای بازرگانی و سفارت لازم آمد. این بود که اسیران یونانی را که از جنوب ایتالیا میآوردند

با آموزش گاری گماشتند. از میان اسیران مذکور آندرونیکوس^(۱) نام که در زمان گرفتن شهر تارانت^(۲) بدست رومیها افتاده بود ادیسه را بزبان لاتین ترجمه کرد و در روم معلم یونانی و لاتین شد. این ترجمه فوراً جای قوانین دوازده لوح را گرفت و کتاب قرائت گردید. زبان لاتین در نتیجه این ترجمه شکل ثابتی پیدا کرد و کتابهای دیگر یونانی نیز ترجمه شد و طرز آموزش و پرورش و سازمان فرهنگ یونان در روم مورد توجه و اقتباس واقع گشت.

در قرن دوم و اول پیش از میلاد امپراطوری روم توسعه حاصل کرد. اسپانی و ایلیری و یونان (در ۱۴۶ پیش از میلاد) و تمام شمال آفریقا و مصر و آسیای صغیر و گل تا رود الب^(۳) و دانوب بتصرف رومیها درآمد. چندی بعد تمام حوزه مدیترانه در دست روم افتاد و کشتیهای آنها دریاها را تحت سلطه خود قرارداد و فرمانداران و سپاهیان کشورهای مذکور را اداره کردند. در نتیجه تسخیر کشورهای مذکور ثروت و تجمل و بنده در روم زیاد شد. دین و اخلاق تنها برای ریاکاری و صورت ظاهر بود. طلاق فراوان گشت. بهای غله بحدی تنزل کرد که روستائیان و ادار ب فروش زمین خود و سکونت در شهر شدند و در آنجا با قوت لایموت زندگی کردند و آراء خود را در مقابل این قوت فروختند یا بسر بازی بولایات دوردست امپراطوری رفتند. توانگری کمال مطلوب شد و برای متمول شدن میبایست وارد خدمات دولت گردید. یا فرمانده لشکر و حکمران شد یا توانست سیاستمدار بود و شماره کافی رأی تهیه کرد.

از این پس دیگر آموزش و پرورش دیرین بسنده نبود. در یونان باستان هنگامی که زندگانی آنها در نتیجه جنگهای پلوپونز تغییر کرد از خود تغییرات جدیدی در فرهنگ بعمل آوردند و الی رومیها که تخیل بسیار نداشتند تنها از یونانیها فرهنگ جدید خویش را اقتباس کردند.

(۱) Andronicus

(۲) Tarente از شهرهای یونان در جنوب شبه جزیره ایتالیا.

(۳) Elbe رودخانه آلمان که بدریای شمال میریزد.

در آغاز کار رومیها همان آموزشگاههای یونانیان را در روم باز کردند. از اینرو تعلیم بزبان یونانی داده شد - فرستادن

نفوذیو نان

لله (پدا کو گ) بهمراه طفل مرسوم گردید - آموزشگاههای عالی سخنرانی و

فلسفه بوجود آمد. ژیمنازهای نیز برپا نمودند که در آنها جوانان و سالمندان به پرورش تن پرداختند.

رفته رفته در نتیجه تعصب ملی رومیها از خود آموزشگاههای ایجاد کردند که زبان لاتین را در آنها وسیله تعلیم قرار دادند لیکن زبان یونانی را هم آموختند. در پایان پس از کشمکشی که میان طرفداران نفوذ یونان و کسانی که میگفتند روم باید فرهنگی ویژه خود داشته باشد در گرفت دستگاه آموزش و پرورش روم یک قرن پیش از میلاد سروصورت قطعی پیدا کرد و نفوذ یونان مستقر شد و سازمانی پایدار ماند که بعضی از عناصر آن از روم بود و مابقی از یونان.

سال ۲۷ قبل از میلاد امپراطوری جای جمهوری را گرفت. امپراطورها معلمان جدید و آموزشگاههای تازه را زیر حمایت خویش قرار دادند و از آنها تشویق نمودند و در ایالات روم مدارس عالی برپا کردند. ادبیات و فلسفه رفته رفته از موادی شد که بوسیله آن ممکن بود دارای مقامی شد. در نتیجه حمایت امپراطورها زبان و ادبیات یونان در تمام امپراطوری روم و حوزه مدیترانه انتشار پیدا کرد بالاخره فرهنگی در این کشور پهناور بوجود آمد که باید سازمان آن مورد بررسی قرار گیرد.

دبستان را لاتین ها لودوس^(۱) مینامیدند و برنامه تحصیلات آن مانند برنامه مدارس یونان عبارت بود از خواندن و نوشتن و حساب کردن. دختر و پسر هر دو حق ورود داشتند لیکن عموماً اطفال ذکور بدبستان میرفتند و از سن شش یا هفت آغاز مینمودند تا دوازده که دوره مدرسه پایان میرسید. روش آموختن مانند یونان بود. ابتدا الفباء و سیلابها و واژه ها و اعراب را میآموختند سپس خواندن و نوشتن را. هر شاگرد برای خود جزوه نویسی میکرد و بدین ترتیب کتاب تهیه مینمود. چون رومیها مردمان عملی بودند و بعلاوه عادت داشتند حساب هزینه خانه را درست نگاه دارند و طرز محاسبه و شمار آنها

دشوار (۱) بود و بالاخره با جهان متمدن آن زمان بازرگانی عمده داشتند در دبستان بحساب اهمیت بسیار میدادند و وقت زیاد صرف آموختن آن میکردند. تخته حسابی بکار میبردند که در ذیل دیده میشود:

☆		☆	☆		☆	
☆		☆			☆	
M	C	X	I	C	X	I
☆	☆	☆	☆	☆	☆	☆
☆	☆		☆	☆	☆	☆
					☆	
				☆	☆	
☆		☆	☆	☆	☆	☆
☆	☆	☆	☆	☆	☆	☆

تخته حساب رومیها

از ریگهایی که در تخته بکار میبردند آنهایی که نزدیک خط مستقیم افقی بود بحساب میآمد. هر ریگی که در بخش بالا بود وقتی پائین می آوردند پنج برابر یکه زیر محسوب میشد. در تخته حساب بالا عدد ۷۳۶۲۰۹۲ نمایش داده شده است

پایگاه آموزگاران عالی نبود و اغلب از اسیران و بندگان بودند. ماهانه ای که از شاگردان خود میگرفتند بخداوند خویش تسلیم میکردند. دانش آنان اندک و بسیار سطحی بود. تأسیس دبستان و تحصیل در آن کاملاً اختیاری بود و شماره کمی از کودکان که سنشان مقتضی بود با آموزشگاه سپرده میشدند. دولت بهیچوجه در آموزشگاهها

(۲) در شمار لاتین صفر وجود نداشت و چنانکه امروز نیز معمول است بجای پیکر هفت حرف الفباء (I, V, X, L, C, D, M) متداول بود که اعمال حساب بوسیله آنها بسیار طولانی و دشوار است.

مداخله نمیکرد. دبستانها ابتدا در شهرهای ایتالیا سپس در شهرهای امپراطوری
 بوجود آمد و کاملاً خصوصی و پولی بود. ماهانه متفاوت و بسته بود بقرارداد میان
 آموزگار و اولیای کودک و گاهی مبلغ آن بسخاوت آنان واگذار میشد. همراه
 فرستادن الله را از یونان تقلید کرده بودند و وی همواره بندهای بود پیرو ناتوان که
 بخانواده کودک تعلق داشت.

دبستان رومی در ایوان خانه

(از روی نقاشی دیوار اطاقی در پمپئی برداشته شده)

جای آموزشگاه عموماً ایوان یا هشتی یا انبار یادهلیزی بود.

آموزگار بر صندلی می نشست و شاگردان بر نیمکت. اطاقی برای کندن لباس
 و نشستن اللهها موجود بود. دسته چوب برای تنبیه طفل از لوازم بشمار میرفت زیرا
 تنبیه بدنی فراوان بود. دبستان صبح زود باز میشد چنانکه در زمستان شاگردان
 با فانوس رهسپار آموزشگاه میگشتند.

دبیرستان

دبیرستان را آموزشگاه صرف و نحو مینامیدند و برای اطفالی بود که دوازده تا شانزده سال داشتند. در نیمه قرن دوم پیش از میلاد تعلیمات متوسطه بوجود آمد و در خانه توانگران توسط دبیران خصوصی داده میشد. پنجاه سال بعد دبیرستان وجود خارجی پیدا کرد و رفته رفته در شهرهای مهم امپراطوری برپا شد و لی و اثره اطفال توانگران بود.

دبیران یا یونانی بودند یا لاتین‌هائی که یونانی‌ها تربیت کرده بودند. ازینرو بر حسب ملیت معلم دو گونه دبیرستان وجود داشت و آنهائی که در دست یونانیها بود بر دیگران برتری داشت. پایه و حقوق دبیران از آن آموزگاران بهتر و بیشتر بود. برنامه دبیرستان عبارت بود از صرف و نحو و ادبیات یونانی و لاتین و انشاء و اخلاق و تاریخ و جغرافیا و کمی هندسه و هیئت و منظور این بود که سخنران و سخنور و خدمتگزار خوب تهیه کنند. از مواد مذکور با ادبیات توجه خاص داشتند تا شاگرد سبکهای ادبی و فکرهای عالی را تشخیص دهد و بردانش وی افزوده شود. برای اینکه دانش آموز از ادبیات درس‌خواری بهره‌مند شود او را وادار میکردند جمله‌ها و عبارتهارا از بر کند تا نیروی بیان و گفتارش زیاد گردد.

روش آموختن از اینقرار بود که قطعه منتخب را نخست دبیر میخواند سپس شاگردان. آنگاه از او خوانده میشد و مطالب و نکات مربوط بتاریخ و جغرافیا و اساطیر را دبیر بیان میکرد. همینکه این قسمت انجام می‌یافت معلم متن را انتقاد میکرد و واژه‌ها و جمله‌ها و عبارت‌هائی را که ممکن بود اصلاح کرد خاطر نشان میساخت و در پایان راجع بسبک نوشتن مؤلف و زیبائی و زشتی قطعه اظهار نظر و قضاوت می‌نمود.

نویسندگان یونانی که بآثار آنان بیش از دیگران رغبت داشتند عبارت بودند از همرومناندر^(۱) و ازوپ که داستانها و افسانه‌های او برای انشاء بکار می‌رفت. از میان

(۱) Ménandre نویسنده نمایشنامه‌های خنده‌آور (۲۹۰-۳۴۲ پیش از میلاد)

شاعران و استادان زبان لاتین بیش از همه به ویرژیل (۱) و هراس (۲) و سالوست (۳) اهمیت میدادند. شاگردان قطعه‌های منتخب را جزوه نوشته و بدین ترتیب برای خود کتاب تهیه میکردند. بعدها که شماره اسیران و بندگان باسواد افزون شد استنساخ کتب امکان پذیر گشت و نسخه‌های خطی بسیار فراهم کردند که مورد معامله واقع میشد و اطفال توانگر خریداری میکردند. در دبیرستانهای روم ورزش و پرورش تن که در یونان بعمل میآمد معمول نبود و آنرا برخلاف اخلاق و موجب اتلاف وقت میدانستند.

آموزشگاههای سخنرانی

دبستانها برای اطلاعات و معلومات سودمند و عملی بود و دبیرستانها یا آموزشگاههای صرف و نحو برای کسب هنر و کمال. در فوق آنها آموزشگاههای سخنرانی بوجود آمد تا جوانان را برای مشاغل دولتی آماده سازد. رومیها این مدرسه‌ها را از آموزشگاههای سخنرانی یونان که سوفسطائیان بوجود آوردند اخذ و اقتباس کردند. معلمان آنرا سخنران مینامیدند و فن سخنرانی یکی از مهمترین مرام و کمال مطلوب هر رومی بود و هر کس میخواست پایگاهی در جامعه احراز کند - دادرش شود - بفرمانداری رود - پیشوای قوم باشد میبایستی در سخنرانی و سخنوری ماهر گردد. دوره این آموزشگاهها دوسه سال بود و تنها بزرگ زادگان و پسران توانگران از شانزده سالگی ببعد در آنها بتحصیل میپرداختند.

برنامه این مدارس عبارت بود از تمرین در سخنرانی یعنی مناظره و نطق بصدای بلند - تمرین ادبی و زبانی - کمی ریاضی و طبیعی و فلسفه. از قرار معلوم مواد هفتگانه که برنامه آموزشگاههای قرون وسطی بود یعنی صرف و نحو - سخنرانی - منطق -

(۱) Virgile (۱۹ - ۷۰ پیش از میلاد) صاحب Bucoliques و Géorgiques

و Enéide

(۲) Horace (۸ - ۶۵ پیش از میلاد) غزل سرا و نویسنده هجویات.

(۳) Salluste مورخ (۳۸ - ۸۶ پیش از میلاد)

موزیک - حساب - هندسه - هیئت در مدارس سخنرانی تعلیم میشد ولی بیشتر بسه ماده اول و مقداری حقوق اهمیت میدادند. موزیک برای کمک بحركات دست و بدن و ورزش صدا بود - هندسه برای این تدریس میشد که هنگام منازعه های ملکی بدان نیازمند بودند - منطق را هم بدین منظور میآموختند که مغالطه ها را کشف کنند.

آموزشگاه سخنرانی بسیار مورد توجه بود و از هر سو بدان میشتافتند حتی پس از انقراض جمهوری و استقرار امپراطوری و محو آزادی که دیگر سخنرانی محل حاجت نبود و کسی بدان وسیله ترقی نمیکرد مدارس مزبور بحال خود باقی بود تا اینکه بالتبع رو بانحطاط گذاشت و حالت تصنعی پیدا کرد و جزو هنرهای زیبا قرار گرفت.

از این پس بیشتر بکلمات بزرگ و بی معنی و حرکات نمایشی پرداختند و ارزش مدارس از میان رفت. باینهمه امپراطوران از آموزشگاههای سخنرانی تشویق بسیار نمودند و در شهرهای عمده از آنها تأسیس شد. در حدود ۷۵ میلادی بر حسب فرمان امپراطور حقوق معلمان صرف و نحو و سخنرانی شهر روم از خزانه امپراطوری پرداخته شد و در نیمه قرن دوم میلادی حقوق معلمان شهرهای دیگر را نیز دولت پرداخت و معلمان در ردیف نمایندگان مجلس سنا قرار گرفتند و عده ای از آنان را از دادن مالیات و خدمت نظامی و تکفل سربازان بخشودند. بعدها این امتیازات نیز توسط امپراطورها فزونتر شد.

تحصیلات عالی رومیهای که مایل بتحصیلات عالی بودند به آتن و جزیره رودس میرفتند. هراس شاعر بزرگ و سپیرون (۱) سخنور نامی در آتن تحصیل کردند - قیصر معروف و کاسیوس (۲) سردار مشهور در رودس

(۱) Cicéron (۴۳-۱۰۶ پیش از میلاد)

(۲) Cassius که در ۴۲ قبل از میلاد در گذشت.

دانش آموختند. بعدها اسکندریه مورد توجه قرار گرفت. و سپازین^(۱) که از امپراطوران دانش پروه بود و از ۶۹ تا ۷۹ میلادی پادشاهی کرد بواسطه تأسیس کتابخانه در معبد صلح موجب ایجاد دانشگاه روم گردید. بنگاه مذکور بعد از اداری رشته‌های ذیل شد: حقوق - پزشکی - معماری - ریاضی - صرف و نحو - سخنرانی به یونانی و لاتین. در دانشگاه مذکور پژوهش و تتبع نمیشد بلکه آنچه در یونان میدانستند در آنجا تدریس گردید و از شهرها جوانانی در پی دانش بدانجا رهسپار گشتند.

بطوریکه دیده شد اساس عمده فرهنگ روم از یونان اتخاذ و همانطور که رومی‌ها دین^(۲) و فلسفه و ادبیات و علوم را از یونان گرفتند همانطور نیز فرهنگ و آموزشگاههای آنرا سرمشق قرار دادند و البته مطابق احتیاجات خود در آن تغییراتی قائل شدند که مختصراً بدان اشاره شد.

محاسن فرهنگ روم

دستگاهی که بدین طریق بوجود آمد اطفال توانگران رومی را وسیله خوبی برای فرا گرفتن فرهنگ یونان بود و آنرا برای مشاغل سیاسی و دولتی آماده میکرد. سیسرون و کنتی این^(۳) که از فرهنگ روم در کتابهای خود سخن گفته‌اند مکرر فائده و ارزش مذکور را خاطر نشان نموده و خدمات آنها را در تهیه سخنور و سخنران و پیشوایان قوم گوشزد کرده‌اند. در ایالات روم نیز آموزشگاه بهترین وسیله پرورش فکر و انتشار زبان لاتین و آداب و رسوم و تمدن روم بود و مؤثرترین راه برای تربیت اطفال بزرگان و شاهزادگان و رؤسایان محلی و معتقد نمودن آنها به مبانی و معتقدات و سنت‌ها و پیشینه‌های روم.

(۱) Vespasien

(۲) آئین مهرپرستی را از ایران گرفتند (رجوع شود به سیر فرهنگ در ایران -

فصل ۱۴).

(۳) Quintilien سخنور نامی روم (۱۲۰ - ۴۲ میلادی)

پس از برپاشدن امپراطوری گرچه از فوائد فرهنگ مذکور کاسته شد معذک همان آموزشگاه های خصوصی پیشوایان وقائدان بزرگ بیرون داد - پیشوایانی که امپراطوری وسیع را تشکیل دادند - ایالات وولایات این کشور پهناور را اداره کردند - حکومت وقانون رابرای روم بوجود آوردند - معماری و طرز ساختن رومیهارا شهره آفاق کردند .

بزعم مورخان مشابَهت زیادی میان روم آن زمان با انگلستان قرن نوزدهم میلادی موجود است . باوجوداینکه انگلستان دیرتر از دیگر ملل غربی برای خویش دستگاه فرهنگی منظم ایجاد کرد معذک دبیرستانهای خصوصی مانند ایتن (۱) و هرو (۲) و روگبی (۳) و وینچستر (۴) و دانشگاه های کیمبریج واکسفرد از آغاز عصر جدید پیشوایان بزرگ برای این کشور تربیت کرد که موجب فخر ومباهات هر ملت بزرگی است وامپراطوری بریتانیا مرهون خدمات وزحمات آنهاست .

معایب فرهنگ روم
نخستین عیب دستگاه فرهنگ روم این بود که تنها اطفال توانگران وخداوندان جاه ونعمت از آن استفاده میکردند و پرورش همگانی وجود نداشت وتوده وطبقات متوسط از پر تودانش وکسب فضیلت محروم بودند .

نقص دوم مدارس در این بود که جوانان را برای کارهای مهمی که رومیان کرده اند مانند ساختن راهها و پلها و راه آبهای فوق دره ها و عمارت های مجلل وهمچنین امور بازرگانی عظیم آماده نکرد و رومی ها از راه های دیگر بابر از این همه فعالیت کامیاب شدند .

بالاخره دولت در امر آموزش و پرورش مداخله ودلبستگی نداشت در صورتیکه

-
- Eton (۱)
Harrow (۲)
Rugby (۳)
Winchester (۴)

یونان در این قسمت توجه نموده مردمان آزاد را به تربیت فرزندان خود مجبور کرده بود. در روم از کسی نمیخواستند طفل خود را برای عضویت جامعه مهیا کند و راجع با آموزشگاه و تحصیل و معلم دولت دخالت نمیکرد. تنها در پایان دوره امپراطوری دولت در تحصیلات عالی مداخله کرد و در نه مسئله آموزش و پرورش را کار خصوصی میدانستند و عده محدودی فرزندان خود را در مدارس شخصی به تحصیل میگماشتند و دیگران در فکر تحصیل و مدرسه نبودند و طبقه بنده بکلی از نعمت تربیت محروم بود.

خدمات روم روم خدماتی بعالم تمدن کرده که در اینجا مهمترین آنها باید خاطر نشان شود. روم تمام کشورهای مغرب و تمام حوزه مدیترانه را در زیر لوای واحد در آورده و موجب یکی شدن زبان و آداب و رسوم و سنن و سوابق و پول رائج و قانون شد و این مسئله عامل بسیار مهمی در تسهیل انتشار دین مسیح و حفظ دنیای غرب هنگام هجوم قبائل وحشی گردید. اگر مثلاً بعد از کشورهای که اکنون در محل امپراطوری روم موجود است در آن زمان مملکت مستقل وجود داشت دین مسیح شاید تا امروز در تمام آن منتشر نمیشد در صورتیکه ایمان آوردن امپراطور روم برای نشر دین مذکور در تمام امپراطوری تقریباً کافی شد. دوم خدمت مهم روم تدوین مجموعه‌ای است از قوانین. قوانینی که در روم بود بواسطه تصمیمات دادگاهها و مقررات رفته رفته مبسوط گردید و چون فهرست نداشت پیدا کردن قانون معینی دشوار شد تا اینکه بفرمان تئودوز (۱) در ۴۳۸ میلادی و ژوستینیان در ۵۲۹ میلادی آنها را بشکل مجموعه‌ای در آوردند که تا امروز باقی است. ژرمنها که بروم تاخت و تاز بردند قوانین مذکور را پذیرفتند و مجموعه آن در قرون وسطی کتاب درس دانشکده‌های حقوق شد سپس در دانشگاه‌های قرن دوازدهم و سیزدهم معمول و متداول گشت. در قرون وسطی اساس حقوق کلیسا بر همین مجموعه قوانین بود و امروز پایه حقوق عده‌ای از کشورهای

متمدن بر آن استوار است. ممالك لاتین مانند اسپانی و فرانسه و ایتالیا حقوقشان را از قانون روم گرفتند. بواسطه تصرف قسمتی از امریکا توسط فرانسویها و اسپانیولیها در ۱۸۲۴ مجموعه قوانینی بنام مجموعه قوانین لوئیزیان (۱) تنظیم گردید که از حقوق روم اخذ شده است. مهاجران اسپانیولی و پرتغالی بنوبه خود پس از تصرف امریکای مرکزی و جنوبی قوانین روم را در آنجا معمول داشتند. بالاخره کشوری مانند ایران که بخشی از تمدن جدید خود را از فرانسه اقتباس کرده از حقوق روم بهره بزرگ برده است.

بسط و توسعه زبان لاتین نیز از خدمات روم است. الفاظ و واژهها و حتی جملههای لاتین در بیشتر زبانهای اروپائی چون فرانسه و انگلیسی و آلمانی و اسپانیولی و پرتغالی و ایتالیائی و زبان تمام امریکای مرکزی و جنوبی بسیار فراوان است و در تمام قرون وسطی و آغاز عصر جدید زبان مذکور زبان علمی مغرب زمین بود و اصطلاحات علمی نیز اکثر از کلمات لاتین مشتق است.

چهارمین خدمت روم میان تکمیل الفبائی است که امروز تمام ملل متمدن بدان آشنا هستند. مبنای این الفبا از فنیقیه بود که یونانیها اخذ کرده و در جنوب ایتالیا میان آنان معمول بود. رومیان آنرا گرفته و اضافاتی در آن وارد کردند. اکنون الفبای تمام اروپا جز یونان و روسیه و آلمان - الفبای تمام امریکای شمالی و مرکزی و جنوبی - الفبای استرالیا - الفبای بخش بزرگی از آفریقا - الفبای ترکیه همان الفبای لاتین است و حدس میزنند که در آینده الفبای عمومی جهان خواهد شد.

بالاخره طرز فرمانروائی و اداره کردن کشور و هر شهری را در کار خود مختار نمودن و حدود اختیاراتی برای آن معین کردن که در تمام شهرها از طرف روم معمول بود چون میراث بکشورهای مغرب زمین رسید و اکنون در بیشتر آنها مانند انگلستان و امریکا معمول و متداول است.

فصل سوم

ظهور مسیح و تأثیر او در آموزش و پرورش

در یونان و روم برای هر يك از كارها خدائی قائل بودند. منظور از دین این بود که از آینده پیشگوئی کنند. حقیقت گیتی را بیان نمایند. از بلیات جلو گیری کنند. از خدایان یاری جویند. در روم بخدایانی معتقد بودند که بکارهای خانه نظارت دارد مثلاً میگفتند خانه را ژانوس^(۱) از شر ارواح خبیث حفظ میکند و آتش مقدس خانه تحت نظارت وستا^(۲) است و گنجینه و انبار خوراك سپرده به پنات ها^(۳) است همینطور در زندگانی اجتماعی هر کار را خدائی اداره میکرد و پیش از آغاز بدان کار بایستی خشنودی او را فراهم ساخت. نسبت بدین و خدایان ملل دیگر رومیان بهیچوجه تعصب نداشتند تا آنجا که حاضر بودند خدایانی از آنها اخذ نمایند چنانکه خداوند تندرستی - توانگری - سازش - یگانگی - کشت - در و و عدهای دیگر را از یونانیها عاریه بردند و برای آنها در روم معبد ساختند و مهر ایزد روشنائی را از ایران گرفتند.

ازینرو دین رومیان بیشتر جنبه عملی داشت و راجع بکارهای روزانه زندگانی بود و جنبه اخلاق شخصی را فاقد. دین مذکور از رستخیز چیزی نمیگفت و از زندگانی واپسین سخن نمیزانید و نوید پاداش یا کیفر نمیداد بلکه تمام افراد را بوسیله احترام به

Janus - ۱

Vesta - ۲

Les Pénates - ۳

خدایان و ترس از آنها متحد و متفق میکرد. وسیله آموختن اخلاق مانند پنددادن یا وسیله تهذیب اخلاق مانند توبه و خواندن کتاب مقدس یا وسیله تربیت اجتماعی مانند نماز جماعت وجود نداشت و درستکار نمودن و پرهیز کار کردن از وظائف روحانیان نبود.

حضرت مسیح در میان بنی اسرائیل ظهور کرد. این قوم
بنی اسرائیل ۱۵۰۰ سال پیش از میلاد از مصر بکنعان (بخشی از

فلسطین کنونی) مهاجرت نمودند. چون حاضر بدادن مالیات و سرباز نبودند و بار تشکیل دولت را بدوش نمیگرفتند از طرف همسایگان مورد هجوم و غارت واقع میگشتند.

در ۵۹۸ پیش از میلاد آنها را باسیری بابل بردند و پنجاه سال بعد یعنی ۵۳۸ قبل از میلاد کورش شاهنشاه ایران آنها را آزاد کرد^(۱). در ۷۰ میلادی رومیها بیت المقدس را خراب و ساکنین آنرا پراکنده کردند.

خدمت بزرگی که طایفه بنی اسرائیل نموده اند از راه دین بوده است. اولافکر خدای یگانه مطلق نخست بنظر آنها رسید. کلیمی هابشر را فرزند پروردگار یگانه میدانند و از اینرو همه باید باو خدمت کنند و اخلاق نیکو داشته باشند و وجود دیگران را مقدس و گرامی شمارند و کودکانرا حفظ کنند نه اینکه اگر پسندیده نبوده اند مانند یونانیان آنها را تلف نمایند. ثانیاً کلیمی هامعتقد به برگشت وزندگانی واپسین هستند بنابراین به پاداش و کیفر ایمان دارند و این مسئله در اخلاق آنها بسیار مؤثر بود.

از احاظ ادبی خدمتی که قوم مذکور کرد نوشتن تورات بود که گروهی از اولیا و انبیاء و بزرگان بنی اسرائیل برشته تحریر در آوردند و شرح حال و مهاجرت

(۱) - در تورات شرح حال قوم یهود در اسارت و توجه و محبت شاهنشاه ایران نسبت بآن قوم در کتاب عزرا و اشعیاء نبی بیان و کورش چون مأمور حق و مجری خواست خدا معرفی و ستوده شده است.

وابتلات و امیداوریه‌ها و آرزوها و نجات آنها را بزیانی شیرین و سبکی مخصوص بیان کردند. قبل از اسیر شدن بنی اسرائیل بدست بابلی‌ها سفرهای پنجگانه تورات (پنج فصل اول تورات - سفر بکسر سین و سکون فاورا یعنی کتاب) تدوین شده و برای آنها مجموعه‌ای از قوانین و وسیله وحدت در زمان اسارت بود. پس از برگشت از بابل بفرسطين رعایت قوانین مذکور مهمترین وظیفه در زندگانی آنها شد بهمین جهت همه جا کنیسه برپا کردند تاروهای شنبه قوانین را تفسیر و توضیح کنند. باین نحو طبقه‌ای بوجود آمد بنام ربانی که وظیفه آنها علاوه بر آموختن قوانین موسی تربیت ربانیان دیگر بود و رفته رفته دادرسی و آموزگاری قوم بنی اسرائیل بدست آنان افتاد. ربانیان عادات و رسوم را بعد از سال ۷۰ قبل از میلاد در کتابی باسم **تلمود** (یعنی تعلیم) تدوین کردند که نزد کلیمی‌ها مقدس است. رئیسان قوم بنی اسرائیل پس از بازگشت از بابل ملتفت شدند که هستی آنها بسته به نیروی نظامی نیست بلکه مربوط است بوحدت اخلاقی و این مسئله تنها بوسیله مدرسه و پرورش و از راه آموختن سنن و سوابق و آداب و رسوم و قوانین تأمین میشود. ازینرو بتأسیس کلاسهای تورات در هوای آزاد اقدام کردند و بعدها دخول در آنرا برای تمام پسران اجباری نمودند. جسته جسته دبستانهایی در مجاورت کنیسه‌ها در تمام دهکده‌ها ایجاد شد تا در ۶۴ میلادی رئیس ربانی‌ها موسوم به یوشع بن جمال آموزش را اجباری نمود و در تمام دهات مدرسه برای پسران برپا ساخت و برای دختران آموختن خانه‌داری را معین کرد. برنامه آموزشگاه پسران عبارت بود از خواندن و نوشتن و حساب و تاریخ قوم بنی اسرائیل و سرودهای دینی و قوانین سفرهای پنجگانه و قسمتی از کتاب تلمود.

روش آموختن ربانی و بوسیله سپردن بحافظه و ازبر کردن بود. نسبت بتعلیم قوانین کلیم الله و اطاعت از خدای یگانه و احترام معلم و نگاهداری سنن و سوابق و آداب و رسوم توجه مخصوص داشتند. پس از پراکنده شدن یهودیها در ۷۰ میلادی البته آموزشگاه‌های آنان بهم خورد لیکن تربیت ربانیان و ملاهای آنان ادامه داشت و این

طبقه تعلیم سنن و سوابق را دنبال کرد و در نتیجه با وجود نداشتن استقلال و خاك و دولت جداگانه موجودیت ملی آنها محفوظ ماند و این بهترین نمونه نجات ملی است از راه آموزش و پرورش همگانی و اجباری.

ظهور و انتشار دین مسیح
حضرت مسیح از میان قوم بنی اسرائیل برخاست - دین خود را اعلام داشت - پیروانی برای خود پیدا کرد و پس از چندی مصلوب گردید.

حضرت عیسی پایه دین خود را بر اخلاق شخصی و اهمیت فرد که در میان کلیمیان تا اندازه ای منظور بود گذارد و بهبود جامعه را از راه اصلاح افراد آن تعقیب نمود. تا آن زمان فرد در جامعه تحت الشعاع و در برابر دولت محو بود از این رو فکر مسیح که هر يك از افراد مردم ممکن است باعث نجات خویش گردد تازگی داشت. تأکید او در مهربانی و همدردی و فداکاری و برادری تمام بشر مسئله ملیت را از بین برد. تعلیم ایمان به برگشت و رستخیز و زندگی واپسین موجب شد که همه متوجه عالم عقبی و نسبت باین دنیا بی اعتنا گشتند و در نتیجه نفوذ و اهمیت دولت و جامعه در نظر آنها تقلیل یافت. یکصد سال پس از کشتن مسیح در بیشتر نقاط آسیای صغیر و برخی از نقاط یونان و مقدونیه کلیسا برپا بود و هنوز قرن چهارم میلادی پایان نرسیده در تمام امپراطوری روم کلیسا های متعدد موجود بود. بسال ۳۱۳ میلادی قسطنطین (۱) امپراطور روم (که در ۳۲۶ م کز امپراطوری را شهر قسطنطنیه قرار داد) مسیحی شد و مذهب مسیح را مذهب رسمی معرفی نمود و برای روحانیان همان امتیازی را قائل شد که معلمان آموزشگاه های سخنرانی دارا بودند و در فصل گذشته بدان اشاره شد.

در سال ۳۹۱ میلادی تئودوز (۲) امپراطور پرستش خدایان را ممنوع ساخت.

Constantine (۱)

Théodose (۲)

در ۵۲۹ میلادی ژوستینی نین^(۱) تمام آموزشگاه‌هایی را که معروف بود به تعلیم و تبلیغ پرستش خدایان اشتغال دارند مانند دانشگاه آتن بست و مذهب مسیح همه جا روا شد.

خدمات مذهب

مسیح

دین مسیح فکریگانگی خدا را از یهود گرفت و بواسطه محدود نکردن خدای یکتا بطائفه و عشیره معینی همه کس توانست او را قبول کند و ابتدا تمام امپراطوری روم به یگانگی خدا گرویدند و از آنجا بر وسیه و نقاطی که بعدها عالم اسلام شد انتشار یافت و سپس امریکا آنرا اخذ نمود.

با وحدانیت خدا و پدری او عقاید نوینی ظاهر شد مانند مهر بانی خدا و بخشايندگی او و یکسان بودن مردم اعم از مرد و زن در برابر او و برادری افراد بشر و اهمیت و مقام هر فرد در پیشگاه او. ازینرو قواعد اخلاق تغییر کرد و بر طبق عقائد جدید اخلاق تازه‌ای بوجود آمد چون مقدس بودن ازدواج و زندگانی خانواده - جنایت شمردن دور انداختن اطفال و مانند آن. فکر برگشت که از کلیم الله و زردشت گرفته شد مردم را بفکر زندگانی آینده انداخت و این اندیشه را که تا آن زمان معمول نبود رواج داد. در نتیجه امیدواری برای بشر پیدا شد و هر فرد مسئول رفتار و کردار خود گشت و نیک بختی یا بدبختی او بسته بخودش شد. این امیدواری و نیرومندی در قرن پنجم که هجوم قبایل ژرمن آغاز گردید مانع محوشدن تمدن و خرابی کامل عالم غرب شد و در قرون تاریک مایه روشنائی و موجب تحریک بکار و ادامه حیات بود.

سازمان دین مسیح نیز باعث شد که کلیسا جای دولتها و حکومتها قرار گرفت و بواسطه نفوذ روحانی و معنوی که داشت در مقابل طوایف وحشی و مهاجم سدی شد.

(۱) - Justinien در این موقع بود که هفت تن از حکمای یونان که از پیروان فلوطین بودند بایران پناه آوردند و انوشیروان در پیمانی که با روم بست شرط کرد بدون اینکه آنها را بیازارند بگذارند تا بمیهن خود برگردند.

باضافه آموزشگاه‌هایی از طرف کلیسا برپا گردید که بنشر دین و تعلیم و تربیت مردم اقدام کرد و در اینجا باید بتشریح آنها پرداخت.

در آغاز نشر مسیحیت چون گروندگان معتقد بودند که حضرت عیسی بزودی باز می‌گردد و جهان بیایان میرسد نیازی بسازمان نبود و عقائد مذهبی نیز تنظیم و تدوین نگشته بود. اصول عقائد مسیح عبارت بود از اعتراف و شناختن خداوند و اقرار بپدري او - توبه از گناهان گذشته - زندگانی بازهد و پرهیزگاری - میل برستگاری. مسئله مهم بهبودی جامعه بود از راه اصلاح گروندگان.

آموزشگاه‌های مقدماتی

برای رسیدن بدین مقصود روشی برای آموختن و دوره‌ای برای آزمایش بایسته آمد. آموزشگاه‌هایی که باین نحو ایجاد شد تنها مقدمات دین را در ظرف دو تا چهار سال می‌آموخت و بدین جهت مدارس مقدماتی نامیده شد.

متمایلان بدین مسیح بچهار درجه تقسیم میشدند: نخست کسانی که تنها نسبت بپذیرفتن دین مذکور اظهار میل کرده بودند. دسته دوم شنوندگان که تاخواندن دعا و شنیدن وعظ حاضر بودند. سومین گروه زانو زنندگان بودند که با گروندگان دعای جمعی میخواندند. دسته چهارم که برگزیدگان نام داشتند برای غسل تعمید حاضر بودند.

جایگاه آموزش ایوان یا دهلیز یا رواق کلیسا بود. موادی که می‌آموختند شامل تعلیمات دینی و اخلاقی - خواندن - نوشتن - ازبر کردن کتاب مقدس و سرودهای مذهبی بود.

آموزشگاه‌های علوم دینی

هنگامی که دین مسیح آغاز بتوسعه کرد فلسفه یونان و روم میان طبقات ممتاز امپراطوری رواج و انتشار داشت.

اساس فلسفه مذکور بر عقل استوار و راجع به زندگانی و خوشی در این دنیا بود در صورتیکه عیسویان معتقد بودند که مسیح باز گشت میکند و جهان بیایان میرسد ازینرو پیوسته در فکر دنیای آینده بودند. عده‌ای از آشنایان

بفلسفه یونان و روم عیسوی شدند و کوشش نمودند مسیحیت را با فلسفه مذکور وفق و سازش دهند یعنی آنچه در دین مسیح مطابق عقل و منطق است بپذیرند و آنچه خارق العاده و از خرد دور است کنار گذارند. باین ترتیب فلسفه و دین مسیح با یکدیگر آمیخته گردید و تحصیلات عالی برای مسیحی ها لازم آمد بویژه برای دانشمندانی که ایمان میآوردند و همچنین برای روحانیان و معلمان و پیشوایان دین مسیح. از اینجا در نیمه دوم قرن دوم میلادی در اسکندریه آموزشگاه علوم دینی بوجود آمد. آموزشگاه مذکور ساختمان مخصوص نداشت و دانشجویان در خانه استاد گرد میآمدند و ای از وسائل کار دانشگاه اسکندریه و کتابخانه و موزه آن استفاده مینمودند. برنامه این آموزشگاه عبارت بود از حکمت الهی - فلسفه یونان باستانای فلسفه ابیقور - ادبیات یونان - صرف و نحو - سخنرانی - منطق - حساب و هندسه و هیئت - موزیک ...

نظیر مدرسه اسکندریه بعدها در انطاکیه و رها (اورفه کنونی) و نصیبین و قیصریه تأسیس گردید و بنام کیشیشان و زعمای دینی در آنها بتحصیل علوم دینی پردازند. این آموزشگاهها پس از چندی در کلیسا تشکیل شد بدین جهت از قرن ششم به این طرف مدارس علوم دینی را آموزشگاه های کلیسا نامیدند.

در قسمت غربی امپراطوری روم چون پیشوایان دین مسیح از رومیان بالاستخوان و کمتر تحت نفوذ فلسفه یونان بودند توسعه دین مسیح موجب بدبینی آنها نسبت بعلوم و فلسفه یونان و باعث مخالفت آنان با فرهنگ یونان شد و دامنه این ضدیت بجائی کشید که از قرن چهارم آشکار گردید و بسال ۴۰۱ شورای دینی قرطاجنه^(۱) خواندن و بررسی آثار یونانی و غیر عیسوی را بر روحانیان ممنوع ساخت و بدین ترتیب مدت هزار سال زبان و ادبیات و علوم و فلسفه یونان از مغرب زمین رخت بر بست.

خانقاه‌ها (۱)

از قرن سوم میلادی کلیسا دارای سازمانی شد که از طرز حکومت و کشورداری روم اتخاذ گردید. همان طور که امپراطور در رأس کشور قرار گرفته و فرمان‌وی استانداران و زیر دست اینان فرمانداران و زیر دست فرمانداران بخشداران کشور را اداره می‌کردند همان‌طور نیز پاپ در رأس عالم مسیحیت بود و زیر دست او بطرکها و زیر دست بطرکها رئیس اسقف‌ها و زیر دست اینان اسقف‌ها کلیسا را اداره می‌نمودند باین ترتیب سازمان کلیسا قوت گرفت و رفته رفته دولتی شد در قلب دولت روم. چندی از پاپها که با تدبیر و سیاستمدار بودند بر نفوذ دنیوی کلیسا و حکومت مسیحیت افزودند و اقتدار آنرا در تمام کشورهای مسیحی بحد اعلی بردند.

در مقابل توجه پاپ‌ها و طرفداران آنها بکارهای دنیوی عده‌ای از گروندگان بدین مسیح معتقد بودند که زهد مستلزم دوری کامل از این عالم پست و پر گناه است باین جهت بعضی بصرح ارفتند و برخی در جنگل اقامت گزیدند و دسته‌ای از جامعه کناره‌گیری کرده بعبادت مشغول شدند. بنظر این عده رهبانیت که بموجب آن مردان می‌باید مانند برادر باهم زندگی کرده از دنیا چشم‌پوشند و بعبادت و ریاضت مشغول شوند و بادرویشی بسازند و اطاعت و زهد را پیشه خویش قرار دهند بسیار دلپسند افتاد و خانقاه از اینجا پیدا شد.

در ۳۳۰ میلادی در جزیره طبرنه واقع در رودخانه نیل نخستین خانقاه تأسیس گردید. بیست سال بعد رهبانیت در آسیای صغیر معمول شد و بزودی توسعه پیدا کرد. مقارن همان وقت در روم نیز آموزشگاهی برای رهبانان بوجود آمد. در قرن پنجم در مارسیل (۲) و در دره رودخانه رن (۳) و لوآر (۴) در گل خانقاه‌های متعدد ایجاد

(۱) خانقاه بجای واژه Monastère بکار رفته است.

Marseilles (۲)

Rhône (۳)

Loire (۴)

شد و تاهجوم قبائل وحشی استقرار پیدا کرد. در خانقاه ها کودکان را از دوازده سالگی بعنوان نوچه می پذیرفتند لیکن تاسن هیچده نوچه ها ممکن نبودنذر کنند. در مدت این شش سال خواندن و نوشتن و حساب ساده و محاسبه عید های دینی و موزیک کلیسا را بنوچه ها میآموختند. ازین پس هر يك از اعضای خانقاه در اطاق جدا گانه میزیست و تنها هنگام خوراك و عبادت در تالارهای مخصوص حاضر میشد و با دیگران شرکت میکرد. در آغاز کار نذر میکردند که درویش و پرهیز کار و فرمانبردار باشند و روزگار خویش را صرف کارهای با مشقت کنند تا روان آنان تعالی یابد.

خانقاههای مذکور هر يك تابع آئینی بود. یکی از آنها که توسط بندیکت^(۱) در ۵۲۹ میلادی در کوه کاسینو^(۲) در جنوب شهر روم تأسیس شده بود ۷۳ قاعده داشت که بیشتر خانقاههای اروپای غربی آنها را پذیرفته و اجرا کردند. از لحاظ آموزش و پرورش قاعده چهار و هشتم از همه مهمتر بود زیرا بموجب آن تمام رهبانان میبایستی هر روز دست کم هفت ساعت کار بدنی کنند و دو ساعت قرائت و مطالعه نمایند. از اینجا کارهای دستی رهبانان و کشاورزی و هنرمندی آنها در قرون وسطی معروف و ممتاز گردید. نگاهداری اطلاعات و معلومات نیز در قرون مذکور بیشتر بواسطه روزی دو ساعت قرائت بود که رهبانان انجام میدادند.

خانقاههایی که تا کنون توصیف شد تمام برای مردان بود. برای دختران نیز آموزشگاهها و صومعههایی باز کردند که در قرون وسطی تنها بنگاههایی بود که تا اندازه ای وسیله پرورش زنان راهب و تارك دنیا را فراهم میکرد.

۱ - Benedict که فرانسویها بنوا Benoit گویند.

۲ - Monte Cassino

فصل چهارم

آموزش و پرورش در قرون وسطی

قرون طلایی امپراطوری روم از پادشاهی اگوست (۱) تا زمان مارك اورل (۲) ادامه داشت (۳۱ پیش از میلاد - ۱۹۲ میلادی) و وسائل آسایش و ترقی مردم و آبادی کشور و پیشرفت ادبیات و علوم از هر حیث فراهم بود. در زمان مارك اورل اشکالات و مصائب زیاد برای رومیها روی داد مانند طاعون (۳) و طغیان رودخانه‌ها و قحطی و هجوم ژرمنها و اغتشاشاتی که بواسطه دین جدید (مسیحیت) بوجود آمد. از اواخر قرن دوم امپراطوری روم رو با انحطاط و ناتوانی رفت و تغییراتی که از آغاز تأسیس امپراطوری در زندگانی و اخلاق ملت روم پدیدار شده بود و در فصل دوم مختصر بدان اشاره شد آثارش ظاهر و هویدا گشت.

فضیلت و پرهیزکاری که از خصائص رومیهای اولی بود تبدیل بفساد اخلاق شد و بیشتر دامنگیر طبقات ممتاز و اولیای امور گردید. دولت روم نتوانست در نقاط مختلف امپراطوری از روی امانت و درستی و ایمان امور کشور را اداره کند. در آموزش و پرورش مداخله نکرد تا شاید از این راه تمایلات و هوسرانی های مخاطره آمیز زمامداران را تعدیل و اصلاح کند بلکه رفته رفته قبائل ژرمن را که از طرف شمال فشار

(۱) - Auguste - نخستین امپراطور روم (۶۳ پیش از میلاد - ۱۴ میلادی)

Marc Aurèle - ۲

۳ - طاعون سال ۱۶۶ بین سربازان رومی که بسرداری کاسیوس بتصرف سوریه و ارمنستان و حمله بایران رفته بودند بروز کرد و بوسیله آنها وارد روم شد و موجب هلاکت نصف جمعیت ایتالیا گردید.

میآوردند بدرون امپراطوری پذیرفت و پیوسته بر شمارهٔ بندگان و اسیران که بیشتر از حیث هوش و استعداد و استخوان بر صاحبان خود برتری داشتند و تنها مغلوب شدن در جنگ آنها را بدین روز انداخته بود افزود و باین ترتیب از نیرو و قدرت امپراطوری کاست. از عوامل مهم دیگر که موجب تخریب و تضعیف کشور مذکور شد از میان رفتن خورده مالک و بوجود آمدن املاک وسیع بود که متعلق بیک تن و توسط بندگان و اسیران کاشته میشد - ازدیاد مستمند و بینوا در شهرها - کم شدن موالید - پستی اخلاق طبقات بی چیز که مسبب آن زمامداران وقت بودند که حاجت برای داشتند - توسعهٔ دین مسیح که مردم را متوجه عقبی و نسبت بدنیا بی اعتنا میساخت و اطاعت دولت راوقع نمیکذاشت. تمام این عوامل موجب شد که در اواخر قرن دوم میلادی امپراطوری روم مانند درخت تنومند و کهن سالی بود که در ظاهر با عظمت و خوب و در حقیقت پوست و قشری بیش نداشت و هر باد مخالف و تنیدی میتوانست آنرا از پای درآورد.

حدود شمالی امپراطوری روم رود دانوب ورن^(۱) بود
مهاجرت و هجوم
 و قبائل وحشی که رومیان آنها را ژرمن مینامیدند در آنسوی
ژرمنها
 این دو رودخانه سکنا داشتند و تنها ارتش روم مانع سر ازیر
 شدن آنها بدرون کشور بود.

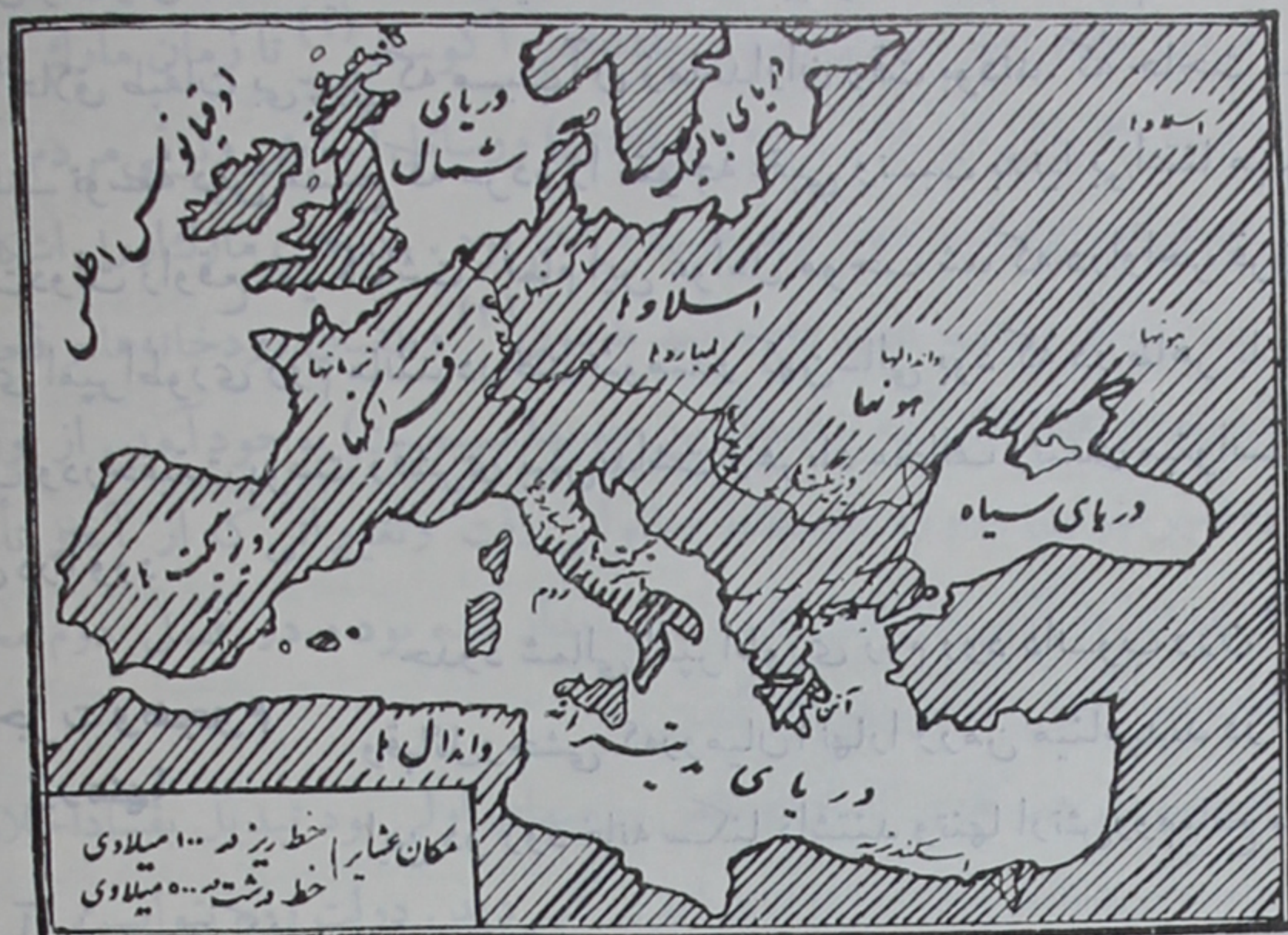
در ۱۶۶ میلادی یعنی سالی که طاعون ایتالیا را فرا گرفت یکی از طوایف وحشی با امپراطوری روم هجوم آورد و حتی به دریای آدریاتیک هم رسید و سیزده سال طول کشید تا رومیان آنها را با آنطرف رود دانوب راندند.
 در سال ۲۷۵ میلادی رومیان ایالت داسی واقع در جنوب دانوب را به قبایل ویزیگت^(۲) واگذار کردند تا از فشار آنها رهائی یابند. در سال ۳۷۸ قبایل خونخوار هیون^(۳) ویزیگت ها را زیر فشار گذاردند و آنها نیز روم شرقی را مورد تاخت و تاز

 ۱ - Rhin

۲ - Visigoths

۳ - Huns ظاهرأ همان قبایلی که از طرف قفقاز بایران حمله می بردند.

قرارداده رومیان را درآدرنه شکست دادند و امپراطور را کشته در بالکان سکونت اختیار نمودند. چندی بعد در تحت ریاست آلاریک^(۱) ویزیکت‌های یونان را تصرف نمودند سپس بطرف غرب پرداخته از شمال ایتالیا به شبه جزیره هجوم بردند و بسال ۴۱۰ شهر روم را گرفته و غارت کردند. این مسئله باندازه‌ای مهم بود که جمعی تصور نمودند که گیتی بپایان رسیده است زیرا مدت هشتصد سال پایتخت روم از هر گونه هجوم

مهاجرت ژرمنها

برکنار بود و کسی باور نداشت که بتوان آنرا تصرف و غارت نمود. بالاخره قبایل مذکور از نوبطرف غرب برگشته و در اسپانی و جنوب گل متوطن گشتند. مهاجرت مهم دیگری که بوقوع پیوست نیز بواسطه فشار هیوننها بود که قبایل واندال^(۲) را بمغرب کوچ داد و در طرف پنجاه سال از آلمان و فرانسه و اسپانی گذشته تمام شهرها را غارت نمودند و بالاخره از دریای مدیترانه عبور نموده شمال آفریقا را

Alaric (۱)

Vandales (۲)

تصرف کردند . در سال ۴۵۵ میلادی طوائف مذکور مجدداً از دریا گذشته بایتالیا رفتند و شهر روم را تصرف و غارت کردند .

در سال ۴۷۶ چریک‌هائی که از عشایر وحشی بودند در ارتش روم خدمت مینمودند از زندگانی اردو خسته شده درخواست کردند زمین‌هائی به آنها واگذار شود که بتوانند در آن سکونت کنند و چون حاجت آنها برآورده نشد طغیان کردند و امپراطور روم غربی را خلع و یکی از ایلخانهای طوائف شمالی را موسوم به اودوواکار^(۱) بجای او منصوب کردند و بدین ترتیب امپراطوری روم غربی منقرض شد .

مهاجرت‌های دیگری که تأثیر زیاد در وضع اروپا داشت عبارت بود از کوچ کردن قبایل آنگل^(۲) و ساکسون که در محل دانمارک کنونی سکنا داشتند بمشرق و جنوب بریتانیا (در ۴۸۵ - ۴۴۳ میلادی) . فرانک^(۳) هانیز که در بخش پائین رن متوطن بودند در ۴۸۶ مهاجرت آغاز کرده رفته رفته تمام گل را متصرف و در آنجا ساکن شدند . در قرن ششم اسلاوها متوجه امپراطوری روم شرقی شدند و یوگوسلاوی و بلغارستان کنونی را قبضه کرده در آنجا اقامت گزیدند . ازینر و علاوه بر لاتن‌های ساکن بخشی از اروپای باختری ، جنوب شرقی اروپا را نژاد اسلاو و یونان و اروپای غربی را نژاد ژرمن متصرف شده تصاحب کردند و با این وضع قرون وسطی آغاز شد .

از لحاظ آموزش و پرورش قرون وسطی دو مشخص بزرگ دارد . نخست اینکه قرون مذکور دوره جذب و تحلیل و متمدن کردن قبایل وحشی است که در قرن پنجم و آغاز قرن ششم میلادی بر اروپا مستولی گشتند و امپراطوری روم غربی را منقرض کرده در قاره اروپای متمدن سکونت گزیدند و باین ترتیب مواجه شدند با تمدن یونان و

مشخصات قرون وسطی

Odovacar (۱)

Angles (۲)

Franc (۳)

تمدن روم و دین مسیح و سازمان کلیسا و هزار سال طول کشید تا طوایف ژرمن برای کسب و درك و جذب این سه عامل آماده شدند.

موجبانی که آنها را باین مسئله جلب کرد عبارت بود از طرز حکومت و کشورداری روم و ثروت و هنرهای آن ملت که در شهرها و ساختمانها و راهها و پلها پدیدار و هویدا بود. وحدت حکومت در امپراطوری پهنآوری که سالها با آن مجاور و همسایه بودند و اختلاف آشکاری که با حکومت عشیره‌ای خود آنها داشت. وحدت سازمان کلیسا با نفوذ و نیروئی که نسبت بتمام ملل حائز بود. ادبیات و علوم و آموزشگاه‌های یونان و روم که بدست مسیحیان اداره میشد. قبایل وحشی در مقابل این تمدن خیره و مبهور شدند و آنرا غایت مطلوب و حداعلائی زندگی فرض کردند و کور کوران به تقلید آن پرداختند.

دومین مشخص بزرگ قرون وسطی فرمانبرداری و انقیاد محض و توقف و رکود بود. عقاید و افکار و آداب و عادات و مؤسساتی که وجود داشت همه را غایت مقصود و نوع اکمل میدانستند و پذیرفتن عین آن را لازم میشمردند و بکسی اجازه چون و چرا نمیدادند و تغییر آنها را روا نمیدانستند. باین جهت ترقی و پیشرفت غیر ممکن بود. تنوع و ابتکار ممتنع مینمود. تحجر کامل در کارها حکمفرما و هر کس ناگزیر از تقلید و تقلید و اطاعت و تسلیم بود.

خانقاه ها

در تمام قرون وسطی طبیعت کلیسا از لحاظ آموزش و پرورش بزرگترین نفوذ را داشت زیرا دین مسیح دین رسمی امپراطوری روم شده و بواسطه سازمان کامل و متمرکز که داشت اختیار و قدرتش نامحدود بود. پس از بسته شدن مدارس غیرعیسوی از طرف ژوستینین در ۵۲۹ میلادی آموزشگاه های دینی بی رقیب ماند و از میان آنها مدارس رهبانان یا خانقاه ها از همه بیشتر توسعه پیدا کرد.

چنانکه در فصل گذشته ذکر شد خانقاه ها از اواسط قرن چهارم میلادی برپا گردید و نخست در فلسطین و سوریه سپس در یونان و ایتالیا و گل و شهر روم و جزیره

بریتانیا بسط پیدا نمود و آئین و نظاماتی را که بندیکت وضع کرده بود عموماً در آنها پذیرفته و اجرا کردند. چون مطابق ماده ۴۸ آئین نامه رهبانان باید روزی دو ساعت قرائت و مطالعه کنند خانقاهها آغاز بگردآوری نسخه خطی نمودند و بدین ترتیب کتابخانه‌هایی بوجود آمد که بعضی دارای چند صد جلد کتاب بود و یکی از آنها موسوم به نوالز^(۱) در ایتالیا گویند شش هزار و پانصد جلد کتاب داشت. چون رهبانان بخواندن و مطالعه نیازمند بودند و گاهی نیز میخواستند کتابهای خود را با کتابهای دیگر خانقاهها مبادله نمایند استنساخ کتب خطی مانند کتاب انجیل و تورات و تفسیر و دعا و کتابهای ادبی رواج پیدا کرد و باین ترتیب وسیله نشر معرفت فراوان شد و ذخائر علمی و ادبی از زوال و فنا محفوظ ماند.

در تمام قرون وسطی خانقاهها مهمترین مراکز آموزش و پرورش بود. نه تنها زندگانی روزانه آنها نوعی از تربیت بود بلکه هر عضو میبایستی نذر کند که پیوسته فرمانبردار باشد و درویش و مجرد بماند و بر طبق این نذر عمل نماید تا تقرب بخداوند حاصل کند.

برنامه تحصیل در آغاز تأسیس خانقاهها مقدماتی و شامل خواندن و نوشتن و محاسبه عیدهای دینی بود لیکن از زمان بندیکت یعنی از قرن ششم میلادی به بعد که کلیسا استقرار پیدا کرد و دیگر باکی نداشتند که علوم و ادبیات یونان در دماغ گروندگان تردید و شک ایجاد کند مواد هفتگانه معروف را که عبارت باشد از صرف و نحو - سخنرانی - منطق - حساب - هندسه - موزیک - هیئت بیاموختند و چند کتاب درسی که شامل این مواد بود تألیف کردند. چون نسخه کتاب بعد از کافی وجود نداشت معلم جزوه میگفت و شاگردان مینوشتند.

روش تعلیم عبارت بود از نویساندن پرسش ها و جوابهایی که شاگرد باید همه آنها را عیناً بیاد سپارد. برای اینکه درجه فکر و دانش مردم آن زمان معین شود چند پرسش و پاسخ که برای آموختن به پسر شارلمانی تهیه شده و شبیه است با آنچه

در خانقاه ها میآموختند در اینجا نقل میشود :

پ - چه چیز باعث سخن گفتن میشود ؟

ج - زبان

پ - زبان چیست ؟

ج - تازیانه هوا

پ - هوا چیست ؟

ج - نگاهدارنده زندگانی

پ - زندگانی چیست ؟

ج - لذت بردن از چیزهای خوب - غمگین شدن از چیزهای بد - انتظار مرگ .

پ - باران چیست ؟

ج - منبع آب زمین - مادر میوه ها

پ - یخبندان چیست ؟

ج - جور کننده به گیاهها - خراب کننده بر گها - زنجیر کننده زمین

پ - برف چیست ؟

ج - آب خشك .

گرچه خانقاهها گاهی از خط راست منحرف میشدند و از حیث اخلاق و تقدس و کار قابل انتقاد بودند و با علوم و ادبیات یونان و روم مخالفت میورزیدند با اینهمه باید گفت که روی هم رفته در قرون وسطی خدمات بزرگ نمودند. قبایل وحشی ژرمن را رام کردند - زمین های پهناور بایر را حاصلخیز نمودند - پیشه و هنر را که روزی هفت ساعت بدان اشتغال داشتند میان مردم ترویج کردند - بینوایان و گرسنگان را پناهگاه بودند - مسافران فرسوده را آسایش بخشیدند - فرهنگی را که در دست بود محفوظ داشتند - کتب را بوسیله تکثیر نسخه از محو شدن مانع گردیدند .

شارلمان و جنبش

موقت فرهنگ

در قرون وسطی عامل اصلی آموزش و پرورش کلیسا و کارگزاران آن یعنی روحانیان و متصدیان کارهای دینی بودند لیکن بطور استثناء دولت و عوامل سیاسی نیز گاهی

در آن تأثیر داشت چنانکه شارلمانی^(۱) از جمله این عوامل بود. میان قبایل ژرمن آنانکه در ناحیه های پائین رودخانه رن اقامت داشتند و موسوم بودند بفرانک برای خویش سلطنتی بوجود آوردند که در اواخر قرن هشتم میلادی شامل فرانسه کنونی و بلژیک و هلند و آلمان غربی بود. از دودمانی که پادشاهی میکرد مهمترین شهر یاری که برای سلطنت جلوس نمود شارلمانی بود که بحکومت خود مرکزیت داد و بر اقتدارات خویش افزود و در ۸۰۰ میلادی توسط پاپ مراسم تاجگذاری وی بعنوان امپراطور رومی ها بعمل آمد.

شارلمانی در طرز اداره کردن کشور اصلاحاتی نمود. در قسمت فرهنگ چون آموزشگاههای کلیسا و خانقاهها و بناحطاط رفته - استنساخ کتاب موقوف شده - سواد کشیشها تقلیل یافته بود شارلمانی بزرگترین دانشمندان زمان را بخدمات فرهنگی گماشت. از جمله این دانشمندان شخصی بود موسوم به الکوئین^(۲) که انگلیسی و مدیر آموزشگاه کلیسا در یرک^(۳) بود و امپراطور در حقیقت او را بوزارت فرهنگ تعیین کرد. الکوئین در کاخ شاهنشاهی آموزشگاهی برپا نمود که شارلمانی و خانواده و درباریان در آن بتحصیل پرداختند. برنامه این مدرسه عبارت بود از صرف و نحو - سخنرانی - منطق - حساب - هیئت - یزدان شناخت (حکمت الهی).

بوسیله فرمانهایی که شارلمانی بروحانیان و متصدیان کارهای دینی صادر نمود آموزشگاههایی در خانقاه ها و کلیساها و دهکده ها بوجود آمد و آنها که از پیش وجود داشت بجنب و جوش افتاد. در ۸۰۲ نیز فرمانی برای آموزش اجباری صادر کرد.

بسال ۷۹۶ میلادی الکوئین اصرار در کناره گیری از کارهای فرهنگی کرد و در شهر تور^(۴) خانقاه نمونه ای برپا نمود و تا پایان عمر نفوذ زیاد در آموزش و

(۱) Charlemagne (۷۴۲-۸۱۴)

(۲) Alcuin

(۳) York شهری در سیصد کیلومتری شمال لندن.

(۴) Tours

پرورش کشور داشت. پس از وی شاگردانش کار او را دنبال کردند. یکی از آنها موسوم به رابانوس^(۱) خانقاه فولدا^(۲) واقع در پروس را امر کز علمی نمود.

با وجود زحماتی که شارلمانی متحمل شد و جنبشی که بوجود آورد چون کارهای کشور بی اساس و جانشین های وی ناتوان بودند و قبایل شمالی پیوسته هجوم می آوردند پس از او فرهنگ و انحطاط گذارد و نتیجه ای که از شهر یاری وی در آموزش و پرورش باقی ماند این بود که ادبیات و علوم یونان و روم که در زمان جلوس وی تنها در جزیره بریتانیا فی الجمله رائج بود در قاره اروپا نیز تا حدی متداول و معمول گشت.

اقدامات آلفرد نظیر اقدامات شارلمانی را تقریباً یک قرن بعد الفرد^(۳) در انگلستان بزرگ پادشاه انگلستان در کشور خویش نمود.

این پادشاه در ۸۷۱ میلادی بتخت شهریاری نشست و چون ضعف و انحطاط فرهنگ را مشاهده نمود شخصاً آموزشگاه دربار را زیر نظر گرفت و از اروپای بری مر بیان و دانشمندان بزرگی را مانند گریم بولد^(۴) که در فلاندر^(۵) مدیر خانقاه بود بانگلستان جلب کرد. تأسیس آموزشگاه را در خانقاه ها برای تعلیم سواد تشویق نمود. آموزشگاه های موجود را اصلاح کرد.

الفرد علاوه بر نظارت شخصی که در آموزشگاه دربار مینمود بواسطه دلبستگی که بفرهنگ داشت چند کتاب که راجع بفلسفه و تاریخ در آن زمان معمول بود از لاتین بانگلیسی ترجمه کرد. البته کتابهای مذکور بهترین متن های آن عصر مینمود ولی از هر حیث متوسط است و شایان توجه نیست.

(۱) Rabanus که فرانسویها «رابان» گویند.

(۲) Fulda

(۳) Alfred (۸۷۱-۹۰۱) که قبایل مهاجم دانمارکی را شکست داد.

(۴) Grimbold

(۵) Flandre ولایتی است در مغرب بلژیک کنونی می-ان مرز فرانسه و دریای شمال.

ظهور اسلام و تاثیر آن در آموزش و پرورش

شارلمانی و الفرد دو عامل جنبش در قرون وسطی بودند که اثر دائمی از آن باقی نماند. عامل سوم دین اسلام بود که در تمدن و فرهنگ شرق و غرب تأثیرات فراوان بخشید. هنگامیکه محمد بن عبدالله (ص) به پیغمبری برگزیده شد عربها عموماً مابادیه نشین و از تمدن کم بهره و بی سواد و نادان بودند بطوریکه مدت‌ها قرآن سینه بسینه نقل میشد و تقریباً سی سال پس از هجرت تدوین و جمع آوری شد. تسخیر سوریه (که در عصر ساسانی میان ایران و روم دست بدست می گشت) و تسخیر ایران و مصر اعراب را باملل متمدن محسوس ساخت. در آسیا سه امر مهم زمینه را برای استفاده تازیان مهیا ساخته بود. نخست آنکه ایران دارای تمدن و فرهنگ عالی و درخشانی بود و بهر هنر و ادب و علوم و حکمت و پزشکی توجه خاصی مبذول میداشت.

از قرن سوم میلادی هم کتب هندی و یونانی به پهلوی ترجمه و منتشر شده و دانشگاه گند شاپور در خوزستان مرکز نشر و تعلیم معارف و علوم بود. دوم آنکه چون نسطور اسقف قسطنطنیه (پایتخت روم شرقی یا بیزانس) دین مسیح را با منطق و حکمت یونان وفق داد شورای مذهبی منعقد در شهر افسس^(۱) در ۴۳۱ میلادی او و پیروانش را محکوم کرد و از بیزانس راند. مسیحیان نسطوری از بیزانس بایران (در زمان قباد) پناه آوردند و پروانه اقامت در نصیبین یا تدریس در دانشگاه گند شاپور یافتند و از قرن ششم میلادی کتب یونانی را در فلسفه و علوم طبیعی و ریاضی و پزشکی بسریانی ترجمه کردند و در نقاطی چون نصیبین و رها و

(۱) - در کنار دریای مدیترانه شرقی در آسیای صغیر

انطاکیه و قیصریه و حران بآموختن و تبلیغ عقاید خویش پرداختند.

سوم اینکه در ۵۲۹ میلادی ژوستینیان امپراتور بیزانس دانشگاه آتن را که که بزعم او پرستش خدایان را می آموخت تعطیل کرد. حکمای یونان پراکنده شدند و هفت نفر بایران (در زمان انوشیروان) پناه آوردند و چندی از دانش و حکمت اطرافیان خود را بهره‌مند ساختند.

بنابراین وقتی که اعراب در قرن هفتم میلادی بر سوریه و ایران چیره آمدند در نقاط و مراکزی که ذکر شد مواجه با روحانیان نسطوری و ایرانیان شدند که از علم و فلسفه بابهره و با حکمت و دانش یونان آشنا بودند. از نیمه قرن هشتم میلادی که بنی عباس بخلافت رسیدند و نفوذ ایرانیان در دربار خلفا استقرار یافت ترجمه کتابهای فلسفه و پزشکی و علوم ریاضی و طبیعی از پهلوی و سریانی و یونانی بعربی آغاز شد و مدت دوست سال (۹۵۰-۷۵۰) این کار ادامه داشت و بغداد و دمشق و بصره و کوفه مراکز علمی گشت.

مقارن این احوال متفکران عالم اسلام در صدد برآمدند که خرافات و مطالب خارق‌العاده و فوق طبیعت را از دین اسلام خارج کنند و پایه آنرا بر عقل و منطق نهند. یکی از متفکران مذکور و اصل بن عطاء غزال (۷۴۹-۷۰۰) بود که مؤسس طریق معتزله است. این شخص ایرانی بود و آشنا به حکمت طبیعی و فلسفه یونان. پیروانش نیز از ترجمه کتبی که تحت حمایت منصور (۷۷۵-۷۵۴) و مأمون (که از ۸۱۳ تا ۸۳۳ خلافت داشت) فراهم شده بود کاملاً بهره‌بر گرفته و سعت نظر پیدا کرده بودند.

معتزله که خود را اهل عدل و توحید مینامیدند معتقد بودند که اولاً ذات و صفات باری تعالی یکی است و خداوند لم یزل است و نهایت و حد ندارد ثانیاً در باب جبر و اختیار که از مباحث مهم مذهبی و فلسفی عصر بود عقیده به «اختیار» داشتند و آدمی را فاعل مختار میدانستند و میگفتند انسان در دوران حیات آزادی عمل دارد

و همین موضوع عادل بودن پروردگار را روشن میسازد. ثالثاً حقایق لازم را برای نجات و فلاح انسان در عقل و خرد او میدانستند که پی بحقایق امور بر دینیکی را از بدی و صواب را از خطا تشخیص دهد (۱).

فارابی (۹۵۰-۸۷۴ میلادی) و ابن سینا (۱۰۳۷-۹۸۰) و امام محمد غزالی (۱۰۵۹-۱۱۱۱) سه فیلسوف نامی ایران و ابن رشد (۱۱۹۸-۱۱۲۶) فیلسوف معروف اندلس در عقاید قشری و تعصب آمیز مذهب رخنه وارد آوردند و در دین آزادی فکر را داخل نمودند و کتب بسیار بزبان عربی نگاشتند.

پادشاهان بویه که شیعه بودند در نیمه قرن دهم میلادی بر

اخوان الصفا

مستکفی خلیفه عباسی چیره شدند و بغداد را تصرف کردند (احمد معز الدوله دیلمی در ۳۳۴ هجری که مقارن با ۹۴۶ میلادی باشد بغداد را تسخیر کرد) و بیش از یک قرن در آنجا فرمانروائی کردند. باین جهت بحث در مسائل دینی و فلسفی روا شد و هیئتی از مسلمانان با اسم اخوان الصفا بوجود آمد که کار معتزله را دنبال نمود. این هیئت وجهه همت خویش قرارداد که دین و دانش را با هم سازش دهد - عقاید و قوانین اسلامی را با فلسفه یونان یعنی عقل و منطق تألیف و تطبیق نماید - تمام معلومات آن زمان را بشکل دائرة المعارف در آورد. نتیجه زحمات آنها در پنجاه و یک رساله تدوین شد و در حدود ۹۷۰ میلادی پایان رسید.

از اخوان الصفا نام پنج تن بما رسیده که از روی نام و انتساب سه تن از آنها ایرانی اند: ابوسلیمان محمد بن نصر بُستی معروف به المقدسی - ابوالحسن علی بن هارون زنجانی - ابواحمد مهرجانی - العوفی - زید بن رفاعه.

رساله هائی که اخوان الصفا تدوین کرده اند در حقیقت مجموعه

رساله های

تعلیمات عالی عصر بود و شیوه نوشتن آنها ساده و عوام فهم.

اخوان الصفا

معذک شاگرد میبایستی از پیش تحصیلات زیر را کرده باشد

(۱) برای تفصیل بیشتر راجع به معتزله رجوع شود به کتاب خاندان نوبختی -

تأبوتواند از مطالعة رساله‌ها بهره‌مند شود.

الف - علوم دنیوی مشتمل بر خواندن و نوشتن - صرف و نحو - حساب - عروض و قافیه - تفأل - علم سعد و نحس - طلسم و جادو و کیمیاگری - پیشه‌ها و هنرها - بازرگانی و کشاورزی - قصص و تراجم احوال.

ب - علوم دینی که شامل قرآن - تفسیر قرآن - اخبار و احادیث - فقه - ریاضت و تصوف بود.

پنجاه و یک رساله اخوان الصفا راجع بود بآنچه حکمت مینامیدند و بشرح زیر بخش میشد:

سیزده رساله در خصوص ریاضیات و منطقیات یعنی حساب - هندسه - هیئت - جغرافی - موزیک - رابطه حساب و هندسه - پیشه‌ها و هنرها - تنوع اخلاق بشر و مقولات عشر (جوهر - کمیت - کیفیت - مضاف - وضع - مکان - زمان - جده - ان یفعل - ان ینفعل^(۱)).

هفده رساله در طبیعیات و انسانیات که در خصوص هیولا (یعنی ماده) و صورت و زمان و مکان و حرکت - آفرینش گیتی و کون و فساد و عناصر - هواشناسی - کان شناسی - ماهیت طبیعت و آثار آن - گیاه شناسی - جانور شناسی - کالبد شناسی - حواس پنجگانه - جنین شناسی - آدمی چون جهان کوچکی است - تحول نفسانی - تن و روان - ماهیت حقیقی لذت و درد - زبان شناسی.

ده رساله راجع بنفسانیات یا روان شناسی.

یازده رساله در الهیات که از مرام و روش اخوان الصفا سخن میراند و عقاید باطنی اسلام - نظام عالم روحانی - نجوم و سحر و جادو را مورد بحث قرار میدهد.

(۱) اصلاحات مذکور بزبان فرانسه بترتیب عبارتست از:

Essence و Quantité و Qualité و Relation و Situation

و Lieu و Temps و Manière d'être و Action و Passion

مطابق تحقیقاتی که دی‌تریسی^(۱) مستشرق آلمانی کرده است اخوان الصفا در عقاید و افکار فلسفی و علمی خویش بیشتر تحت نفوذ فیلسوفان و دانشمندان یونان قرار گرفته‌اند بطوریکه در منطق و طبیعیات از ارسطو - در ریاضی از فیثاغورثیان و افلاطونیان جدید - در تاریخ طبیعی از بطلمیوس و در پزشکی از جالینوس بهره یافته‌اند.

اخوان الصفا معتقد بودند که کمال از ترکیب فلسفه یونان و شرع اسلامی بوجود آید و از این حیث پیرو معتزله و فارابی و پیشقدم ابن سینا و امام محمد غزالی بودند و فلسفه‌ای که ایجاد کردند موسوم شد به فلسفه عرب‌زبان عربی تدوین گردید حشر و تماس عربها با مردم سوریه و ایران و مصر و روحانیان

اهمیت بغداد

نسطوری - ترجمه کتابهای فلسفی و علمی از سریانی و یونانی و پهلوی^(۲) - پیدایش معتزله و اخوان الصفا - حمایت هارون و مأمون از دانشمندان موجب شد که بغداد که توسط منصور دومین خلیفه عباسی از روی نقشه خالد برمکی و نوبخت (که هر دو ایرانی بودند) در ۷۶۱ میلادی در خاک ایران نزدیک تیسفون ساخته شده بود مرکز مهم علمی شد و بصره و کوفه نیز مورد توجه واقع گردید. آموزشگاههای متعدد در بغداد برپا شد و از هر سو دانشجو بدانجا روی کرد - ایرانیان و دیگر مسلمانان و یونانیها و کلیمیهای فاضل بتدریس پرداختند - در علوم ریاضی و طبیعی ترقیاتی نمودند و از آنچه یونانیان یافته بودند پافراثر نهادند. از جمله کارهایی که مسلمانان (که بیشتر ایرانی بودند) در این زمینه کردند این بود که در ۸۰۰ میلادی پیکرهای هندسی را از هندیان گرفتند سپس اروپائیان آنها را بنام

(۱) Dieterici که در کتاب تاریخ ادبیات ایران نگارش مرحوم پروفیسور براون

جلد نخست ص ۳۸۱ نقل شده است.

(۲) در فهرست ابن‌الندیم اسامی عده‌ای از مترجمین کتب پهلوی به عربی ذکر گردیده

که برای مثال میتوان نام ابن مقفع روزبه - چندتن از خاندان نوبخت (نوبخت پسر گودرز -

ابوسهل پسر نوبخت که منجم منصور خلیفه بود و هفت کتاب از او در فهرست آمده - عبدالله

و فضل‌اله پسران ابوسهل. برای اطلاعات بیشتر رجوع شود بکتاب خاندان نوبختی -

اقبال - صفحه ۳) حسن بن سهل - محمد بن جهم برمکی - زادویه و محمد اصفهانی -

بهرام بن مروان شاه - عمر بن فرخان را در اینجا نقل کرد.

پیکرهای عرب اقتباس نمودند و بدین ترتیب انقلاب بزرگی در محاسبه ایجاد شد. طول یکدرجه از نصف النهار را میان کوفه و بغداد و کنار دریای احمر اندازه گرفتند (۱) - سال ۸۳۰ میلادی شیب مدار خورشید را نسبت بسطح استوا معین کردند - نخستین کتاب جبر و مقابله را نوشتند - علم مثلثات را وضع کردند - طول سال را حساب کردند - تقویم نوشتند - زیج تهیه کردند - آونک را برای اندازه گرفتن زمان بکار بردند - در فیزیک و شیمی اکتشافاتی کردند (مانند قانون انکسار نور - تعیین ارتفاع جو - سنگینی هوا - نیروی گرانی - تعیین وزن مخصوص اجسام - تغییر وزن اجسام در هوای رقیق و کثیف) که تا قرن هفدهم و هیجدهم بر اروپائیان مجهول بود - در پزشکی و جراحی کارهایی کردند که مانند آنها تنها در قرن نوزدهم در اروپا انجام یافت - راجع بصرف و نحو و لغت و داروسازی کتابهای پر بها نگاشتند ...

در ۱۰۶۵ میلادی که مقارن ۴۵۷ هجری قمری باشد خواجه نظام الملک مدرسه نظامیه را در بغداد برپا کرد که بزودی یکی از مراکز علمی شد. موادی که در آن تدریس مینمودند عبارت بود از حساب - هندسه - مثلثات - فیزیک - هیئت - زیست شناسی - پزشکی - جراحی - حکمت ماوراء طبیعت - منطق - فقه ...

انتقال علوم باسپانی عربها پس از تسخیر اسپانی و هجوم بفرانسه در ۷۳۲ میلادی از شارل مارتل (۲) شاهزاده و سردار فرانک ها در نزدیکی تور (۳) شکست خوردند و باسپانی برگشته در آنجا سکونت گزیدند. تنی از عربها که در مادرید متوطن و به مسلم بن محمد بن ابوالقاسم المجریطی (مادریدی) اندالوسی (وفات در ۱۰۰۵ میلادی) موسوم بود افکار و عقاید اخوان الصفا را با خود

(۱) طولی که یافتند ۹۰ کیلومتر بود و طولی که در قرن هیجدهم فرانسویها پیدا کردند ۱۱۱ کیلومتر است بنا بر این اختلاف بیش از ۲۱ کیلومتر نبوده است. اکنون میدانیم که دائرة نصف النهار دائرة فرضی است و مفهوم خارجی ندارد.

(۲) Charles Martel

(۳) Tours

بمغرب زمین برد. این افکار در دماغ عربهای اسپانی و یهودیها و مسیحیها تأثیر فراوان داشت. میان اعراب مغربی ابن رشد (۱۱۹۸-۱۱۲۶) کوشش کرد تا اسلام و فلسفه ارسطو را باهم سازش دهد و در تمام قرون وسطی مفسر ارسطو در مغرب زمین شد.

عالم اسلامی

از طرف دیگر نادانی و تعصب توده عرب - پیدایس اشعریها^(۱) و مخالفت شدید آنها بامعتزله - تسلط تر کها بر خلفای عباسی موجب شد که پیروان اخوان الصفا و فلسفه یونان در آخر قرن یازدهم میلادی از بغداد رانده شدند و مانند همان واقعه پیش آمد که در قرن پنجم میلادی در ایتالیا بظهور پیوست و باعث شد که فلسفه یونان از مغرب زمین رخت بربست و در فصل سوم مختصراً بدان اشاره شد. پیروان اخوان الصفا

(۱) اشعریها پیروان ابوالحسن اشعری بودند که سال ۲۶۰ هجری متولد شد و در آغاز در مکتب معتزله پرورش یافت و در چهل سالگی بصف مخالف پیوست و بر رد معتزله رسالاتی انتشار داد. اشعریها برخلاف معتزله انسان را در زندگانی مختار نمیدانستند بلکه ایمان به جبر داشتند. قرآن را قدیم و غیر مخلوق می گفتند - معتقد به رؤیت خداوند در روز رستاخیز بودند و در عالم اسلام تعصب و محدودیت فکر و تحجور و کود ایجاد کردند (برای اطلاعات بیشتر رجوع شود بتاریخ ادبی ایران - براون - جلد اول - صفحه

به شمال آفریقا و اسپانی مهاجرت کردند و در اسکندریه^(۱) و قاهره و اشبیلیه و غرناطه و قرطبه و طلیطاله مدارس شبیه بنظامیه بغداد برپا نمودند که طلاب در آنها میزیستند و برنامه‌ای شبیه به برنامه نظامیه داشتند. در این مدارس جغرافیا را از روی کره مصنوعی میآموختند در صورتیکه در اروپای مسیحی معتقد بودند که زمین مسطح است هیئت و نجوم را در رصدیاد میدادند - وقت را با ساعت تعیین میکردند - پزشکی و جراحی را تدریس میکردند. حمایت خداوندان ثروت و مکننت و صاحبان نفوذ و قدرت از دانش و ادب رواج پیدا کرد و گردآوری کتاب و تأسیس کتابخانه متداول شد و بدین ترتیب جنبشی در عالم غربی اسلام پدید آمد که نتایج آشکار داد. در شهرها بیمارستانها برپا کردند - مسجدهای عالی و گرمابه‌های همگانی و مجاری آب و میدان خرید و فروش ساختند - کوچه‌ها را فرش نمودند و آنها را در شب روشن نگاهداشتند و تغییراتی بوجود آوردند که عالم مسیحیت تا چند قرن بعد نتوانست بدان پایه از تمدن برسد.

فرهنگ اسلامی

در اروپای غربی

در سده دهم و یازدهم و دوازدهم میلادی اروپا در تاریکی جهل میزیست و خرافات و موهومات بر مردم مستولی بود. سحر و جادو - شیاطین و ارواح پلید در همه جا شیوع داشت و در تمام کارها مؤثر مینمود. شهرها کوچک بود و کثیف - وسایل ارتباط بد بود و کم - راههایی که وجود داشت در معرض غارت بود و تاخت و تاز دزدان. اوضاع بهداشت بسیار وخیم بود. بیماری در نظر همگان عبارت بود از کیفر گناه و بایستی بوسیله دعا دفع شود. دیوانگان را تازیانه میزدند تا ارواح پلید و شیاطین از تن آنها خارج شود... روحانیان مسیحی که تنها دانشمندان عصر بودند علوم مسلمانان را

«هنر سیاه» مینامیدند و آنها را از علوم شیطانی میدانستند. (۱)

با وجود این احوال در نتیجه آموختن مواد هفتگانه در خانقاهها و آموزشگاههای علوم دینی عده‌ای مایل شدند از کتابهای قدیم بویژه کتابهای ارسطو استفاده کنند و از

(۱) ابن یامین تودل Benjamin de Tudèle نقل میکند که در ۱۱۷۳ میلادی

مدرسه در اسکندریه مشاهده کرده است (تمدن اسلامی صفحه ۵۴۰) (۱۲۰۲۵۶)

علوم ریاضی نیز متمتع شوند و در این قسمت از مسلمانان اسپانی در س گرفتند و رفته رفته **موجب بیداری اروپا** گشتند. از این عده چند تن پیشوا بودند که باید مختصری راجع بهریك از آنها در اینجا گفت.

یکی از این پیشوایان ادلهارد^(۱) پارسای انگلیسی است که در حدود ۱۱۲۰ میلادی در قرطبه پایتخت دولت اسلامی اندلس دانش میآموخت و رساله‌هایی در هیئت از محمد بن موسی خوارزمی و ابومعشر بلخی به لاتین ترجمه کرد و حساب و هندسه و جبر را با خود بانگلستان بارمغان برد. کتاب اقلیدس او تا اوایل سده چهاردهم در دانشگاهها تدریس میشد.

دیگری ژرارد^(۲) از اهالی شهر کرمون^(۳) واقع در شمال ایتالیا است که در ۱۱۱۴ متولد شد و در طلیطله به تحصیل پرداخت سپس عده‌ای از کتب ریاضی و طبیعی و طبی را با خود بایتالیا برد و بدستاری یکنفر کلیمی از ۱۱۶۷ تا ۱۱۸۷ که وفات کرد قریب هشتاد رساله و کتاب مهم از عربی به لاتین ترجمه نمود و ابواب علوم و فرهنگ را بروی اروپائیان باز کرد و برای مترجمین بعدی نیز سرمشق بزرگی شد. از جمله آثاری که ژرارد بترتیب فوق ترجمه کرد چند کتاب ذیل بطور نمونه ذکر میشود:

ترجمه کتب بقراط و جالینوس توسط حنین ابن اسحاق

المجسط بطلمیوس در هیئت و نجوم
کتاب منصوری محمد ز کربای رازی در پزشکی
بعضی از مجلدات دائرة المعارف یا فرهنگنامه طبی محمد ز کربای رازی
موسوم به حاوی
جبر و مقابله محمد بن موسی خوارزمی
کتاب موسیقی فارابی

(۱) Adelhard از اهالی شهر باث Bath که در ۲۰۰ کیلومتری مغرب

لندن است.

(۲) Gérard (۱۱۸۷-۱۱۱۴ میلادی)

(۳) Crémone

قانون ابن سینا

سومی آلبرت بزرگ^(۱) است که در ۱۱۹۳ به جهان آمد و جامه‌ای شبیه لباس علمای اسلامی برتن میکرد و در پاریس کتابهای فارابی و ابن سینا و غزالی را میآموخت.

شخص دیگری که در انتقال معارف اسلامی با اروپای غربی مؤثر بود فردریک

مجلس درس آلبرت بزرگ (با دستار ورداء) در پاریس
از روی تصویری که در نسخه خطی مورخ ۱۳۱۰ در برلن
موجود است

امپراطور آلمان بود که از ۱۲۲۷ تا ۱۲۵۰ شهریاری میکرد و روزگار خود را بیشتر در سیسیل^(۲) و ایتالیا میگذراند و با پایاب بر سر پادشاهی پیوسته در زد و خورد بود و در پایان مغلوب شد. فردریک ستایش بی اندازه‌ای نسبت بفرهنگ اسلامی داشت و دسته‌ای

(۱) Albertus Magnus (۱۱۹۳-۱۲۸۰)

(۲) Sicile جزیره بزرگ و حاصلخیز جنوب ایتالیا که در حدود یک قرن و نیم تا

۱۰۹۱ میلادی در تصرف اعراب بود و بهمین جهت پس از اسپانی مهم‌ترین مرکز نشر معارف اسلامی در اروپا گردید.

از پزشکان کلیمی را بترجمه کتابهای عربی گماشت. مهمترین کتابی که بدین ترتیب نیز به لاتین نقل شد قانون ابن سینا بود که تا سده هفدهم میلادی کتاب اساسی در پزشکی بود و در دانشگاه‌های اروپا از روی آن تدریس میشد. از دیگر کتب طبّی که که در این دوره به لاتین ترجمه و منتشر گردید حاوی دائرة المعارف پزشکی محمد زکریای رازی است که بدستور شارل اول^(۱) پادشاه ناپل (برادر پادشاه فرانسه) فرج بن سالم کلیمی از اهالی سیسیل ترجمه آنرا بعهده گرفت و پس از سالها زحمت در ۱۲۷۹ بپایان رسانید.

کتابهای دیگری که در بیداری اروپا کمک فراوان کرد ترجمه کتابهای ابن رشد (۱۱۹۸-۱۱۲۶) فیلسوف اندلسی است که کوشید تا فلسفه ارسطو را بآیین اسلام سازش دهد و در تمام قرون وسطی بزرگترین مفسر گفته‌های ارسطو به شمار میرفت.

در موسیقی نیز آثار اساتید اسلامی و ایرانی چون فارابی و ابن رشد و فخرالدین رازی توسط عده‌ای مانند قسطنطین افریقائی و جهانس هیسپالنسیز^(۲) و ژرار از

(۱) Charles d'Anjou (۱۲۸۵ - ۱۲۲۶) که با برادر خود در جنگ صلیبی شرکت کرد و در مشرق زمین اسیر شد و با تمدن و فرهنگ اسلامی آشنا گشت و در ۱۲۶۶ به سلطنت ناپل و سیسیل رسید.

(۲) Johannes Hispalensis (که در ۱۱۵۷ در گذشته است)

موسیقی ایران را بناهایی که عبدالله بن زبیر که مدعی بنی امیه در امر خلافت بود از ایران برای تعمیر کعبه خواسته بود در عربستان داخل کردند باین ترتیب که بهنگام کار چنانکه امروز هم معمول است آواز میخواندند و آهنگها مورد پسند واقع شد و اسامی و اصطلاحات موسیقی ایران عیناً در زبان عربی بکار رفت بعضی از بناهای مذکور نیز که آلات موسیقی با خود برده بودند زدن آنها را تعلیم دادند.

خلفای بنی امیه موسیقی دانان بسیار از ایران بدمشق خواندند و وقتی که عبدالرحمن دوم در ۸۲۲ میلادی بخلافت اندلس رسید - زریاب موسیقی دان ایرانی را به قرطبه دعوت نمود و او در اندلس شهرت و نفوذ فوق العاده یافت تا آنجا که آداب و رفتار و جامه و سلیقه او برای مردم سرمشق شد (میراث ایران - ۱۹۵۳ - دکترا لوی صفحه ۷۸-۷۷)

عربی به لاتین ترجمه و در اسپانیایی تدریس گردید و توسط خوانندگان و نوازندگان با آلات متنوع عملاً آموخته شد و در فرانسه و ایتالیا انتشار یافت و اثر آن تا به امروز در اسپانیایی باقی است.

بترتیبی که گفته شد علوم و ادبیات و فلسفه که بواسطه نادانان و متعصبان مسیحی در قرن چهارم و پنجم میلادی از اروپا رخت بر بست دو باره توسط ایرانیان و دیگر مسلمانان در سده یازدهم باروپا برگشت و انگیزه بزرگی برای بیدار شدن اروپا و توجه بعلوم و فلسفه گردید.

روش اهل مدرسه

روش اهل مدرسه (۱) عبارت است از طریقه‌ای که معلمان و شاگردان آموزشگاه‌های قرون وسطی از سده یازدهم تا پانزدهم میلادی در تدریس و تحصیل و تفکر بکار میبردند. پیش از قرن یازدهم دانشمندان عصر نسبت به عقاید و افکار و احکام بویژه آنهایی که مربوط بدین میشد مطیع محض بودند و چون و چرا در کار نبود - تردید و شک و پژوهش و تتبع گناه شمرده میشد. از سده مذکور باین طرف در مغرب زمین سستی عقیده میان عده‌ای پدید آمد و علت این بود که اولاً از زمان شارلمانی از مواد هفتگانه توجه مخصوصی بمنطق پیدا شد. ثانیاً در جنگهای صلیبی اروپائیان با افکار متنوع مذهبی شرق تماس پیدا کردند.

روحانیان و اولیای دین مسیح مصمم شدند که هم بازور و هم با استدلال از دین مسیح دفاع کنند. در نتیجه روش اهل مدرسه بوجود آمد. ازینرو منظور از آن روش این بود که عقل و استدلال را بخدمت عقاید دینی بگمارند و احکام دینی را با عقل سازش دهند و هر نوع شک و تردید و پرسشی را با دلیل جواب گویند.

از لحاظ آموزش و پرورش این مقصود دنبال میشد که اولاً شاگردان رادارای قوه بحث و استدلال کنند تا عقاید دینی را با منطق ثابت نمایند و دلاًیل مخالف را رد کنند بی آنکه در اصل احکام و در اساس دین شک و سستی وارد شود ثانیاً علوم را که بعقیده اهل مدرسه تنها عبارت بود از حکمت الهی و فلسفه مرتب و مدون کنند ثالثاً علوم می که بدین ترتیب تدوین و تنظیم شده بود بیاموزند.

Scholasticisme (۱)

موضوعهائی که

بکار میرفت

دل‌بستگی اهل مدرسه باین بود که افکار دینی را بشکل
منطقی درآورند و چون منطقی که وجود داشت از ارسطو
بود روش اهل مدرسه را بیشتر باین نحو تعبیر کرده‌اند که

اتحادی است میان عقاید دینی مسیحیان با منطق ارسطو.

موضوعهائی که اهل مدرسه بدان دل‌بستگی داشتند دینی و محدود و شامل
مطالبی بود چون تزکیه نفس - سرنوشت بشر - مسئله تثلیث - جبر و تفویض -
قلب ماهیت (۱)... وظیفه آنها این بود که این مطالب را بشکل فلسفی درآورند -
آنها را مرتب و مدون و منظم سازند - اشکالاتی که ممکن است از طرف موافق و مخالف
بشود جواب گویند - هر چه برخلاف عقیده کلیساست رد کنند. این عمل را چنانکه
اشاره شد بوسیله منطق ارسطو می‌کردند.

از جمله مطالبی که اهل مدرسه مورد بحث قرار میدادند ماهیت علم (۲) بود. در
آخر سده یازدهم نسبت بدین موضوع دو عقیده مختلف پیدا شد. آنسلم (۳) انگلیسی
(۱۱۰۹-۱۰۳۴) رئیس کلیسای بزرگ کنتو بوری (۴) باتکاء قسمتی از عقاید افلاطون
معتقد باصالت وجود بود و میگفت حواس بشر خطا میکند و تنها مثل حقیقت دارد
بنابر این اسم نوع وجود حقیقی دارد و هر قدر کلمه‌ای عمومی‌تر باشد بیشتر حقیقت
خارجی دارد (۵). رسلن (۶) فرانسوی باتکاء ارغنون ارسطو اعتقاد باصالت ماهیت
داشت و میگفت حقیقت را بوسیله پژوهش و بکار بردن عقل باید پیدا کرد و اسم نوع

(۱) مانند تبدیل نان و شراب بگوشت و خون حضرت مسیح (ضمن یکی از آداب مذهبی
مسیحیان که موسوم است به عشاء ربانی)

(۲) مقصود Connaissance است

Anselme (۳)

(۴) Canterbury در جنوب شرقی انگلستان.

(۵) برای روشن کردن این مبحث رجوع کنید بجلد اول کتاب سیر حکمت در اروپا
نگارش فروغی صفحه ۵۰ - ۳۴

(۶) Roscelin (۱۱۰۶ - ۱۰۵۰)

تنها اسمی است که بعدهای از موجودات اطلاق میشود و خود حقیقت خارجی ندارد. چون عقیده اولی بحال کلیسا مفید بود و دومی خطرناک کلیسا طرفدار اولی شد و رسلن را وادار کرد که از گفته خود استغفار کند. منازعه طرفداران آنها چهار قرن بطول انجامید و کتابهای متعدد در این باب نوشته شد.

بعدها آبلارد^(۱) پیدا شد که معتقد باصالت ماهیت و وجود هر دو بود.

طرز بیان

مطلب

اهل مدرسه روش تحلیلی را برای بیان مطلب بکار میبردند. موضوع درس یا متن کتاب تقسیم به بخشهایی میشد. هر بخش بفصل هائی - هر فصل بمباحثی - هر مبحث بقسمت هائی - کوچکتر تا برسد بجمله. سپس هر یک از جمله هابسبک ارسطو مورد دقت قرار میگرفت چه از لحاظ علت (علت صوری - مادی - غائی - فاعل) و چه از حیث معنی (تحت اللفظی استعاری - عرفانی - اخلاقی)

پس از بیان هر مطلب تمام دلایل مخالفان (یعنی دلایل مخالفان عقیده ای که کلیسا نسبت بمطلب معینی داشت) اظهار و یکی یکی رد میشد بعد دلایل موافق ذکر و مطلب را ثابت میکردند و ایراد هائی که ممکن بود بگیرند عنوان کرده جواب میگفتند.

چند کتاب

یکی از نامی ترین اهل مدرسه آبلارد (۱۱۴۲-۱۰۷۹) بود که نخست صرف و نحو سپس حکمت الهی در پاریس میآموخت و از اکناف اروپا شاگردان بسیار پای کرسی درس او گرد میآمدند. برای کمک بآموختن حکمت الهی ۱۵۷ پرسش راجع بمعضلات دین مسیح در کتاب کوچکی موسوم به «آری یانه» نوشت که موجب بیداری فکر مردم وانگیختن آنان به تفکر و تعقل گردید. برای آگاهی از نوع مطالبی که اهل مدرسه را بخود مشغول میداشت چند فقره از پرسشها در اینجا نقل میشود:

آبا ایمان بشر باید متکی بعقل باشد یا نه؟

آیا خدا تقسیم بسه اصل میشود یا نه؟
 آیا اصل‌های خدا باهم فرق دارند یا نه؟
 آیا خدا ماده است یا نه؟

آیا در مقابل خدا میتوان ایستادگی کرد یا نه؟
 آیا بی اراده گاهی گناه میکنیم یا نه؟

آیا برای گناه معینی خدا هم در این دنیا کیفر میدهد هم در آخرت یا نه؟

آیا خدا همه چیز را میداند یا نه؟

آیا خدا آفریننده شر هست یا نه؟

آیا لازم بود که عقل مقدم بر ایمان است و بهمین جهت در عقاید دینی سستی

تماس آکیناس در مدرسه آلبرت بزرگ

از روی پرده نقاشی که لورول **Lerolle** فرانسوی

در نیمه دوم قرن نوزدهم کشیده است

ایجاد کرد و دانشمندان را به پژوهش و تفکر تحریک نمود و در نتیجه محکوم و مورد

تعقیب واقع شد ولی باینهمه افکاروی بعدها در بیداری اروپا تأثیر فراوان داشت .
 دیگر از مهمترین کتب اهل مدرسه « مجموعه الهیات » تألیف تماس آکیناس^(۱) (۱۲۷۴ - ۱۲۲۵) ایتالیائی است که تا امروز کاملترین کتابی است که در حکمت الهی راجع بمسیحیت نوشته شده است و کاتولیک‌ها آنرا کتابی معتبر برای بیان عقاید خویش میدانند . تماس آکیناس شاگرد آلبرت بزرك بود که وی را معلم کل میخواندند و در همین فصل نام او برده شد . آلبرت بزرك (۱۲۸۰ - ۱۱۹۳) نخستین معلمی است که فلسفه ارسطو را بطور منطقی آموخت و متن‌هایی که بکار میبرد عبارت بود از ترجمه کتب حکما و دانشمندان ایران یعنی فارابی و ابن سینا و غزالی .

روش اهل مدرسه در کشور ما هنوز معمول است و در مدارس علوم دینی آنرا بکار میبرند . معایب بزرك این روش آنست که اولاً تمام توجه بمباحثه و استدلال است نه درستی یا نادرستی موضوع و محمول . ثانیاً کلیه موضوع‌هایی که

محاسن و معایب

روش اهل

مدرسه

مورد بحث واقع میشود از مجردات است و هیچگاه از دنیای خارج و عالم واقع و طبیعت و آدمی گفتگو نمیشود و نتایجی که بدست میآید تنها مربوط بجهان فکر است و خیال . ثالثاً بسیاری از مباحثات آن اساساً بی معنی و عبارت است از لفاظی و حرافی و ذکر اصطلاحات و کلمات مغلق و بی مغز . همین تماس آکیناس که کتابش یکی از معتبرترین کتب حکمت الهی کاتولیکها است مدت‌ها وقت خود را صرف این بحث کرده است که چند فرشته بر نوك سوزن ممکن است جای گیرند ؟

روش اهل مدرسه در کلیساهای معروف انگلیس و فرانسه و ایتالیا که آموزشگاه‌های علوم دینی داشتند و هزاران دانشجو از نقاط دور دست در آنها گرد میآمدند بکار میرفت و حسن بزرك این بود که روش بحث و دقت و کنجکاوی و تفکر و تعمق را در آنها بوجود آورد و کلیسا نیز مجبور شد عقاید دینی را با منطق بثبوت رساند .

علوم و حکمت و فرهنگ اسلامی و ایرانی که از اسپانی وارد اروپا شد -
 زوار بیت المقدس و اروپائیان که در جنگ های صلیبی از ۱۰۹۹ تا ۱۲۷۰ شرکت کردند
 و در نتیجه حشر با مسلمانان و یونانیها دارای وسعت فکر شدند - روش اهل مدرسه از
عواملی بود که به بیداری مغرب زمین کمک مؤثر نمود و مقدمات و موجبات
نهضت بزرگ علمی و ادبی (رنسانس) را فراهم ساخت (۱)

(۱) برای اینکه روشن شود فرهنگ اسلامی تا چه پایه بدست ایرانیان ساخته و
 پرداخته شده رجوع کنید به کتاب فجر الاسلام و ضحی الاسلام تألیف استاد احمد امین
 مصری که بقلم آقای عباس خلیلی تحت عنوان پرتو اسلام در دو جلد بفارسی ترجمه و طبع
 شده است. همچنین رجوع شود بکتاب فرهنگ ایرانی و تأثیر آن در تمدن اسلام و عرب تألیف
 آقای محمد محمدی. در کتاب میراث اسلام که بقلم ۱۳ نفر از مستشرقین نامی اروپا نوشته شده
 است اسامی ۹۸ تن از بزرگان و علمای اسلامی جهان ذکر شده که خدمات برجسته بدنیای
 علم و ادب کرده اند و از عدد مذکور ۳۴ نفر ایرانی هستند.

برای اطلاعات بیشتر رجوع شود به تاریخ فرهنگ ایران (مخصوصاً فصل پنجم
 و ششم و چهاردهم) تألیف نگارنده (تهران - ۱۳۳۶)

پرورش بزرگان

غیر از طبقه روحانی که در خانقاه‌ها و آموزشگاه‌های علوم دینی پرورش می‌یافت طبقه بزرگان نیز نوعی از آموزش و پرورش ویژه خود داشت.

بزرگان و خداوندان ملك که در نتیجه ناتوانی جانشینان شارلمانی هر کدام در حوزه خود فرمانروائی داشتند در اروپا ملوک الطوائفی را بوجود آوردند. کار عمده آنان جنگ و نزاع بود. برای آماده کردن خود جنگ‌های ساختگی میکردند که بعد بصورت نمایش درآمد و جزو تفریح شد. باین ترتیب تاسده دوازدهم میلادی عصر گردی و دلاوری بود و بعد از آن دوره ادب و آداب منشی.

بزرگ‌زادگان پیش از رسیدن به پایگاه اشرافی بایست نخست در خانه پرورش یابند سپس در کاخ یکی از بزرگان که غالباً ارباب پدر طفل بود پیشخدمتی کنند و از بانوئی آئین رفتار و طرز سلوک با خانم‌ها را بیاموزند. در بیست و یک سالگی باتشریفات دینی بپایگاه اشرافی ترفیع می‌یافتند.

در نتیجه پرورش مذکور میان این طبقه همه گونه مردمی بوجود آمدند - هم دلیر در کارزار و هم بیرحم نسبت با سیران - هم عفیف و نیکوسیرت هم بداخلاق و بدقول. حسن بزرگ آن این بود که عده‌ای را از فکر آخرت دور کرد و ب فکر زندقانی در این جهان انداخت و بواسطه تعلیماتی که از خانم‌ها گرفتند از خشونت آنان کاسته و بر ادب آنان افزوده گشت.

دانشگاهها

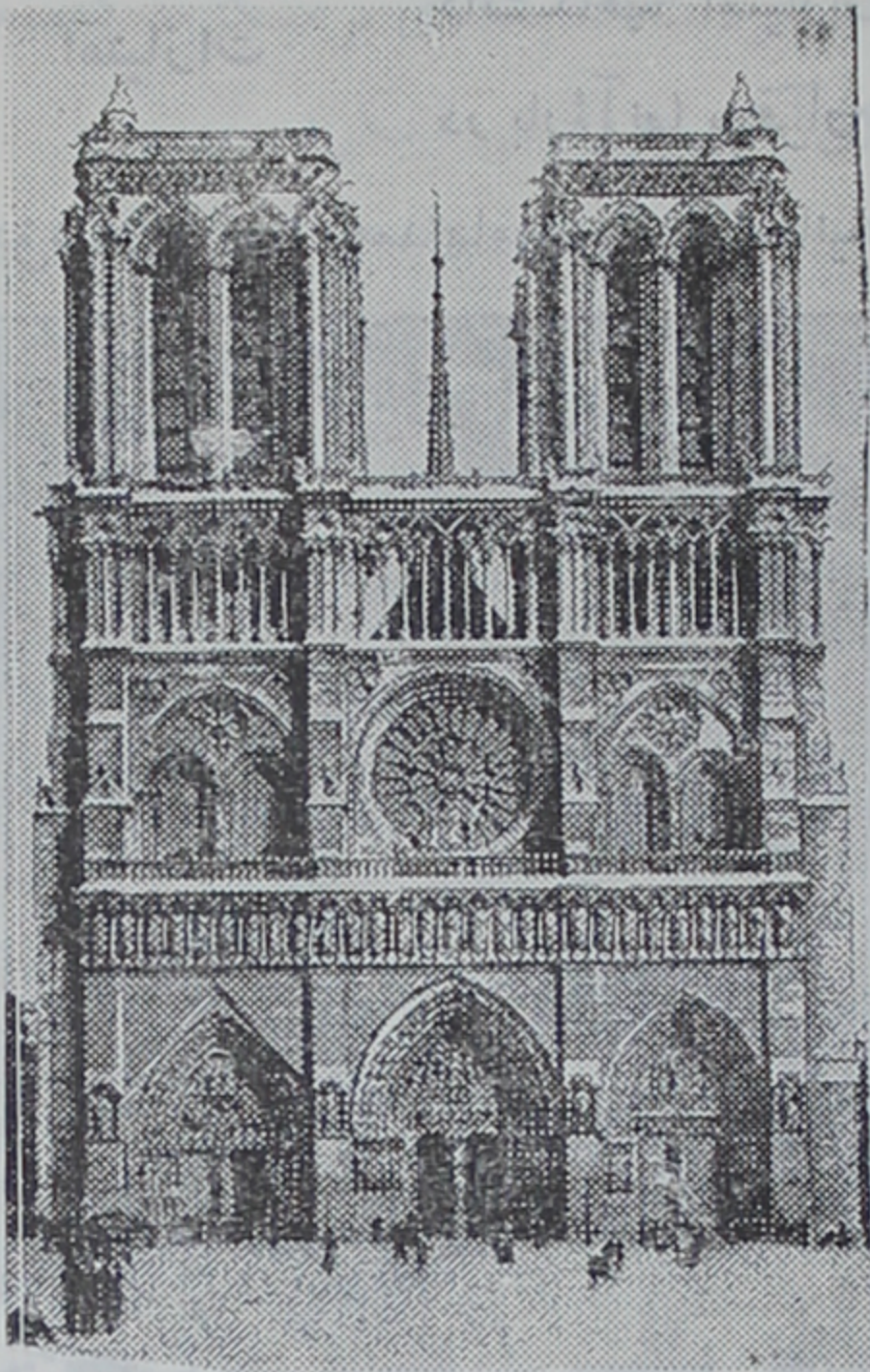
عوامل مختلف در قرون وسطی موجب پیدایش عده‌ای دانشگاه در نقاط مهم اروپا شد. این عوامل کم و بیش در ضمن این فصل ذکر شده و عبارت است از آموزشگاههای علوم دینی - خانقاهها - آشنائی و حشربا مسلمانان در جنگهای صلیبی و اخذ علوم و فلسفه از مسلمانان اسپانی - دلبستگی بمنطق و مباحثات دینی و پیدایش روش اهل مدرسه - دور شدن از فکر آخرت و متوجه شدن بدنیا که در نتیجه آموزش و پرورش بزرگان (اشراف) و ترقی و توسعه شهرها بوجود آمد. دانشمندان قرون وسطی با کمال جد در آموزشگاههای قرطبه و غرناطه و اشبیلیه و اسکندریه بتحصیل پرداختند و مواد جدید را باروش تازه آموختند و از میان آنان معلمانی پدید آمد که بیایگاه بلند رسیدند و در آموزشگاههای علوم دینی و خانقاهها بتدریس پرداختند و به این ترتیب دانشگاههایی بوجود آمد.

نخستین آموزشگاه عالی که در پزشکی شهرتی بسزایافت در سالرن^(۱) نزدیک ناپل بود که از حیث آب و هوا ممتاز و از نیمه قرن یازدهم جایگاه مهمی برای آموزش پزشکی بشمار میرفت یعنی از زمانی که قسطنطین افریقائی (از کلیمیان مسیحی شده که در ۱۰۸۷ در گذشته است) پس از مسافرت در هندوستان و آسیای صغیر و مصر از کتابهای طب و شیمی مانند کتاب ملکی علی بن عباس مجوسی (متوفی در ۹۹۳) و کتاب کیمیای محمد زکریای رازی (متوفی در ۹۳۲) از زبان عربی و یونانی به لاتین ترجمه کرد و آنها را بنام خود منتشر ساخت و از روی آنها در سالرن تدریس نمود. نخستین بنگاهی که رسماً دانشگاه شناخته شد دانشگاه بولونی^(۲) بود در شمال

Salerne (۱)

Bologne (۲)

شبه جزیره ایتالیا که از زمان شارلمانی جزو امپراطوری مقدس آلمان بود و در ۱۱۵۸ از طرف فردریک باربروس^(۱) امپراطور آلمان قانون اساسی بدان داده شده. دانشجویان

کلیسای نتردام که آموزشگاه پیوسته بدان پایه دانشگاه پاریس بود

این دانشگاه کلان سال و رشید بودند و در محیط سیاسی آزاد و مستقلى میزیستند و همه کارهای دانشگاه را چون برگزیدن استاد - تعیین ماهانه مدت تحصیل - آغاز کار و مانند آن خودشان انجام میدادند دانشگاههایی که از آن پس در ایتالیا و اسپانی و پرتغال و جنوب فرانسه برپا شد بولونی را سرمشق قرار دادند.

دانشگاه پاریس از آموزشگاه علوم دینی نوتردام^(۲) منشعب و جدا شد و در ۱۱۸۰ از طرف لوئی هفتم پادشاه فرانسه قانون اساسی آن اعطا گردید در این دانشگاه دانشجویان

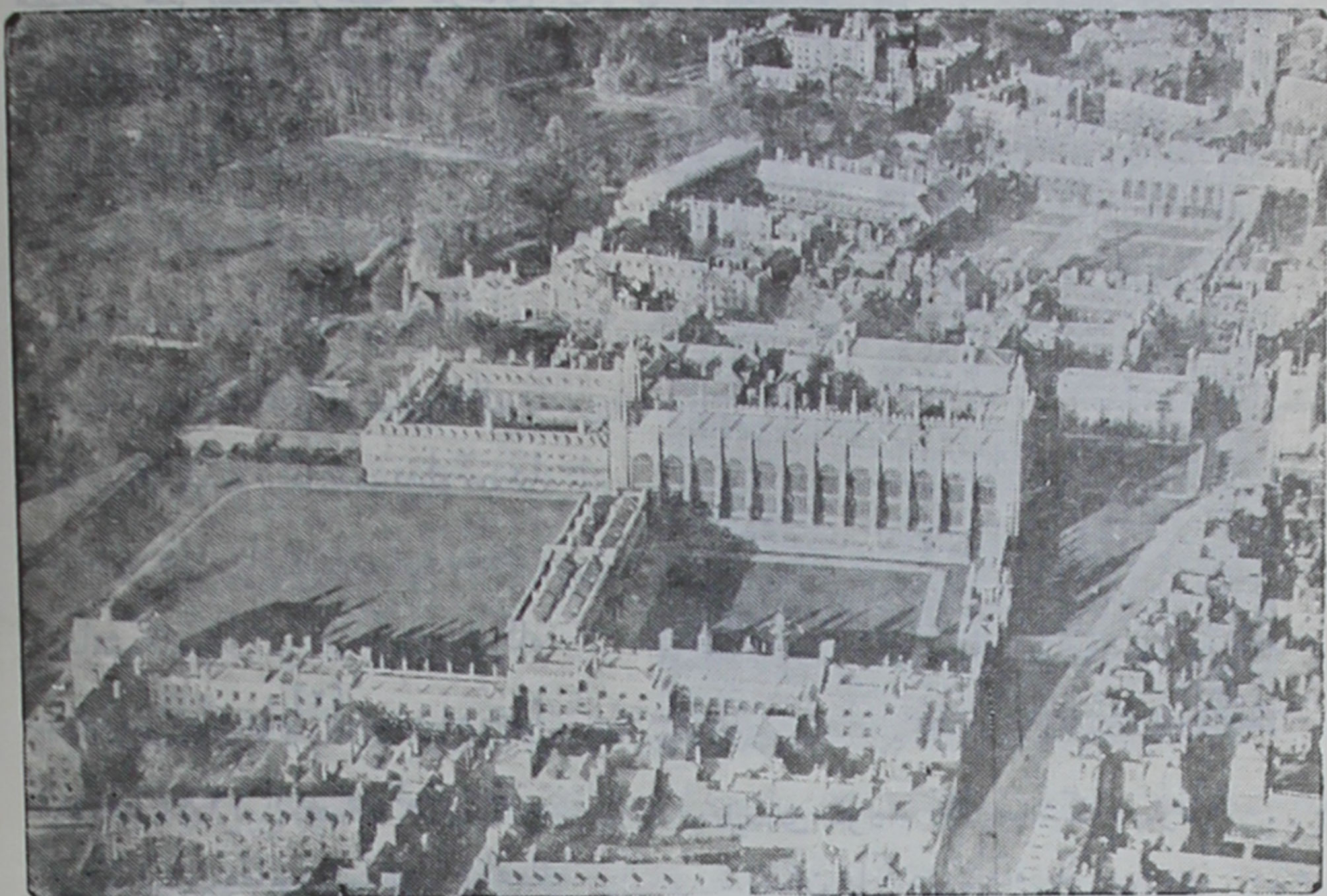
بالنسبه کم سال و جوان بودند و اداره آن بدست استادان بود. دانشگاههایی که در انگلستان و آلمان و سوئد و دانمارک تشکیل شد پاریس را نمونه و سرمشق گرفتند. دانشگاه اکس فرد در ۱۱۶۷ (یعنی صد سال پس از تأسیس نظامیه بغداد بدست خواجه نظام الملک) بفرمان هانری دوم پادشاه انگلیس و دانشگاه کیمبریج در ۱۲۰۹ برپا شد. در سده سیزدهم و چهاردهم چند دانشگاه دیگر در اروپا ایجاد گردید بطوریکه هنگام

Frédéric Barberousse (۱)

Notre Dame (۲)

جنبش بزرگ علمی و ادبی (رنسانس) دست کم هفتاد و نه دانشگاه در اروپا وجود داشت.

امتیازات
دانشگاهها امتیازات بسیار داشتند که پادشاهان و پاپها در باره آنها برقرار نموده بودند چون حمایت مستقیم پادشاه و حق دادن درجه که مدتها مخصوص روحانیان بود و داشتن دادگاهی که ویژه خودشان

منظره دانشگاه کیمبریج از هوا

ساختمان جلو نمازخانه مدرسه شاه است.

بود و بخشودگی از خدمت نظامی جز در مواقع استثنائی (مانند نزدیک شدن دشمن بشهر) و معافیت از پرداخت مالیات و حق نصب استادان و تعطیل درس و مانند آن.

سازمان
در آغاز کار دانشگاه بمعنی مدرسه یا اجتماع مدارس و جای

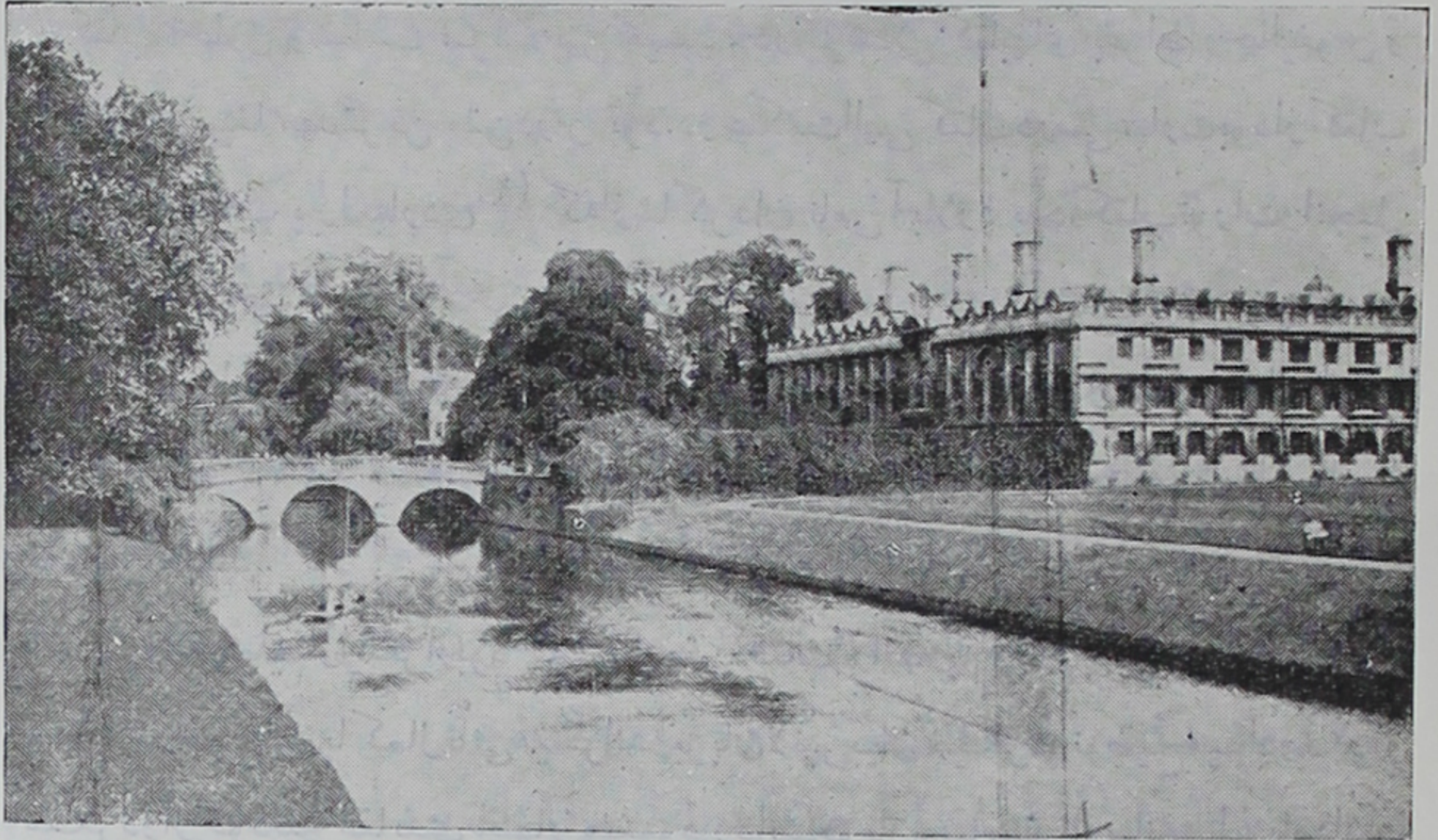
تحصیل نبود بلکه عبارت بود از جامعه دانشجویان و استادان

که مانند سایر رسته‌های قرون وسطی بمنظور معینی دور هم گرد میآمدند. محلی که

در آن بتدریس میپرداختند مدرس همگانی^(۱) نامیده میشد. از سده چهاردهم ببعد

(۱) بلاتین Studium Generale

واژه دانشگاه به محل تحصیلات عالی اطلاق گردید. عموماً دانشجویان بر حسب ملتی که بدان تعلق داشتند دسته‌بندی می‌شدند. هر دسته نماینده‌ای بر میگزید که موظف به نگاهداری حقوق افراد آن بود و در اخلاق آنان نیز واری می‌کرد.

کلر کالج Clare College یکی از مدارس که دانشگاه کیمبریج را تشکیل می‌دهد. رودخانه کم Cam از میان چمن‌زارها و باغهای مدارس می‌گذرد. استادان موادی که بیکدیگر مرتبط بود در دانشکده‌ها تشکیل میدادند. در دانشگاه کامل چهار دانشکده بنام ادبیات - حقوق - پزشکی - یزدان شناخت وجود داشت. در آغاز کار استادان هر دانشکده رئیس آن‌را انتخاب میکردند. رؤیسان دانشکده‌ها و نمایندگان دانشجویان رئیس دانشگاه را بر میگزیدند^(۱)

(۱) بعدها که دانشگاه‌ها رو به تکامل رفت و قانون اساسی و سازمان ثابت پیدا کرد و دارای بودجه منظم شد طرز انتخاب رئیس دانشکده و دانشگاه نیز تغییر حاصل کرد زیرا با ترتیبی که معمول بود رئیس دانشکده از استادان و رئیس دانشگاه از رؤسای دانشکده‌ها ملاحظه داشت و ناگزیر بود نظریات گوناگون و منافع شخصی آنها را رعایت کند تا بوی مجدداً رأی دهند باین جهت ممکن نبود مصالح عمومی رعایت شود و در کار دانشکده‌ها و استادان نظارت بعمل آید و نظم و انضباط مستقر گردد لذا انتخاب رئیس دانشکده بنظر رئیس دانشگاه موکول شد بقیه در حاشیه صفحه بعد

برنامه وروش

برنامه عمومی دانشگاه ها شامل مواد هفتگانه و عبارت بود
از صرف و نحو - سخنرانی^(۱) - منطق - حساب - هندسه -
موزیک - هیئت . بعضی از کتابهای ارسطو مانند ارغنون

و کتاب اخلاق و سیاست نیز تدریس میشد . در پزشکی کتابهای بقراط و جالینوس و
قانون ابن سینا مهمترین متن درس بود . در حکمت الهی کتاب درسی عبارت بود از کتاب
«عقاید» تألیف پیرامباردی^(۲) که از شاگردان نامی آبلارد بود . کتاب تورات و انجیل
را نیز میآموختند .

در دانشکده حقوق مجموعه قوانین ژوستینین که در فصل دوم بدان اشاره
شد (صفحه ۳۷) و همچنین مجموعه قوانین و مقررات و نظامات مربوط بکلیسا
تدریس میشد .

روش تعلیم از این قرار بود که استاد متن کتاب را که به زبان لاتین بود با حواشی و
معلقات و شرح آن با کمال تأنی میخواند و بزبان لاتین بیان میکرد و توضیح میداد و تکرار
میکرد و از خود نیز عقایدی اظهار مینمود و دانشجویان میبایستی از بیانات او یادداشت
بردارند و آنرا فرا گیرند . ازین رو پیش از ورود بدانشگاه میبایستی زبان لاتین را آموخته
باشند . مباحثه و حتی مجادله میان دانشجویان از لوازم تحصیل بود .

درجه ها

پس از سه تا هفت سال تحصیل و تمرین شایستگی دانشجو را
در مباحثه و مجادله میآزمودند و در صورتی که کامیاب میشد
ویرا درجه مدرسی و دکتری میدادند . با درجه مدرسی دانشجو حق تدریس پیدا
میکرد - همانطور که يك تن جوان در میان رسته ها پس از مدتی شاگردی و کارگری

بقیه از حاشیه صفحه قبل

و انتخاب رئیس دانشگاه از طرف دولت یا هیئت مخصوصی که قانون معین میکرد و
خارج از دانشگاه بود صورت میگرفت . این ترتیب اکنون در دانشگاههای اروپا و
امریکا معمول است . شرح آن بعداً در سازمان فرهنگ کشور های بزرگ ذکر خواهد شد .
(۱) Rhétorique که گاهی بلاغت و فصاحت برای آن بکار میبرند و مراد گفتن
و نوشتن سخنان درست و زیبا و مؤثر است و در این کتاب به «سخنرانی» تعبیر شده است .

(۲) Pierre le Lombard (۱۱۶۰ - ۱۱۰۰)

و نشان دادن قطعه‌ای از شاهکارهای خود اجازه آغاز بکار و هم چشمی ببا دیگران حاصل مینمود.

همینکه دانشجو پروانه تدریس (مدرسی) بدست می‌آورد حق داشت بادیگر مدرسان برای پیدا کردن دانشجو هم چشمی کند. گویند درجه مدرسی و دکتری در ابتدا مشابه و یکسان بوده است. امتحان درجه مدرسی بسیار جدی و غیر علنی لیکن امتحان دکتری علنی بود و بیشتر صورت تشریفات داشت. پس از کامیابی در امتحان مدرسی دانشجو فوراً در مقام گرفتن درجه دکتری بر می‌آمد و اجازه تدریس (یا درجه مدرسی) و درجه دکتری در یک زمان بوی داده میشد. طرز اعطای درجه دکتری از این قرار بود که دانشجو به همراهی دوستان و هم مدرسان خود با صدای شیپور با کمال وقار به کلیسا میرفتند. در آنجا پس از سخنرانی و دفاع رسمی از موضوعی که مخالفان آن حاضر بودند بر رئیس روحانی حوزه دینی معرفی میشد و او با گفتن جمله‌های معینی درجه را اعطا مینمود.

با کالورئا^(۱) در ابتدا درجه نبود بلکه پروانه‌ای بود برای ورود بدانشگاه و داوطلب شدن جهت اخذ مدرسی چنانکه اکنون در فرانسه گواهینامه دبیرستان که بموجب آن میتوان وارد دانشگاه شد باین اسم نامیده میشود لیکن در انگلستان و امریکانخستین درجه‌ای است که در دانشگاه داده میشود و آغاز آن از سیزدهم میلادی است که جوانانی که مایل بمدرسی نبودند برای کسب افتخار در صد گرفتن آن بر می آمدند. از قرن پانزدهم ببعدها کالورئا درجه جدا گانه شد.

نظر انتقادی

برنامه دانشگاه‌ها بی مغز و غیر متغیر و متکی بر عقاید قشری و تعصب آمیز و مجادله بود. تعلیمات آنها کتابی و بدون توجه بکشف حقیقت و مشاهده. ادبیات یونان و روم در گوشه فراموشی غنوده بود و پیورش و رشد فکر و خیال بهیچوجه التفات نمیشد. روش آموختن قالبی و تعبدی بود و کسی بفکر پژوهش و تتبع نمی افتاد.

لیکن معایب مذکور در همهٔ بنگاههای قرون وسطی وجود داشت و منحصر بدانگاهها نبود. با وجود این معایب، دانشگاهها رفته رفته موجب توسعهٔ ذهن شدند زیرا وارد مباحث دقیق میگشتند - در موضوع معین بحث فراوان و تعمق بسیار مینمودند و کاملاً بتشریح مطالب میپرداختند. همین تعمق و دقت بتدریج روش پژوهش واستدلال را بوجود آورد و موجب شد که اشخاص بزرگی مانند دانت (۱) (۱۳۲۱-۱۲۶۵) و پترارک (۲) (۱۳۷۴-۱۳۰۴) و اراسم (۳) (۱۵۳۶-۱۴۶۷) در ادبیات - لوتر (۴) (۱۵۴۶-۱۴۸۳) در دین - کپرنیک (۵) (۱۵۴۳-۱۴۷۳) و گالیله (۶) (۱۶۴۲-۱۵۶۴) و فرانسیس بیکن (۷) (۱۶۲۶-۱۵۶۱) در علوم ریاضی و طبیعی ظهور کردند که تأثیر آنها در عصر جدید و جنبش بزرگ ادبی و علمی اروپا در فصلهای آینده مورد بحث واقع خواهد شد.

خدمت دیگری که دانشگاهها نمودند کمک بآزادی بحث و پیشرفت حریت و حکومت ملی بود. از این حیث دانشگاهها باعث تعدیل اقتدار پاپها و حکومت استبدادی پادشاهان گشتند. تمام طبقات مردم آنها را چون هیئت داورى میدانستند و منازعات و دعاوی میان اولیای دین و دولت بآنها مراجعه میشد. از اینرو دانشگاه پاریس بواسطهٔ موقع و شمارهٔ استاد و دانشجو و طرز اداره اش دارای نفوذ و قدرت زیاد گردید چنانکه فیلیپ ششم (متوفی در ۱۳۵۰) پادشاه فرانسه برای طلاق دادن

(۱) Dante شاعر نامی ایتالیا صاحب کمدی الهی

(۲) Pétrarque

(۳) Erasme

(۴) Luther

(۵) Copernic

(۶) Galilée

(۷) Francis Bacon

فصل پنجم

تحول از قرون وسطی به عصر جدید

جنبش معروف قرن پانزدهم و شانزدهم يك نهضت فكري و صنعتی و اجتماعی بود بهمين جهت تأثیر زياد در آموزش و پرورش كرد .

در قرون وسطی زندگانی و طرز فکر و روش پرورش نتیجه و محصول رهبانیت و سازمان سوار کاری اشراف^(۱) و روش اهل مدرسه بود و از لحاظ منطق باندازه‌ای کامل می نمود که اجازه تغییر و ترقی نمیداد . مجموع قواعد و مؤسسات و بنگاههای قرون وسطی بر اتحاد شکل و فشار استوار بود و توجهی به شخصیت افراد و پرورش آن بهیچوجه نمی شد در صورتیکه در جنبش قرن پانزدهم (رنسانس)^(۲) رعایت شخصیت و تقویت هر يك از افراد جامعه از مسائل مهم و بزرگ بشمار میرفت .

ادمس^(۳) امریکائی در کتاب «تمدن قرون وسطی» این مسئله را نیکو تشریح کرده آنجا که گوید :

«در قرون وسطی بهر فرد از مردم اهمیت داده نمیشد و انسان فقط جزئی از دستگاه بزرگی بود چون دسته و جمعیت دهکده و دسته‌های مذهبی و مانند آن . کسی بنفس خویش اعتماد نداشت و لیاقت و قابلیت برای تفوق بر مشکلات و انجام دادن کارهای بزرگ در خود بسیار کم احساس مینمود . زندگانی باندازه‌ای دشوار و محدود بود که

(۱) سازمان سوار کاری اشراف برای کلمه Chevalerie گرفته شده است .

(۲) Renaissance

(۳) Adams, G.B. که در تاریخ آموزش و پرورش کبرلی حاشیه صفحه ۲۴۳

نقل گردیده است .

آدمی از لذت حیات بهره‌مند نمیشد و از زیبائی محیط متمتع نمیگردید و با وجود ظلمت و تاریکی دنیای آن عصر باید پیوسته در فکر دنیای پر از دهشت بعد باشد».

و بر کهارت (۱) آلمانی در کتاب «تمدن رنسانس در ایتالیا» مینویسد:

«در قرون وسطی وجدان بشر در پس پرده در حال خواب یا میان خواب و بیداری بود. این پرده تاروپودش از عقاید دینی و افکار کود کانه و خرافات و اوهمام درست شده بود و از درز آن دنیا و تاریخ بشکل غریبی دیده میشد. آدمی تنهامتوجه بود که عضو دسته و گروهی است که نژاد - ملت - حزب - خانواده - رسته مینامند... نخست در ایتالیا این پرده دریده شد و انسان شخصیت معنوی پیدا کرد و آنجا بود که شخصیت خود را درك نمود و باز شناخت ...»

در این نهضت بزرگ سه مسئله بارز و آشکار بود. نخست دلبستگی بزندگان یونان و روم قدیم که در دوره اعتلای خویش فرهنگ عالی و درخشان از خود بجای گذاشته بود - دوم دلبستگی بزندگان و خوشی در این جهان و شناختن قدر زیبائی و کمال در مقابل توجه دائم بر ستاخیز و جهان آینده که در قرون وسطی رواج داشت سوم توجه به طبیعت و میل بمشاهده آثار طبیعی که در قرون وسطی بر مردم مجهول و سخن گفتن از آن مایه ننگ بود.

علاقه بزندگان یونان و روم باستان موجب شد که زبان یونانی و لاتین را بیشتر و بهتر فرا گیرند و ادبیات آن دو قوم را بادقت مطالعه کنند. در نتیجه نسخه‌های خطی کتب را جمع آوری و تکثیر کردند و همین که فن چاپ اختراع و شایع شد کتب مذکور طبع و نشر گردید.

دلبستگی بزیبائی و لذت از زندگی باعث شرکت در امور دنیوی و بهره‌مندی از کار و فعالیت شد که قهراً مردم را بکوشش و ترقی و کسب دانش سوق میداد و ادبیات

وصنایع را بوجود میآورد.

توجه بطبیعت و مشاهده آثار آن سبب اقدام به تجربه و آزمایش و منجر
با کتشافات نجومی و جغرافیائی عظیم گردید.

نظربعلاقه‌ای که پیشوایان این نهضت بزرگ در قرن پانزدهم نسبت بفرهنگ
یونان و روم داشتند آنرا فرهنگ پثروهان^(۱) خواندند.

پیشوایان این جنبش نخست درایتالیا ظهور کردند سپس در کشورهای مرکزی
اروپا یعنی آلمان و فرانسه و انگلستان. نتایجی که درایتالیا از این نهضت حاصل شد
بانتایجی که در دیگر کشورهای پادشاهی بود از اینروهریک بطور جدا گانه
در اینجا مورد بررسی واقع خواهد شد.

در این کتاب ما سعی داریم تا به بررسی این جنبش بپردازیم و به دنبال آن به دنبال
تاریخ آن باشیم.

در این کتاب ما سعی داریم تا به بررسی این جنبش بپردازیم و به دنبال آن به دنبال
تاریخ آن باشیم.

در این کتاب ما سعی داریم تا به بررسی این جنبش بپردازیم و به دنبال آن به دنبال
تاریخ آن باشیم.

در این کتاب ما سعی داریم تا به بررسی این جنبش بپردازیم و به دنبال آن به دنبال
تاریخ آن باشیم.

در این کتاب ما سعی داریم تا به بررسی این جنبش بپردازیم و به دنبال آن به دنبال
تاریخ آن باشیم.

در این کتاب ما سعی داریم تا به بررسی این جنبش بپردازیم و به دنبال آن به دنبال
تاریخ آن باشیم.

در این کتاب ما سعی داریم تا به بررسی این جنبش بپردازیم و به دنبال آن به دنبال
تاریخ آن باشیم.

در این کتاب ما سعی داریم تا به بررسی این جنبش بپردازیم و به دنبال آن به دنبال
تاریخ آن باشیم.

در این کتاب ما سعی داریم تا به بررسی این جنبش بپردازیم و به دنبال آن به دنبال
تاریخ آن باشیم.

(۱) Humanistes و مسلك را Humanisme نام نهادند که از کلمه رومی

قدیم Humanitas مشتق است بمعنای فرهنگ.

(۱) Burckhardt

الف - جنبش فرهنگ پروهان در ایتالیا

عللی چند موجب شد که جنبش فرهنگ پروهان نخست در ایتالیا پدید آید. نزدیک بودن ملت ایتالیا بمقر پاپ نخستین علت بود. ایتالیائیها ملاحظه میکردند که پاپ از وظیفه حقیقی و روحانی خویش منحرف شده و متوجه امور دنیوی گردیده

پاپ گرگوار نهم Grégoire ix (۱۲۴۱-۱۱۲۷) رقیب مبارز فردریک
امپراطور آلمان در حال تسلیم مجوعه قوانین کلیسا

(بقلم رفائیل نقاش نامی ایتالیا)

(۱) Venice

(۲) Genoa

(۳) Pèrardue

و مثلاً در فکر از دیاد نفوذ سیاسی و توسعه متصرفات خویش و تأمین آینده کسان خود می باشد
 باین جهت عقیده آنها نسبت به پاپ سست شد و عده ای از دستور های او و فکر عقبی
 رو گردان شدند .

علت دوم کشمکش های سیاسی و دائمی بود میان امپراطور آلمان و پاپ و
 نمایندگان آنها و همچنین کشمکش میان شهرها که هر کدام حکومت مستقل داشتند
 و منازعاتی که در هر شهر میان روحانیان و خوانین و دسته های مختلف بر سر حکومت
 جریان داشت و باعث شد که هر کس برای امنیت و حفظ منافع خود بیدار و هوشیار
 شود بطوریکه کم کم در فکر مردم استقلال پدید آمد و جنبش ظاهر گردید .

سومین سبب بازگانی بندرهای مهم ایتالیا مانند ونیز (۱) و ژن (۲) بود با
 دیگر نقاط جهان بویژه هنگام جنگ های صلیبی که باعث حشر ایتالیائیها بادیگر ملل
 و باز شدن فکر آنها و راغب شدن به تحصیل گردید .

بالاخره باید تذکر داد که زبان و ادبیات روم در ایتالیا بکلی از بین نرفته بود
 و نسخه های خطی یونانی و لاتین هنوز وجود داشت و تنها لازم بود قید اسارت و پنجه
 قهر و فشار کلیسا از میان رود تا ارزش و اهمیت ادبیات مذکور روشن شود و روح زندگانی
 گذشته باز گشت کند .

پترارک نخستین پیشوائی که در ایتالیا ظهور کرد پترارک (۳)

(۱۳۷۴-۱۳۰۴) بود که بکلی بر ضد افکار قرون وسطی و

معتقد بود که نباید پیوسته بفکر رستاخیز و آخرت بود بلکه از زیبائی و لذت های
 زندگانی باید بهره مند شد و از زمان حال باید استفاده کرد و برای پشرفت و تعالی
 فرصت را مغتنم شمرد . پترارک مخالف سنن و عادات بود و میگفت حقایق را باید
 بوسیله مشاهده و پژوهش و استدلال کشف کرد نه اینکه مانند اهل مدسه به لفاظی
 پیوست و فقط بکلام قدما استناد جست و تنها بمنطق تکیه نمود .

Venise (۱)

Gênes (۲)

Pétrarque (۳)

با داشتن این عقاید پترارك قهراً وجه اشتراکی با دوره های درخشان یونان

پترارك
(۱۳۷۴-۱۳۰۴)

و روم پیدا میکرد و به همین جهت کوشید تا فرهنگ باستانرا زنده کند و در دیوان خود و کتابهایی که در ادبیات و نقد شعر و اخلاق نوشت مانند «مجموعه سرود» و «نامه» و «مردمان نامی» روح گذشته را ظاهر ساخت. در ۱۳۴۱ بسمت شاعری دانشگاه روم برگزیده شد و در کاپیتول^(۱) جامعه افتخار دربر کرد. از این پس بسیاری از شهرهای ایتالیا را بازدید نمود و روح جنبش نوین را منتشر کرد. از شاگردان معروف

اونام بوکاس^(۲) (۱۳۷۵-۱۳۱۳) و از کسانی که از کتب وی استفاده فوری کردند نام بارزینا^(۳) (۱۴۳۱-۱۳۷۰) را که هر دو از مهمترین فرهنگ پروهان محسوبند باید در اینجا ذکر کرد.

در قرون وسطی زبان یونانی بکلی از میان رفته و آنچه از نویسندگان یونان میدانستند از راه ترجمه کتب آنها بزبان لاتین بود - حتی ترجمه کتاب همر را که

فرهنگ یونان و

کریزولوراس^(۴)

آندرونیکوس بلاتین نموده بود و در فصل دوم (صفحه ۲۷) بدان اشاره شد وجود نداشت لیکن در بیزانس (روم شرقی) بویژه در قسطنطنیه زبان و ادبیات یونان را میدانستند و فرهنگ پروهانی که در ایتالیا ظهور کردند کوشش بسیار برای فرا گرفتن آن نمودند زیرا در ترجمه های کتب یونانی پیوسته خواننده را باصل کتاب مراجعه میدادند و همین مسئله عده ای را بمطالعه متن یونانی ترغیب و تحریص میکرد.

(۱) Capitoile معبدی در روم که خدمتگزاران بزرگ را در آنجا تجلیل میکردند

(۱) Boccace

(۳) Barzizza

(۴) Chrysoloras

پترارك كمى يونانى نزد سفیر و نماینده روم شرقی آموخته بود و بواکس آن را بعد کافی فرا گرفت و بر حسب اشاره پترارك کتابهای همرا را بكمك معلم يونانى خود به لاتین ترجمه کرد و این کار نیز موجب رغبت بتهصیل زبان و ادبیات يونانى شد بطوریکه تا اواخر قرن چهاردهم عدهای را برای تعلیم زبان يونانى بایتالیا دعوت کردند.

در ۱۴۵۳ که قسطنطنیه بدست ترکها افتاد دانشمندان يونانى با کتابهایی که داشتند بایتالیا مهاجرت کردند و در نتیجه کتابهای خطی استنساخ و ترجمه ها فراوان شد و تا ۱۵۰۰ میلادی شاهکارهای لاتین و يونانى برای تتبع و پژوهش بطرز نو و برای عصر نو فراهم آمد.

نخستین دانشمند بزرگی که در ایتالیا رحل اقامت افکند و زبان يونانى تدریس نمود کریزولوراس (۱۴۱۵-۱۳۵۰) بود که در ۱۳۹۳ از طرف امپراطور روم شرقی به ونیز فرستاده شد تا برضد ترکها کمک و یاری جوید. در این موقع دانشمندان و پژوهندگان ایتالیا برای یاد گرفتن زبان يونانى او را احاطه کردند. سه سال بعد بمعلمی زبان و ادبیات يونانى در دانشگاه فلورانس^(۱) منصوب شد و شانزده سال در آنجا و ونیز و میلان و روم بتدریس پرداخت و عدهای کتاب از يونانى به لاتین ترجمه کرد و دستوری راجع بزبان يونانى تألیف نمود که مدتها برای ایتالیائیها کتاب درسی بود. کریزولوراس عده بسیاری شاگرد تربیت کرد که بعدها از بزرگان ادب بشمار رفتند و صاحب نفوذ زیاد شدند و زبان و ادبیات و فرهنگ يونان را در ایتالیا منتشر ساختند بطوریکه با اشاعه و زنده کردن فرهنگ مذکور در ایتالیا همان خدماتی را انجام دادند که پترارك نسبت بفرهنگ لاتین کرده بود.

حمایت بزرگان بتربیتی که مذکور افتاد عده بسیاری از فرهنگ پژوهان

در قرن پانزدهم میلادی ظهور کردند. بزرگان ایتالیاییکی

از عوامل این پیشرفت سریع شدند زیرا که استقرار نفوذ و حکومت خود را در هر شهر

وابسته بدین میدانستند که مقر خود را بر دیگر شهر ها از حیث شهرت و مقام علمی بالاتر برند. خانواده ویسکنتی^(۱) در میلان و مدیسیس^(۲) در فلورانس از آن جمله بودند. از خانواده نخست ژان گالئاس ویسکنتی^(۳) کتابخانه و دانشگاهی برپا کرد و از خانواده دوم کسم دوم مدیسیس^(۴) علاوه بر همراهی نسبت بفرهنگ پروهان و حمایت از آنان با اقتباس از آکادمی افلاطون فرهنگستانی بوجود آورد و کتابخانه‌ای تأسیس کرد.

آموزشگاههای درباری نیز بوسیله اشراف در شهرهای مهم مانند فلورانس و ونیز و پاوی^(۵) تشکیل گردید و در آنها فرهنگ پروهان بتربیت فرزندان بزرگان و خویشان و کسان آنان پرداختند.

نامی ترین این مدارس در باری آموزشگاهی بود که در
آموزشگاه مانتو شهر مانتو^(۶) بریاست ویتورینو^(۷) (۱۴۴۶ - ۱۳۷۸)
 از اهالی شهر فلترا^(۸) برپا گردید. چون عقاید و نظریات فرهنگ پروهان در باره آموزش و پرورش توسط ویتورینو بکار بسته شد و کارهای او نیز حاکی از طرز پرورش مریان جنبش قرن پانزدهم (رنسانس) بود بجای خلاصه کردن عقاید در اینجا به تشریح و توصیف مدرسه پرداخته میشود.

آموزشگاه در جای بسیار زیبا و مصفا و فرح بخشی بود که ویتورینو نام دلگشا بر آن نهاده بود و شخصاً آنرا زیر نظر داشت. منظوری که دنبال میکرد در رشد فکری و بدنی و اخلاقی شاگرد بود بطور معتدل که یونانیان قدیم آنرا « پرورش شایسته

(۱) Visconti

(۲) Médicis

(۳) Jean Galéas Visconti

(۴) Cosme de Médicis

(۵) Pavie

(۶) Mantoue واقع میان ونیز و میلان

(۷) Vittorino که فرانسویها Victorin گویند

(۸) Feltre واقع در نزدیکی ونیز

مردمان آزاد «میخواندند» برای رسیدن بدین منظور ویتورینو (مانند دیگر فرهنگ پروهان) معتقد بود که بکتاب و ادبیات یونان و روم باید توسل جست و بهمین جهت کودکان را تازه سالگی با موختن زبان و صرف و نحو لاتین میگماشت. سپس تحصیل زبان یونانی آغاز میشد و شاعران و سخنوران و تاریخ نویسان یونان را مورد مطالعه قرار میدادند. آنگاه بخواندن کتب لاتین میپرداختند. نوشته های اولیای دین مسیح و کتاب مقدس نیز تدریس و مورد بررسی واقع میشد.

چون کتاب و چاپ وجود نداشت دروس را جزوه میگفتند. برای پرورش تن و اخلاق ویتورینو اقسام ورزش را داخل برنامه کرد مانند شمشیربازی - کشتی - پا کوبی - دو - جست و خیز - توپ بازی. بوسیله پند و سرمشق روح دیانت و احترام دین و شعار دینی را در شاگرد تزریق مینمود و از تألیفات اولیای دین مسیح مخصوصاً اگوستین^(۱) خوانده میشد و در همان حال از قطعات اخلاقی متقدمان یونان و روم نیز دیگته میگفتند.

مهمترین امتیاز آموزشگاه مانند روش تربیت آن بود. ویتورینو شایستگی و استعداد - ذوق و شوق - زندگانی و شغل آینده هر شاگرد را با دقت بسیار مطالعه میکرد و بر طبق آن برای هر يك دروسی که متناسب با هوش و عشق و پیشه آینده او بود بر میگزید. در اینصورت انتظامات بسیار ملایم بود و تنبیه بدنی وجود نداشت.

باین ترتیب ویتورینو روح تربیت قدیم و حفظ و بسط شخصیت را زنده و تجدید کرد و فرهنگ پروهان پیوستگی تن و روان را درك کردند و پرورش اخلاقی و دینی را لازم شمرده کمال مطلوب تربیت یونانی را که پرورش معتدلانه باشد عملاً

(۱) Augustin (۳۵۴-۴۳۰) که ابتدا بمذهب مانی گروید و درسی و سه

سالگی مسیحی شد و شرحی در رد مانویت نوشت که امروز معتبرترین کتاب برای پی بردن بعقاید مانی است. شاهکار او موسوم است به «شهر خدا» و تألیفات دیگرش که در مدارس خوانده میشد عبارتست از مواعظ - تفسیر مزامیر - شرح کتاب مقدس و مانند آن.

بکار بستند .

ویتورینو تأثیر بسیار در معاصران و شاگردان خود داشت و چندین تن پیشوا که سرانجام از ناموران شدند تربیت کرد که جزو مردان سیاسی و بزرگان و کشورداران و اولیای دین و استادان بلند پایه قرار گرفتند .

روابط فرهنگ پروهان

با دانشگاهها

و کلیسا

آموزشگاه مانتو و دیگر مدارس درباری در آغاز کار رقیب دانشگاهها بود سپس مکمل آنها گردید و در پایان برای آنها سرمشق واقع شد و دانشگاهها رفته رفته با موختن زبان و ادبیات

یونان و روم پرداختند . نسبت بکلیسا و دین تنی چند از فرهنگ پروهان مخالفت شدید داشتند چه میگفتند اصول عقاید ما مخالف باسنن و آراء قشری و تعصب آمیز کلیسا است ولی عده ای دیگر مسلک خود را باین مسیح ترکیب و جمع کرده و باهم سازگار نمودند . رویهم رفته بیشتر آنان در صورت ظاهر با عقاید قشری کلیسا موافق و در باطن شك وبی عقیده بودند و یا اساساً بی طرف . باینهمه باید گفت که از همین آموزشگاهها که زیر نفوذ و واریسی فرهنگ پروهان بود چندتن به بزرگترین پایگاه روحانی نائل گشتند چنانکه نیکلای^(۱) پنجم (۱۴۵۵ - ۱۳۹۸) و پی^(۲) دوم (۱۴۶۴ - ۱۴۰۵) که از پاپهای نامی هستند از شاگردان مدارس مذکور بودند .

انحطاط در پایان

قرن پانزدهم

کمال مطلوب و برنامه و روش تربیت فرهنگ پروهان

جسته جسته تغییر کرد و دائره وافق اندیشه آنان رفته رفته

کوچک شد بطوریکه از قسمتهای صنعتی و اجتماعی کم کم

منحرف شده و تنها متوجه دستور زبان و صرف و نحو و صورت ظاهر گشتند و تمام هم خود را صرف لفظ نمودند و بمعنی اهمیت ندادند و کوشیدند تا از سیر و سخنور نامی روم اسلوب نگارش و طرز جمله بندی و بکار بردن استعارات را تقلید کنند و تمام وقت خود را برای همین تقلید تلف نمودند . بدین جهت دیگر ذوق و شوق و استعداد کودکان مورد توجه قرار نگرفت و رفته رفته تنبیه بدنی معمول شد و انحطاط در ایتالیا هویدا گشت .

ب- جنبش فرهنگ پروهان در کشورهای مرکزی اروپا

تقریباً تا پایان سده پانزدهم جنبش منحصر بایتالیا بود لیکن در حدود ۱۴۵۰ در آلمان اختراع چاپ صورت گرفت و رفته رفته در فرانسه و سوئیس و هلند و اسپانی و انگلستان اشاعه یافت. در ۱۴۷۲ نخستین بار کتاب ویرژیل در فلورانس چاپ شد و بعد تکثیر متن بتندی پیشرفت نمود. این فن شریف موجب شد که عقاید و مسلک فرهنگ پروهان نخست در فرانسه سپس در کشورهای آلمان و انگلستان منتشر گردد. در آغاز کار از دانشمندی که دارای مسلک مزبور بودند از ایتالیا بکشورهای مرکزی رفتند سپس دانشجو از آنها بایتالیا رهسپار شد. در اواخر قرن پانزدهم در ممالک مزبور شماره فرهنگ پروهان رو به فزونی گذاشت بطوریکه در سده شانزدهم یعنی در همان زمان که جنبش در ایتالیا رو به انحطاط میرفت در کشورهای مرکزی اروپا در حالت نضج بود و تا آخر قرن شانزدهم ادامه داشت و تنها در پایان این قرن به حال رکود درآمد.

فرق جنبش مذکور با جنبش ایتالیا
در ایتالیا مراد از جنبشی که بوقوع پیوست نشو و رشد شخصی و نمو شخصیت و نیک بختی فرد بود در صورتی که در اروپای مرکزی و غربی بویژه در کشورهای آلمان منظور فرهنگ پروهان بهبودی حال جامعه از احاطه اخلاقی و دینی بود و توجهی به تربیت بدنی و فکری و هنری معطوف نمیشد.

دانشمندان آلمان و انگلستان روشنائی و حقیقت را در انجیل جستجو میکردند و برای این منظور متن اصلی آنرا که بزبان یونانی بود مورد مطالعه قرار دادند. بررسی

انجیل آنها را رفته رفته بمطالعه تورات واداشت و برای خواندن تورات مجبور شدند زبان عبری را فراگیرند. بدین ترتیب در اروپای مرکزی غور ومطالعه در کتاب مقدس بهمان اندازه از مشخصات فرهنگ پثره‌هی بود که خواندن زبان و ادبیات یونان وروم. بدلیل مذکور عقاید و نظریاتی که از لحاظ دینی حاصل شد مسئله جنبش دینی^(۱) را نتیجه منطقی جنبش معروف قرن پانزدهم (رنسانس) بشمار آورد.

هنگامی که روش اهل مدرسه رواج داشت فرانسه مرکز علمی و ادبی اروپا بود بهمین جهت نخستین کشوریست که از معلومات جدید و جنبش نوین استفاده کرد. لشکر کشی شارل هشتم در ۱۴۹۴ برای گرفتن فلورانس وروم^(۲) و لشکر کشی لوئی دوازدهم در ۱۴۹۸ برای گرفتن میلان که پادشاه مذکور میراث خود میدانست^(۳) مؤید این جنبش وموجب شد که چندسالی در مدت تصرف بخشی از ایتالیا فرانسویان با فرهنگ یونان وروم تماس پیدا کردند و در مقابل آن سر تعظیم فرود آوردند. همین مسئله آنها را برانگیخت که مقام پیشین خود را حفظ کنند و از اینرو از پایان سده پانزدهم باز در جنبش فرهنگ پثره‌هی در ردیف نخست واقع شدند. در آغاز با جنبش مذکور سخت مخالفت شد بویژه از طرف دانشگاهها که بسیار محافظه کار بودند لیکن با حمایت فرانسوای نخست (که از ۱۵۱۵ تا ۱۵۴۷ پادشاهی کرد) جنبش نیرو گرفت و دانشمندان بسیار ظهور کردند. مهمترین آنها که قهرمان و پهلوان فرهنگ یونان وروم شمرده میشود گیوم بوده^(۴)

Réforme (۱)

(۲) چون فرانسه در این زمان نیرومند شده بود خواست شهرها و کشورهای ایتالیا را که کوچک و ناتوان بودند تسخیر کند. شارل هشتم ناپل را تصرف کرد ولی بواسطه اتحاد کشورهای ایتالیا نتوانست آنرا حفظ کند.

(۳) لوئی دوازدهم که نوه دختری امیر (دوک) میلان بود آن ایالت رامیراث خود میدانست و با زور تسخیر نمود ولی بعدها بواسطه اتحاد پاپ و ونیز و انگلستان مجبور شد در ۱۵۱۳ از میلان صرف نظر کند.

Guillaume Budé (۴)

(۱۵۴۰-۱۴۶۸) است که کتابی نیز راجع به عقاید تربیتی فرهنگ پروهان نوشت و نسخه‌های خطی بسیار گرد آورد و بتأسیس چاپخانه معروف استین^(۱) کمک کرد و فرانسوا را راهنمایی نمود تا کلتردو فرانس^(۲) را برپاساخت و آموختن زبان یونانی و عبری و لاتین را معمول داشت.

در فرانسه آموزشگاهی که نمونه مدارس قرن شانزدهم و مطابق مسلک فرهنگ پروهان باشد مدرسه گوین^(۳) در بندر بر دو^(۴) بود که بر طبق نظریه آنان سازمانش تجدید شد. اولاً چندتن معلم شایسته برای آن تعیین کردند ثانیاً ده کلاس بدان دادند که برنامه دبیرستان داشت و دو کلاس عالی فلسفه که بمنزله دانشکده ادبیات و علوم محسوب میشد. زبان لاتین و شرعیات و اصول دین مسیح را در تمام دبیرستان میآموختند. زبان یونانی و ریاضی و سخنرانی و سخنوری در سه یا چهار کلاس آخر تدریس میشد. در کلاس فلسفه از کتابهای ارسطو منطق و علوم طبیعی را میآموختند. زبان لاتین را بوسیله زبان مادری تعلیم میدادند و مباحثه یکی از روشهای تدریس بود و به تنبیه جسمانی سخت حاجت نداشتند.

در کشورهای

آلمان

مهمترین عامل نشر عقاید فرهنگ پروهان در کشورهای آلمان آموزشگاههایی بود که توسط فرقه دینی موسوم به برادران توده^(۵) بوجود آمد. این فرقه در ۱۳۷۶ در هلاند تأسیس گردید و اعضای آن مردمان بادینی بودند که دلبستگی بسیار نسبت بکار و دانش و پرورش توده داشتند. گذران آنها از راه استنساخ کتب بود و روزگار خود را صرف آموزش و پرورش نیازمندان میکردند. بدین منظور مدارس برپا کردند که در آنها

(۱) Estiennes

(۲) Collège de France که یکی از بزرگترین و عالیترین مراکز تحقیقات ادبی و علمی فرانسه بشمار میرود.

(۳) Collège de Guyenne

(۴) Bordeaux

(۵) Brethren of the Common Lot

کتاب مقدس و زبان مادری و گفتگو به لاتین را میآموختند و همین که نفوذ فرهنگ پروهان در کشورهای آلمان محسوس شد با حفظ مواد دینی آموختن زبان و ادبیات یونان و روم و زبان عبری را آغاز کردند. تعلیماتی که میدادند عموماً در حدود دبستان و دبیرستان بود ولی در موارد متعدد دروسی نیز داده میشد که مطابق برنامه دانشکده ادبیات و علوم بود.

پیش از جنبش فرهنگ پروهی در مرکز اروپا، چهل و پنج آموزشگاه در هلاند و کشورهای آلمان و فرانسه برپا کرده بودند که در ظرف بیست و پنج سال شمارة آنها سه برابر شد و از مراکز علمی و ادبی بشمار آمد. محلی که فرقه در آنجا پیدا شد شهر دونت^(۱) بود و مدرسه آن در اواخر سده شانزدهم دوهزار شاگرد داشت.

نخستین استادی که طریقه و مسلک فرهنگ پروهان را وارد مدارس کرد ژوهان وسل^(۲) (۱۴۸۹ - ۱۴۲۰) بود - دیگری آگریکلا^(۳) که زبان و ادبیات روم را تدریس نمود و کتابی هم راجع به «تنظیم مطالعه» تألیف کرد. سه تن دیگر نیز در تألیف کتاب لغت و دستور و تدریس زحمات فراوان برده و عبارتند از رویخلین^(۴) (۱۵۲۲ - ۱۴۵۵) و هگیوس^(۵) (۱۴۹۸ - ۱۴۳۳) و ویمفلینگ^(۶) (۱۵۲۸ - ۱۴۵۰). این شخص باندازه ای نفوذ پیدا کرد که رایزن فرمانفرمایان و بزرگان واقع شد و به «معلم آلمان» ملقب گردید.

(۱) Deventer در هلاند

(۲) Johann Wessel

(۳) Agricola

(۴) Reuchlin

(۵) Hegius

(۶) Wimpfeling

بزرگترین پیشوای طریقهٔ فرهنگ پثروهی در اروپای
 اراسم (۱)
 مرکز اراسم (۱۵۳۶-۱۴۶۷) بود که زبان و ادبیات یونان
 و روم را نخست در دوترسپس در پاریس و کسفر و مراکز مهم ایتالیا آموخت و در
 ۱۵۱۰ باستانی یزدان شناخت (حکمت الهی) در دانشگاه کیمبریج منصوب شد و
 ضمناً زبان یونانی را برایگان تدریس نمود. در ۱۵۲۲ که گفتگوی جنبش دینی
 (رفورم) آغاز شد به سویس بشهر بال^(۲) رفت و تا پایان زندگی کتابهای متعدد تألیف و
 ترجمه و چاپ کرد.

اراسم معتقد بود که زشت خوئی و آلودگی و جهل پرستی و نادان فریبی
 آخوندهای مسیحی و روحانیان را نباید از راه تفرقه و ایجاد دسته‌های مختلف در کلیسا
 رفع کرد بلکه باید بوسیلهٔ آموختن زبان و ادبیات یونان و روم و نوشته‌های اولیای
 دین مسیح بویژه از میان بردن نادانی توده کلیسا را بهبودی بخشید. بهمین جهت برای
 اشاعهٔ مرام و روش فرهنگ پثروهان کوشش فراوان کرد.

برای کمک بآموختن زبان یونانی و لاتین چند کتاب در انشاء لاتین و صرف
 و نحو و جمله‌هایی که در مکالمهٔ زبان لاتین بکار میرود تألیف کرد - عده‌ای از کتب
 اساتید ادب یونان و روم را تنقیح و طبع کرد و بعضی از آنها را ترجمه نمود - انجیل
 را با دقت به لاتین نقل و با متن یونانی چاپ کرد.

برای انتقاد از سوء استفاده‌های روحانیان و تشریح اوضاع ناگوار دین و
 فرهنگ هجویاتی نوشت که تحت عنوان «داستان واندرز» - «گفت و شنود» -
 «ستایش دیوانگی» چاپ شده است. راجع به آموزش و پرورش کتابهایی نگاشت

(۱) Erasme که اسم اصلی اش Geert Geerts یعنی محبوب مهربان بود و
 مطابق رسم فرهنگ پثروهان آنرا تبدیل بدو کلمهٔ لاتین و یونانی کرد و خود را
 Desiderius Erasmus نامید.

(۲) Bâle

بنام « پرورش کودکان » و « روش صحیح تحصیل » و « در باره رفتار و ادب کودکان » .

بر طبق کتاب اخیر منظور از آموزش و پرورش بعقیده اراسم بقرار ذیل

است :

۱ - گرویدن بدین .

۲ - فراگرفتن دانش

۳ - آماده شدن برای انجام دادن وظایف زندگی.

۴ - ادب (رفتار و اخلاق نیکو) .

اراسم عقیده به پرورش همگانی تمام مردم اعم از مردوزن و درویش و توانگر

داشت و اندازه و نوع تربیت هر کسی را بسته با استعداد وی میدانست نه به پول و استخوان و جنس او . در کتاب « پرورش کودکان » اراسم میگوید که طفل را تا شش یا هفت سالگی مادر باید به عادات نیکو متخلق کند بطوریکه تندرست باشد و بتواند خویشتن را اداره نماید . خواندن و نوشتن و نقاشی شناختن جانوران و چیزهای معمولی باید بطور غیرجدی و غیر رسمی تعلیم شود . روش آموختن باید از راه حکایت و شکل و بازی

اراسم
(۱۵۳۶-۱۴۶۷)

و نشان دادن اشیاء باشد نه تنها بوسیله سپردن مطلب بحافظه . چون بدین ترتیب ذوق شاگرد رعایت میشود توسل به تنبیه بدنی یا سرزنش مورد پیدانمیکند . از سن

هفت كودك را بايد پدر يا الله يا مربى تعليم دهد و يا بايد او را بدبستان فرستاد و بر حسب مسلك فرهنگ پروهان تربيت كرد يعنى كتاب مقدس - كتب اولياى دين مسيح و زبان و ادبيات يونان و روم را بدو آموخت .

برنامه تفصيلى و روش تعليم ادبيات يونان و روم را در كتاب « روش صحيح تحصيل » تشريح كرده است . در اين كتاب اراسم متذكر شده است كه براى فهميدن متون ادبى يونان و روم بايد علم اساطير - جغرافيا - كشاورزى - معماری - لشكر آرائى - تاريخ طبيعى - هيئت - تاريخ - موسيقى - جزو برنامه باشد و صرف و نحو را نبايد كمال مطلوب دانست بلكه بايد آنرا وسيله اى شناخت براى فهميدن و بكاربردن زبان. در تدريس ادبيات يونان و روم بايد توجه بمعنى و موضوع و مفهوم مطالب داشت و مقاصد و افكار و عقايد نويسندگان را درك كرد نه طرز انشاء و سبك تحرير آنرا . از شرح فوق ، وسعت نظر و عمق فكر اراسم كاملاً هويداست .

آموزشگاه

شاهزادگان

علاوه بر تأثيراتى كه اراسم و ديگر دانشمندان در نتيجه تربيت بر ادران توده در كشور هاى آلمان كردند و مدارسى كه تأسيس نمودند چند گونه آموزشگاه ديگر نيز بوجود آمد كه از آن جمله مدارس شاهزادگان بود. اين مدارس را شاهزادگان و اميران پرتستان از محل اوقاف خانقاه هاى كه بمنفع مردم تصرف كرده بودند برپا ساختند و بمدارس دربارى ايتاليا بسيار شبیه بود چه از حيث منظور و چه از لحاظ برنامه . براى پرورش رئيسان ادارات و كليسا از اين گونه مدارس در تمام كشور هاى پرتستان در آلمان تأسيس گرديد .

ژيمناز

نوع ديگرى از مدارس كه در همين زمان بوجود آمد و تا امروز باقىست موسوم است به ژيمناز^(۱) كه اساس آن همان آموزشگاه كليسا و مدارس شهرى است و اختلاف آن با ديگر مدارس اين بود كه اولاً شهردارى بجای كليسا يا دولت آنرا اداره ميكرد ثانياً شبانه روزى نبود . نخستين

(۱) خود آلمانها آنرا گيمناز گویند .

ژیمناز در ۱۵۴۳ در ساکس تأسیس گردید. بجای تدریس صرف ونحو و سخنرانی

اشتورم
(۱۵۰۷-۱۵۸۹)

ولاتین قرون وسطی و منطق در این ژیمنازها زبان و ادبیات لاتین و یونانی و ریاضی آموختند و کتاب انجیل (بزبان یونانی) و زبان عبری را هم بدان افزودند. بعدها اشتورم^(۱) (۱۵۸۹ - ۱۵۰۷) که یکی از دانشمندان بانفوذ بود تغییراتی در وضع ژیمناز داد که اساس آن هنوز پایدار است.

اشتورم ده کلاس برای ژیمناز قائل شد که کودک از شش هفت سالگی آغاز کند و همینکه آنرا پایان رساند وارد دانشگاه گردد. چون معتقد بود که منظور از آموزش و پرورش سه چیز است:

(۱) دیانت

(۲) دانش

(۳) شیوائی و فصاحت

در ۱۵۶۵ برنامه ژیمنازی که در استراسبورگ برپا کرد بشرح ذیل

ترتیب داد:

برای نیل بمنظور نخست: اصول عقاید و دین بر طبق نظریه اوتر سه سال بزبان آلمانی و سه سال بزبان لاتین - تألیفات پدران دین مسیح مانند نامه ها و رسالات

ژرم (۱) و پیل (۲) از سال چهارم تا آخرین کلاس .
 برای رسیدن بمنظور دوم و سوم : صرف ونحو لاتین از کلاس اول تا چهار سال -

دمستن (۳۲۲-۳۸۵ قبل از میلاد)

در موزه واتیکان

(۱) Jérôme (۳۴۶-۴۲۰) که در پایان قرن چهارم میلادی تورات را از عبری به لاتین ترجمه کرد و ترجمه‌ای که قبلاً از انجیل بزبان لاتین شده بود تصحیح و تنقیح نمود و دو ترجمه مذکور تنها مقنی است از کتاب مقدس که تا با امروز کاتولیکها معتبر و رسمی میشناسند

(۲) Paul یا پولس رسول که در ۶۷ میلادی در روم بهلاکت رسید (۱)

انشاء لاتین - ادبیات لاتین بویژه آثار سیسرون - ویرژیل - پلوت (۱) ترانس (۲)
 مارسیال (۳) - هراس - سالوست - نامه نگاری - سخنرانی - مباحثه - بازیگری از
 کلاس چهارم بیبالا. زبان یونانی سه سال، از کلاس پنجم بیبالا. ادبیات یونان (دمستن (۴)
 درام نویسان - همر - توسیدید) از کلاس هشتم بیعد .

پس از اشتورم ، ریاضی - زبان خارجه - علوم طبیعی جای مقداری از زبان و
 ادبیات یونان و روم را گرفته و رنه ژیمناز امروزی همان است که اشتورم در شهر
 استراسبورگ برپا کرد .

در اوایل سده پانزدهم میلادی همفری (۵) خان گلوستر (۶)
در انگلستان
 دانشمندان و طرفداران فرهنگ پروه را دور خود جمع کرد
 و بواسطه کمک مادی و تشویقی که از آنان نمود روح تجدد و جنبش را در انگلستان
 داخل کرد . در نتیجه این اقدام از نیمه قرن پانزدهم تنی چند از علمای دانشگاه
 اکسفورد بایتالیا رفتند . در اواخر قرن سه رفیق از اکسفورد رهسپار ایتالیا شدند که
 موسوم بودند به گروسین (۷) (۱۵۱۹-۱۴۴۳) ولینکر (۸) (۱۵۲۴-۱۴۶۰) ولتیمر (۹)
 (۱۵۴۵-۱۴۶۰) و در بازگشت زبان یونانی را در دانشگاه اکسفورد وارد کردند چنانکه
 سابقاً هم اشاره شد اراسم نیز چهار سال (۱۵۱۴-۱۵۱۰) در دانشگاه کیمبریج یونانی
 تدریس نمود .

(۱) Plaute شاعر متوفی در ۱۸۴ قبل از میلاد

(۲) Térence شاعر متوفی در ۱۵۸ قبل از میلاد

(۳) Martial شاعر متوفی در ۱۰۴ میلادی

(۴) Démosthène بزرگترین خطیب و سخنور یونانی (۳۲۲-۳۸۵ قبل از میلاد)

(۵) Humphrey

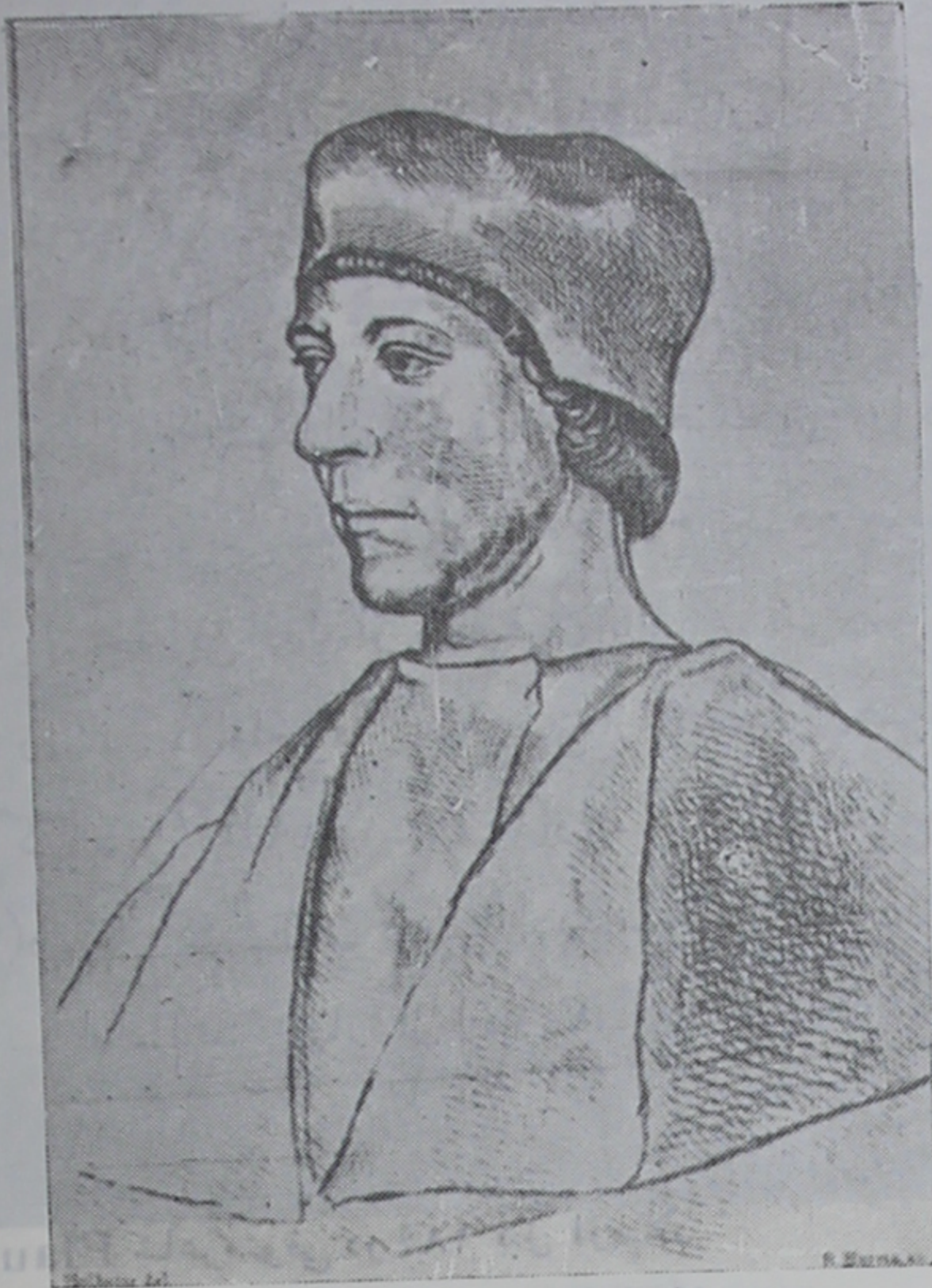
(۶) Gloucester یکی از ولایات غربی انگلیس

(۷) Grocyn

(۸) Linacre

(۹) Latimer

(۱) دربار هانری هشتم بواسطه وجود دو تن از حامیان فرهنگ پروهان از آن مسلك طرفدارى نمود و موجب پیشرفت کار آنان گردید. (۲)
 (۳) مهمترین عامل توسعه تعلیمات و برنامه طبق نظر و مسلك
 مدرسه سن پل (۱)
 جدید مدرسه سن پل بود که بسال ۱۵۰۹ از طرف جان کلت (۲)

جان کلت

(۱۵۱۹-۱۴۶۶)

(۱۵۱۹-۱۴۶۶) برپاشد. وی از شاگردان گروسین ولینکر در دانشگاه اکسفورد و از دوستان نزدیک اراسم بود.

Saint Paul (۱)

John Colet (۲)

در ۱۵۰۵ بریاست کلیسای سن پل که در اندن واقع است گماشته شد و اقدامات مؤثری برای توجه دادن طبقه روشن فکر بمتن اصلی کتاب مقدس و التفات نکردن بسنت و پیشینه روحانیان کرد و بمخالفت سختی که با او آغاز کردند اهمیت نداد. برای پیشرفت منظور خویش بخش بزرگی از میراث پدر را صرف تأسیس مدرسه سن پل که در جنب کلیسا قرار داشت نمود و یکی از آشنایان و دانشجویان سابق اکسفرد را که لیل (۱) (۱۵۲۹-۱۴۶۶) نام داشت و کاملاً آشنا بفرهنگ یونان و روم بود و در دانشگاه های پاریس و روم و همچنین در یونان دانش آموخته بود بمدیری آن گماشت.

کلت مقرر داشت که شاگردان زبان و ادبیات روم و یونان را بیاموزند و نامه ها و نوشته های پدران دین مسیح را بخوانند تا خدا را نیکو بشناسند و پرستش کنند. اصول عقاید و دین را بزبان انگلیسی فراگیرند و بعد بآموختن صرف و نحو از کتاب دستور لیل و انشاء لاتین از روی کتاب اراسم بپردازند.

دبیرستانهایی که در انگلستان از قرون وسطی برپا شده و مدرسه صرف و نحو نام داشت پیوسته بکلیسا یا خانقاه و وابسته برسته ها یا مدارس عالی بود و کشیش تهیه می کرد. این مدارس در تحت نفوذ جنبش قرن پانزدهم (رنسانس) و تأثیر مدرسه سن پل واقع شد.

آموزشگاه های جدیدی نیز شبیه بمدرسه سن پل تأسیس گردید. لیکن در سده هفدهم این دبیرستانها از منظور و مرام فرهنگ پروهان منحرف شده و بیشتر وقت شاگرد را صرف حفظ کردن دستور زبان لاتین و تجزیه و ترکیب و جمله سازی بدون فهم معانی کردند و بهمین جهت ناگزیر شدند که تنبیه بدنی را معمول دارند. دبیرستانهای فعلی انگلستان را که «مدرسه صرف و نحو» میخوانند با اصلاحاتی که در ظرف سیصد سال در آنها بعمل آمده اصولاً همان است که در سده شانزدهم

بوجود آمد و سن پیل سرمشق و نمونه آن بود. البته ریاضی و تاریخ طبیعی و زبان خارجه ببرنامج آنها افزوده شد ولی زبان و ادبیات یونان و روم در اهمیت خود باقی است و روش تمرین را (چون صرف کردن افعال لاتین و جمله بندی و حفظ کردن کلام اساتید) در دروس دنبال میکنند. در سده شانزدهم شاگرد از هفت یا هشت سالگی وارد مدرسه صرف و نحو میشد و هشت کلاس طی مینمود. اکنون اگر قسمت ابتدائی که معمولاً بمدرسه مذکور پیوسته است در نظر گرفته شود باز از همان سن وارد میشوند - منتها چند سال در قسمت ابتدائی دانش میآموزند و در قسمت متوسطه که شش کلاس دارد از دوازده سالگی داخل میگرددند.

دبیرستانهای مذکور که شبانه روزی است نخست برای توانگر و درویش برپا گشته ولی بواسطه هزینه گزاف غیر مجانی و ویژه توانگران شد. دبیرستانهای دیگر هم که بنام «آموزشگاههای همگانی»^(۱) معروفند و بهترین بنگاه های تربیتی انگلستان هستند شبانه روزی و شبیه بمدارس صرف و نحو میباشند و اختلاف آنها شاید این باشد که «آموزشگاههای همگانی» بر حسب پیشینه و عادت بپرز گزادگان انگلستان تخصیص یافته است. مهمترین اینها عبارت است از مدرسه وینچستر^(۲) که در ۱۳۸۷ برپا شده و ایتن^(۳) در ۱۴۴۱ و سن پیل در ۱۵۰۹ و رگبی^(۴) در ۱۵۶۷ و هرو^(۵) که در ۱۵۷۱ ایجاد گردیده است.

از مجموع آنچه راجع بجانب فرهنگ پڑوهی در کشور های مرکزی و شمالی اروپا گفته شد این نتیجه گرفته میشود که در نقاط مذکور منظور از آموزش و پرورش مانند ایتالیا رشد شخصیت و بهره بردن از زندگی

نتیجه جنبش در
اروپای مرکزی
و شمالی

Public School (۱)

Winchester (۲)

Eton (۳)

Rugby (۴)

Harrow (۵)

در این جهان نبود بلکه پیشرفت جامعه از راه اخلاق و دین، مرام و کمال مطلوب بود و بیشتر بمحو کردن ستمکاری روحانیان و کلیسا و دولت توجه میشد تا جنبه‌های

کهنترین ساختمان آموزشگاه همگانی ایتن Eton

ادبی و بدیعی آموزش و پرورش. راه رسیدن بمنظور فوقرا بسته بفرهنگ همگانی و از میان بردن نادانی و خرافات میدانستند. ازینرو بفکر مردم و ملت بودند نه

بزرگان و توانگران . از اینجاست که بیشتر پیشوایان این مسلك در کشورهای
مرکزی و شمالی اروپا از مصالحان دینی و اجتماعی محسوب میشوند و مرام فرهنگ
پژوهی در آنجا با تجدید مذهبی آمیخته است . شهرهائی که جنبش دینی را پذیرفتند
عموماً بیودجه آموزشگاههای فرهنگ پژوهان از قبیل دانشگاهها - کلاژها - مدارس
برادران توده - مدارس شاهزادگان - ژیمنازها - مدارس صرف و نحو کمک میکردند
و از طرف دیگر این آموزشگاهها تحت نظارت پیشوایان جنبش دینی قرار داشت
و بدین ترتیب جنبش فرهنگ پژوهی و جنبش دینی در مدرسه متحد و یکی میشد .
جنبش فرهنگ پژوهی در اواسط سده شانزدهم رو با انحطاط نهاد و جستجو و
پژوهش شروع بنقصان کرد . در فرا گرفتن فرهنگ یونان و روم تمام وقت و دقت
صرف دستور زبان و جمله بندی و انشاء گردید . روش آموختن منحصر بیاد سپاری
شد و برای پیشرفت کار و انتظام تنبیه بدنی بمیان آمد و بدین ترتیب در ایتالیا و
کشورهای مرکزی اروپا کوشش پیروان جنبش نوین در محو کردن اتحاد شکل
ویک نواختی زندگانی و فکر و منهدم ساختن ستمکاری کلیسا و دوات تبدیل به
تحجیر تازه ای شد و جنبش دیگری برای تجدید حیات جامعه لازم آمد که در اینجا
باید از آن سخن گفت .

ج - جنبش دینی

علل و مقدمات جنبش

بواسطه فساد اخلاق پاپها و ستمکاری روحانیان و نگاهداشتن مردم در حالت نادانی و خرافات و اوهام علائم مخالفت و طغیان چند بار پیش از سده شانزدهم میلادی پدید آمد

ولی به نتیجه نرسید.

یکی از طغیانها که نفوذ ایران در آن آشکار است پیروان مانئی برپا کردند. اینان در جنوب فرانسه سکونت داشتند و مرکز آنها شهر آلبی^(۱) بود.

مانئی (۲۷۶-۲۱۶ یا ۲۱۵) که در زمان شاپور اول ساسانی ظهور کرده و مبادی مذهب خود را از زردشت و مسیح و بودا اخذ کرده بود تعلیماتش در آسیا و اروپا و شمال افریقا رواج یافت. پیروانش با شور زیاد بطهارت نفس و ایمان قوی مشهور بودند و وعظ آنها در جنوب فرانسه با کمال بی باکی برضد کشیش های متظاهر و احادیث بدعت آمیز کلیسا و زیارت قبور اولیای دین تبلیغ میکردند. نفوذ آنها بسرعت زیاد میشد و رجال و اشراف فرانسه بآنان می پیوستند.

پاپ آن عصر موسوم به اینسانت سوم^(۲) برضد آنها دستور جهاد داد که سالها بطول انجامید و بیش از دو بیست هزار سپاهی در آن شرکت جست تا در ۱۲۴۵ بقتل عام آنها و خرابی کامل جنوب فرانسه خاتمه یافت.

دومین طغیان را ویکلیف^(۳) (۱۳۸۴-۱۳۲۴) در انگلستان بوجود آورد که

فقط معتقد بخود کتاب مقدس بود و مناصب و مقامات مذهبی و تشریفات دینی را چون

(۱) Albi که ساکنین آنرا Albigeois می گفتند

(۲) Innocent (۱۲۱۶-۱۱۹۸) همو بود که چهارمین جنگ صلیبی را دستور داد

(۳) John Wyclif

پرستش اولیای دین- آداب و رسوم مصنوعی جهت اموات- اعتراف بگناه نزد کشیش- رفتن بزیارت و همچنین منع روحانیان از ازدواج و پناه دادن جنایتکاران در کلیسا (بعنوان بست) مخالف روح مذهب مسیح میدانست. پاپ و یکلیف را تکفیر کرد ولی بواسطه حمایت پادشاه انگلیس محفوظ ماند.

جان هوس^(۱) که اکنون بزرگترین قهرمان ملی بوهم^(۲) است موجب سومین طغیان شد. چون عقاید و یکلیف را در انگلستان مطالعه کرده و با آن موافق بود در دانشگاه پراگ تدریس کرد و ازینرو پاپ او را تکفیر نمود. بر حسب درخواست هوس پاپ دستور داد در کنستانس^(۳) شورائی تشکیل شود و بمطالب او رسیدگی کنند. هوس عازم آن شهر شد و با وجود تأمین جانی که امپراطور آلمان بوی داده بود بمحض ورود از طرف کشیش آنجا توقیف گردید و شوری بدون شنیدن عقاید و مدافعات وی دستور داد تا او را زنده با آتش بیندازند و خواستارش را برودخانه رن^(۴) بپاشند.

در صفحات پیش اشاره شد که در کشورهای شمال ایتالیا مسلك فرهنگ پتر وهان صورت دینی بخود گرفت و بدین نتیجه رسید که ترجمه صحیح کتاب مقدس را بدست آورده و به سنن و سوابق و عقاید قشری کلیسا و روحانیان اعتنا نکنند. در همین زمان آئین صوری و تظاهرات کلیسا بحدی رسید که ناچار مردم پی دین ساده تری گشتند و آنان که توانا بخواندن اصل کتاب مقدس بودند آزادانه بمباحثه پرداختند و اخلاق کشیشها و آخوندهارا مورد انتقاد قرار دادند. تمام این حوادث موجب طغیانهای شد که عالم مسیحیت را بفرقه های مختلف تجزیه کرد.

(۱) John Huss (۱۳۶۹-۱۴۱۵)

(۲) Bohême که قسمت مهمی از چکسلواکی کنونی است.

(۳) Constance که آنوقت جزو ایالت Bade در آلمان بود و اکنون در سوئیس است.

Rhin (۴)

زمانی که لوتر استاد دانشگاه ویتانبرگ^(۲) بود روش اهل

لوتر (۱)

(۱۴۸۳-۱۵۴۶)

مدرسه را که اساس حکمت الهی کلیسا بود با بیانی روشن

و مؤثر سخت انتقاد کرد و سادگی دین مسیح را تشریح

نمود و حق آزادی فکر هر کس را اعلام کرد. از این حیث طریقه اوبا جنبش سده پانزدهم (رنسانس) شبیه و در حقیقت یکی بود.

در ۱۵۱۷ راجع بارزش بخشش نامه‌هایی که پاپ در آن موقع در مقابل اخذ وجه

صادر می‌کرد و کسانی را که مرتکب گناه شده بودند می‌بخشید و دوپنج یادداشت^(۳)

تهیه و بر لوحه‌ای بدر کلیسای ویتانبرگ نصب نمود که در مدت بسیار قلیل در عالم مسیحیت طنین انداز شد.

در ۱۵۱۹ در مناظره‌ای اعلام نمود که پاپ و شورای عالم مسیحیت حق ندارند

عقیده هر فرد را معین کنند. از این پس رسماً مخالفت اوبا کلیسا آشکار گشت و رساله‌های

متعدد بر ضد پاپ و عقاید کلیسا منتشر ساخت. در ۱۵۲۰ پاپ ویرا تکفیر کرو ولی لوتر

تکفیر نامه را سوزاند. سال بعد شارل پنجم امپراطور آلمان او را برای دادرسی به

ورمس^(۴) خواند. دادگاه بی آنکه او را اجازه دفاع از عقاید خویش دهد بی دین

اعلام کرد. دوستان لوتر ویرا در کاخی پنهان کردند. او هم موقع را مغتنم شمرد و

کتاب مقدس را به آلمانی ترجمه کرد تا در دسترس همه مردم قرار گیرد. بعلاوه

در ۱۵۲۹ یک کتاب شریعات و اصول عقاید برای کودکان و کتاب دیگری برای سال‌مندان

تألیف کرد.

مهمترین اقدامی که لوتر راجع بفرهنگ کرد نامه‌ای است که در ۱۵۲۴ بشهر داران

و اولیای امور شهرهای آلمان نوشت. در ۱۵۳۰ نیز رساله‌ای بعنوان «اندرز درباره

Martin Luther (۱)

Wittenberg (۲)

(۳) بعضی از این یادداشت‌ها در تاریخ اصلاحات کلیسا تألیف دکتر الدر صفحه

۱۰۵-۱۰۴ ذکر شده است.

Worms (۴)

فرستادن کودکان با آموزشگاه « انتشار داد .

بر حسب نامه مذکور لوتر معتقد است که فرهنگ هم برای
تأمین نیکبختی و آسایش دولت است و هم برای کلیسا و
دین چنانکه گوید :

عقاید لوتر در باره فرهنگ

« بزرگترین نیکبختی و امنیت و توانائی هر شهر وابسته باعضاء شایسته و خردمند

لوتر

(۱۵۴۶-۱۴۸۳)

و درستگاری و تحصیل کرده آن شهر است . . . جامعه برای تأسیس بهترین آموزشگاه
پسرانه و دخترانه در هر نقطه جهت نگاهداری نظم کشور و انتظام خانواده نیازمند به
مردان و زنان فرهخته و با کمال است . «

نخستین بار در تاریخ لوتر اظهار عقیده کرد که فرهنگ و آموزش و
پرورش باید بهزینه دولت و برای همه مردم باشد اعم از توانگر و درویش
و شریف و وضع و پسر و دختر . چون پدر و مادر بیشتر نادان یا خودخواه یا گرفتار

هستند و وظیفه شهر داران است که آنها را وادار کنند تا کودکان خود را با آموزشگاه فرستند. برای آماده کردن توده مردم جهت کارهای مختلف باید آموزشگاههای مخصوص برپا کرد و کودکان پر استعداد و باهوش را باید گذاشت تا تحصیلات عالی کنند. برنامه تحصیلات بعقیده لوتر باید عبارت باشد از خواندن کتاب مقدس و شریعات - زبان لاتین و یونانی و عبری - سخنرانی و منطق - تاریخ و علوم طبیعی و موسیقی و ورزش و برای وارد کردن هر يك از آنها در مدرسه دلائلی ذکر کرده است که در اینجا گنجایش بیان آن نیست.

روش آموختن باید متکی بمیل و ذوق شاگرد بوده و از روی عقل و دلیل انتخاب شده باشد. فعالیت کودک کاترا باید در نظر گرفت و از آن بهره برد نه اینکه در مقام زائل کردن آن برآمد. امثال باید از محسوسات گرفته شود و زبان خارجه را باید از راه گفت و شنود بیاموزند.

نظریات لوتر راجع به آموزش و پرورش بوسیله دوستان و هم مسلکانش در آموزشگاههای مختلف بکار بسته شد. مهمترین و بانفوذترین این اشخاص ملنکتین^(۱) (۱۵۶۰-۱۴۷۹) است که در ۱۵۲۵ در زادگاه لوتر یعنی ایسلبن^(۲) يك دبستان و دبیرستان برپا کرد که نمونه‌ای از ژیمناز شد. در ۱۵۲۸ پادشاه ساکس که حامی لوتر بود از ملنکتین خواست که آموزشگاههای کشور او را اصلاح کند و او نیز سازمانی بآنها داد که در بسیاری از نقاط آلمان با تغییراتی بکار بسته شد. اشتورم که در صفحات پیش از او سخن بمیان آمد و ژیمنازی در استراسبورگ تأسیس نمود نیز از دوستان لوتر بود.

کالون در نتیجه مطالعه کتاب مقدس بزبان یونانی طغیان کرد و در ۱۵۳۵ از دست ستم فرانسوای نخست از فرانسه بسویس رهسپار شد. وی نخستین پرتستانی است که اکتفا

کالون (۳)

(۱۵۰۹-۱۵۶۴)

Melanchton (۱)

Eisleben (۲)

Jean Calvin (۳)

بانتقاد کاتولیکها نکرد بلکه اصول عقایدی برای پرتستانها تدوین نمود و از آن جمله مسئله سر نوشت و تقدیر و مشیت الهی را پیش کشید و اساس تعلیمات خود را بر کتاب مقدس نهاد. بعقیده او فلاح و رستگاری آدمی بدست خداست و اعمال بشر و رسوم و تشریفات کلیسا کافی برای نجات وی نیست بلکه ایمان به پروردگار عالم ممکن است موجب رستگاری او شود (۱).

برای ترویج فرهنگ در ژنو آموزشگاه هائی بنام کلتر (۲) برپا کرد و کردریوس (۳) استاد پیشین خود را که یکی از فرهنگ پروهان و شهرتی بسزا داشت بمدیری یکی و معلمی دیگری از آنها گماشت.

آموزشگاه کناره که کردریوس در آن تدریس مینمود نمونه آموزشگاه هائی است که بوسیله کالون برپا گشت وزیر نظر او اداره میشد. این مدرسه هفت کلاس داشت. پس از یاد دادن الفبا و صداها از روی کتاب شریعات (بزبان فرانسه و لاتین) خواندن و صرف و نحو میآموختند آنگاه بآثار ویرژیل و سیسرون و اوید (۴) و قیصر و تیت لیو (۵) و انشاء و لاتین میپرداختند. زبان یونانی از کلاس چهارم آغاز میشد و علاوه بر خواندن آثار گزنفون و همرودمستن کتاب مقدس را از روی متن اصلی قرائت میکردند. در کلاس های عالی منطق و سخنرانی و فصاحت و شیوائی میآموختند. چون سویس پناهگاه ستمدیدگان بود پرتستان های فرانسه و آلمان و هلاند و انگلستان و اسکاتلند بدانجا رهسپار شدند و عقاید کالون درباره دین و پرورش همگانی در آنها تأثیر فراوان بخشید و تحت این تأثیر به میهن خود باز گشت نموده کوشیدند تا آن عقاید را اشاعه دهند.

یکی از اشخاصی که تحت نفوذ کالون قرار گرفته بود و در اسکاتلند (بریتانیای کبیر)

(۱) برای اطلاعات بیشتر رجوع شود بتاریخ اصلاحات کلیسا صفحه ۱۳۸-۱۳۵

(۲) Collège

(۳) Corderius

(۴) Ovide شاعر رومی که بسال ۱۸ میلادی در سن ۶۱ درگذشت.

(۵) Tite-Live مورخ نامی روم که از ۵۹ قبل از میلاد تا ۱۷ میلادی میزیست.

علم طغیان و تجدد دینی را برافراشت جان نکس^(۱) (۱۵۷۲-۱۵۰۵) بود که موجب تأسیس دبستانهای مجانی در اسکاتلند شد و چندان تأثیر کرد که اخلاق اهالی بویژه توده روبه بهبودی و دانش آنها روبافزونی گذاشت و آن کشور را در زمینه تحصیلات ابتدائی دویست سال از خود انگلستان پیش انداخت.

در انگلستان جنبش دینی بدین نحو صورت گرفت که هانری

هانری هشتم

هشتم^(۲) در ۱۵۳۳ مجلس شورای ملی را متقاعد کرد تا ویرا

بسمت ریاست دینی کشور انتخاب کند و اجازه دهد و جوهری را که کلیساها و دیگر بنگاههای

دینی برای پاپ میفرستادند بوی تسلیم کنند. هانری هشتم ببهانه زشت خوئی و نادرستی

و خیانت بعضی از متصدیان خانقاهها، در ۱۵۳۶ تصرف و تصاحب اموال و املاک خانقاهها را

آغاز کرد و در ظرف ده سال بیش از ششصد خانقاه - نود آدو زشگاه - دو هزار و سیصد

نمازخانه^(۳) و صد بیمارستان را بست و دارائی آنها را گرفت.

و جوهری که باین ترتیب بدست آمد صرف نیروی دریائی انگلیس کرد و جزئی

از آنرا بمصرف فرهنگ انگلیس رساند. جانشین وی ادوارد ششم نیز همین سیاست را

دنبال کرد. با اینهمه شمارهای چند از آموزشگاهها بر جای ماند و پس از تأسیس مدرسه

سن پل بر عده دبیرستانها افزوده شد.

هنگام شهریاری الیزابت^(۴) (۱۶۰۳-۱۵۵۸) و تا نیمه قرن هفدهم دبیرستانها

بواسطه اعانه های تقدیمی و دادن زمین توسعه پیدا کردند و بر نامه های شبیه به بر نامه

سن پل برگزیده بموقع اجرا گذاشتند.

از آنچه راجع بجنبش دینی در آلمان و سویس و فرانسه

و انگلستان گفته شد هویداست که پرستانها معتقد بودند

که دین را باید با کمال آزادی تعبیر و تفسیر کرد و آموزش

و پرورش را باید برای همه فراهم نمود تا همه توانا بدین

آموزش و پرورش

در کشورهای

پرستان

John Knox (۱)

(۲) Henry (۱۵۴۷-۱۴۹۱)

(۳) مقصود Chapel میباشد

Elizabeth (۴)

تعبیر و تفسیر عاقلانه باشند و بعلاوه میگفتند مردم را نباید تنها برای فهمیدن دین بلکه برای **زندگانی و دین** پرورش داد. برای اجرای منظور خود پیشوایان جنبش با اولیای کشور همکاری نمودند و باعث ایجاد دبستان برای همه مردم گردیدند و این فکر تازه را که آموزش ابتدائی باید مجانی و اجباری باشد در آن زمان اظهار کردند و تخم آنرا از همانوقت در کشورهای پرستان در **آلمان** پاشیدند تا آنجا که در ابتدای سده هفدهم آغاز پرورش دختران کردند و در پایان قرن هیجدهم هر دهکده یک دبستان توده^(۱) زیر نظر کشیش خود داشت تا هر کس نمیتوانست به آموزشگاه غیر مجانی و دبیرستان رود در آنها بتحصیل مشغول شود. در **هلاند** نیز هر یک از دهستانهای کشور از طرف شورای روحانیان پرستان مجبور شد وسائل آموزش همگانی را برای تمام مردم آماده کند. مجلس شورای **اسکاتلند** نیز نظیر این عمل را کرد. همچنین مستعمرات انگلیس بویژه **امریکا** بوسیله مهاجران هلندی و پرستانها دبستانهای همگانی برای پرورش توده تأسیس کرده آموزش ابتدائی را از نیمه قرن هفدهم رفته رفته در نقاط مختلف مجانی و بعداً اجباری نمودند.

بطور کلی جنبش دینی باعث بیداری دامنہ دار شد و مردم را بتحصیل علم و آزادی و مساوات و حکومت ثابت و فعالیت و تولید ثروت و ترقی خواهی و تجدید طلبی راهنمایی و تحریک کرد و در نقاطی که طریقت پرستان پذیرفته شد چون **هلاند** و **اسکاتلند** و اسکاندیناوی و انگلستان و ایرلاند شمالی و قسمتی از **آلمان** و **کانادا** و **امریکا** شمالی شوق و اشتیاق خلق بدین زیاده گشت و سطح اخلاق بالا رفت و در تمام شئون پیشرفت کلی حاصل شد در صورتیکه **ممالک کاتولیک** چون **اسپانیا** و **ایتالیا** و **امریکا** جنوبی همچنان متأخر ماندند و حکومت آنها دچار تغییر و دستخوش حوادث گردید چنانکه امروز هم این حقیقت هویدا و آشکار است.

بنابر آنچه گذشت از احاطه فرهنگی مهمترین و بزرگترین نتیجه جنبش دینی

این بود که اولاً آموزش ابتدائی را برای همه مردم فراهم کردند. ثانیاً برای همین مقصود زبان مادری را بجای زبان لاتین آموختند و باین ترتیب زمینه آموزش اجباری را که امروز تمام کشورهای متمدن بدان دلبستگی دارند آماده کردند. ثالثاً در دبیرستانها تغییراتی دادند: در ژیمنازها و آموزشگاههای شاهزادگان مطابق نامه لوتر (که تأسیس دبیرستانها را هم تأکید نموده بود) دبیران از میان پیروان لوتر برگزیده شدند و نظارت دینی که در مدارس معمول بود توسط روحانیان پرتستان صورت گرفت. در انگلستان هم نظیر این قضیه انجام یافت و بجای کشیش‌هایی که از طرف پاپ اجازه معلمی در مدارس صرف و نحو میدادند و یامدارس مذکور را بازرسی مینمودند روحانیان جدید که از طرف پادشاه انگلستان و رئیس دین معین میشدند این وظائف را بکار بستند. رابعاً دانشگاه‌ها هم در کشورهای پرتستان در قرن شانزدهم و هفدهم از نظارت پاپ و کلیسا سرپیچی کردند و تحت بازرسی دولت قرار گرفتند تا آنجا که بعضی از ژیمنازهای آلمان مانند ژیمناز استراسبورگ تبدیل بدانشگاه پرتستان گردید.

د - واکنش کاتولیکها

گرچه پیش از جنبش دینی تنی از خردمندان عالم مسیحیت مایل بودند آئین مذهبی و کارهای اداری کلیسا اصلاح شود بدون اینکه تفرقه‌ای در دین مسیح ایجاد گردد ولی تا ظهور او تراقدامی نکردند.

شورای ترانت (۱) استقرار پرستانها شورای مذهبی ترانت را در ۱۵۴۵ بوجود آورد. شورای مذکور بیشتر ارتجاعی بود و با وجود پذیرفتن اصلاحات متعدد تمام هم خود را صرف تثبیت طریقه کاتولیک و رد کردن طریقه پرستان نمود.

تصمیمات شوری در ۱۵۶۳ اعلام شد که بسیاری از مطالب را روشن کرد و اختلاف عمده بین عقاید کاتولیکها و پرستانها را ظاهر و آشکار ساخت. خلاصه تصمیمات شوری بقرار ذیل بود:

۱- بعقیده پرستانها اصول عقاید مذهبی فقط از کتاب مقدس باید گرفته شود. شوری رأی داد که اصول مذکور هم از کتاب مقدس و هم از سنن و احادیث و اخبار کلیسا اخذ گردد.

۲- پرستانها معتقد بودند که متن عبری تورات و متن یونانی انجیل باید مأخذ وملاك بوده و هر کس حق داشته باشد مطابق فهم خود آنرا تفسیر کند. تصمیم شوری بر این بود که تنها ترجمه لاتین کتاب مقدس بقلم ژرم (حاشیه یکم صفحه ۱۰۲) معتبر و رسمی است و کسی جز کلیسا حق تفسیر آنرا ندارد.

۳- بعقیده پرستانها انسان گناهکار است و فقط ایمان بپرووردگار و رحمت الهی ممکن است او را رستگار کند نه خریدن بخشش نامه از پاپ. شوری رأی داد که خرید

(۱) Trente شهر واقع در جنوب غربی اتریش.

بخشش نامه مایه استحقاق زندگانی جاودانی است.

۴- شوری هفت آئین مقدس کاتولیکها را که در آن زمان معمول بود تنفیذ کرد در صورتیکه پروتستانها فقط معتقد به دو آئین بودند که در زمان مسیح معمول بوده یعنی غسل تعمید و عشاء ربانی^(۱).

۵- پروتستانها عقیده داشتند که عبادت و دعا باید بزبان مادری هر کس باشد ولی شوری رأی داد که باید در همه جا بزبان لاتین باشد.

۶- پروتستانها معتقد به ریاست فائقه پاپ و سلسله مراتب اسقفها و کشیشها نبودند و تاهل آنها را جائز می‌شمردند. شوری درست برضد این عقاید رأی داد.

۷- شوری دستورهای برای طرز زندگانی و وظایف و رفتار کشیشها از حیث لباس و مسکن و صرف اوقات و نظایر آن داد و دفتری بنام فهرست^(۲) در دربار پاپ معین کرد تا کتبی که قرائت آن بر مسیحیان ممنوع است در آن ثبت شود.

پس از انتشار تصمیمات شوری منازعات و خونریزیهای بسیار روی داد و دادگاه معروف اسپانی موسوم به دادگاه بازجوئی^(۳) برپا گردید و جنگهای متعدد که از آن جمله جنگهای سی ساله است از ۱۶۱۸ تا ۱۶۴۸ بظهور پیوست.

(۱) پنج آئین مقدس دیگر که پروتستانها بدان اعتقاد ندارند عبارتست از «اعتراف بگناه» نزد کشیش - «تایید» یا برخوردار نمودن شخص مسیحی از امتیازات عضویت کلیسا - «ازدواج» بشرط اینکه طبق آداب کاتولیکها انجام گیرد - «آخرین تدهین» یعنی کشیدن علامت صلیب باروغن مقدس بر سر و صورت شخص مسیحی در حال احتضار - «دست گذاری» که با گذاشتن دست بر شخص معین، او را برای خدمات مخصوص چون اسقفی انتخاب میکنند. برای اطلاعات بیشتر رجوع شود بتاريخ اصلاحات کلیسا صفحه ۶۷-۵۷

Index (۲)

Inquisition (۳) نخستین دادگاه برای تعقیب پیروان مانی در قرن سیزدهم

در جنوب فرانسه بوجود آمد.

واکنشهای مذکور جنبه منفی داشت. اقداماتی که یسوعی‌ها در پیشرفت و ترویج طریقه کاتولیک نمودند مثبت بود.

یسوعی‌ها (۱)

یسوعی‌ها فرقه‌ای از کاتولیک‌ها بودند که مؤسس آن اینیاس دلوایولا (۲) نام داشت و از مردم اسپانی بود. مرام این فرقه آن بود که پاپ را تقویت کنند و طریقه پرتستان را از میان بردارند. برای رسیدن بدین مقصود در نظر گرفتند در تمام گیتی آموزشگاه‌هایی برپا کنند تا کاتولیک‌ها را در عقیده خود راسخ نمایند و دیگران را به فرمانبرداری مقید سازند.

اساسنامه‌ای که برای یسوعی‌ها نوشته شد بسال ۱۵۵۸ و آئین‌نامه و روش تربیت آن در ۱۵۵۹ منتشر گردید. سازمان این فرقه شباهت به تشکیلات ارتش داشت زیرا دلوایولا در آغاز جوانی از اشراف سوار کار و در جنگ با فرانسه شرکت کرده و مجروح و ناقص گردیده بود. در رأس سازمان تنی بنام «سرتیپ» با اختیار تام قرار داشت.

کشورها را تقسیم به استان کرده و نماینده سرتیپ را در هر استان استاندار نامیدند. در هر آموزشگاه رئیس از طرف سرتیپ معین میشد و او مسئول استاندار بود. تحت نظر رئیس، ناظم و استادان و دبیران و خلیفه‌ها و وظیفه خویش را انجام میدادند.

یسوعی‌ها تمام توجه خود را صرف تحصیلات متوسطه و عالی

آموزشگاه‌های

یسوعی

کردند و بهیچوجه عنایتی بدبستان نداشتند. کودکان را از ده تا چهارده سالگی می‌پذیرفتند و پنج شش سالش نگاه میداشتند سپس دو سال صرف تعلیمات دینی میکردند تا شاگرد بتواند وارد آموزشگاه عالی گردد. دوره عالی هفت تا نه سال بطول میانجامید. از میان فارغ التحصیل‌های دوره عالی رئیس‌ان آموزشگاه‌ها و معلمان برگزیده میشدند و اینان هیئت قانون‌گذاری را تشکیل میدادند و سرتیپ از میان آنها برگزیده میشد. اعانه و کمک‌های که به یسوعی‌ها میشد بسیار فراوان بود و آنها نیز در اداره کردن کارهای خود مهارت بسزائی نشان

Jésuites (۱)

(۲) Ignace de Loyola (۱۵۵۶-۱۶۹۱)

دادند. آموزشگاه‌های آنان رایگان و تمام طبقات در برابر مقررات یکسان بودند. برنامه دبیرستانها تا اندازه‌ای شبیه بدستور تحصیلات آموزشگاههای برادران توده و مهمترین مواد آن عبارت بود از نوشتن لاتین (بسبك سيسرون) و گفتگو بدان زبان و مقداری زبان یونانی ولی در ۱۸۳۲ مواد جدیدی بر آن افزوده شد. در آموزشگاههای شبانه روزی^(۱) تعلیمات دینی - نیایش - نماز - تأمل و تفکر و مراقبه - دعای گروهی - اعتراف بگناه پیوسته معمول بود و شاگردان را بسیار با ادب و خوش خلق بار میآوردند. در آموزشگاههای عالی پس از سه سال تحصیل فلسفه یعنی منطق - روانشناسی - اخلاق - حکمت ماوراءطبیعت - حکمت الهی - علوم ریاضی و طبیعی درجه لیسانس میدادند. اگر شش سال دیگر در رشته یزدان شناخت به تحصیل میپرداختند و رساله‌ای تدوین کرده بتصویب میرساندند درجه دکتری در یزدان شناخت میگرفتند.

دبیران دبیرستانها از میان لیسانسیه‌ها برگزیده میشدند و کسانی که در قسمت عالی تدریس میکردند بایستی درجه دکتری در یزدان شناخت داشته باشند. روش آموختن یسوعیها از این قرار بود که اولاً معنای کلی قطعه‌ای که میخواندند گفته میشد. ثانیاً جمله سازی آن بتفصیل بیان میگردد. ثالثاً افکار مشابه با جمله‌های مشابه دیگر شاعران و تاریخ نویسان و فیلسوفان ذکر و توضیح میشد. رابعاً مطالب راجع بتاریخ و جغرافیا و عادات و رسوم مربوط بآن قطعه تشریح میگردد. خامساً صنایع و بدایع و استعارات و کنایات و قوافی قطعه و وزن کلمات مورد بررسی قرار میگرفت. سادساً نتیجه اخلاقی از درس گرفته میشد. برای اینکه موضوع در ذهن شاگرد تثبیت شود مدت درس طولانی نبود - درسهامختصر بود - هر روز درس را پس میگرفتند و در پایان هر هفته و هر ماه و هر سال آنچه خوانده بودند دورد میگردند. برای تحریک شاگردان و تولید هم چشمی میان ایشان و دلبسته کردن آنها بدرس و سائلی برانگیخته بودند مانند تعیین شایسته‌ترین آنها بسمت مبصری (که بعد از پس دادن درس خویش از دیگران درس را میپرسید) - تعیین دسته‌های دو تنی که

(۱) مدارس شبانه روزی را Conurictius می خواندند.

هر يك رقيب ديگرى در درس و اخلاق بود - مباحثه و مناظره هفتگى ميان دودسته راجع بدرس و دادن جايزه به برندگان (بر حسب قضاوت ناظم و معلمان). تنبيه بدنى فراوان نبود و اگر بكار ميرفت تنها براى تقصيرات اخلاقى بود و توسط كسانى انجام ميگرفت كه عضو فرقه يسوع نبودند .

رويه مرفته آموزش و پرورش يسوعيهها منظم و عميق - معلمان آنها آزموده و شايسته - مدارس آنها جاذب و قابل توجه بود و نسبت بتكاليف خود بسيار جدى و فداكار بودند. معايب كار آنان در اين بود كه باتحقيق و پژوهش و تتبع مخالف بودند و اقوال ديگران را كافي و معتبر ميشمردند . بعلاوه مطالب را بياد ميسپردند و بدىن طريق ابتكار از ميان ميرفت .

اهميت مدارس
يسوعيهها

از مدارس يسوعى عده بسيارى بيرون آمدند كه از مردان سياسى معروف و از بزرگان نامى جهان شدند و بدىن ترتيب نفوذ و تاثير آموزشگاههاى آنان در دنيا شيوع يافت. در پايان سده هفدهم يعنى صد و پنجاه سال پس از مرگ لويولا (در ۱۵۵۶) هفتصد و شصت و نه آموزشگاه يسوعى در دنيا برپا بود كه دويست هزار تن در آنها بتحصيل مشغول بودند . نزديك سه هزار تن از نويسندگان جهان از پرورش يافتهگان يسوعى ها هستند مانند كرنى (۱) و مولير (۲) و بسوئه (۳) و ديدرو (۴) و اشخاص بزرگ ديگر نيز چون ريشليو (۵) و دن ژوان (۶) اتريشى پسر شارل پنجم از مدارس آنها بيرون

(۱) Corneille (۱۶۸۴ - ۱۶۰۶) شاعر و نويسنده شهير نمايشنامه هاى غم انگيز .

(۲) Molière (۱۶۷۳ - ۱۶۲۲) شاعر و هنرپیشه توانا و نويسنده نمايشنامه هاى خنده آور .

(۳) Bossuet (۱۷۰۴ - ۱۶۲۷) روحانى و خطيب فصيح و نويسنده عالى قدر

(۴) Diderot (۱۷۸۴ - ۱۷۱۳) مهمترين نويسنده دائره المعارف فرانسه

(۵) Richelieu (۱۶۴۲ - ۱۵۸۵) كه بيست سال در فرانسه صدارت كرد و

فرهنگستان فرانسه را در ۱۶۳۵ تاسيس نمود

(۶) Don Juan كه در ۱۵۸۰ فرماندار غرناطه و در ۱۵۷۶ فرماندار هلانده بود

آمده اند.

متأسفانه از اواسط سده هیجدهم که مرام و منظور تربیت در جهان تغییر کرد یسوعیها التفاتی بدین امر نکردند و بمقتضای زمان عمل ننموده و بادیگر فرقه‌ها و بادولتهای وقت داخل منازعه گردیدند و در نتیجه از تمام کشورهای اروپا رانده شدند تا در ۱۷۷۳ پاپ فرقه آنها را منحل کرد. در ۱۸۱۳ از نو اجازه تشکیل فرقه داده شد ولی دیگر رونقی پیدا نکرد.

فرقه دیگری که از واکنش کاتولیکها بوجود آمد فرقه ژانسنی‌ها (۱) ژانسنی‌ها بود. یکی از استادان دانشگاه لوون (۲) که بعد ها رئیس مذهبی شهر ایپر (۳) شد و ژانسن (۴) نام داشت در ۱۶۲۱ منظور فرقه راتدوین نمود و بهمین جهت فرقه بنام او خوانده شد. مرکز آنها در پرت روایال دشامپ (۵) نزدیک ورسای (۶) بود.

ژانسنی‌ها از پیروان فلسفه دکارت (۷) بودند ولی میگفتند که بشر طبعاً فاسد است و برای رهائی کودکان از فساد، آموزشگاههایی بنام مدرسه کوچک در مرکز فرقه و نقاط دیگر باز کرده و کوشش نمودند بیشتر عقل بچه‌ها را رشد دهند تا حافظه آنها را. برخلاف یسوعیها که در آغاز کار زبان لاتین میآموختند آنها زبان مادری را مقدم داشتند و زبان لاتین و یونانی را هم بوسیله زبان مادری تعلیم کردند. منطق و هندسه را برای تربیت عقل و توسعه استدلال آموختند و کتابهای درسی برای صرف و نحو و منطق و هندسه تألیف و چاپ کردند.

(۱) Jansénistes

(۲) Louvain که اکنون در بلژیک است

(۳) Ypres در بلژیک کنونی

(۴) Jansen (۱۵۸۵-۱۶۳۸)

(۵) Port Royal des Champs

(۶) Versailles در سه فرسخی مغرب پاریس

(۷) Descartes (۱۶۵۰ - ۱۵۹۶) که در فصل بعد شرح حال و آراء او را ملاحظه

خواهید کرد.

در مدارس آنها هم چشمی میان شاگردان مجاز نبود و وسائل برانگیختن و علاقه‌مند کردن آنها وجود نداشت. در ۱۶۶۱ یسوعی‌ها لویی چهاردهم پادشاه فرانسه را متقاعد بستن مدارس ژانسنی کردند و این مسئله موجب شد که نامه‌ها و افکار پاسکال^(۱) بر ضد یسوعی‌ها برشته‌تحریر در آمد و هائیه تزلزل و از نظر افتادن آنها شد.

از این پس ژانسنی‌ها هم خود را صرف تدوین کتابهای متعدد درباره آموزش و پرورش کردند که مدتها در طرز تربیت فرانسه و دیگر کشورها تأثیر فراوان داشت.

برادران مدارس

مسیحی

پرتستانها توجه شایان به آموزش دبستان داشتند و در سده هفدهم بسیاری از کشورهای پرتستان دبستانها برپا کردند. در کشورهای کاتولیک یسوعی‌ها آنها به آموزش متوسطه و عالی می پرداختند تا در ۱۶۸۴ کشیشی فرانسوی بنام لاسال^(۲) انجمنی بنام مؤسسه برادران مدارس مسیحی^(۳) ایجاد کرد که در فرانسه و دیگر کشورهای جهان همان خدماتی را نسبت بدبستان کرد که یسوعی‌ها نسبت بدبیرستان انجام دادند. لاسال تندرست نبود ولی جد شگفت آور داشت. تحصیلات خود را با زحمات و مشقات بسیار و علی‌رغم حوادث پیاپی رساند و بسیار پارسا و ریاضت کش شد و روزگار خود را با فداکاری صرف آموزش و پرورش مستمندان و بینوایان کرد.

مدارس

مسیحی

اخلاق لاسال در جریان کارمدارستش مؤثر بود چنانکه دقیقه‌ای نمیگذشت که تنی چند از شاگردان مشغول خواندن دعا و نماز و کتاب مقدس و سرودهای مذهبی نباشند. برای اینکه شاگرد و معلم خاموش باشند و صدای بسیار شنیده نشود لاسال علائم و اشاراتی تعبیه

(۱) Pascal (۱۶۶۲ - ۱۶۲۳) نویسنده و دانشمند شهیر فرانسوی

(۲) Jean Baptiste de la Salle (۱۷۱۹ - ۱۶۵۱)

(۳) L'Institut des Frères des Ecoles Chrétiennes

کرد که بدان وسیله باهم سخن میگفتند و همه آنها در يك محیط آرام و محدود و غیر آزادی میزیستند.

لاسال نخستین آموزشگاه را در رمس^(۱) تأسیس کرد و بعدمانند آنرا در پاریس و جاهای دیگر برپا نمود و ای! کتفا بدبستان نکرد بلکه مدارس حرفه‌ای و پیشه‌وری نیز بوجود آورد.

بموجب اساسنامه و مقرراتی که برای مؤسسه برادران مدارس مسیحی در ۱۷۲۰ منتشر شد برنامه آموزشگاه عبارت بود از تعلیمات دینی - خواندن - نوشتن حساب کردن - آداب زندگی. کارهای دستی و دروس صنعتی و بازرگانی اختصاص بمدارس پیشه‌وری داشت. لاسال پیروان خود را از تدریس زبان لاتین که مخصوص طبقات عالی بود منع کرد تا پیوسته اوقات خود را صرف بینوایان کنند. روش گروهی یعنی تعلیم عده‌ای شاگرد در يك کلاس و توسط يك آموزگار که امروز طبیعی بنظر میرسد نخستین بار در مدارس مذکور بکار برده شد.

پیش از لاسال آموزگاران دبستانها عبارت بودند از گورکن - سرباز بازنشسته - مهمانخانه‌دار دهکده - دوره گرد - آشپز - بنا که در مشاغل خود کامیاب نشده و بنادانی و زشتخوئی معروف بودند. در ۱۶۸۵ در رمس لاسال دانش سرائی برای تهیه آموزگار برپا کرد و معلمان شایسته برای دبستان خود تربیت نمود و شاید نخستین کسی است که در جهان بدین کار اقدام کرده باشد^(۲). متأسفانه این مدارس روش گروهی را بصورت بدی در آوردند و بیاد سپردن و زیر فشار گذاشتن شاگرد و تنبیه بدنی و چوب و تازیانه رواج پیدا کرد و اواداشتن شاگرد بخیبر چینی قاعده شد.

در اواخر سده هیجدهم شماره مدارس مذکور بصد و بیست و دو رسید و سی و

(۱) Reims که شهری است در شمال غربی پاریس.

(۲) پیش از وی در ۱۶۷۲ کشیشی بنام دمیا Demia آموزشگاهی در لیون برپا

کرد که گویند نخستین دانش سرا بوده است.

شش هزار شاگرد در آنها برای گان مشغول تحصیل بودند. در قرن نوزدهم در اروپا و آمریکا «مدارس مسیحی» میان کاتولیکها و پروتستانها برپا گردید و تغییراتی هم در برنامه داده شد ولی انتظامات و مقررات همچنان بر اصول تقید و محدود بودن باقی ماند.

فنلن و پرورش

دختران

در کشورهای کاتولیک نسبت به پرورش دوشیزگان تحت نظر فنلن^(۱) اقداماتی شد. فنلن یکی از بزرگترین نویسندگانی است که در باره آموزش و پرورش دختران نظریاتی اظهار کرده است. کتابی که در اینخصوص نوشته و پیوسته شایان توجه بوده «پرورش دختران» نام دارد و در آن مینویسد که دختران را باید برای وظائف حقیقی خویش آماده ساخت و غرائز آنها را چنانکه آن زمان در پرورشگاههای دختران^(۲) معمول بود نباید درهم شکست.

برای آموزش باید به محسوسات توسل جست چه کودکان کنجکاوند و از مشاهده اشیاء و جانوران لذت میبرند. فنلن تعلیم از راه قصه و داستان و افسانه را نیز سفارش کرده است و همینکه به معلمی نوّه لوئی چهاردهم منصوب شد مجموعه‌ای از حکایات تألیف کرد و کتاب سرگذشت تلماک^(۳) را برشته تحریر درآورد.

با وجود نظریات نیکوئی که فنلن اظهار نمود در پرورش دختران آن عصر تأثیر بسیار نکرد و مردم همچنان تحت نفوذ و طرز تربیت پرورشگاههای دختران باقی ماندند.

از مجموع آنچه گفته شد هویدا است که در کشورهای کاتولیک منظور از آموزش و پرورش این بود که شاگرد را پارسا و بادین و فرمانبردار تربیت کنند و عقیده نداشتند که عقل دلیل و راهنمای شاگرد باشد. در کشورهای پروتستان دبستانها را تحت نظر

(۱) Fénelon (۱۷۱۵-۱۶۰۱)

(۲) Couvent

(۳) Télémaque

دولت قرارداد و هزینه آنهارا از خزانه عمومی تأمین نمودند در صورتیکه در کشورهای کاتولیک باستثنای باویر^(۱) دبستانها تحت نظر کلیسا باقیمانند.

در دبیرستان و آموزشگاههای عالی نیز انسان آزادی و فکر شخصی نداشت و مجبور بود تابع فرمان و مطیع سنت و سابقه باشد و هر چه بوی میآموختند تعبداً بپذیرد. نسبت به پرورش دختران توجهی معطوف نمیشد و بطور کلی برنامه شامل تعلیمات دینی و زبان و ادبیات لاتین و یونانی بود. روش آموختن متکی بحافظه بود و بعقل و استدلال کمتر پیوستگی داشت.

بنابر این نتیجه جنبش و تجدید دینی و واکنش آن تنهایی شد که اولاد دبستان و پرورش توده توجه کردند. ثانیاً زبان مادری بجای لاتین وسیله آموزش شد. ثالثاً هزینه دبستانها بعهده دولت و حکومت قرار گرفت.

از لحاظ ترقی آدمی و رشد شخصیت بظاهر سازی و تشریفات پرداختند و مخدول کردن اراده و تسلیم شدن بسنت و اطمینان نکردن بعقل و استدلال را روش تعلیم قرار دادند ازینرو جنبش دیگری بایسته شد تا بشر را از قید سنت و سابقه رهائی بخشد و آزادیش عطا فرماید و بوی فرصت دهد که از راه پژوهش و تتبع بحقیقت نائل گردد. این جنبش بنام رآلیسم^(۲) یا جنبش حقیقت جوئی پدید آمد که در فصل آینده از آن گفتگو خواهد شد.

(۱) Bavière در آلمان جنوبی که آئین کاتولیک در آنجا رائج است.

(۲) Réalisme

فصل ششم

جنبش حقیقت جوئی

یا

جنبش علمی

چنانکه در فصل گذشته اشاره شد نهضت سدهٔ پانزدهم و جنبش دینی قرن شانزدهم کمی پس از ظهور اسم بلاسمی شد و بیشتر به صورت ظاهر پرداختند تا بمعنی بدین جهت جنبش دیگری پدید آمد که موسوم بحقیقت جوئی و اساسش براین است که باید بقضاوت و حکم قوهٔ ممیزهٔ انسان اطمینان کرد و از زیر بار سنت و سابقه و احادیث و اخبار و عقاید قشری روحانیان رهائی یافت. برای رسیدن باین مقصود باید پی بحقیقت اشیاء بر دو واقع و نفس الامر را شناخت و این مسئله از راه عقل و طریق حواس برای آدمی حاصل میشود نه از راه حافظه و اتکاء بسنت و سابقه از اینجا است که جنبش حقیقت جویان را ممکن است جنبش علمی نامید. گرچه در آغاز کار، بسیاری از حقیقت جویان را عقیده براین بود که در زبان و ادبیات روم و یونان نباید به جمله پردازی و تقلید از سبک سیسرون و ظواهر کلمات و عبارات توجه کرد بلکه باید بمعنی پرداخت و از افکار پیشینیان استفاده نمود و بوسیلهٔ آنان اجتماعات بشری و مؤسسات و بنگاههای اجتماعی را شناخت - ولی در همان زمان جنبش علمی بتمام معنی پدید آمد و پایهٔ پیشرفت دانش و هنر در عصر جدید گردید. در این فصل نخست از حقیقت جویان سخن گفته خواهد شد سپس جنبش علمی مورد

گفتگو قرار خواهد گرفت.

از پیشروان حقیقت جویان باید نام اراسم و ملنکتین را در اینجا بیاد آورد چه آنان بر ضد اتلاف وقت برای تحصیل صرف و نحو و اعراب سخن رانده و میگفتند باید دستور زبان را تنها کلیدی برای فهم مقصود دانست و حقیقت را از نوشته‌های قدما استنباط نمود و جغرافیا و علوم طبیعی و کشاورزی را در آنها بررسی کرد.

رابله

(۱۵۵۳ - ۱۴۹۰)

مهمترین شخصی که از میان حقیقت جویان در اوایل سده شانزدهم ظهور کرد رابله^(۱) فرانسوی معاصر لوتر است که پسر مهمانخانه دار دهکد بود و پزشکی میخواند و هنگامی که بطبابت میپرداخت دو کتاب نوشت که در جهان معروفست یکی گار گانتوا^(۲) و دیگری پانتاگروئل^(۳) که دنباله آنست. اسامی مذکور نام دو غولی است که قهرمان افسانه‌اند و نویسنده چون از ترس نمیتوانست عقاید خود را آشکارا بنگارد بصورت داستان و هزل و مطایبه افکار خود را در ضمن آن کتاب بیان کرده است.

رابله خانقاه‌ها را سخت مورد انتقاد قرار داده هم بر نامه آنها را مذمت و تکذیب میکند هم تظاهرات و صورت سازی لوتر و کالون را. سپس عقایدی راجع به آموزش و پرورش اظهار میداد که کاملاً جدید است و تازگی دارد. بعقیده وی **باید تمام قوای انسان را تربیت کرد**. هوش و حواس - تن و روان - اخلاق و احساسات دینی او همه باید پرورش و رشد حاصل کند و شاگرد باید برای این بار آید که مقام خود را در جامعه بشری اشغال کند و وظایف خود را با عزت نفس انجام دهد.

برای رسیدن بدین منظور رابله در پرورش گار گانتوا اصولی ذکر میکند و بجای آموختن صرف و نحو او را **بطور غیر رسمی توسط الهای بار میآورد**. بامدادان هنگامی که میخواهد بگرما به رود الله کتاب مقدس را برای او میخواند

Rabelais (۱)

Gargantua (۲)

Pantagruel (۳) پسر گار گانتوا

و بیان میکند. هنگام پوشیدن جامه درسهای روز پیش را دوره میکند. پس از چاشت سه ساعتش کتاب قرائت میکند - آنگاه بزمین تنیس خواهند رفت و آنقدر بایکدیگر بازی خواهند کرد که غرق عرق شوند. در حین شست و شو برای رفتن سرناهار

بخشی از درسهای بامداد همان روز را تکرار خواهد کرد و در سر میز راجع بانواع خوردنیها و مبدأ و تاریخ و استعمال هر يك گفتگو خواهند نمود و خداوند را برای نعمتی که عطا فرموده سپاسگزاری خواهند کرد. پس از نیمروز ساعتی صرف ورق بازی خواهد شد و ضمن آن حساب آموخته میشود. سه ساعت بعد صرف

رابله

(۱۵۵۳ - ۱۴۹۰)

نوشتن و رسم و نقاشی و خط خواهد شد. پسین هنگام بگردش خواهند رفت و پس از شام ورق

بازی و موزيك و درس مختصری راجع بهیئت عملی و شناختن ستارگان داده و دروس غیر رسمی روز دوره خواهد شد.

طبق کتاب پانتاگروئل بر نامه تحصیلات بعقیده رابله باید شامل زبانهای یونان و لاتین و عبری (برای فهمیدن تورات) و کلدانی و عربی - تاریخ - هیئت - هندسه - حساب و موزيك باشد. رابله معتقد بوده است که علوم طبیعی (جانورشناسی - گیاه شناسی - زمین شناسی) و تعلیمات دینی بکودك آموخته شود.

البته رابله بواسطه عقیده‌ای که راجع بپرورش تمام قوای كودك داشت مدتها از زمان خود پیش بود و کتابهایش در افکار دانشمندان معاصر و نویسندگان بعد چون مونتینی (۱) و لوك (۲) و روسو (۳) تأثیر فراوان داشت و ای در آموزشگاه های زمان او نفوذی نکرد.

Montaigne (۱)

Locke (۲)

Rousseau (۳)

مونتنی

(۱۵۹۲-۱۵۲۳)

در اواخر سده شانزدهم و در سده هفدهم اشخاص دیگری

پیدا شدند که در حقیقت جوئی پیشقدم و معتقد بودند که

پرورش و آموزش وسیله ایست برای شناختن مؤسسات و

بنگاهها و اجتماعات بشر از راه بررسی و پژوهش در فرهنگ یونان و روم. مهمترین

آنها عبارتند از مونتنی در فرانسه و مولکستر^(۱) و میلتن^(۲) در انگلستان.

مونتنی

(۱۵۹۲-۱۵۲۳)

مونتنی از اشراف فرانسه بود. سفر بسیار

کرد و کتب بسیار نوشت که مهمترین آنها

کتاب « تحقیق »^(۳) است در سه جلد. در

دو جلد از این کتاب عقاید وی در خصوص

آموزش و پرورش تشریح شده است. پس از

انتقاد سخت از اصول آموزش زمان خود که

بمحفوظات توجه کرده بیاد سپردن واژه ها و

جمله ها را مهم میدانستند و این روش کودک را

برای زندگانی آماده نمیکند مونتنی چنین

گوید که خواندن زبان و ادبیات یونان و روم در

صورتی سودمند است که **با فکر پیشینیان پی ببرند** و بدانها بگروند - خواندن کتاب

و آموختن دانش برای زندگانی چندان مهم نیست و نباید منظور و مرام آموزش و پرورش

باشد بلکه **مقصود حقیقی آنست که کودک متخلق با اخلاق نیکو شود** و برای

زندگانی مفید و مؤثر بار آید. بعقیده مونتنی بزرگترین فضیلت پرهیز کار بودن

است و این مسئله از تجربه و وسعت نظر حاصل میشود نه از خواندن کتاب. باین

جهت سفارش میکند که بجای فرستادن کودک بدبستان ویرا بهمراهی الله بمسافرت

روانه کنند^(۴).

Mulcaster (۱)

Milton (۲)

Essais (۳)

(۴) چهارصد سال قبل از مونتنی انوری فرموده :

سفر مربی مردانست و آستانه جاه سفر خزانه مال است و او ستاد هنر

تحصیلات عمده طفل باید عبارت باشد از فلسفه یادست کم بخشی از فلسفه که حقوق و وظائف آدمی را تشریح میکند - منطق و سخنرانی و هندسه و فیزیک. آموختن زبان مادری و زبان همسایگان را مقدم بر یاد گرفتن لاتین و یونانی میداند. ورزش را برای خوی دادن بچه بسرما و گرما و تحمل سختی لازم می‌شمارد.

از حیث روش تعلیم مونتنی بیاد سپردن را نمی‌پسندد و این جمله معروف از اوست که «از برگردن دانستن نیست». آموختن لاتین و یونانی را از راه گفت و شنود توصیه میکند. در صورتیکه عقاید وی بکار بسته شود و روش تعلیم دلپذیر باشد دیگر آموزشگاه چون زندان نخواهد بود و نیاز نیست که چوب و تازیانه وسیله انتظام باشد.

عقاید مونتنی روی هم رفته تأثیر بسیار در مدارس آن زمان نکرد ولی در افکار وروسو و بیکن^(۱) و کمنیوس^(۲) مستقیماً اثر نمود.

مولکاستر در دبیرستان ایتن و دانشگاه اکسفر و کیمبریج دانش آموخت و تا پایان عمر رئیس دبیرستان یا مدرسه صرف و نحو مرچانت تیلر^(۳) بود. دو کتاب در آموزش و پرورش

مولکاستر

(۱۶۱۱-۱۵۳۰)

نوشت که عقایدش ضمن آنها بیان شده است. بعقیده وی منظور از پرورش آنست که نهاد آدمی را کمک کنند تا بحد کمال رسد. از اینرو طبیعت و دانش پذیر هر کودک باید مورد آزمایش قرار گیرد تا ترتیبی موافق آن داده شود. اینست که مطالعه در وجود طفل را از لحاظ روانشناسی در نظر میگیرد. بعقیده او دماغ بشر سه نیرو دارد: نیروی درک و اخذ - نیروی حافظه و نگاهداری - نیروی تمیز و قضاوت. نسبت پرورش نیروی تمیز که در اخلاق انسان مؤثر است اهمیت بسیار قائل شده و بتربیت بدنی نیز عقیده دارد زیرا که «تن و روان در نیکی و بدی با هم شریکند».

بر حسب نظر مولکاستر همه مردم باید آموزش ابتدائی را فرا گیرند

Francis Bacon (۱)

Comenius (۲)

Merchant Taylor (۳)

بویژه زبان مادری و موزیک و نقاشی را همه باید بیاموزند. آموزش ابتدائی تا دوازده سالگی وقت کودک را خواهد گرفت - از آن پس باید بمدرسه صرف و نحو و فرستاد که تا شانزده سالگی بانجام رساند. کسانی که شایسته تحصیلات عالی اند باید بدانشگاه فرستاد و در آن شعبه های مختلف برای زبان - ریاضی - فلسفه - آموزش و پرورش - پزشکی - حقوق - یزدان شناخت (حکمت الهی) ایجاد نمود.

روش پرورش باید طبیعی باشد و نباید شاگرد را زیر فشار قرار داد ولی تنبیه بدنی را برای تربیت اخلاقی لازم میدانند. معلم بویژه معلم دبستان باید لایق باشد زیرا کار وی از دیگران دشوارتر است - شماره شاگردانش باید کم باشد و حقوقش بسیار. برای تهیه و تربیت معلم مولکاستر معتقد به تأسیس شعبه مخصوصی در دانشگاه بود.

رویه مرفته عقاید مولکاستر نیز تأثیر بسیار در مدارس زمان او نداشت ولی این فکر که باید استعداد و نهاد کودک را سنجید و آموزش و پرورش را بر پایه علمی نهاد وی را در ردیف پیشوایان جنبش علمی قرار میدهد. عقاید او را جمع به پرورش دختران و دشواری آموزش ابتدائی و تربیت و آماده کردن معلم تنها در سده نوزدهم و بیستم بکار بسته شد.

میلتن^(۱) شاعر نامی که شاهکار وی به نام « بهشت از دست

رفته » کارهای تربیتی او را در کنج فراموشی نهاده نه سال
میلتن (۱۶۷۴-۱۶۰۸)

مدیر آموزشگاه بود و کتابی بنام آموزش و پرورش^(۲)

نگاشت. میلتن معتقد است که نباید وقت و عمر را برای آموختن صرف و نحو لاتین و یونانی تلف کرد و تمام توجه را بواژه و جمله بندی معطوف نمود بلکه باید بمعنی پرداخت و افکار نویسندگان روم و یونان را درک کرد. برنامه مفصلی که برای تحصیلات پیشنهاد میکند شامل است بر علوم طبیعی و زبان و ادبیات لاتین و یونان -

تاریخ و اخلاق و سیاست و اقتصاد و یزدان شناخت - ریاضی و زبان خارجه (علاوه بر لاتین و یونانی : ایتالیائی - عبری - کلدانی - سریانی) و نمیتوان آنرا در يك آموزشگاه تدریس نمود .

برای اجرای منویات خویش میلتن بنگاهی در نظر گرفت بنام آکادمی (۱) که طفل را از ۱۲ تا ۲۱ سالگی در آنجا پرورش دهند و دروس دبیرستان و دانشکده را بدو بیاموزند .

نظریه میلتن را انگلیسهای که پیرو آئین رسمی مذهب نبودند پذیرفته بخشی از برنامه مفصل او را بکار بستند و مدارس بنام آکادمی باز کردند . از میان آنها کسانی که بامریکا کوچ کردند آکادمی را در آنجا برپا ساختند و مدتها نوعی از دبیرستان و مقدمه آموزش عالی بود چنانکه هنوز هم در بعضی از کشورهای متحد امریکا بنگاه نامبرده باقی است .

آنچه تا کنون ذکر شد مقدمه جنبش علمی و عبارت بود از بازگشت بمسلك فرهنگ پروهان ولی نه مسلکی که در آغاز سده شانزدهم رائج بود بلکه مطابق نظریه نخستین پیشوایانی که در قرن چهاردهم در آغاز ظهور فرهنگ پروهی ابراز گردید . در این دوره علمداران جنبش علمی که بنام حقیقت جو معروفند معتقد بودند که باید بفکر و معنی و زندگی واقعی توجه داشت نه بلفظ و محفوظات بنابراین تعبیر عمدهای که نسبت بگذشته پیدا شد راجع بروش آموزش و پرورش بود نه برنامه و دستور تحصیل ازینرو نمیتوان تأثیرش را در مدارس آن عصر تعیین کرد با اینهمه باید گفت که با وجود ملاحظه کاری و احتیاط و کندی که در آن زمان موجود بود اگر پیشوایان متکی به احساسات مردم نبودند و پیروانی نداشتند عقایدی که ذکر شد ابراز نمینمودند و بهمین دلیل بایستی عقاید آنها در مدارس وقت تا اندازه ای مؤثر بوده باشد . ورنه راه برای سیر تکامل و پذیرفتن جنبش علمی که اکنون از آن سخن گفته خواهد شد بسته میماند .

جنبش علمی

بطوریکه در مقدمه فصل گفته شد جنبش علمی منحصر بپدید آمدن مسلك حقیقت جوئی از راه توجه بمعنی در ادبیات یونان و روم و التفات بزندگان واقعی نبود بلکه از همان آغاز تنی چند معتقد بودند که **از راه حس و ادراک و مشاهده باید بحقیقت رسید** و این خود نتیجه ظهور کاشفان و مخترعان بزرگ بود که از اوایل سده شانزدهم پیداشدند و شالوده علوم کنونی را ریختند. یونانیها چند در کشور یونان و چه در اسکندریه رنج فراوان برده از زمان طالاس (قرن ششم پیش از میلاد) تا ارسطو راجع بماهیت جسم و ماده عقایدی اظهار نموده بودند. اقلیدس (وفات در ۲۸۳ پیش از میلاد) و اراتستن و ارشمیدس (وفات در ۲۱۲ پیش از میلاد) در ریاضی و هیئت و فیزیک و مکانیک خدمات بزرگ ابراز داشته بودند. بقراط و جالینوس (متوفی در ۲۰۰ میلادی) علم پزشکی را تدوین و کتاب هائی چند نگاشته بودند ولی همه اینها سود بسیار برای نوع بشر نداشت. بطور کلی سهم یونانیها در تمدن آدمی بیشتر در ادبیات و فلسفه و صنایع زیبا بود تا علوم طبیعی. یونانیها طبعاً اهل تأمل و اندیشه و تفکر بودند و کمتر میل بمشاهده و سنجش و نوشتن نتیجه داشتند باین جهت اختراعاتی در علوم نکردند و افزار و آلاتی برای مشاهدات خود تعبیه نمودند. ازینرو قرون وسطی مواجه شد بامقداری اطلاعات کتابی از ارسطو و ریاضی دانهای اسکندریه و قرنهای کتفا بهمین معلومات کردند و الی رفته رفته معایب و خطاهای آنان ظاهر شد و موجب گردید که آنها را کنار گذارند و شالوده علوم طبیعی را از نو بریزند.

رومیها نیز مردمان عملی بودند و بمباحثات علمی و نظری رغبت نداشتند. فرمانروائی کردن و سازمان دادن و ساختن راه و پل و بناهای معتبر را نیکو میدانستند.

در حقوق و ادبیات حق بزرگی برگردن جهانیان دارند ولی در علوم مطلق خدمتی نکرده‌اند. در تمام تاریخ آنها بیش از سه دانشمند نمیتوان نام برد یکی استرابون^(۱) جغرافی‌دان (وفات در ۲۱ میلادی) و دیگر جالینوس (۲۰۰-۱۳۱ میلادی) پزشک که هر دو اصلاً یونانی بودند و سومی پلین^(۲) ارشد (۷۹-۲۳ میلادی) که طبیعی‌دان بود.

وقتی دین مسیح شایع شد چنانکه در فصل سوم اشاره رفت روحانیان مخالفت خود را با دانش یونان آشکار کردند و از آن تنها آموختن مواد هفتگانه (صرف و نحو سخنرانی - منطق - حساب - هندسه - هیئت - موزیک) را که برای فهمیدن و تشریح کتاب مقدس لازم میدانستند جایز شمردند.

در تمام قرون وسطی روحانیان ضدیت تام با پژوهش و استدلال و تمیز دادن و اتکاء بر عقل نشان دادند و تنها معتقد بایمان کور کورانه و تسلیم صرف در برابر دین مسیح بودند. آثار طبیعت را چون تندرو طوفان و زلزله و باران خواست خدا تفسیر کردند پرستش اولیا و ائمه و آرامگاه و اشیاء منسوب بآنان را جزو دین قلمداد نمودند و در واقع یکنوع شرکی بوجود آوردند. هر چه شگفت‌انگیز بود بمعجزه نسبت دادند - خرافات و موهومات را میان مردم ترویج کردند - جادو و نیایش را برای درمان بیمار و سالم کردن مفلوج و نگاهداری از شر جانوران و پیشگوئی از سر نوشت بکار بردند - نفرین را برای تنبیه و انتقام استعمال کردند - عقیده بمعجزه و توسل بتصویر ائمه معمول خاص و عام بود و مانع توسعه و ترقی طب. بیماریها را منسوب بارواح پلید و شیاطین میدانستند و دعاها را معین برای هر يك از آنها آماده داشتند. طاعون را نشانه

(۱) Strabon که ۱۷ کتاب در جغرافیا راجع باسیا و اروپا و آفریقا نوشته و اوضاع واحوال ممالك عصر خود را باز کرده و قایع تاریخی شرح داده است.

(۲) Pline چون برادرزاده او بهمین اسم خوانده شده او را ارشد گفته‌اند. وی تالیفات بسیار داشته ولی بمانرسیده است تنها مجموعه‌ای که از او باقی مانده موسوم است به تاریخ طبیعی در ۳۷ کتاب که بسیار مفصل و چون دائرة المعارفی است شامل علوم طبیعی هیئت - فیزیک - جغرافیا - کشاورزی - تجارت - پزشکی که در آنها معلومات و خرافات باهم آمیخته است.

خشم غضب پروردگار میگفتند. حمله غش و دیوانگی را بتسلط شیاطین بر روح آدمی نسبت میدادند و رفع آن را بوسیله تازیانه زدن و شکنجه نمودن تجویز میکردند. سرنوشت هر کس بسته بود با وضاع و احوال ستارگان هنگام رادن. گرفتن خورشید و ماه و پیدایش رنگین کمان و ستاره دنباله دار را نتیجه گناه و ناخشنودی خدا میپنداشتند و مثلاً با اشعار ساده ای کودکان را میآموختند که ستاره دنباله دار هشت بلا با خود آورد: طوفان - قحطی - طاعون - مرگ - پادشاه - جنگ - زلزله - طغیان رود - شورش. روحانیان هر گونه تردید و شک و هر نوع پشروهش را کفر میدانستند و همین مسئله مدت هزار سال موجب رکود دانش و پیشرفت نکردن آن بود.

انتقال فرهنگ اسلامی با اروپا و برپاشدن دانشگاهها - آمدن اروپائیان بمشرق زمین برای جنگهای صلیبی - جنبش فرهنگ پشروهان و حقیقت جویان و اکتشافات جغرافیائی روحانیان را بچشم پوشی و گذشت وادار ساخت و در نیمه قرن پانزدهم برخورد و رفتار آنانرا نسبت بپشروهش و تعقل و تفکر تغییر داد. لیکن ظهور مسلك پرستان در ۱۵۱۷ ورق را برگرداند و جهان کاتولیک را نسبت بطغیانهای دینی باندازه ای عصبانی کرد که بشمشیروزندان و آتش توسل جست و از قبول تحقیق و تتبع در امور استنکاف نمود. در این گیرودار و در این محیط پراز تعصب و کینه ورزی بود که جنبش علمی پدید آمد. بدین جهت وضع کاشفان و مخترعان مطلوب نبود چه بآسانی ممکن بود نظریات جدید آنان را کفر شمرده دردم تسلیم داد گاه باز جوئی کرد که جان در بردن از آن کاری بس دشوار مینمود. بین ۱۵۵۰ و ۱۶۵۰ که دوره جنگ دینی و ارتجاع بود جنبش علمی ظاهر شد و دو جنبه مختلف داشت تنی چند متوجه نوشته های پیشینیان یونان و روم شدند و گفتند باید بمعنای آنها پی برد و بزندگانی واقعی التفات نمود و دانشمندان دیگر در تحت تأثیر کاشفان و مخترعان گفتند **حقیقت را باید از راه حواس و مشاهده و ادراک دریافت**. نظر به تأثیری که این اشخاص در آموزش و پرورش داشته و زندگانی را دگرگون کرده اند باید مختصری از آنها در اینجا بمیان آورد.

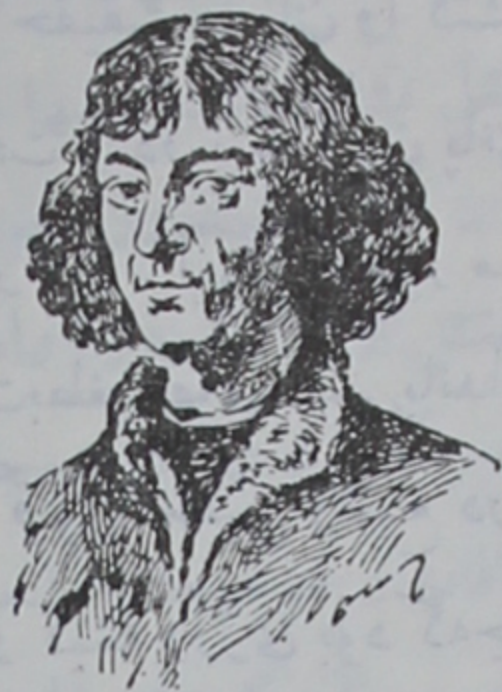
کپرنیک (۱)

فکر بشر همیشه متوجه افلاک و ستارگان شده و خواسته است طریقی برای بیان وضع و حرکت آنها بیاندیشد.

در این خصوص دانشمندی که بیش از هزار و سیصد سال نظرش همه جا رسوخ داشت بطلمیوس یونانی است که در اسکندریه میزیست و بسال ۱۳۸ میلادی جهان را بدرود گفت. بعقیده وی زمین در مرکز عالم قرار یافته و ساکن است و اجرام سماوی در آن در گردش اند.

البته این طرز تعبیر با عقاید مسیحی درباره آفرینش جهان و مقام انسان در دنیا و وضع او نسبت با آسمان در بالا و دوزخ در زیر مطابقت داشت.

یکی از مردم لهستان و آلمان که کپرنیک نام داشت و پزشک و کارمند کلیسا بود متوجه غلط بودن نظریه بطلمیوس شد و کتابی راجع به «گردش افلاک» نوشت ولی از ترس ۳۶ سال بچاپ آن اقدام نکرد و تنها در سال وفاتش منتشر ساخت. در این کتاب نظریه خود را تشریح کرده و همانست که امروز معمول و پذیرفته است.

کپرنیک

(۱۴۷۳-۱۵۴۳)

بموجب این نظریه افلاک چنانکه تصور

کرده بودند مانند پوستهای پیاز که روی یکدیگر قرار گرفته باشند نیست. زمین مرکز عالم خلقت نمیباشد. ستاره ها در فضا معلق

هستند. مرکز عالم ما (منظومه شمسی) خورشید است که عده ای از سیارات چون زمین بگرد او میچرخند و از او کسب نور و حرارت میکنند. مدار زمین بدور خورشید بیضی است نه دایره. نظیر منظومه شمسی در عالم بسیار است. خورشید ها را

ثوابت مینامند - بعضی از سیارات را مانند زمین قمر یا اقماری است که بدور آنها در گردش اند .

کپرنیک کتاب مذکور را بیپای هدیه نمود و در نامه‌ای که در دیباچه آن بوی خطاب کرده مراحل را که برای رسیدن بحقیقت طی نموده یاد آور شده است که طرز فکر او را میرساند و از ظهور جنبش علمی خبر میدهد . مراحل مذکور بقرار زیر است :

۱ - نارسا بودن نظریه بطلمیوس .

۲ - بررسی تمام کتبی که در این باب نوشته شده تا روشن شود آیا نظریه بهتری پیشنهاد شده است یا نه .

۳ - تفکر کامل در موضوع تا نظریه‌ای بشکل قطعی حاصل گردد .

۴ - مشاهده و آزمایش طولانی برای رسیدگی باینکه آیا آثاری که دیده میشود نظریه مذکور را تایید میکند یا نه .

۵ - اعلام درستی و صحت نظریه مذکور زیرا تمام آثار و حقایق مشهود بموجب آن نظریه مبدل به دستگاه و نظام هماهنگ میشود .

باتکاء نظریه کپرنیک تنی از مردم ایتالیا بنام برونو^(۱) راجع

کپلر

بآفرینش جهان عقایدی پیدا نمود که موجب سوزاندن وی

در روم شد . دانشمندی دیگری از مردم دانمارک که تیکوبراه^(۲) نام داشت پس از

۲۱ سال مشاهده و تهیه جداول مشاهدات خود در چند مورد خطاهای ارسطو را بثبوت

رسانید سپس در نتیجه رصد کردن ستاره دنباله دار در ۱۵۷۷ نشان داد که اعتقاد مردم

نسبت باین نوع ستاره از او هام و خرافات است . در ۱۶۰۹ کپلر^(۳) (۱۵۷۱-۱۶۳۰)

آلمانی باتکاء جداول مشاهدات تیکوبراه و بکار بردن آنها در مورد مریخ درستی

نظریه کپرنیک را ثابت کرد و سه قانون معروف خود را راجع بحرکات سیارات وضع نمود .

(۱) Bruno (۱۵۴۸-۱۶۰۰)

(۲) Tycho Brahe (۱۵۴۶-۱۶۰۱)

Johann Kepler (۳)

گالیله

گالیله (۱) (۱۵۶۴-۱۶۴۲) ایتالیائی بادوربینی که اختراع

کرد مشاهداتی راجع بزهره و مشتری نمود و کشفیات

دیگری در فیزیک کرد که عقاید پیروان ارسطو را در هیئت بکلی زیر و رو نمود. سرانجام

بواسطه طرفداری از نظریه کپرنیک در ۱۶۱۵

بداد گاه بازجوئی روم فراخوانده و مجبور شد

از عقاید خود استغفار کند. پس از هفده سال

پاپ عوض شد و گالیله از نو نظر خود را ابراز

کرد و برای دومین بار وادار بتوبه کردن گردید

و تا پایان روز گارش زیر نظر بود.

گالیله

(۱۵۶۴-۱۶۴۲)

نیوتن (۲) (۱۶۴۲-۱۷۲۷)

نیوتن

دانشمند نامی انگلیسی

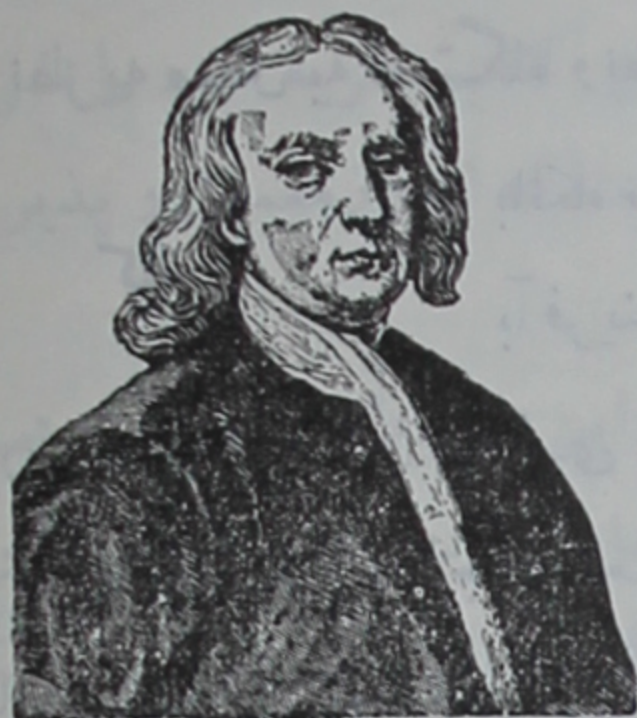
در ۱۶۸۷ نظریه کپرنیک را با ریاضیات ثابت

نمود و حرکات سیارات و دنباله دارها و درستی قوانین کپلر را با ثبات رسانید - قوه جاذبه

و جذرومد دریا و ماهیت نور را توضیح و تعیین

کرد که نتایج عظیم در ترقی و پیشرفت بشر

داشت.

نیوتن

(۱۶۴۲-۱۷۲۷)

پاراسلسوس (۳) (۱۴۹۳-۱۵۴۱) که از

مردم سوئیس و استاد دانشگاه بال بود با وجود

علاقه ای که بزبان لاتین داشت در ۱۵۲۶

نخستین بار پیشینه قرون وسطی را درهم شکست

و بزبان لاتین تدریس نکرد سپس نظریات

بقراط و جالینوس را سخت انتقاد نمود و گفت

Galilée (۱)

Sir Isaac Newton (۲)

Paracelsus (۳) که نام اصلی اش Hohenheim را تبدیل بترجمه لاتین آن کرده بود.

چون تن آدمی از عناصر شیمیائی تر کیب شده درمان هم باید با مواد شیمیائی انجام گیرد و مطابق این عقیده هم رفتار کرد.

لاندمن^(۱) (۱۴۹۴-۱۵۵۵) که از مردم ساکس (آلمان) بود شیمی را برای پرهیختن کانه‌ها و فلزها بکاربرد.

پالیزی^(۲) (۱۵۰۰-۱۵۸۸) شیمی را در کوزه‌گری و صنایع دیگر استعمال کرد. سه دانشمند نامبرده موجب شدند که در قرن شانزدهم شالوده شیمی نو ریخته شد.

وسالیوس^(۳) (۱۵۱۴-۱۵۶۴) بلژیکی نخستین کسی بود که در عصر جدید بشکافتن کالبد انسانی پرداخت و برای همین «معصیت» از طرف دادگاه بازجوئی محکوم شد تا سفری به بیت المقدس کند و گناه خود را بدین ترتیب بشوید.

یکی از پیروان وسالیوس دریچه‌های رگ را کشف کرد و وی استاد و مربی ویلیام هاروی^(۴) (۱۵۷۸-۱۶۵۷) انگلیسی بود که گردش خون را پیدا نمود و جسارت ورزیده در ۱۶۲۸ کشف جدید خود را انتشار داد.

باین ترتیب در قرن شانزدهم میلادی تتبع و پژوهش علمی بطرز جدید آغاز شد و دانشمندانی که ظهور کردند بدون واهمه از ارتجاعی که حکومت میکرد با وجود قلت عده و علی‌رغم مخالفت و ضدیت و غضب کلیسا خود را از محدودیت قرون وسطی آزاد ساختند و افکار و عقاید سابق را کنار گذاشتند و بدون توجه باینکه زحمات و اکتشافات آنها بکجا منجر میشود عقب حقایقی گشتند و دنیا را مرهون خدمات

(۱) Landmann او نیز نام خود را به لاتین ترجمه کرده و خویش را Agricola

می‌نامید.

(۲) Bernard Palissy

(۳) Vesalius

(۴) William Harvey

برجسته خویش نمودند.

در نتیجه پیدایش دانشمندان و کشفیات و اختراعات و نظریات آنها کسانی که در آموزش و پرورش دخیل و صاحب نظر بودند علوم طبیعی را در برنامه وارد کردند و شناسائی اشیاء را جزو تحصیلات قرار دادند. بنابراین روشهای تازه و کتابهای نو بوجود آوردند تا از مقدار زبان و ادبیات یونان و لاتین بکاهند و مواد جدید را بجای آنها بگذارند. بعلاوه کوشیدند تا اصول علمی برای آموزش و پرورش وضع کنند و پرورش کودک را بانهاد او وفق و سازش دهند.

بیکن

عموماً اختراعات و اکتشافاتی که در سده شانزدهم شد بدون توجه به روش علمی بود. بیکن^(۱) (۱۶۲۶-۱۵۶۱) راهی را که برای رسیدن بحقیقت طی شده بود مدون کرد و آن روش استقراء نامید. از همان زمان تحصیل در دانشگاه کیمبریج بیکن از فلسفه ارسطو بنحوی که آنروز تدریس میشد متنفر بود و بعدها نیز که بمقامات شامخ سیاسی رسید در ضمن مقالات و نوشتههای خود با طریقه ارسطو مخالفت نمود و باتسک کشفیات جدید روش نوینی درست کرد و در کتابی بنام «ارغنون نو»^(۲) در ۱۶۲۰ آنرا انتشار داد. در این کتاب طرز استدلال از راه استقراء تشریح گشته در مقابل کتاب ارغنون ارسطو که در باب قیاس و برهان نوشته شده است.

فرانسیس بیکن
(۱۵۶۱-۱۶۲۶)

بیکن بجای اینکه بکبری و صغری توسل جوید تا نتیجه بدست آورد معتقد است که باید بمشاهده پرداخت - بشرط اینکه از پیش آدمی اوهام و خیالات باطل را (که بت می نامد) از خود دور سازد. از طرف دیگر نباید بمشاهده اکتفا کرد بلکه باید نتیجه مشاهدات را نوشت و جدول

Francis Bacon (۱)
Novum Organum (۲)

بندی کرد و از مجموع آنها قضیه کلی یا قانون را بیرون کشید.
در کتاب دیگری که بیکن بنام اطلس نو^(۱) نوشته جزیره مسکونی بنام اطلس فرض کرده که سازمان معینی دارد و مهمترین مؤسسه آن موسوم است به «خانه سلیمان» که اعضایش به پژوهش میپردازند و نتایج شگفت انگیز از اجرای روش استقرای حاصل میکنند. در این افسانه بیکن از اختراعات و اکتشافاتی سخن میراند چون تلفون و زیر دریائی و هواپیما و مانند آن که تنها در اواخر قرن نوزدهم و در زمان حاضر انسان باختراع آنها نائل شده است.

از شرحی که راجع به خانه سلیمان داده بر آید که بیکن ظاهراً معتقد بوده است که جامعه باید اطلاعات کامل درباره طبیعت بدست آورد و تا اندازه ای که کودکان در هر مرحله استعداد فهم آنرا دارند بآنها بیاموزد.

رویه مرفته کتاب **ارغنون نو** یا روش جدید با وجود غفلتی که بیکن راجع بقوه فکری و تعقل و قریحه و نبوغ کشف نشان داده و مداخله و اهمیت آنرا در اکتشافات در نظر نگرفته معذالك تأثیرات بسیار در طرز استدلال آن زمان کرده و در حقیقت **بالا ترین و اکنشی است که در دوره جنبش و تجدید دینی و حقیقت جوئی بظهور پیوسته است.**

غفلت بزرگ بیکن را دکارت (۱۶۵۰-۱۵۹۶) جبران کرد
دکارت (۲)
و روشی بمیان آورد که مکمل طریقه او شد. دکارت تحصیلات

مقدماتی را در فرانسه در یکی از مدارس یسوعی بپایان رسانید سپس بتحصیل پزشکی و حقوق پرداخت و در بیست سالگی شروع بمسافرت کرد و قریب نه سال در کشور های اروپا به سیر آفاق و انفس اشتغال ورزید. آنگاه برای تحقیقات و تجربیات علمی انزوا اختیار کرد و در هلاند سکنی گزید و بیست سال در آن مملکت بپژوهش پرداخت تا در ۱۶۳۷ بزبان فرانسه کتابی بنام «**گفتار در روش راه بردن عقل و جستجوی حقیقت در علوم**» منتشر کرد.

The New Atlantis (۱)

René Descartes (۲)

د کارت نخستین دانشمندی است در عصر
جدید که بزبان مادری کتاب علمی تألیف کرد
وزبان لاتین را که تا آن زمان تنها وسیله بیان
و تحریر مطالب فلسفی و علمی بود کنار گذاشت.
به همین سبب کتاب مذکور مورد توجه عموم
واقع گردید و صیت شهرت د کارت بسرعت در
اروپا بلند شد.

د کارت
(۱۶۵۰-۱۵۹۶)

در نتیجه اجرای روش مذکور در ریاضیات
د کارت هندسه تحلیلی را اختراع کرد و در
طبیعیات قانون انکسار نور را که بنام اوست

کشف کرد و راجع بساختن دوربین و تراش عدسی خدمات مهمی نمود و ای بر جسته ترین
خدمت او همان روشی است که در کتاب گفتار تشریح کرده و او را مؤسس فلسفه جدید
معرفی کرده است.

د کارت با اینکه در ردیف دانشمندان عصر خود بود بنادانی خویش پی برد و
ناچیزی و غلط بودن علوم و فلسفه زمان خود را دریافت و بر آن شد که با قوه تفکر
علم را از نو بوجود آورد و در کتاب مذکور راه و روش خود را برای رسیدن باین
منظور تشریح نمود.

بعقیده د کارت انسان قادر بفهم حقیقت و پی بردن بمجهولات هست مشروط
بر اینکه قوه تعقل خود را از طریق صحیح بکاربرد و رنه ممکن است کامیاب نشود و
دچار ضلالت و گمراهی گردد.

بیکن و د کارت بثبوت رساندند که تنها بوسیله منطق ارسطو یعنی فن برهان
نمیتوان مجهولات را کشف کرد و هر دوسعی کردند روش جدیدی بدست دهند. روش
بیکن چنانکه دیدیم بر تجربه و مشاهده و روش د کارت بر کار انداختن قوه تعقل و تفکر
استوار است.

د کارت معتقد بود که تمام علوم را باید با اصول ریاضی در آورد و طریقه تحلیل را اتخاذ کرد یعنی تبدیل قضیه مشکل به آسان و قضیه آسان به آسانتر و دنبال کردن این رویه تا رسیدن به قضیه‌ای که کاملاً معلوم و روشن باشد. برای تشریح منظور خردچهار قاعده که میتوان شهود - تحلیل - ترکیب - استقصاء نامید وضع کرده است که در اینجا گنجایش طرح آن نیست و میتوان به کتاب نفیس سیر حکمت در اروپا تألیف مرحوم فروغی رجوع کرد و از تفصیل آن آگاه شد. روش د کارت تأثیر فراوان در محققین عصر نمود. نقص بزرگی که دارد اینست که با وجود اعتقاد و عمل د کارت به روش بیکن و با وجود توجه او به لزوم تجربه و مشاهده در قواعد چهار گانه خود آثران کر نکرده و مسکوت گذارده است. از مجموع تحقیقات بیکن و د کارت برای کسب علم، منطق جدیدی بوجود آمد که بتدریج تکمیل گردیده و موسوم است به **منطق علمی** (۱) در مقابل منطق صوری (۲) ارسطو.

رویه مرفته جمع دو روش مذکور مانند مشعلی فروزان بود که راه تتبع و کشف و اختراع را برای بشر روشن و هموار ساخت و اروپا را با وج ترقی و تعالی رسانید. عده‌ای از دانشمندان روش بیکن را در آموزش و پرورش بکار **کمنیوس** بردند که مهمترین آنان کمنیوس (۳) است. کمنیوس ۱۶۷۱ - ۱۵۹۲ از مردم مراوی (۴) بود. هنگام تحصیل در نتیجه غفلت کسانش زبان لاتین را که مهمترین ماده درسی آن زمان بود تنها در شانزده سالگی بوی آموختند و همین مسئله موجب شد که متوجه نواقص آموزش و پرورش گردید و دانست چه وقت زیادی برای آموختن صرف و نحو و دیگر مطالب بیهوده تلف میشود و بر آن شد که تدریس

(۱) Méthodologie

(۲) Logique formelle

(۳) Comenius

(۴) Moravie بخشی در شمال وینه که اکنون جزو چکوسلواکی است.

لاتین را اصلاح کند. پس از یاد گرفتن لاتین نخست در فاسو^(۱) سپس در دانشگاه هیدلبرک^(۲) بتحصیلات عالی پرداخت و خود را برای کشیشی مردم مراوی که فرقه خاصی از پرتستانها بودند آماده ساخت. لیکن بواسطه کمی سن بکار دین اشتغال نیافت و چهار سال در کشور خویش بتعلیم پرداخت و در این مدت کتابی بنام «صرف ونحو آسان» نگاشت. در نتیجه جنگهای سی ساله که از ۱۶۱۸ تا ۱۶۴۸ جریان داشت از میهن خود رانده شد تا سرانجام در ۱۶۲۷ در لهستان در لژنو^(۳) که امروز لیسّا^(۴) نامند و در ۲۲۵ کیلومتری

مشرق برلین است رحل اقامت افکند. در اینجا ۱۴ سال بمدیری ژیمناز مراوی منصوب بود و اصلاحاتی در مدارس کرد و آغاز بطبع یک سلسله کتاب درسی نمود که عقاید و نظریاتش در آنها گنجانیده شده است. نخستین کتاب درسی را که برای آموختن زبان لاتین است در ۱۶۳۱ تألیف کرد و «باز شدن در زبانها» نام نهاد. در این کتاب از واژه‌های متداول جمله‌هایی ساخته و در صفحه دست راست متن لاتین و در صفحه روبرو ترجمه آنرا ب زبان مادری

کمنیوس
(۱۶۷۱-۱۵۹۲)

جای داده است. در سالهای بعد شش

جلد دیگر نوشت که بدیع ترین آنها ملخص کتاب نامبرده است باشکل و تصویر.

(۱) Nassau از کشورهای مرکز غربی آلمان

(۲) Heidelberg

(۳) Leszno

(۴) Lissa

و نخستین کتاب درسی مصور است که در اروپا برشته تحریر در آمده و مدت دو یست سال دلیسندترین کتاب درسی بوده است. تألیف این کتاب توجه ویرا بحقیقت جوئی از راه حواس نشان میدهد و اصول عقاید او را راجع بروش آموختن ظاهر میسازد. مهمترین کتاب جامع کمنیوس که مدتها در خیال نگارش آن بود و تنها در ۱۶۵۷ بزبان لاتین انتشار یافت «هنر بزرگ آموزگاری» (۱) نام دارد و شامل کلیه نظریات اوست نسبت باصول آموزش و پرورش و سازمان فرهنگ و برنامه تحصیلات و روش آموختن. کمنیوس بهترین عقیده و روش را از کتب حقیقت جویان گلچین کرده و در این کتاب عرضه داشته است و از این حیث مرهون نویسندگان و دانشمندان جنبش علمی است که بزرگترین آنها بیکن است و عقاید بکر او راجع باموختن شمه ای از کلیه علوم در دبستان و دبیرستان و پرداختن پیرو هوش مورد اقتباس کمنیوس واقع گشته است.

بموجب این کتاب منظور از آموزش و پرورش سه چیز است:

دانش

اخلاق

دین

ولی راجع بقسمت اخیر مانند مردمان قرون وسطی معتقد نیست که تمام غریزه های آدمی را باید خفه کرد و روان را بوسیله پست شمردن تن و ریاضت کشیدن پرورش داد بلکه باید غرائز نکوهیده و ناپسندیده را از راه پرورش فکری و اخلاقی و دینی تحت نظارت غرائز عالی در آورد. انسان را بوسیله مخمر کردن سرشت او با اخلاق و عادات نیکر که خود نتیجه دانش است باید تربیت کرد و ویرا با ایمان و پارسا بار آورد.

چون آموزش و پرورش باید انسان را برای زندگانی تهیه و آماده کند بعقیده کمنیوس باید دستگاه فرهنگی برای همه برپا کرد تا پسر و دختر و وضع و شریف

و توانگر و درویش در تمام شهرها و دهکده‌ها در آن دانش آموزند و پرورش یابند. سازمان این دستگاه در چهار فصل کتاب تشریح شده است: تحصیلات بچهار دوره بخش میشود و هر دوره شش سال و از هنگام زادن تا سن رشد را شامل خواهد بود. دوره نخست را که تا شش سالگی است «دامان مادر» نام نهاد. از شش تا دوازده سالگی کودک به «مدرسه زبان مادری» یا دبستان و از ۱۲ تا ۱۸ به «مدرسه زبان لاتین» یا دبیرستان و از ۱۸ تا ۲۴ که دوره جوانی است به «آکادمی» یا دانشگاه خواهد رفت و در این دوره مسافرت هم خواهد نمود که خود وسیله بزرگی برای پرورش و آموزش است. در دانشگاه تنها کسانی پذیرفته خواهند شد که سرآمد اقران خود باشند و برای انتخاب آنها باید از شاگردانی که دبیرستان را پایان می‌رسانند امتحان رسمی کرد تا روشن شود کدامین شایسته ورود به مدرسه عالی هستند و چه کسانی باید دوره دانش آموزی را بانجام رسانند و وارد کار و زندگی شوند. بدین ترتیب کمیونس فردبانی برای تحصیل پیش بینی نموده که در برابر وی همه مردم باز کرده تاهر کس بتواند از فرصتی که برایش حاصل شده است بهره‌مند گردد. البته این پیشنهاد تنها در قرن نوزدهم بکار بسته شد و سیصد سال طول کشید تا کشورهای متمدن با اهمیت و لزوم آن پی بردند.

بر فراز سازمان مذکور کمیونس معتقد است بنگاهی در یکی از نقاط جهان برپا شود که دانشمندان تمام گیتی در آن شرکت جویند و به پژوهش پردازند و از نتایجی که بدست آید تمام جهانرا فیض بخشند. بنگاه مذکور نسبت به مدارس باید همان پیوندی را داشته باشد که معده نسبت به اندام آدمی دارد یعنی همانطور که معده خون و حیات و نیرو را برای اعضا و بدن تهیه میکند آن بنگاه نیز باید دانش را برای آموزشگاهها پیدا و آماده سازد.

راجع به برنامه کمیونس همه جا در تمام دوره ها معتقد است که مختصری از همه علوم را بیاموزند چنانکه در مدرسه «دامان مادر» انتظار دارد که تاریخ - جغرافیا - صرف و نحو - سخنرانی - منطق - موزیک - حساب - هندسه - هیئت -

مقدمه اقتصاد و سیاست و اخلاق و یزدان شناخت و تعلیمات دینی تدریس شود و ورزش و ساختن بنا هم بخشی از وقت شاگرد را بگیرد. بدیهی است از شمردن این مواد نباید استنباط کرد که باید آنها را بنحوی که برای جوانان تدریس میشود آموخت بلکه باید در ضمن گفت و شنود و هنگام مقتضی بطور بسیار ساده بگوید یاد داد که خورشید و ماه و ستارگان و کوهها و درهها و دریاچهها و رودخانهها و جانوران و گیاهها را بشناسد. سخن خود را درست گوید و بعدات نیکو خوی گیرد و در حقیقت آن طوری بار آید که در کود کستان امروز پرورش می یابند.

همینطور برای دبستان کمیوس برنامه مفصلی پیش بینی کرده که شامل خواندن نوشتن - حساب کردن - اخلاق - تعلیمات دینی - تعلیمات مدنی - اقتصاد - تاریخ جغرافیا - مکانیک عملی است که باید البته بزبان مادری بیاموزند نه بزبان لاتین که در آن زمان معمول بود زیرا اولامدتها برای فرا گرفتن لاتین وقت بایسته است ثانیاً این زبان در دبیرستان تدریس خواهد شد.

دربیرستان چهار زبان (زبان مادری - لاتین - یونانی - عبری) باید آموخته شود و مواد هفتگانه قرون وسطی با فیزیک و جغرافیا و تاریخ و اخلاق و یزدان شناخت نیز تعلیم گردد.

در دانشگاه هر دانشجو باید تمام هم خود را صرف آموختن رشتهای کند که طبیعت برای آن ساخته شده است مانند یزدان شناخت - پزشکی - حقوق - موزیک شعر - سخنرانی وای آنانکه دارای استعداد بسیار هستند باید بفرا گرفتن تمام رشتهها اقدام کنند.

در باب روش آموختن کمیوس در کتاب «هنر بزرگ آموزگاری» تأکید میکنند که طریق طبیعت اتخاذ شود زیرا که طبیعت همه چیز را با اطمینان و آسانی و بطور کامل انجام میدهد ولی کمیوس از راه استقرار بدین نتیجه نرسیده بلکه از راه شباهت و قیاس نظریه مذکور برای وی پیدا شده است. مثلاً میگوید طبیعت در هر کار فصل و هنگام مناسب را انتخاب میکند چنانکه پرندگان برای تخم گذاری

از میان تمام فصلها بهار را بر میگزینند زیرا در آن فصل است که خورشید نیرو و حیات می بخشد. از این مشابَهت نتیجه میگیرد که در آموزش و پرورش باید قانون طبیعت را راهنما قرار دهند: اولاً در بهار عمر یعنی در بچگی انسان را پرورش دهند ثانیاً اوقات صبح را بیشتر صرف تدریس نمایند زیرا آغاز روز بمنزله بهار طبیعت است

پس از نشان دادن ازوم پیروی از طبیعت کمنیوس در مورد هر يك از مواد برنامه مانند علوم طبیعی و حتی خواندن و نوشتن و موزيك و انشاء و منطق و زبان خارجه و اخلاق و تعلیمات دینی اصل مذکور را بکار میبرد. راجع بعلوم طبیعی گوید که با کمال دقت باید طبیعت را مشاهده کرد تا اطلاعاتی بدست آید و قواعدی که در این زمینه ذکر میکند بطور استقراء از آزمایش های خود در فرهنگ استخراج میکند.

روشی که در آموختن شعب مختلف علوم پیشنهاد میکند کاملاً با طریقه جنبش علمی مطابقت دارد زیرا همه جا تأکید مینماید که نقش بستن و تأثیر کردن معلومات در دماغ و ذهن شاگرد بسته بآن است که معلم از حقایق و از اشیاء که وجود خارجی دارند استفاده کند نه اینکه تنها بکتاب توسل جوید. اگر خود اشیاء و موجودات را نتوان بدست آورد و بررسی کرد باید تصویر و شکل یا نمونه قالبی آنها را نشان داد. راجع بخواندن و نوشتن و موزيك و دیگر مواد کمنیوس میگوید هر چه را میخواهید بدان عمل کنند بوسیله عمل آنرا بیاموزید. زبان را از راه گفت و شنود باید یاد داد نه از طریق صرف و نحو. پرهیز کاری را از راه عمل بتقوی و بوسیله سرمشق و راهنمایی از روی محبت باید آموخت نه از طریق پند و اندرز. ایمان و اعتقاد را بوسیله تأمل و تفکر و دعا و نماز و سنجش کارهای خویش باید در دل کودک جای داد. سرانجام این نکته را باید گفت که بعقیده کمنیوس تمام درس ها را باید بیکدیگر مربوط ساخت نه اینکه هر کدام را از دیگران بکلی مجزا نمود.

درباب کیفر دادن کمنیوس میگوید که غرض اصلی بر گشت نکردن تقصیر و

خطاست و تنها باید در مورد **کارهای ضد اخلاق** بکار برده شود نه هنگامی که شاگرد در فرا گرفتن درس قصور نموده است.

رویه مرفته کمیونس نخستین پیشوای اصلاح فرهنگ و مؤسس و موجد نظریات تازه راجع بآموزش و پرورش عصر جدید است. بیکن و دیگر طرفداران جنبش علمی و حقیقت جویان از راه حواس و نظر راجع بآموزش و پرورش داشته اند یکی تدریس مختصری از کلیه علوم و دیگری پیروی از طبیعت. کمیونس علاوه بر تدوین و تشریح این دو نظر، نظر سومی بر آن اضافه کرد و آن تولید ایمان است در کودک. آموزش باید همگانی و مطابق با طبیعت اطفال باشد. پرورش تن و تربیت حواس باید جزو برنامه و تمام مواد بایکدیگر پیوستگی داشته باشد.

غیر از نفوذی که کمیونس بواسطه کتب درسی زبان لاتین در آموزشگاههای عصر خود کرد تأثیر دیگری در آنها نداشت لیکن اصولی که ذکر کرد پایه آموزش و پرورش در کشورهای متمدنی است و در عقاید دانشمندانی که بعد از او آمدند مانند پستالزی و هربارت و فربل اثرات فراوان داشت.

در دبستانها جنبش حقیقت جوئی جز در آلمان تأثیر محسوسی

نکرد. در آلمان در سده هفدهم آموختن زبان مادری رواج

پیدا کرد - آموزش همگانی و اجباری آغاز شد - مقدمات

علوم طبیعی علاوه بر خواندن - نوشتن - حساب - تعلیمات

دینی و موزیک در دبستانها تدریس گردید. از نیمه قرن هفدهم در آموزشگاههایی که برای اشراف تأسیس کردند علوم طبیعی و پرورش تن را در برنامه وارد نمودند و در اواخر سده مذکور در ژیمنازها هم متداول گردید.

در دبیرستانهای آلمان در نیمه قرن هیجدهم آموختن زبان مادری و علوم طبیعی

نخست در برلن سپس در نقاط دیگر معمول شد تا بتدریج در اواخر قرن مذکور

دبیرستانهایی بنام رئال شوله^(۱) برپا گردید که هنوز هم جزو سازمان فرهنگ آلمان

تأثیر جنبش
حقیقت جوئی
در مدارس

است. در این دبیرستانها زبان فرانسه - اندکی لاتین - زبان مادری - تاریخ - جغرافیا - هندسه - مکانیک - معماری و علوم طبیعی را میآموزند.

در انگلستان در ۱۶۶۵ دبیرستانی بنام آکادمی که میلتن پیشنهاد کرده بود برپا شد و پس از چندی در امریکا از نیمه قرن هیجدهم مانند آنرا باز کردند. در صورتیکه مطابق نظر میلتن در آکادمی لاتین و یونانی و عبری را میآموختند در اثر جنبش حقیقت جویان زبان مادری بسیار اهمیت پیدا کرد و علوم طبیعی و ریاضی و تاریخ و جغرافیا نیز تعلیم داده شد.

دانشگاهها همانطور که بسیار محتاط و ملاحظه کار بودند و علیرغم آنکه زبان و ادبیات یونان و روم بواسطه جنبش فرهنگ پثر و هی در آنها وارد شد همانطور نیز پس از دو قرن که بدانها خوی گرفته بودند حاضر نبودند آنها را بامواد دیگر عوض کنند یا ساعاتی هم برای دروس جدید بویژه علوم طبیعی منظور دارند. باینهمه در آلمان در اواخر قرن هیجدهم دانشگاهها علوم طبیعی را داخل برنامه نمودند.

در کیمبرج زمان استادی نیوتن در نیمه دوم قرن هفدهم علوم طبیعی و ریاضی جزو دروس شد ولی تا اواخر قرن نوزدهم علوم طبیعی مقامی را که شایسته است در آنجا نداشت. در اکسفورد تا بامروز زبان و ادبیات یونان و روم بزرگترین اهمیت را دارد و توجهی که بدین مواد میشود بعلوم طبیعی و ریاضی نمیشود. لیکن دانشگاههایی که از طرف شهرهای لندن و لیورپول و منچستر و برمنگهام برپا شد در نیمه دوم قرن نوزدهم پیروی از حقیقت جویان کرده و کرسیهای متعدد برای شعب علوم برقرار و دائر نموده اند.

فصل هفتم

ورزش ذهنی^(۱) - بسط قوای فکری

فلسفه تعلیم زبانهای باستانی (لاتین و یونانی)

چنانکه در فصل پنجم مذکور افتاد در نتیجه جنبش دینی زبان لاتین که تا قرن شانزدهم در کلیساها برای آداب مذهبی بکار میرفت در ممالکی که مذهب پرتستان را پذیرفتند منسوخ گردید و زبان مادری جای آنرا گرفت. در فصل ششم نیز گفته آمد که نویسندگان و دانشمندان اروپا بتدریج زبان ملی را در تدریس و تألیف و تحریر بکار بردند بطوریکه در قرن هفدهم میلادی زبان علمی و فلسفی انحصار بزبان لاتین نداشت و دیگرچندان در زندقانی مورد حاجت نبود و نمیتوانست اهمیت سابق را در بر نامه مدارس داشته باشد.

از طرف دیگر در قرن هفدهم تحصیل و تدریس زبان لاتین در نتیجه جنبش فرهنگ پشروهی مدت دو یست سال ریشه دوانیده و برای تعلیم آن برنامه ها و روش ها و کتابها تهیه شده بود که تا آن تاریخ برای هیچ رشته دیگر از برنامه سابقه نداشت. معلمین مدارس و مؤلفین باین برنامه ها و طریقه ها خوی گرفته بودند و ممکن نبود باسانی از آن صرف نظر کنند و زبان لاتین از برنامه مدارس حذف گردد. این بود که عده ای در صد برآمدند فلسفه ای برای حفظ زبان لاتین در برنامه پیدا کنند و از اینجا نظریه ورزش ذهنی و بسط قوای فکری بوجود آمد.

Formal Discipline (۱)

اساس نظریه

اساس نظریه مذکور براینست که در آموزش و پرورش طریقه یاد گرفتن مهم است نه موضوعات و مطالبی که فرامیگیرند. در هر رشته مخصوصاً در امور فکری چنانچه کاری نیکو بر گزیده

شود و خوب تمرین گردد در انسان نیروئی تولید میکند که در اغلب موارد دیگر ممکن است آن نیرو را بکاربرد و برای حل مسائل و مشکلات دیگر از آن استفاده کرد. بعبارت دیگر چنانچه يك يا دو ماده كاملاً آموخته و فرا گرفته شود فایده و ارزشش بیشتر است تا عدد زیادی از مواد که همان اندازه صرف وقت لازم داشته باشد. بعقیده طرفداران نظریه مذکور موادی چون ریاضیات و منطق و زبانهای باستانی لاتین و یونانی برای تربیت و بسط قوای فکری بویژه حافظه و استدلال اهمیت فوق العاده دارد خواه مواد مذکور در زندگی گانی مورد حاجت باشد یا نه - خواه شاگرد بتواند آنها را یاد بگیرد و بکار برد یا نتواند زیرا توانائی و نیروئی که برای کامیابی و توفیق در هر شغل و کاری لازم است حافظه و قوه استدلال است.

بنابراین مطابق نظریه مذکور غرض عمده از آموزش و پرورش این است که ذهن توسعه حاصل کند و قوای فکری منبسط گردد نه اینکه فقط معلوماتی بدست آید و اطلاعاتی کسب شود.

علل پیدایش نظریه

علاوه بر دلایلی که ذکر شد جنبش حقیقت جوئی و نهضت علمی اهمیت خاصی بمعنی و موضوعات تدریس و مواد تحصیلی میداد و آنرا برای تعلیم و تربیت مهم میدانست نه طریقه

فرا گرفتن را بنابراین طرفداران تعلیم زبان لاتین برای دفاع از بر نامه و روشی که بدان خوی گرفته بودند نظریه ورزش ذهنی و بسط قوای فکری را عنوان کرده آنرا بعالم آموزش و پرورش عرضه داشتند.

کسانی نیز که از احاطه مذهبیه آموزش و پرورش را وسیله جلوگیری از وسوسه شیطان و هوای نفس میدانستند از طرفداران نظریه مذکور بودند زیرا تقویت عقل و بسط قوای فکری را در اخلاق انسان مؤثر می شمردند و بهمین سبب بود که کلیسا

با پیشوایان جنبش علمی چون دکارت و بیکن و کمنیوس مخالفت ورزید و آنها را متهم به لامذهبی و انکار خدا نمود.

روان شناسی نیز نظریه ورزش ذهنی و بسط قوای فکری را تأیید میکرد زیرا در آن زمان معرفت النفس ارسطو متداول بود که برای انسان قوای متعدد چون قوه استدلال و متخیله و حافظه قائل است و در قرون وسطی برای پرورش هر یک از این قوا مواد معین از برنامه و طریقه‌های مخصوص تعلیم مقرر شده بود و این عمل با نظریه مذکور مطابقت داشت.

نخستین عیب نظریه ورزش ذهنی اینست که طرفداران آن

محاسن
و معایب نظریه
احتیاجات زندگانی را رعایت نمیکند و موادی که برای
مشاغل گوناگون لازم است نمی‌آموزند بلکه معتقدند

نیروئی که بواسطه تربیت قوای فکری در مدرسه حاصل می‌شود برای تمام امور کافی است. دومین عیب اینست که استعداد و ذوق شاگردان مورد توجه نیست زیرا عده زیادی از اطفال و جوانان بالطبع قادر بیاد گرفتن زبان لاتین و یونانی و ریاضیات نیستند یا عشقی بفراموشی آنها ندارند بنابراین از نعمت تربیت محروم میشوند و بمقامی که استعداد دارند نمیتوانند نائل گردند.

حسن عمده نظریه اینست که چون برنامه آن از مواد مجرد و موضوعات فکری تشکیل یافته برای تربیت عده محدودی از جوانان که از طبقات عالیه مردم و دارای هوش سرشارند بسیار سودمند است و آنها را برای مشاغل و مناصبی که بامطالب نظری (مانند یزدان شناخت - حقوق - زبان) ارتباط دارد پرورش میدهد. البته در قرن هفدهم که هنوز حکومت ملی بوجود نیامده بود و کسی بفکر تربیت توده خلق نبود عیبی در منحصربودن تعلیم و تربیت مذکور بطبقه اشراف محسوس نمیگردید و استعدادهای گوناگون طبقات محروم از تحصیل و حاجات آنها اساساً مورد عنایت نبود.

حسن دیگر اینست که اعمال نظریه مذکور باعث پرورش و بسط قوه دقت و تمرکز عقل است منتها چون قوه مذکور فقط صرف فراموشی زبان لاتین و حقوق و

یزدان شناخت میشود و فواید آن عاید عده محدودی تحصیل کرده و روشن فکر میشود و طبقات مختلف ملت از آن سودی نمی‌برند.

صرف نظر از مراتب مذکور از تمام موادی که در مدارس می‌آموزند از لحاظ عمل بعضی از مواد نسبت بمواد دیگر دارای ارزش بیشتری است چنانکه مثلاً حساب و زبان مادری چون بعد از ختم دوره آموزشگاه در تمام کارهای زندگی مورد استفاده قرار میگیرد دارای قدر و مقام عالی‌تری است و میتوان آنها را لااقل در ردیف مواد برنامه طرفداران ورزش ذهنی بشمار آورد.

بالاخره باید در نظر داشت که هر يك از مواد بر نامه از لحاظ ورزش کلی ذهن دارای ارزش است ولی این ارزش منحصر بزبان لاتین نیست و نیروئی که از فرا گرفتن السنه باستانی حاصل میشود نمیتوان در تمام موارد بکاربرد و بر خلاف آنچه طرفداران ورزش ذهنی گفته‌اند چنانچه ماده‌ای در زندگی گاهی بکار نیاید و مورد استعمال پیدا نکند چندان ارزشی دارا نیست.

جان لک (۱) لک مربی ولله یکی از اشراف بزرگ انگلستان بود و شاید (۱۶۳۲-۱۷۰۴) مهمترین حکیم و دانشمند انگلیسی باشد که در باب تعلیم و تربیت کتاب نوشته است. وی نماینده طرفداران ورزش ذهنی و بسط قوای فکری است ولی نظریات او بمراتب وسیعتر از عقاید جمهور و مدرسین عادی طرفداران مذکور است.

لک

(۱۶۳۲-۱۷۰۴)

لک فلسفه خود را در کتاب موسوم به «تحقیق درباره خرد آدمی» (۲) بیان داشته و معتقد است که ذهن انسان در آغاز مانند صفحه سفیدی است بدون نقش - معلومات انسان از خارج از راه حواس بدست می‌آید و نتیجه تجربه و آزمایش و ادراک عقل است که بالاخره در صفحه مذکور نقش می‌بندد. وقتی انسان تجربه‌هایی

John Locke (۱)

Essay Concerning the Human Understanding (۲)

کرد و احساساتی از محیط خارجی برای او حاصل شد از راه تعقل، فکر و قضاوت او صورت میگیرد و این عمل نه از طریق پرورش حواس بلکه از راه ورزش ذهنی مخصوصاً عقل و قوه استدلال بسط و توسعه پیدا میکند.

در کتاب دیگر موسوم به «راهنمای خرد»^(۱) لك نشان میدهد که ذهن انسان از راه چنان ورزشی توسعه می یابد که تمام قوای روحی او را نیرومند سازد و ورزش مذکور تنها از طریق تحصیل و قرائت و مطالعه کتاب بدست نمی آید بلکه از راه تفکر و تعقل حاصل میشود.

درباب تعلیم و تربیت لك نظریات خود را در کتابی بیان کرده بنام «چند اندیشه درباره آموزش و پرورش»^(۲) که بسال ۱۶۹۳ انتشار یافته است. کتاب مذکور از آثار مهمی است که در باب تعلیم و تربیت نگارش یافته و جا دارد که خلاصه ای از آن در اینجا عرضه شود.

بعقیده لك آموزش و پرورش راسه بخش است: بدنی - اخلاقی - فکری. بنابراین منظور از تعلیم و تربیت سه چیز است: نیرومندی تن - فضیلت - دانش. تندرستی و نیرومندی تن اساس است و همینکه این منظور حاصل شد باید بترتیب بدو منظور دیگر پرداخت.

کتاب مذکور با این جمله آغاز میشود: «عقل سالم در بدن تربیت بدنی»
سالم تعبیر کوتاه و ای کاملی است از سعادت مندی و خوشی در این دنیا. کسی که این دورا دارد چیز مهمی باقی نمی ماند که بتواند آرزو کند و کسی که یکی از این دورا فاقد است چیز مهمی را دارا نیست.»^(۳) لك درباره تربیت بدنی بحث مفصل نموده و معتقد است که لباس کم و گشاد - رختخواب سخت و خشن - هوای آزاد - خوراك ساده - اسب سواری و شمشیر بازی و کشتی برای پرورش طفل و معتاد

Conduct of the Understanding (۱)

Some Thoughts Concerning Education (۲)

(۳) سطور مذکور این جمله ها را از مناجات خواجه عبدالله انصاری (متوفی در ۴۸۱

هجری - مطابق ۱۰۸۸ میلادی) بیاد می آید: «الهی، آن را که عقل ندادی چه دادی؟ و آن را که دادی چه ندادی؟»

ساختن او با انضباط و تحمل سختی باید در نظر گرفته شود.

در اینجا لك تربیت را از تعلیم باز می‌شناسد و دامنه پرورش را

بسیار وسیع‌تر از آموزش میداند. بعقیده او آموزش فقط

وسیله‌ای است برای تربیت فکری و پرورش باید ورزش ذهنی

تربیت اخلاقی

و بسط قوای فکری را تأمین کند.

منظور از تربیت اخلاقی باید فضیلت باشد و برای رسیدن باین مقصود لك طبق سطور

ذیل راهی نشان می‌دهد که حاکی از وحدت نظر او با طرفداران ورزش ذهنی است:

«همان گونه که نیرومندی تن مخصوصاً از عادت بسختی و تحمل شدائد بدست

می‌آید همان‌طور نیز نیرومندی ذهن حاصل میشود.

اصل و اساس فضیلت در اینست که انسان بتواند هوا و هوس را از خود دور سازد

و فقط از عقل و دستورات آن پیروی کند و امیال خود را تابع عقل نماید و او این‌که هوس

او بطرف دیگر متمایل باشد... **قوة جلو گیری از هوا و هوس در نتیجه عادت**

بدست می‌آید و بهبودی می‌یابد و عادت نیز از طفولیت از راه عمل ایجاد میشود..

و از وقتی که کودک در گهواره است این اعتیاد باید آغاز شود...

بنابر این فضیلت از راه عادت نیکو و عادت نیکو از راه انقیاد هوا و هوس بوجود

می‌آید. برای نیل بمقصود باید حتی الامکان معتاد شدن با خلاق حسنه را برای اطفال

مطبوع ساخت و شدت زیاد روا نداشت و به تنبیه بدنی توسل نجست.

از طرف دیگر باید متذکر بود که سر هر گونه موفقیت در آموزش و پرورش

در اینست که از غرائز نکوهیده و شهوات طبیعی جلو گیری شود و انسان بنظارت و تسلط

بر هوا و هوس معتاد گردد و بخویشتن داری خوی گیرد.

در بحث از تربیت فکری لك بیشتر هم خود را صرف مواد

تحصیلی و برنامه می‌کند و در این قسمت با پیشوایان جنبش

علمی هم آواز و مانند کمنیوس معتقد است که مختصری از

کلیه علوم در آموزشگاهها تدریس شود و فواید عملی آنها خاطر نشان گردد. زبان لاتین

تربیت فکری

را پس از آموختن زبان مادری و زبان نزدیکترین همسایه باید بحکم لزوم بیاموزند. روش آموختن باید دلکش و دلپسند باشد. معلومات از راه مشاهده و آزمایش در ذهن کودک نقش بندد.

در قسمت برنامه نیز نظریه لك با طرفداران ورزش ذهنی و بسط قوای فکری شبیه وحا کی از اینست که تمام مواد تحصیلی باید تابع منظوره‌های اخلاقی باشد یعنی برای این مقصود تعلیم شود که طفل را معتاد به اخلاق نیکو سازد و از حرکات زشت احتراز جوید و بر غرائز نکو هیده تسلط و تفوق حاصل کند.

در کتاب راهنمای خرد نیز معتقد است که مقصود از تربیت فکری ایجاد عادت‌هایی است در ذهن اطفال که قوای فکری و فعالیت دماغی آنها را افزایش دهد. این عادت‌ها نیز از راه ورزش ذهنی بوجود می‌آید چنانکه در کتاب مذکور مینویسد:

«قوای روحی ما بهمان طریق بهبودی می‌یابند و برای ما مفید واقع میشوند که قوای بدنی. اگر بخواهید مردی بنویسد یا نقاشی کند - بر قصد یا خوب شمشیر بازی کند یا هر کار دستی دیگر را با چابکی انجام دهد باید بگذارد حرکت و فعالیت کند به تردستی و زرنگی بپردازد. هیچ کس از او انتظار عملیاتی ندارد مگر اینکه بآنها عادت کرده و وقت و همت خود را صرف معتاد ساختن دست و اندام خود بحرکات لازم نموده باشد. همینطور در مورد ذهن اگر بخواهید مردی خوب استدلال کند باید او را بموقع باین کار معتاد سازید و ذهن او را به ملاحظه روابط افکار و تصورات ورزش دهید....»

در کتاب مذکور برای ریاضیات اهمیت مخصوصی قائل است زیرا این ماده قوای فکری را نیکو بسط و پرورش میدهد.

نظریه ورزش ذهنی در انگستان در مدارس صرف و نحو و «آموزشگاههای همگانی» معمول و رایج بود معذالك لك مدارس اخیر الذکر را مورد انتقاد قرار داد زیرا در آنها بمواد اهمیت داده میشد که دارای ارزش نبود و وسایلی

نظریه
ورزش ذهنی
در کشورها

در تعلیم بکار میرفت (مانند ترجمه لاتین با انگلیسی و بالعکس) که بسیار محدود بود و در شاگرد قوه و قابلیت ایجاد میکرد که شایان توجه نبود. تنبیه بدنی برای هر قصور و خلافی معمول بود. تمام شاگردان

مدرسه مجبور بودند فرمان ها و دستورات شاگردان آخرین کلاس (کلاس ششم) را گردن نهند مثلاً اطاق آنها را تمیز کنند - چاشت آنها را تهیه نمایند - بخاری آنها را روشن کنند و همه این مطالب نشان میدهد که در اجرای نظریه ورزش ذهنی نکات قابل انتقاد وجود داشت.

مهر آموزشگاه صرف ونحو لوث Lowth که در ۱۵۵۲ ادوارد ششم پادشاه انگلستان تأسیس کرده است

بالای تصویر شعار مدرسه بدین مضمون بزبان لاتین حک گردیده: هر کس از چوب زدن کودک خود داری کند دشمن او است.

از لحاظ تربیت فکری برنامه «آموزشگاه های همگانی» که بهترین نماینده تعلیم و تربیت انگلیس بین ۱۶۵۰ و ۱۸۵۰ بود

بسیار ناقص و عبارت بود از مقداری صرف ونحو و شش تا نه سال انشاء لاتین و یونانی و نوشتن شعر لاتین و تمام منظور این بود که شاگردان از ادبیات روم و یونان متمتع و بهره مند شوند. فقط در وسط قرن نوزدهم زبانهای خارجه و علوم طبیعی وارد آموزشگاه های مذکور گردید.

در دانشگاه های انگلستان نیز نظریه مذکور رواج داشت چنانکه تا نیمه قرن نوزدهم دروس اساسی آنها عبارت بود از زبان و ادبیات روم و یونان و ریاضیات و بهمین دلیل چنانکه بعداً ملاحظه خواهد شد هیچیک از دانشمندان طبیعی بزرگ انگلیس در آن قرن رابطه ای با دانشگاه نداشتند و همین مسئله محدودیت برنامه آنها را

روشن و آشکار میسازد.

در آلمان ژیمنازهایی که در آلمان در قرن شانزدهم بوجود آمده و در فصل پنجم توصیف شد بهترین نوع مدارس است که از نظریه ورزش ذهنی پیروی میکنند. اسم آنها نیز حکایت از ورزش ذهنی میکند و از یونان باستان اقتباس گردیده - منتها در یونان ابتدا برای ورزش بدنی بود سپس ورزش ذهنی تخصیص یافت. جنبش علمی نیز تا پایان قرن هفدهم در آنها تأثیری نکرد.

در نیمه قرن هیجدهم نهضتی بنام فرهنگ پروهی نوین بظهور پیوست که تعلیم زبان و ادبیات یونان را برای پرورش شخصیت و روحیه ملی تأکید کرد و زبان لاتین را در درجه دوم قرار داد ولی واکنشی که پس از سقوط ناپلئون و پیروزی محافظه کاران و طرفداران کلیسا در ۱۸۱۵ روی داد در مدارس منعکس شد و مجدداً نظریه ورزش ذهنی تفوق حاصل کرد و تا کنون باقی است.

در فرانسه علاوه بر مدارس یسوعیها و ژانسنی ها که نظریه ورزش ذهنی در آنها مستقر و پایدار بود وقتی لیسه ها تأسیس گردید شعبه خاصی برای تعلیم لاتین و یونانی بوجود آمد و در دو شعبه دیگر تعلیم لاتین با زبان خارجه و علوم طبیعی و ریاضی توأم گردید و باوجود اصلاحاتی که در دبیرستانهای مذکور در قرن حاضر بعمل آمده هنوز ورزش ذهنی در شعبه ای از آنها باقی و برقرار است.

در امریکا پس از انقلاب ۱۷۷۶ و اعلام استقلال امریکا مدارس صرف و نحو که پیرو ورزش ذهنی بود بتدریج از میان رفت و بجای آنها مطابق نظری که میلتن پیشنهاد کرده بود آکادمی تأسیس گردید و تا نیمه قرن نوزدهم علوم طبیعی و اجتماعی در برنامه دبیرستانها و کالجها استقرار پیدا کرد. وقتی برنامه انتخابی (۱) در مدارس

(۱) برنامه انتخابی برنامه ای است که شاگرد در آغاز هر سال تحصیلی برای خود انتخاب میکند. عموماً دو سوم مواد تحصیلی دبیرستان و کالج (مانند زبان انگلیسی - تاریخ و جغرافیای امریکا) اجباری است و همگی ناگزیرند آنرا بیاموزند ولی در انتخاب يك سوم دیگر آزادند و میتوانند مطابق ذوق و شوق خود از میان مواد متعددی که تدریس میشود با مشورت معلمین آنچه را مایلند برگزینند و در ظرف سال بتحصیل آن پردازند

فصل هشتم

طبیعت دوستی

روسو (۱)

جنبش سده پانزدهم (رنسانس) - تجدد دینی قرن شانزدهم - جنبش حقیقت جوئی و دیگر جنبش هائی که پدید آمد مانند جنبش طرفداران پیراستن کلیسا (۲) در انگلستان، همه سرکشی هائی بود که در کشورهای مختلف اروپا بر ضد استبداد دولت و ستمگری کلیسا بروز کرد.

در سده هیجدهم بر ضد دوقوه مذکور طغیان دیگری بظهور پیوست که فوق نهضت های پیشین بود و نیروی دولت و کلیسا را درهم شکست و افراد توده را پیش آورده تقویت کرد و اهمیت بسیار برای هر فرد قائل شد. هر يك از طبقات توده تصور کرد غیر از فرد و حق وی قوه دیگری وجود ندارد در صورتی که افراد برهبری و راهنمایی نیاز دارند تا حقی که بدست آورده اند محفوظ ماند ورنه هرج و مرج روی میدهد

Jean Jacques Rousseau (۱)

(۲) Puritanisme طرفداران پیراستن کلیسا در انگلستان متمایل به کالون بوده و معتقد بآداب و رسوم مذهبی مانند پوشیدن جبه برای اعمال دینی و نصب تمثال و مجسمه اولیای دین در کلیسا نبودند و بهمین جهت در نیمه دوم قرن شانزدهم فرقه مخصوصی تشکیل دادند که اعضایش بر ریاضت و تدین و تقدس مشهورند: بواسطه شکنجه و آزاری که از عمال ملکه الیزابت رئیس کلیسای رسمی انگلیس دیدند عده کثیری در آغاز قرن هفدهم بامریکای شمالی مهاجرت کردند.

و در این حال حقوق افراد پایمال میشود. قرن نوزدهم جنبش و طغیان مذکور را تحت نظم در آورد و فرد را تابع اراده جامعه (که از همان افراد تشکیل شده است) قرارداد و بدین ترتیب وسایل و مقدمات پیشرفت تند اروپا را فراهم ساخت.

طغیان سده هیجدهم بدو دوره تقسیم میشود. در نخستین نیمه قرن جنبش بر ضد کلیسا و استبداد فکری و روحی بود و در نیمه دوم بر ضد دولت و برای بدست آوردن حقوق بشر.

در دوره نخست که معروفست بعصر روشنائی، اشخاصی مهم و بیا نفوذ مانند لك در انگلستان و ولتر^(۱) و نویسندگان دائرة المعارف^(۲) در فرانسه چون دیدرو^(۳) و دالامبر^(۴) عقاید سخیف و اوهام و خرافات مذهبی را هجو کرده و سالوسی و ریا کاری و عوام فریبی و فساد اخلاق روحانی نمایان را شدیداً انتقاد نمودند و در نوشته‌های خویش عقل بشر را راهنما شمردند.

در دوره دوم نویسندگانی بظهور پیوستند که از مهمترین آنها مونتسکیو^(۵) (۱۷۵۵-۱۶۸۹) بود که در ۱۷۲۱ نخستین تألیف مهم خود را بنام «نامه‌های ایرانی»^(۶) منتشر و در آن فرض کرد دو تن ایرانی در اروپا مشغول سیاحت بوده مشهودات و عقاید خود را با انتقاد از اوضاع اجتماعی و سیاسی فرانسه بدوستان خود مینویسند. کتاب مذکور که حاوی ۱۶۱ نامه است بسرعت مشهور شد و مایه توفیق و مسرت مونتسکیو گردید در ۱۷۴۸ پس از بیست سال زحمت شاهکار بزرگ خود را بنام روح قوانین^(۷) انتشار داد.

(۱) Voltaire (۱۷۷۸-۱۶۹۴)

(۲) Les Encyclopédistes

(۳) Diderot (۱۷۸۴-۱۷۱۳)

(۴) D' Alembert (۱۷۸۳-۱۷۱۷)

(۵) Montesquieu

(۶) Lettres persanes

(۷) کتاب مذکور بسال ۱۳۲۲ شمسی در تهران توسط آقای علی اکبر مهتدی به فارسی

ترجمه و بوسیله چاپخانه مجلس طبع گردیده است.

در این کتاب از فلسفه وضع قانون و تأثیر آن در اجتماع و ارتباط آن با محیط و اخلاق و کلیه شؤون زندگی بحث میکند و محاسن حکومت مشروطه را که در آن زمان در انگلستان برپا بود با فساد حکومت استبدادی که در فرانسه وجود داشت مقایسه مینماید و مبانی و اصول حکومت را تشریح و توصیف میکند. بهمین جهت روح قوانین در نزد عموم مطبوع افتاد و از نویسندگان تشویق و تقدیر بعمل آمد و در افکار بزرگان اروپا و امریکا و طبقات تحصیل کرده تأثیر زیاد کرد و آزادیخواهان از آن بهره وافر بردند و در فراهم کردن مقدمات انقلاب فرانسه یکی از عوامل مؤثر شد.

در دوره مذکور مهمترین شخصی که برخاست و علمدار توده شد روسواست که طبیعت دوستی^(۱) را مرام و مسلک خود اعلان کرد. بموجب این مسلک عقل بشر نمیتواند همیشه راهنمای وی باشد بلکه بهترین رهبر احساسات و عواطف اوست که مظهر واقعی طبیعت می باشند. روسو بواسطه عواطف شدیدی که داشت از راه همدردی نسبت به مردم بر ضد نامساواتی که در میان طبقات خلق مشاهده میکرد قیام نمود و ایمان خود را نسبت به طبیعت انسان و توده مردم و کفایت استعداد آنان در تعیین سرنوشت خویش اظهار داشت. از اینرو میتوان وی را نخستین پیشوای معتقد به حکومت ملی در اروپا دانست. نفوذ او در آموزش و پرورش باندازه ای است که آشنائی بزندگان و آثار او ضروری است.

ژان ژاک روسو (۱۷۷۸-۱۷۱۲) در ژنو از شهرهای سویس
زندگانی روسو که مرکز کالون و مذهب پرستان است بجهان آمد. پدرش ساعت

ساز و اصلاً فرانسوی و شخصی خوش گذران بود و نسبت به پرورش فرزند دلبستگی زیاد نداشت. مادرش که زنی بسیار حساس بود هنگام زادن او در گذشت. پرورش او بدست عمه صورت گرفت. از هشت تا ده سالگی در دهکده ای نزدیک ژنو تربیت یافت و عشق طبیعت که از زیبایی زادگاه او ایجاد شده بود نیرو گرفت. تا سن شانزده

سالگی بی‌مربی و سرپرست درسویس بسربرد سپس بجهان گردی پرداخت. مناظر
فرح بخش ساوا (۱) که گذر گاهش بود دروی تأثیر فراوان نمود. در تمام این مدت
برای گذران بنو کری و پست‌ترین خدمات اشتغال جست و با بینوایان و ستم‌دیدگان
تماس پیدا کرد و از حال آنان آگاه شد.

سرانجام خود را بیپاریس رسانید و در آنجا رحل
اقامت افکند.

روسو

(۱۷۱۲-۱۷۷۸)

بنابر آنچه گذشت نخستین بخش زندگانی

روسو را احساس و عاشق طبیعت و همدرد بینوایان
نمود. محیط آن زمان نیز عشق به طبیعت و
سادگی را تقویت میکرد چه در آن هنگام
استبداد فرمانروا و همه کارها در دست درباریان
بود. تقرب با آنان در سایه آئین و آداب و رسوم
ساختگی امکان پذیر میشد. بهمین جهت در

طبقات برجسته این تشریفات بحد کمال رسوخ داشت ولی برای آزاد مردان عذابی الیم
بود - بویژه که در برابر آنان تمام طبقات دیگر در زیر فشار و بیداد گری بودند و
میباستی همه رنج ببرند و نتیجه کار آنها بصورت باج و ساو عاید دسته‌ای تبه خوی
گردد. در چنین محیطی این عقیده پدید آمد که آداب و تشریفات تصنعی را انحراف
از طبیعت بوجود آورده است و در فوق تمام قوانین و مؤسسات قانون طبیعت قرار
دارد که با خواست خدایکی است. در این صورت روسو که هم حساس و طبیعت دوست
بود و هم نامعتاد بخویشتن داری و بی اختیار در اظهار نظر، پیش افتاد و آنچه خود
و دیگران حس میکردند به نیکوترین بیان تقدیر کرد و افکار انقلابی و طبیعی را
بروی کاغذ آورد و بدان صورت خارجی داد.

(۱) Savoie در جنوب شرقی فرانسه

نخستین آثار او در ۱۷۵۰ روسو رساله‌ای نوشت که بزودی موجب شهرت وی شد. سال قبل فرهنگستان شهر دیژن (۱) این موضوع را بمسابقه گذارده بود که «آیا پیشرفت دانش و هنر مایه تہذیب اخلاق شده است یا مورث تباهی آن؟» روسو با بیانی پر از صدق و صفا ظلم و فساد جامعه را معلول تمدن اعلام کرد و گوی سبقت را ربود. سه سال بعد در مسابقه دیگری که فرهنگستان مذکور راجع به «منشاء عدم مساوات میان بشر» ترتیب داد روسو فائق آمد. در مقاله‌ای که این بار نوشت بسط تمدن را موجب عدم تساوی ذکر نمود و اظهار داشت که تشخصات و تبعیضات از آنجا بوجود آمده و باعث پیدایش اصل مالکیت گردیده است. از این پس روسو از پاریس بیرون شد و در دهکده‌ای اقامت گزید و در ۱۷۵۹ رمان معروف «هلوئیز جدید» (۲) را نوشت. سه سال بعد کتاب قرارداد اجتماعی (۳) و کتاب مشهور راجع بآموزش و پرورش را بنام امیل (۴) انتشار داد که موجب شورش بزرگ در فرهنگ جهان شد و ملخص آن در اینجا ذکر میشود.

امیل امیل نام کودکی است که روسو مطابق نظریات خویش پرورش میدهد. از زمان تولد تا سن رشد. کتاب با این اصل اساسی آغاز میشود که «هرچه از دست آفریننده جهان بیرون آید نیکو است ولی همه چیز در دست مردمی تباه گردد» و به پنج بخش تقسیم میشود. چهار بخش نخست شرح پرورش امیل است در دوره‌های مختلف عمر و در بخش پنجم از وضع پرورش دختری گفتگو است که باید با امیل ازدواج نماید. مشخصات هر دوره از روی امیل و غرائز امیل معین میشود.

در بخش نخست تربیت امیل از هنگام زادن تا پنج سالگی تشریح شده است.

Dijon (۱)

La Nouvelle Héloïse (۲)

Contrat Social (۳)

Emile (۴) کتاب مذکور توسط شادروان غلامحسین زیر کزاده بفارسی ترجمه

و در ۱۳۲۸ جزء انتشارات دانشگاه تهران بطبع رسیده است.

در این دوره بیشتر میل او بحر کات و اعمال بدنی است و از این رو بایدش در محیط ساده و آزاد و سالمی قرار داد و البته چنین محیطی در دهکده فراهم میشود که هم در آغوش طبیعت است و هم دور از نفوذ و آثار تمدن. مادر باید ویرا شیر دهد. هیچ چیز چون لباس تنگ و دراز و کلاه و مانند آن نباید حرکات طبیعی او را مانع گردد. در گرمابه باید بدرجات مختلف آب معتاد شود. هیچ عادتی نباید در وجود او متمکن گردد زیرا عادت برخلاف طبیعت است. «تنها عادتی که باید بدان خوی گیرد اینست که معتاد به هیچ چیز نشود». اسبابهای بازی او نباید از سیم و زر و بلور و مانند آن باشد بلکه از محصولات ساده طبیعت چون شاخه درخت با گل و میوه - خشخاش و نظایر آن. باید با زبانی ساده و طبیعی با وی سخن گویند و نباید شتاب کنند تا زودتر بزبان آید. شماره و اژه هائی را که میداند باید محدود نگاهداشت ولی تمام آنها باید برای او بامعنی باشد بطور کلی در این دوره منظور از تربیت تنها این خواهد بود که **غریزه ها و امیال کودک که طبیعت نیکو است از بدی محفوظ ماند و برای حرکات و اعمال بدنی که خواهانست مقتضیات فراهم گردد.**

بخش دوم کتاب راجع است بدوره ای که از سن پنج آغاز و تا دوازده سالگی ادامه دارد. این دوره امیل است باشیاء دست زند - آنها را ببیند و رویهمرفته حواس خود را بکار برد. پس در این دوره **پرورش حواس او باید پرداخت** زیرا هر چه بذهن او میرسد از راه حواس است و نخستین آموزگار دست و پای او چشم است. برای رسیدن بدین مقصود امیل باید کم جامه دربر کند - آنچه میپوشد کوتاه و گشاد باشد - با سر باز بیرون رود و کلاه بر سر نگذارد - تنش بسرما و گرما آشنا شود و سختی و مشقت را تحمل نماید. در این دوره باید شنا کردن و جست و خیز نمودن و از دیوار بالا رفتن و کوه پیمائی را بوی آموخت. از راه حوادثی که طبیعت پیش میآید چشم و گوش را باید باندازه گرفتن و سنجش وزن و تخمین زدن بلندی و فواصل عادت داد. روسو معتقد نیست پیش از رسیدن بسن مقتضی مطالب بسیار بکودک آموزند

چنانکه در دوره دوم تاریخ و جغرافیا و زبان خارجه را که اطفال بدون فهمیدن بیاد میسپارند بیهوده میداند و تنها تعلیم خواندن را سودمند می‌شمارد.

زندگانی اخلاقی طفل از همین دوره آغاز میشود و از همین وقت است که شخصیت معین پیدا کرده آماده خوشبخت یا بدبخت شدن میگردد. روسو معتقد است که نباید در این دوره حال را فدای آینده نامعلوم کرد و کودک را در زنجیرهای گوناگون اسیر و بدبخت نمود بخیاں اینکه برای فردایش سعادت موهومی فراهم شود. پدر و مادر و معلم برای طفل باید حق شادی و سرور قائل شوند و مقتضیات خوشی و خرمی او را آماده سازند. ملاحظه کنید با چه قدرتی از این حق سخن رانده:

«کودکان را دوست بدارید. نسبت ببازیها ولذتها و غرائز آنان کمک کنید. کیست از شما که بعضی اوقات تأسف آن ایام را نخورده باشد که خنده بر لب فراوان و آرامش در روح حکمفرماست؟ چرا میخواهید این کودک را معصوم را از استفاده زمان کوتاهی که بزودی از دست میرود و برای آنها اینقدر گرانبهاست محروم کنید؟ چرا میخواهید این سالهای تند گذر را که نه برای آنان برگشت دارد نه برای شما از تلخی و درد پر کنید؟

ای پدران، آیا میدانید کی مرگ کودک شما را خواهد ربود؟ پس از حالا بواسطه محروم کردن آنها از دقایق کمی که دارند برای آینده خویش غم و اندوه فراهم نکنید بلکه بگذارید هر وقت میتوانند خوش باشند و طوری کنید که هر زمان پروردگار توانا آنها را بجهان دیگر خواست بدون چشیدن مره زندگانی دعوت وی را لبیک نگفته باشند» (۱)

چون در این سالها امیل ناچار با جامعه تماس و نزدیکی پیدا میکند عملاً باید معنی مال و مالکیت را بدو فهماند و از اخلاق و رفتار چیزی آموخت. درس اخلاق نباید از راه زبان و گفت و شنود تعلیم شود بلکه باید گذارد امیل نتایج کارهای خویش را شخصاً ملاحظه کند تا زمانی که بسن رشد رسید پی بمبانی اخلاق برد. اگر پنجره

یا اسباب آنرا شکست باید گذارد ناراحتی که نتیجه آنست بکشد. بجای اینکه ویرا برای دروغ گفتن تنبیه کنید یا پند و اندرز دهید پس از اینکه دروغ گفت چنین وانمود کنید که سخنش را باور ندارید. گر چه راست هم باشد. اگر بوته خربزه را کند تا برای خویش بجای آن لوبیا بکارد بگذارید باغبان بنوبه خود لوبیای او را بکند تا معنای مالکیت را دریابد.

بین سن ۱۲ و ۱۵ نیروی فکری کودک بیشتر از میل و غریزه اوست چه در این موقع کنجکاو بسیار راجع بفهمیدن آثار طبیعت و مطالب عقلی نشان میدهد. این دوره موضوع **بخش سوم کتاب و دوره کار و دانش آموختن است**. چون در مدت سه سال چیز زیادی نمیتوان آموخت روسو معتقد است بمطالبی اکتفا شود که سودمند باشد و از اینرو هر چه برای امیل نفهمیدنی و بی فایده است از بر نامه تحصیلات او حذف میکند و باقی میماند **علوم طبیعی** و درود گری و مبل سازی.

برای آموختن علوم طبیعی روسو طبیعی ترین روش را در این میدانده که از امیل پرسشهایی در حدود فهم او کنند و آزادش گذارند تا فکر کند و جواب گوید. معلوماتی که دارد نباید از راه تلقین معلم بلکه از راه تفکر و تفهم خود وی پیدا شود. علوم طبیعی را نباید بدو آموخت بلکه باید خود وی را بکشف آن واداشت و این نیز از کنجکاو امیل و دلبنده کردن وی بی پژوهش بدست آید. مثلاً برای آموختن جغرافیا و هیئت بجای اینکه کره و نقشه و وسایل دیگر بکار رود طبیعی تر آن است که امیل را بمشاهده برآمدن و فرورفتن آفتاب در فصلهای مختلف تشویق کنند و از مسائلی که راجع بمحیط و زندگی او پیش میآید استفاده نمایند. بگذارند در جنگل گم شود تا برای پیدا کردن راه قدر و قیمت و طریق بکار بردن نقشه را کشف کند. بوسیله آزمایش تأثیر گرما و سرما را در اشیاء ببیند تا از ساختمان و طرز کار میزان الحرارة آگاه شود.

روسو معتقد بکتاب درسی نیست زیرا این کتابها «یاد میدهند از مطالبی سخن برانیم که نمیدانیم چیست» و تنهایك کتاب را برای خواندن امیل بر میگزیند و آن کتاب

روبین سن کروزه (۱) است .

بخش چهارم امیل راجع است پیرویش او بین پانزده و بیست سالگی . در این دوره احساسات جنسی او ظاهر میگردد و باید ویرا تربیت و راهنمایی نمود زیرا اساس روابط اخلاقی و اجتماعی او در این مدت گذارده میشود . از این پس که امیل بمصاحبت نیازمند است تنهاییست و باید طرز زندگانی بادیگران را بدو آموخت - با اخلاق و بامهر و با ایمان بمبادی مذهبی بارش آورد . در اینجا نیز باید **طریق طبیعی** را بکاربرد امیل را باید گذاشت بامردم آمیزش کند و احساساتش را برانگیخت - چند بیمارستان و زندان بوی نشان داد تا از بدبختی و مصائب دیگران آگاه شود - ببردسی تاریخش و ادشت تازندگانی مردمان گذشته را بی دخالت هوا و هوس از مد نظر بگذراند - افسانه و داستان برای خواندن او معین کرد تا نتیجه کار زشت را در مردمان و جانوران ملاحظه کند .

در بخش پنجم روسو پیرویش دختری پرداخته که صفیه نام دارد و باید با امیل ازدواج کند . در اینجا زن را تنهامکمل طبیعت مرد میداند و برای او شخصیتی جداگانه قائل نیست . زنهارا باید مانند مردان جسماً تربیت کرد - نه از لحاظ رشد خود آنها بلکه از برای زیبائی و تولید کود کان نیرومند . از میل طبیعی آنها بآرایش باید استفاده کرد و بآنها درزی گری و قلاب دوزی و نقاشی و امثال آن را تعلیم داد . ساز و آواز و رقص را باید بآنها آموخت تا بتوانند جلب توجه از مرد کنند . از کودکی باید آنها را کاملاً فر مانبر دار و پارسا بار آورده و تربیتی اتخاذ کرد که بدون گله سختیها و نامالایمات

(۱) روبین سن کروزه Robinson Crusoe نگارش دفو De foe انگلیسی .

روبین سن کروزه در سفری که در دریاها میکند کشتی غرق میشود و او خود را بجزیره ای میرساند و در آنجا تمام وسایل زندگانی را برای خویش تهیه می کند . نیازهای آدمی و راه رفع آنها بنحو بسیار ساده ای در این کتاب بیان شده که برای کودکان فهمیدن آن بسیار آسان است . در نتیجه توصیه روسو چند کتاب دیگر بتقلید روبین سن کروزه در نقاط دیگر اروپا مانند آلمان و سوئیس نوشته شد .

ملخص کتاب روبین سن کروزه را آقای اقبال یغمائی (از ترجمه فرانسه آن) بفارسی نقل و در مرداد ۱۳۳۴ طبع کرده اند .

را تحمل کنند تا در صورتی که دوچار شوهر ناسازگاری شدند باوی سازش کنند.

در این کتاب پیشنهادهای غیرمنطقی و تضاد گوئی فراوان دیده میشود. روسو گاهی خوش بین و هنگامی بدبین است. جامعه را تباه میداند ولی بخوبی افرادی که آنرا تشکیل

محسنات و معایب کتاب

داده‌اند ایمان دارد. برای غریزه‌ها و واکنشهای امیل آزادی را لازم می‌شمارد ولی در عین حال از لایلهای سخن میراند که ویرا زیر نظر گیرد. با وجود تناقضهای مذکور امیل پیوسته یکی از کتابهای مهم و سودمند بشمار آمده است. افکار عالی و فلسفهای که در بسیاری از پیشنهادهاموجود است - حقایقی که متذکر شده - استمداد از احساسات کودک و شور و عشقی که در خلال سطور هویدا است همه دلالت بر طبع نقاد و وسعت ذهن روسو میکند و کتاب امیل را در ردیف بزرگترین کتب تربیتی قرار میدهد.

یکی از مهمترین مشخصات کتاب اینست که پیوسته بر ضد تربیت اجتماعی سخن میگوید و امیل را تا پانزده سالگی در آغوش طبیعت و دور از جامعه پرورش میدهد و تنها از سن مذکور ترتیبات و وسایل غیر عملی و انجام ناپذیر برای تماس نکردن وی با جامعه برمی‌انگیزد و فلسفه عمده این روش را بدی و تباهی جامعه قلمداد میکند. البته ممکن است جامعه بد و تباه باشد و یا متحجر بماند ولی همین جامعه است که نتایج تمدن بشر و ترقیاتی که در هزاران سال بدست آمده نگاهداشته و بما تحویل میدهد و نمیشود کودک را خارج از نفوذ آن نگاهداشت و از تمتعات آن بی بهره گذاشت. علت اظهار چنین عقیده‌ای آنست که روسو ملتفت اوضاع و احوال زمان خود بوده و مردم را نسبت بتشریفات و آداب و رسوم ساختگی و ظاهر سازی و تصنعات و سنن و سوابق زیاده از حد متمایل و معتاد میدیده و تنها راه درهم شکستن آنرا در این پنداشته که در عقیده خود افراط کند و راه مبالغه پیماید تا توجه همه را بسوی خود جلب کند و منظور خویش را پیش برد.

خلاصه افکار

روسو

افکار روسو را میتوان بترتیب زیر خلاصه و خاطر نشان کرد:

۱ - فهم و استدلال و پژوهش باید جانشین اقوال و آراء و

عقاید مشایخ و قدما شود .

۲ - بتدریج که قوای مدر که طفل رشد میکند تربیت باید باقوای مذکور و

استعداد ذاتی او تطبیق و سازگار شود .

۳ - در هر سنی از طفل اعمال و حرکاتی سر میزند که برای آن سن عادی و

طبیعی است و تربیت باید همان حرکات و اعمال را دنبال و از آنها استفاده کند .

۴ - تربیت بدنی و بهداشت باید در درجه اول اهمیت قرار داده شود .

۵ - تعلیمات ابتدائی باید بیشتر از راه محسوسات و بکاربردن حواس صورت گیرد

تا از راه حافظه .

۶ - در تعلیم و تربیت اتکاء زیاد بحافظه و فشار آوردن بر آن بکلی اشتباه است و

مانع رشد قوه تمیز و قضاوت و قوه استدلال کودک میشود .

۷ - نوع و طرز تعلیم یسوعیان و بحافظه سپردن شریعات باید متروک شود .

۸ - تحصیل یزدان شناخت و آموختن دقایق حکمت الهی مناسب با فهم و ادراک

و احتیاجات کودک نیست .

۹ - از علاقه و تمایلات و عشق طبیعی و کنجکاوی و حرکات طفل باید در تربیت

اواستفاده شود .

۱۰ - لازمه اعمال و حرکات طفل اینست که آنها را ظاهر و نشان دهد و بهترین

وسیله استفاده از اعمال مذکور محاوره و مکالمه و نوشتن و رسم و نقاشی و موسیقی و

بازی است .

۱۱ - تربیت نباید منحصر به تعلیم زبان و ادبیات بشود بلکه باید مبتنی بر

محسوسات و بیان مکنونات و استدلال باشد .

۱۲ - لازمه چنین تربیتی اینست که از کتاب طبیعت استفاده کند و جغرافیای

خانه و مسائل ابتدائی در علوم طبیعی و ریاضی مقام مهمی را حائز باشد .

۱۳ - هدف صحیح و مناسب تعلیم و تربیت آنست که طفل پیوسته در مد نظر باشد نه مواد برنامه - زندگانی در همین دنیا نه دنیای آینده - رشد قوه فهم و استدلال نه پر کردن حافظه.

۱۴ - تعلیم و تربیت باید جنبه های مختلف و متنوع داشته باشد تا استعداد طفل ظاهر و دروس محدود کلاس جبران و برای زندگانی و تحولات حیات آماده شود.

تأثیرات روسو علاوه بر شکستن قید و عادت مردم نسبت بآداب و رسوم صوری روسو تأثیرات بسیار در آموزش و پرورش نموده است. انتقادات شدید او موجب بیداری جامعه شد و در فرهنگ و مدارس بسیاری از عقاید او رسوخ کرد که اکنون نیز آشکار و هویدا است.

از لحاظ اجتماعی تبلیغات روسو راجع بآموختن هنر و کاردستی با افراد که آنرا در گذران مستقل کند و بواسطه فراهم شدن موجبات زندگانی نسبت بدیگران خوشبین و مساعد سازد باعث شد که دانشمندان آموزش و پرورش چون پستالزی (۱) و هربارت (۲) و فربل (۳) عقاید ویرا پسندیده از او اقتباساتی کردند و از آن پس مدرسه و تربیت بیشتر برای تأمین آسایش مردمی شد.

توجهی که اکنون در جهان به تربیت حرفه ای میشود - تعلیمات اخلاقی - پرورش اطفال ناقص کم و بیش از تعلیمات روسو در امیل اخذ و اقتباس گردیده است.

از لحاظ علمی چون روسو مخالف معلومات کتابی و تجربیات زمان پیشین بود و مشاهده و بررسی طبیعت را پیوسته تأکید میکرد و نسبت بدین امر مفصلاً و مشروحاً راه هایی در امیل پیشنهاد نمود کمک مهمی به ورود مواد علمی و تاریخ طبیعی در برنامه مدارس کرد.

Pestalozzi (۱)

Herbart (۲)

Froebel (۳)

از لحاظ روانشناسی عقیده روسو که آموزش و پرورش باید مطابق عشق و

ذوق طبیعی کودک باشد اهمیت بسیار داشت. در دیباچه امیل مینویسد:

«ما کودک را نمی شناسیم و چون نسبت بوی عقاید باطل داریم هر چه پیشتر میرویم از راه راست دورتر میشویم. خردمندترین ماها کسانی هستند که نیازسالامندان را در نظر میگیرند غافل از اینکه باید دانست کودک کان کدام دانش را توانائی پذیرفتن دارند. ما همیشه تصور میکنیم آدم کاملی در قالب طفل وجود دارد در صورتیکه باید دانست این موجود پیش از بزرگ شدن چیست... نخست باید شاگردان را کاملاً مورد بررسی قرار داد زیرا بدرستی راجع بآنها اطلاعاتی در دست نیست» (۱). بدین ترتیب روسو شخصی است که مطالعه در وجود کودک را که امروز از مسائل مهم تربیتی است در آن زمان پیش چشم داشته و اصل جدیدی در اصول تربیت وارد کرده است. بعلاوه بواسطه تقسیماتی که در سن امیل قائل شده نشان داده است که هر دوره از رشد طفل مشخصاتی دارد و باید مطابق مقتضیات آن دوره عمل کرد تا بحد تکامل رسد. تا زمان روسو کسانی که در فرهنگ صاحب نظر بودند این عقیده را داشتند که درس و تکلیف هر چه کمتر موافق ذوق کودک باشد و کودک هر چه کمتر بدان رغبت کند اهمیت و ارزش آن برای تربیت بیشتر است. روسو بطلان این عقیده را ثابت نمود و نشان داد که برنامه و روش آموختن باید بر حسب ذوق و شوقی که کودک در دوره های مختلف دارد معین گردد. بنابراین کنجکاوی و عشق طفل باید محرک او ب تحصیل باشد و از این حیث روسو راه را به پیروان هر بارت نشان داده است. پرورش تن و حواس که در دوره های نخستین رشد باید مورد توجه باشد تا اساس تربیت بعدی وی تأمین گردد نیز از عقاید بکر و بدیع روسو است و از این حیث در افکار پستالزی برای آموختن علم اشیاء و در نظریات فربل برای عمل و فعالیت اطفال در مدرسه تأثیر بسیار داشته است.

بطور کلی میتوان روسو را موجد جنبشهایی دانست که روانشناسی را در آموزش

و پرورش نوین پایه و اساس قرار داده روشهای تربیتی را بر عشق و کنجکاری و بکار انداختن فکر و حواس و بدن طفل گذاشته‌اند. بدیهی است روسواز راه علمی در احوال کودکان بررسی ننمود بلکه بواسطه مهر و عنایتی که بطفل داشت توانست خود را بجای وی تصور کند و از دریچه چشم او جهان را بنگرد. روش علمی در روانشناسی تنها از زمان هربارت آغاز شد که شرح آن بعد خواهد آمد.

چنانکه گفته شد روسو در تمام مسائل تربیتی تأثیر و نفوذ

انتشار عقاید

روسو

بسیار داشته و هزاران جلد کتاب برای رد و تصحیح و انتشار

عقاید او تا امروز طبع و نشر شده است. بیشتر جنبش‌های

جدیدی که در سازمان فرهنگ و روش آموزش و پرورش و برنامه تحصیلات پدید آمده منشاء و ریشه آن در کتاب امیل نمایان است و روسو است که از لحاظ فکر پیشرو دانشمندان و پیشوایان بزرگ چون پستالزی و هربارت و فربل و اسپنسر میباشد.

در فرانسه عقاید روسو در مدارس منتشر نشد ولی در درخواستهایی که مردم

هنگام شورش بزرگ ۱۷۸۹ راجع بآموزش همگانی مجانی و رسمی از دولت کردند و پایه بیشتر قانونها گردید نفوذ روسو کاملاً هویدا است.

در امریکا نیز افکار روسو موجب جنبشهایی شد که سرانجام منجر بتأسیس

آموزشگاههای همگانی مجانی بخرج دولت گردید. در آلمان انتشار عقاید روسو از همه جا روشن‌تر است چنانکه ذیلاً شرح آن خواهد آمد.

تحصیلات وی در دانشگاه لیپزیک در رشته یزدان‌شناخت بود **باسدو (۱)**

ولی در ۱۷۶۳ کتاب امیل چنانش مفتون ساخت که باصلاح **(۱۷۹۰-۱۷۲۳)**

آموزش و پرورش کمر بست. در ۱۷۶۸ بوسیله رساله‌ای که

راجع بمدارس نوشت و استمدادی که از بزرگان نمود مبلغ کافی برای طبع دو کتاب

گرد آورد و پس از شش سال کتاب درسی بعنوان «کار ابتدائی» (۲) و توأم با آن مجلد

(۱) Basedow

(۲) Elementarwerk

دیگری برای معلمان و اولیای کودکان بنام « کتاب روش »^(۱) طبع و نشر کرد. در این دو کتاب بخشی از نظریات کمنیوس چون آموختن زبان لاتین مندرج است ولی طبیعت دوستی روسو و عقاید وی در دیگر بخشها آشکار است.

بعدها نیز باسدو و چندتن از پیروان او کتابهای افسانه و داستان برای کودکان در حدود ذوق و فهم آنها بتقلید روبین سن کروزه که روسو سفارش کرده بود نوشتند. معروفترین این کتابها « روبین سن کروزه كوچك » و « روبین سن کروزه سويسی » نام دارد.

دیگر از اقدامات باسدو این بود که بدستکاری تنی از شاهزادگان آلمان موسوم به لئوپولد در شهر دسو^(۲) آموزشگاهی بنام مدرسه مردم دوستی^(۳) برپا نمود تا عقاید و نظریات خویش را در آن بکاربندد. شعار مدرسه این بود: « همه چیز از روی طبیعت ». برای اجرای این اصل فقط غرائز و ذوق و شوق طبیعی کودکان را راهنمایی میکردند نه اینکه در مقام خفه کردن و نابود نمودن آنها بر آیند. کودکان را مانند سالمندان نمی پنداشتند و روش آموختن را مطابق با درجه فکر آنها برمی گزیدند. برای ازبین بردن آئین و آداب و رسوم ساختگی که در آن زمان معمول بود (چنانکه مثلا کودکان را مانند سالمندان جامه برتن میکردند و بزلف آنها پودر و روغن میمالیدند و همان حرکات و تشریفات را از آنها انتظار داشتند) و برای نزدیک شدن بطبیعت جامعه ملوانان باشلوار فراخ و یخه بر گردان بکودکان پوشاندند و موی آنها را کوتاه کردند.

با اینکه باسدو معتقد بتعلیم و تربیت عموم مردم و مساوات بود معذلك شاگردان توانگر را از درویش جدا ساخت: توانگران را روزی شش ساعت دانش آموخت و دو ساعت بکار دستی و اداشت و درویشان را روزی دو ساعت بتحصیل گماشت و شش ساعت

Methodenbuch (۱)

Dessau (۲)

Philanthropinum (۳)

بکار دستی مشغول گرداند. با این حال بهمه آنها مطابق دستور روسو (در بخش سوم امیل) درود گری آموخت و ورزش و بازی نیز جزو برنامه بود.

باسدو برنامه مفصلی در نظر گرفته بود که بدستور تحصیلات کمینوس شباهت داشت. مهمترین وجه تشخیص مدرسه وی **رعایت ذوق و شوق کودک** بود که خود مایه بهبودی روش آموختن گردید. زبان خارجه و لاتین را از راه گفت و شنود و بازی و تصویر و نمایش و خواندن داستانهای دلکش میآموختند (مونتنی و لک و کمینوس نیز این روش را پیشنهاد کرده بودند ولی قبل از باسدو کاملاً بکار بسته نشده بود). حساب را بطریق ذهنی تدریس مینمودند و هندسه را بوسیله رسم اشکال. برای آموختن جغرافیا ابتدا از جغرافیای خانه آغاز میکردند.

آموزشگاه مردم دوستی شهرت بسیاریافت و اشخاص بزرگی چون کانت (۱) آنها بسیار ستودند. باسدو نظر بتندی اخلاق در سرپرستی آن باقی نماند و در ۱۷۹۳ تعطیل شد ولی مدارس متعدد مانند آن در کشورهای آلمان بوجود آمد که معروفترین آنها را معلمان آموزشگاه مردم دوستی و پیروان باسدو برپا کردند و نفوذ فراوان در فرهنگ آن زمان نمودند و محرك روش جدید تربیت گشتند بویژه موجب شدند که **کاردستی و تعلیمات فنی** نیز در دیگر کشورها چون فرانسه و سوئیس داخل برنامه شد. باین ترتیب طبیعت دوستی روسو و توجه او به هنر و کاردستی تا اندازه ای بصورت عمل در آمد و راه را برای پیشوایان آموزش و پرورش نوین که بعد آمدند مانند پستالزی و هر بارت و فربل باز کرد.

(۱) Kant فیلسوف نامی آلمان (۱۸۰۴ - ۱۷۲۴)

فصل نهم

توجه بروا نشناسی

در قرن نوزدهم چند تن از دانشمندان اروپا مسلك طبيعت دوستی روسو را دنبال کرده نظریات او را بکار بستند و در نتیجه توجه خاص بروانشناسی نمودند و پیشرفت بزرگ در آموزش و پرورش ایجاد کردند. نخستین پیشوائی که جانشین روسو شد و برای عقاید منفی او قواعد مثبت وضع کرد پستالزی بود. پستالزی نشان داد که جامعه فاسد و پراز ساختگی را بوسیله پرورش نیکو باید بهبودی بخشید و پایه این تربیت را بروانشناسی گذارد. نظر بتأثیر فراوانی که در فرهنگ کنونی از او مشهود است باید مختصری از شرح حال و عقاید و خدمات او را در اینجا بمیان آورد.

پستالزی (۱) بسال ۱۷۴۶ در زوریخ (سویس) بجهان آمد
وبواسطه مرگ نابهنگام پدر بدست مادرش که زنی پارسا
و نوع پرور بود پرورش یافت. در نتیجه این تربیت و تأثیر

پدر بزرگش که در آن سامان بشغل روحانیت روزگار میگذرانید پستالزی بفکر افتاد روستائیان پیرامون مسکن خود را از حال فلاکت و بدبختی بیرون آورد. نخست یزدان شناخت خواند تا از راه روحانیت و سرپرستی امور دینی بمقصد خویش رسد و چون کامیاب نگشت بتحصیل حقوق پرداخت بامید اینکه از حقوق مردم دفاع کند

(۱) Heinrich Pestalozzi

ولی بواسطه خواندن کتاب « قرارداد اجتماعی » و « امیل » روسو متوجه معایب و نواقص حکومت وقت شد و از دولت سخت انتقاد کرد و مجبور شد از سیاست کناره گیری کند. برای پیش بردن فکر خویش خواست از راه اصلاح طرق کشاورزی مردم را راهنمایی کند. باین نظر در ۱۷۶۹ نزدیکی شهر بیر^(۱) قطعه زمین بایری را بر گزید و آنرا « قلعه نو »^(۲) نامید لیکن بواسطه آشنا نبودن باقتصاد پس از پنج سال مجبور شد آنرا راها کند. در این گیرودار پسری پیدا کرد و خواست ویرا مانند امیل بار آورد و همین کار برای او افکار تازه بوجود آورد.

در ۱۷۷۴ بیست کودک مستمند بر گزید و عهده دار تمام هزینه آنها از غذا و لباس شد و نخستین آزمایش خود را در آموزش و پرورش آغاز کرد. پسران را کشاورزی عملی و باغبانی آموخت و دختران را بکارهای خانگی و دوخت و دوز گماشت. پیش از آموختن سواد سخن گفتن بآنان یاد داد و آنها را وادار بحفظ انجیل کرد. سواد را در ضمن کارهای عملی بآنها تعلیم کرد و همین مسئله باوفهماند که آموزش فنی را با دروس معمولی میتوان ترکیب کرد. پستالزی در این کار سخت کامیاب شد و بهبودی بسیار در تمام کودکان مشاهده گردید. ازینرو بر شماره آنها افزود ولی نتوانست هزینه همه آنها را بپردازد و بسال ۱۷۸۰ ورشکست شد.

در اینموقع افکار خود را برشته تحریر درآورد و در ۱۷۸۱ کتابی بنام لئونارد و گرترود^(۳) منتشر ساخت. در این کتاب بینوائی مردم دهکده ای را تشریح کرده نشان میدهد چگونه کوششها و مجاهدت های گرترود که زن ساده روستائی است شوهر همیشه مست خود را در گرگون میسازد - فرزندان وی تربیت میشوند - تمام روستائیان زیر نفوذ او قرار میگیرند و از او تقلید میکنند. آنگاه آموزگاری بدهکده آمده از او مدرسه داری میآموزد. دولت در این کار دل میبندد و پس از مشاهده بهبودی احوال معتقد میشود که تمام کشور ممکن است بواسطه تقلید از دهکده مذکور

(۱) Birr واقع در سه فرسخی شمال غربی زوریخ.

(۲) Neu-hof

(۳) Léonard et Gertrude

اصلاح گردد.

یتیم خانه

شورش فرانسه موجب شد که در ۱۷۹۸ نواحی مستقل سوئیس تبدیل بیک جمهوری گردید و بتصرف فرانسه درآمد. پستالزی از زمام داران فرانسوی درخواست کرد محلی برای بکار بستن نظریاتش باختیار او گذارند: آنان نیز دهکده استانز (۱) را که در جنوب دریایچه لوسرن است برای این کار معین کردند. مردان این ده بواسطه ایستادگی در برابر فرانسویان کشته شده و فرزندانشان بی سرپرست بودند. پستالزی یتیم خانه‌ای در آنجا برپا کرد و بتربیت آنها مشغول شد و بزودی بهبودی محسوسی در تندرستی و اخلاق و فکر آنها پدیدار گشت.

چون اثاثیه و کمک و کتاب برای پستالزی فراهم نگردید بر آن شد که از راه تجربه و مشاهده یتیمان را تربیت کند و روش مشاهده او که بعدها معروف شد از همین جا آغاز گردید. مثلاً بجای آموختن اخلاق و دین از راه پند و اندرز، از آنچه در یتیم خانه رخ میداد استفاده میکرد و اهمیت خویشتن داری و نوع پروری و همدردی و سپاسگزاری را خاطر نشان میساخت. اعداد و شمار و واژه ها را از راه نشان دادن اشیاء می آموخت. تاریخ و جغرافیا را از راه گفت و شنود و نقل تعلیم میداد. تاریخ طبیعی را نخست تدریس میکرد سپس دانش آموزان را وامیداشت بوسیله مشاهده بدست بودن مطالب پی ببرند. برای آموزش خواندن کتاب کوچکی نگاشت و تا توانست آنرا ساده و مختصر کرد. کارهای دستی را که بعقیده وی موجب پرورش فکر میشود در یتیم خانه داخل نمود و بادروس نظری توأم و ترکیب کرد.

در بورگدورف (۲)

پیش از اینکه سال بیابان رسد پستالزی مجبور شد محل و عمارت یتیم خانه را بسپاه فرانسه واگذار کند. از اینرو بواسطه اقدام دوستانش نخست بمدیری آموزشگاه سپس بمعلمی آموزشگاه دیگر در شهر کوچک بورگدورف گماشته شد.

Stanz (۱)

Burgdorf (۲) در چهار فرسخی شمال شرقی برن پایتخت سوئیس

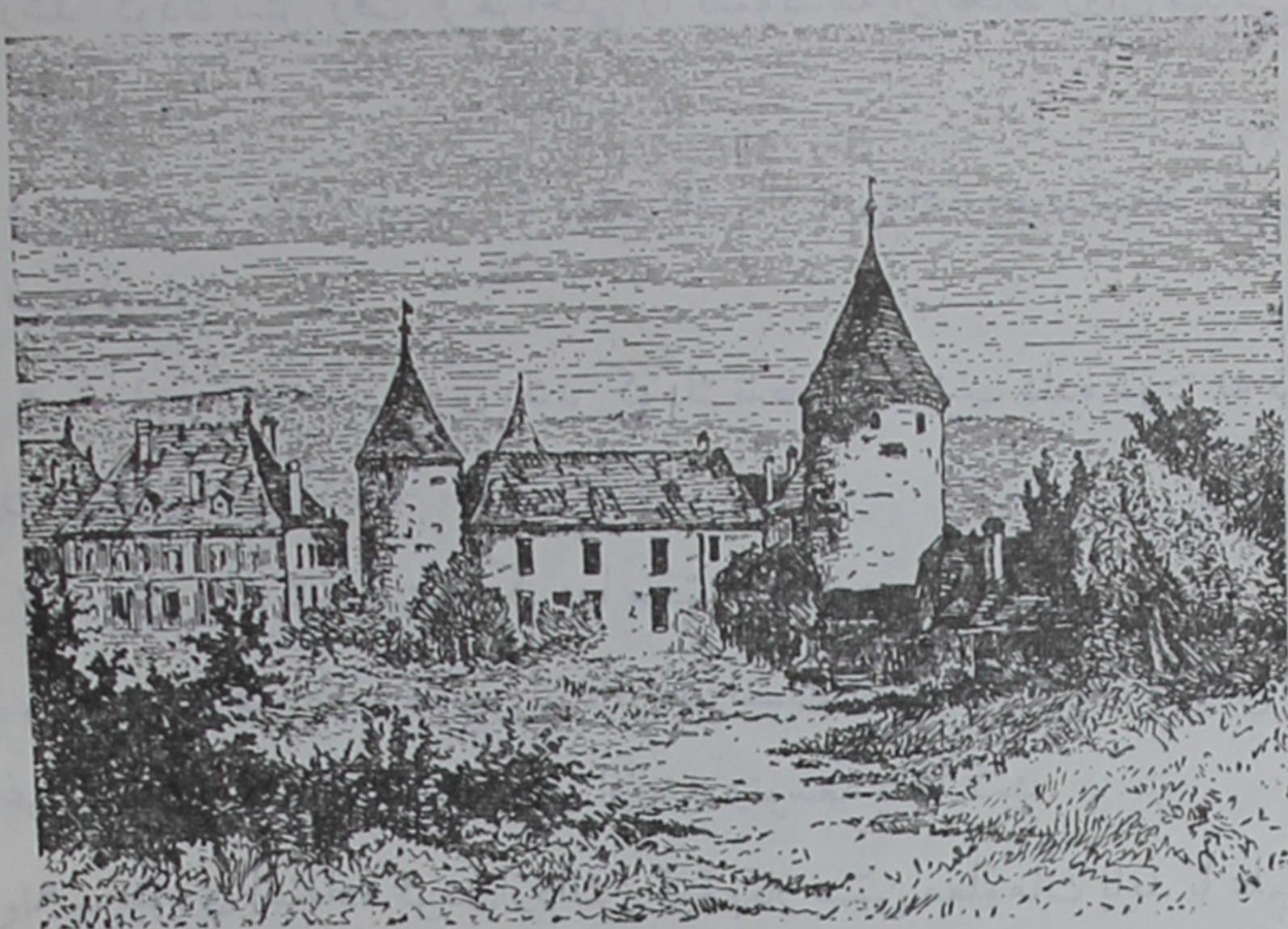
در بورگدورف بواسطه شأن و پایگاه بسیاری از اولیای شاگردان پستالزی
 مجبور شد از کارهای دستی و تعلیمات فنی که یکی از اصول نظریات اوراجع به تربیت
 بود چشم پیوشد. در عوض بیشتر بر روش **مشاهده** که دومین اصل و نظریه تربیتی وی
 بود پرداخت. در خواندن و حساب کردن تسهیلات بسیار وارد کرد و مراحل برای
 آموختن این دو قائل شد. کتاب قرائتی که نوشته بود و در صفحه پیش بدان اشاره شد
 تکمیل نمود و الفبای متحرک را اختراع کرد. مثلاً سخن گفتن را از راه واداشتن
 شاگرد بمشاهده تصویر و شکل و نقاشی و رنگ کاغذ دیوار کلاس و ساختن جمله راجع
 بآنها که شاگردان بتقلید وی تکرار میکردند میآموخت. برای حساب جدولهای
 مختلف تعبیه کرد تا یکان و مراتب و معنای عدد و افزایش را برای کودکان محسوس
 کند و این کار را بوسیله شماره انگشت و لوبیا و ریک و چیزهای دیگر تکمیل نمود.
 وقتی از او پرسیدند پایه کار و اندیشه شما بر چیست پستالزی جواب داد: «**میخواهم
 روش آموختن را مطابق اصول روانشناسی کنم**» البته مقصودش این بود که طرق
 آموزش و پرورش را مطابق قوانین رشد فکری ترتیب دهد و معلومات را ساده و مدرج
 کند تا تمام طبقات مردم بتوانند فرزندان خود را بر طبق آن قواعد تربیت نمایند.
 پستالزی باندازه ای در کار خویش کامروا شد که حکومت محل در ۱۸۰۱ ساختمان
 شهرداری را باختیار او گذاشت و کمک هزینه ای نیز برایش معین کرد. او نیز
 آموزگاران شایسته بکمک خواست و مدرسه ای بنام بنگاه بورگدورف برپا ساخت
 که تماشاگاه بزرگان شد و مورد تمجید همه واقع گشت.
 هنگام زیستن در بورگدورف پستالزی نظریات خود را ضمن کتابی بنام «چگونه
 گرترود فرزندان خود را میآموزد» تشریح کرد. این کتاب در حقیقت عبارت است از
 پانزده نامه که پستالزی بیکی از دوستان خود نوشته و مانند دیگر تألیفات او طرح و
 نقشه ندارد و میان بخشهای مختلف آن تناسب موجود نیست و مکررات بسیار دارد.
 از مجموع کتاب، یکی از نویسندگان شرح حال او بنام مرف^(۱) نکات زیر را
 استخراج کرده است:

- ۱ - مشاهده و بکاربردن حواس باید اساس آموختن قرار گیرد .
 - ۲ - آموختن زبان باید بامشاهده اشياء مربوط و توأم باشد .
 - ۳ - موقع یاد گرفتن غیر از موقع انتقاد و قضاوت است . موضوع درس باید بدو مورد انتقاد و قضاوت قرار گیرد سپس بفراتر گرفتن آن اقدام شود .
 - ۴ - در آموختن هر رشته باید از ساده ترین جزو و عنصر آغاز کرد و بتدریج مطابق رشد کودک پیش رفت و مراحل را پیمود که از لحاظ روان شناسی باهم مربوط باشند .
 - ۵ - در هر مرحله باید بکودک مهلت کافی داد تا بر ماده جدید تسلط حاصل کند و آنرا نیکو دریابد .
 - ۶ - آموزش باید از روی رشد کودک تنظیم و ترتیب داده شود نه بر حسب تقریرات مسلسل آموزگار .
 - ۷ - معلم باید شخصیت شاگرد را محترم شمارد .
 - ۸ - منظور عمده از آموزش ابتدائی این نیست که کودک را هنر و دانش آموزند بلکه غرض این است که نیروی فکری او رشد و توسعه پیدا کند .
 - ۹ - نیروی استفاده کردن از دانش و قوه بکار بستن معلومات باید با علم و دانش توأم و پیوسته باشد .
 - ۱۰ - از لحاظ انتظامات رابطه میان آموزگار و شاگرد باید بر شالوده مهر و محبت باشد .
 - ۱۱ - آموزش و تعلیم باید تابع منظور عالی پرورش و تربیت باشد .
- بنگاه ایوردن (۱) در ۱۸۰۴ حکومت محلی ساختمان شهرداری را پس گرفت و عمارت پرورشگاه دخترانرا در مونخن بوخسی^(۲) باختیار پستالزی گذاشت ولی پستالزی پس از چند ماه بنگاه خود را در ۱۸۰۵ بشهر ایوردن انتقال داد . در اینجا بنگاه فوراً شهرت تام پیدا کرد . از راههای دور بدانجا شاگرد

(۱) Yverdon در گوشه جنوب غربی دریاچه نوشاتل Neuchatel

(۲) Münchenbuchsee واقع در دوفرسخی شمال شرقی برن

فرستادند و از هر سو معلمان و دانشمندان برای فرا گرفتن روش نوین بدان محل شتافتند. از کشورهای دور اروپا و امریکا پادشاهان و سرداران و بزرگان و استادان برای دیدن بنگاه به ایور دن رفتند و شهریاران مقتدر مانند تزار روسیه نشان و حمایل به پستالزی دادند. بزودی يك مدرسه دخترانه و يك یتیم خانه و يك آموزشگاه برای لال و کر در نزدیکی بنگاه برپا گردید.

کاخ کهن ایور دن
که پستالزی بنگاه خود را در آن برپا ساخت

در ایور دن پستالزی تجربیات استانز و بور گدورف را تکمیل نمود و تقریباً هر پیشرفت و بهبودی که اکنون در آموزش ابتدائی دیده میشود نخست در آنجا آغاز شد. کتاب خواندن - جدول یکان و مراتب - جدول برخه - جدول از برخه را کامل کرد. نقاشی و خط و هندسه را از راه نشان دادن شکل اشیاء و ساختن آنها بامقوا و ترکیب آنها آموخت. علوم طبیعی و جغرافیا و تاریخ را بوسیله مشاهده طبیعت و ملاحظه ودقت در چیزهائی که در پیرامون کودکان است تدریس کرد. مثلاً درخت و گل و پرنده را بادقت میدیدند - تصویر آنرا میکشیدند و مورد بحث قرار میدادند. در جغرافیا با

قطب نما جهات را پیدا میکردند و محلی را معاینه مینمودند و شرح میدادند. دره رودخانه بورن^(۱) که در نزدیکی بود بتفصیل مشاهده میکردند سپس آنرا با گل روی میز میساختند آنگاه برای نخستین بار نقشه را پیش شاگردان میگذاشتند و آنان علامتها را با سانی درمی یافتند. تربیت دینی و اخلاقی مطابق روشی که در استانز اتخاذ شده بود صورت میگرفت: عشق بخدا از راه عشق بمادر و پدر - اهمیت وظیفه و اطاعت قانون و ملاحظه دیگران از راه واداشتن کودک بصبر و تأمل برای رسیدن بمقصود معینی و رعایت نوبه در امور و درك این نکته که تنها اراده او نیست که باید اجرا شود بلکه دیگران را نیز اراده هست که باید در نظر گرفت. درموزيك چون پستالزی خود اطلاعی نداشت یکی از دوستانش از روی روش او آهنگها را بساده ترین عنصر تحلیل کرد و بعد آنها را بتدریج ترکیب نمود و آهنگهای تمام درست کرد.

بنگاه ایوردن باتمام درخشنده گی که داشت رفته رفته روبانخطاط گذارد زیرا پستالزی خود مدیر خوبی نبود و بواسطه پیری نمیتوانست بکارها رسیدگی کند. پس از بیست سال عمر و شهرت بسیار بنگاه در ۱۸۲۵ بسته شد و دو سال بعد نیز خود پستالزی در گذشت.

در ۱۸۴۶ مردم سویس آرامگاه مجللی برای وی در بیر بر پا کردند و این جمله هارا بر آن نقش نمودند:

در اینجا آرمیده است هنریخ پستالزی که در ۱۲ ژانویه ۱۷۴۶ در زوریخ بگیتی آمده و در بروك (۲) در ۱۷ فوریه ۱۸۲۷ جهان را بدرود گفته است: نجات دهنده بینوایان در قلعه نو - واعظ و پشتیبان ملت در لئونارد و گرترو - پدر یتیمان در استانز - بانی آموزشگاه نو در بورگدورف و در مـونخن بوخسی - مربی بشر در ایوردن. انسان واقعی - پارسای با دین - عضو جامعه. همه برای دیگران و هیچ برای خویش.

نامش تا ابد پاینده باد

این بود خلاصه ای از زندگی و شخصیت پستالزی و آزمایشهایی
عقاید پستالزی که در آموزش و پرورش نمود. از مجموع آنها بر آید که

Buron (۱)

Brugg (۲) واقع در ۲۷ کیلومتری شمال غربی زوریخ.

پستالزی نظریات روسو را راجع به پیروی از طبیعت روشن کرده و آنها را بکار بسته است. بنظر پستالزی پرورش عبارت است از « رشد طبیعی و تدریجی و هماهنگ همه نیروها و استعداد های آدمی » و در تمام رساله ها و کتاب هایی که نوشته رشد کودک را

تندیس پستالزی در ایوردن

تصویر این تندیس در همه آموزشگاه های سویس در صدر کلاس نصب شده است
بر شد درخت مانند میکند که در تخم آن شکل و نقش و تناسب اجزاء آن درخت
موجود است سپس جوانه زده تنه و شاخه و برگ و گل و میوه میدهد و آنچه در تخم
نهان بوده هویدا میسازد

اعتقاد بر عایت رشد طبیعی قوای درونی طفل مطابق نظریه روسو و درست مخالف طرز تعلیم و تربیت آن زمان بود که فقط بکودک خواندن کلمات را (بدون فهمیدن معانی آنها) می آموختند و وادار میکردند قواعد اعمال حساب را از حفظ و متون نویسندگان یونان و روم را بطور سطحی قرائت کنند و هیچیک از این دروس بنحوی که تعلیم میشد موجبات رشد طبیعی طفل را فراهم نمیساخت بلکه نیروهای که طبیعت در وجود او نهاده بود خفه میکرد و از بین میبرد. در یکی از رساله های خود مینویسد:

«بعد از اینکه اطفال در پنج سال اول عمر لذت و سعادت زندگانی را از راه حواس درك کردند ما طبیعت را از جلوی چشم آنها دور میسازیم - بطور ظالمانه خوشی و آزادی را از آنها سلب میکنیم - مانند گوسفند آنها را در آغل میریزیم و چون گله در اطاقهای متعفن آکنده میکنیم - بدون رحم و شفقت ساعتها و روزها و هفته ها و ماهها و سالها آنها را زنجیر میکنیم تا به مطالعه نامطبوع حروف و کلمات پردازند و یکدوره جنون آور زندگانی تن در دهند».

البته روسو متوجه بود که در آموزشگاهها بهیچوجه رشد نیروی کودک را بر حسب طبیعت رعایت نمیکنند ولی بطور منفی و مبهم سفارش کرده بود که مردم جامعه و تمدن را ترك گفته بطبیعت باز گردند و از طبیعت و روش طبیعی پیروی کنند. پستالزی این نظر را در آموزش و پرورش بکار بست و نسبت بتمام اطفال اجرا نمود. روسو عقاید خود را فقط نسبت بتربیت امیل که از طبقه اشراف است پیشنهاد نموده در صورتیکه پستالزی معتقد بود که از میان بردن بینوائی و اصلاح و بهبودی جامعه از راه پرورش مردم انجام پذیر است و بهمین جهت طرفدار جدی تعلیمات عمومی و هواه خواه تربیت همگانی بود.

روش کاروی بطور کلی عبارت بود از پرورش کودک و آموخته کردن او بمشاهده ودقت در موجودات و چیزهائی که در پیرامون خانه و آموزشگاه است و در زندگانی روزانه بکار برده میشود.

بنظر پستالزی راه تحصیل این خواهد بود که هر موضوع را تجزیه به اجزاء جزو کنند و بشاگرد نشان دهند. آنگاه اندك اندك اجزاء را با هم گرد آورند و مرکب کنند و این کار از روی مطالعه در خود موضوع انجام گیرد نه از روی واژه‌ها. از طرف دیگر باید مشاهده و آزمایش را با واژه بیان و تقریر کرد تا معنای درست هر يك از آنها برای كودك روشن شود و در دماغ او جا بگیرد.

مهمترین خدمت و کار پستالزی این بود که روش خود را یعنی **تجزیه-مشاهده تقریر** در مواد مختلف برنامه چون زبان مادری - حساب - رسم و نقاشی و خط - هندسه - جغرافیا - علوم طبیعی - تاریخ - موزیک و اخلاق بکاربرد که امروز بیشتر آنها در آموزشگاههای کشورهای پیشرفته معمول و مجراست.

نفوذ پستالزی پستالزی در روش خود مبتکر نبود و نظریات و کارهایش همیشه با هم سازش نداشت و اصول علمی و کلی وضع ننمود. با این همه اصول و پایه آموزش و پرورش جدید بر عمل و آزمایشهای او استوار است. بنظر او **آموزش و پرورش تریاق همه دردهای اجتماعی است** و از این حیث یکی از بزرگترین اشخاصی است که از احاطه اجتماعی و روانشناسی در فرهنگ جنبشی ایجاد کرده است. بسیاری از اصلاحات نو که در روش آموختن مواد برنامه انجام گرفته و در بالا بدان اشاره شد مرهون اقدامات اوست. خدمت بزرگ او اینست که بسنت و سابقه اهمیت نداد و به آزمایش راه های جدید پرداخت و این در را بروی نسلهای آینده باز کرد. آموزگاران بنگاه پستالزی و پیروان او روش پیشوای خود را در کشورهای مهم جهان اشاعه دادند که ذکرش در این کتاب مختصر بیمورد است. کشوری که از همه بیشتر طریقه آموزش و پرورش او را بی درنگ پذیرفت و بکار بست **آلمان** بود، چنانکه نفوذ او در آموزشگاههای آنجا کاملاً هویدا است. در ۱۸۰۳ از طرف پروس نماینده‌ای به بورگدورف فرستاده شد و در ۱۸۰۵ یکی از ستاینندگان پستالزی در برلن آموزشگاهی برپا نمود که فربل^(۱) در آنجا تدریس کرد. بعدها

در شهرهای دیگر مانند فرانکفورت و پتسدام و کنیگسبرگ یتیم‌خانه‌ها و آموزشگاهها بتقلید از سبک او برپا شد. دوتن از شاگردان پستالزی در پروس بریاست فرهنگ گماشته شدند و آنان هفده دانشجو را برای سه سال به‌ایوردن فرستادند و در بازگشت روش پستالزی را بکار بستند فیشته^(۱) فیلسوف نامی در چهارده سخنرانی مؤثر که در فرهنگستان بران خطاب بملت آلمان ایراد نمود تأکید کرد که برای زنده کردن کشور و نجات مملکت باید از اصول و روش پستالزی پیروی نمود^(۲).

سایر کشورهای آلمان نیز مانند پروس آموزشگاههای متعدد از روی شیوه پستالزی تأسیس نمودند چنانکه مدارس آلمان از هر حیث نمونه و سرمشق شد و از هر جامردم بسوی آن کشور شتافتند تا از طرز و روش نوین بهره‌بر گیرند. از کشورهای که بدین امر اقدام کرد فرانسه بود که یکسال پس از شورش ۱۸۳۰ ویکتور کوزن^(۳) رئیس دانشسرای عالی پاریس را برای بررسی فرهنگ به آلمان فرستاد و گزارشی که وی در بازگشت نوشت باندازه‌ای مؤثر بود که دولت بی‌درنگ پیشنهادهای او را پذیرفت و رفته رفته آنها را بکار بست.

اسپانی و روسیه و انگلستان هم تاحدی از نفوذ پستالزی بی‌بهره نماندند. در کشورهای متحد امریکای شمالی نیز از اوایل سده نوزدهم اصول و عقاید او راه یافت. مقالات بیشمار در این باب نوشتند. به عملی کردن نظریات مذکور مبادرت نمودند. با اینهمه مهمترین جنبش هنگامی پدیدار شد که هرس من^(۴) پیشوای نامی آموزش و پرورش امریکا در ۱۸۴۳ پس از مشاهده و بررسی اوضاع فرهنگ آلمان گزارشی انتشار داد و محاسن روش پستالزی را چنانکه دیده بود خاطر نشان ساخت. اصلاحاتی که هرس من پیشنهاد کرده بود با وجود مخالفت‌هایی که ابراز شد اغلب بموقع اجرا درآمد و بویژه دانشجویان او اصلاحات مذکور را بهتر و بیشتر عملی کردند.

(۱) Fichte (۱۷۶۲-۱۸۱۴)

(۲) برای تفصیل بیشتر رجوع شود به فصل ۱۲- سازمان رسمی فرهنگ آلمان.

Victor Cousin (۳)

(۴) Horace Mann (۱۷۹۶-۱۸۵۹)

هر بارت (۱)
 چنانکه در بالا گفته آمد پستالزی دو نظریه مهم داشت :
 یکی آنکه پرورش عبارت است از رشد طبیعی نیروی
 (۱۷۷۶-۱۸۴۱)
 درونی که در وجود کودک پنهانست دیگر آنکه این
 پرورش از راه مشاهده طبیعت و بدست آوردن معلومات از دنیای خارج باید انجام گیرد.
 بنابر نظریه نخست تمام سجایا و اوصاف در هنگام زادن درست بهمان شکل و وضع که
 بعد رشد میکند در کودک وجود دارد و معلم تنها میتواند بنهادوی کمک کند تا نیروهای
 نهفته آشکار گردد. لازمه نظریه دوم اینست که محسوسات مستقیم و فوری پایه قطعی
 معلومات است و هر چه در دماغ کودک وارد میشود باید توسط معلم باشد. بطور کلی
 فربل طرفدار نظریه اول و هر بارت معتقد بنظریه دوم بود. چون هر بارت پیش از فربل
 اصول و عقاید خویش را عنوان کرد نخست از او سخن گفته خواهد شد.

زندگانی هر بارت
 هر بارت در الدنبورک (۲) بجهان پای نهاد. پدرش وکیل
 داد گستری و جدش رئیس ژیمناز در شهر نامبرده بود. هنگامی
 که در دبیرستان و دانشگاه بتحصیل اشتغال داشت استعداد بسیار در فرا گرفتن زبان
 یونانی و ریاضی و فلسفه نشان داد و این سه ماده بعدها در عقاید او نسبت بآموزش و پرورش
 مؤثر افتاد. باین همه مشاهدات و آزمایشهای وی در مدت سه سال که (از ۱۷۹۷ تا
 ۱۷۹۹) بآموزگاری و سرپرستی فرزندان فرماندار انتر لاکن (۳) بسربرد اساس حقیقی
 نظریات او شد.

هنگام زیستن در سویس از پستالزی در بورگدورف دیدن کرد و فریفته
 او شد و پس از بازگشت بآلمان ضمن دو مقاله اصول نظریات او را تعبیر و تفسیر نمود.
 از ۱۸۰۲ تا ۱۸۰۹ دانشیار آموزش و پرورش در دانشگاه گوتینگن (۴) بود و رساله‌ای

(۱) Herbart

(۲) Oldenburg واقع در شمال آلمان در چهل کیلومتری مغرب Brême

(۳) Interlaken شهر کوچکی زیبائی است در سی کیلومتری جنوب

شرقی برن

(۴) Göttingen

بدین عنوان انتشار داد: «مهمترین کار تربیت اینست که جهان را از لحاظ اخلاقی آشکار سازد» و مقصودش این بود که انسان در اثر بکار انداختن حواس خود نسبت به محیط خارج (یعنی طبیعت یا هیئت اجتماع) معلوماتی پیدا میکند و درباره آن معلومات و هر یک از مشاهدات و کارهای روزانه قضاوت می نماید، بعضی را می پسندد و قبول میکند و برخی را نمی پسندد و رد میکند. مهمترین کار تربیت اینست که در انسان نیروئی تولید کند که از این جهان و تماس با طبیعت یا جامعه معلوماتی را برگزیند که در او ملکات فاضله و اخلاق حسنه ایجاد کند.

در مدت مذکور هربارت کتاب دیگری نوشت که «علم پرورش» نام داشت و در ۱۸۰۶ منتشر گردید و بیشتر جنبه فلسفی و نظری دارد. در ۱۸۰۹ بجای کانت به استادی فلسفه دانشگاه کونیگسبرگ^(۱) گماشته شد و مجلس مباحثه و مدرسه‌ای برای آزمایش تعلیم و تربیت برپا نمود.

در اینجا بود که نظریات او در روانشناسی چون پایه آموزش و پرورش تکوین و تکمیل شد. پس از ۲۴ سال خدمت در دانشگاه نامبرده از نو دانشگاه گوتینگن برای تدریس فلسفه ویرا خواند و در ۱۸۳۵ آخرین نظریات خود را درباره آموزش و پرورش در مهمترین کتابش بنام «**رؤس عقاید تربیتی**» منتشر ساخت و در ۱۸۴۱ هنگامی که افتخارات و شهرتش بحد کمال رسیده بود در گذشت.

گمان می رود که هر بات روانشناسی را بوجود آورد تا عقایدی که در نتیجه آموزش گاری درسویس و آشنائی باروش پستالزی پیدا کرده بود بشبوت رساند و برای فهمیدن نظریات تربیتی

روانشناسی هر بارت

اوبی مورد نیست شمه‌ای از آن گفته شود.

بعقیده هربارت در ذهن آدمی تصورات مشابه آمیخته میشوند - تصورات نامشابه تنها با هم ترکیب میشوند و تصورات مخالف و متناقض می‌خواهند موجب محو یکدیگر گردند مثلاً شیرینی و سفیدی نامشابه هستند و میتوان در ذهن چیزی تصور کرد

(مانند شکر پنیر و پشمت) که هر دو در آن وجود داشته باشند ولی سیاهی و سفیدی چون ضد هم هستند میکوشند تا یکدیگر را از دماغ بیرون کنند. ازینرو هر تصور جدید یا دسته‌ای از تصورات جدید بر حسب درجه تناسب و تشابه و تناقض آنها با تصورات موجود در ذهن محفوظ میمانند یا تغییر پیدا میکنند یا مردود میشوند. بعبارت دیگر تمام تصورات جدید بوسیله تصورات قبلی و موجود در ذهن تعبیر و تفسیر میگردد و این مهمترین عقیده هر بارت است در روانشناسی. بنابراین معلم بوسیله استفاده از معلومات قبلی طفل میتواند عشق و دقت او را نسبت به تصورات جدید یا دسته‌ای از آنها جلب کند و مسئله آموزش و پرورش منجر باین میشود که مطالب و موضوعات تازه را چگونه

هر بارت

(۱۷۷۶-۱۸۴۱)

تدوین کننده روان شناسی آموزش

بیاموزند تا کودک آنها را با معلومات پیشین خود توأم و ترکیب کند. البته این نظریه اکنون متروک شده ولی این نکته که دستورهای آموزش و پرورش را بوسیله روان شناسی و قوانین رشد قوای فکری به ثبوت رسانند تازگی داشت و باعث پیشرفت علوم تربیتی گردید.

منظور از پرورش

مطابق عقیده فوق چون ذهن و دماغ كودك از تصور اشیاء پیرامون وی تشکیل شده باید آنرا به اختیار آموزش گار گذاشت تا تصورات را بطور متناسب و هم آهنگ برای فرا گرفتن او برگزینند. از اینرو مقدرات طفل در دست آموزش گار است و بعقیده هر بارت منظور غائی او باید پرورش اخلاق و تکوین خصلت و سرشت كودك باشد. از طرف دیگر تربیت سیرت و اخلاق بسنده نیست و باید طفل را نیز با ایمان و دین بار آورد تا اگر کار خوبی انجام داد مغرور نشود. برای پرورش انسانی که با اخلاق و بادین باشد باید افکار (تصورات ذهنی) و مزاج و استعداد او را بررسی کرد و او را بتحصیل موضوعات و مطالبی گماشت که تصورات قبلی او بدان متمایل باشد و چنانکه قبلاً تشریح شد جهانرا از لحاظ «اخلاقی» برای او آشکار سازد.

برای اینکه اراده كودك بدان آموزش ابر انگینخته شود باید در او عشق و دل بستگی ایجاد کرد بنابراین یکی از منظورهای فوری تعلیم و تربیت باید همین ایجاد عشق و دل بستگی کلی باشد که در تمام زندگانی سرچشمه علاقه بکار و تجسس و کنجکاوی شود. برای توسعه ذهن و وافق فکر و باز کردن طرق مختلف جهت تأمین میل و اراده طفل باید حتی المقدور معلومات جامعی باو آموخت بنابراین عشق و دل بستگی گوناگون او ایجاد نمود.

بعقیده هر بارت تصورات و عشق و دل بستگی دو منشأ مهم دارد یکی آزمایش و تجربه که ما را نسبت بطبیعت آگاه میسازد و دیگران که نسبت بهم انواع و جامعه نظریه و احساساتی در ما تولید میسازد. عشق و دل بستگی یا نسبت بمعلومات خواهد بود یا نسبت بمعشرت و اینجا تحصیلات را بدو دسته بخش کرده است. دسته اول **تحصیلات علمی** یعنی ریاضی و کارهای دستی و آموزش فنی و دسته دوم **تحصیلات تاریخی**

مشمول بر تاریخ و ادبیات و السنه و هنرهای زیبا. هر بارت اهمیت بیشتر برای دسته
اخیر قائل شده زیرا ادبیات و تاریخ را سرچشمه و منبع اطلاعات اخلاقی و احساسات
و عواطف میداند و معتقد است که تربیت اخلاقی که غایت مقصود است از طریق
ادبیات و تاریخ بهتر صورت میگیرد چنانکه مثلاً کتاب اودیسه تألیف همر را نخستین
کتاب اخلاق برای جوانان می شمارد.

در عین اینکه عشق و دل بستگی باید گوناگون باشد تمام تحصیلات باید بهم مربوط
و پیوسته بوده همگی آنها رویهم رفته وحدتی در ذهن طفل بوجود آورد.

برای اینکه معلومات متنوع و پیوسته بیکدیگر بکودک
روش هر بارت آموزشند هر بارت روشی عنوان کرده که بنام **مراحل منطقی**
هر بارت معروفست.

در عمل آموزش هر بارت نخست دو وهله برای کار دماغ و ذهن انسان تشخیص
داده است یکی بدست آوردن یا ادراك حقایق و تصورات و دیگر فرا گرفتن و جذب
آنها. باتکاء این نظریه چهار مرحله برای آموختن معین کرده که بقرار زیر است:
۱ - عرضه داشتن مطلب و گفتن درس (که جزو وهله نخست یعنی بدست آوردن
یا ادراك حقایق و تصورات بشمار آید).

۲ - پیوستن و ترکیب درس و مطلب مذکور با حقایق و تصورات مربوطه که از
پیش شاگرد آموخته است (که بیشتر جزو وهله اول و تا اندازه ای مربوط بوهله
دوم است).

۳ - مرتب کردن مطلب آموخته شده و جدا کردن مفهوم کلی از جزئی در ذهن
(که جزو جذب کردن و فرا گرفتن است).

۴ - بکار بردن مطلب آموخته شده از طرف شاگرد برای ادراك حقایق تازه
دیگر در حدود زندگانی خویش (که جزو وهله دوم است).

پیروان هر بارت این چهار مرحله را بپنج مرحله بخش کردند زیرا گفتند
بر حسب اصل کلی که این دانشمندان راجع بر روانشناسی بمیان آورده (اصل تشابه یا تناقض

تصورات (در آغاز تدریس باید توجه شاگرد را بمطالب و اطلاعاتی که از پیش بدست آورده است جلب نمود و مراقبت کرد که بادرسی که میخواهند بدهند تناسب و تشابه داشته باشد. این مسئله نیز با از راه خلاصه کردن درس قبل یاد کر کردن نقشه و طرح درسی که خواهند ددیا بهر دو طریق انجام خواهد یافت.

ازینرو بینج مرحله که بدینگونه بدست آید نامهای زیر را داده اند.

(۱) - آماده ساختن

(۲) - عرضه داشتن

(۳) - سنجش و تجرید

(۴) - تعمیم

(۵) - بکار بردن

نظریه پستالزی را که آموزش و پرورش بر پایه روانشناسی نفوذ هر بارت استوار باشد و از راه مشاهده انجام گیرد توسط هر بارت و روانشناسی بکری که عنوان نمود صورت علمی پیدا کرد. تأکیدی را که پستالزی نسبت بمشاهده آثار طبیعت و دنیای محسوس کرده بود هر بارت برای آشکار ساختن راز جهان از لحاظ «اخلاقی» مقدمه قرار داد. نظر باهمیتی که بتاریخ و زبان و ادبیات میداد پیروانش راههای آسان و طریق ساده برای آموختن آنها پیدا کردند و تاریخ را که تا آن زمان ماده فرعی بر نامه دبستان و مکمل قرائت و جغرافیا محسوب میشد اهمیت خاص دادند و آنرا وسیله مؤثری برای پرورش اخلاقی دانستند و در تدریس آن نیز به تمدن و فرهنگ بیشتر توجه کردند تا به سیاست و حکومت.

گرچه عده ای از پیروان هر بارت بواسطه مبالغه ای که در عقاید وی کردند بیشتر بصورت ظاهر و رعایت سطحی طریق تعلیم او پرداختند تا بمعنی ولی نظریات خود او صائب بود و نفوذ بسیار در آموزش و پرورش داشت. در آلمان نظریات مذکور را در دبستانها و دبیرستانها بکار بستند و بیست و پنج سال پس از مرگ استاد دو مکتب مهم

هربارتی بوجود آمدیکی توسط زیلر^(۱) در لپزیک که نکات تازه نیز بر عقاید هربارت افزود و دیگر توسط استوی^(۲) که مجلس مباحثه و مدرسه‌ای برای آزمون آموزش و پرورش از روی نظریات هربارت درینا^(۳) برپا کرد که شهرت بسیاریافت و مرکز مهمی شد و پس از مرگ وی در ۱۸۸۵ یکی از شاگردانش آنرا اداره کرد و کسانی که میخواستند از نظریات و مسلک هربارتی آگاه شوند به ینا میرفتند و از آنجا کسب فیض میکردند.

در ۱۸۹۲ در امریکا انجمنی بنام «انجمن ملی هربارت» برپا شد که کتابهای او را ترجمه نمود و سالنامه‌ای هم مرتباً انتشار داد. بعضی از اعضاء این انجمن نیز کتابهایی نگاشتند. اشخاص دیگر مانند پارکر^(۴) که در شیکاگو آزمایشهای بکر در آموزش و پرورش نموده از اصول و نظریات هربارت و زیلر اقتباساتی نمودند. در نتیجه انتشار نظریات مذکور بر نامه دبستانها تغییر کرد چنانکه در آموختن تاریخ بجای اینکه تنها بجنبه میهن دوستی پردازند رشد اجتماعی و توسعه و بسط اخلاق را نیز از کلاس سوم بیالا هدف قرار دادند و در آموختن زبان و ادبیات بجای اینکه بقطعات ناقص اکتفا کنند مطابق نظریه زیلر یک دوره کامل ادبیات را در برنامه گنجانند.

فربل در دهکده ای که در جنگل تورینک^(۶) واقع است
 بجهان آمد. دوره کودکی را در محیط دینی خانواده گذراند
 و بواسطه گرفتاری پدر وقت بسیار برای گردش در جنگل

(۱) Ziller (۱۸۱۷-۱۸۸۳) یکی از نکات تازه این بود که هر طفل باید متوالیاً از هر يك از مراحل رشد فکر بشر که متناسب با سن و رشد او است بگذرد یعنی مواد درس باید از مرحله ای از تاریخ تمدن و فرهنگ بشری گرفته شود که با سن فکری شاگرد تطبیق کند. بهمین جهت زیلر موضوعات درس را در پیرامون افسانه‌ها و اساطیر و کتاب راین سن گروه و منتخب داستانهای تورات و انجیل تمرکز میداد.

(۲) Stoy (۱۸۱۵-۱۸۸۵)

(۳) Léna

(۴) Francis W. Parker

(۵) Friedrich Froebel

(۶) Thuringe در مرکز آلمان

داشت و این مسئله شاید مایه گرویدن او بتصوف و جستجوی وحدت در کثرت گردید. زمانی که وارد دانشگاه ینا شد فلسفه اصالت تصور^(۱) و جنبش رمانتیسم^(۲) و توجه مخصوص بعلوم طبیعی و ریاضی در آنجا رائج بود. پس از دو سال بواسطه اشکالات مالی مجبور شد ینا را ترک گوید و در ۱۸۰۵ در فرانکفورت بمعلمی آموزشگاهی که از روی شیوه پستالزی برپا شده بود گماشته شد. در اینجا با کاغذ و مقوا و چوب نمونه‌هایی از اشکال و اجسام بوسیله شاگردان خود ساخت و متوجه گردید که کاردستی و بیان مکنونات خاطر بوسیله حرکات دست، اهمیت شایان در آموزش و پرورش طفل دارد. پس از سه سال در ۱۸۰۸ به ایوردن رهسپار گردید و زیر دست پستالزی دو سال بتدریس پرداخت و راجع بآموختن جغرافیا و طبیعیات ضمن گردش در روستا بهره بسیاربرد و در همین مدت بمطالعه بازیهای اطفال و تأثیر آن در رشد جسمی و فکری آنها پرداخت و با اهمیت دوران پرورش کودک توسط مادرپی برد و بر معلومات موسیقی اش که بعدها نقش بزرگی در روش او داشت افزود. در همان حال ملتفت شد که بدون دانش کافی و تحصیلات عالی نمیتواند گام بزرگی در فرهنگ بردارد ازینرو در ۱۸۱۱ به دانشگاه گوتینگن^(۳) و در ۱۸۱۲ به دانشگاه برلن رفت و قانون وحدت که در دماغ متصوف خویش میپروراند در آنجا تکوین یافت.

در ۱۸۱۶ بدستیاری دوتن از دوستانش آموزشگاهی در دهکده کیلهو^(۴) بنام «پرورشگاه آلمانی جهان» برپا نمود و کودکانرا راهنمایی کرد تا بوسیله بازیهای مختلف - ساختمان بند و آسیا و قلعه و کاخ و مانند آن - جستجوی جانور و پرنده و حشره و گل در جنگل - افسانه - تصنیف و سرود مکنونات خودرا پدید آرند. در ۱۸۲۶ اصول و نظریات خودرا که در پرورشگاه مذکور بکار برده بود ضمن کتابی موسوم

(۱) **Idéalisme** مسلک کسانی که جسم را حقیقت نمیدانند و تصوراتی که در ذهن

موجود است حقیقت می‌شمارند.

(۲) **Romantisme** مسلک کسانی که مخصوصاً تخیل و عواطف را در ادبیات و

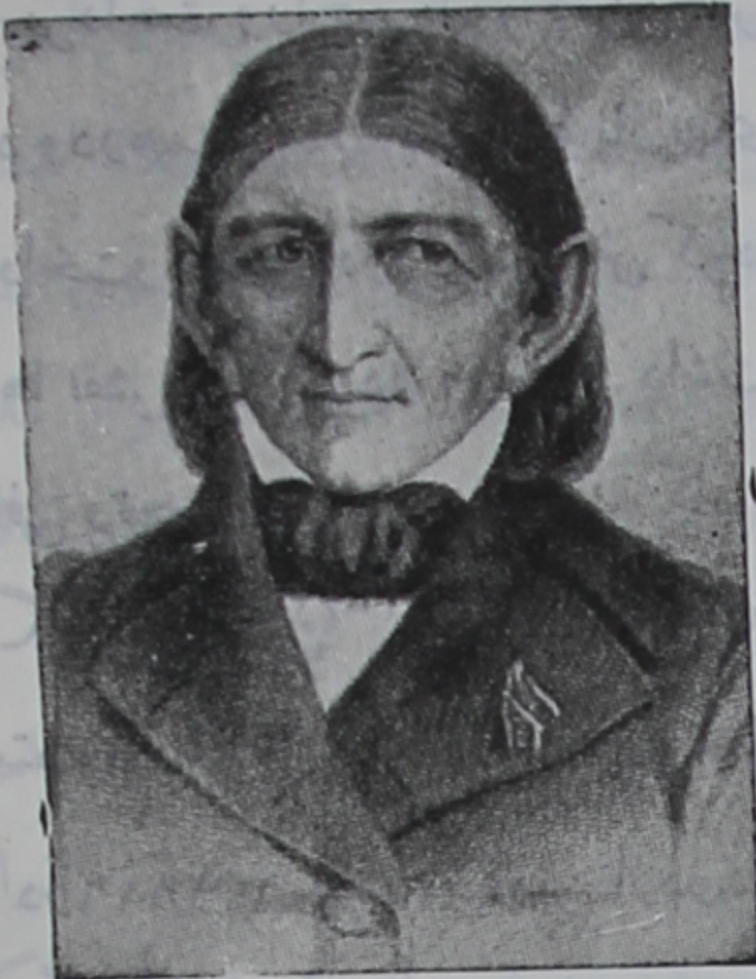
هنرهای زیبا مداخله میدهند.

(۳) **Göttingen**

(۴) **Keilhau** در بخش تورینگن

به «پرورش آدمی» انتشار داد.

بواسطه مخالفت هائی که آغاز کردند فربل مجبور شد آموزشگاه را بسویس برد و در ظرف پنج سالی که (از ۱۸۳۲ تا ۱۸۳۷) در آنجا بود به تعبیه اسبابهای بازی و وضع بازیهای متنوع و سرود و حرکات مختلف بدن که مفید برشد کودک باشد پرداخت و آنها را وسیله پرورش قرارداد. سرانجام بیماری زنش او را وادار به بازگشت به آلمان نمود و در ۱۸۳۷ در دهکده ای بنام بلانکن بورگ^(۱) نیم فرسخی کیلهودر گوشه زیبائی از جنگل آموزشگاهی برای کودکان میان ۳ و ۷ سال برپا کرد و آنرا باغچه کودکان یا کود کستان^(۲) نامید و منظورش این بود که آموزشگاه مذکور باغچه ایست که کودکان نهال آنند. در ۱۸۴۳

فربل

(۱۷۸۲-۱۸۵۲)

نخستین کسی که کود کستان برپا کرد

که گرد آوردن سرود های او تکمیل شد کتابی بنام «بازی مادر و سرودهای پرستار» منتشر ساخت که در واقع برای تشریح و تمثیل اصولی است که در کتاب «پرورش آدمی» بیان کرده بود.

با وجود شهرتی که کود کستان مذکور پیدا کرد در ۱۸۴۴ فربل از دست تنگی وادار به بستن آن شد. آنگاه پنج سال بمسافرت و سخنرانی پرداخت تا در ۱۸۴۹ بانوئی از

خاندان بزرگ بنام فن بولو^(۳) حامی و طرفدار او شد و جای بسیار باشکوهی برای کود کستان او در ساکس مینینگن^(۴) تعیین کرد و مردمان بزرگی را برای دیدن

Blankenburg (۱)

Kindergarten (۲)

Baroness Von Bülow (۳)

Saxe - Meiningen (۴)

کارهای وی بدانجا برد. متأسفانه در اثر اشتباه راجع بنظریات او و عقاید برادرزاده اش کارل فربل (که رساله‌ای در باره افکار اشتراکی خود انتشار داده بود) وزیر فرهنگ پروس بخشنامه‌ای صادر کرد که چون منظور از کود کستان تزریق مسلك انکار خدا در جوانان است تأسیس آن مجاز نیست. در نتیجه این ستمکاری، فربل پس از یکسال رنج و اندوه در گذشت.

پایه عقاید فربل چنانکه در همین فصل گفته شد همان نظریه نظریات اصولی فربل پستالزی و روسو است که پرورش عبارتست از رشد دادن نیروی پنهانی که طبیعت در نهاد کودک بودیعه گذارده است ولی طرز تخیل و بیان نظریه وی نتیجه زندگانی و تجربیات و تحصیلات خود او و افکار و عقایدی است که در دانشگاه پنا و برلن وجود داشت.

نظریه فربل اینست که حقیقت وجودیکی و در تمام موجودات ساری است. در آغاز کتاب «پرورش آدمی» مینویسد: «در همه چیز يك قانون ابدی موجود و حکمفرماست... این قانون با وضوح و روشنی در طبیعت و در روان و زندگانی موجود است و آنها را بیکدیگر متحد و پیوسته میسازد. این قانون که بر همه مستولی است لزوماً بنایش بر وحدت ابدی است که همه جا نافذ و فعال و زنده و محسوس است... این وحدت خداست. همه چیز ناشی از وحدت الهی و خداست. همه موجودات از وحدت الهی و در وحدت الهی موجودند...»

از نظریه عارفانه مذکور فربل نتایجی برای آموزش و پرورش میگیرد. در نتیجه اعتقاد بوحدت وجود در انسان و در طبیعت، فربل معتقد است که در آفرینش و رشد تدریجی اقوام یا اشخاص از طبقات پست موجودات تا طبقات عالیه همه جا پیوستگی حکمفرماست. از این مطلب دو نتیجه میگیرد.

از یکطرف میگوید که مطابق قانون ابدی خدا عناصر كوچك و ناقص را چنان می‌آفریند که از درجات پست بدرجات عالی میروند و از این حیث بنظریه هر بارتی‌ها نزدیک میشود که «هر نسل و هر کس تا اندازه‌ای که استعداد فهم گذشته و حال را دارد

باید از مراحل پیشین رشد آدمی و فرهنگ و تمدن گذر کند».

از طرف دیگر مینویسد: «... نباید تصور کرد که مراحل رشد آدمی (شیرخوارگی - بچگی - جوانی - مردی یا زنی) حقیقه از یکدیگر متمایز است بلکه همچنانکه زنده گانی نشان میدهد مراحل مذکور بوسیله تحول مسلسل به پیوستگی دارد».

بنابراین رشد کامل در هر مرحله بسته است بر رشد کامل تمام مراحل پیش و باید در هر مرحله تمام لوازم رشد را فراهم ساخت. در این عقیده نیز فربل بنظریه روسو و تکمیل مراحل رشد که در فصل پیش از آن سخن بمیان آمد نزدیک شده است.

سرانجام از ایمان خود به اصل وحدت وجود فربل نتیجه میگیرد که در قسمتهای مختلف برنامه باید پیوند و اتحاد موجود باشد زیرا که تمام تحصیلات بستگی دارد به الهام خدائی و از یک سرچشمه فیض ساری و جاری است. همینطور میان خانه و آموزشگاه باید پیوند وجود داشته و وسایل پرورش تر کیبی باشد از مشاغل و کارهای خانه و مدرسه.

فربل مانند روسو معتقد به پرورش منفی است یعنی گوید هر کس

روش فربل

هنگام زادن سرشت معینی دارد که اگرش بحال طبیعی گذارند و مداخله زیان آوری در آن نکنند رشد و نمو خواهد کرد. بنابراین تمام غرائز و ادراکات کودک را باید گذارد آزادانه رشد کند و پرورش باید راه طبیعت را پوید نه اینکه بر حسب دستور و فرمان باشد. ازینرو کودک نباید از راه تقلید کورکورانه رشد کند بلکه از راه کار و عملی که بصرافت طبع و از روی میل و دلبخواه خود وی انجام گیرد.

این اصل «**کار خود خواست**» نام دارد و بزرگترین و مؤثرترین روشی است که فربل بمیان آورده و از خدمات برجسته او بآموزش و پرورش بشمار آید.

توأم با اصل مذکور اصل دیگریست که **اصل آفرینش** نام دارد و فربل از روی عقیده تصوف آمیز خود ابداع کرده و گوید چون خداوند آدمی را مظهر خود آفریده آدمی نیز باید مانند خدا آفریننده و خلاق باشد. سپس باتکاء روانشناسی مینویسد که «فرا گرفتن چیزی در زنده گانی از راه عمل بمراتب بیشتر موجب رشد و پرورش و نیرومندی میشود تا از راه شنیدن الفاظ».

علاوه بر دواصل مذکور که پایه روش فربل میباشد عقیده وی ببار آوردن کودک در اجتماع و برای زندگانی در جامعه نیز از مشخصات روش اوست و در اینجا با روسو که معتقد به پرورش انفرادی است فرق و اختلاف آشکار دارد. زندگانی هر کس بحکم لزوم ارتباط و وابستگی با مؤسسات و بنگاههای مختلف چون خانه و آموزشگاه و مسجد و دولت و بطور کلی جامعه دارد که هم میدان کار و عملیات انسان و هم وسیله نظارت و سلطه جامعه بر فرد است و خواهی نخواهی نفوذ در اخلاق و شغل و سر نوشت آدمی دارد و ازینرو کودک باید برای زندگانی و ارتباط با جامعه و مؤسسات آن پرورش یابد بویژه که طبیعت دارای غریزه اجتماعی است و تربیتش فقط در مصاحبت دیگران امکان پذیر است.

بوسیله **همکاری** که ضمن بازی انجام میگردد کودک علاوه بر پرورش بدنی و فکری پرورش اخلاقی نیز خواهد یافت. دادگری - ملایمت - بردباری - خویشتن داری - حقیقت خواهی - راستگوئی - صمیمیت - دوستی - برادری - بیطرفی - دلاوری - پایداری - تصمیم - احتیاط و حزم تمام اینها خصائلی است که کودک هنگام بازی بدانها خوی میگیرد.

کار خود خواست و آفرینش و همکاری اصل هائی است در **برنامه کودکستان** آموزش و پرورش که فربل عنوان کرد و جهان را مرهون خود ساخت. خدمت دیگری که به آموزش و پرورش کرد **آموزشگاه بی کتاب و بی تکلیف** است که بواسطه عملی کردن آن کودک در محیط بازی و آزادی و خوشی بار آید.

در کود کستانی که فربل در بلائکن بورگ برپا ساخت تمام این نظریه هارا بکار بست. برنامه آن شامل سه گانه کار برای ظاهر ساختن و بیان مکنونات خاطر بود:

۱ - آواز و سرود

۲ - حرکت و بازی

۳ - ساختمان

و در ضمن هریک از آنها کودک زبان مادری را بکار میبرد. بدیهی است کارهای مذکور از یکدیگر مجزائیست بلکه مکمل یکدیگر است مثلاً وقتی داستانی گفته و یا خوانده شد - آنرا به موزیک درآورند و به آواز خوانند - بصورت تئاتر آن را نمایش دهند - با ساختن منظره و مردمی که موضوع داستان است از کاغذ یا مقوای گل یا آجر یا بوسیله نقاشی آن را مجسم سازند. بدین ترتیب مخیله و فکر کودک برانگیخته شده بکار میافتد - چشم و دست او پرورش مییابد - ماهیچه های او بهمکاری و نظم عادت میکند - احساسات او عالی و تقویت میشود.

در کتاب «بازی مادر و سرودهای پرستار» بخشی از برنامه کود کستان ذکر شده است. این کتاب مرکب است از چند رشته سرود و تصویر و شرح بازی که با کمال دقت برگزیده شده و برای اینست که غریزه تربیتی مادر را راهنمایی شود. این سرودها و بازیها بایستی اولاً مادر را متوجه مسئولیت خود و این حقیقت کند که پرورش کودک از هنگام زادن آغاز میشود. ثانیاً حواس و اندام و ماهیچه های بچه را ورزش دهد. از پنجاه سرودی که برای بازی وضع نموده هریک مربوط است به یک بازی بسیار ساده مانند «قائم شدنك» یا تقلید یکی از پیشه ها مانند درودگری و نجاری و کفش دوزی و برای اینست که یکی از نیازهای اخلاقی و بدنی و فکری کودک مرتفع شود. سرودهای مذکور مدرج و بر حسب رشد طبیعی کودک انتخاب و ترتیب داده شده است. هر سرود در سه قسمت است: شعاری برای راهنمایی مادر - شعری که باید با موزیک برای کودک خواند - تصویری برای نشان دادن موضوع شعر.

اسباهائی که فربل برای کود کستان ساخت به دو بخش تقسیم میشود. بخش نخست موسوم است به «هدایا» و شامل شش دسته است. دسته نخست جعبه ای است حاوی شش گلوله چوبی که هر کدام يك رنگ دارد. هنگام بازی کود کان گلوله را میگردانند و باین ترتیب متوجه رنگها و جسمی که گلوله از آن ساخته شده و شکل گلوله و حرکت و سوی حرکت آن میشوند. دسته دوم عبارتست از کره و مکعب و استوانه ای از چوب. کودک کره را می شناسد زیرا در دسته نخست گلوله را دیده و مکعب

برای اوتازگی دارد. حالت تعادل و ثبات مکعب را بامتحرک بودن کره باهم می‌سنجند و نشان میدهند که استوانه جامع بین آن دو است. دستۀ سوم عبارتست از مکعب مستطیل بزرگی از چوب که به هشت مکعب کوچک تقسیم شده و باین ترتیب رابطه بین تمام اجزاء آن معلوم میشود. از این اجزاء کودک چیزهایی خواهد ساخت مانند صندلی و نیمکت و تخت و درگاه و پله‌کان و غیره. سه دستۀ دیگر از تقسیم بندی مکعب با شکل و انحاء مختلف تر کیب یافته چنانکه با اجزاء آن میتوان اجسام گوناگون باندازه‌های مختلف درست کرد و بدین ترتیب کودک را متوجه شماره و رابطه و شکل آن اجزاء نمود. علاوه بر شش دستۀ مذکور فربل دستۀ دیگری اسباب بازی درست کرد از حلقه و قلم چوبی و قرص برای فهماندن سطح و خط و نقطه و پیرامون و روابط آنها با حجم. بخش دوم از اسبابها موسوم است به «مشغولیات» و عبارتست از چیزهایی که با کاغذ و مقوا و شن ریزه و ماسه و گل و چوب و مواد دیگر خواهد ساخت. کودک زمانی بدین کار خواهد پرداخت که بر بخش نخست کاملاً مسلط باشد. مثلاً وقتی طفل با «هدایائی» که احجام را نشان میدهد بازی کرد ممکن است به «مشغولیاتی» دست زند چون قالب سازی با خاک رس - برش مقوا - تا کردن کاغذ - منبت کاری و هنگامی که با «هدایای» مربوط بسطح آشنا شد به بافتن بوریا و سبد و دوخت و دوز و سوزن زنی و ریسمان کردن مهره و رسم اشتغال ورزد.

دو عیب در کار و عقیده فربل هویدا است. نخست آنکه بجای اتکاء بقوانین رشد کودک اصل خود را راجع بکار خود خواست و آفرینش بر عقاید عرفانی و تصوف بنا نهاده است. در نتیجه

ارزش کار

و عقیده فربل

اتخاذ این شیوه مطالب غریب و شگفت آور عنوان نموده مانند اینکه هر چیز از طرف خداوند ساخته شده تا مظهر او باشد - کره نشانه و نمونه کثرت در وحدت است - بعضی اعداد دارای مفهوم باطنی است - رویه‌ها و خط‌های اجسام بلوری معنای خاص دارد و امثال آن... و اگر این مسائل بکودکان گفته شود چون توانا بفهمیدن و درک

آن نیستند ناچار باید حرف آموزگار را تکرار کنند و روش او را اتخاذ نمایند و این خود موجب تظاهر و صورت سازی و عدم صداقت آنان خواهد شد.

عیب دوم اینست که تصویرها و سرودها و اشعاری که برای برنامه کودکستان ذکر کرده چندان شایان توجه نیست. درست مرتب نشده و بآسانی نمیتوان بیاد سپرد. بعلاوه برای ملت آلمان و زندگانی ساده روستائی و قرن معینی تهیه شده است نه برای هر آموزشگاه و هر محل و هر ملت و هر عصری.

ولی رویهمرفته باید بروح عقاید فربل نگر نیست نه بظاهر آن. در این صورت باید گفت نظریات و اصول وی تأثیر بسیار نیکو در آموزش و پرورش داشته است. بسیاری از روشهای حسی پستالزی را راجع بآموختن جغرافیا و تاریخ طبیعی و حساب و زبان پذیرفته. نظریات روسو را دائر بکامل بودن طبیعت و پرورش منفی و مدارج رشد تکرار نموده و مانند این دو دانشمند اهمیت فراوان پرورش تن و گردش علمی داده. نقل و افسانه و داستان را نیز مانند هر بارت در برنامه خود داخل نموده است.

بزرگترین خدمت بدیعی که فربل بجهان آموزش و پرورش کرده عبارتست از کار خود خواست - اصل آفرینش - اجتماعی بودن پرورش - آموزشگاه بی کتاب و تکلیف.

گرچه فربل تنها در کودکستان اصول و نظریات خود را بکار بست ولی برخی را عقیده بر اینست که مرگش مجال نداد تا در دبستان و دبیرستان نیز آنها را بیازماید. امروز در تمام مراحل و درجات تعلیم از دبستان تا دانشکده با اهمیت عمل و کار و فعالیت و ساختمان و همکاری و بازی پی برده اند و آزمایشهای اخیر پارکر و جان دیوئی (۱) در امریکا که تأثیر شگفت آور در فرهنگ آن کشور داشته از نفوذ فربل بی بهره نیست.

(۱) John Dewey فیلسوف معاصر امریکا که در ۱۸۵۹ بجهاپ آمده و در ۱۹۵۲ دنیارا بدرود گفته ست و آخرین شغل او استادی فلسفه در دانشگاه کلمبیا بود. مختصری از نظریات و فلسفه او ضمن سازمان فرهنگ امریکاییان خواهد شد.

عقاید فربل در اروپا و امریکا

اصولی که فربل بمیان آورد توسط بانوفن بولو در کشورهای مختلف اروپا منتشر شد و کودکان کستانها گرچه عموماً توسط اشخاص و مؤسسات و بنگاههای خصوصی و نوع پرورش وجود آمد و دولتها بدان توجه کامل نداشتند لیکن مرحله‌ای از آموزش و پرورش شد و امروز در دانش‌سراهای کشورهای بزرگ آموختن عقاید و روش و فلسفه فربل برای پرورش مربی کودکان کستان از وظائف مهم بشمار است. تنها در آلمان یعنی در کشوری که کودکان کستان در آنجا ایجاد شد بیش از نیم قرن گذشت تا اثر اقدام وزارت فرهنگ پرورش در بستن کودکان کستانها محو گردید. در عوض در امریکا کودکان کستان بسیار رواج پیدا کرد و پیش از اینکه قرن نوزدهم بپایان رسد تقریباً در پانصد نقطه انجمن‌های خصوصی برای تأسیس و نگاهداری کودکان کستان برپا شد و رفته رفته کودکان کستان بخشی از دستگاه فرهنگ رسمی گردید و اکنون یکی از مراحل مهم آموزش و پرورش و چندان مورد توجه است که مطابق آمار رسمی در ۱۹۵۴ بیش از ۱۸۰۹۰۰۰ طفل در کودکان کستانهای امریکا پرورش می‌یافتند.

در روسیه شوروی نیز از ۱۹۲۸ باینطرف که زنان در بنگاههای صنعتی و کشاورزی بکار مشغول شده‌اند برای حفظ و پرورش اطفال آنها کودکان کستانهای متعدد در کارخانه‌ها و دهکده‌های اشتراکی و شهرها برپا کرده‌اند بطوری که در ۱۹۵۰ طبق آمار رسمی دولت شوروی، سه میلیون و نیم طفل در آنها نگاهداری و تربیت می‌شده است.

نفوذ پستالزی و فربل و هربارت

گرچه نفوذ این سه دانشمند در آموزش و پرورش در جای خود گفته شده لیکن پس از شرح حال و عقاید هر یک باید خاطر نشان ساخت که در مدارس کنونی کشورهای متمدن کمتر روش و سبک و سازمان و برنامه‌ایست که مستقیماً یا بطور غیر مستقیم بعقاید و نظریات و شیوه پرورش آنان و روسو که منبع الهام و پیشوای طریقت آنهاست منسوب و پیوسته نباشد. طبیعت دوستی روسو و اعتقاد وی بپرورش طبیعی موجود جنبش‌های جدید از احاطه روانشناسی و اجتماعی و علمی شد. ایمان پستالزی بر شد طبیعی و مشاهده

باعث آسانی روش آموختن حساب و زبان و جغرافیا و تاریخ طبیعی و موزیک گردید.
 نظریه هربارت راجع به هدف اخلاقی آموزش و پرورش پیشرفت بسیار در طرز تعلیم
 تاریخ و ادبیات بوجود آورد. بالاخره فربل موجود کود کستان شد و بمرحله ای از روزگار
 کودکان پرداخت که تا آن زمان مورد اعتنا و توجه نبود.

فصل دهم

توسعه علوم طبیعی و ریاضی

و

ورود آنها با آموزشگاه

چنانکه در فصل ششم اشاره شد علوم طبیعی و ریاضی از سده هفدهم میلادی در آموزشگاهها نفوذ پیدا کرد و جزو برنامه شد لیکن تا آغاز قرن نوزدهم بعامل گوناگون (مخالفت آخوندها - کندی پیشرفت علوم) اهمیت شایان پیدا نکرد. عوامل تازه ای موجب شد که در سده گذشته علوم پایگاه بزرگی را در برنامه حائز گردید. از این عوامل توسعه و ترقی علوم طبیعی - نفوذ مسلك طبیعت دوستی و تماس با طبیعت - بسنده نبودن زبان و ادبیات یونان و روم برای آماده کردن کودک جهت زندگانی نو - تأثیر پستالزی و آموختن علم اشیاء و پرورش حس مشاهده از همه مهمتر بود.

کشفیات کپرنیک و نیوتن و هاروی چنانکه در فصل ششم گفته آمد باعث بهم خوردن و گسستن معلوماتی گردید که از یونان بارث رسیده بود. از قرن هفدهم تمایل دانشمندان

توسعه علوم و صنایع

بپژوهش روبفرونی نهاد تا در قرن نوزدهم نتایج زحمات آنها در هر قسمت روشن و آشکار گشت.

شرح آن زحمات در این کتاب مختصر نگنجد و ناچار بنگاشتن فهرست موجزی

باید اکتفا کرد.

در هیئت و نجوم بواسطهٔ تتبعات لاگرانژ^(۱) و لاپلاس^(۲) و همچنین بواسطهٔ کشف ستارهٔ نپتون^(۳) در ۱۸۴۵ تنها از روی حساب و استدلال، نظریهٔ نیوتن در باب قوهٔ جاذبه محقق شد. در نیمهٔ دوم سدهٔ نوزدهم بواسطهٔ پیشرفت شیمی از راه طیف بین^(۴) و برداشتن عکس از آسمان کشفیات بسیار از ستارگان انجام یافت.

مخالفت روحانیان مسیحی باتغییر و تعبیر تاریخ زمین و آنچه در تورات و انجیل آمده است توسعهٔ زمین شناسی را بعقب انداخت. باینهمه نظریات مهم دربارهٔ منشأ قاره‌ها و جزیره‌ها، مشابهت تغییرات گذشتهٔ زمین باتغییرات کنونی - دوران یخ-ادوار و عمر زمین پیدا شد که بنوبهٔ خود نظریهٔ تکامل را تأیید کرد.

در زیست شناسی لامارک^(۵) نظریه‌ای دربارهٔ تبدل انواع بمیان آورد که بعدها بواسطهٔ داروین^(۶) و نظریهٔ انتخاب طبیعی دگرگون شد.

راجع بوراث مندال^(۷) اکتشافات تازه نمود و قواعدی وضع کرد و گالتن^(۸) در باب توارث نبوغ و ماهیت قوای فکری کارهای بدیع کرد و برای کشف قوانین آنها علم آمار را بکاربرد. پاستور^(۹) نیز عقیده‌ای را که راجع بآفرینش فوری و بی علت (مثلاً از روی هم گذاشتن دو آجر نم‌دار کثردم پدید آید) که تا آن زمان وجود داشت از میان برد. زحمات بیشا^(۱۰) در فیزیولوژی نشان داد که هر جانور مهره دار را دو گونه حرکت است ارادی و غیر ارادی. بیشا بافتها را نیز بچند دسته رده بندی نمود.

(۱) Lagrange (۱۸۱۳-۱۸۳۶)

(۲) Laplace (۱۷۴۹-۱۸۲۷)

(۳) Neptune

(۴) Spectroscope

(۵) Lamarck (۱۷۴۴-۱۸۲۹)

(۶) Darwin (۱۸۰۹-۱۸۸۲)

(۷) Mendel (۱۷۸۴-۱۸۲۲)

(۸) Galton (۱۸۲۲-۱۹۱۱)

(۹) Pasteur (۱۸۲۲-۱۸۹۵)

(۱۰) Bichat (۱۷۷۱-۱۸۰۲)

لیستر^(۱) شکل ذرات قرمز خون را معین کرد و بواسطه کامل شدن ریز بین کشفیات مهمی شد که بافت شناسی را بوجود آورد. چنین شناسی نیز دانش مستقلى شد و نظریه راجع به یاخته پدید آمد. پژوهشهای لیبگ^(۲) و دیگران فیزیولوژی را در حوزه شیمی در آورد و با نظریه‌ای که راجع به یاخته موجود شده بود عمل آب دهان و معده و ترشحات معدی در گوارش و اعمال شش و کبد معلوم و روشن گردید.

در فیزیک و شیمی نیز پیشرفت‌های بزرگ انجام یافت. از بررسی در چگونگی تبخیر نظریه راجع به اتم پیدا شد و در ۱۸۱۱ اتم مرکب را آووگادرو^(۳) مولکول نامید. در همان زمان نظریه تشکیل روشنائی از موج بوسیله یونگ^(۴) عنوان شد و در نتیجه وجود اتر در فضا بثبوت رسید. این نظریه ماده و انرژی را پایه فیزیک جدید قرارداد و موجب اکتشافات و اختراعات بی‌شمار گردید که تلگراف بیسیم و اشعه مجهول نتیجه آنهاست.

بواسطه محافظه کاری دانشگاه‌ها پژوهشها و اکتشافات مذکور مدتها در خارج از آنها انجام گرفت و در زندگانی روزانه تأثیری نبخشید ولی در سده نوزدهم در تولید ثروت و باربری و ارتباط میان شهرها و کشورها و بهداشت بکار بسته شد.

اختراع ماشین پنبه پاک‌کنی در ۱۷۹۲ - ماشین درو در ۱۸۳۴ - ماشین درزی گری در ۱۸۴۶ - ماشین استوانه چاپ در ۱۸۴۷ - ماشین تحریر در ۱۸۶۸ هزینه و مزد را پائین آورد و بر اندازه کارافزود و دیگر صنایع را امکان پذیر کرد. بکار بردن ذغال سنگ چون سوخت در ۱۸۱۲ - نفت چون وسیله روشنائی در ۱۸۵۳ - چراغ برق در ۱۸۷۹ مایه آسایش بشر گشت.

Lister (۱)

Liebig (۲)

Avogadro (۳)

Young (۴)

تعبیه کشتی بخار در ۱۸۰۷ و تکمیل آن در ۱۸۳۹ - توربین (۱) در ۱۸۸۴ -
 لکمیو در ۱۸۳۰ باعث پیوستگی نقاط مختلف جهان بیکدیگر شد. اختراع تلگراف
 در ۱۸۳۷ و سیم زیر دریائی در ۱۸۴۲ و تلفون در ۱۸۷۶ و تلگراف بی سیم در ۱۸۹۷
 ارتباط میان همه جا را بسیار تند و آسان نمود. پیدا کردن سینه بین (۲) در ۱۸۱۹
 و داروهای بیهوشی چون اکسید نیترو در ۱۸۴۴ و اتر سولفوریک در ۱۸۴۶ و کلوروفرم
 در ۱۸۴۷ - تکمیل افزارهای جراحی و کشف مایه ضدهاری در ۱۸۸۵ و کزاز و دیفتری
 در ۱۸۹۲ و دیگر بیماریها موجب پیشرفت و بهبودی حال آدمی گردید.

تأثیر در آموزش و پرورش
 در نتیجه سود هائی که از اختراعات و اکتشافات برده شد
 اهمیت حیاتی علوم طبیعی برای فراهم کردن آسایش مردم
 و پیشرفت جامعه هویدا گردید و رفته رفته احساس شد که در

زندگانی جدید علوم طبیعی یکی از احتیاجات بشر است و باید از عناصر مهم فرهنگ
 نوین باشد. پیشوایان آموزش و پرورش چون پستالزی و هربارت و فربل چنانکه دیده
 شد باتکاء روانشناسی با برنامه آموزشگاهها و اصول پرورش زمان خویش مخالفت
 کردند و تنی چند از دانشمندان دیگر گفتند که تنها آموختن زبان و ادبیات یونان و
 روم برای زندگانی بسنده نیست. همینکه علوم طبیعی جسته جسته توسعه یافت و
 مدون گردید مردان بزرگی اصرار بر وارد کردن آنها در برنامه مدارس نمودند. از
 اینجا مخالفت محافظه کاران آغاز شد و در بیشتر قرن نوزدهم میان کسانی که طرفدار
 منحصر کردن تحصیل بزبان و ادبیات یونان و روم بودند و متجددین و نوخواهان که
 علمدار علوم طبیعی بودند کشمکش برپا بود. بزرگترین دانشمندی که بدین منظور گام
 بمیدان نهاد و کتابی نوشت اسپنسر انگلیسی است که اکنون بشرح حال و نظریات
 او پرداخته میشود.

(۱) Turbine

(۲) ترجمه Stéthoscope است.

هربرت اسپنسر (۱) اسپنسر از خانواده‌ای بود که افراد آن در آموزش و پرورش دخالت داشتند. خودوی نیز هنگام کودکی و جوانی با دانشمندان و نویسندگان آمیزش داشت. شاید بواسطه تندرست نبودن و کسالتی که تمام عمر داشت هیچگاه وارد دانشگاهی نشد ولی در خارج راجع به علوم طبیعی و ریاضی کتاب‌های متعدد خواند و آزمایش فراوان نمود و اختراعات بسیار کرد و استعداد شگفت‌آور از خود پدید آورد.

درباره آموزش و پرورش کتب بسیار بررسی نکرد و درعین اینکه تحت تأثیر زمان و پیرامون خویش واقع شد افکار بکر و نظریات نو راجع به فرهنگ بمیان آورد. در ۱۸۵۹ رساله‌ای بنام «کدام دانش بزرگترین ارزش را دارد؟» منتشر کرد که توجه دنیای متمدن را بخود جلب نمود. در این رساله راجع به منظور آموزش و پرورش بدین گونه سخن گوید:

هربرت اسپنسر

(۱۸۲۰ - ۱۹۰۳)

« ارزش انواع مختلف علوم نسبت به یکدیگر تا کنون ندره مورد بحث قرار گرفته و کمتر بطریق صحیح از آن سخن گفته و نتیجه گرفته‌اند. پیش از اینکه برنامه‌ای از روی فکر برگزیده شود باید دانستنی‌ها را باز شناخت و برای این کار باید ارزش آنها را سنجید. مسئله اساسی برای ما اینست که «چگونه باید زندگانی کرد؟» و مقصود تنها زندگانی مادی نیست بلکه مقصود زندگانی بمعنی اعم است. وظیفه و منظور از آموزش و پرورش باید این باشد که ما را برای زندگانی کامل آماده کند و تنها راه عاقلانه برای قضاوت درباره هر برنامه اینست که ببینیم تا چه درجه منظور مذکور را عملی میکند. بدیهی است نخستین قدم باید این باشد که بترتیب الاهم فالاهم کارهای عمده‌ای که زندگی آدمی را تشکیل میدهد طبقه بندی کنیم. میتوان آنها را بنحو زیر مرتب نمود:

۱ - نخست کارهایی که مستقیماً بسته به نگاهداری خویش و صیانت نفس است.

۲ - کارهایی که به وسیله تأمین نیازها و لوازم زندگانی بطور غیر مستقیم بسته به نگاهداری خویش و صیانت نفس است.

۳ - کارهایی که برای بار آوردن و پرورش فرزند باشد.

۴ - کارهایی که برای نگاهداری روابط اجتماعی و سیاسی بایسته است.

۵ - کارهای مختلفی که برای گذراندن اوقات بیکاری است و صرف تشفی ذوق و ارضای سلیقه و احساسات میشود.

البته این بخشها از هم جداشدنی نیست و نمیتوانیم این مسئله را انکار کنیم که بخشهای مذکور بحدی بایکدیگر پیوستگی دارد که بار آوردن برای یکی از منظورها تا اندازه‌ای بار آوردن برای دیگر منظورهاست. تردید هم نیست که در هر بخش اجزائی هست که از برخی اجزاء بخش ماقبل مهمتر است ولی در هر حال این تقسیم بندی باقی میماند و بر حسب ترتیبی که در بالا گفته آمد یکی پیرو دیگری است. کمال مطلوب آموزش و پرورش آماده ساختن بطور کامل برای تمام این بخشهاست....»

اسپنسر تقسیمات فوق را مأخذ قرارداد و باین نتیجه میرسد که تحصیل علوم طبیعی در زندگی بسیار سودمند است بنابراین دارای بزرگترین ارزش میباشد چنانکه آموختن فیزیولوژی برای پی بردن بمبانی بهداشت و بنابراین برای نگاهداری خویش و صیانت نفس بایسته است. هر گونه شغل و پیشه و کار که بطور غیر مستقیم موجب نگاهداری خویش و صیانت نفس است بمقداری ریاضی و فیزیک و شیمی و زیست شناسی و علم اجتماع نیازمند است. پدر و مادر برای پرورش تن و فکر و اخلاق فرزند خویش باید اصول کلی و ظائف الاعضاء و روانشناسی و اخلاق را بدانند. آماده کردن آدمی برای عضویت جامعه مستلزم آموختن تاریخ بویژه از لحاظ سیاسی و اقتصادی و اجتماعی است. اوقات بیکاری را باید با هنرهای زیبا و موزیک و شعر گذراند و کامیابی در این سه نیز احتیاج به فیزیولوژی و مکانیک و روانشناسی دارد.

اسپنسر سه رساله دیگر نیز بعنوان «پرورش فکری» و «پرورش اخلاقی» و «پرورش تن» نوشت که در ۱۸۶۱ بار رساله نخست بصورت کتاب درآمد و «پرورش فکری و اخلاقی و بدنی»^(۱) نام دارد. در این رساله ها اسپنسر سفارش میکند بر نامه‌ای که

۱ - کتاب مذکور بدستور وزارت فرهنگ توسط شادروان رضاقلی هدایت به فارسی ترجمه و در ۱۳۱۷ در مجله رسمی تعلیم و تربیت بنام «پرورش جان و تن» چاپ و منتشر گردید.

از زمان جنبش سده پانزدهم (رنسانس) معمول شده بکلی عوض شود و از قید زبان و ادبیات یونان و روم آزاد گردد. بجای یونانی و لاتین و بجای اینکه شماره کمی از افراد جامعه برای زندگانی با تجمّل و تفریح بار آیند باید علوم را تدریس کرد و ترتیبی داد که تمام مردم و توده خلق از آموزش و پرورش بهره‌مند شوند. در اینجا باید یادآوری کرد که مراد اسپنسر از علوم تنها علوم طبیعی نیست بلکه علوم اجتماعی و سیاسی و اخلاقی را نیز در بر دارد بنابراین انتقادی که از او کرده‌اند و ویرا طرفدار فقط علوم سودمند بزندگانی مادی قلمداد نموده‌اند درست نیست.

دیگر از پیشوایانی که در سده نوزدهم علمدار تجدد و ورود

علوم بآموزشگاه بودند توماس هکسلی^(۱) انگلیسی است

که در آغاز زندگانی جراح کشتی بود و بواسطه پژوهش‌هایی

که هنگام مسافرت خویش بگرد جهان در تاریخ طبیعی کرد بزودی شهرتی بسزایافت

هکسلی

(۱۸۹۵-۱۸۲۵)

هکسلی

(۱۸۹۵-۱۸۲۵)

و باستادی این رشته برگزیده شد و سخنرانیهای بسیار در این باره کرد و چند کتاب منتشر ساخت. راجع بآموزش و پرورش کتابی نوشت بنام «دانش و پرورش» که فصل چهارم سخنرانی وی است در ۱۸۶۸ در باب «پرورش آزاد مردان» که ضمن آن

(۱) Thomas Huxley

ارزش و اهمیت علوم و دیگر مواد را در آموزش و پرورش تشریح نموده و بی اثر بودن زبان و ادبیات یونان و روم را در زندگانی روزانه خاطر نشان کرده است.

ملاحظه کنید با چه بیان رسا و شیوایی سخن خود را پرورانده :

«فرض کنید کاملاً محقق باشد که زندگانی و سرنوشت هر يك از ما روزی بسته به بردن یا باختن شطرنج باشد. در این صورت تصور نمیکنید همگان وظیفه خود شناسیم که دست کم نام و حرکت مهره هارا بدانیم؟

با اینهمه حقیقت روشن و واضحی است که زندگانی و سرنوشت و خوشبختی هر يك از ماها و کسانی که کم و بیش با ما بستگی دارند منوط باین است که از آئین بازی دیگری که بی نهایت دشوار تر و پیچیده تر از شطرنج است چیزی بدانیم. تخته شطرنج صحنه جهان است - مهره ها آثار طبیعت و آئین بازی قوانین طبیعت است. آموزش و پرورش قوانین این بازی بزرگ را یاد میدهد. عبارت دیگر **آموزش و پرورش عبارتست از آشنا ساختن ذهن بقوانین طبیعت** - طبیعتی که نه تنها شامل اشیاء و نیروی آنها باشد بلکه آدمی و اخلاق و رفتار او را نیز دربر گیرد و ایجاد مهر و اراده را بطوری که از روی میل و بر طبق قوانین مذکور نیز باشد شامل گردد. چنین پرورشی کجا بدست آید؟ آیا کسی کوشیده است آنرا بوجود آورد؟ وقتی من بدرازا و پهنای این جزایر (۱) نگاه میکنم می بینم که جواب این پرسشها منفی است. حتی تمام علوم طبیعی و اخلاقی و اجتماعی بر آموزشگاههای عالی بیشتر از مدارس مقدماتی ما مجهول است. اکنون اندکی بیاندیشید و این اوضاع شکفت آورده را ملاحظه کنید زیرا روزی خواهد آمد که انگلیسها نیاکان قرن نوزدهم خویش را چون نمونه و مثال حماقت یاد خواهند کرد. اگر ملتی باشد که آسایش و پیشرفت او کاملاً بسته باشد به تسلط بر نیروی طبیعت - بدرك و فهم آن - بفرمانبرداری از قوانین آفرینش و توزیع ثروت - بتعادل ثابت نیروی اجتماع آن همین ملت (انگلیس) است. معذالك اینست آنچه این ملت عجیب بفرزندان خود گوید: «ما شما را وادار می کنیم دوازده سال از گرامی ترین سالهای زندگانی خود را در آموزشگاه بگذرانید و هزار تا دو هزار لیره از پولی که به زحمت بدست آید صرف مدرسه می کنیم. در آنجا از آنچه بیشتر از همه هنگام بیرون آمدن از مدرسه و ورود به صحنه زندگانی نیازمند هستید نباید يك واژه نیز فراگیرید».

بجای اینهمه مسائل که در بر نامه نیست دبیرستان چه قرار داده؟

- زبان و ادبیات و تاریخ یونان و روم باستان و جغرافیای آن بخش از جهان که بر این دولت معلوم بود.

باین ترتیب پس از دوازده سال که صرف اینگونه تحصیل شده طفل مشقت دیده توانا نیست صفحه ای از کتاب را که نخوانده است تعبیر و تفسیر کند - از دیدن کتاب

(۱) البقه مقصود بریتانیای کبیر است.

یونانی ولاتین تنفر دارد - و شگفت انگیز است که هیچگاه کتابی از نویسندگان پیشین باز نخواهد کرد مگر هنگامی که بخواهد فرزندان خود را دوچار همین مصیبت وارد بر خویشان کند ۴

علاوه بر اسپنسر و هکسلی دانشمندان دیگری نیز برای بهبودی برنامه و داخل کردن علوم به آموزشگاه خدماتی نمودند که در اینجا ببردن نام آنان اکتفا میشود. یکی از آنها کمب^(۱) انگلیسی است که کتابی بنام «آموزش و پرورش» نوشت و با استدلال آموختن علوم مربوط بحیات اخلاقی و دینی و اجتماعی و سیاسی و آنچه را که بساخته مان بدنی و فکری انسان بستگی دارد سفارش کرد. دیگری یومنز^(۲) امریکائی است که بواسطه چاپ کردن مجله و رساله علوم طبیعی را عوام فهم نمود و بواسطه طبع کتب دانشمندان بزرگ انگلیسی زبان چون بکل^(۳) و داروین و هکسلی و اسپنسر فکر علمی را در امریکا بسط و نشر داد. سرانجام باید نام چارلز الیوت^(۴) را بیاد آورد که هنگام ریاست خویش در دانشگاه هاروارد^(۵) علوم طبیعی را بدانجا وارد کرد و طریق انتخاب برنامه تحصیلی را از طرف دانشجویان مطابق ذوق خودشان بسط و توسعه داد و در این طریق برگزیدن علوم طبیعی را از لحاظ تأثیری که در زندگانی دارد بدانشجویان توصیه کرد. بعلاوه در موارد متعدد تأکید نمود که علوم مذکور باید در تمام درجات حتی در دبستان تدریس شود.

در دانشگاههای آلمان گرچه تدریس علوم طبیعی از سده هفدهم

ورود علوم

به آموزشگاهها

آغاز شد لیکن تا نیمه قرن نوزدهم روش تجربی در آنها

شیوع پیدا نکرد. در دبیرستانها نیز از همان قرن هفدهم

شروع با آموختن علوم کردند ولی تعلیم آن اختصاص بدبیرستانهای اشراف^(۶) داشت.

(۱) George Combe (۱۷۸۸-۱۸۵۸)

(۲) Edward Youmans (۱۸۲۱-۱۸۸۷)

(۳) Buckle

(۴) Charles Eliot (۱۸۳۴-۱۹۲۶)

(۵) Harvard که یکی از قدیمی ترین و بهترین دانشگاههای امریکا است واقع

در شهر کیمبریج نزدیک بستون. راجع به برنامه انتخابی رجوع کنید بحاشیه صفحه ۱۶۱

(۶) Ritteracademien

در قرن هیجدهم در دبیرستانهای رئال شوله^(۱) وارد شد و در سده نوزدهم پروانه دخول
برایمناز پیدا کرد. در ۱۸۵۵ دبیرستانهایی از نوع جدید برپا شد بنام رئال ژیمناژ^(۲)
و اوبر رئال شوله^(۳) که ساعات علوم طبیعی آنها دو برابر ساعات ژیمناز است. هنرستانها
و آموزشگاههای پیشه‌وری نیز از نیمه قرن نوزدهم تأسیس گردید که مواد عمده
برنامه آنها ریاضیات و علوم طبیعی است. دبستانها نیز از آغاز همان قرن مقدمات علوم
را در برنامه وارد کردند.

در فرانسه تا شورش بزرگ ۱۷۸۹ در دبیرستانها و آموزشگاههای عالی علوم
طبیعی را چندان رونقی نبود ولی از آن پس در برنامه ها علوم طبیعی نیز منظور
شد و کشمکشی روی داد تا سرانجام در ۱۸۵۲ برنامه دبیرستان بدو شعبه ادبی و
علمی بخش گردید. در دبستانها نیز مقدمات علوم طبیعی را بویژه کشاورزی پس از
۱۸۷۰ آموختند.

در انگلستان تا اواخر سده نوزدهم در دانشگاه کیمبریج و اکسفورد علوم طبیعی
اهمیتی نیافت ولی در دانشگاههای شهری مانند برمنگهام و منچستر و لندن و لیورپول
بسیار رواج پیدا کرد. در نیمه قرن نوزدهم آموزشگاه های عالی فنی از طرف دولت
برای کان و مهندسی دریائی و معماری دریائی برپا گشت. در دبیرستانها گرچه در
«آکادمی» علوم را بطور مبسوط از اواخر قرن هفدهم آموختند ولی چنانکه پیش
اشاره شد این مدارس پس از یک قرن رو با انحطاط رفت. در «آموزشگاههای
همگانی» نیز به علوم طبیعی توجهی معطوف نگردید تا در نتیجه اقدامات کمب و
دیگران از نیمه قرن نوزدهم علوم طبیعی در برنامه وارد شد و در ۱۸۵۶ «آموزشگاه
همگانی» وینچستر آغاز با آموختن آن نمود و دیگر «آموزشگاههای همگانی»
از آن پیروی کردند. در ۱۸۵۷ که اداره کل علوم و صنایع در لندن تشکیل شد

Realschule (۱)

Realgymnasium (۲)

Oberrealschule (۳)

کمک‌هائی برای کلاسها و دبیرستانهائی که علوم فیزیک و شیمی و جانور شناسی و گیاه شناسی و زمین شناسی را می‌آموختند منظور گردید. دبستانها نیز برای تعلیم مقدمات علوم طبیعی اعانه از طرف اداره نامبرده دریافت کردند تا سرانجام از ۱۹۰۰ جزو برنامه آموزش اجباری شد.

در امریکا گرچه از سده هیجدهم در کالج‌ها تا اندازه‌ای علوم طبیعی تدریس میشد ولی بی آزمایشگاه و افزار بود. در قرن نوزدهم چندین کرسی درس برای آموختن علوم با آزمایشگاه ایجاد شد و آموزشگاههای عالی نو با توجه مخصوص به علوم طبیعی برپا گردید. در ۱۸۶۲ حکومت مرکزی قانونی برای دادن زمین مجانی و ترویج کشاورزی و مکانیک و علوم طبیعی از تصویب گذراند. در دبیرستانها نیز از نیمه قرن نوزدهم علوم طبیعی در برنامه گذاشته شد و حتی در ربع سوم قرن مواد آن با اندازه‌ای فزونی یافت که مایه سنگینی دستور تحصیلات و سطحی شدن معلومات گردید ولی پس از ۱۸۹۰ تعادل پیدا شد. در دبستانها نیز مقدمات و ظائف الاعضاء وارد گشت و در آموزشگاههای که از روش پستالزی اقتباس میکردند علم اشیاء را نیز آموختند.

فصل یازدهم

در تأثیر اجتماعی آموزش و پرورش

تا قرن هیجدهم میلادی آموزش و پرورش بنظر علمای تربیت یا زمامداران کشور وسیله‌ای بود برای پرورش و بار آوردن فرد - بی‌اینکه در نظر گیرند که فرد مذکور عضو جامعه است و در نتیجه تربیت او جامعه پرورش می‌یابد و میتواند جامعه را از این راه پیشرفت داد و بهبودی بخشید.

آموزش و پرورش
در نظر زمامداران
نخستین پادشاهی که ملتفت شد ترقی و بهبودی ملت و
ثبات و استواری کشور در واقع و نفس الامر بسته است
به پرورش همگانی فرد در يك بزرگ پادشاه پروس است

که از ۱۷۴۰ تا ۱۷۸۶ پادشاهی نمود و در ۱۷۶۳ فرمانی راجع بآموزش همگانی صادر کرد. معاصروی ماری ترز^(۱) ملکهٔ اتریش است که از ۱۷۴۰ تا ۱۷۸۰ شهریاری کرد و عقایدش با فرد در يك بزرگ بسیار شباهت داشت

پس از شورش ۱۷۸۹ و برپاشدن جمهوی در فرانسه تنی چند از پیشوایان شورش طرحهایی برای آموزش و پرورش آماده کردند که همه حاکی از توجه آنهاست به مسئولیت دولت در پرورش ملت. بواسطهٔ تغییرات و شورشهای پیایی و واکنش آنها طرحهای مذکور مدتها متروک ماند و چهل سال گذشت تا دولت فرانسه از ۱۸۳۳ ببعد عقیدهٔ مزبور را بکار بست.

واشنگتن نخستین پیشوای استقلال و رئیس جمهوری امریکا آموزش و پرورش را

Marie Thérèse (۱)

وسیله روشن کردن ذهن ملت و مطمئن ترین اساس سعادت عمومی میدانست. جفرسن (۱) که از پیشوایان بزرگ و رئیسان جمهور امریکا است در ۱۷۸۶ چنین گفته است: «در پیش من روشن است که آزادی ما تنها در دست خود ملت باقی و پایدار خواهد ماند. ملتی که افرادش تا اندازه ای پرورش یافته باشند. آموزش و پرورش ملت وظیفه دولت است که باید طرح کلی برای اینکار در نظر بگیرد». مدیسن (۲) چهارمین رئیس جمهور امریکا که به تربیت ملت دلبستگی فراوان داشت نوشته است:

«حکومت ملی بدون اینکه ملت مطلع و آگاه باشد یا وسیله بدست آوردن اطلاعات و معلومات را داشته باشد چون مسخره بازی یا نمایش غم انگیز یا هر دوی آنهاست» بنابراین بعقیده او «بهترین خدمتی که بعد از اعطای آزادی ممکن است به مملکت نمود باز کردن چشم و گوش مردم است تا بتوانند آزادی را حفظ کنند و از آن متمتع شوند».

جفرسن و مدیسن برای پیشرفت این عقیده گامهای بلند برداشتند زیرا نیکو میدانستند که کامیابی امریکا و رونق اقتصادی و ترقی اجتماعی وی بسته است بفهم و تربیت افراد آن و این نیز تنها با نقشه کلی و عمومی انجام پذیر تواند شد و چنین نقشه ای فقط بدست دولت ممکن است عملی شود.

نظر اصلی این سه دانشمند چنانکه پیش دیده شد مبتنی بر روان شناسی و راجع بود بروش تربیت و طرق آموختن در صورتیکه بهبود حال جامعه از راه فرهنگ بیشتر مربوط است به مطالعه و بررسی اوضاع و احوال طبقات جامعه و احتیاجات آن و آماده ساختن طفل برای شرکت در امور اجتماعی و تمام اینها بسته است به آنچه تعلیم شود یعنی برنامه. با این همه هر سه تن کاملاً متوجه این حقیقت بودند که جامعه را از این راه باید بهبودی بخشید و درمان دردهای اجتماعی آموزش و پرورش است.

چنانکه در فصل دوازدهم دیده شد **پستالزی** پیش از رفتن به ایور دن تمام نیروی

(۱) Thomas Jefferson (۱۷۴۳-۱۸۲۶)

(۲) James Madison (۱۷۵۱-۱۸۳۶)

خود را صرف این می‌کرد که راهی برای اصلاح حال و فراهم کردن آسایش بینوایان و یتیمان پیدا کند و کسانی را که در کنج فراموشی و خواری و بدبختی بسر می‌بردند رهایی بخشید. سرانجام متوجه شد که تعدیات اجتماعی از راه پرورش مردم رفع می‌شود و بهبودی جامعه از راه تربیت و بوسیله تربیت انجام می‌گیرد و برای رسیدن بمرام خویش تمام وقت خود را صرف آسان کردن و اصلاح روشهای آموزش کرد.

در نظر **هر بارت** هدف آموزش و پرورش و منظور آن اخلاق و منش است یعنی اراده‌ای که در هیئت اجتماع بنحو پسندیده رفتار کند. منش و اخلاق را نیز مفصلاً تجزیه نموده و عبارت دانسته است از آزادی درونی انسانی که بصورت نکوئی و سودمندی و دادگری و انصاف ظاهر و پدیدار شود و این در حقیقت همان خوشی و سعادت و انجام وظیفه بموافقت با عقل است که ارسطو غایت مطلوب انسان دانسته است. از حیث برنامه نیز هر بارت نظر بپرورش اجتماعی داشته زیرا پیشنهاد کرده است که خلاصه کار و مراحل تمدن و فرهنگ بشرو زندگانی گذشته برای کودکان گفته شود.

فر بل نیز با کمال صراحت اهمیت اجتماعی برای آموزش و پرورش قائل است و گوید کودکان کستان باید نمونه کوچکی باشد از پیرامون اجتماعی طفل و دستور تحصیلات آن عبارت باشد از نشان دادن عناصر و اجزاء زندگانی اجتماعی بطور مختصر و بسیار ساده.

چنانکه در فصل گذشته اشاره شد طرفداران بزرگ علوم طبیعی مانند اسپنسر و هکسلی در عین اینکه تدریس علوم مذکور را سفارش کردند توجه شایان بجامعه و پرورش آن داشتند و آموختن علوم اجتماعی و سیاسی و اخلاقی را نیز تأکید نمودند. از لحاظ اقتصادی و مادی نیز طرفداران علوم طبیعی با عقیده کسانی که متوجه اصلاح جامعه از راه آموزش و پرورش بودند موافقت دارد و هنرستانها و آموزشگاههای پیشه وری و بازرگانی همان اندازه در نتیجه التفات بعلوم طبیعی بوجود آمد که بواسطه عنایت بحال اجتماع و آماده ساختن و مجهز کردن افراد برای عضویت سودمند و مؤثر جامعه.

در نظر طرفداران علوم طبیعی

در نظر
جامعه شناسان

اگوست کنت^(۱) جامعه‌شناسی را ایجاد و تدوین کرد و آنرا بزبان فرانسه سوسیولوژی نامید. از آن زمان تا کنون مقام آموزش و پرورش را بچند گونه تعبیر و تفسیر کرده‌اند که برخی در اینجا گفته میشود.

بعضی از علمای مذکور مانند وارد^(۲) امریکائی آموزش و پرورش را وسیله دانش گستری دانند و گویند پیشرفت بسته بعقل است - عقل نیز نتیجه دو عامل است یکی درجه و نیروی هوش و دیگری حاصل کار هوش یعنی دانش و آگاهی. در اندازه هوش با رعایت قوانین وراثت و نفوذ محیط میتوان فقط اصلاحاتی بطور غیر مستقیم وارد کرد ولی اندازه دانش را مستقیماً میتوان افزود. پس چه از لحاظ شناسائی قوانین وراثت و نفوذ محیط و چه از لحاظ افزایش معلومات و وظیفه آموزش و پرورش دانش گستری است.

جامعه شناسان دیگر آموزش و پرورش را وسیله نظارت بر اجتماع یا بعبارت دیگر وسیله فرمانروائی بر دیگران دانند. در ادوار گذشته دولت همیشه از راه زور و قوه قهریه حکومت و تسلط خویش را مسلم داشته - کلیسا یا عالم روحانیت بوسیله اعتقادات مذهبی و آئین دینی و تشریفات صوری و رعایت شعائر و بیم و امید از کیفر و پاداش اخروی بر مردم حکمفرمائی نموده است. اکنون جامعه را بوسیله مدرسه و آموزش و پرورش نسل آینده میتوان زیر نظارت در آورد و بهبودی حال آنرا در نظر گرفت. این وسیله هم معقول تر است و هم بیشتر مقرون بصرفه تا توسل بزور، چه در آن صورت تنها گفته‌های آموزگار نتیجه دلخواه را می بخشد و حال آنکه زور و قوه قهریه آدمی و جامعه را بایستادگی و مخالفت بر میانگیزد. مدرسه نیز نیکوتر از کلیسا و دین بر جامعه نظارت میکند زیرا مدرسه تشبث باستدلال و نیروی فکری میکند و ذوق و عشق و بیداری مردم را در نظر میگیرد نه چون کلیسا خرافات و اوهام و عقاید تعبدی را وسیله تسلط بر اجتماع قرار دهد.

(۱) Auguste Comte (۱۷۹۸-۱۸۵۷)

(۲) Lester Ward

همانطور که پدر و مادر آموزش و پرورش را برای کامیابی و توفیق طفل در زندگی روزانه بکار میبرند - همانطور که کلیسا آموزش و پرورش را برای استفاده بنفع سازمان مذهبی و همچنین برای فلاح و رستگاری ابدی کودک بکار میبرد - همانطور نیز دولت آموزش و پرورش را برای رفاه و آسایش جامعه (که شامل خود و رفیقان و همکاران اوست) مورد استفاده قرار میدهد. بدین ترتیب آموزش و پرورش مانند قانون و قوای انتظامی و شهربانی و کلیسا و روزنامه و رادیو وسیله و آلتی است در دست جامعه وای روش و طرز عمل آن مستقیم نیست و زور و قوه قهریه بکار نمیبرد بلکه بطور غیر مستقیم از راه القاء فکر و تعلیم دانش در دماغ کودکان نسل آینده و برانگیختن احساسات آنها و پدید آوردن حالات و عادات مخصوص منظور و مقصود خود را عملی میسازد.

دسته سوم از جامعه شناسان آموزش و پرورش را وسیله انتقال فرهنگ اعصار گذشته و تمدن قرون ماضی و سنن و سوابق و عادات و مراسم روزگاران پیش به نسلهای آینده میدانند (۱). از این لحاظ آموزش و پرورش عبارت است از کوششی که برای نگاهداری و دوام و بسط فرهنگ همگانی بعمل آورند. البته منظور علمای مذکور این نیست که فرهنگ گذشته ثابت و نامتغیر بماند و متحجر شود بلکه نظرشان اینست که حد معتدلی اتخاذ گردد میان فردی که خود رو و بی قید و بند بار آید و فردی که نسبت به سنن و سوابق و احکام فرمانبردار محض و تسلیم صرف باشد. هر يك از افراد جامعه با فرا گرفتن ملخصی از آزمایش نسلهای پیشین و فرهنگ گذشته کشور خویش پرورش خواهد یافت و پایداری و استواری جامعه بسته به همین عمل است که مانع از تغییر کلی و انحراف بسیار و هرج و مرج میشود. در همان حال پیشرفت جامعه از تغییرات کوچکی حاصل میشود که هر فرد ممکن است در تحت تأثیر محیط خویش در سنن و سوابق و فرهنگ گذشته وارد کند. ازینرو پیرامون کودک پیوسته دگرگون میشود

(۱) شهید ثانی سیصد سال پیشتر تقریباً مانند این نظریه را اظهار کرده است (رجوع شود به تاریخ فرهنگ ایران صفحه ۲۵۲)

و آموزش و پرورش باید او را نیروئی بخشد که برای سازش با این محیط متغیر آماده کند و در همان حال شخصیت او را نگاه بدارد و منبسط سازد.

بالاخره بنظر دسته چهارم از جامعه شناسان آموزش و پرورش **بالاترین و بهترین راه و روش تکامل است.**

مطابق نظریه تکامل، موجودات جاندار در تحت تأثیر دو عامل مهم تحول پیدا میکنند و اعضاء و اندام و جوارح و ساختمان بدن آنها رو بتکامل میرود. یکی از این دو عامل محیط است که ممکن است خاک باشد یا آب یا هوا - سرد باشد یا گرم - مرطوب باشد یا خشک. عامل دیگر تلاش و کوشش خود آنهاست بزنده ماندن و بقا. در نتیجه تأثیر این دو عامل موجوداتی که بامقتضیات زیستن گاه خویش متناسب تر و دارای استعداد و تجهیزات بیشتر باشند زنده میمانند و بقیه از میان میروند و این جریان را انتخاب طبیعی نامند.

انسان نیز چنانچه بوسیله تعلیم و تربیت خود را مجهز سازد و وضع خود را با پیرامون خویش منطبق نماید و با مقتضیات محیط سازش کند و خویشتن را با آن محیط متناسب نماید باقی میماند - رو بتکامل میرود و در نتیجه رشد حاصل میکند. بنابراین نقش انتخاب طبیعی در مورد موجودات جاندار مانند نقش آموزش و پرورش است در مورد انسان.

توسعه فرهنگ در اثر مردم دوستی و اعتقادات مذهبی

نظریه های مذکور راجع با اهمیت اجتماعی آموزش و پرورش موجب شد که در قرن نوزدهم در کشورهای متمدن آموزشگاهها رو بتوسعه گذاشت و تسهیلات بسیار در کار تحصیل فراهم آمد تا سرانجام تمام افراد ملل مرقی از نعمت تربیت بهره مند شدند. در این توسعه فرهنگ دو مرحله پیاپی میتوان باز شناخت. در مرحله نخست آموزشگاهها توسط مردمان و هیئت های نیکوکار از احاطه نوع پروری و تقرب بخدا بوجود آمد و اداره شد. در این مرحله نظارت در دست اشخاص یا کمیته هائی بود که تقریباً سمت نیمه رسمی داشتند و از طرف دولت بطور کلی بآنها کمک هائی میشد. در

مرحله دوم در کشورهای مترقی دولت با اهمیت سیاسی و اجتماعی و اقتصادی آموزش و پرورش پی برده و مسئولیت پرورش تمام افراد ملت را بعهده گرفت و آنرا از وظایف خود شناخت و در نتیجه دستگاه بزرگ فرهنگ در هر کشور متمدن بوجود آمد که از بزرگترین مفاخر عصر جدید و مؤثرترین عوامل پیشرفت و بهبودی دنیاست.

از مرحله نخست اندکی در اینجا سخن گفته خواهد شد.

در آلمان

آلمان نخستین کشوری بود که حس نوع پروری افرادش موجب باز شدن آموزشگاه در آنجا شد. در فصل هشتم از کارهائی که بریاست باس دو انجام یافت شمه ای گفته آمد. بنگاههائی که برپا شد خصوصی بود. از راه پرورش آموزگار و نوشتن رساله و کتاب باس دو موجب شد که آثار طبیعی مورد بررسی قرار گرفت و روشهای دلپسند پدید آمد و روحیه کلاس و مدرسه دگرگون شد. پستالزی نیز یتیم خانه ای تأسیس کرد که بعدها مورد اقتباس واقع و مانند آن در آلمان ایجاد گردید.

در ۱۷۹۷ در انگلستان شخصی که بل^(۱) نام داشت و در مکتب

در انگلستان

خانه های مدرس (هندوستان) کار خلیفه را مشاهده کرده بود شاگردان بزرگتر را برای آموختن کودکان کوچکتر بکاربرد. بوسیله او بویژه بوسیله لنکاستر^(۲) مسئله عمومی شد و تقریباً دستگاهی برای فرهنگ بطریق مذکور در انگلستان برپا گردید. تنی از آموزگاران میتوانست بکمک چند خلیفه و سازمان مخصوص و روش معین شماره بسیاری از کودکان را بیاموزد. در مقابل خودداری مردم از پرداخت هزینه آموزشگاه و مساعدت نکردن دولت و بسنده نبودن وسایلی که کلیسا برای تربیت توده در دست داشت بکاربردن خلیفه در تأسیس مدارس مجانی در شهرها کمک بزرگی شد و توجه دانشمندان را بآموزش و پرورش جلب کرد. لنکاستر ترتیب مذکور را در امریکا هم داخل کرد و از این راه خدمات بسیار نمود چنانکه در نیمه اول

Andrew Bell (۱)

Lancaster (۲)

قرن نوزدهم بیشتر مدارس امریکا در شهرها همین ترتیب را بکار بستند . البته گماشتن خلیفه و اداره کردن کلاس بدین وسیله معایب زیاد دارند اینک تحصیلات سطحی شده و در واقع برای رفع تکلیف خواهد بود - انتظام کلاس سخت و ماشین وار است - معلومات کودک مشتی است از محفوظات . علمای تربیت متوجه این معایب گشتند و سرانجام در نتیجه عنایت مردم بفرهنگ و رونقی که در کار پدید آمد و حاضر شدن خلق بپرداختن هزینه مدارس بکار بردن خلیفه رفته رفته بر افتاد .

آموزشگاههای

بچگان (۱)

بیست سال پیش از شورش فرانسه کشیشی برای بچگان یکی از دهکدههای شمال شرقی فرانسه آموزشگاهی برپا نمود که بزودی در شهرها مانند آنرا بوجود آوردند و از ۱۸۳۳ جزو سازمان فرهنگ فرانسه شد و مدرسه مادرانه اش نام نهادند^(۲) . در این آموزشگاهها خواندن و نوشتن و نقاشی و نام اشیاء و کارهای دستی و موزیک و ورزش و تعلیمات دینی و مختصری از مقدمات جغرافیا و علوم طبیعی را میآموختند و در حقیقت کودک را برای ورود بکلاسهای نخست و دوم دبستان آماده میکردند .

در ۱۷۹۹ روبرت اُون^(۳) انگلیسی مستقلاً اقدام بتأسیس آموزشگاه بچگان در اسکاتلند نمود تا از بدبختیهای کودکان در کارخانهها پیشگیری کند . در آن تاریخ صنایع ماشینی آغاز و کارخانهها برپا میشد و درویش زادگان را از پنج تا شش سالگی برای مدت پنج سال بخدمت میگرفتند و این بیچارگان میبایست از ساعت شش بامداد تا هفت پسین کار کنند سپس در کلاس شبانه بتحصیل پردازند . در نتیجه اکثر آنها از رشد باز میماندند و «سوخته» میشدند و یا معایبی در تن آنها پیدا میشد . در ۱۷۱۸ یکی از آموزگاران که زیر دست اُون کار کرده بود بلندن رفت و بوسیله یکی از نویسندگان

(۱) Ecole enfantine

(۲) - مدرسه مادرانه ترجمه Ecole maternelle است

(۳) Robert Owen (۱۷۷۱-۱۸۵۸)

نوع پرور آموزشگاه بچگان را رواج داد تا سرانجام در ۱۸۳۴ انجمنی برای افزایش شماره مدارس مذکور تشکیل یافت.

اُن بچگان را از سه سالگی در آموزشگاه می پذیرفت و تن و اخلاق آنها را پرورش میداد. در دوسه سال مطالبی بآنها میآموخت که در خور فهم و استعدادشان بود و با سرود و رقص و تفریح و حرکات بدنی توأم میگرددید. عیش آنان بواسطه کتاب منغص نمیشد و شناساندن چیزهای معمولی و طبیعی از راه نشان دادن آنها یا نقشه و نمونه و تصویر و گفت و شنود انجام می یافت.

در ۱۸۲۷ در نیویوک آموزشگاه بچگان بوجود آمد و شهرهای بزرگ دیگر بیدرنک از آن تقلید نمودند و حتی در نقاطی که مدارس رسمی برپا شد چون برای کودکان خرد سال نبود آموزشگاههای بچگان و انجمن هایی که برای تأسیس و نگاهداری آنها ایجاد گردید خدمات بسیار نمود و در حقیقت نخستین کلاس های دبستانهای رسمی در بسیاری از شهرهای امریکا از ظهور همین آموزشگاهها پدید آمد.

انجمن
آموزشگاه های
رسمی در امریکا
چون هر شهر و شهرستانی را در امریکا تاریخ و سازمان مخصوصی است در اینجا بطور مثال مختصری از نیویورک گفته خواهد شد.
تا ۱۸۰۵ غیر از مدارس دینی که جزو کلیسا بود در شهر نیویورک آموزشگاه مجانی (باستثناء يك آموزشگاه برای سیاه پوستان) وجود نداشت. در آن سال براهنمائی شهر دار انجمنی بنام انجمن آموزشگاه رسمی برای پرورش کودکان بی چیز برپا گردید و مدارسی با خلیفه مانند آموزشگاه لنکاستر ایجاد شد. در ۱۸۲۷ نیز آموزشگاه بچگان بوجود آمد که پس از چندی جزو سازمان انجمن مذکور گردید. در آمد این انجمن از اعانه های شخصی و فروش بلیط بخت آزمائی بدست میآمد تا از ۱۸۱۶ دولت نیویورک هم مبادرت بکمک مالی نمود.
سرانجام در ۱۸۵۳ مدارس مذکور منتقل شد به « هیئت مدیره فرهنگ » که دولتش برپا ساخت و از آن سال آموزش همگانی مجانی معمول گردید. بطور کلی

در نیمه قرن نوزدهم در امریکا مدارس دینی و بنگاههایی که از راه نوع پروری بوجود آمده بود بآموزشگاه های مجانی دولتی تبدیل گشت و جزو سازمان فرهنگ شد.

تأسیس مدارس

رسمی

چنانکه در بالا گفته آمد مرحله دوم توسعه فرهنگ بدست زمامداران و اولیای امور کشورهای متمدن انجام گرفت و سازمانی پدیدار گشت که تا با امروز با تغییراتی کم و بیش

باقی است.

چون سازمان فرهنگ هر کشور نتیجه طبیعی سیر تدریجی و تکامل تاریخی آن کشور است در این کتاب بشرح و توصیف سازمان مدارس کشورهای عمدتاً مغرب زمین یعنی آلمان و فرانسه و انگلستان خواهیم پرداخت زیرا ممالک مذکور وارث معارفی هستند که تاریخ آن در این مجلد بطور مجمل آمده است. علاوه بر ممالک مذکور سازمان آموزشگاههای امریکا نیز مورد بحث واقع خواهد شد زیرا امریکا در آغاز فرهنگ خود را از اروپای غربی اخذ کرده سپس آنرا بسط و توسعه داده و امروز در بسیاری از امور و از جمله طرق آموزش و پرورش و علوم تربیتی مورد اقتباس کشور های دیگر واقع گردیده است.

چون هزاران نفر از دانشجویان ایران نیز بطور کلی در امریکا و اروپای غربی تحصیلات خود را تعقیب میکنند اطلاع بر معارف ممالک مذکور برای آنان هم سودمند است.

مدارس جماهیر شوروی روسیه نیز از لحاظ قرب جوار و تأثیر آن مملکت در اوضاع سیاسی و اقتصادی ایران در این کتاب مورد بحث واقع خواهد شد. این نکته باید قبلاً خاطر نشان شود که تا اواخر سده هیجدهم در کشورهای مذکور مدارس زیر نظر و نفوذ کلیسا بود و همین که اهمیت اجتماعی آموزش و پرورش ظاهر شد در کشوری سازمان رسمی زودتر بوجود آمد که میان دولت و کلیسا سازش و یگانگی موجود بود.

فصل دوازدهم

سازمان فرهنگ آلمان

سازمان رسمی فرهنگ در آلمان زودتر از همه جا برپا شد و استقرار حاصل کرد. چنانکه در صفحات قبل مذکور افتاد فردریک بزرگ متوجه شد که آموزش و پرورش اساس و پایه پیشرفت اقتصادی و نفوذ و اقتدار سیاسی و خوشی و آسایش ملت است. در پایان جنگ هفت ساله در ۱۷۶۳ فردریک توانست نیروی خود را صرف توسعه و نشر فرهنگ کند و در فرمانی که بعنوان «نظامات عمومی مدارس» در آن سال صادر کرد آموزش را اجباری نمود - برای پرورش آموزگار و تأمین حقوق و پیش بینی های لازم کرد - راجع بکتابهای درسی و روش آموختن و بازرسی مدارس و آزادی پدر و مادر در امر دین فرزند خویش مقرراتی منظور داشت.

پس او در ۱۷۹۴ مجموعه قوانین پرورش را انتشار داد و در بخش راجع بآموزش و پرورش این ماده را که اساس سازمان رسمی و ملی فرهنگ است اعلام کرد: «تمام آموزشگاهها و دانشگاهها دولتی هستند و مأمور دادن اطلاعات سودمند و آموختن مطالب علمی بچوانان. اینگونه بنگاهها را تنها با آگاهی و پروانه دولت میتوان برپا کرد».

شکست پروس از ناپلیون در ۱۸۰۶ و خفگی که از این حیث در معاهده تیلسیت^(۱) در ۱۸۰۷ نصیب آن شد نوۀ فردریک بزرگ را که در آن زمان پادشاه بود بیدار

و متوجه پرورش مردم کرد چنانکه اعلام نمود: «گرچه مازمین و قدرت و نفوذ خود را از دست دادیم ولی باید بکوشیم تا با نیروی فکری و اخلاقی آنرا پس بگیریم. ازینرو میل و تصمیم قطعی من اینست که از راه توجه مخصوص پرورش توده مردم ملت را از زیر بار خفت بیرون آورم»
 در این قسمت سلسله سخنرانیهای فیشته^(۱) خطاب بملت آلمان در زمستان ۱۸۰۷-۱۸۰۸ و دعوت او از پیشوایان و رؤسای قوم که تعلیم و تربیت را برای رهایی مملکت از چنگ مذات بکار برند بسیار مؤثر افتاد. فیشته ایمان داشت که ملت آلمان دارای خصائل و اوصافی است که بقاء و وجود آنرا برای جهان ضروری میسازد و معتقد بود که هر چه ضرورت و لزوم دارد بدست آوردن آن امکان پذیر است.

فیشته

(۱۷۶۲ - ۱۸۱۴)

سخنرانیهای فیشته چندان متفکران و اولیای امور را بجنب و جوش انداخت

که نظیر آن از زمان نهضت دینی لوتر (۱۵۱۹) تا آن تاریخ در آلمان دیده نشده بود.

در اثر خطابه های مذکور در آموزش و پرورش آلمان تجدید نظر کردند و مدارس را از تحت نظارت کلیسا خارج نموده مبدل به دستگاه عظیمی کردند در دست دولت تا آمال کشور را تأمین کند.

نتیجه این تجدید نظر و روح تازمائی که در کالبد فرهنگ آلمان دمیده شد در قیام ملت آلمان هویسدا گشت و در ۱۸۱۳-۱۸۱۲ بظهور پیوست و منجر بفتح و فیروزی گردید. « جنگ استخلاص » ۱۸۱۵-۱۸۱۳ و شکست کامل فرانسه در لپزیک^(۱) بدست اطریش و پروس و روسیه در ۱۸۱۳ و بدست انگلستان و پروس در واترلو^(۲) در ۱۸۱۵ باعث شد که تمام ولایات و اراضی که فرانسه از آلمان گرفته بود مسترد گردید. شکست فرانسه را در ۱۸۷۰ بدست پروس نیز محققین نتیجه همین تجدید حیات فرهنگی دانسته و گفته اند که در سال مذکور معلمین آلمان بودند که موجبات فیروزی را فراهم کردند.

در سال ۱۸۰۷ در وزارت کشور اداره کل فرهنگ تأسیس شد که از نفوذ کلیسا و دین دور بود. ده سال بعد اداره مذکور مستقل گشت و در ۱۸۲۵ هیئت مدیره فرهنگی برای نظارت در مدارس در هر شهرستان تأسیس شد و نظارت دولت رفته رفته کامل گردید با این حال تا زمانمداری هیتلر در ۱۹۳۳ از نفوذ دین بر کنار نبود زیرا در هیئت ها کشیشها عضویت داشتند و بازرسان نیز بیشتر از میان آنها برگزیده میشدند. بعلاوه تعلیمات دینی در هر مدرسه جزو برنامه بود منتها آنرا در ساعتی قرار دادند که شاگرد (در صورت مخالف بودن آن بادیین پدر و مادرش) میتواندست حاضر نشود. دبیرستانها برای تمام فرقه های دینی یکی است ولی برای کاتولیکها و پروتستانها دبستان دولتی جدا گانه برپا شده است.

(۱) Leipzig

(۲) Waterloo واقع در بلژیک

دبستان

در پروس مانند عده‌ای از کشورهای اروپا دبستانها و دبیرستانها تا ۱۹۱۸ یعنی پایان جنگ جهانی اول مکمل یکدیگر نبودند بلکه از هم مجزا و مشخص بودند. دبیرستانها که عبارت باشند از ژیمنازورئال شوله و تر کیبهائی که از این دو نوع بوجود آمده مقدمه بودند برای دانشگاهها و از کلاس ابتدائی تا پایان متوسطه را دربر داشتند. این کلاس‌های ابتدائی را تا ۱۹۱۹ بر نامه ویژه‌ای بود غیر از برنامه آموزش ابتدائی چنانکه دبستانها دستور تحصیلات جداگانه داشتند و مربوط به دبیرستانها نبودند. این طرز سازمان را «دستگاه موازی» مینامیدند زیرا تحصیلات دبستان و دبیرستان به موازات یکدیگر بود نه دنبال یکدیگر. تحصیلات دبیرستان از نه تا هیجده سالگی وقت طفل را میگرفت و دبستان از شش تا چهارده سالگی. پس از سه یا چهار سال تحصیل در دبستان ممکن بود وارد دبیرستان شد ولی پس از آن بر نامه آنها باندازه‌ای متفاوت بود که شاگرد عملاً نمیتوانست از دبستان بدبیرستان برود. در پایان دبستان هشت ساله تنها ممکن بود وارد برخی از هنرستان ها و آموزشگاههای بازرگانی و اختصاصی و مدارس شبانه شد.

در دبستان یا آموزشگاه توده^(۱) تحصیلات مجانی و ویژه طبقات عادی و کارگران و کشاورزان بود ولی در دبیرستانها می‌بایست ماهانه کافی پرداخت که معمولاً معادل دو ثلث تمام مخارجی بود که برای هر شاگرد میشد و بنابراین بازرگانان و دارندگان کارهای آزاد و توانگران و بزرگان می‌توانستند فرزند خود را بآنها گسیل دارند. برای طبقات متوسط آموزشگاه میانه^(۲) برپا کرده بودند که دوره‌اش يك سال بیش از دوره دبستان بود و از کلاس چهارم تا هفتم تحصیلات مشترك بود و در سال‌های بعد به سه شعبه عمومی و تجارتي و صنعتی تقسیم میشد و معمولاً يك یادو زبان خارجی نیز می‌آموختند و معلمان آن نیز دانائتر و شایسته‌تر بودند.

تقریباً از آغاز قرن بیستم عده‌ای از دانشمندان و آزادیخواهان متوجه معایب دستگاه موازی شده بودند که راه تحصیل را

اصلاحات ۱۹۱۹

در دبیرستان و دانشگاه بر شاگردان مستعد بی بضاعت مسدود ساخته و منحصر بتوانگران و طبقات ممتاز نموده بود، دانشمندان مزد کور پیشنهاداتی برای ایجاد دستگاه همگانی^(۱) که عموم محصلین از فقیر و غنی بر حسب استعداد خویش بتوانند از آن استفاده کنند در کتب و جراید نموده بودند.

در پایان جنگ جهانی اول (۱۹۱۸-۱۹۱۴) انقلابی در آلمان بظهور پیوست که منجر با اعلام جمهوری شد. مجلس مؤسسانی که انتخاب گردید در ۱۹۱۹ در شهر ویمار^(۲) قانون اساسی جدیدی تصویب کرد که ضمن آن توجهی به پیشنهاد طرفداران دستگاه همگانی نمود: سه کلاس مقدماتی^(۳) دبیرستان حذف گردید و مقرر شد تمام شاگردان از شش سالگی وارد مدرسه‌ای شوند بنام «آموزشگاه پایه^(۴)» که دوره آن چهار سال است.

کسانی که آموزشگاه پایه را با تمام رستاهند می‌توانند وارد یکی از انواع دبیرستانها شوند و چنانچه نخواهند دبیرستان روند می‌توانند تا پایان تحصیلات اجباری در همان مدرسه مانده و دوره آموزشگاه توده را با انجام رسانند.

دانش آموزانی را که با استعداد و مایل اند دبیرستان روند آموزشگاه پایه در حدود امکان موظف است آنها را در مدت سه سال آماده کند تا دوره تحصیلات متوسطه که قبل از اعلام جمهوری دوازده سال بود بی جهت سیزده سال نشود.

تسهیلاتی که برای اطفال بی بضاعت داده شده ضمن شرح دبیرستان ها بیان خواهد گردید.

در فصل های گذشته گفته شد که دو گونه دبیرستان در آلمان

دبیرستان

بوجود آمد یکی ژیمناز که بویژه برای تحصیل زبان و ادبیات

یونان و روم بود و دیگر رئال شوله که با آموختن علوم طبیعی و ریاضی و زبان های

خارج از ژیمناز مشخص و ممتاز میگشت. در ۱۸۵۹ وزارت فرهنگ پروس دو گونه

Weimar (۲)

Einheitsschule (۱)

Grundschule (۴)

Vorschule (۳)

رئال شوله را برسمیت شناخت: دسته نخست آنکه دوره‌اش نه سال و تنها زبان لاتین (بدون یونانی) می‌آموخت و فرهختگان آن حق ورود بدانشگاه را داشتند منتها در دانشکده یزدان شناخت و پزشکی و حقوق نمی‌توانستند داخل شوند. چون این دبیرستانها حد وسط میان رژیمناز و رئال شوله بودند در ۱۸۸۲ آنها را رئال رژیمناز^(۱) نام نهادند. دسته دوم زبان لاتین را در برنامه ندارد و اگر شماره سالهای تحصیل به نه سال رسد آنها «فوق رئال شوله»^(۲) نامند و فرهختگان آن حق ورود بدانشکده علوم ریاضی و طبیعی را دارند. بدین ترتیب تا ۱۹۱۹ سه گونه دبیرستان کامل در آلمان وجود داشت: رژیمناز- رئال رژیمناز- ابررئال شوله.

اگر بواسطه کمی شاگرد و کوچکی شهر سه دبیرستان نامبرده کامل نبود و تنها شش کلاس داشت بترتیب بنام زیر خوانده میشد: پرو رژیمناز^(۳) - رئال پرو رژیمناز^(۴) - رئال شوله.

عیب دستگاه آموزش دبیرستان آلمان این بود که پدر و مادر کودک باید در نه سالگی کار آینده او را برگزینند تا او را در یکی از دبیرستانهای نامبرده توانند گذارد و رنه از آن پس انتقال او از یکی بدیگری مقدور نبود زیرا در رژیمناز از همان سال نخست تحصیل زبان لاتین آغاز میکنند و از سال چهارم نیز زبان یونانی می‌آموزند و در اینصورت از رئال شوله یا پس از سال چهارم رئال رژیمناز نمیتوانند بترتیب منتقل گردند.

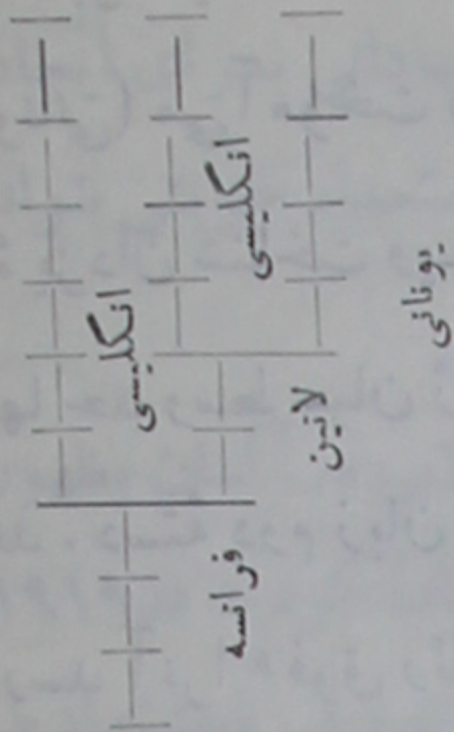
برای رفع این عیب از ۱۸۹۲ باینطرف نوع جدیدی از دبیرستان برپا نموده

Realymnase (۱)

Oberrealschule (۲)

Progymnase (۳)

Realprogymnase (۴)

طرح مدرسه اصلاح شده

که مدرسه اصلاح شده (۱) نام نهاده‌اند و در سه سال نخست تنها زبان فرانسه را می‌آموزند سپس شاگرد در دوازده سالگی میتواند یکی از دو شعبه را برگزیند: یا تا پایان دبیرستان زبان انگلیسی بخواند یا زبان لاتین را فرا گیرد. اگر شعبه اخیر را برگزیند پس از دو سال آزاد است که یا چهار سال مانده را یونانی تحصیل و یا انگلیسی را دنبال نماید. اینگونه دبیرستان بتندی در آلمان زیاد شد.

سه سال پس از اعلام جمهوری در آلمان یعنی در ۱۹۲۲ تصمیماتی اتخاذ شد که اولاً اطفال مستعد بی بضاعت بتوانند وارد دبیرستانها شوند ثانیاً نوعی از دبیرستان بوجود آورند که بیشتر بفرهنگ آلمان توجه کند و مواد مورد نیاز دنیای جدید را بجای السنه خارجه بیاموزد ثالثاً برای قصبات و روستا دبیرستانهایی تأسیس کنند که شاگردان با استعداد بتوانند تحصیلات خود را ادامه دهند و احیاناً خود را برای ورود بدانشگاه آماده سازند.

برای تأمین نظر اول مقرر شد مبلغی معادل چهار یک در آمد هر دبیرستان (از محل شهریه شاگردان) به تشخیص رئیس و شورای دبیران بابت شهریه دانش آموزان مستعد بی بضاعت محسوب گردد و چنین جوانانی را مجاناً بپذیرند. مطابق بر آوردی که کرده‌اند سی درصد از کلیه شاگردان دبیرستانهای آلمان مشمول این مقررات اند. برای تأمین نظر دوم در ردیف دبیرستانهای موجود آموزشگاهی تأسیس کردند بنام دبیرستان آلمانی (۲) که دربرنامه آن توجه مخصوصی بزبان و ادبیات آلمان و تاریخ و جغرافیا و تربیت مدنی میشود و زبانهای خارجه راچندان اهمیت نمیدهند ولی

Reformschule (۱)

Deutsche Oberschule (۲)

کسانی که می‌خواهند بعدها وارد دانشگاه شوند بر حسب مقررات آنها باید دوزبان خارجه رانیکو فرا گیرند.

برای اجرای نظرسوم مدرسه دیگری در شهرهای کوچک و مراکز دهات در ردیف دبیرستانهای موجود تأسیس کردند بنام دبیرستان پرورنده^(۱) که دوره آن شش سال است و شاگرد پس از اتمام کلاس هفتم دبستان چنانچه با استعداد باشد و از عهده امتحان ورودی بر آید در آنها پذیرفته میشود و در مدت شش سال مذکور خود را برای امتحان ختم تحصیلات متوسطه^(۲) طبق برنامه ابررئال شوله یا دبیرستان آلمانی آماده می‌سازد تا بتواند وارد دانشگاه شود. این نوع دبیرستان بزودی مورد توجه مردم واقع شد بطوریکه در شهرهای بزرگ نیز نظیر آنرا بوجود آوردند.

بنابر آنچه گفته شد تا ۱۹۳۳ شش نوع دبیرستان کامل نه کلاسه و سه نوع دبیرستان شش کلاسه در آلمان موجود بود.

این نکته نیز باید خاطر نشان شود که در آلمان دبیرستانهای پسرانه از دخترانه جداست و فقط در موارد خاصی بادرخواست پدر و مادر دختر و تصویب انجمن خانه و مدرسه و موافقت اولیای فرهنگ ممکن است بدوشیزه‌ای اجازه تحصیل در دبیرستان پسرانه داده شود.

این نکته نیز باید یادآوری شود که برای ورود بسال نخست دبیرستان شاگرد می‌بایست از حیث هوش مستعد و لااقل سه سال دانش آموخته باشد. این سه سال را میتواند در دبستان یا آموزشگاه میانه یا آموزشگاه پایه خویشتن را آماده کند.

دانشگاههای آلمان نیز از مؤسسات دولتی بشمارند ولی دولت در آنها مداخله مستقیم ندارد بلکه خود آنها راقانون اساسی

دانشگاهها

واختیاری است که از روی آن رفتار کنند. بواسطه کمی موقوفات و یا ماهانه‌ای که از دانشجویان میرسد بودجه بیشتر آنها از طرف دولت تأمین میشود. اداره دانشگاه از لحاظ تعلیم و تربیت در دست شورای دانشگاه است که از استادان بزرگ و رئیس

دانشکده‌ها تشکیل مییابد و از اینان يك نفر بنوبت (مثلا از روی قدمت هر دانشکده) باموافقت وزیر فرهنگ یکسال ریاست دانشگاه را برعهده دارد. انتساب استادان با وزیر فرهنگ است.

دانشگاههای آلمان از آغاز قرن هیجدهم و بویژه از قرن نوزدهم از حیث نظم و سازمان - استقلال داخلی در امور علمی و فنی - اهمیت دادن به تخصص در هر رشته - پژوهش و کشف و ایجاد دانش از بهترین مؤسسات عالی ادبی و علمی جهان بوده است. استادان آلمانی در هر رشته بحدی حوصله نشان داده و تعمق بکار برده اند و باندازه‌ای در علوم و ادبیات و فلسفه و مذاهب و طب و داروسازی و زبان شناسی و شرق شناسی کامیاب شده اند که صیت شهرت آنان عالم را فرا گرفته است و برای دانشمندان جهان سرمشق استقصاء و تحقیق و تتبع و شکیبائی و فداکاری در راه علم قرار گرفته اند. (۱)

از ۱۹۳۳ تا ۱۹۴۵ که حکومت نازی (۲) بر سر کار بود سازمان فرهنگ دگرگون نشد ولی تغییراتی در برنامه و پرورش اجتماعی آلمان بر طبق اصول آن حزب رویداد که در اینجا مهمترین آنها اشاره میشود:

- ۱- چون کشورهای متحد آلمان بدستور نازیها مبدل بیک کشور بزرگ گردید فرهنگ تمام آلمان نیز بدست يك وزارتخانه سپرده شد.
- ۲- حقوق معلمان و کارمندان ادارات یکسان گردید.

(۱) برای نمونه نام چندتن از استادانی که در باب تاریخ و مذاهب و ادبیات و زبانهای ایران تحقیقات بکر و بسیار سودمند نموده مارا مرهون زحمات خویش ساخته اند برای حق گذاری در اینجا ذکر میشود:

Bartholomae, Geldner, Paul Horn, Hübschmann, F. Justi
Nöldeke, Salemann, Weissbach, Geiger, Ernest Kuhn,
Spiegel, Flügel, Kessler

(۲) نازی Nazi مخفف National Socialiste میباشد و نام حزبی است که پس از جنگ جهانی اول در آلمان بوجود آمد و هیتلر Hitler رهبر و پیشوای آن بود.

۳- تربیت بدنی از همه کارها مهمتر شد و منظور آن آماده کردن شاگرد دبیرستان برای دفاع بود: دو گونه ورزش در برنامه پیش بینی کردند یکی ورزش بیرون از شهر (دو و مسابقه بامانع - اسب سواری باپرش - راه پیمائی باصف - یافتن سو در روز و شب - خواندن نقشه) و دیگری ورزش جنگی (مشق نظامی - بکاربردن اسلحه - نگاهداری خویشتن هنگام بمباران هوائی).

۴- پسران و دختران را از ده سالگی جزو دسته‌ای کردند بنام «جوانان هیتلری» که آنرا چند میلیون کارمند بود. این دسته هفته‌ای یک روز بتربیت سیاسی و پرورش تن در هوای آزاد میپرداختند. در تربیت سیاسی تاریخ آلمان و سرگذشت جنگ ۱۸-۱۹۱۴ و جنبش هیتلر و پیشامدهای جاری موضوع درس قرار میگرفت. در تابستان نیز سه هفته جوانان هیتلری در اردو بسر میبردند و بورزش‌های گروهی و تربیت سیاسی مشغول بودند.

۵- در برنامه اهمیت بسیار بفرهنگ آلمان (زبان آلمانی - تاریخ آلمان - نثراد آلمان - آداب و رسوم باستانی - بزرگان آلمان ...) و فرهنگ آریائی داده میشد - از ساعات ریاضی و زبان خارجه در دبیرستان کاسته و بجای آن قوانین وراثت و نثراد و قواعد مراقبت در ایجاد خانواده تندرست گذاشته شده بود - گردش علمی در درون و بیرون کشور برای شاگردانی که دست کم ۱۲ سال داشتند ترویج گردیده بود.

۶- پیش از وارد شدن بصحنه زندگی یا بدوره تحصیلات عالی تر فرهختگان دبستان نه ماه و فرهختگان دبیرستان و دانشگاه چهار ماه و نیم میبایست صرف کارهای بدنی و تربیت سیاسی در دهکده وارد کنند تا بکشور آلمان و نثراد آلمانی آشنا شوند و بکشاورزی دل بندند و بزندگانی اجتماعی خوی گیرند. در این مدت دختران باید بویژه درزی گری - آشپزی - باغبانی - بچه داری - پرستاری - رقص - آواز گروهی بیاموزند. پسران بایستی بساختن راه و بند - خشک کردن باطلاق و کناره دریا - هموار کردن زمین - برانداختن جنگل پیردازند.

بعد از جنگ جهانی دوم

جنگ دوم جهانی (۱۹۳۹-۴۵ میلادی) با اشغال خاک آلمان
از طرف قوای مسلح امریکا و انگلستان و فرانسه و شوروی پایان
یافت و طبق نقشه‌ای که سران دول فاتح در ژوئیه ۱۹۴۵ در برلین

کشیدند قرار شد آلمان شرقی در دست دولت شوروی و آلمان غربی در دست سه دولت
دیگر باقی بماند و هیئتی بنام شورای نظارت متفقین آلمان را اداره کند.

این شوروی مأمور شد برنامه مفصلی برای خلع سلاح آلمان و محو حزب نازی
و آثار آن و برقراری حکومت ملی و آزادی و اصلاح امور اقتصادی و اجتماعی بموقع
اجرا گذارد و غراماتی دریافت دارد و وقتی اجرای این برنامه خاتمه یافت آلمان به
مسئولین آلمانی سپرده شود.

برای برقراری حکومت ملی لازم بود طرح جدیدی برای پرورش ملت آلمان
ریخته شود تا بتوان افکار آزادیخواهی را در دماغ آلمانیها وارد کرد و آثار را برای
قبول اصول حکومت ملی آماده ساخت.

بواسطه اختلاف نظر شوروی با دول غربی شورای نظارت متفقین پس از چندی
عملیات تعطیل شد و هر يك از دو طرف نظریات خویش را در قسمت اشغالی خود اجرا کرد.
در آلمان غربی تمام کوشش امریکا و انگلستان و فرانسه برای اصلاح دستگاه
تعلیم و تربیت با وسایل و طرق موجود بکار برده شد و از آموزگاران آلمانی استفاده
گردید. نظامات و مقرراتی که نازیها برای القاء عقیده و تربیت افراد فرمانبردار و
متعصب و مغرور و جنگجو وضع کرده بودند مانند بند ۳ و ۴ و ۵ و ۶ که فوقاً بآنها
اشاره شد لغو گردید و در برنامه مدارس و روش و تربیت اصلاحاتی بعمل آمد و بسیاری
از کتب درسی تعویض گردید.

در ۱۹۵۲ حکومت آلمان غربی بموجب پیمان خاصی از طرف دول غربی-
بدولت متشکل در بن (۱) واگذار شد.

☆☆☆

اکنون جمهوری آلمان غربی مرکب از هفت کشور و سه شهر مستقل است (۱)
بموجب قانون اساسی جدید جمهوری آلمان مورخ مه ۱۹۴۹ تمام دستگاه تربیت در
تحت نظارت دولت قرار گرفته است.

در هر يك از کشورها و شهرهای مستقل قوانینی برای تعیین وظایف و حقوق
اولیای اطفال - روابط بین دولت و اولیای فرهنگ - تعلیمات اجباری - تساوی فرصت
بارعایت استعداد اطفال وضع شده است.

طبق تقسیمات فوق روشن است که در آلمان غربی فرهنگ متمرکز نیست و در
دولت مرکزی شخصی مسئول امور فرهنگی نمیباشد. لیکن هر يك از کشورها دارای
وزارت فرهنگ و کارهای مدارس در آنها تمرکز یافته است. امور تربیتی مانند برنامه
و روش تربیت و پایگاه قانونی معلم را دولت بعهده دارد. امور مادی مدرسه چون بنا
و اثاثیه و لوازم تعلیم و بهداری بعهده مؤسسين مدرسه است که ممکن است دولت
باشد یا حوزه های فرهنگی و اولیای محلی یا اتحادیه های صنفی یا اطاق کشاورزی
و مانند آن. دولتهای مذکور مردم را در کارهای فرهنگ شرکت میدهند و در بعضی
از کشورها شوراهای فرهنگ یا هیئتهائی برای نظارت در امور فرهنگ بوجود
آمده است.

برای ایجاد وحدت نظر بین کشورها و شهرهای مستقل در ۱۹۴۸ انجمن
دائمی از وزیران فرهنگ تأسیس شده و در بسیاری از مسائل چون مدت سال تحصیلی
تعطیلات رسمی مدارس - گواهینامه ها و رسمیت آنها - تربیت معلم - مقررات مدارس
خصوصی موافقت حاصل شده است.

تربیت طفل تا پایان شش سالگی بعهده اولیای او است.

دوره ابتدائی

کودکستان و آموزشگاه نونهالان نیز برای اطفال از ۳ تا
۶ ساله توسط کلیسا و شهرداری و کارخانه ها بوجود آمده و ابی جزو دستگاه رسمی

(۱) هفت کشور عبارتست از باویر - هس - ساکس پائین - ایالت رن - رن شمالی
و وستفالی - شلزویک هلاشتاین - ورتامبرگ و باد. سه شهر مستقل عبارتست از برلن
غربی - هامبورگ - برم.

فرهنگ نیست. مربیان مؤسسات مذکور باید از دولت پروانه در دست داشته باشند. همین که کودکان شش ساله شدند باید بآموزشگاه پایه روند که دوره آن در کشورهای هفتگانه چهار سال (چنانکه از ۱۹۱۹ چنین بوده) ولی در شهرهای مستقل شش سال است. در آموزشگاههای پایه سه شهر مستقل در کلاس پنجم و ششم آموختن يك زبان خارجه اختیاری است.

دوره متوسطه در ضمن مطالعه این کتاب ملاحظه شد که هر يك از دبیرستانهای آلمان تحت تأثیر نهضت هائی بوجود آمد و مستقل ماند و با دیگر دبیرستانها ارتباط نداشت. پس از جنگ دوم جهانی سعی کرده اند دبیرستانها را بایکدیگر مربوط سازند و در تعلیمات متوسطه وحدت نظر ایجاد کنند.

اکنون تحصیلات متوسطه پس از ختم آموزشگاه پایه آغاز میشود و در سه نوع دبیرستان که تقریباً همان مدارس قدیمند انجام میگردد.

نوع اول دوره دوم آموزشگاه توده است که در کشورهای هفتگانه چهار یا پنج کلاس و در شهرهای مستقل سه کلاس دارد (زیرا آموزشگاه پایه آنها شش کلاسه است). در این دوره برنامه تعلیمات ابتدائی تکمیل و کودک برای ورود به کسب و کار بعنوان «شاگرد» آماده میشود. معمولاً در آخرین کلاس او را بانوع شغلی که انتخاب خواهد کرد تا حدی آشنائی سازند.

نوع دوم آموزشگاه میانه رئال شوله است که در شهرهای مستقل آنرا دبیرستان عمومی عملی^(۱) می نامند. در این مدارس دانش آموز را تا سن ۱۶ تربیت میکنند و شاگرد از هر يك از کلاسهای آموزشگاه توده میتواند بدان منتقل شود بنابراین دوره تحصیل سه تا شش سال خواهد بود بر حسب اینکه از کدام کلاس آموزشگاه توده وارد شده باشد. این مدارس شاگرد را برای مشاغل فنی و اقتصادی و اجتماعی و امور دفتری و بازرگانی آماده میکنند. برنامه آنها علاوه بر مواد عمومی شامل دو زبان خارجه است که یکی از آنها اختیاری است. سایر مواد اختیاری عبارتست از دفتر داری و

ماشین نویسی و تندنویسی و کارهای دستی و خانه‌داری.

در بعضی از کشورها کلاسهای عالی برای تعلیم مواد مذکور در آموزشگاه توده تأسیس کرده‌اند.

نوع سوم ژیمناز است. در این مدارس اطفالی را میپذیرند که برای تحصیلات نظری مستعد هستند و خود را برای اخذ گواهینامه متوسطه کامل^(۱) و ورود به مدارس عالی مهیا میسازند. در کشورهای هفتگانه دانش آموز پس از طی آموزشگاه پایه وارد ژیمناز میشود و دوره آن نه سال است.

در شهرهای مستقل که دوره آموزشگاه پایه شش سال است طبعاً دوره ژیمناز هفت سال میباشد و ظاهراً بهمین دلیل آنها را دبیرستان عمومی^(۲) می‌نامند.

ژیمنازها بر حسب موادی که می‌آموزند به سه دسته تقسیم میشود. هرگاه ژیمناز زبان لاتین و یونانی و یک زبان خارجی را بیاموزد آنرا ژیمناز زبانهای باستانی^(۳) می‌نامند. چنانچه لاتین و دو زبان خارجه تدریس کنند آنرا ژیمناز زبانهای جدید^(۴) یا رئال ژیمناز میخوانند. اگر دو زبان خارجه بیاموزد و الی توجه عمده به علوم طبیعی و ریاضی باشد و زبان لاتین اختیاری، آنرا ژیمناز ریاضی و طبیعی یا ابرشوله^(۵) میگویند.

در کشورهای هفت گانه دبیرستانی که دوره آن هفت سال باشد و در آنجا یک زبان خارجه و زبان لاتین را تدریس کنند موسوم است به دبیرستان پرورنده^(۶).

کسانی که پس از اتمام دوره هشت ساله آموزشگاه توده وارد آموزش فنی کسب و کار شوند باید تا ۱۸ سالگی هفته‌ای ۶ تا ۱۰ ساعت

Abiturium (۱)

Wissenschaftliche Oberstufe (۲)

Altsprachliches Gymnasium (۳)

Neusprachliches Gymnasium (۴)

Mathematisch naturwissenschaftliches Gymnasium (۵)

Oberschule یا

Aufbauschule (۶)

در مدارس حرفه‌ای (۱) معلومات نظری راجع بشغل خود را فرا گیرند. کسانی که در این دوره و امتحانات آن کامیاب شوند حق ورود بهنرستانها را دارند. اطفالی که در پایان آموزشگاه توده بخواهند هنر یا پیشه‌ای یاد گیرند در دوره مقدماتی هنرستان (۲) وارد میشوند که دوره آن دو یا سه سال است و پس از اتمام آن یا بکار مشغول یا بیکى از هنرستانها (۳) داخل میگردند.

دوره هنرستانها از يك تا سه سال است. عده‌ای از بهترین فارغ التحصیل های آنها حق ورود به شعبه مهندسی دانشگاه را پیدا میکنند.

در جمهوری آلمان غربی ۱۶ دانشگاه و ۲۴ آموزشگاه عالی (۴) وجود دارد که شرط ورود بآنها داشتن گواهی نامه متوسطه کامل است. هر دانشگاه معمولاً چهار تا شش دانشکده بشرح ذیل دارد: یزدان شناخت و فلسفه - کشاورزی و جنگلبانی - پزشکی - اقتصاد.

مدارس عالی فنی (۵) که عده آنها هشت است و بعضی اوقات آنها را دانشگاه فنی (۶) مینامند دانشجویان را با گواهینامه متوسطه کامل میپذیرد و برای فنون مختلف مهندسی و علوم ریاضی و طبیعی آماده میکند و همان درجات دانشگاه را اعطا مینماید.

علاوه بر مدارس مذکور نه آموزشگاه عالی صنایع ظریفه و ده مدرسه عالی موسیقی در آلمان غربی موجود است.

برای تربیت آموزگار در بعضی از کشور های هفت گانه دانشسرای مقدماتی (۷) دایر است که داوطلب پس از اتمام

تربیت معلم

Berufsschule (۱)

Berufsfachschule (۲)

Fachschule (۳)

Fachhochschule (۴) که يك یا دو شعبه (طب یا کشاورزی و جنگلبانی) دارد.

Technische Hochschule (۵) که سه یا چهار شعبه دارد.

Technische Universität (۶)

Lehreroberschule (۷)

دوره هشت ساله آموزشگاه توده باید پنجسال در آن بتحصیل پردازد. در کشورهای دیگر و همچنین شهرهای مستقل داوطلب آموزگاری باید یکسال و نیم تا دوسال در دانشگاه تحصیلات عالیه کند و امتحان مخصوص بدهد.

برای معلمین آموزشگاه میانه و رئال شواله در کشورهای و شهرهای مستقل شرایط و مقررات مختلف است لیکن میتوان گفت که آموزندگان مدارس مذکور باید در حدود دوسال تحصیلات عالی نموده باشند.

داوطلبان دبیری در ژیمنازها باید لااقل چهارسال در دانشگاه بتحصیل پردازند و دانشنامه مخصوص دبیری لااقل در دو ماده بگیرند که یکی از آن دو ماده باید فلسفه یا علوم تربیتی باشد.

طبق کتاب «فرهنگ جهان» که یونسکو (سازمان تربیتی

و علمی و فرهنگی ملل متحد) در ۱۹۵۵ منتشر ساخته

جمعیت آلمان غربی در ۱۹۵۱ بالغ بر پنجاه میلیون نفر و آمار محصلین مدارس بقرار ذیل بوده است:

ابتدائی ۶۶۳۳۰۰۰ نفر

« ۲۶۸۰۰۰۰

« ۷۷۱۰۰۰۰

« ۱۰۹۰۹۰۰۰۰

« ۱۲۴۰۰۰۰

آموزشگاه میانه

دبیرستان

مدارس حرفه‌ای و هنرستان

مدارس عالی

(۱) Berufsschule

(۲) Berufsfachschule

(۳) Fachschule

(۴) Fachhochschule

(۵) Technische Hochschule

(۶) Technische Universität

(۷) Lehrerbildungsschule

فصل سیزدهم

سازمان فرهنگ فرانسه

سازمان رسمی فرهنگ فرانسه تقریباً صدسال پس از آلمان بوجود آمد معذالك تا انقلاب ۱۷۸۹ در آموزش متوسطه و عالی فرانسه و آلمان اختلاف بسیار دیده نمیشد. هنگام شورش سه مجلس منعقد شد. در نخستین تالراند (۱) در دومی کندرسه (۲) و در سومی دونو (۳) نقشه‌هایی برای فرهنگ طرح کردند ولی هیچیک از آنها بکار بسته نشد. ناپلیون نخست واژه لیسه (۴) را برای دبیرستان دولتی برگزید و دبیرستانهای محلی (کلژ) را نیز بر سمیت شناخت و تمام آنها را در ۱۸۰۸ با آموزشگاههای عالی تحت يك اداره در آورد و «دانشگاه فرانسه» خواند. باین ترتیب سازمان پادشاهی لوئی فیلیپ کسی بفکر آموزش ابتدائی و پرورش توده ملت نبود. در ۱۸۳۳ گیزو (۵) مورخ شهیر و سیاستمدار نامی هنگام وزارت فرهنگ خویش قانونی بتصویب رساند که بموجب آن در هر دهکده مستقل يك دبستان برپا شود و دانشسراهای مقدماتی در هر شهرستان بوجود آید.

گرچه منظور گیزو کاملاً بکار بسته نشد ولی راه را برای آموزش دوره ابتدائی همگانی باز کرد و از ۱۸۸۲ دبستانهای مجانی و غیر مذهبی همه جادائر گردید و آموزش ابتدائی از شش تا سیزده سالگی اجباری شد. هر شهرستان بحکم قانون يك دانشسرای مقدماتی دخترانه و يك پسرانه تأسیس نمود. برای تربیت

(۱) Talleyrand (۱۷۵۴-۱۸۳۸) روحانی و سیاستمدار شهیر

(۲) Condorcet (۱۷۴۳-۱۷۹۴) حکیم و عالم ریاضی

(۳) Daunou (۱۷۶۱-۱۸۴۰) مورخ (۴) Lycée

(۵) Guizot (۱۷۸۷-۱۸۷۴)

دبیر جهت دانشسراهای مذکور يك باب « دانشسرای عالی آموزش ابتدائی » برای مردان و یکی برای زنان در نزدیکی پاریس بوجود آمد.

در همان سال ۱۸۸۲ بر فوق دبستان، آموزشگاه ابتدائی عالی که گیزو در نظر داشت تأسیس گردید که دوره آن سه سال و دارای شعبه همگانی بود برای آماده کردن شاگرد جهت دانشسراهای مقدماتی و شعبه های بازرگانی و فنی که فرهختگان آن میتوانند بهنرستان وارد شوند. مدارس مذکور چون جوانان را برای مشاغل مربوط بحرف و صنایع و تجارت و فلاحات آماده میکرد و دوره آن نسبت بدبیرستان کوتاه بود مورد استقبال واقع شد بطوریکه قبل از جنگ جهانی دوم عده آنها از هزار و پانصد باب و یکصد و ده هزار شاگرد تجاوز کرد.

برای کودکان میان دو سال و شش سال آموزشگاههای مادرانه باز کردند و کلاسهای نیز بوجود آوردند که بچههای پنج تا هفت ساله را میپذیرند و حد فاصل هستند میان آموزشگاههای مادرانه و دبستانها.

در ۱۹۳۶ تحصیلات تا چهارده سالگی اجباری شد و تشکیلات دبستان کامل و کلاسهای بنام **کلاس پایان تحصیلات ابتدائی** احداث گردید تا شاگردانی که بدبیرستان نمیروند بتوانند تا چهارده سالگی در دبستان مانده کلاسهای مذکور را با تمام رسانند. پس از جنگ جهانی دوم (۱۹۴۵-۱۹۳۹) توجه خاصی بتعلیمات فنی مبذول شد و مدارس متنوعی برای آموختن هنر و پیشه و بازرگانی و کشاورزی برای کسانی که دوره دبستان را بپایان رسانده اند تأسیس گردید و در نتیجه آموزشگاههای ابتدائی عالی منحل و بجای آنها کلاسهای که از سابق در دبستانها بنام **دوره تکمیلی (۱)** موجود بود توسعه پیدا کرد و لی ضمیمه دبستان باقی ماند. اکنون دوره تکمیلی چهار کلاس دارد و شاگردانی را که بسن ۱۱ یا ۱۲ رسیده باشند با امتحان ورودی میپذیرد. از ۱۹۴۷ بر نامه دوره تکمیلی شبیه بر نامه دبیرستان است بطوریکه شاگردان کلاس آخر میتوانند در امتحانات رسمی دوره اول متوسطه شرکت کرده و در صورت

توفیق وارد کلاس پنجم متوسطه (دوره دوم دبیرستان) شوند. در بعضی از دوره‌های تکمیلی شعب فنی و بازار گانی و کشاورزی و خانه داری نیز تأسیس کرده‌اند و روی هم رفته این مدارس بسیار سودمند واقع گردیده است.

کسانی که بخواهند آموزگار شوند باید تحصیلات دوره اول دبیرستان را تا کلاس پنجم با تمام رسانده در مسابقه ورودی دانشسراهای مقدماتی شرکت جویند و در آخر سال اول امتحان عمومی متوسطه و در آخر سال دوم امتحان دوره دوم متوسطه را بدهند سپس دو سال بتحصيل علوم تربیتی و تکمیل معلومات و تمرین معلمی بپردازند تا بتوانند دوره دانشسرا را بپایان رسانده بسمت آموزگاری منصوب گردند.

تا ۱۹۲۵ در فرانسه نیز مانند آلمان دبیرستان مکمل دبستان

دوره متوسطه

نبود و تحصیلات این دو آموزشگاه دنباله یکدیگر نی. این دو مدرسه باهم ربطی نداشتند بلکه بموازات یکدیگر قرار گرفته بودند. دبستان برای توده مردم و دبیرستان برای طبقات ممتاز بود. برای ورود بدبیرستان شرط عمده پرداخت هزینه سنگین مدرسه بود نه استعداد شاگرد.

چنانکه دیدیم دبیرستان را ناپلئون لیسه نام نهاد ولی پس از وی پادشاهان فرانسه آنرا عوض کردند. از ۱۸۴۸ که جمهوری دوم در آن کشور برپا شد از نو واژه لیسه بمیان آمد و برای دبیرستانهای دولتی رسمیت یافت. بعلاوه دوره تحصیلات در سه سال آخر بدو شعبه ادبی و علمی بخش گردید. در ۱۹۰۲ تحصیلات متوسطه بدو دوره تقسیم شد: دوره نخست چهار و دوره دوم سه سال. دوره اخیر نیز بچهار شعبه تقسیم گشت: شعبه لاتین و یونانی - شعبه لاتین و زبان خارجه - شعبه لاتین و علوم - شعبه علوم و زبان خارجه.

بعد از اصلاحات ۱۹۰۲ تا کنون میان معتقدین بورژس ذهنی و تعلیم زبان و ادبیات یونان و روم از یکطرف و معتقدین به حذف دو زبان مذکور و تدریس مواد جدید بجای آنها از طرف دیگر مبارزه دامنهداری بوقوع پیوست و در نتیجه برنامه دبیرستانها در نیم قرن اخیر چند بار تغییر کرد.

کسانی نیز که متوجه معایب دستگاه موازی بودند خواهان رفع بی‌عدالتی و موقوف نمودن دستگاه مذکور و ایجاد دستگاه همگانی^(۱) بودند تا هر کس استعداد دارد پس از ختم دوره دبستان بتواند وارد دبیرستان سپس دانشگاه شود و باین ترتیب تساوی فرصت در امر تحصیل برای تمام طبقات فراهم گردد.

در نتیجه درخواستها و مبارزه‌های مذکور بتدریج اصلاحاتی صورت گرفته که خلاصه آن بقرار ذیل است:

در ۱۹۲۵ برنامه کلاسهای مقدماتی (ابتدائی) دبیرستان را با برنامه دبستان یکی کردند و آموزگاران هر دو قسمت را با معلومات و حقوق یکسان نمودند تا کسانی که تحصیلات ابتدائی را تمام کرده دارای استعداد هم باشند بتوانند وارد دبیرستان شوند. چون اطفال مستعد بی بضاعت از عهده پرداخت هزینه دبیرستان بر نمی‌آمدند از ۱۹۳۰ دولت بر عده و مبلغ کمک خرج تحصیل (که از ۱۹۱۳ ببعد به شاگردان مستعد و مستحق پرداخته میشد) بمیزان قابل توجهی افزود و نیز مقرر داشت که کلاسهای مقدماتی و متوسطه دبیرستان هر سال يك کلاس مجانی گردد یعنی شهریه مطالبه نشود تا بتدریج تمام تحصیلات متوسطه مجانی باشد. البته مقصود این نبود و نیست که هر کس وارد دبیرستان شود بلکه فقط شاگردانی که استعداد دارند اعم از توانگر و درویش از روی امتحان بمدارس متوسطه پذیرفته شوند.

از لحاظ برنامه سنت و سابقه ورزش ذهنی باندازه‌ای قوی است که زبان لاتین و یونانی کماکان باقی ماند - منتها دو شعبه بدون هیچیک از السنه فوق نیز برقرار گردید. اکنون سازمان دبیرستان که کماکان دوره آن هفت سال است^(۲) بشرح زیر میباشد:

شعبه نوین که در آن زبانهای باستانی تدریس نمیشود و برنامه آن شامل دو زبان

Ecole unique (۱)

(۲) در دبیرستانهای فرانسه کلاسها از ششم تا اول نمره گذاری میشود. در این کتاب اسامی کلاسها طبق ترتیب معمول ایران است.

خارج و سایر مواد متوسطه از قبیل زبان و ادبیات فرانسه - علوم طبیعی و ریاضی - تاریخ و جغرافیا - تعلیمات مدنی و اخلاقی - موسیقی و رسم و کاردستی است .

نمره کلاس طبق معمول فرانسه	ریاضیات وفنی	فلسفه	ریاضیات	علوم تجربی	نمره کلاس طبق معمول فرانسه
۷					
۶					
۵					
۴	امتحان دوره اول متوسطه		امتحان دوره اول متوسطه		
۳	شعبه فنی				
۲					
۱					

کلاسهای مقدماتی یادستان

سازمان کنونی دبیرستانهای فرانسه

شعبه فنی که مواد مهم آن عبارتست از فیزیک و ریاضیات و رسم و نقشه کشی .
شعبه باستانی که در دو سال اول زبان لاتین تدریس میشود . این شعبه از آغاز سال سوم بدو قسمت الف و ب تقسیم میگردد . در قسمت الف علاوه بر لاتین زبان یونانی نیز میآموزند - در قسمت ب دو زبان خارجه فرامیگیرند .

دو سال بعد یعنی آخر سال چهارم امتحان دوره متوسطه بعمل می آید . قسمت ب نیز بدو جزء منشعب میشود . عدهای در همان قسمت ب دو زبان خارجه را میآموزند و عدهای دیگر بجای یکی از دو زبان خارجه در قسمت ج ب تحصیل علوم طبیعی و ریاضی بیشتری میپردازند .

در آخر کلاس ششم امتحان عمومی متوسطه را میدهند و چنانچه پذیرفته شوند بکلاس هفتم وارد میشوند که به چهار رشته تقسیم شده : فلسفه - علوم ریاضی - علوم تجربی - ریاضیات و فنی .

تمام دانش آموزان در پایان کلاس هفتم نیز بهیئت ممتحنه رسمی امتحان داده

در صورت توفیق باخذ گواهی نامه تحصیلات متوسطه^(۱) نائل می شوند که امتیازات
بیشمار دارد و از آن جمله حق ورود بدانشگاه و شرکت در مسابقه ورودی بخدمات
دولتی است.

بترتیبی که ذکر شد دبیرستان وسیله ای است برای انتخاب جوانان مستعد از
میان شاگردانی که مایل بتحصیلات فوق دبستان هستند.

طریق انتخاب علاوه بر کارنامه تحصیلی و نظریات دبیران امتحانات متعددی است
که صورت میگیرد: امتحان ورود دبیرستان - امتحان سالیانه هر کلاس - امتحان
دوره اول متوسطه - امتحان عمومی متوسطه (در آخر کلاس ششم) - امتحان پایان
تحصیلات متوسطه. در امتحان اخیر باوجود تمام مراحل که شاگرد پیموده معمولا
۲۵ تا ۳۰ درصد از داوطلبان بگرفتن گواهینامه نائل میگردند.

علاوه بر کلاسهای متوسطه عموماً در لیسه های بزرگ کلاسهای موجود است
که فرهختگان دبیرستان را برای امتحانات مسابقه ورودی آموزشگاه های عالی
چون دانشسرای عالی پاریس و مدرسه عالی راه و مدرسه عالی کان و مانند آن آماده
میکنند.

دبیرستانهای محلی که کثر^(۱) نام دارد از حیث برنامه بالیسه یا دبیرستانهای
دولتی اختلاف ندارد لیکن بخشی از بودجه آنها از طرف شهرداری پرداخته میشود
و دبیران آنها عموماً لیسانسیه هستند و چنانکه در سطور بعد روشن خواهد شد
از حیث دانش و پیشینه بپایه دبیران لیسه نمیرسند.

دبیران دبیرستانهای دولتی را دانشسرای عالی پاریس پرورش میدهد و از ۱۹۰۳
جزو سازمان دانشگاه پاریس است. داوطلبان با امتحان مسابقه بدان وارد شده و پس
از گرفتن لیسانس در مسابقه دیگری که بسیار دشوار است باید شرکت کنند تا بپایه

Baccalauréat (۱)

Collège (۲)

سال تحصیلی	دانشگاه	سال
۱۴	مدارس عالی فنی - دانش سرای عالی	۲۰
۱۳		۱۹
۱۲	کلاس آخر متوسطه (فلسفه - ریاضیات - ریاضیات و فنی - علوم تجربی)	۱۸
۱۱	قسمت الف	۱۷
۱۰	قسمت ب	۱۶
۹	قسمت ۷	۱۵
۸	شعبه نوین	۱۴
۷	شعبه فنی	۱۳
۶	شعبه باستانی	۱۲
۵		۱۱
۴		۱۰
۳	کلاسهای مقدماتی دبیرستان دبستان	۹
۲		۸
۱		۷
	آموزشگاه مادرانه - خانه - کود کستان	

آگرژه (۱) رسیده و بدبیری ایسه‌ها گماشته شوند.

تا ۱۸۸۰ دبیرستان دخترانه در فرانسه وجود نداشت و آموزشگاهی که پس از این تاریخ برای آنان برپا شد دوره تحصیلاتش کوتاه‌تر از دبیرستان پسرانه بود.

در جنگ جهانی اول (۱۸ - ۱۹۱۴) چون مردان همگی بجنک اشتغال داشتند زنان را در کارخانه ها و ادارات کشوری و لشکری بکارهایی که متناسب با بنیه و تحصیلات آنان بود گماشتند و مهارت و شایستگی بسیار از آنان بمنصه ظهور رسید. در نتیجه افکار عمومی که تا آن زمان با تحصیلات متوسطه و عالیّه دختران مساعد نبود تغییر کرد.

در ۱۹۲۵ برای دوشیزگان دبیرستانهایی نظیر دبیرستانهای پسرانه در تمام فرانسه دائر کردند و در آنها علاوه بر مواد معمولی تدبیر منزل و خانه‌داری نیز آموختند بطوریکه اکنون موجبات تحصیل و ترقی از هر حیث برای آنان فراهم است.

تعلیمات فنی

در فرانسه تعلیمات فنی برای سه منظور بوجود آمده است.

منظور اول تربیت کارگران فنی است که بیشتر در مراکز

تعلیمات حرفه‌ای صورت میگیرد. نخستین مرکز در ۱۹۳۹ تأسیس گردیده است.

پسران و دخترانی که دوره هشت ساله ابتدائی اجباری را بپایان رسانده و در حدود ۱۴ سال دارند بمدت سه سال مجاناً در این مراکز به عمل در کارگاه می‌پردازند. دروسی هم برای تکمیل معلومات عمومی آنها در بر نامه گنجانده شده است. بشاگردان بی بضاعت کمک خرج نیز داده میشود.

پسران و دخترانی که دوره تحصیلات اجباری را با تمام رسانده و در روستا بامور فلاحتی و خانه داری می‌پردازند بموجب قانون ناگزیرند تا هفده سالگی در فصل‌های مناسب و معین در مدارس ثابت یا سیار دوره‌ای از فلاحت یا خانه‌داری را بیاموزند.

منظور دوم از تعلیمات فنی تهیه استاد کار گز برای نظارت در امور صنعتی و تجارتی است. داوطلبان این مشاغل پس از اتمام دوره آموزش اجباری وارد کثر فنی میشوند و چهار سال به تحصیل و عمل می پردازند. در آخر سال سوم امتحان عمومی متوسطه را در رشته فنی و در سال چهارم امتحان با کالورئا (شعبه فنی) میدهند و در صورت کامیابی میتوانند بعنوان استاد کار بشغلی مشغول شوند یا وارد مدارس عالی مهندسی شوند. در کثرهای فنی شعبه تجارتی دختران را برای خانه داری و درزی گری و کلاه دوزی زنانه تربیت میکند. در تمام کثرهای فنی تقریباً نیمی از وقت در کلاس و نیمی دیگر در کارگاه یا دفتر صرف میشود.

برای تعلیم فلاحات آموزشگاههای کشاورزی پسران را از سن ۱۴ تا ۱۸ به تحصیل و عمل می گمارد. دوره تحصیلات و عملیات این مدارس معادل با دبیرستان است.

منظور سوم آموختن دوره عالی فنون مهندسی و تجارت و فلاحات است که در مدارس عالی فنی و مؤسسات وابسته بدانشگاه صورت میگیرد.

در ۱۸۹۶ بموجب قانون درهریک از هفده حوزه فرهنگی
دانشگاهها
 فرانسه یک دانشگاه برپا شد و لی از حیث شماره دانشکده و دروسی که می آموزند و وسایل تحصیل و پژوهش دانشگاههای مذکور باهم اختلاف کلی دارند.

در دانشگاههای فرانسه توجهی پیرو رش اخلاقی معطوف نیست و دانشجویان دارای قسمت شبانه روزی نیستند. در دانشگاه پاریس بعضی از دول بیگانه عماراتی بدعوت دولت فرانسه برای محصلین اتباع خود ساخته اند که نظیر باشگاه و مهمانخانه است.

شورای دانشگاه مرکب است از رؤسای دانشکده ها و دو نفر استاد از هر دانشکده بانتخاب استادان آن دانشکده. وظایف عمده آن عبارتست از تصویب بودجه دانشگاه و برنامه ها و آئین نامه ها و قبول یا رد هدایا. ریاست شوری با

رئیس دانشگاه است که از طرف وزیر فرهنگ معین میشود و باید دارای درجه دکتري باشد. وزير فرهنگ معمولاً رئيس مذکور را از میان استادان دانشگاه بر ميگزیند.

دانشجویان پس از دادن امتحانات لازم میتوانند بگرفتن نخستین درجه که لیسانس باشد نائل گردند. پس از لیسانس درجه دکتري است که از ۱۸۹۷ بدو گونه است: دکتري دولتي و دکتري دانشگاه.

برای اخذ درجه دکتري دولتي در ادبیات و حقوق و علوم طبیعی و ریاضی باید شهادتنامه‌های معینی در رشته تخصصی لیسانس بدست آورد - دوشهادتنامه تحصیلات فوق لیسانس اخذ نمود - موضوع بکرومهمی برای پژوهش و نوشتن پایان نامه انتخاب کرد و بتصویب هیئتی از فحول استادان رساند.

برای اخذ درجه دکتري دانشگاهی در حقوق و ادبیات همین که دانشکده مربوط تحصیلات داوطلب را کافی بشمارد با و اجازه نام نویسی میدهد. داوطلب پس از يك یا دو سال پایان نامه‌ای ارائه میدهد و درجه « دکتري دانشگاهی » میگیرد.

بنابراین « دکتري دانشگاهی » در حقوق و ادبیات بسهولت بدست می آید و عموماً دانشجویان بیگانه آنرا می گیرند و در مملکت فرانسه برای آن حقوق و امتیازی قائل نیستند.

در پاریس علاوه بر دانشگاه مدارس و مؤسسات عالی دیگری وجود دارد که از لحاظ علمی در ردیف دانشگاه است - از آن جمله آموزشگاههای عالی فنی و مهندسی و نظامی و دانشسراها ی عالی و کلژ دو فرانس^(۱) که فرانسوای نخست پادشاه فرانسه در ۱۵۳۰ برپا کرد تا از جنبش فرهنگ پروهان که دانشگاه پاریس مخالف آن بود استقبال کند و تا امروز با کمال آزادی بزرگترین علمای فرانسه در رشته‌های مختلف در موسسه مذکور بپژوهش مشغول هستند و چنانچه خودشان مایل باشند خطابه‌هایی نیز ایراد

میکنند و هر کس میتواند از بیانات آن دانشمندان عالیقدر استفاده کند.

فرانسه بزرگترین و کاملترین نمونه تمرکز اداری است.

تمرکز اداری

چه در فرهنگ و چه در دیگر کارهای کشوری. بر فراز سازمان

وزیر فرهنگ است که بوسیله وزارتخانه خود همه کارها را در دست دارد. هر حوزه

فرهنگی را رئیس دانشگاه آن حوزه اداره میکند. هر شهرستان نیز رئیس فرهنگی

دارد که مسئول رئیس حوزه است. چند تن بازرسان کل که دست کم آگرته هستند

مستقیماً با وزیر فرهنگ مربوطند و هر یک در رشته تخصصی خود در فرهنگ کشور

بازرسی میکنند. بازرسان حوزه های فرهنگی و بازرسان دبستانها نیز هر یک در

حدود اختیار خویش بنظارت در فرهنگ شهرستان یا تنها دبستانهای معینی اشتغال

دارند.

نواقص و معایب دستگاه آموزش و پرورش فرانسه چنانکه

جنبش اصلاح طلبی

سابقاً نیز اشاره شد از اوایل قرن بیستم میلادی توسط علما

و دانشمندان بوسایل گوناگون تذکر داده میشد ولی چنانکه باید مورد توجه قرار

نمیگرفت تا در جنگ جهانی دوم فرانسه دچار شکست گردید و قریب چهار سال تحت

اشغال قوای آلمان درآمد. آنگاه زعمای قوم علت عمده شکست را در ضعف و نقص

مدارس خود تشخیص دادند و در مقام اصلاح آن برآمدند.

معایب عمده مدارس فرانسه عبارتست از سنگینی برنامه و اهمیت دادن به

محفوظات. آماده کردن شاگرد برای امتحانات رسمی و گرفتن گواهینامه برای ورود

بخدمات دولتی بهر وسیله که ممکن باشد. مرتفع نساختن احتیاجات مردم. مطابقت

نکردن سازمان و برنامه و روش پرورش با تحولاتی که در پنجاه سال اخیر صورت

گرفته مانند ازدیاد قوه تولید و اختراعات و وسایل حمل و نقل و ارتباط و شرکت زنان

در امور اجتماعی و اقتصادی و افزایش عده کارگر. مربوط نبودن مدرسه با زندگی

واقعی و تربیت نکردن جوانان برای مشاغل ضروری.

دلائل حشر با امریکائیها در دو جنگ جهانی و مسافرت عده بسیار کثیری از معلم

ودانشجو بامریکا نواقص و معایب مدارس فرانسه بهتر و بیشتر ظاهر گردید بطوری که در ۱۹۴۵ وزارت فرهنگ کمیسیونی از ۲۶ نفر از دانشمندان علوم تربیتی در پاریس تشکیل داد تا طرحی برای اصلاحات تهیه کند.

در ۱۹۴۶ کمیسیون طرحی پیشنهاد کرد که بسیار جامع و اساسی است ولی اجرای آن مستلزم هزینه‌های بسیار گزاف میباشد و بهمین جهت و شاید بدلیل سیاسی تا کنون نسبت بعملی ساختن آن اقدامی بعمل نیامده است.

لیکن در اثر تقاضاهای مردم از همان سال ۱۹۴۵ وزارت فرهنگ در دوئیست کلاس اول عده‌ای از دبیرستانها برنامه و روش جدیدی بطور آزمایش بموقع اجرا گذاشت و چون در پایان سال تحصیلی نتایج نیکو بدست آورد در ۱۹۴۶ روش جدید را در ۲۰۰ کلاس دوم متوسطه نیز مجری و معمول داشت و در ۱۹۴۷ و ۱۹۴۸ این رویه را در دوئیست کلاس سوم و چهارم عملی کرد.

مهمترین اصلاحی که در این کلاسها بعمل آمد مربوط بروش تعلیم و تربیت است: بجای معلم که درس را تهیه کند و ساعت کلاس را با تقریرات خود بگیرد شاگردان براهنمائی او موضوع درس را از مشاهده در پیرامون خویش و مطالعه در کتب و مجلات و مذاکره و عمل در کلاس فرامیگیرند - بذوق و استعداد شاگردان توجه خاص مبذول میشود - شاگردان میتوانند در حین درس اظهار نظر و عقیده کنند عده‌ای از آنان با همکاری یکدیگر بامور اجتماعی میپردازند و هدف معینی را دنبال میکنند بفواصل معین معلمین هر کلاس گردهم آمده دروس آینده خود را بموضوع مشخصی مربوط میسازند.

در برنامه کلاسهای جدید نکته‌ای که تازگی دارد اینست که ساعتهائی برای کشف استعداد شاگردان از راه اشتغال بکارهای دستی و موسیقی تخصیص داده شده - ساعتهائی نیز برای پژوهش و مطالعه مطابق میل خود شاگرد اختصاص یافته - چند ساعت هم براهنمائی معلم صرف تکمیل درس و مطالعه میشود.

در دوره دوم متوسطه از آغاز سال تحصیلی ۱۹۵۱ بطور آزمایش چهار شعبه

جدید تأسیس شده که برنامه آنها باشعب نوین والف وجیم کمی تفاوت دارد .

طبق نشریه رسمی «سازمان معارف درفرانسه» (۱) که در

آمار

۱۹۵۲ بطبع رسیده شماره شاگرد در انواع عمده مدارس

رسمی درسال مذکور بقرارذیل بوده است :

۵۶۰۰۰۰۰

آموزشگاه مادرانه و کرد کستان

۳۷۰۰۰۰۰

دبستان

۲۲۰۰۰۰۰

دوره تکمیلی

۱۰۰۰۰۰۰

کلر فنی

۱۱۶۰۰۰۰

مرکز تعلیمات حرفه‌ای

۴۰۰۰۰۰

آموزشگاه کشاورزی

۳۴۱۰۰۰۰

دبیرستان

۱۴۵۰۰۰۰

دانشگاه و مدارس عالی

درهمان سال در کلیه مدارس خصوصی ردیف ابتدائی ۹۳۷ هزار و ردیف متوسطه

۳۴۰ هزار شاگرد مشغول تحصیل بوده اند و جمعیت کشور فرانسه در حدود ۴۲

میلیون نفر بوده است .

فصل چهاردهم

سازمان فرهنگ انگلستان

تاسده هیجدهم کلیسای انگلیس بر فرهنگ نظارت داشت و آموزگار ناگزیر بود از کشیش حوزه خویش پروانه معلمی گیرد. در قرن هیجدهم گام بزرگی برای آموزش ابتدائی برداشته نشد و تنها اقدام نوع پرورانه اشخاص و هیئت‌های نیکوکار تاحدی راه را برای آموزش همگانی باز کرد. در آغاز قرن نوزدهم کمیسیون‌هایی که از جانب دولت بتصویب مجلس برپا گشت اوضاع فرهنگ را کاملاً بررسی کرد و اطلاعات سودمندی گرد آورد که برای بسط و توسعه آموزش همگانی بعدها بسیار نافع افتاد.

در ۱۸۳۳ بواسطه اصلاحی که در قانون انتخابات نمایندگان مجلس مبعوثان کردند بر شماره رأی دهندگان افزوده شد و در نتیجه برای تربیت و آماده کردن مردم بشرکت در انتخابات، دولت ۲۰ هزار ایره برای کمک بدبستانها تخصیص داد که شش سال بعد بسی هزار ایره فزونی یافت.

در ۱۸۶۸ بار دیگر قانون انتخابات مجلس اصلاح و شماره انتخاب کنندگان بیشتر شد باین جهت در ۱۸۷۰ قانون مهمی از تصویب گذشت که بموجب آن در هر نقطه‌ای که آموزشگاه خوب موجود نبود ملت حق داشت هیئت مدیره محلی برای فرهنگ برگزینند. این هیئت میتواندست مدارس باز کند که هم ازدولت اعانه گیرند و هم از مالیاتهای محلی بهره مند شوند. قانون مذکور مدارس که تا آنزمان

فرقه های دینی^(۱) برای پیروان خود برپا کرده بودند برسمیت شناخت و دولت را مجاز بدادن اعانه به آنها نمود.

پس از قانون مذکور در ۱۸۷۶ و ۱۸۸۰ قوانین دیگری وضع شد که آموزش را تا یازده سالگی اجباری کرد. بعد بموجب قوانین ۱۸۹۳ و ۱۸۹۹ سن تحصیلات اجباری را بدوازده سالگی رساندند. سرانجام در ۱۸۹۹ طبق قانون دیگری اداره بزرگی درلندن برای تمرکز دادن فرهنگ انگلستان و نظارت بر آن بنام « هیئت مدیره فرهنگ » تشکیل یافت که رئیس آن در هیئت وزیران انگلستان عضویت داشت. توأم با اداره مذکور کمیته راینی بموجب همان قانون بوجود آمد که از کارشناسان و استادان دانشگاه و نمایندگان هیئتهائی که در فرهنگ ذی نفع و ذی علاقه اند تشکیل شد و در مسائلی که بدان رجوع می شد رأی میداد.

در ۱۹۰۲ قانون مهم دیگری راجع به فرهنگ وضع گردید و بموجب آن اجازه داده شد که مدارس فرقه های دینی نیز از مالیاتهای محلی مانند مدارس رسمی بهره بگیرند زیرا آموزشگاههای رسمی که بر حسب قانون ۱۸۷۰ بوجود آمد مورد استقبال مردم قرا گرفت و بر شماره و رونق آنها افزوده شد تا آنجا که مدارس فرقه های دینی نتوانستند با درآمد خود و اعانه دولت در برابر آموزشگاههای رسمی استقامت کنند. نکته دیگری که در قانون ۱۹۰۲ اهمیت داشت این بود که دو گونه آموزشگاه مذکور را در شهرها تحت نظارت انجمن شهر و در نقاط دیگر تحت نظارت انجمن

(۱) مسیحیان عالم بر سه گروه بزرگ کاتولیک و پروتستان و ارتدکس تقسیم شده اند. گروه اخیر در بالکان سکونت دارند و در روسیه قبل از انقلاب نیز مذهب ارتدکس رسمیت داشت. در سایر کشورها هم پیروان طریقه کاتولیک هست هم پروتستان. در بعضی از ممالک مانند ایتالیا و اسپانی و امریکای جنوبی اکثریت با پیروان طریقه کاتولیک و در بعضی دیگر چون انگلستان و سوئد و کشورهای متحد امریکا اکثریت با پیروان طریقه پروتستان است. پروتستانها نیز بچندین فرقه تقسیم شده اند مانند فرقه Presbyterian و فرقه Methodist و فرقه Puritan و غیره که در مسائل فرعی بایکدیگر اختلاف دارند. در انگلستان مقصود از فرقه های دینی پیروان مذهب رسمی Anglican و پیروان طریقه کاتولیک و فرقه های مختلف طریقه پروتستان است.

شهرستان قرارداد لیکن کارهای هر مدرسه بهیئت نظاری واگذار گردید که بطرز خاصی معین میشدند. بعلاوه بر طبق قانون مذکور انجمن شهرستان یا انجمن شهر بایست برای تحصیلات بالاتر از ابتدائی نیز اعتباراتی پیش بینی نماید و از آموزشگاههای برتر از دبستان نیز نگاهداری کند. «هیئت مدیره فرهنگ» لندن که بمنزله وزارت فرهنگ بود نیز حق پیدا کرد از این پس درباره «آموزشگاههای همگانی» که از موقوفات اداره میشوند و کاملاً مستقل بودند اظهار نظر کند و آنها را که مطابق مقررات دولت رفتار کنند و مایل باخذ کمک مالی باشند اعانه دهد.

بالاخره قانون دیگری که فرهنگ انگلستان را تا اندازه ای که صلاح است یکنواخت کرد در ۱۹۱۸ در بجهت جنبه جهانی اول بتصویب رسید و آموزش ابتدائی و متوسطه و عالی و فنی و سالمندان را روی یک شالوده گذاشت و دستگاه نیرومند و متحدی بوجود آورد بی اینکه با آزادی ملت صدمه ای وارد سازد و استقلال و قوه ابتکار هر حوزه فرهنگی را درهم شکند. از زیانهای که از تمرکز بسیار (چنانکه در فرانسه) حاصل میشود در این قانون جلوگیری شده است و در همان حال میزانی برای کمیته معلومات در هر مرحله تعیین گردید که مدارس باید بدان رسند که نه بسیار دشوار بود و مانع از اینکه هر آموزشگاه تنوعی از خود پیدا آورد و نه بسیار آسان که مایه پس رفتن پایه تحصیلات باشد.

بموجب مقررات این قانون تا چهارده سالگی تحصیل مجانی و اجباری بود و پس از آن نیز کسانی که وارد کار میشدند تا هیجده سالگی میبایستی در مدارس شبانه لااقل هفته ای یکبار به تحصیل بپردازند. اولیای هر حوزه فرهنگی یعنی انجمن شهر یا انجمن شهرستان که از طرف مردم انتخاب میشوند موظف بودند عوارض محلی وضع کنند و از «هیئت مدیره فرهنگ» نیز وجوهی دریافت کرده مدارس ابتدائی و متوسطه را طبق قانون مذکور تأسیس و اداره کنند و بمدارس فرقه های دینی نیز مانند گذشته کمک مالی نمایند. اولیای هر حوزه حق داشتند باتشویق و راهنمایی «هیئت مدیره فرهنگ» احتیاجات فرهنگ محل را رفع و نسبت با آموزشگاه بچگان - بهداری مدارس - تربیت بدنی - اعطای کمک خرج به شاگردان مستعد و مستحق دبیرستان اقدام نمایند.

قانون ۱۹۴۴

با وجود اصلاحاتی که قانون ۱۹۱۸ در مدارس انگلستان نمود تحولات اجتماعی و اقتصادی جهان - انقلاب روسیه - توجه بطبقات کارگر و دهقان ایجاب نمود که برای توده مردم تساوی فرصت بیشتری در آموزش و پرورش فراهم شود. ازینرو در ۱۹۲۶ و ۱۹۳۶ کمیسیون‌هایی مأمور مطالعه در این امر شدند و پس از تحقیقات و بررسی‌های ممتد پیشنهاد هائی نمودند که بواسطه آشفته‌گی اوضاع بین‌المللی و نزدیک شدن جنگ موقتاً مسکوت ماندولی قبل از اینکه جنگ جهانی دوم (۱۹۳۹-۱۹۴۵) پایان پذیرد پیشنهادها در قانون مفصلی که در سوم اوت ۱۹۴۴ تحت ۱۲۲ ماده و نه ضمیمه بتصویب رسید گنجانده شد و اکنون در انگلستان مأخذ و ملاک عمل میباشد و شرح مختصر آن تشکیلات کنونی فرهنگ آن مملکت را روشن می‌سازد.

وزارت فرهنگ

بموجب قانون مذکور «هیئت مدیره فرهنگ» تبدیل بوزارت فرهنگ شده و رئیس آن هیئت عنوان وزیر فرهنگ را دارد و عضو دولت بریتانیاست. وزارت فرهنگ موظف است به بسط فرهنگ و نظارت در اجرای قوانین فرهنگ بویژه مراقبت در اینکه اولیای محلی در هر ناحیه مدارس متنوعی طبق مقررات قانون برای آموزش و پرورش مردم تأسیس و نگاهداری کنند.

برای کمک بوزیر فرهنگ و تهیه طرح‌های لازم و پیشنهادهای سودمند هیئتی از متخصصین و دانشمندان بنام شورای مرکزی انگلستان و ویلز^(۱) ایجاد گردیده و چند شورای دیگر بنام شورای تعلیمات فنی - شورای تعلیمات سالمندان و نظیر آن تأسیس شده است.

حوزه‌های

فرهنگی

حوزه‌های فرهنگی مملکت که عده آنها ۳۱۶ بود به ۱۴۶ حوزه تقلیل یافت تا هر یک از آنها وسعت و جمعیت و قدرت مالی کافی برای اصلاحات لازم طبق مقررات قانون ۱۹۴۴

داشته باشد.

(۱) Wales یعنی قسمت جنوب غربی بریتانیا که بفرانسه Galles گویند

مسئولیت امور فرهنگ هر حوزه چنانکه اشاره رفت با انجمن شهر یا شهرستان است. اکنون ۸۳ انجمن شهر و ۶۲ انجمن شهرستان و یک انجمن مشترک بین شهر و شهرستان وجود دارد.

در حوزه های مذکور وقتی انجمن شهر یا شهرستان از طرف مردم انتخاب گردید بر حسب پیشینه و علاقه، نمایندگان منتخب به کمیسیونهای مختلف تقسیم میشوند که یکی از آنها کمیسیون فرهنگ است. این کمیسیون بموجب قانون مجاز است چند نفر از اهالی برجسته شهر یا شهرستان را که دلبستگی و اطلاع بامور معارفی دارند عضویت کمیسیون انتخاب کند. هیئت جامعی که باین ترتیب تشکیل میشود بموجب اختیاراتی که از طرف انجمن باو تفویض میگردد مسئول فرهنگ حوزه است. هیئت مذکور فهرستی از اشخاص صلاحیت دار برای احراز ریاست فرهنگ تنظیم و موافقت وزارت فرهنگ را نسبت بآن جلب میکند سپس یکی از آنان را ریاست فرهنگ می گمارد تا امور دبستانها و مدارس حرفه ای و شبانه و دانش سراها را در حدود قانون اداره و بر مدارس غیر دولتی نظارت قانونی کند. مقررات کلی به پیشنهاد رئیس فرهنگ و تصویب هیئت اجرا میشود وای بودجه فرهنگ حوزه باید بتصویب انجمن برسد و وزارت فرهنگ هم مطابق بودن آنرا بامقررات قانون تصدیق کند.

مخارج فرهنگ از دو محل تأمین میشود. در حدود ۶۰ درصد بعنوان اعانه از طرف وزارت فرهنگ و بقیه از عوارض محلی پرداخته میشود. حوزه های فرهنگی که از لحاظ اقتصادی استطاعت تأدیه مخارج را نداشته باشند از وزارت فرهنگ سهم بیشتری دریافت میدارند.

وزارت فرهنگ هیچ گاه مدرسه تأسیس یا نگاهداری نمیکند و این وظیفه بموجب قوانین بعهدہ اولیای فرهنگ محلی است. بهمن سبب دولت هیچوقت معلم استخدام نمیکند و در انگلستان معلم خدمتگزار دولت نیست بلکه مستخدم اولیای فرهنگ محلی است لیکن معلم می تواند در صورت تمایل کسور بازنشستگی بصندوق تقاعد کشور بپردازد و از امتیازات آن بهره مند شود.

وزارت فرهنگ و اولیای فرهنگ محلی در کار تدریس معلم مداخله ندارند. برنامه و دستور تحصیلات و روش تعلیم را معین نمی کنند. فقط رئیس مدرسه حق نظارت و اظهار نظر در کار معلم دارد و بازرسان فرهنگ میتوانند او را راهنمایی کنند و مطالعه کتب و رسالاتی که از طرف وزارت فرهنگ تهیه و طبع میشود با و توصیه کنند. معلم در موقع تحصیل بوظایف خطیر خویش در دانش سرا و دانشگاه آشنا میشود.

آموزش ابتدائی

و متوسطه

کودکانی که دو سال تمام دارند ولی به پنج سالگی نرسیده اند ممکنست در آموزشگاه نونهالان^(۱) پرورش یابند. قانون ۱۹۴۴ سن تحصیل اجباری را از ۱۴ به ۱۵ سالگی بالا برده و بوزیر فرهنگ اجازه داده است که هر وقت صلاح بداند تا ۱۶ سالگی تحصیلات را اجباری کند. پس از دوره اجباری کسانی که در مدارس دیگر تحصیل نکنند باید تا ۱۸ سالگی هفته ای یک روز دانش آموزند خواه در مدارس شبانه شهرها یا در کالج های شهرستان^(۲) که در روستا برپا گردیده است.

اکنون ۹۲ درصد از شاگردان بین ۱۱ و ۱۵ سالگی بدبستان های دولتی میروند و بقیه بمدارس خصوصی. شاگردان پس از یازده سالگی تمام، امتحان مسابقه برای ورود به دوره متوسطه میدهند. سه نوع مدرسه متوسطه دولتی وجود دارد: دبیرستان صرف و نحو- دبیرستان فنی- دبیرستان جدید. شاگردانی که بموجب امتحان مذکور استعداد کافی دارند در دو نوع اول و بقیه در نوع سوم پذیرفته میشوند.

در دبیرستان صرف و نحو دانش آموزان بیشتر بتحصیلات ادبی و علمی میپردازند و برنامه آن شامل مواد عمومی مدارس متوسطه است یعنی زبان و ادبیات انگلیسی- تاریخ و جغرافیا- زبان خارجه- ریاضیات- علوم طبیعی- کاردستی- تربیت بدنی و ممکن است عده ای از شاگردان بر حسب ذوق یا رشته ای که در نظر دارند بعدها در دانشگاه تعقیب کنند، وقت زیاد تر صرف فرا گرفتن زبانهای باستانی (لاتین- یونانی)

Nursery School (۱)

County College (۲)

یا زبانهای خارجه (فرانسه - آلمانی - اسپانیولی ...) یا علوم طبیعی و ریاضی بنمایند. معمولاً دوره دبیرستان صرف و نحو تا ۱۸ سالگی بطول میانجامد و کسانی که تاپایان آن باقی بمانند برای ورود بدانشگاه آماده میشوند.

دبیرستان فنی شاگردانی را که تا آخر دوره آن بمانند برای مدارس عالی فنی حاضر می کند.

برنامه دو سال اول دبیرستان صرف و نحو و دبیرستان فنی یکی است تا در صورتیکه شاگردی بخواهد از يك دبیرستان بدیگری منتقل شود امکان پذیر باشد. شاگردان پس از اتمام سیزده سالگی در خود دبیرستان امتحان داخلی میدهند و نتیجه این امتحان بامشهودات و نظریات کتبی دبیران مأخذ وملاك نگاهداشتن آنها یا انتقال بدبیرستان دیگر خواهد بود.

دبیرستان جدید بیشتر جنبه عملی دارد و بیشتر بکارهای دستی و عملیات در کارگاه و مزرعه توجه میشود تا بتحصیلات نظری و کتابی. چون تعلیمات اجباری در پانزده سالگی بپایان میرسد دوره دبیرستان جدید فقط چهار سال است.

در شهرهای بزرگ مانند لندن ممکن است سه نوع دبیرستان در يك ساختمان و تحت نظر يك نفر اداره شود و در آنصورت کارهای فوق برنامه^(۱) و زمینهای بازی آنها مشترک است. در سایر نقاط بر حسب اقتضا هر نوع دبیرستانی که اولیای فرهنگ محل مورد حاجت بدانند تأسیس میگردد.

برای اینکه اطفال بی بضاعت از حیت توانائی مالی اشکالی برای ورود بدبیرستان نداشته باشند تمام دبیرستانهای دولتی مجانی است ولی دبیرستانهای فرقه های دینی تنها از شاگردانی که بموجب امتحان مستعد شناخته و پذیرفته شوند و بی بضاعت باشند شهریه نمیگیرند و این عده در حدود سی درصد از دانش آموزان آنهاست.

دبیرستانهای فرقه های دینی سازمان و برنامه شان مانند دبیرستانهای رسمی

(۱) Extra - curricular activties برای اطلاع از کارهای فوق برنامه

رجوع شود بکتاب روش نوین در آموزش و پرورش تألیف نگارنده - چاپ دهم فصل سوم از بخش سوم.

است. آنها که قادرند نصف بودجه خود را از محل موقوفات خود تأمین کنند بموجب قانون از دولت اعانه میگیرند ولی استقلال دارند و تحت نظارت فرقه دینی باقی میمانند. سایر دبیرستانهای مذکور جزو مدارس رسمی قرار میگیرند و فرقه‌های دینی فقط در تعلیمات مذهبی شاگردان نظارت می‌کنند.

کسانی که بخواهند گواهی نامه متوسطه^(۱) بدست آورند بر حسب رشته‌ای که برای تحصیل در دانشگاه انتخاب کرده‌اند در حدود پنج ماده در خود دبیرستان يك جا یا بتدریج در مواقع معین در ظرف سال امتحان می‌دهند. امتحان فقط کتبی است و موضوع آن از طرف هیئت از استادان دانشگاه‌ها (بتعین دانشگاهها) ارسال و اوراق امتحانی توسط همان هیئت تصحیح و نمره داده میشود. امتحان مذکور بر حسب آسانی و دشواری موضوعات و سؤالات بسه درجه تقسیم شده: عادی - عالی - اعلی.

چنانکه در فصل پنجم ذکر شد از قرن چهاردهم میلادی

حفظ دستگاه

مدارسی بنام «آموزشگاههای همگانی»^(۲) تأسیس

کهن

گردید که منظور اصلی آنها تعلیم و تربیت مردم بود و جنبه

خصوصی و تجارتي نداشت و هر يك از آنها معمولاً تحت نظر هیئتی از رجال نامی و با نفوذ مملکت اداره میشد. بهمین جهت آنها را «آموزشگاه همگانی» نامیدند. چون این مدارس شبانه‌روزی و هزینه آن زیاد بود بالطبع بطبقه اشراف و توانگران تخصیص یافت و اکثر سیاستمداران و زعماء و دانشمندان انگلستان از این گونه مدارس بیرون آمدند. مطابق تحقیقات دکتر هنس^(۳) معلم دانشگاه لندن قبل از جنگ جهانی دوم اکثر محصلین دانشگاه‌ها توسط همین «آموزشگاههای همگانی» آماده میشدند و در قرن هیجدهم میلادی ۲۲ درصد از رؤسای قوم و برگزیدگان طبقه تحصیل کرده

(۱) General Certificate of Education که معمولاً G. C. E.

میگویند.

(۲) Public Schools

(۳) Hans در کتاب «آموزش و پرورش تطبیقی» صفحه ۲۶۵-۲۶۴

انگلیس از فارغ التحصیل‌های مدارس مذکور بودند و اکنون نیز ۴۶ درصد از مؤلفین و نویسندگان معاصر از آن مدارس بیرون آمده‌اند.

برای ورود به مدارس مذکور شاگرد باید مدرسه آمادگاه^(۱) را که خصوصی و شبانه روزی و دوره آن معمولاً پنج سال است طی کرده باشد و در حدود سیزده سالگی امتحان ورودی بدهد. در مدرسه آمادگاه علاوه بر مواد عمومی برنامه دبستان، زبان لاتین و زبان فرانسه و ریاضیات تدریس میشود. بواسطه گرانی مخارج فقط اشخاص متمکن می‌توانند فرزندان خود را بدانجا گسیل دارند.

قانون ۱۹۴۴ این دستگاه کهن را همچنان حفظ کرد و فقط بوزارت فرهنگ اجازه داد آنها را بازرسی کند. این مدارس چون موقوفات سرشار دارند و شهریه زیاد می‌گیرند محتاج به کمک دولت نیستند و در کار خود مستقل اند و تا کنون بهترین خدمت را انجام داده‌اند. عده آنها بالغ بر هفتاد باب است که قریب پنجاه باب آن در قرن نوزدهم میلادی بوجود آمده است. اسامی مشهورترین آنها در صفحه ۱۰۶ ذکر شده است.

تنها ایرادی که بر «آموزشگاه‌های همگانی» می‌گیرند اینست که طبقات بی‌بضاعت از استفاده از آنها محروم‌اند. برای رفع این نقیصه از طرف دولت کمک خرج‌هایی معین شده که باطفال بی‌بضاعت و بسیار مستعد داده میشود تا تحصیلات خود را در آنها دنبال کنند.

قبل از جنگ جهانی دوم دبیرستان‌های موجود صرفاً جنبه ادبی و علمی داشت و احتیاجات انگلستان را مرتفع نمی‌کرد و صنایع بریتانیا که اساس قدرت و شهرت آن مملکت بود از مدارس مذکور استفاده نمی‌کرد به همین جهت از دستگاه تعلیم و تربیت موجود از این حیث نیز انتقاد میشد. قانون ۱۹۴۴ تا حدی این عیب را مرتفع کرده است.

دبیرستان فنی که در همه جا تأسیس گردیده از ۱۱ تا ۱۵ سالگی دروس فنی را

سال تحصیلی	دانشگاه اکسفر و کیمبریج - دانشگاههای شهری - دانش سرا	ردیف
۱۸	مدارس شبانه - کالج های شهرستانها	۱۸
۱۷	هنرستانها - مدارس سالمندان	۱۷
۱۶	آموزشگاه	۱۶
۱۵	همگانی	۱۵
۱۴	دبیرستان حرف و نحو	۱۴
۱۳	دبیرستان فنی	۱۳
۱۲	دبیرستان جدید	۱۲
۱۱	مدرسه	۱۱
۱۰	آمادگاه	۱۰
۹	دبستان	۹
۸	خصوصی	۸
۷	خانۀ - آموزشگاه نونهالان - کود کستان	۷
۶	سازمان مدارس انگلستان	۶
۵		۵

علماً و عملاً میآموزد و برای شاگردانی که وارد آن شدهاند این تعلیمات اجباری و از هر جهت معادل با تحصیلات متوسطه ادبی و علمی است. با اضافه کسانی که پس از سن پانزده مجبور با اختیار شغلی باشند بموجب قانون ۱۹۴۴ باید در مدارس شبانه هفتهای چند ساعت به تحصیل پردازند. برای روستائینی که پس از پانزده سالگی مشغول کار شدهاند در کالج شهرستان، فلاح و دروس مربوط به مشاغل محلی را علاوه بر مواد عمومی باید بیاموزند و حضور در آنها اجباری است.

مدارس فنی خصوصی و هنرستانها که از سابق وجود دارند بکار خود ادامه میدهند. در دانشگاهها نیز علاوه بر دانشکده فنی مدارس نیم مستقل به تربیت متخصصین فنی اشتغال دارند.

برای ایجاد رابطه بین مدارس فنی و صنایع و کارخانه ها از ۱۹۴۷ شورای فنی ملی تأسیس گردیده تا بر طبق احتیاجات، مهندس و کارشناس آماده و تربیت شوند.

کسانی که مایلند آموزگار شوند باید دارای گواهینامه متوسطه بوده و وارد دانشسرا شوند که دوره تحصیلات علمی و

تربیت معلم

عملی آن دو سال است.

دانشجویان دبیری باید در رشته معینی درجه B. A. یا B. Sc. اخذ کنند و یکسال در دانشکده علوم تربیتی یکی از دانشگاهها تحصیل و باخذ دانشنامه معلمی نائل آیند.

دبیران «آموزشگاههای همگانی» معمولاً از بین کسانی که درجه خود را از دانشگاه اکسفرد یا کیمبریج با نمره اعلی گرفته باشند انتخاب میشوند. حقوق و مزایای آنان از تمام دبیران دیگر بیشتر است.

همانطور که دو دستگاه برای تعلیم و تربیت عمومی در انگلستان

دانشگاهها

موجود است دو نوع دانشگاه نیز وجود دارد: یکی اکسفرد

و کیمبریج که هر کدام از اجتماع چندین مدرسه با موقوفات کافی تشکیل یافته -

دیگر دانشگاه‌های شهری مانند دانشگاه لندن و منچستر و نظیر آن .

نظر بقدمت تاریخی دانشگاه اکسفورد و کیمبریج و اشخاص بزرگی که در ظرف هفتصد سال تربیت کرده‌اند شهرت آنها فوق‌العاده است و در جایی که می‌دهند ارزش بسیار دارد و همیشه داوطلبان ورود بآنها چندین برابر عده‌ای است که می‌توانند بپذیرند. این دو دانشگاه شبانه روزی هستند و بواسطه موقوفات سرشاری که دارند محتاج بکمک دولت نیستند و کاملاً مستقل می‌باشند. هزینه تحصیل در آنها زیاد است و فقط توانگران قادر بپرداخت آن هستند. برای اشخاص بی بضاعت ولی مستعد هر ساله بعد از کمک خرج داده می‌شود. در سالهای اخیر بر تعداد کمک خرج افزوده شده است.

دانشگاه لندن و سایر دانشگاه‌های شهری جدیدند و شبانه روزی نیستند و مخارج تحصیل در آنها زیاد نیست. در دانشگاه‌های انگلستان معمولاً شش دانشکده موجود است: یزدان‌شناخت - ادبیات - علوم طبیعی و ریاضی - حقوق - پزشکی - فنی .

داوطلبان ورود علاوه بر داشتن گواهی نامه متوسطه باید طبق برنامه‌ای که هر دانشگاه مقرر داشته امتحان بدهند. دانشجویان معمولاً پس از سه سال تحصیل و توفیق در امتحان بدرجه ^(۱) B.A. یا ^(۲) B.Sc. نائل می‌شوند و چنانچه دو سال دیگر ادامه و امتحان دهند درجه ^(۳) M.A. یا ^(۴) M.Sc. می‌گیرند. در دانشگاه اکسفورد و کیمبریج برای اخذ M.A. یا M.Sc. امتحان نمی‌دهند و تنها اقامت در دانشگاه و پرداخت شهریه کافی است.

Bachelor of Arts (۱)

Bachelor of Science (۲)

Master of Arts (۳)

Master of Science (۴)

طبق کتاب «فرهنگ جهان» در ۱۹۵۲ جمعیت انگلستان (۱)

۴۳ میلیون و هفتصد هزار نفر و آمار مدارس آن بقرار زیر

آمار

بوده است :

دبستان ۴۲۸۱۰۰۰ نفر

۵۸۰۰۰۰

دبیرستان صرف و نحو و فنی

۱۰۱۳۷۰۰۰

دبیرستان جدید

۲۵۱۰۰۰

سایر مدارس متوسطه

۶۸۰۰۰

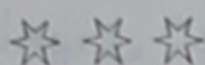
دانشگاهها و مدارس عالی

۲۶۰۰۰

دانش سراها

۵۴۰۰۰

مدارس عالی فنی تمام وقت یا چند ساعت در هفته

رویه مرفته از زمانی که آموزش و پرورش در انگلستان راه تکامل را پیموده

نکاتی که موجب پیشرفت آن کشور شده پیوسته هویدا و پدیدار است :

توجه بسنده باندیشه های نو - شناختن حق صاحبان حقوق - حفظ آزادی
برای اولیای فرهنگ هر حوزه - تکیه بمجاهدت و کوشش مردم
و مسئولیت هر محل و حسن نیت آنها - ترقی از راه اصلاح کردن و گرفتن
حد وسط و معتدل - پیوند کردن بهترین اجزاء نو به نیکو ترین عناصر کهنه
آنها با تانی و مطالعه کافی - رعایت استقلال داخلی هر مدرسه و آزادی
حرفه ای هر معلم - عدم اعتقاد به متحد الشکل کردن سازمان و یکسان کردن
برنامه مدارس .

(۱) باید متذکر بود که قسمت شمالی جزیره بریتانیا یعنی اسکاتلند با پنج میلیون جمعیت دستگاه فرهنگ جداگانه دارد و در اینجا فقط از انگلستان و گال سخن رفته است .

فصل یانز دهم

سازمان فرهنگ امریکا

برای پی بردن به ترقیات شگفت انگیزی که کشورهای متحد امریکا از ۱۸۷۰ باین طرف مخصوصاً در ظرف نیم قرن اخیر در کلیه شئون زندگی و منجمله فرهنگ نموده اند باید بطور مقدمه چند نکته را در اینجا یادآوری کرد. پس از کشف قاره امریکا بوسیله کریستف کلمب در سال ۱۴۹۲ میلادی، اسپانی و انگلستان و فرانسه هر يك برای تصرف قسمتی از قاره مذکور بر رقابت یکدیگر برخاستند ولی بواسطه پنجهزار کیلومتر فاصله بین ممالک مذکور و امریکا و سختی مسافرت با کشتی های بادی تهیه مقدمات این تصرف مدتها بطول انجامید.

از مملکت اسپانی افراد متهوری برای یافتن زر و سیم بامریکا (که تصور میکردند آسیاست) شتافتند و دولت اسپانی نیز عده ای را برای عملیات اکتشافی و تصرف اراضی بآن قاره فرستاد مانند ماژلان^(۱) که در ۱۵۱۹ از جنوب امریکا بطرف مغرب رفت و دور دنیا گشت و معلوم داشت که امریکا قاره جدیدی است و زمین گرد است - کرتس^(۲) که در ۱۵۱۹ مکزیك را کشف کرد - کورونادو^(۳) که چندی

(۱) Magellan

(۲) Cortes

(۳) Coronado

بعد اراضی وسیع جنوب غربی ممالک متحده کنونی را مسیر خود قرارداد - سوتو (۱) که در ۱۵۳۹ زمین‌های جنوب شرقی کشورهای متحد فعلی را پیدا کرد.

نخستین دسته انگلیسی در ۱۶۰۷ بسرزمین کنونی کشورهای متحد کوچ نمود و در ایالت جنوبی ورجی نیا (۲) رحل اقامت افکند و دومین دسته انگلیسی در ۱۶۲۰ بایالت شمالی ماساچوستس (۳) ورود کرد و بعد از آن بتدریج گروه‌های دیگر بنقاط مختلف کناره‌های شرقی اقیانوس اطلس مهاجرت نمودند.

مهاجرین انگلیسی عموماً از کسانی بودند که از ظلم و جور فرقه‌های دینی اروپا یا تضییقات متصدیان کلیسای رسمی مستأصل شده برای آزادی مذهب و پرستش خداوند با آداب و ترتیبی که معتقد بودند، راه غربت درپیش می‌گرفتند. مردمی که حاضر بودند بامشکلات جان فرسای مسافرت در اقیانوس اطلس و زحمات و مشقات آباد کردن قاره جدید مواجه شوند معمولاً بنفس خویش اعتقاد داشتند و در خود احساس نیرو و ابتکار مینمودند و اگر میان آنان افراد ناتوان هم وجود داشت در وسط راه یا در ضمن مبارزه باشدائد زندگانی جدید جان می‌سپردند و فقط عناصر قوی باقی میماندند.

زمانی که مهاجرین علم انقلاب برپا و استقلال خود را اعلام کردند (۴ ژویه ۱۷۷۶) سیزده مستعمره انگلیسی با تقریباً سه میلیون جمعیت در ساحل اقیانوس اطلس موجود بود. ساکنان مستعمره‌ها پس از شش سال نبرد با قوای بریتانیای کبیر و توفیق قطعی در ۱۷۸۳ بموجب معاهده پاریس با انگلستان صلح کردند و از آن تاریخ رسماً کشورهای متحد آمریکا پابعرضه وجود گذاشت. قانون اساسی آمریکا در ۱۷۸۸ بتصویب سیزده کشور رسید و در ۱۷۸۹ واشنگتن بسمت نخستین رئیس جمهور انتخاب گردید.

Soto (۱)

Virginia (۲)

Massachusetts (۳)

پس از استقرار حکومت، توسعه ممالك متحدہ بطرف مغرب آغاز شد و در حدود يك قرن بطول انجامید تا امریکائیها باقیانوس کبیر رسیدند و بالاخره در ۱۹۱۲ بود که عدۀ کشورها به ۴۸ بالغ گردید.

در این مدت مردمان دلیرو حادثه جو ببرانداختن جنگلهای انبوه و عبور کردن از کوههای بلند و گذشتن از رودخانههای عظیم و مبارزه با حیوانات درنده و کشمکش با بومیان سرخ پوست و هموار کردن زمین و آبادی و عمران پرداختند و از این زندگانی پرتعب و مشقت خیز آثاری در اخلاق و منش آنها بجای ماند چون چابکی و چالاکی و برد باری و هوشیاری و تحمل شدائد و محرومیت ها و اعتماد بنفس و اعتقاد بکار بدنی و دلبستگی به کشاورزی و ایمان به حریت و حکومت ملی و احترام زیاد نسبت بزرگان که امور خانواده و تربیت فرزندان و آموزش و پرورش اطفال را بعهده داشتند.

بترتیب مذکور کشورهای متحد امریکای شمالی که وسعت آن باندازه تمام اروپا و دارای همه گونه آب و هوا و معادن و اراضی حاصلخیز و پربرکت است با مردمی عملی و فعال و آزادیخواه بین اقیانوس اطلس و اقیانوس کبیر در میان ممالك معظم جهان قد علم کرد و از اواخر قرن نوزدهم در معضلات امور جهان سهیم و دارای نقش بزرگ و مؤثر گردید.

زعمای انقلاب امریکا و کسانی که قانون اساسی را تدوین کردند همواره از قدرت دولت مرکزی بیم داشتند زیرا از حکومت لندن رنجها برده و مایل نبودند نظیر آن در مملکت

قانون اساسی

و فرهنگ

خودشان بوجود آید. باین جهت اموری را که رتق و فتق آن بادولت مرکزی (فدرال) بود صریحاً در قانون اساسی قید کردند و بعد در ماده دهم الحاقی قانون اساسی خاطر نشان ساختند که حقوق و اختیاراتی که بموجب قانون اساسی بدولت مرکزی تفویض نگردیده بعهده دولتهای جزء میباشد. چون از تعلیم و تربیت ضمن اختیارات دولت مرکزی ذکر نشده هر يك از دولتهای جزء موظف است وسایل آموزش و پرورش ابناء ملت را فراهم سازد. بعضی از کشورها در قانون اساسی خود و بعضی دیگر

در قوانین عادی اصولی برای این منظور گنجانده اند. از اینجاست که در آمریکا اتحاد شکل در فرهنگ وجود ندارد و هر دولت مطابق مقتضیات و احتیاجات خویش دستگاهی برپا کرده است که در این کتاب مجمل نمیتوان به تشریح و توصیف همگی آنها پرداخت بلکه بذکر نکات و مشخصات برجسته که در بیشتر آنها موجود است اکتفا خواهد شد.

بطور کلی هیچ یک از دولتهای چهل و هشتگانه مستقیماً در امر فرهنگ دخالت ندارند یعنی مدرسه تأسیس و نگاهداری نمیکند بلکه این وظیفه را بعهدۀ اولیای حوزه فرهنگی

هیئت مدیره

فرهنگ هر کشور

واگذار می نمایند.

در پایتخت هر یک از کشورها بموجب قانون انجمنی بنام هیئت مدیره فرهنگ تشکیل میشود که عهده دار نظارت بر معارف آن کشور است. در بعضی از کشورها اعضاء هیئت مانند نمایندگان مجلس برای چند سال از طرف مردم انتخاب میشوند - در برخی دیگر از طرف فرماندار کل (که خود از طرف عموم برگزیده میشود) طبق قواعد مخصوص معین میگردند - در چند کشور شاغلین مقامهای معینی چون فرماندار کل و مدیر کل فرهنگ و رئیس دانشگاه دولتی و رئیس دانشسرای عالی و دادستان کل و رئیس بالاترین دادگاه و رئیس یک یا چند حوزه فرهنگی هیئت مدیره را تشکیل میدهند - بالاخره در پاره ای از کشورها هیئت مدیره از امتزاجی از دو نوع اخیر تشکیل می یابد.

معمولاً عدد اعضاء هیئت بین ۵ و ۹ نفر است و اعم از انتخابی یا انتصابی هر چند سال یکبار فقط برخی از آنها (مثلاً هر دو سال ثلث عده) برای مدت معینی برگزیده یا منصوب میشوند و باین ترتیب دوام و ثبات آن تأمین و از گزند نفوذ های سیاسی برکنار است.

حقوق و اختیارات هیئت مدیره فرهنگ در هر کشور بموجب قانون مشخص گردیده و بطور کلی میتوان گفت که در اکثر آنها عبارتست از انتخاب مدیر کل فرهنگ -

تعیین سیاست عمومی معارف - تصویب بودجه - وضع عوارض فرهنگی - تصویب برنامه های کلی مدارس و آئین نامه ها و مقررات - جلب توجه مردم بفرهنگ...

چنانکه گفته شد مهمترین وظیفه هیئت مدیره فرهنگ

مدیر کل فرهنگ

انتخاب و نصب مدیر کل فرهنگ کشور است که بموجب

هر کشور

قانون باید از حیث تحصیل و تخصص در تعلیم و تربیت و پیشینه

خدمت و اخلاق دارای شرایط معینی باشد. مدیر کل فرهنگ برای چند سال

استخدام میشود و مسئول هیئت مذکور میباشد و دبیر و خزانه دار آنست.

وظایف عمده او عبارتست از نظارت بر اجرای قوانین فرهنگی - نصب و عزل

کارمندان اداره کل فرهنگ - تعیین حداقل معلومات برای هر يك از مراحل تحصیل -

تعیین رؤس مطالب و مواد برنامه مدارس - تعیین شرایط معلمی - صدور پروانه

معلمی - تعیین اوصاف ساختمانهای مدارس - کمک مالی و فکری بحوزه های فرهنگی -

تصویب بودجه حوزه های فرهنگی - بازرسی مدارس - ممیزی حساب حوزه های

فرهنگی - تصویب خرید و فروش اموال غیر منقول مدارس ...

برای انجام دادن وظایف خود مدیر کل فرهنگ در پایتخت

اداره کل فرهنگ

کشور اداره های تأسیس میکند که وسعت و نوع اعضایش

هر کشور

بسته است بمقدار کار و تمکن مالی. معمولاً دو نوع کارمند

استخدام میشود: یکی اعضاء اداری برای دبیری و بایگانی و دفتر داری و حسابداری و

کارپردازی و ماشین نویسی و نظیر آن - دیگر اعضاء فنی برای رشته های مختلف

چون آموزش ابتدائی - آموزش متوسطه - تعلیمات حرفه ای - بازرسی. رؤسای قسمتهای

فنی باید در کار خود تخصص داشته باشند و عموماً معاون مدیر کل محسوب

میشوند.

اداره کل فرهنگ بامدارس مستقیماً مربوط نیست - مگر بطور مشورت.

آموزشگاهها مستقیماً بارییس حوزه فو هنگی تماس دارند.

حوزه های

فرهنگی

برحسب سنت و سابقه که آزمایش و تجربه صحت آن را بشبوب رسانده اختیارات قانونی دولت در امر تعلیم و تربیت بعد از حوزه های فرهنگی محول گردیده است. در ۱۹۵۴ در

تمام امریکا ۶۹,۹۶۹ حوزه فرهنگی موجود بود. بعضی از کشورها فقط تقسیم به شهرستان شده (مانند کشور یوتاه^(۱)) که بچهل شهرستان تقسیم گردیده و شهرستان واحد حوزه فرهنگی است. در برخی دیگر از کشورها هر شهرستان تقسیم به بخش شده و بخش واحد حوزه فرهنگی است. در این صورت شهرستان نیز وظایفی نسبت به تعلیم و تربیت عمومی بر عهده دارد. بالاخره در بعضی از کشورها بخش تقسیم به دهستان شده و دهستان واحد حوزه فرهنگی است و در این صورت شهرستان و بخش هم مسئولیت هائی دارند.

تمایل عمومی کارشناسان تعلیم و تربیت بر اینست که حوزه فرهنگی دهستان حذف شود و در صورت امکان و اقتضاء از لحاظ وسعت خاک و جمعیت و تمکن مالی حوزه های فرهنگی بخش هم از میان برود و بحوزه فرهنگی شهرستان اکتفا شود. (۲)

چنانچه شهرستان واحد حوزه فرهنگی باشد دارای هیئت مدیره فرهنگی خواهد بود که کم و بیش مانند هیئت مدیره فرهنگ کشور است. عده اعضای آن هیئت و طرز تعیین آن از طرف فرماندار کل یا انتخاب از طرف مردم - حقوق و اختیارات آن بموجب قانون معین شده و در هر مملکت بنحو خاصی است.

اختیارات و وظایف مهم هیئت مدیره فرهنگ شهرستان معمولاً شامل مسائل

(۱) Utah که تقریباً دو بیست کیلو متر مربع مساحت دارد بنابراین هر يك از

شهرستانها بطور متوسط در حدود پنج هزار کیلومتر مربع است.

(۲) در ۱۹۴۴ عده حوزه ها ۲۷۴ ر ۱۱۱ بود بنابراین با مقایسه با شماره حوزه

های کنونی ملاحظه میشود که در ظرف ده سال ۴۳ درصد آنها را در حوزه های دیگر

گنجانده اند.

ذیل است: انتخاب رئیس فرهنگ شهرستان که واجد شرایط قانونی باشد و مدیر کل فرهنگ موافقت خود را با تعیین او اعلام دارد - تصویب بودجه فرهنگ شهرستان - وضع عوارض محلی .

رئیس فرهنگ مدیر عامل و دبیر و خزانه دار هیئت مدیره فرهنگ است . اداره کردن آموزشگاهها با اوست . خرید و فروش اموال غیر منقول - نصب و عزل معلمین و تعیین حقوق آنها - تهیه بودجه معارف شهرستان - پیشنهاد معلمین برای باز نشستگی به هیئت مدیره از وظایف او میباشد .

رئیس فرهنگ نیز برای انجام دادن وظائف خود اداره ای تأسیس میکند و در نصب و عزل کارمندان آن اختیار تام دارد . بازرسان دبیرستانها از طرف اداره کل فرهنگ فرستاده میشوند و قسمتی از مزایای آنها را شهرستان باید بپردازد .

چنانچه شهرستان وسیع باشد از طرف هیئت مدیره بچند ناحیه تقسیم می شود و در هر یک انجمن کوچکی از اعضاء محلی (بتعیین هیئت مدیره مذکور) در مدارس آن ناحیه نظارت میکند . این انجمن میتواند مثلاً آموزگاران را که از طرف رئیس فرهنگ شهرستان معین شده بدلیلی که گزارش خواهد داد تا دو نوبت نپذیرد - خدمتگزاران جزء را نصب و عزل کند - بناهای مدارس را حفظ و تعمیرات جزئی را بنماید .

اگر بخش یا دهستان واحد حوزه فرهنگی باشد متناسب وسعت خود سازمانی شبیه شهرستان دارد منتها بواسطه کوچکی حوزه و قلت عایدات، حوزه فرهنگی مافوق موظف بکمک مالی و نظارت است .

حوزه فرهنگ

شهرها

از هشتاد سال قبل باینطرف که امریکا صنعتی شده و مخصوصاً از آغاز قرن کنونی کارخانه های بسیار در نقاط مختلف برپا گشته و در پیرامون آنها شهرها بوجود آمده که روز بروز

نوسعه یافته است بطوریکه در حال حاضر از ۱۶۰ میلیون جمعیت امریکا در حدود

شصت درصد در شهر ها سکونت دارند و عده آ نهائی که از پنجهزار نفر بیلا جمعیت دارد بالغ بر ۲۷۵۲ شهر است که ۹۲ شهر آن از یکصد هزار تا چند میلیون نفر ساکن دارد .

هر يك از این شهر ها از خود هیئت مدیره و رئیس و اداره فرهنگ دارد . هیئت مدیره معمولا از ۵ تا ۹ نفر تشکیل میشود که مردم شهر برمی گزینند یا شهردار (که خود از طرف مردم انتخاب شده) و یا انجمن شهر برای مدت معینی از سه تا هفت سال آنرا معین میکند و در قلمرو خود اختیاراتی نظیر اختیارات هیئت مدیره فرهنگ کشور دارند . اعضاء هیئت مدیره هیچگاه از فرهنگیان شاغل در شهر نیستند .

بواسطه تجمع رجال و مردان بزرگ در شهر ها و تمرکز ثروت در آنها شایسته ترین افراد در هیئت مدیره و اداره فرهنگ شهر ها بخدمت اشتغال دارند و ترقیات شگرف در آنها محسوس و مشهود است .

البته دولت مرکزی امریکا در امور فرهنگ مداخله ندارد
کمک های
 ولی بموجب قوانینی که بتصویب مجلسین امریکا رسیده
دولت مرکزی
 کمکهای بشمار کشور های چهل و هشتگانه میشود
 بموجب قانون مریل^(۱) مورخ ۱۸۶۲ در هر کشوری که مایل بوده با کمک
 دولت مرکزی يك آموزشگاه عالی فلاح و صنعت و خانه داری تأسیس گردیده
 است .

در ۱۸۶۷ بموجب قانون دیگری درواشنگتن اداره ای برپا شد تا اطلاعات و آمار لازم را در باب آموزشگاه های امریکا جمع آوری کرده در میان مردم و حوزه های فرهنگی انتشار دهد . این اداره بتدریج راه تکامل را پیموده و امروزی است از « وزارت بهداری و فرهنگ و آسایش عمومی » . این وزارتخانه علاوه بر امور بهداری و فرهنگ ، بیمه های اجتماعی و بازنشستگی و نگاهداری سالخورده گان بی بضاعت و

(۱) Morrill Act - شرح این مدارس را در صفحات بعد ملاحظه خواهید کرد .

سربازان بر گشته از جنك و نظير آنرا بر عهده دارد .
 اداره فرهنگ دولت مرکزی موظف است مجالس سخنرانی برای معلمین و دانشجویان و مجامع فرهنگی بوسیله متخصصین خود ترتیب دهد - حوزه های فرهنگی که تقاضا کنند مورد معاینه قرار داده معایب و نواقص کار آنها را خاطر نشان و نسبت باصلاح آنها ارائه طریق کند - در باب مسائل مهم آموزش و پرورش تحقیق و پژوهش نموده نتیجه را منتشر سازد - در باب کلیه مؤسسات فرهنگی امریکا اطلاعات لازم را کسب و انتشار دهد .

بالاخره در ۱۹۱۷ بموجب قانون اسمیث هیوز^(۱) هیئت مدیره ای در واشنگتن تشکیل و با اعتباراتی که در اختیار آن گذاشته شده بتعلیمات کشاورزی و صنایع روستائی و مکانیک و تدبیر منزل در تمام چهل و هشت کشور کمک مالی و راهنمایی میکند .

درآمدهای عمده معارف امریکا از چهار منبع عمده است :
منابع درآمد فرهنگ
 عوارض محلی - مالیاتهای که در هر یک از کشورها گرفته میشود - کمکهای دولت مرکزی - موقوفات و اعانات .

اگر شهرستان واحد حوزه فرهنگی باشد هنگامی که رئیس فرهنگ بودجه سال بعد را بهیئت مدیره پیشنهاد میکند میزان عوارض محلی که باید اخذ شود تا هزینه فرهنگ را تکافو کند گزارش میدهد و هیئت در حدود قانونی که هر کشور برای وضع عوارض محلی دارد تصمیم لازم اتخاذ میکند . این تصمیم یا توسط مأمورین اداره فرهنگ اجرا میشود یا توسط امنای دارائی که مردم هر شهرستان چند سال یکبار معمولاً سه نفر مانند نمایندگان مجلس انتخاب میکنند تا موظفاً امور مالی شهرستان را اداره کنند . عوارض محلی از اموال منقول و غیر منقول اخذ میشود و حد اکثر آن را قانون معین کرده است .

چنانچه بخش واحد حوزه فرهنگی باشد هر کس باید دو بار عوارض محلی

بپردازد: یکی به بخشی که فرهنگ را اداره میکند و دیگری به شهرستانی که بخش در آن واقع است. در این صورت شهرستان قسمتی از عوارض دریافتی را به بخش مسترد میدارد تا بمصارف معینی برسد.

عوارض محلی که از حوزه اداره کننده فرهنگ دریافت میشود در حدود ۵۵ درصد در آمد معارفی امریکا است. (۱)

مالیاتی که در هر کشور بنام فرهنگ اخذ میشود برای تأمین مخارج دانشگاه دولتی - دانشسراها - مدارس فنی عالی - اداره کل فرهنگ - کمک بحوزه های فرهنگی است و از درآمد مردم و شرکت ها و پروانه پزشکی و وکلای دادگستری و داروسازی و مانند آن میگیرند و رویهم رفته در حدود سی و هفت درصد از عایدات فرهنگ امریکا است. کمک بحوزه های فرهنگی ممکن است از روی عده شاگردان مدارس آن حوزه - یا از روی شماره شاگرد و عده روزی که در سال تحصیلی بمدرسه میروند - یا بر حسب اصل تعدیل (۲) داده شود. اصل تعدیل آنست که هر گاه حوزه فرهنگی حداکثر قانونی عوارض محلی را وضع کند و باز برای رسیدن بپایه فرهنگ بهترین حوزه آن کشور کسر داشته باشد آن کسر از طرف اداره کل فرهنگ تأمین شود. هر یک از دولت های جزء علاوه بر مالیاتی که بنام فرهنگ میگیرند مبلغی نیز از اصل و متن بودجه خود بمصرف معارف می رسانند. در ۱۹۵۴ و جوهری که کشورها بمصرف فرهنگ رسانده اند چنانچه فوق گفته شد در حدود ۳۷ درصد در آمد کل فرهنگ بوده است. دولت مرکزی امریکا علاوه بر جوهری که بر طبق قانون اسمیت هیوز و قوانین دیگر برای دبیرستانها و کالج های فلاحتی و صنعتی و خانه داری و مزارع نمونه و آزمایش های جدید در امور کشاورزی و تعلیم طرق عملی در کشتزارها صرف میکند مبالغ هنگفتی جهت آموزش و پرورش سربازان برگشته از جنگ در دانشگاهها و مدارس فنی و یاد دادن پیشه مناسب بکسانی که علیل هستند و همچنین تهیه ناهار

(۱) تمام آماري که در این فصل ذکر میشود باستناد سالنامه رسمی فرهنگ امریکا است که وزارت بهداری و فرهنگ و آسایش عمومی آن مملکت در ۱۹۵۷ منتشر ساخته است.

(۲) Equalization

ببهای ارزان (در حدود چهار یک قیمت) برای شاگردان مدارس هر ساله خرج میکنند. در سال ۱۹۵۴ جمع مبلغی که دولت مرکزی صرف فرهنگ کرده ۴۵ درصد درآمد فرهنگ امریکا بوده است.

موقوفه عمده هنگام مهاجرت بمغرب امریکا ایجاد شد. برای واگذاری زمین به کوچ نشین ها آنرا تقسیم به دهستانهایی کردند که هر کدام یک فرسنگ مربع بود و در هر دهستان $\frac{۱}{۱۶}$ را وقف بر معارف همان دهستان نمودند که جمعاً در تمام امریکا در حدود پانصد هزار کیلومتر مربع شد و منافع حاصله از آن صرف تعلیم و تربیت عمومی میشود.

هر سال نیکو کاران و توانگران نیز مبالغ قابل توجهی اعانه بمؤسسات فرهنگی میدهند. بعضی از آنان مانند رکفلر (۱) و کارنگی (۲) و فرد (۳) هیئت های دائمی بوجود آورده و از سود سرمایه ای که در اختیار آنها است هر ساله کمک های قابل توجهی بفرهنگ میشود.

عده ای از دانشگاه های درجه اول و دبیرستان های نامی از موقوفاتی که دارند مخارج خود را تأمین میکنند.

در نقاطی که بخواهند برای آموزشگاه ساختمانی بنا کنند باعتبار هیئت مدیره فرهنگ محل اوراق قرضه منتشر میکنند و در ظرف چند سال اصل و سود آنرا از محل بودجه فرهنگ می پردازند.

اکنون که طرز اداره کردن فرهنگ در امریکا ذکر شد به تشریح دستگاه تعلیم عمومی باید پرداخت.

در انگلستان نو که شامل چند مستعمره شمالی امریکا بود بواسطه کمک هایی که از قرن هفدهم از طرف حکومت از

آغاز تعلیم عمومی

Rockefeller (۱)

Carnegie (۲)

Ford (۳)

عوارض یا اعانات بمدارس میشد تا اندازهای وسیلهٔ تعلیم عمومی فراهم گردید ولی مطابق رسم آن زمان مدیر مدرسه نیز از اطفال شهر به میگریفت. در قرن هیجدهم نظارت بر مدارس شهری از طرف نمایندگان مردم شهر با انجمنی واگذار و بر میزان عوارض افزوده شد تا اخذ شهریه موقوف گردد. باین ترتیب در نیمهٔ قرن هیجدهم یعنی قبل از استقلال امریکا بسیاری از دبستانهای انگلستان نو مجانی بود. در قرن نوزدهم بواسطهٔ زحمات و اقدامات هرس من^(۱) از سال ۱۸۳۷ که مدیر کل فرهنگ ماساچوستس شد اصلاحات مهم در معارف آنجا بعمل آمد: مدارس شهری بهتر با معلم و وسایل کاملتر تأسیس گردید - دانشسرا ایجاد شد - بر مدت سال تحصیلی افزوده گشت - از حیث برنامه و روش بهبودی محسوس بوجود آمد - در مردم شور و اشتیاق نسبت به فرهنگ تولید گردید - در معلمین دلبستگی به شغل آموزگاری برانگیخته شد.

نظیر اقدامات هرس من در بعضی از کشورهای متحد توسط پیشوایانی چون هنری بارنارد^(۲) بعمل آمد. دروسی در باب تعلیم و تربیت در برخی از کالجها داده شد - در بسیاری از کشورها ادارهٔ کل فرهنگ برپا گردید - مجله و کتاب زیاد بطبع رسید - عدهای از رؤسای فرهنگ برای مطالعه با اروپا اعزام شدند - روش آموختن با توجه با فکر و تجربیات پستالزی و مدارس آلمان اصلاح گردید ولی عملاً توجه با اهمیت اجتماعی و اقتصادی آموزش و پرورش همگانی و ایجاد مدارس مجانی عمومی در نیمهٔ دوم قرن نوزدهم صورت گرفت چنانکه در ۱۸۶۷ در نیویورک و در ۱۸۶۸ در کشور نیوجرسی^(۳) و میشیگان^(۴) اخذ شهریه در مدارس رسمی بکلی موقوف شد و بتدریج دستگاهی برای تعلیم و تربیت بوجود آمد که بطرز شگفت آوری توسعه حاصل کرد.

(۱) Horace Mann (۱۷۹۶-۱۸۵۹)

(۲) Henry Barnard (۱۸۱۱-۱۹۰۰)

(۳) New Jersey

(۴) Michigan

با وجود متفاوت بودن دستگاه آموزش و پرورش کشورها
دستگاه آموزش و پرورش
 میتوان گفت که در امریکا پنج مرحله برای تعلیم و تربیت
 موجود است: آموزشگاه نونهالان^(۱) - کودکستان - دبستان

دبیرستان - کالج و دانشگاه .

مدرسه نونهالان برای کودکان بین دو و پنج سالگی است و سبب تأسیس آن
 اینست که با پیشرفتهای روانشناسی و تجربه و آزمایش بثبوت رسیده است که
 ادراکات و احساسات طفل در سنین مذکور در اخلاق و رفتار او در تمام عمر تأثیر
 دارد . بنابراین باید او را در محیطی پرورش داد که مولد ادراکات و احساسات مطلوب
 باشد .

کودکستان معمولا در شهرها موجود و مختص اطفال بین ۶ و ۴ سالگی است .
 علت مهم تأسیس آن در ابتدا این بود که پدر و مادر هر دو در خارج کار میکردند و در
 روز فرزند خود را بکودکستان می سپردند تا از وی مراقبت شود . بعدها دانشمندان
 علوم تربیتی به حساس بودن اطفال بین چهار و شش سالگی پی بردند و فقدان زمین بازی
 و فضا را در خانه های مسکونی شهرها گوشزد کردند و ازوم کودکستان را خاطر نشان
 ساختند . در کودکستان درس داده نمیشود بلکه محیط مناسب برای رشد طفل فراهم
 میگردد . انواع عروسک و اسباب بازی - تصاویر زیبا - افزار و آلات کاربچگانه برای
 باغبانی و بنائی - مصالح ساختمانی چون ماسه و چوب و مقوا و کاغذ ، اثاثیه کلاس
 کودکستان را تشکیل میدهد . برنامه آن عبارتست از بازی و آواز و رسم و نقاشی و
 پای کوبی و نقل گوئی و طرز غذا خوردن و نشست و برخاست و راه رفتن و سخن گفتن
 و شست و شوی و نظیر آن . مربی کودکستان در دانشسرایاد دانشگاه در این رشته تربیت
 شده و در این فن تخصص دارد . در پاره ای از نقاط کودکستان عمارت مستقل ندارد و
 در دبستان جای دارد . مطابق سالنامه رسمی فرهنگ امریکا که آخرین شماره آن
 راجع به ۱۹۵۴ می باشد (و در ۱۹۵۷ بطبع رسیده) در سال مذکور ۱۰۹۰۰۰ و ۱۰۸۰۰۰ کودک

در کودکان کستانهای آمریکا پرورش می‌یافتند.

دبستان و دبیرستان با یکدیگر مربوط و در دنبال یکدیگر قرار دارند و برای تعلیم و تربیت تمام افراد ملت میباشند بهمین جهت آنها را مدارس عمومی نامند. دوره دبستان در هر یک از کشورها بر طبق قانون شش یا هفت یا هشت سال است. چنانچه دوره آن هفت یا هشت سال باشد دوره دبیرستان چهار سال است و اگر دوره دبستان شش ساله باشد در آن کشور دبیرستانهای رسمی نیز شش ساله است.

در بسیاری از ممالک متحده مخصوصاً در کشورهای شمالی و غربی تمایل بر اینست که دوره دبستان را بر اساس شش سال و دبیرستان را بر پایه سه سال دوره اول و سه سال دوره دوم متوسطه قرار دهند زیرا شاگردانی که بدین ترتیب در دوره اول متوسطه تحصیل میکنند از حیث سن بین ۱۲ و ۱۵ خواهند بود و در این صورت احتیاجات و حالات روحی و رشد آنها مشابه است و بعلاوه در دوره اول میتوان با استعداد و ذوق آنان پی برد و علاقه آنها را بدروس ورشته معینی کشف کرد و برای انتخاب یکی از شعبه‌های دوره دوم آنها را راهنمایی و ارشاد نمود.

طفل در پایان شش سالگی وارد دبستان میشود و وقتی آنها را بپایان رسانید انتظار گرفتن گواهینامه ندارد زیرا چنین تصدیق نامه‌ای در آمریکا داده نمیشود وای در آخر دوره دبیرستان با مضای رئیس مدرسه و رئیس فرهنگ محل گواهی نامه‌ای بوی داده میشود که امتیازی بر آن مترتب نیست و فقط حاکی از آن است که شاگرد چند سال در دبیرستان بسر برده است. در ۱۹۵۴ در تمام آمریکا ۱۵۲۰۰۰ باب دبستان و دبیرستان با ۳۳ میلیون شاگرد موجود بوده است.

کالج و دانشگاه و دانشسراها برای تحصیلات عالی است. در این مدارس دانشجویان پس از چهار سال تحصیل و کامیابی در امتحانات بدرجه‌ای نائل میشوند که ممکن است B.A. (۱) یا B.Sc. (۲) یا B.Ped (۳) یا B.Bus. (۴) یا نظیر آن

Bachelor of Arts (۱) Bachelor of Science (۲)

Bachelor of Pedagogy (۳) Bachelor of Business (۴)

باشد. چنانچه تحصیلات را لااقل یکسال ادامه دهند و در امتحانات توفیق یابند و رساله‌ای بنویسند درجه M.A. (۱) یا M.Sc. (۲) یا مانند آن خواهند گرفت. در صورتیکه دست کم دو سال دیگر دانش آموزند و بی‌ترویش پردازند و پایان نامه‌ای تهیه و بتصویب رسانند باخذ درجه دکتری موفق میگردند.

بعضی اوقات کالج کاملاً مستقل و واحد جداگانه‌ای است و در برخی از دانشگاهها کالج هسته مرکزی است و پس از ختم دوره آن وارد شعب تخصصی می‌شوند. در ۱۹۵۴ در تمام امریکا ۱۸۶۳ باب کالج مستقل و دانشگاه با ۲,۵۱۴,۰۰۰ دانشجو موجود بوده است.

از نیمه دوم قرن نوزدهم ببعد در هر يك از کشورها قانونی آموزش همگانی وضع شده که بموجب آن تعلیمات عمومی تاسن معینی اجباری و مجانی است. اگر تمام امریکا را در نظر بگیریم حداقل سن برای ورود بدبستان شش و حداکثر سن تحصیل اجباری هیجده است. بنابراین در ممالکی که این حداکثر مجری است شاگردان با هوش معمولی قادر باتمام دوره دبیرستان خواهند بود. در کشورهای دیگر دوسه سال از دوره دبیرستان جزو تحصیل اجباری است.

رایگان بودن تعلیمات عمومی منحصر بمعافیت از پرداخت شهریه نیست بلکه در بیشتر کشورها وسایل تحصیل از قبیل کتابهای درسی و نوشت افزار نیز مجانی داده میشود و ناهار را هم بقیمت خیلی کم بشاگرد میدهند. اطفالی که اولیای آنها نتوانند هزینه فرزند خود را تأمین کنند در مدارس مخصوص شبانه‌روزی نگهداری میشوند یا انجمن خانه و مدرسه بآنها کمک میکند.

در تمام مراحل تربیت از مدرسه نونهالان تا دانشگاه پسر و دختر باهم تحصیل می‌کنند.

Master of Arts (۱)

Master of Science (۲)

سن تقریبی	دانشگاه	سال تحصیلی
۲۲		۱۶
۲۱	دانشگاه	۱۵
۲۰	کالج - دانش سرا - دانشگاه	۱۴
۱۹	کالج	۱۳
۱۸		۱۲
۱۷	دبیرستان چهار کلاسه	۱۱
۱۶		۱۰
۱۵		۹
۱۴	فخستین دوره دبیرستان	۸
۱۳		۷
۱۲		۶
۱۱		۵
۱۰		۴
۹	دبیرستان	۳
۸		۲
۷		۱
۶	کود کستان	
۴		
۲	آموزشگاه نونهالان	

سازمان آموزشگاههای امریکا

منظور از تعلیمات عمومی تربیت عضو سالم برای جامعه است بنابراین برنامه شامل خواندن و نوشتن و حساب کردن و تربیت مدنی و موسیقی و بازی و کارهای دستی و رسم و نقاشی و بهداشت و وظایف الاعضاء و تاریخ و جغرافیا است. عدد ساعات تدریس هر ماده و توزیع مواد بین کلاسها بسته بنظر رئیس آموزشگاه است تا آنجا که ممکن است اساساً بعضی از مواد در مدرسه ای تدریس نشود. با وجود اینکه اداره کل فرهنگ هر کشور مواد تحصیلی و طرز تعلیم آنها را در چند جلد چاپ کرده و برایگان در اختیار معلمین و مدارس گذاشته است با اینهمه در هیچیک از کشورها عین برنامه اجباری نیست و هر حوزه فرهنگی و هر آموزشگاه آزادی عمل دارد. بهمین جهت افکار نو و روشهای جدید در مدارس بوجود میآید و همینکه نتیجه مطلوب داد همه جا منتشر و موجب ترقی و پیشرفت میگردد.

در دبستان معمولاً هر کلاس يك معلم دارد که تمام مواد را تدریس میکند. در شهرها برای مواد اختصاصی چون موسیقی و درزی گری و کارهای دستی (درود گری - آهنگری - مکانیک - برق) و رسم و نقاشی و بازی و ورزش معلم مخصوص دارند. در روستا تا زمانی که عدد شاگرد از چهل نفر تجاوز نکند يك معلم يك دبستان شش تا هشت کلاسه را اداره میکند و شاگردان را مثلاً بسه دسته تقسیم و ثلث وقت را در روز صرف یک دسته میکند و وقتی بتعلیم دسته ای اشتغال دارد دودسته دیگر تکلیف کتبی انجام می دهند.

بواسطه توسعه راههای اسفالت و تکثیر وسایل نقلیه در بسیاری از کشورهای چهل و هشتگانه بتدریج در مراکز دهات دبستان کامل تأسیس گردیده شاگردان با اتوبوس دبستان بامدادان بمدرسه میروند و واپسین بازمی گردند و ناهار را نیز برقع قیمت در آنجا صرف می کنند. در ۱۹۲۸ عدد دبستانهای يك معلمه ۱۵۳۰۰۰ و در ۱۹۵۴ عدد مذکور به ۴۲۰۰۰ باب تقلیل یافته بود. شماره شاگردانی را که با اتوبوس در سال ۱۹۵۴ بمدرسه برده اند، هشت میلیون نفر و هزینه آن ۳۰۷ میلیون دلار بوده است. آموزگاران عموماً از دوشیزگان و بانوان هستند و چنانکه قبلاً اشاره رفت

این سنت از زمان مهاجرت از شرق بغرب بوجود آمد که مردان بزراعت و تهیه معاش مشغول و تنها زنان بودند که بتربیت و تعلیم اطفال همت میورزیدند.

اکنون شکیبائی و حوصله بانوان - حساسیت آنها نسبت باحتیاجات کودک - ملایمت و مهربانی طبیعی آنها عواملی است که موجب بقاء این وضع شده است. احترام زیاد امریکائیان نسبت بزنان نیز از همین جا ناشی است که تقریباً همگی آموزگار زن داشته‌اند. در ۱۹۵۴ از ۷۴۲ هزار آموزگار در تمام امریکا تنها ۸۵ هزار تن مرد بوده‌اند. در سال مذکور جمعاً ۳۹۰۰۰۰ آموزگار و دبیر در امریکا بتعلیم و تربیت اشتغال داشته‌اند.

روش تعلیم و تربیت و برنامه مدارس در آموزشگاهها متفاوت **روش و برنامه.**

است. مدارس متمدنی در تحت تأثیر فلسفه پراگماتیسم (۱)

نظریات دیوئی

یا اصالت عمل که ویلیام جیمس (۲) حکیم شهیر مؤسس آن

بود و نظریات و آزمایش‌ها و زحمات پیشوایان آموزش و پرورش چون جان دیوئی (۳)

رعایت عین برنامه رسمی را لازم نمی‌شمارند و معتقدند که تعلیم خواندن و نوشتن

و حساب کردن فقط قسمتی از وظیفه مدرسه است و مهمتر از این سه ماده ایجاد

Pragmatism (۱)

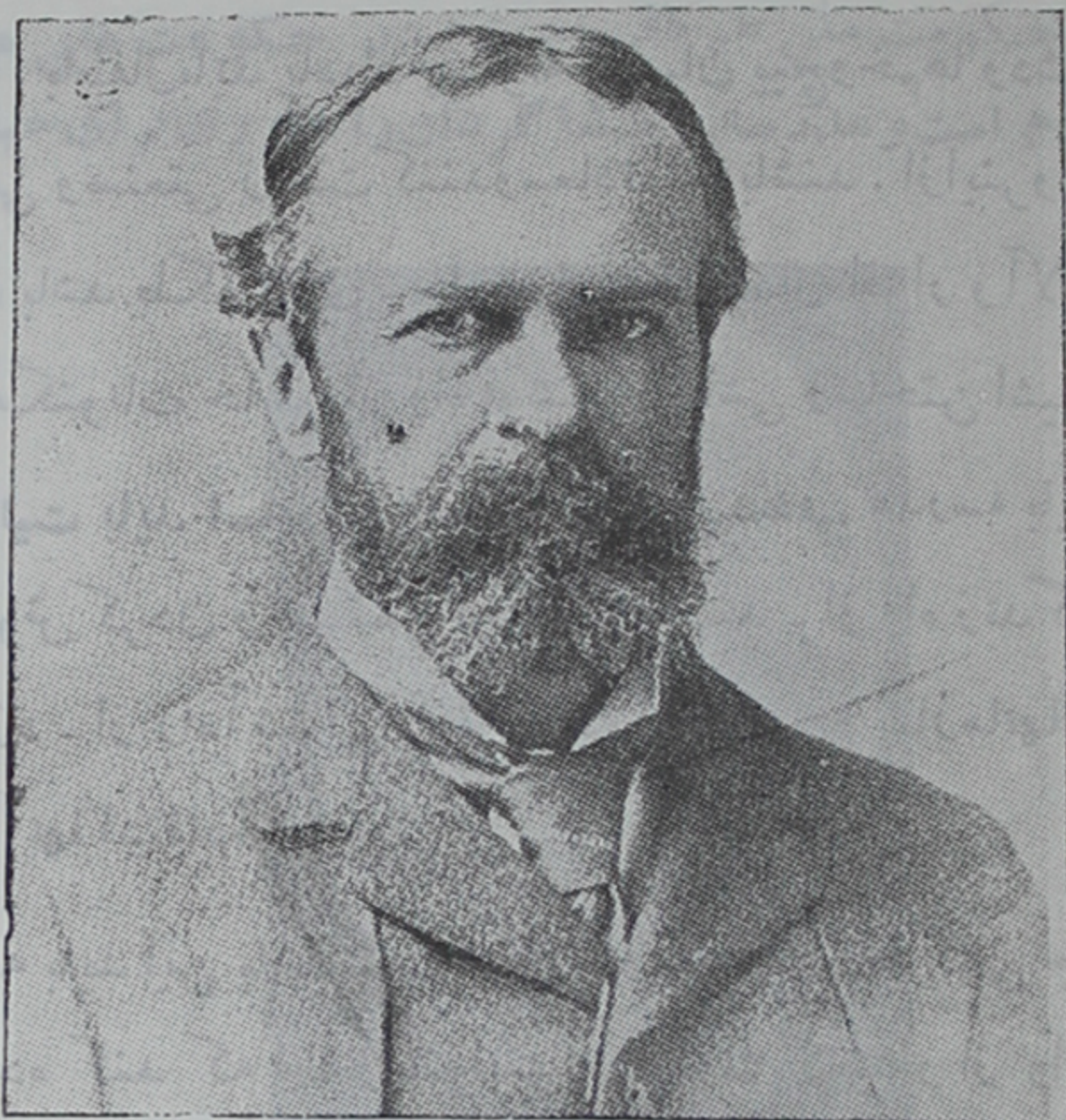
(۲) William James (۱۸۴۲-۱۹۱۰) صاحب تألیفات بکرو نفیس مانند کتاب

پراگماتیسم و روان شناسی و انواع سیر باطنی انسان. برای اطلاعات بیشتر رجوع کنید به سیر حکمت در اروپا - جلد سوم - از صفحه ۲۵۳ به بعد.

(۳) John Dewey (۱۸۵۹ - ۱۹۵۲) جان دیوئی بدون تردید بزرگترین و

متنفذترین پیشوای تعلیم و تربیت امریکا (و شاید جهان) در نیم قرن اخیر بوده و برای عملی ساختن نظریات خود از ۱۸۹۴ تا ۱۹۰۴ که استادی دانشگاه شیکاگو را بر عهده داشت در آموزشگاه ضمیمه آن به آزمایش پرداخت و بنظریات و عقاید خود در باب تعلیم و تربیت جامعه عمل پوشاند و در حدود سی رساله و کتاب بتدریج تألیف نمود و نظریات و تجربیات خود را در آنها تشریح کرد. از کتب مذکور کتاب «مدرسه و شاگرد» و «مدرسه و اجتماع» و «اخلاق و شخصیت» توسط آقای مشفق همدانی و کتاب «آموزشگاههای فردا» توسط آقای امیرحسین آریان پور بفارسی ترجمه شده و کسانی که بخواهند به تفصیل بعقاید دیوئی پی ببرند می‌توانند بآنها مراجعه کنند.

عادات نیکو و ملکات فاضله و اخلاق حسنه در کودکان و پیرورش آدم بتمام معنی است. دیوئی با تکیه فلسفه اصالت عمل معتقد است که فقط مواد و موضوعاتی از بر نامه دارای ارزش است که جنبه عملی داشته باشد و زندگانی انسان را بهتر و خوشتر کند بنابراین منظور از تعلیم و تربیت ترویج دانش مطلق نیست بلکه دانشی است که از لحاظ عمل و زندگی سودمند باشد و در ضمن تجربه و آزمایش بدست آید.

ویلیام جیمس
(۱۸۴۲-۱۹۱۰)

عقیده مهم دیگر او اینست که مدتی را که طفل در مدرسه میگذراند قسمت مهمی از زندگانی او است بنابراین نباید در این مدت او را زجر داد و زندگانی را بر او تلخ کرد بامید اینکه وقتی بزرگ شد خوشبخت خواهد شد بلکه باید او را در مدرسه بکارهایی مشغول ساخت که خوش باشد و عادت به خوش بودن کند بفرموده نظامی :

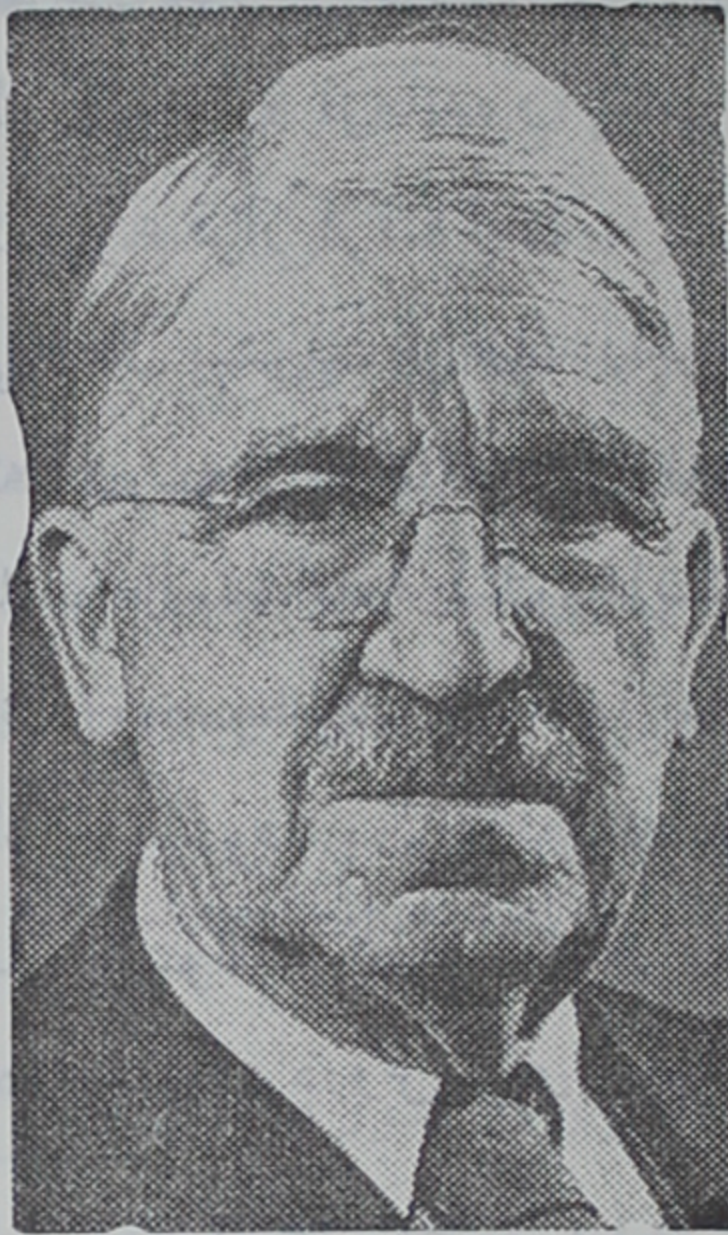
جهان از پی شادی و دایخوشی است نه از بهر بیداد و محنت کشی است
دمی را که سرمایه زندگی است بتلخی سپردن نه فرخندگی است

بنظر دیوئی تعلیمات عمومی مهمترین درمان دردهای جامعه است. بنابراین برنامه مدرسه باید طوری تغییر کند تا آموزشگاه بصورت يك جامعه كوچك درآید. منظور از مدرسه باید مفید و مؤثر بودن از لحاظ اجتماع باشد نه فقط دانش آموختن و این منظور از شرکت در عملیات و فعالیت های خود جامعه یعنی مدرسه حاصل تواند شد. باطفال باید یاد داد چگونه در میان پیچ و خم ها و دشواری ها و مشکلات زندگی اجتماعی و صنعتی زیست کنند و سعادتمند باشند. از اینرو برنامه نباید تنها تزریق معلومات باشد بلکه بازی - ساختمان - استعمال افزار و آلات کار - تماس با طبیعت - بیان مکنونات خاطر از راه نوشتن و نقاشی و ساختن اشیاء گوناگون - عمل و کار و فعالیت باید اساس برنامه را تشکیل دهد. مدرسه باید جائی باشد که شاگرد بجای گوش کردن و مستمع بودن کار کند - از راه زندگی عملی زیست کردن را بیاموزد - از راه آشنائی با مؤسسات اجتماعی و سازمانهای صنعتی آنها را مطالعه کند و از آنها استفاده نماید.

کار مدرسه باید این باشد که مشکلات و پیچ و خم زندگی جدید را بحدی کم و كوچك و ساده کند که اطفال بتوانند آنرا درك کنند و از راه تجربیات آسان بتدریج باز زندگی جدید آشنا شوند. نخستین وظیفه آموزشگاه اینست که اطفال را برای همکاری و کمک بیکدیگر در زندگی و تشریک مساعی تربیت کند. وظیفه دیگرش اینست که در اطفال شخصیت ایجاد کند. آموزگار باید متوجه گردد که مرکز ثقل پرورش کودک در نفس اوست یعنی در غرائز و عواطف و فعالیت و اراده او بنابراین باید محیط مساعد برای ظهور عشق و ذوق طفل از راه اشتغال بکار و عمل که جوهر زندگی است فراهم آورد تا خود طفل شخصاً چیزهائی که بدان علاقه دارد و برایش ضروری است فرا گیرد نه آنکه معلم از روی کتاب و تقریرات خود محفوظات و معلوماتی بر او تحمیل نماید.

بعقیده دیوئی فضیلت مدرسه اینست که از راه عمل یاد بدهد و شاگرد از راه عمل یاد بگیرد - ماهیچه‌ها و عضلات و چشم و احساسات و عواطف و بالاخره گوش طفل بکار افتد - نیرو و قوه ابتکاری پیوسته در جریان باشد .

هنوز در جهان نقاطی هست که فضیلت مدرسه منفی است و عبارتست از اطاعت و انقیاد و تسلیم . بعقیده دیوئی اطاعت صرف و انجام دادن تکالیف تحمیلی نه فقط برای مفید و مؤثر بودن در حیات اجتماعی و اقتصادی بلکه برای تشکیل جامعه آزاد و مختار و ایجاد حکومت ملی هم کافی نیست . در حکومت ملی مسئولیت امور - و بعهدۀ تمام مردم است و مدرسه باید شاگردان را طوری برای حیات سیاسی فردا

جان دیوئی
در نود سالگی

(۱۸۵۹-۱۹۵۲)

تربیت و آماده کند که آنان مسئولیت بعهدۀ گیرند و حس اجتماعی داشته باشند و هر یک در مدرسه سهم متناسبی از اداره مدرسه را تقبل و اجرا کنند .

طبق اصول مذکور مدارس مترقی امریکا بجای تدریس موادی چون زبان مادری حساب - هندسه - تاریخ - جغرافیا وقت طفل را در آموزشگاه صرف کارهائی میکنند که بدان دلبستگی دارد مانند ساختن خانه - وسایل حمل و نقل از زمان قدیم تا عصر حاضر و تهیه نمونه‌ای از هر دوره - طرز روشن کردن خانه در گذشته و حال و ساختن نمونه چراغها و شمعها و لامپ برق - بافتن پارچه بادیست و کارگاه و ماشین - کاشتن صیفی - دوشیدن گاو در ایام سلف و امروز... کودکان در حین عمل با راهنمایی معلم تمام مواد معمولی بر نامه‌ها فرا میگیرند^(۱) و علاوه بر خوش بودن در ساعاتی که بکار مشغولند مرد عمل و زندگی بار می‌آیند.

در مقابل این مدارس مترقی آموزشگاه‌هائی نیز موجود است که شاگرد بیشتر مستمع و بیحرکت است و معلم گوینده و فرمانده و کتاب وسیله آموختن و تعلیم. مدارس دیگر امریکا بین این دو نوع قرار گرفته است.

یکی از علل پیشرفت فرهنگ در امریکا درك این حقیقت است

اهمیت فرد

که **مدرسه برای شاگرد است نه شاگرد برای مدرسه** و

بنابر این آموزشگاه باید متناسب با استعداد و قابلیت و شایستگی طفل باشد. برای رسیدن باین مقصود در دبستانها و مخصوصاً در دبیرستانها تدابیری اندیشیده‌اند که بر سبیل مثال ببعضی از آنها اشاره میشود. یکی از این تدابیر سنجش هوش است که بوسیله آن شاگردان طبقه‌بندی میشوند و کسانی را که هوششان تقریباً یکسان است در يك کلاس جای میدهند و در اینصورت دروس برای تمام آنها بيك اندازه قابل فهم

(۱) چنانچه مثلاً ساختن خانه‌ای (در گوشه کلاس) موضوع درس باشد شاگردان پس از مشاهده و تحقیق در جاهائی که عمارت میسازند، باید نوع مصالحی که لازم است معین کنند و بنا بر این اسامی و نوشتن آنها را یاد بگیرند (زبان مادری - املاء) - مقداری که از هر يك از انواع مصالح برای ساختن خانه معین لازم است حساب کنند (حساب و هندسه) - مصالح را خودشان با مكاتبه قبلی با فروشندگان باتفاق آموزگار از کوره و بازار خریداری کنند و وجه آنرا بپردازند (زبان مادری - انشاء - حساب و هندسه) مکانی که مصالح از آنجا آمده و طرز تهیه آنها را یاد بگیرند (جغرافیا - علم اشیاء)...

خواهد بود. دیگر تأسیس کلاس مخصوصی است برای اطفال کم هوش که آموزگار متخصص دارند و بیشتر بکارهای دستی میپردازند. تدبیر دیگر استعمال طریقه‌های مخصوصی است که در آن اختلاف استعداد و ذوق رعایت میشود مانند طریقه دالتن^(۱) و طریقه وینتکا^(۲) و طریقه اسکارس دیل^(۳). اصول کلی این طریقه‌ها از این قرار است که برای هر شاگرد تکالیفی معین میکنند^(۴) که در ظرف چند هفته انجام دهد و هر وقت خود او لازم بداند از معلم استمداد کند و گاهی نیز معلم از او پرسش‌هایی کند تا مطمئن شود که کار منظم‌اً پیشرفت می‌نماید.

تعلیمات

متوسطه

در آمریکا منظور از دبیرستان تنها آماده کردن شاگرد برای ورود به دانشگاه نیست. دبیرستان قسمتی است از دستگاه فرهنگی برای تربیت تمام افراد ملت و منظور از تأسیس آن اینست که بشاگرد وسیله بهترین زندگانی ممکن الحصول (مثلاً در رشته‌های کشاورزی و بازرگانی و صنایع) داده شود. بهمین جهت تحصیلات متوسطه رایگان است. چون سن تحصیل اجباری در عده‌ای از کشورهای چهل و هشتگانه به هیجده بالغ میشود در آنها تعلیمات متوسطه اجباری است. در کشورهای دیگر که سن تحصیل اجباری به ۱۸ نمیرسد چند سال از دوره دبیرستان اجباری است.

(۱) Dalton نام شهری است در ماساچوستس که طریقه را ابتدا در آنجا پیدا

کرده و بکار برده‌اند.

(۲) Winnetka شهری در کشور Illinois

(۳) Scarsdale شهر زیبائی در کشور نیویورک

(۴) مانند قرائت کتاب معینی و تلخیص آن - مشاهده آثار طبیعی و تاریخی محل و

نوشتن شرح آن - تحقیق و جمع آوری اطلاعات و آمار در باب عوارض محلی و مخارج شهر مسکونی - حل چند مسئله حساب و هندسه راجع بشهر یاد هکده‌ای که مدرسه در آن واقع است - بهداشت جامعه - روابط بین‌المللی - عضویت جامعه و وظایف و تکالیف هر فرد - مطالب مهم روزاعم از داخلی و خارجی (مثلاً در حال حاضر اهمیت خاورمیانه در نگاهداری صلح جهان - مسئله خلع سلاح عمومی - تساوی نژادی در کشورهای جنوبی - ممالک متحد - موضوع کمک فنی و مالی آمریکا بکشورهای عقب مانده...)

در ۱۹۵۴ عده شاگردان دبیرستانهای امریکا ۷۱۰۸۰۰۰ بود یعنی از شاگردانی که سنشان بین ۱۴ (ختم دوره دبستان ۸ ساله) و ۱۷ بوده ۸۰ درصد مشغول تحصیل بوده اند . بواسطه **محترم بودن کار بدنی و دستی** در امریکا فارغ التحصیل های دبیرستان از اشتغال بدان ناراضی نیستند و بهمین جهت هیچ يك بیکار نمی مانند و تشنجی که از کثرت فارغ التحصیل دبیرستان پیدا می شود وجود ندارد .

عده شعب دبیرستان بسته باحتیاجات محل و تمکن حوزه فرهنگی است و مهمترین آنها عبارتست از شعبه کالج و دانشگاه که برای آماده کردن شاگرد بمنظور ورود بمدارس عالی است - شعبه تجارتي - فلاحتي - صنعتي - عمومي - خانه داري .

شعب اخيرالذکر در حکم مدارس حرفه ای و هنرستان است و از این حیث میتوان گفت که در دبیرستانها بیشتر جوانان امریکا برای مقدمات یکی از مشاغل تربیت و آماده میشوند .

انتقال از شعبه ای به شعبه دیگر دشوار نیست زیرا عده ای از مواد تحصیلی در تمام شعب مشترك است .

در هر شعبه دوسوم از دروس اجباری و يك سوم انتخابی است - یعنی شاگرد مختار است از موادی که در دبیرستان تدریس میشود مطابق عشق و ذوق خود عده ای برگزینند . مواد مذکور ممکن است از دروس نظری شعب باشد یا از موادی چون موسیقي - نقاشی - ماشین نویسی - رانندگی و مکانیک اتوموبیل - انبارداری برق و موارد استعمال آن در زندگی روزانه - صنایع دستی - حساب و هندسه عملی - طباحی - سخنگوئی در رادیو ...

برای **راهنمایی شاگرد** بانتخاب شعبه و شاید شغل آینده خویش دبیری که در این رشته علماً و عملاً تخصص دارد سخنرانیهائی راجع به انواع مشاغل که در حوزه فرهنگی موجود است - شرایط ورود و اشتغال بهر يك از آنها - ترتیب ترقی

و کامیابی در هر يك - مخاطرات و مشکلات هر شغل ایراد میکند و آنها را بکارگاهها و دکاکین و مغازه ها و ایستگاهها و فرودگاهها و کارخانهها و محاکم و تجارتخانهها و بانکها میبرد و کارکنان را معرفی میکند و محیط و نوع کار آنها را خاطر نشان می نماید سپس بارعایت نمراتی که در درسها گرفته اند و مشورت با دبیران و اولیای دانش آموزان تصمیم مقتضی اتخاذ می شود .

نسبت به برنامه ، رئیس دبیرستان آزادی کامل ندارد و محدودیت اواز دو جانب است : یکی کالج و دانشگاه که شرایط ورود محصل را معین میکنند و شعبه مربوطه دبیرستان باید از آن پیروی کند - دیگر اداره کل فرهنگ کشور که مقرراتی برای اعطای اعانه معین کرده تا در صورتیکه دبیرستان نیازمند باشد مقررات مذکور را رعایت کند. این مقررات مربوط است به شرایط و اوصاف ساختمان - بهداشت مدرسه - آزمایشگاهها - کتابخانه - برنامه - حداقل عدد دبیر .

شرایط اتمام دبیرستان و ورود بدانشگاه را از حیث میزان تحصیل ، بشکل واحد زمان در آورده اند . هر واحد عبارتست از درسی که لااقل چهار ساعت در هفته بمدت یکسال تحصیلی داده شود . حداقل معلومات برای فراغ از تحصیل معمولاً داشتن ۱۵ واحد است که ده واحد آن اجباری و پنج واحد انتخابی است . واحدهای اجباری ممکن است مثلاً باین ترتیب باشد :

زبان انگلیسی	۳ واحد
علوم طبیعی	۲ واحد
ریاضیات	۲ واحد
علوم اجتماعی	۲ واحد
زبان خارجه	۱ واحد

بسیاری از دانشگاهها فرهختگان دبیرستانها را بدون امتحان نمی پذیرند ولی عده ای دیگر که بادبیرستانها تشکیل اتحادیه داده اند و بوسیله استادان خود آنها را

بازرسی مینمایند و از اوضاع آنها رضایت دارند (والا جزو اتحادیه باقی نمی ماند) دارند گان گواهی نامه را از شعبه کالج و دانشگاه بدون امتحان پروانه ورود میدهند. اسامی چنین دبیرستان هائی از طرف اتحادیه ها طبع و بعنوان « دبیرستانهای معتبر » (۱) منتشر می شود .

در شهرهای بزرگ و پر جمعیت که سن تحصیلات اجباری تاه یجده سالگی است دبیرستانهای بسیار بزرگ موجود است که هر يك دارای چند هزار شاگرد میباشد و در حدود دویست ماده در آنها تدریس میشود و دانش آموزان همگی مجبور بانتخاب شعبه معینی نیستند بلکه هر نوع ترکیبی از دویست ماده مذکور که جمعاً به ۱۵ واحد برسد (و بامشورت اولیای دبیرستان انتخاب شود) برای اتمام دوره متوسطه کافی است و باین ترتیب برای هر گونه استعداد و ذوق راه تحصیل باز و وسیله آن تاپایان سن تعلیمات اجباری فراهم است .

امتحانات در هر دبیرستان بنحو خاصی انجام میگردد . در اکثر آنها بتدریج در ظرف سال تحصیلی توسط هر يك از دبیران بعمل می آید و وقتی نتیجه رضایتبخش باشد شاگرد مجاز به تعقیب بقیه ماده خواهد بود . در مملکت نیویورک برای شاگردانی که مایل باشند به کالج یا دانشگاههای دولتی وارد شوند امتحاناتی از طرف اداره کل فرهنگ که مقر آن در شهر آلبانی (۲) است ترتیب داده شده است . هر وقت شاگردی خود را برای دادن امتحان يك یا چند ماده حاضر دید بر رئیس دبیرستان اعلام میدارد و او توسط رئیس فرهنگ حوزه با اداره کل فرهنگ اطلاع میدهد . اوراق امتحان کتبی را در پاکت لاک و مهر شده میفرستند و در تاریخ مقرر جلسه امتحان در دبیرستان تشکیل میشود و داوطلب در آن شرکت میکند . آنگاه اوراق برای تصحیح با اداره کل فرهنگ ارسال و نتیجه بعداً ابلاغ میگردد .

کتابدرسی را کتابفروشی های بزرگ تهیه میکنند و نمونه بادارات کل فرهنگ

(۱) Accredited High Schools

(۲) Albany البته شهر بزرگ نیویورک نیز در همین مملکت نیویورک است .

میفرستند. معمولا در ادارات مذکور کمیسیونی از معلمین و متخصصین هر رشته تشکیل میشود و هر کدام کتب مربوط برشته خود را مطالعه کرده نمره میدهند و معدل آنها را میگیرند و بهترین کتب باین ترتیب انتخاب میشود. صورتی از کتب درسی مذکور طبع و برای حوزه‌های فرهنگی ارسال میشود و در هر حوزه کمیسیونی از معلمین کتب مقتضی را از صورت مذکور اختیار میکنند.

یکی از مشخصات دبیرستانهای امریکا توجهی است که به پرورش اخلاقی دارند و برای این منظور قسمتی از وقت مدرسه را صرف اعمالی میکنند که در شاگرد قوه ابتکار - استقلال فکر - اعتماد بنفس - عشق بقبول مسئولیت و خدمتگزاری - همکاری و تشریک مساعی - اطاعت از قانون ایجاد کند. بهترین و مطمئن ترین راه ایجاد خصائل مذکور اینست که اوضاع و احوالی فراهم آورند که آن خصلت‌ها ظاهر شود و چون پدید آمد دارندة آنها را تشویق کنند و پاداش دهند. ازینرو دبیرستان را چون جامعه‌ای فرض میکنند و شاگردان برانهمائی رئیس و چندتن از دبیران در تالار بزرگ مدرسه جمع شده برای خود قانون اساسی مینویسند و طبق آن از میان خود عده‌ای برای قوه قانون گذاری و قوه دادرسی و قوه مجریه برمیگزینند. در هر يك از هیئت‌هایی که بدین ترتیب تشکیل میشود یکی از دبیران بعنوان مشاور و راهنما شرکت میکند و باین ترتیب اداره و حکومت دبیرستان در دست خود دانش آموزان قرار میگیرد.

علاوه بر هیئت‌های فوق برای انجام دادن منظورهای معینی در هر دبیرستان چند انجمن بوجود میآید که هر کس بر حسب ذوق خود عضویت آنها را قبول میکند مانند انجمن سخنرانی - روزنامه نگاری - نمایش - موسیقی - ورزش ... نتیجه کار این انجمن‌ها بصورت مجله و روزنامه و خطابه و نمایش و کنسرت و مسابقه‌های ورزشی در تالار اجتماعات دبیرستان با اطلاع شاگردان و اولیای آنها میرسد و با معرض تماشای آنان قرار میگیرد و کسانی که از عهده بر آیند بوسایل گوناگون مورد تشویق واقع میشوند و بآنان جایزه میدهند.

در روستا دبیرستانها در یکی از دهکده ها که مرکزیت دارد بنا میکنند و شاگردان از اطراف و اکناف بامدادان با اتوبوسهای حوزه فرهنگی بمدرسه می آیند و ناهار را که دوشیزگان دانش آموز در تهیه آن شرکت دارند ببهای ارزان (در حدود ربع قیمت واقعی) صرف میکنند و عصرها با همان اتوبوس بخانه باز میگردند.

از ۱۹۴۸ در آمریکا جنبشی پدید آمده است بنام «سازگار کردن تربیت با زندگی»^(۱). چون دبیرستان فقط برای پرورش فکر نیست عده ای از علمای تربیت معتقدند که شاگرد متوسطه را باید عضو جامعه ای که در آن زندگی میکند پنداشت و در آن صورت دید چه باید بوی آموخت که نسبت بانجام وظایف اجتماعی و مدنی و شغلی خود کامیاب شود و در این باب رساله ها و کتابها نوشته و انجمن ها تشکیل داده اند تا منظورهای خود را عملی سازند.

در بیشتر ممالک جهان مسائل فرهنگی چون تهیه برنامه -
روش علمی

تشخیص حسن و عیب کار معلم یا طریقه معینی از تعلیم و تربیت -
میزان هوش و معلومات از روی حدس و قیاس بدست می آید. از اوایل قرن بیستم در امریکا روش استقرای یعنی روش علوم طبیعی را در تعلیم و تربیت بکار برده و نتایج نیکو گرفته اند. مراحل این روش بطور اختصار عبارتست از پژوهش - مشاهده - ثبت مشهودات - پیدا شدن فرضیه - تحقیق در صحت فرضیه - تعمیم - اعلام قانون. برای این کار در دانشکده های علوم تربیتی و دانشسراها و ادارات کل فرهنگ و انجمن های تربیتی^(۲) شعبه مخصوصی برای تحقیق و تتبع علمی راجع بفرهنگ تأسیس گردیده که از شرایط ورود بآن دانستن علم آمار و روان شناسی و لااقل يك زبان خارجه است.

(۱) Life adjustment Education

(۲) از جمله این انجمنها میتوان بطور مثال «انجمن ملی برای مطالعه امور فرهنگی» National Society for the Study of Education و جمعیت امریکائی تحقیق در باب تعلیم و تربیت The American Educational Research Association را نام برد که از فحول علمای تربیت تشکیل شده و صدها جلد کتاب و رساله و سالنامه از تحقیقات علمی خود منتشر ساخته اند.

در نتیجه تحقیقاتی که برای پیدا کردن قواعد فرا گرفتن - طرق آموختن - تهیه مواد تفصیلی برنامه - طرز اداره کردن مدرسه یا حوزه فرهنگی یا مملکت - طریق اندازه گرفتن هوش و دانش - مقیاس خدمات معلم - چگونگی ساختن عمارت آموزشگاه - تهیه اثاثیه و مانند آن بعمل آورده اند طرق و وسائلی بدست آمده که کار تعلیم و تربیت را آسان و قضاوت انسان را تا اندازه قابل توجهی نزدیک به حقیقت میسازد. یکی از این وسایل امتحانات کتبی مخصوصی است بنام آزمون (۱) که برای تشخیص میزان معلومات و تحصیلات بکار میرود و از روی آن میتوان با اطمینان خاطر بطبقه بندی شاگردان - معاینه نواقص کلاس - تشخیص خوبی یا بدی طریقۀ تدریس - تعیین عشق و ذوق شاگرد و استعداد او و مانند آن اقدام نمود. حسن بزرگ آزمون اینست که آنرا در مورد هزاران شاگرد همسال بکار برده برای هر یک از آزمونها ملاک و مقیاسی پیدا کرده اند و قبلاً میدانند هر کس بفلان عده پرسش پاسخ بنویسد نمره اش از چه قرار است بنابراین نتیجه بطور صحیح و بدون تأثیر اوضاع و احوال و شخصیت ممتحن بدست میآید.

علاوه بر دانشکده های علوم تربیتی که در دانشگاهها موجود است چند صد باب دانش سرا در امریکا تأسیس گردیده که همگی شبانه روزی و غیر مجانی است. کسی که دبیرستان را با تمام رسانده و به معلمی دبستگی دارد میتواند وارد دانش سرا شود و خود را علماً و عملاً برای تربیت نونهالان و کودکان و معلمی دبستان یا دبیرستان آماده کند. برای تدریس در دبستان تصدیقنامه مخصوص دانش سرا که حاکی از لا اقل دو سال تحصیل است کافی میباشد ولی برای تدریس در دبیرستان باید لا اقل درجه B. A. از دانش سرا داشت - در بعضی از کشورها حتی درجه مذکور هم کافی نیست و باید لا اقل درجه M. A. داشت.

کسی که تصدیقنامه یا دانشنامه بدست آورد با اداره کل فرهنگ (در کشوری که تصدیقنامه یا دانشنامه را اخذ کرده) مراجعه و پروانه علمی که مدت آن عموماً دو

سه سالست میگیرد. در این صورت رئیس یکی از آموزشگاههای آن کشور حق دارد او را برای استخدام بر رئیس حوزه فرهنگی خود پیشنهاد کند. پس از يك يا دو سال تدریس چنانچه از خدمت و اخلاق او راضی باشند در مقام خود تثبیت میشود و از مزایای قانون استخدام استفاده میکند.

وقتی مدت پروانه منقضی شد باید آنرا تجدید کرد و الا نمیتوان بمعلمی ادامه داد. شرط تجدید شدن پروانه اینست که صاحب آن معلومات تازه کسب کرده در مدت تعطیل تابستان یا روزهای شنبه که مدارس ابتدائی و متوسطه تعطیل است در دانشسرا یا در دانشگاهی تحصیل کرده با ترقیات آشنا گردد و با زمان جلو برود. دوره تحصیل در دانشسرا در بعضی از کشورها دو یا سه سال و در بقیه چهار یا پنج سال است.

حقوقی که بمعلم داده میشود بسته بمقدار معلوماتی است که در دانشسرا یا دانشگاه کسب کرده باشد نه بکلاس دبستان یا دبیرستان. ازینرو هر معلمی سعی میکند دائماً بر معلومات خویش بیفزاید و نیز مطابق ذوق خود در کلاسی که مایل است بتعلیم و تربیت مشغول شود نه اینکه برای اخذ حقوق بیشتر مثلاً از دبستان بدبیرستان رود.

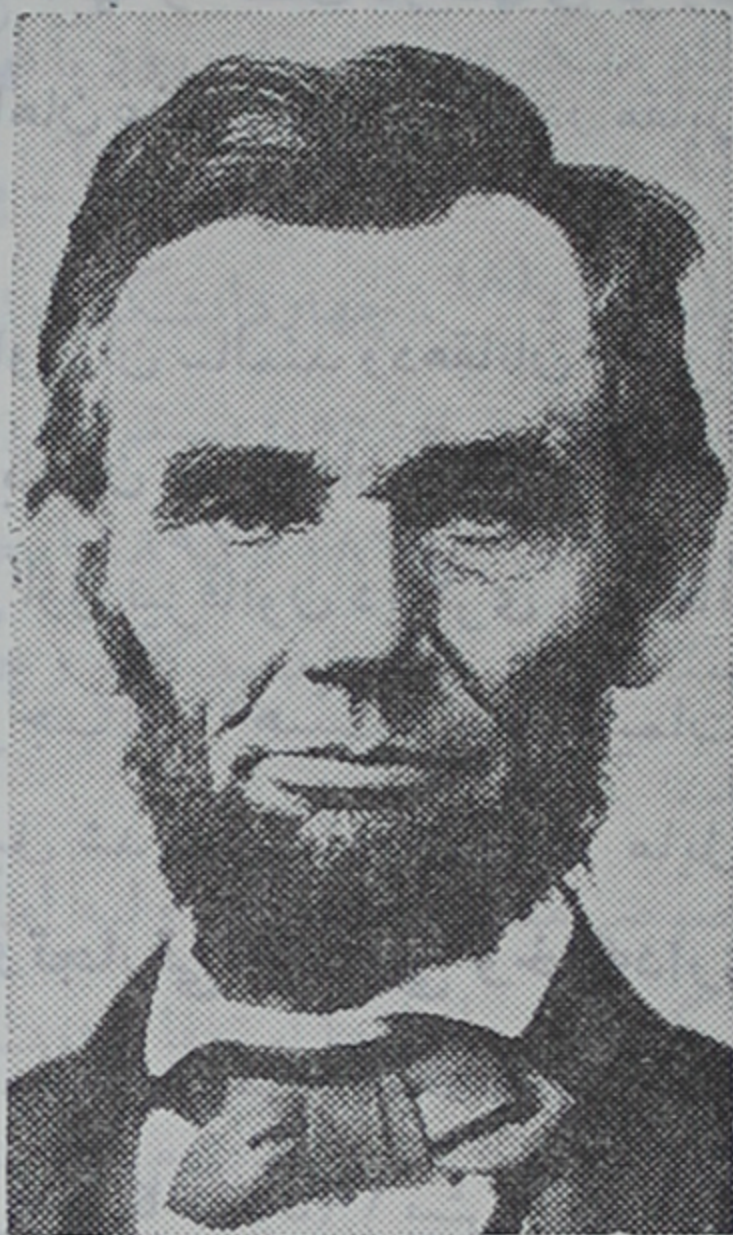
در بعضی از دانشگاهها دانشسرای عالی وجود دارد و کسانی را میپذیرد که دارای دانشنامه باشند و دروس تخصصی مانند مدیری مدرسه - بازرسی - ریاست فرهنگ - ریاست آموزش ابتدائی - ... و درجه M.A. و دکتری میدهد.

در ۱۹۵۴ در تمام دانشسراهای امریکا ۲۰۸ هزار دانشجو بتحصیل اشتغال داشتند و ۶۴ هزار نفر نیز در شعب علوم تربیتی دانشگاهها خویشان را برای معلمی آماده میکردند.

صنایع ماشینی امریکا از ۱۸۶۰ رو بتوسعه گذاشت و از آغاز قرن بیستم پیشرفتهای بسیار سریع نمود. مقارن باتوسعه مذکور صدها آموزشگاه بازرگانی توسط اشخاص در شهرها تأسیس گردید. ابراهام لینکلن رئیس جمهور نامی امریکا در بحبوحه جنگ داخلی (میان کشورهای شمالی

تعلیمات فنی

و جنوبی) برای اینکه عامه مردم و بخصوص روستائیان از تحصیلات عالیه بهره‌مند شوند و علماً و عملاً برای خود و جامعه مفیدتر باشند اقدام بایجاد کالج‌های کشاورزی و صنعتی در تمام ممالک نمود: در ۱۸۶۲ قانونی بنام قانون مریل^(۲) وضع شد که بر طبق آن بهر کشوری که مایل بتأسیس **کالج کشاورزی و صنعتی و خانه‌داری** باشد زمین لازم^(۳) برایگان باختیار آن کشور گذاشته خواهد شد. بعداً بموجب قوانین دیگر دولت مرکزی قسمتی از بودجه کالج را نیز پرداخت. باین ترتیب در تمام

آبراهام لینکلن
(۱۸۰۹-۱۸۶۵)

کشورها در ظرف چند سال از این مدارس برپا شد و خدمت بزرگی به بسط فلاح و

Abraham Lincoln (۱)

Morrill Act (۲)

Land-Grant College (۳) بهمین دلیل مدارس مذکور موسوم شده است به

یعنی کالج دارنده زمین اعطائی. بتناسب عدّه نمایندگان هر کشور در مجلس مبعوثان واشنگتن، در حدود ۱۲۰ کیلومتر مربع برای هر نماینده بکشور مربوط زمین داده شد.

مکانیک و خانه‌داری در میان مردم کرد.

اکنون کالج‌های مذکور سه وظیفه مهم بر عهده دارند: (۱) تعلیم کشاورزی و دامپزشکی و مکانیک و خانه‌داری. در اکثر کشورها کمک مالی دولت‌های جزو مواد دیگری از ادبیات و علوم طبیعی و ریاضی و علوم تربیتی و مهندسی و نظیر آن در کالج‌ها تدریس میشود که آنها را بشکل دانشگاه مستقلی در آورده است.

(۲) پژوهش در امور فلاح و دامپزشکی چون تشخیص آفات نباتی و حیوانی محل و پیدا کردن راه دفع آنها و کشت درختهای نو و نباتات جدید متناسب با هر اقلیم - کشف انواع گیاهان غذایی که بتوانند در مقابل آفات معینی مقاومت کنند...

(۳) تربیت عملی کشاورزان سالمند و دهقانان در مزارع خودشان و بالا بردن سطح معلومات برزگران و بانوان و فرزندان آنها.

در وسط جنگ جهانی اول نیز قانون دیگری بنام قانون اسمیت هیوز (۱) در ۱۹۱۷ تصویب رسید که بموجب آن «هیئت مدیره تعلیمات حرفه‌ای» در واشنگتن از طرف دولت مرکزی تشکیل شد تا هر کشوری که مایل باشد کلاسهای شبانه و دبیرستانهای کشاورزی و تجارتي و صنعتی و خانه‌داری تأسیس نماید، هیئت مذکور اعانه دهد و در تهیه معلم متخصص کمک مالی کند.

بموجب سالنامه رسمی آمریکا در ۱۹۵۴ بیش از سه میلیون شاگرد در کلاسهای شبانه و دبیرستانهای مذکور بفرار گرفتن فلاح و صناعت و تجارت و خانه‌داری اشتغال داشته‌اند و در حدود ۱۶ درصد مخارج از طرف دولت مرکزی (فدرال) و بقیه از طرف حکومت‌های جزو پرداخته شده است.

در جنگ دوم جهانی برای تربیت سربازانی که با ماشینهای جنگی آشنا باشند دولت مرکزی مدارس و کلاسهای بسیار تأسیس نمود و قریب یازده میلیون نفر را در آنها تربیت کرد.

اکنون علاوه بر شعب فنی دبیرستانها که در صفحات قبل بدان اشاره شد و دانشکده های فنی که جزو دانشگاههاست عده ای مدارس عالی فنی مستقل وجود دارد مانند «آموزشگاه عالی فنی ماساچوستس»^(۱) و کالیفرنیا که چون دانشگاه بزرگی وسایل تحقیق و تتبع و پیشرفت فنون مهندسی را داراست.

دانشگاهها

بطور کلی دو نوع دانشگاه در امریکا وجود دارد. نوع اول دانشگاههای خصوصی است که موقوفات بسیار دارند و از دانشجویان نیز شهریه زیاد میگیرند و شرط ورود بآنها سخت است. مشهورترین آنها عبارتست از کلمبیا^(۲) - هاروارد^(۳) - ییل^(۴) - پرینستون^(۵) - کرنل^(۶) - جانزهاپکینز^(۷) - لیلنداستنفرد^(۸). چهار دانشگاه اول در قرن هفدهم و هیجدهم میلادی بصورت کالج تأسیس و در قرن نوزدهم و بیستم بتدریج بدانشگاه تبدیل شدند. سه دانشگاه دیگر بترتیب در ۱۸۶۵ و ۱۸۶۷ و ۱۸۹۱ ایجاد شده اند. فرقه کاتولیک و پرستان نیز هر یک چند صد کالج و چند دانشگاه تأسیس نموده اند و بآنها کمک مالی میدهند.

در دانشگاههای خصوصی معمولاً مؤسسين اولیه امنائی معین کرده که دانشگاه در تحت نظر آنهاست. هر گاه یکی از آنها استعفا یافت کند سایرین جانشین او را از میان رجال مهم و نامی برای تمام عمر انتخاب میکنند. نوع دوم دانشگاههای دولتی است و در تمام کشورها وجود دارد و مخارج آنها

(۱) Massachusetts (California) Institute of Technology

(۲) Columbia واقع در شهر نیویورک

(۳) Harvard

(۴) Yale

(۵) Princeton

(۶) Cornell

(۷) Johns Hopkins

(۸) Leland Stanford

را دولتهای جزومیپردازند. از لحاظ مالی ناظر دولتی هر گونه اطلاعی در باب جمع و خرج بخواهد بدو میدهند ولی در امور دانشگاه مداخله ندارد. شهریه کالجها و دانشگاههای دولتی کم و ناچیز است.

تعیین هیئت امنای دانشگاههای دولتی در هر کشور بنحو خاصی است. در بعضی از آنها مردم عدهای را چند سال یکبار انتخاب میکنند. در بعضی دیگر امنا از طرف فرماندار کل کشور (که از طرف قاطبه مردم انتخاب میشود) هر چند سال یکبار یک یا چند نفر که واجد شرایط قانونی باشند برای مدت مشخصی معین میشوند. در برخی از کشورها شاغلین پاره‌ای مقامات چون فرماندار کل و رئیس مجلس مبعوثان عضو هیئت امنا هستند و چند نفر نیز چند سال یکبار از طرف فرماندار کل به مجلس سنای کشور پیشنهاد و برای مدت معینی انتخاب میگردند. در هر دو نوع دانشگاه هیئت امنا رئیس دانشگاه را انتخاب میکنند و بودجه و مقررات استخدای را تصویب می نمایند. انتخاب مذکور ممکن است از میان استادان یا از خارج باشد.

برای تعیین رئیس دانشکده بر حسب دستور رئیس دانشگاه کمیسیونی چند نفر را در نظر گرفته پیشنهاد میکند و رئیس دانشگاه یکی از آنها یا دیگری را به هیئت امنا معرفی میکند و رأی هیئت قاطع است.

شورای دانشگاه تشکیل میشود از استادان درجه اول و رؤسای دانشکده‌ها. تصویب برنامه‌ها و آئین نامه‌ها و تعیین شرایط ورود بدانشگاه و اعطای درجات علمی و مانند آن از وظایف شوری است.

عده دانشکده و نوع آن در هر دانشگاه بسته به نیاز مندیها و میزان بودجه است. در دانشگاه کلمبیا علاوه بر دانشکده‌های ادبیات - علوم طبیعی و ریاضی - حقوق - پزشکی - فنی - یزدان شناخت دانشکده‌های ذیل نیز تأسیس گردیده است: بازرگانی - معماری - کتابداری - روزنامه نگاری - جراحی دهان و دندان - داروسازی - علوم سیاسی.

در دانشگاههای دولتی چون بودجه از محل مالیات تأمین میشود بر طبق

درخواست مردم ممکن است بعضی از مواد که بیشتر جنبه عملی دارد نیز تدریس گردد. بهمین جهت ودلایل دیگر در جاتی که در دانشگاه ها داده میشود و اغلب بیکدیگر شباهت دارد متساوی نیست و ارزش آنها متفاوت است (۱).

از جمله دانشکده‌هایی که در دانشگاه‌های امریکا تأسیس شده دانشکده علوم تربیتی است که اغلب بنام دانشسرای عالی (۲) خوانده میشود. در نتیجه تحقیقات و تتبعات و زحمات عده زیادی از دانشمندان و استادان از نیمه قرن نوزدهم موضوع تعلیم و تربیت توسعه حاصل کرد و بتدریج در قرن گذشته و حاضر هزاران جلد کتاب در این خصوص تألیف شد و مسائل مربوط بآموزش و پرورش از لحاظ علمی و فلسفی مورد بحث و تجزیه و تحلیل قرار گرفت تا آنجا که دارای قدر و منزلت عالی شد و حق ورود بدانشگاه پیدا کرد و بحدی بسط یافت که به شعب مختلف تقسیم گردید و از مجموع آن دانشکده علوم تربیتی بوجود آمد. از دانشمندان برجسته‌ای که در این راه مقدم و پیشاهنگ بوده‌اند باید نام چندتن را در اینجا ذکر کرد چون ویلیام جیمس در روان شناسی علمی - جان دیوئی در فلسفه و روش تعلیم و تربیت و شاگرد او ویلیام کیل پتریک (۳) - فرنسیس پارکر (۴) در برنامه - پل منرو (۵) در تاریخ

(۱) کالج‌ها و دانشسراها و مدارس عالی فنی و دانشگاه‌ها هر کدام با نوع خود اتحادیه‌ای Association تشکیل داده‌اند. هر گاه یکی از مؤسسات عالی از لحاظ شهرت استادان - شرایط قبول کردن دانشجو - برنامه - عده و نوع آزمایشگاه ها - کتابخانه و نظیر آن دارای اوصاف معینی باشد ممکن است در اتحادیه پذیرفته شود و در این صورت تحصیلاتی که دانشجو در یکی از مؤسسات اتحادیه کرده یا در جای که اخذ نموده ممکن است تماماً یا به نسبت معینی در سایر مؤسسات آن اتحادیه قبول شود.

هر اتحادیه صورت مؤسساتی که عضو آنست با قید اینکه تا چه حد تحصیلات در آن معتبر شناخته میشود چاپ و منتشر میکنند و مجموع تمام صورتها را اداره فرهنگ دولت مرکزی در یکجا بنام فهرست مؤسسات عالیّه معتبر Accredited Higher Institutions طبع و توزیع مینماید و باین ترتیب هم مدارس عالیّه معرفی میشود و هم آنها در تکمیل خود کوشش میکنند تا خود را بپایه عضویت در اتحادیه‌ها برسانند.

William Kilpatrick (۳)

Teachers College (۲)

Paul Monroe (۵)

Francis Parker (۴)

و فرهنگنامه آموزش و پرورش - کندل (۱) در تعلیم و تربیت تطبیقی - ثرندایک (۲)
 در روان شناسی علمی و اطلاق آن بر امور فرهنگی - بینه (۳) فرانسوی و ترمن (۴)

ساختمان اصلی دانش سرای عالی
 دانشگاه کلمبیا - نیویورک
 که از پارک مجاور عکس برداری شده است

و ویلیام مک کال (۵) در اندازه گیری هوش و دانش - هارولد رگ (۶) در علم آمار و
 روشهای آماری - کونتس (۷) در مبانی اجتماعی و اقتصادی تربیت - الکساندر (۸)

Isaac Kandel (۱)

Edward L. Thorndike (۲)

Alfred Binet (۳)

Terman (۴)

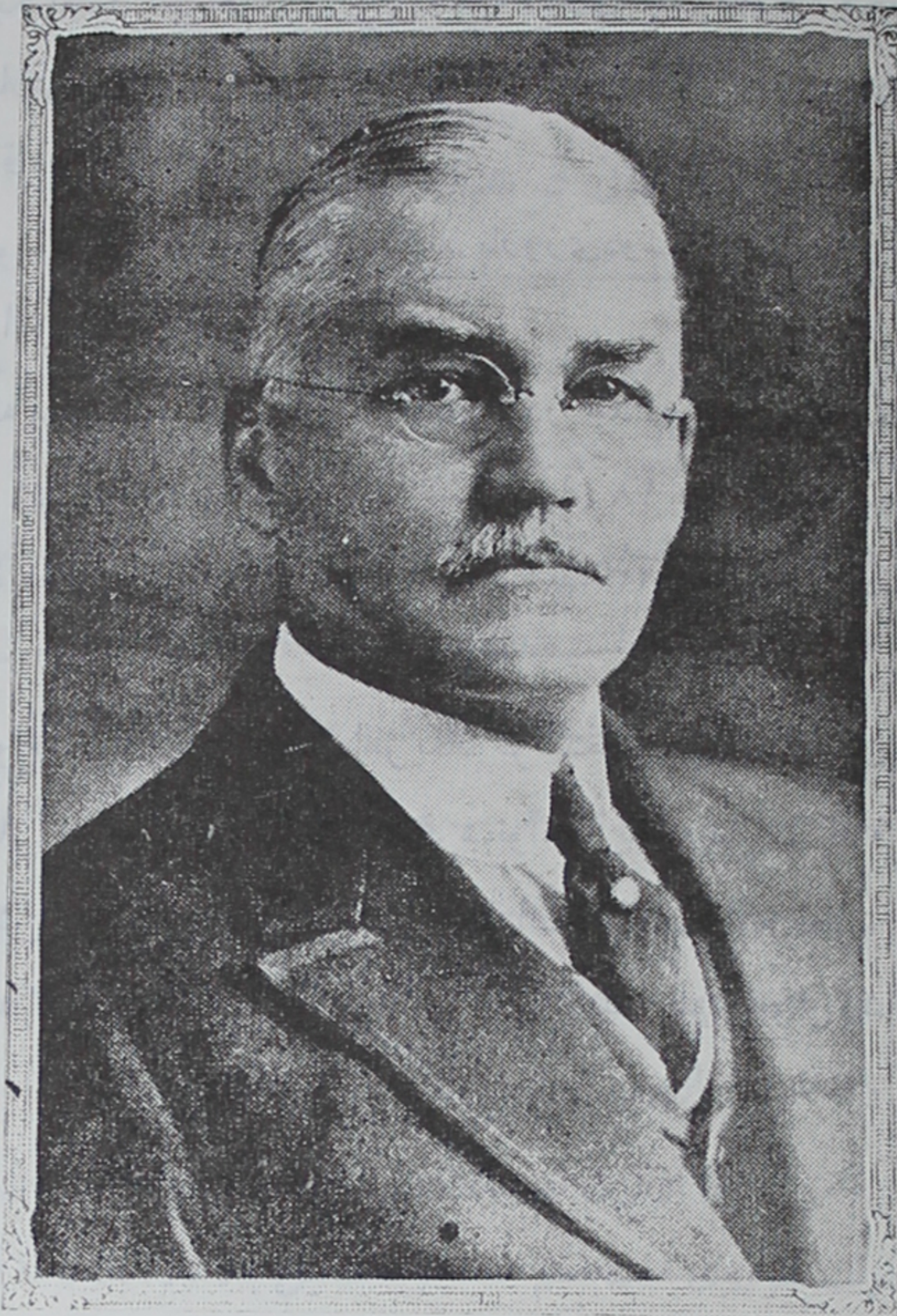
William Mc Call (۵)

Harold Rugg (۶)

George Counts (۷)

Alexander (۸)

وانگلهارت^(۱) درمبانی و اصول اداری فرهنگ ... از بین دانشکده‌های علوم تربیتی
دانشسرای عالی دانشگاه کلمبیا واقع در شهر نیویورک از حیث استاد و دانشجو و

پل منرو
(۱۸۶۹-۱۹۴۷)

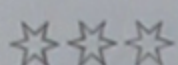
آزمایشگاه و کتابخانه و برنامه و ساختمان و مؤسسات تحقیق و تتبع و انتشارات و
مطبوعات و وسعت سرآمد دانشسراهای عالی امریکا میباشد که بیست و پنج سال

تحت ریاست ویلیام رسل^(۱) مدارج ترقی را پیموده خدمات بزرگ به جهان معرفت و آموزش و پرورش نموده است.

در امریکا بطور کلی مدارس عالی شبانه روزی است و توجه مخصوص به پرورش اجتماعی و اخلاقی میشود. معمولاً کسانی که دوره کالج را بپایان میرسانند دیگر در شبانه روزی اقامت ندارند.

دانشجویانی که استطاعت مالی ندارند باروزی دوسه ساعت کار در کالج یا دانشگاه مخارج خود را تأمین میکنند.

چنانکه سابقاً مذکور افتاد در ۱۹۵۴ در مدارس عالی امریکا ۲,۵۱۴,۰۰۰ دانشجو یعنی ۲۶ درصد جوانانی که سنشان بین ۱۸ و ۲۱ بوده بتحصیل اشتغال داشته‌اند و عدد معلمان آنها ۲۶۵ هزار نفر و از آنها ۲۳ درصد زن بوده‌اند.

از مجموع آنچه راجع بمعارف امریکا ذکر شد میتوان گفت در آن مملکت تساوی فرصت بحد اعلی موجود است یعنی هر فرد توانگر یا درویش - کارفرما یا کارگر - معتقد بهر کیش و آئین - مرد یا زن تا اندازه‌ای که فطرت استعداد دارد میتواند دانش و ادب آموزد و بی‌الاترین پایگاه که در خور هوش و شایستگی اوست نایل آید

فصل شانزدهم

سازمان فرهنگ روسیه

گرچه جماهیر شوروی روسیه جزو ممالکی نیست که مشمول عنوان کتاب باشد و مورد بحث واقع گردد ولی چون شرقی ترین کشور های اروپا و غربی ترین ممالك آسیاست و در حدود یکصد و پنجاه سال با ایران همسایه و در اوضاع اقتصادی و اجتماعی و سیاسی ایران مؤثر بوده است مختصری از سازمان فرهنگ آن بیان خواهد شد و برای تمهید مقدمه باید از تاریخ جماهیر مذکور در اینجا نکاتی را یاد آور شد.

مساحت اتحاد جماهیر شوروی قریب مضاعف اروپای غربی است و متجاوز از ۲۰۷ میلیون نفر در آن سکونت دارند که تقریباً بدو بیست زبان مختلف سخن میگویند. از عدد مذکور ۵۲ درصد روسی و بقیه از نژاد و اقوام مختلف چون گرجی و ازبک و تاجیک و ترکمن و قفقازی و ارمنی و مغول و غیره میباشند.

تاریخ روسیه مر کزی از قرن نهم میلادی آغاز میشود. در اسنادی که از دوران گذشته در دست دولت شوروی است اسم مسکو نخستین بار در ۱۱۴۷ ذکر شده است از قرن سیزدهم مدت سیصد سال روسیه از جنوب آن تامسکو و دریای سفید و ارکانجل^(۱) بدست تاتارها بود^(۲) که از قازان و حاج طرخان بر آن حکومت می کردند و استبداد مطلق با خشونت و قساوت در آن برقرار بود و چنین حکومتی طبعاً

(۱) Arkhangel

(۲) در ۱۳۹۶ میلادی (مطابق با ۷۹۸ هجری) تیمور لنگ مسکو را تصرف کرد

در اخلاق و روحیه ملت روس تأثیر فراوان داشت. در ۱۵۴۷ ایوان مخوف^(۱) حکمران قسمتی از روسیه مرکزی عنوان تزار را برای خود اختیار کرد و امپراطوری روس از آن تاریخ بوجود آمد. در ۱۶۱۳ سلطنت بخانواده رومانف^(۲) رسید. در قرن هیجدهم پتر کبیر (۱۶۷۲-۱۷۲۵) اصلاحات اساسی برای وارد کردن تمدن و فرهنگ غرب بعمل آورد ولی رژیم استبداد و ظلم و جور بنحو کامل کماکان حکمفرما بود تا در ۱۸۶۱ در اثر نارضایتی روستائیان که همگی بنده و برده بودند و اکثریت ملت را تشکیل می دادند انقلابی رخ داد و در نتیجه بنام قطع زمین که هر کس میکاشت باو واگذار شود تا از فروش محصول، بهای آنرا بتدریج بپردازد. در ۱۹۰۵ در نتیجه شکست دولت روس از ژاپن انقلاب دیگری به وقوع پیوست که بدست کمیته های اعتصاب کارخانه ها آغاز گشت. این کمیته ها راساویت^(۳) یعنی شوری مینامیدند و نام کنونی اتحاد جماهیر شوروی چنانکه بعد خواهید دید از آنجا بوجود آمده است. نتیجه انقلاب مذکور این بود که مجلسی از نمایندگان مردم بنام دوما^(۴) تأسیس شد و قرض روستائیان بابت زمین ملغی گردید. صاحبان این اراضی در حدود یکصد ملیون نفر بودند (در مقابل دویست هزار مالک عمده) و بازمین کمی که بهر خانوار رسید نمی توانستند معاش خود را تأمین کنند. بنابر این زمینه برای انقلاب دیگری آماده بود که با فراهم شدن مقتضیات بظهور پیوست:

دروست جنگ جهانی اول در نتیجه گرسنگی، در مارس ۱۹۱۷ کارگران مهمات سازی اعتصاب کردند که منجر بطغیان سپاه گردید. حزب انقلابیون اجتماعی^(۵) امور را در دست داشت و در این موقع روستائیان برضد مالکین عمده قیام کردند و تمام اراضی را متصرف شدند.

از مارس تا اکتبر ۱۹۱۷ لنین پیشوای حزب کمونیست (موسوم به سوسیال

(۱) Ivan «Grozniy» از این جهت اورا مخوف (یا مهیب) می گفتند که پسرو چند زن خود را شخصاً کشته بود و بر اتباع خویش با نهایت شدت و شقاوت فرمانروائی می کرد.

Soviet (۳)

Romanof (۲)

Social Révolutionnaire (۵)

Douma (۴)

دمکرات) وسایل اسقاط حکومت انقلابیون اجتماعی را فراهم آورد و در اکتبر ۱۹۱۷ بر اوضاع تسلط یافت و حکومت را در دست گرفت و با کمال سختی و قساوت طبقات ممتاز و تربیت سدگان ادوار سابق و مضمونین و مخالفین را محو کرد و رژیم اشتراکی را شروع با اجرا نمود و از وجود شوری (ساویت) ها استفاده کرد و آنها را وسیله فرمانروائی قرار داد.

حزب کمونیست بر نمایندگان شوری ها مسلط است و هر قدر شوری مهمتر یعنی متعلق به عده زیاد تر و منطقه وسیعتر باشد نفوذ حزب کمونیست در آن زیاد تر است. حزب کمونیست که عده اعضای آن نسبت بجمعیت روسیه خیلی قلیل است^(۱) با قدرت بی حد حکومت میکند و «دیکتاتوری کارگران» را بوجود آورده است و چنانچه مخالفی ابراز وجود کند بیدرنگش نابود میسازد. آزادی نطق و مطبوعات و اجتماعات تنها برای حزب کمونیست است و برای دیگران وجود ندارد و کسی هم در بند آن نیست زیرا آزادیهای مذکور مطابق مفاهیمی که در ممالک غیر کمونیست دارد هیچگاه در سرزمین روسیه موجود نبوده است.

لنین در ۱۹۲۴ در گذشت و استالین جای او را گرفت و با نهایت سختی و شقاوت رقیبان خود را از میان برد و اجرای برنامه حزبی را با قدرت مطلق وحدت و شدت دنبال کرد و در ۱۹۵۳ فوت نمود. پس از او زمام امور در دست مالنکف^(۲) قرار گرفت و اکنون بعهدۀ مارشال بولگانین^(۳) است و بنظر میرسد که در ترمز قدرت و اختیار تحولاتی در حین تکوین است.

انقلاب ۱۹۱۷ از لحاظ سیاسی به نتیجه رسیده و حکومت حزب کمونیست جای هیئت حاکمه سابق را گرفته و بر اوضاع مسلط است. از لحاظ اجتماعی طبقات ممتاز از بین رفته و لااقل بصورت ظاهر يك طبقه در روسیه موجود است. از لحاظ اقتصادی باید دید آیا بشر حاضر خواهد شد بدون انگیزه شخصی تولید ثروت کند

(۱) عده اعضای حزب کمونیست در مارس ۱۹۱۷ بیست و سه هزار - در نوامبر ۱۹۱۷

دویست هزار - در ۱۹۴۷ شش میلیون نفر بوده است.

(۲) Malenkoff (۳) Bulganin

یابطور اشتراکی بنحونیکو کار کند و نتیجه بگیرد یاخیر. کسانی که در مقام سنجش بر آ مده اند مینویسند که سه نفر در ممالک غربی کارهشت نفر را در جماهیر شوروی انجام میدهند.

اکنون در روسیه شانزده جمهوری موجود است که سه جمهوری آن روسی است و بقیه از نژاد و اقوام و ملل دیگرند. عده ای از آنها از قدیم جزو روسیه بوده و عده ای دیگر چون آذربایجان قفقاز و ارمنستان (که این دو با ما در شمال غرب مرز مشترک دارند) و گرجستان و ازبکستان و تاجیکستان و ترکمنستان (که از بحر خزر تا سرخس با ما همسایه است) در قرن نوزدهم از طرف دولت روس تسخیر و تصرف شده است. بالاخره عده ای را دولت شوروی پس از جنگ جهانی دوم در ردیف جماهیر شوروی در آورده است. در زمان تزارها زبان و فرهنگ روسی برالسنه و فرهنگ اقوام تابعه تفوق و تقدم داشت. اکنون نیز چنین است. ملت های تابع میتوانند بهر و فرهنگ محلی خود بیالند ولی مجاز نیستند حس ملیت خود را پرورش دهند بلکه باید خود را در قلمرو روسیه محسوب بدارند و از فرهنگ عالی شوروی بهره مند شوند.

دستگاه تعلیم و تربیت در روسیه از ۱۷۸۳ بدست کاترین دوم برپا شد که عمومی و مجانی و غیر مذهبی بود و حتی برزگران که بنده بودند حق داشتند از آن استفاده کنند. در ۱۸۰۲ آ.کساندراول مدارس را اصلاح کرد و سه مرحله متوالی برای آن قائل شد: ابتدائی - دوره اول متوسطه - دوره دوم متوسطه. این مدارس نیز مجانی و عمومی بود و پس از اتمام مرحله اخیر ممکن بود وارد دانشگاه گردید. در ۱۸۲۹ نیکلای اول ورود بدبیرستان را بر دهقانان و طبقات غیر متمکن ممنوع ساخت و این ترتیب تا انقلاب ۱۹۱۷ ادامه داشت.

گرچه مارکس^(۱) و انگلز^(۲) مؤسس مسلک کمونیسم جدید و مادیت استدلالی^(۳) و لنین درباره تعلیم و تربیت تألیفاتی ندارند لیکن در ضمن کتب خود و اعلامیه های حزبی و قطعنامه ها

نظریه پیشوایان
کمونیسم

(۱) Karl Marx (۱۸۱۸-۱۸۸۳) (۲) Friedrich Engels (۱۸۲۰-۱۸۹۵)
(۳) Matérialisme dialectique

و نطقها نظریاتی ابراز داشته‌اند که گروزدو^(۱) آنها را جمع آوری و در مسکو منتشر کرده است. پیشوایان مذکور مانند رابرت اوان^(۲) انگلیسی که پیشاهنگ آنان بود معتقدند که **تربیت انسان و تکوین اخلاق و سیرت او بسته به شرایط و اوضاع مادی زندگانی است و اگر بخواهند اخلاق انسان را تغییر دهند باید محیط اجتماعی او را تغییر دهند.** بعقیده آنان در حکومت دیکتاتوری کارگران مدرسه از مهمترین عوامل تبدیل و دگرگون شدن جامعه است.

مارکس و انگلز معتقدند که باید تعلیمات عمومی مجانی را برای همه اطفال فراهم کرد - کار کردن اطفال کوچک را در کارخانه‌ها ممنوع ساخت - تعلیم و تربیت را با **کاری که تولید ثروت کند** ترکیب و توأم نمود. مقدار این کار برای اطفال نه تا دوازده ساله دو ساعت - ۱۳ تا ۱۵ ساله چهار ساعت - ۱۶ تا ۱۷ ساله شش ساعت در روز باشد.

مارکس آموزش را به سه بخش عمده تقسیم کرده است: تربیت فکری - تربیت بدنی - تعلیم فنون. مراد اواز تعلیم فنون اینست که مبانی علمی و عمومی وسائل و طرق تولید ثروت را با اطفال بیاموزند و آنها را در استعمال افزار و آلات اولیه کار آشنا و ماهر سازند.

از مجموع نظریاتی که پیشوایان شوروی و زعمای آموزش و پرورش ابراز داشته و اقداماتی که برای تأسیس فرهنگ خود نموده‌اند میتوان گفت که مشخصات عمده تعلیم و تربیت در جماهیر شوروی بقرار ذیل است:

۱- تعلیم و تربیت باید منحصرأ در دست دولت باشد و هیچ فرد یا جمعیتی حق تأسیس و داشتن مدرسه ندارد. اداره کردن فرهنگ - بودجه - تعیین جزئیات برنامه - روش تربیت - نحوه امتحان - زندگانی داخلی مدرسه باید مطابق نظر دولت و دستور دولت باشد. هیچگونه بر دباری و اغماض و تساهل نسبت به عقاید غیر کمونیست جایز نیست.

- ۲- هدف تربیت باید القاء عقیده و تلقین فلسفه مارکس و کمونیسم و مادیت استدلالی در اطفال باشد (۱) و نسل نوینی بوجود آورد که برای کمونیسم صمیمانه مبارزه کند. وسایل تعلیم و تربیت باید برای همگی فراهم شود و منحصر بمدرسه نباشد بلکه همه وقت و همه جا تربیت صورت گیرد و شامل تمام شئون زندگی شود.
- ۳- مذهب نباید بهیچ اسم و رسم آموخته شود. بنظر بیل (۲) شاگرد مارکس انکار خدا مراد و هدف کمونیسم و مادیت استدلالی است (۳)
- ۴- در مدارس باید توجه بسیار به آموختن علوم طبیعی و ریاضی و مورد استعمال آنها در کارخانه و مزرعه و کارزار نمود.
- ۵- تعلیم و تربیت باید همواره با کار موالد ثروت توأم باشد و توده مردم باید برای توسعه صنایع جماهیر شوروی بار آیند.
- ۶- در هر جمهوری زبان محلی حفظ شود و در عین حال زبان روسی تعلیم گردد

سازمان اداری قبل از انقلاب ۱۹۱۷ حکومت تزارها بر اصل مرکزیت قرار داشت و اختیارات شهرداریها و فرمانداریهها بسیار محدود بود. وزارت فرهنگ از سن پترسبورگ یا پترو گراد (۴) که امروزانین گراد خوانند مدارس متوسطه و عالیة این مملکت پهناور را اداره میکرد و نسبت بدبستانها اختیاراتی باولیای محلی داده بود. در مناطق غیر روسی که هر يك زبان و فرهنگ مخصوصی داشت در تمام مدارس وسیله تعلیم زبان روسی بود و فقط عده معدودی که بزبان روسی آشنا بودند میتوانند بمدرسه روند.

(۱) از کتاب «تربیت جدید در شوروی» تألیف پین کویچ Pinkevich که در کتاب تعلیم و تربیت تطبیقی دکتر هنس صفحه ۲۰۹ نقل شده است.

(۲) Bebel

(۳) نقل از کتاب «مسیحیت و سوسیالیسم» که در کتاب دکتر هنس صفحه ۲۰۳ ذکر گردیده است.

(۴) Petrograd-St. Petersburg.

پس از انقلاب ، در هر يك از جمهورى ها يا مناطق خود مختار امور فرهنگ ابتدا بخود آنها واگذار شد و باين ترتيب در هر کدام تعليم اوليه بـر بان محلى صورت ميگرفت . در ۱۹۳۳ اداره اى براى نظارت در مدارس عالي فنى در مسكو تاسيس گرديد كه در اواخر جنگ دوم جهاني مبدل به وزارت تعليمات عاليه شد و در ۱۹۵۳ اختياراتش وسيع تر و عنوانش وزارت فرهنگ گشت .

اين وزارتخانه دانشگاه ها و مدارس عالي فنى و كشاورزى را در تمام جماهير شوروى اداره و نظارت ميكند . هنرستانها و دانش سراها كه در ردیف دوره دوم متوسطه است مخارجشان از طرف هر جمهورى پرداخته ميشود ولى تعيين سازمان و برنامه و روش تعليم و كتب درسى آنها با وزارت فرهنگ مركزى است .

آموزشگاههاى فنى و حرفه اى كه در ردیف دوره اول متوسطه است وزارت «كارگران ذخيره» از مسكو اداره ميكند . باين ترتيب فقط كود كستانها و دبستانها و دبيرستانهاى عمومى در اختيار وزارت تعليمات عمومى هر جمهورى است و تعليمات فنى و عالي بادو وزارتخانه دولت مركزى مسكو است .

هر جمهورى نيز تقسيم به بخشهاى شده و هر يك از آنها در تحت نظارت وزارت تعليمات عمومى آن جمهورى موظف بتاسيس و اداره كردن كود كستانها و مدارس ابتدائى و متوسطه است . آموزش سالمندان مستقيماً از طرف وزارتخانه مذكور در هر جمهورى اداره مى شود .

وزارت تعليمات عمومى در هر جمهورى شامل شش اداره ذيل است : كود كستانها - ابتدائى و متوسطه - مدارس كارگران جوان - تربيت معلم - امور تربيتى - خارج از مدرسه - ساختمان و اثاثيه . مخارج هنرستانها و دانش سراهاى مقدماتى و عالي را همين وزارتخانه مى پردازد ولى چنانكه قبلاً اشاره شد وزارت فرهنگ مسكو اساسنامه و برنامه و كتب آنها را معين و بر آنها نظارت ميكند . همينطور بودجه مدارس حرفه اى را وزارت تعليمات عمومى بايد تأمين كند ولى اداره آن بدست وزارت كارگران ذخيره مسكو است .

وزارت تعلیمات عمومی بازرسان و رؤسای مدارس را نصب - کتب درسی را تهیه - برنامه تفصیلی و بودجه کلیه مدارس ابتدائی و متوسطه را معین می کند .
در هر بخش یا شهر نیز هیئتی - مسئول امور فرهنگی است . این هیئت را شورای محل (ساویت) با نظر حزب کمونیست تعیین میکند و مرکب است از رئیس فرهنگ و کمیسیون فرهنگی . هیئت مذکور باید نصب معلمین را توسط رئیس هر مدرسه قبول یارد کند - ساختمان مدارس بخش یا شهر را تهیه و نگاهداری کند - امور تربیتی خارج از مدرسه را اداره نماید .

در ۱۹۳۹ در اتحاد جماهیر شوروی ۴۰۰۰ بخش - ۹۳۴ شهر مهم - ۱۹۳۸ شهر کوچک و قصبه - ۷۰۰۰۰ قریه وجود داشته است .

بنابر این دوات مرکزی دخالت و نظارت در امور فرهنگ دارد و با نظارت حزب کمونیست (که سازمان آن کاملاً متمرکز است) جماهیر جزو اولیای امور محلی مسئول اداره کردن قسمتی از فرهنگ محل هستند .

چنانکه قبلاً اشاره رفت از ۱۸۲۹ تشکیلات موازی در دستگاه

دستگاه

فرهنگ روسیه ایجاد گردید . برای برزگران و کارگران در

تعلیم و تربیت

روستا و شهرها دبستان چهار کلاسه ای وجود داشت که کودکان

از سن هشت تا دوازده در آن تحصیل میکردند . در شهرها بر فراز دبستان آموزشگاه ابتدائی عالی قرار داشت که دوره آن نیز چهار سال بود و فرهختگان آن که شانزده ساله بودند میتوانند وارد دانش سرا یا هنرستان شوند . برای اشراف و توانگران دستگاه دیگری وجود داشت که از آلمان اقتباس شده بود : طفل قبلاً در خانه یا مدرسه خصوصی خواندن و نوشتن می آموخت و در نه سالگی با دادن امتحان وارد ژیمنازیا رئال شوله میشد . در ژیمناز زبان لاتین تدریس می کردند و کسی که دوره نه ساله آنرا تمام می کرد میتواند وارد دانشگاه شود . دوره رئال شوله هشت سال بود و فارغ التحصیل آن حق ورود به مدارس عالی فنی را داشت و چنانچه میخواست وارد دانشگاه شود میبایست زبان لاتین را (که در برنامه رئال شوله نبود) امتحان دهد .

پس از انقلاب افتتاح مدارس خصوصی و ملی ممنوع گردید - دارائی و اموال مدارس مذهبی و وابسته به کلیسا مصادره و ضبط شد - سازمان آموزشگاه ها یکسان گشت - دستگاهی از طرف دولت شوروی برپا شد که همگانی است .
در کارخانه ها و شهرها که مادران بکار اشتغال دارند آموزشگاه نونهالان و کودکانستان تأسیس گردیده که در اوالی اطفال را تا سه سالگی و در دومی از سه تا هفت سالگی پذیرفته تربیت می کنند. برنامه کودکانستانها علاوه بر بازی و گردش و نقل گوئی و ورزش و آواز و رسم و نمونه سازی شامل خواندن و نوشتن و میهن پرستی و احترام و ستایش نسبت به پیشوایان روسیه مخصوصاً لنین است . در مزارع اشتراکی در فصل تابستان بهنگام برداشت محصول « اطاق کودکان » برپا گردیده که فی الجمله کار کودکانستان را انجام میدهد .

از ۱۹۳۰ تعلیمات ابتدائی از هشت سالگی اجباری است . پس از جنگ جهانی دوم تحصیلات اجباری از سن هفت آغاز میشود . دوره تعلیمات عمومی ده سال است و به سه مرحله تقسیم میگردد .

مرحله اول در روستا است که دبستان چهارساله برای اطفال از هفت تا یازده سالگی دارد . در جماهیر غیر روسی چون اطفال باید علاوه بر زبان مادری زبان روسی را نیز بیاموزند دوره دبستان آنها پنج سال است .

مرحله دوم دوره اول متوسطه است که در مراکز صنعتی و قصبات و شهرهای کوچک دائر است و سه کلاس دارد که بر فراز دبستان و میجانی است . در نقاطی که دوره اول متوسطه تأسیس گردیده دوره مذکور بادیستان در یکجا است و هفت کلاس دارد و موسوم است بدبیرستان غیر کامل (۱)

مرحله سوم در شهرهای مهم قرار دارد و بادیستان و دوره اول متوسطه در یک محل است . دوره آن سه سال و غیر میجانی است و هر شاگرد باید ماهانه ۱۶ تا ۲۲ منات بپردازد. بنابراین چنین دبیرستانی کامل و دارای ده کلاس است : چهار کلاس

ابتدائی - سه کلاس دوره اول متوسطه - سه کلاس دوره دوم متوسطه . مدرسه ده کلاسه را دبیرستان کامل نامند (۱).

مطابق آمار رسمی (۲) در ۱۹۵۰ در جماهیرشوری ۳۶ میلیون نفر در مراحل سه گانه فوق بشرح تقریبی زیر مشغول تحصیل بوده اند :

دبستان ۲۳ میلیون نفر

دوره اول متوسطه ۱۱ » »

دوره دوم متوسطه ۲ » »

برنامه دبستان چه دردهات و قصبات و چه در شهرهایکی و
برنامه ابتدائی

درسه سال اول شامل زبان و حساب و رسم و ورزش و سرود
و متوسطه

است . در کلاس چهارم علم اشیا و تاریخ و جغرافیا بمواد
مذکور اضافه میگردد . در دبستان بکار بدنی و دستی توجه مخصوص میشود تا
همگی بدان معتاد و علاقه مند شوند و مولد ثروت گردند . در جمهوریهای روسی خالص
یک زبان تعلیم میشود که همان روسی است و ای در جمهوریهای دیگر کودکان گزیر
است از کلاس اول یا دوم ابتدائی زبان روسی را علاوه بر زبان مادری و زبان محلی
یاد گیرد چنانکه ارمنی های گرجستان باید زبان ارمنی - زبان گرجی - زبان
روسی را بیاموزند و کلیمی های اوکراین زبان عبری محلی و زبان اوکراین و زبان
روسی را فراگیرند . در نواحی و جماهیر غیر روسی برای نوشتن زبان محلی الفبای
روسی با جزئی تغییر استعمال میشود و لغات تازه و اصطلاحات علمی از روسی اخذ
میگردد و باین ترتیب در تمام روسیه اتحاد شکل بوجود می آید .

در دوره اول متوسطه علوم طبیعی و هندسه و جبر و رسم و فیزیک و شیمی و تاریخ

(۱) بروسی Srednaya Shkola

(۲) کلیه آماری که درین فصل آمده از کتاب «فرهنگ جهان» اخذ شده که
یونسکو بطبع رسانده و در صفحات قبل بدان اشاره رفته است . در کتاب مذکور قید
گردیده که تمام اطلاعات مبتنی بر گزارشهای رسمی دولت اتحاد جماهیر شوروی است .
در اینجا هر گاه مأخذ دیگری بکار رفته باشد صریحاً ذکر شده است .

و جغرافیا و قانون اساسی جماهیر شوروی و یک زبان خارجه تدریس میشود و هفته‌ای چند ساعت باید کار مولد ثروت در کارخانه یا کشتزار انجام داد و باین قسمت اهمیت زیادی می‌دهند. چنانچه مدرسه در محیط فلاحتی باشد اکثر مواد را از لحاظ کشاورزی می‌آموزند. برای ورود بدوره اول دبیرستان باید زبان روسی و حساب را امتحان داد. برای فراغ از تحصیل باید در دبیرستان امتحان داخلی داد و گواهی نامه دوره اول متوسطه را بدست آورد.

دبیرستان کامل (ده کلاسه) منحصر بشهرهای مهم و مراکز عمده صنعتی است و فقط پنج درصد از شاگردانی که بسن چهارده و پانزده رسیده‌اند وارد دوره دوم متوسطه میشوند و اینها نیز عموماً از ساکنین همان شهرهای بزرگ هستند زیرا کسانی که دوره اول دبیرستان را در قصبات و شهرهای کوچک بپایان رسانده‌اند قادر بر رفتن بشهرهای بزرگ نیستند. بر نامه هفت کلاس اول دبیرستانهای کامل شبیه بمدارس شهرهای کوچک است ولی دبیرستانهای کامل از حیث ساختمان و اثاثیه و آزمایشگاه و دبیر مزیت بسیار نسبت بمدارس هفت کلاسه دارد. در سه کلاس آخر دبیرستانهای کامل، مثلثات - هیئت - فیزیک - شیمی و محل استعمال علوم مذکور در کشاورزی و صنایع تدریس میشود و توجه بسیار بآموختن علوم طبیعی و ریاضی مبذول میگردد زیرا آنرا از لوازم پیشرفت برنامه اشتراکی میدانند. در اواخر جنگ دوم جهانی در ۱۹۴۴ دولت شوروی در داخل دبیرستانهای کامل امتحان نهائی برقرار نموده و کسانی که در آن امتحان نمره عالی و مدال طلا یا نقره بگیرند بدون امتحان میتوانند وارد دانشگاه یا مدارس عالی دیگر شوند ولی سایرین در هر مدرسه عالی که بخواهند وارد شوند علاوه بر گواهینامه متوسطه کامل باید امتحان ورودی آن مدرسه را بدهند.

از ۱۹۴۷ در شهرهای بزرگ تعلیمات نظامی را وارد دبیرستانهای کامل کرده‌اند ازینرو دختران را از پسران جدا کرده برای آنان دوره اول و دوم دبیرستان دخترانه تأسیس نموده‌اند. در دبیرستانهای کامل پسرانه علاوه بر تدریس موارد استعمال علوم

طبیعی و ریاضی در جنگ، شاگردان دوره دوم باید دو هفته در تابستان در اردو گاه بسر برند و عملات تعلیمات نظامی را فرا گیرند.

کارهای فوق برنامه باقتباس از امریکا در مراحل مختلف تعلیم و تربیت موجود و بر چهار دسته تقسیم میشود و هر دسته را انجمنی است که شاگرد در آنها بمیل خود شرکت میکند.

این چهار دسته عبارتست از کارهای علمی و ادبی و تاریخی - کارهای ذوقی از قبیل موسیقی و نقاشی و نمایش و سرود - کارهای فنی و حرفه‌ای - کارهای مربوط به ورزش و تربیت بدنی و نظامی.

آخرین نکته‌ای که نسبت به برنامه دبیرستانها باید تذکر داد اینست که دولت شوروی کوشش دارد در دوره دوم متوسطه توجه زیادتری بمواد فنی از قبیل مکانیک و شیمی و تولید نیرو و کشاورزی کند - بدون اینکه دوره مذکور جای هنرستان را بگیرد.

علت این توجه آن است که دولت میخواهد فارغ التحصیل‌های متوسطه بهتر برای اجرای برنامه‌های صنعتی و عمرانی آماده شوند.

چنانکه ملاحظه شد در برنامه مدارس در هیچ مرحله‌ای **تعلیمات دینی** تعلیمات دینی منظور نگردیده است. علت آنست که حزب کمونیست با تعلیمات دینی مخالف است و دلایلی ذکر میکند که خلاصه آن از اینقرار است. نخست اینکه دولت تزار که با کلیسا همدست بود و با علاقه فراوان تعلیمات دینی را میآموخت موجب نادانی مردم و انتشار خرافات بود. دوم اینکه مذهب بر ضد علوم طبیعی و ریاضی است و در مسلک کمونیسم علوم مذکور جانشین مذهب است. سه دیگر آنکه کلیسا را آداب و رسوم است چون بوسیدن شمائل مسیح که برخلاف بهداشت و باعث اشاعه بیماریهای واگیر است. بالاخره طبق عقیده کارل مارکس مذهب پنگاهگاه مردم است و مؤمنین مظالم و مصائب را تحمل میکنند و از خداوند استغاثه میکنند و راه نجات میطلبند و بآن دل خوش دارند

و عصیان نمیورزند بنابراین نباید در بر نامه مدارس راه یابد و دولت نباید تعلیم مذهب را اجازه دهد.

در آغاز انقلاب^۵ چون دانشجویان مدارس عالی عموماً از خانواده‌های اشراف و توانگران بودند و دولت شوروی مصمم بود که طبقات کارگر را وارد مدارس عالی کند دبیرستانهای

تعلیمات عالی برای کارگران

مخصوصی بنام «دانشکده کارگران» در ۱۹۱۹ تأسیس کرد تا در ظرف سه چهار سال قسمتی از مواد مهم متوسطه را بآنها بیاموزند و کسانی را که مستعد تشخیص دهند وارد دانشگاه کنند. این رویه سالها ادامه داشت تا منظور حاصل شد و طبقه کارگر و برزگر تفوق حاصل کرد بعد از ۱۹۳۰ که تحصیلات ابتدائی اجباری گشت و کارگران و دهقانان وارد دبیرستان و دانشگاه شدند «دانشکده کارگران» منحل گردید.

در جنگ جهانی دوم در ۱۹۴۳ و ۱۹۴۴ دولت شوروی از نو دبیرستانهای مخصوصی برای کارگران جوان تأسیس کرد که شبها دائر است و کسانی که روزها بتولید ثروت اشتغال دارند در آنها مجانناً بتحصیل می پردازند و چنانچه از عهده امتحان بر آیند وارد دانشگاه یا مدارس عالی دیگر میشوند.

نظر باهمیتی که تعلیمات فنی از لحاظ اقتصادی و نظامی دارد در تمام روسیه تحت نظارت دولت مرکزی مسکواست و بسه درجه تقسیم می شود: آموزشگاههای حرفه‌ای (بر فراز دبستان) - هنرستان ها - مدارس عالی فنی.

تعلیمات فنی

تا ۱۹۴۰ آموزشگاههای حرفه‌ای در تحت نظارت جمهوریهای جزو بود و هر يك مطابق احتیاجات خود مدارس برپا و اداره میکرد. چون از ۱۹۲۸ دولت شوروی بوسیله برنامه‌های عمرانی پنج ساله با کمال سرعت مملکت را صنعتی میکرد متوجه شد که مدارس مذکور باید از لحاظ احتیاجات کلیه جماهیر شوروی اقدام کنند. ازینرو اداره «کارگران ذخیره» را در ۱۹۴۰ تأسیس کرد و تمام مدارس حرفه‌ای تحت نظارت و دستور آن قرار داده شد. در ۱۹۴۶ اداره مذکور مبدل بوزارت

« کارگران ذخیره » گردید .

اکنون دو نوع آموزشگاه حرفه‌ای در روسیه موجود است : نوع اول دوره‌اش بر حسب حرفه‌ای که می‌آموزند در یا سه سال و نوع دوم ششماه تا یکسال است . برای ورود بهر يك از این دو نوع باید دوره دبستان طی شده باشد .

در نوع اول شاگردانی پذیرفته میشوند اعم از پسر و دختر که سنشان بین ۱۴ و ۱۶ باشد . دولت بآنها کمک خرج میدهد و چنانچه اهل محل نباشند در شبانه روزی از آنها نگهداری میشود . روزی دوساعت تحصیل و پنج ساعت در کارخانه کار میکنند و وقتی دوره مدرسه را بپایان رسانند کارگر متخصص بوده و وزارت « کارگران ذخیره » آنها را بحرفه‌ای که آموخته‌اند منصوب میکند و مراقب است که بعد از لازم برای هر حرفه‌ای کارگر تربیت شود .

در نوع دوم که منضم بکارخانه است کارگرانی که در حدود شانزده سال دارند و در کارخانه مشغول تولید ثروت می‌باشند در مدت ششماه تا یکسال حرفه‌ای را که بدان اشتغال دارند تکمیل میکنند و هر شب در حدود یکساعت نیز دروس مربوط بآن حرفه را می‌آموزند .

طبق آمار رسمی سالیانه در حدود هشتصد هزار کارگر در آموزشگاههای حرفه‌ای روسیه تربیت میشوند .

هنرستانها را که بنام آلمانی تخنیکوم^(۱) و گاهی دبیرستان اختصاصی میخوانند در ردیف متوسطه است و استاد کار و متخصص و سرکارگر و معاون مهندس برای رشته‌های مختلف تهیه میکند و شعب مختلف دارد چون شعبه فنی - پزشکی - تعلیم و تربیت موسیقی - هنرهای زیبا . شعبه طبی بهدار و ماما و پرستار تربیت میکند و شعبه تعلیم و تربیت آموزگار . در روسیه هنرستانهای مذکور بسیار مورد توجه است و پیش از جنگ جهانی دوم يك ملیون دختر و پسر در آنها هنرمیآ موختند و از این عده ۲۸ درصد در شعبه طبی - ۲۷ درصد در شعبه تعلیم و تربیت - ۱۷ درصد در شعبه فنی

بودند. اکنون هر مرد یا زن که سنش بین ۱۵ و ۳۰ باشد و مدرسه هفت ساله (دوره اول متوسطه) را طی کرده باشد با امتحان ورودی دبیرستان های اختصاصی پذیرفته میشود. دوره تحصیل چهار سال و شامل مواد نظری و عملی است و کسانی که دوره آنها را با تمام رسانند با دادن امتحان، گواهینامه اخذ میکنند و چنانچه نمره اعلی گرفته باشند و بخواهند وارد دانشگاه شوند در دانشکده ای حق دخول دارند که مربوط برشته تخصصی آنها باشد. در برنامه دبیرستان های اختصاصی علاوه بر رشته تخصصی که جنبه عملی دارد فیزیک و شیمی و ریاضی و ادبیات روسی نیز تدریس میشود. مخارج آنها را جمهوری های جزء میپردازند ولی از هر حیث تابع وزارت فرهنگ دولت مرکزی مسکو میباشد.

طبق آمار رسمی دولت شوروی در ۱۹۵۰ در جماهیر شوروی ۳۱۸۴۰۰۰ نفر در ۳۵۴۳ تکنیکوم بفرار گرفتن فنون مختلف مشغول بوده اند.

نسبت باموزش عالی از آغاز انقلاب، دولت شوروی تصمیماتی اتخاذ نمود که ذکر آنها خالی از فایده نیست. در ۱۹۱۸ دولت شوروی ورود بدانگاه را آزاد کرد و مقرر داشت شهریه نیز گرفته نشود و در آخر سال متوجه شد که محصلین نمیتوانند بدون طی دوره متوسطه از دروس استفاده کنند لذا گواهینامه متوسطه و امتحان ورودی را از نو برقرار کرد ولی حق تقدم را بکسانی داد که از طبقه کارگر یا برزگر باشند. در همان وقت نیز « دانشکده های کارگران » را چنانکه در فوق گفته شد تأسیس نمود و از آن راه هم عده ای را برای ورود بدانگاه آماده ساخت. تسهیلاتی که برای کارگران فراهم شد سطح تحصیلات و معلومات دانشگاه را تنزل داد.

وقتی صنعتی کردن روسیه آغاز شد دولت شوروی دانشگاهها را مبدل بمدارس عالی فنی کرد و از ۱۹۳۰ تا سه سال در جماهیر شوروی دانشگاه وجود نداشت.

(۱) مدارس عالی و دانشگاهها را در جماهیر شوروی ووز VUZ می نامند که مخفف

سه کلمه روسی ذیل است: Vyshe Utchebnoe Zavednie یعنی مؤسسات

تحصیلات عالی.

پس از سه سال دولت متوجه اشتباهات خود شد زیر املومات کارشناسانی که تربیت کرده بود سطحی بود و با اینکه عنوان مهندس داشتند در ردیف کمک مهندس ممالک دیگر قرار میگرفتند. ازینرو در ۱۹۳۳ دانشگاهها را مجدداً دایر کرد و در جاتی که از قدیم داده میشد احیا نمود. در ۱۹۳۴ شرط ورود را دادن امتحان کامل متوسطه معین کرد ولی حق تقدم را باطفال کارگر و برزگر داد.

در مدارس عالی فنی نیز که تمام توجه بمواد علمی - آنها از لحاظ عمل و کار معطوف بود سطح معلومات تنزل بسیار کرد و دولت شوروی مجبور شد مواد ادبی و اجتماعی و ذوقی را نیز در مدارس مذکور بیاموزد.

اکنون جماهیر شوروی سی و چهار دانشگاه دارد که پانزده باب آن از زمان تزارها موجود بوده چون دانشگاه پترو گراد (که در ۱۸۱۹ برپا شده و حالا به لنین گراد معروفست) و مسکو (که در ۱۷۵۵ تأسیس شده) و خارکف و کیف (۱) و عدسه وقازان (که در ۱۸۰۴ ایجاد شده) و بقیه را پس از انقلاب تأسیس کرده اند. دانشگاههای جدید را در جمهوریهایی جزء مانند روسیه سفید - گرجستان - آذربایجان قفقاز - ارمنستان - تاجیکستان - ترکمنستان - ازبکستان ایجاد کرده اند و شماره آنها نوزده باب است. هر يك از شانزده جمهوری لا اقل يك دانشگاه دارد. دانشكده های مشترك دانشگاهها عبارتست از دانشكده فیزیک - ریاضی - زبان شناسی - تاریخ جغرافیا - زیست شناسی - شیمی. بعضی از دانشگاهها نیز دارای دانشكده فلسفه - حقوق - زبانهای شرقی - زمین شناسی است.

برنامه و دستور تحصیلات هر دانشكده باید بتصویب وزارت فرهنگ برسد. در برنامه مذکور سه نوع درس باید منظور شود. نوع اول مواد سیاسی راجع به کمونیسم که در حدود ۸ درصد از وقت باید صرف آن شود. نوع دوم تحصیلات عمومی که یکی از آنها زبان خارجه باشد و تقریباً ربع وقت بآن تخصیص یابد. نوع سوم مواد تخصصی که دو ثلث وقت را بگیرد و بقسمت عملی آن از لحاظ تولید ثروت

توجه خاص مبذول گردد . رئیس دانشگاه را وزارت فرهنگ معین میکند و ریاست شورای دانشگاه با اوست . شوری تشکیل میشود از رؤسای دانشکده‌ها و استادان رئیس شعب و رئیس کتابخانه و چند نماینده از مؤسسات رسمی که با دانشگاه ارتباط دارند. رئیس هر دانشکده را استادان درجه اول آن دانشکده انتخاب و پیشنهاد میکنند و در صورت موافقت وزارت فرهنگ بمقام مذکور منصوب میشود . همان وزارتخانه نیز استادان را تعیین میکند و باید دارای درجه دکتری در علوم باشند . بدیهی است وزارت فرهنگ با انتصاب اشخاصی موافقت دارد که با حزب کمونیست و فلسفه مارکس موافق باشند .

شرط ورود بدانشگاه علاوه بر داشتن گواهینامه متوسطه کامل دادن امتحان مسابقه ورودی است که شامل زبان و ادبیات روسی است. تنها کسانی که در امتحانات متوسطه کامل مدال طلا و نقره گرفته باشند از دادن امتحان معافند .

دانشجو پس از پنج تا شش سال تحصیل و تهیه پایان نامه و توفیق در امتحانات در رشته تخصصی خود دانشنامه‌ای میگیرد بنام « دیپلم »^(۱) که درجه علمی نیست. دارندۀ دیپلم باید لااقل دو سال در رشته خود بکار مشغول شود و چنانچه بخواهد در دانشگاه بتدریس بپردازد باید مجدداً امتحاناتی در شعبه تخصصی خود بدهد و يك زبان خارجه بداند تا از نوا اجازه ورود بدانشگاه پیدا کند. چنانچه در امتحان مذکور پذیرفته شود او را « پتروهان »^(۲) می خوانند .

پتروهان باید سه سال براهنمائی یکی از استادان به مطالعه و تحقیق و عمل در آزمایشگاه بپردازد و پایان نامه‌ای بنویسد تا در صورت موفقیت درجه « داوطلب علوم »^(۳) بگیرد و حق تدریس در دانشگاه پیدا کند .

هر گاه « داوطلب علوم » در دانشگاهی بمعلمی منصوب شد میتواند خود را برای

Diplom (۱)

Aspirant (۲)

Candidat (۳)

اخذ درجه د کتری آماده کند. در این صورت در رشته تخصصی خود باید در ظرف دو سال پژوهش کند و پایان نامه بکری بنویسد و نظریات خود را در حضور هیئتی از استادان بشبوت رساند تا باخذ د کتری در علوم نایل آید.

در تمام دانشگاه ها و دانشکده ها و در تمام رشته ها فقط يك نوع د کتری وجود دارد که همان د کتری در علوم است.

باین ترتیب ملاحظه میشود که دولت شوروی از عده سالهای تحصیلی در دبستان و دبیرستان که برای عموم مردم است کاسته و در عوض بر شماره سنوات تحصیلات عالی که برای جوانان با استعداد و خواص میباشد افزوده است.

مطابق آمار رسمی در ۱۹۴۹ در تمام دانشگاههای شوروی جمعاً ۸۷ هزار نفر به تحصیل اشتغال داشته اند.

علاوه بر دانشگاههای مهندسی - فلاحی - پزشکی - تعلیم و تربیت - اقتصاد و نظیر آن مدارس عالی تأسیس کرده اند که هر يك تقسیم به شعب مختلف شده است چنانکه دارالفنون لنین گراد شامل شعبه مکانیک - الکترومکانیک - استخراج فلزات ساختمان ماشین - مهندسی هیدرولیک - اقتصاد مربوط به مهندسی است. مدارس عالی تعلیم و تربیت که ما دانش سرای عالی گوئیم از حیث عده از تمام مدارس عالی دیگر بیشتر و وظیفه آنها تهیه دبیر برای مدارس متوسطه است. تعیین رؤسا و استادان این مدارس با وزارت فرهنگ است. مطابق آماری که دولت شوروی انتشار داده در ۱۹۴۹ در تمام روسیه در دو یست شهر ۸۰۵ مدرسه عالی فنی با ۶۸۶ هزار دانشجو موجود و از این عده ۳۷۹ باب دانشسرای عالی با ۲۱۲ هزار دانشجو بوده است.

تمام دانشگاه ها و مدارس عالی غیر مجانی است ولی با امتحانات مسابقه ورودی که از دانشجویان میشود تنها جوانان با قریحه و استعداد را می پذیرند و ازین رو دولت بآنها کمک خرج میدهد و کسانی را که از اهل محل نباشند در شبانه روزی قبول میکنند.

قبل از انقلاب ۱۹۱۷ سه نوع معلم برای مدارس تهیه میشد. آموزگاران که عموماً از طبقه بی بضاعت و برزگر بودند در

تربیت معلم

سال تحصیلی	سن تقریبی
۱۵	۲۱
۱۴	۲۰
۱۳	۱۹
۱۲	۱۸
۱۱	۱۷
۱۰	۱۶
۹	۱۵
۸	۱۴
۷	۱۳
۶	۱۲
۵	۱۱
۴	۱۰
۳	۹
۲	۸
۱	۷
آموزشگاه نونهالان - کود کستان - مسکن	

سازمان مدارس جماهیر شوروی

مدرسه‌ای تربیت میشدند که شرط ورود آن بطور کلی داشتن گواهینامه دبستان بود. معلمین مدارس ابتدائی عالی را در دانشسراهای مقدماتی تربیت میکردند و آنها نیز از طبقه رعیت و بی چیز بودند. شرط ورود بدانشسرای مقدماتی اتمام دوره ابتدائی عالی و مدت تحصیل چهار سال بود. معلمین دبیرستانها (ژیمناز - رئال شوله) در دانشگاه خود را برای این شغل آماده میکردند. کلیه داوطلبان معلمی میبایست تحصیلات خود را بزبان روسی کنند - ولواینکه از اقلیت‌های غیر روسی باشند و بعداً نیز باید در تمام مدارس بزبان روسی تدریس کنند.

پس از انقلاب، دولت شوروی مجبور شد برای اراضی و مناطق غیر روسی آموزگاران تربیت کند که بزبان محلی در دبستانها تدریس کنند و ازینرو هر کس را جزئی سوادى داشت همینکه آشنا بالسنه محلی بود برای آموزگاری آماده میکرد.

اکنون آموزگاران در دانشسراهای مقدماتی (در ردیف تخنیکومها و هنرستانها) پرورش می‌یابند که شرط ورود بآنها اصولاً اتمام دوره مدرسه هفت ساله (دوره اول دبیرستان) و مدت تحصیل در آنها چهار سال است. در قصبات و شهرهای کوچک بواسطه فقدان دبیر فارغ التحصیل‌های دانشسرای مقدماتی در دوره اول متوسطه نیز تدریس میکنند.

دبیران دوره اول متوسطه در دانشسراهای پرورش می‌یابند که دوره آنها دو سال است. کسانی حق ورود دارند که دوره دوم متوسطه را با اتمام رسانده باشند. در این دانشسراها داوطلبان دریکی از سه رشته زبان - ریاضی - علوم تجربی تخصص پیدا می‌کنند.

دبیران دوره دوم متوسطه را دانشسراهای عالی تربیت میکنند. شرط ورود بآنها علاوه بر داشتن گواهینامه متوسطه کامل، دادن امتحان مسابقه ورودی است. دوره تحصیلات آنها چهار سال است. در بعضی از دانشگاه‌ها نیز شعبه‌ای برای تعلیم و تربیت و تهیه دبیر موجود است و مدت تحصیل در آنها هم چهار سال است.

برای تدریس در مدارس عالی فنی مستعدترین دانشجویان همان مدارس را پس از فراغ از تحصیل بخرج دولت مدت سه سال نگاه میدارند تا بتکمیل معلومات و تحقیق بپردازند و چنانچه در پایان مدت از عهده امتحان بر آیند بدانشیاری مدارس عالی فنی منصوب میشوند.

چنانکه سابقاً نیز گفته آمد تمام مؤسساتی که معلم تربیت میکند تابع وزارت فرهنگ جماهیر شوروی است.

در ۱۹۵۲ حد اقل حقوق ماهیانه معلمین ۴۴۱ منات و حد اکثر ۹۳۵ منات بوده است^(۱). حد اقل را آموزگاری می گرفته که جمعاً کمتر از ده سال تحصیل و پنج سال پیشینه خدمت داشته و حد اکثر را دبیری که دانش سرای عالی را با تمام رسانده و ۲۵ سال سابقه خدمت داشته است.

علاوه بر تعلیمات سیاسی و اجتماعی که در مدارس داده میشود **انجمن های خارج از مدرسه** در خارج از مدرسه انجمنهایی دائر کرده اند که شاگردان مدارس اعم از پسر و دختر در آنها شرکت میکنند و آشنا بفلسفه مارکس و مسلك کمونیسم و مذهب مادیت استدلالی میگردند. اطفالی که بسن یازده نرسیده اند در انجمن اکتبریه های کوچک (منسوب به انقلابیه های اکتبر ۱۹۱۷) عضویت پیدا میکنند و ستاره سرخی بر سینه میزنند.

کسانی که ده تا پانزده سال دارند در انجمن پیشاهنگی داخل و دستمال قرمزی

(۱) کتاب « تربیت و تعلیم عصر حاضر » تألیف دکتر کریمر Cramer منطبعة

نیوبرک صفحه ۴۱۹

برای پی بردن بقوة خرید منات در ۱۹۵۲ بهای چند قلم از حوائج اولیه زندگانی از همان کتاب (صفحه ۶۰۹) در اینجا نقل میشود:

يك كیلاو نان ۳۷۵ منات - برنج ۷۳۰ - گوشت گاو ۱۲۶۰ - قند ۱۰۳۳ - چای ۸۳ منات.

يك دست لباس معمولی ۳۶۰ منات - يك پیراهن ۶۰ - يك جفت كفش مردانه ۲۲۱ منات.

در سال مذکور نرخ رسمی منات ربع دلار بود و اکنون عشرد دلار است ولی در

صورت رسمی خرید و فروش ارز که بانک ملی ایران هر ماهه منشر میکند نرخ منات ذکر نمیشود.

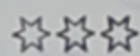
بر گردن دارند و آنان که سنشان بین ۱۴ و ۲۳ است در انجمن کمونیست های جوان (۱) وارد میشوند.

انجمن های مذکور در کارهای سیاسی و فرهنگی حزب کمونیست و تظاهرات ورژه ها شرکت میکنند - بوسیله کار دستی در فصول مقتضی به پیشرفت کشاورزی و صنعت کمک میکنند و باین ترتیب در اینجا نیز تعلیم و تربیت با کارموالد ثروت ترکیب و توأم میشود. اصول مسلک کمونیسم و فلسفه مادیت استدلالی در این انجمن ها تشریح و تعلیم و تزیق میشود و کسانی که در انجمن پیش آهنگی کاملاً معتقد بمسلک مذکور گردند در مدت عضویت انجمن حرارت و فعالیت بسیار نشان داده باشند با انجمن کمونیست های جوان داخل و بالاخره برای عضویت حزب کمونیست نامزد میشوند. ورزش های گوناگون - مشق های نظامی - بکار بردن آلات و ادوات جنگی نیز قسمت مهمی از وقت این انجمن ها را میگیرد.

عضویت در کم سومل با آسانی بدست نمی آید و افتخارات و مزایای بسیار دارد. رهبران جماهیر شوروی از بین آنها انتخاب میشوند. در ۱۹۵۱ عده آنها میلیون نفر بوده است. **آموزش سالمندان** هدف دولت شوروی در تعلیم و تربیت پس از انقلاب با سواد کردن مردم بود و در این قسمت توفیق زیاد حاصل کرد چنانکه طبق گزارش رسمی در ۱۹۴۷ عده افراد بی سواد در اتحاد جماهیر شوروی از ۹ سالگی بیالاده در صد بوده است (کتاب تربیت و تعلیم عصر حاضر، صفحه ۱۶۹) برای تبلیغ مسلک اشتراکی و تربیت سیاسی خلق و پرورش افکار سالمندان و سوق دادن آنها بطرفی که دولت مایل است و همچنین آشنا نمودن مردم بموضوعات و مطالبی که زعمای کمونیست مناسب میدانند عده زیادی روزنامه یومیه در سرتاسر روسیه منتشر میشود و هزاران کتابخانه کوچک و بزرگ و قرائتخانه در شهرها و قصبات و کارخانه ها و مزارع اشتراکی تأسیس شده و تسهیلات زیاد برای امانت دادن کتاب و رساله و نشریه و مجله فراهم کرده اند.

در شهرها نیز انواع موزه چون موزه هنرهای روس - موزه هنرهای اروپا - موزه هنرهای جماهیر تابعه - موزه تعلیم و تربیت - موزه انقلاب - موزه داروین - موزه لنین - موزه ضد مذهب برپا کرده اند و علاوه بر مردم که در آنها بتماشا مشغولند شاگردان دبیرستانها را بنوبت بآنجا برده عقاید و افکار و احساساتی که دولت میخواهد بوسیله معلمین و راهنمایان آزموده موزه در آنان ایجاد می کنند .

در باشگاههایی نیز که در مراکز صنعتی و مزارع اشتراکی و کارخانهها دایر کرده اند بوسیله رادیو محلی پیوسته اخبار و اطلاعاتی که دولت مقتضی بداند بمردم داده میشود و عقاید و افکار لازم در دماغ آنان تزریق میگردد و بوسیله سرود و آواز و کنسرت عواطف خاصی ایجاد میشود . در باشگاههای مذکور فیلمها ارائه و نمایشهای امیدهند و سخنرانیها ایراد میکنند و انواع وسایل تبلیغ و تفریح فراهم است . حزب کمونیست و دولت شوروی اهمیت فوق العاده بآموزش سالمنندان میدهند زیرا آنرا قاطع ترین و مؤثرترین وسیله برای حفظ رژیم خود و ادامه حکومت و قدرت خویش میدانند . بهمین جهت هر سال قسمت مهمی از بودجه جهاهیر شوروی صرف آموزش سالمنندان میشود . در ۱۹۵۴ متجاوز از ۱۴۱ هزار میلیون منات یعنی ۲۹ درصد از بودجه اتحاد جماهیر شوروی بمصرف آموزش سالمنندان رسیده است .

رویه مرفته در قرن بیستم میلادی روسها مانند نازیهای آلمان نشان داده اند که وقتی حزب متشکل و فعالی با سیاست معین و روشن و مشخصی بر سر کار باشد بوسیله تعلیم و تربیت و تبلیغ و القاء عقیده از راه مدرسه و باشگاه و موزه و کتابخانه و روزنامه و رادیو و نمایش و سرود و موسیقی میتواند در مدت کوتاهی افکار و عقاید و احساسات لازم را در دماغ و قلب مردم تولید کند و آنها را نسبت به رویه ای که اتخاذ کرده یا خواهد کرد مساعد و صمیمی سازد و براهی که مایل است آنرا گسیل دارد .

فصل هفدهم

توجه به هنر و صنعت

تحولات کلی فرهنگ در قرن بیستم

یکی از نتایج پی بردن با اهمیت اجتماعی پرورش و لازم شمردن آن برای پیشرفت جامعه و بهبودی حال مردم تأسیس دستگاه رسمی تعلیم و تربیت بود که شرح آن در پنج کشور بزرگ در فصول قبل ملاحظه شد. نتیجه دیگر توجه به هنر و صنعت و وارد کردن آن بود در آموزشگاهها.

تا اواخر نوزدهم گمان میبردند وظیفه رسمی آموزشگاه اینست که افراد را از لحاظ سیاسی و اجتماعی برای عضویت جامعه آماده کند تا از حق رأی خویش در انتخاب نمایندگان مجلس بنحو دلخواه بهره‌مند شوند و از روی بصیرت و درستی تکالیف خود را نیکو انجام دهند و در مشاغل که برعهده دارند بطور رضایتبخش بوظایف خویش اقدام نمایند. اکنون قریب به هشتاد سال است که متوجه این نکته شده‌اند که عضو جامعه باید از لحاظ اقتصادی مولد ثروت باشد تا سودمند و مؤثر گردد و قدر و منزلت حاصل کند.

دو جنگ جهانی که در ۱۹۱۴ و ۱۹۳۹ رویداد و اولی چهار سال و نیم و دومی شش سال بطول انجامید با احتیاج مبرمی که لشکر کشی به فنون مختلف مخصوصاً مکانیک و برق داشت موجب گردید که در اروپا و آمریکا هر یک از دول متحارب برای تأسیس آموزشگاه و کلاس و بسط هنر و صنعت و تربیت میلیونها افراد مبالغ هنگفت صرف کنند و همینکه جنگ پایان یافت سازمان دبیرستان و مدارس فنی را توسعه و تعلیمات فنی را یکی

ازار کان آموزش و پرورش و جزو لاینفک دستگاه تعلیم و تربیت قرار دادند .
 اکنون در مملکت **فرانسه** دروس کشاورزی جزو برنامه دبستان های روستائی
 است و کارهای دستی در مدارس شهری مورد توجه است . برای تربیت کارگرم تخصص
 کلاسها و مدارس متعدد برپا شده و در مجاورت کارخانه ها و محله کارگران کلاسهای
 حرفه ای از طرف شهرداری محل تأسیس گردیده و کارگران باید بموجب قانون تا
 هفده سالگی لااقل صد ساعت در سال بفرار گرفتن هنر و تحصیل بپردازند. در مراکز
 تعلیمات حرفه ای شاگردانی که دوره تحصیلات اجباری را بپایان رسانده اند درودگری -
 آهنگری - زرگری - شیشه سازی - چینی سازی - صنایع شیمیائی - و دختران
 اقسام حرفه های زنانه را فرا میگیرند . برای تربیت استاد کار کلاژ فنی دایر شده و
 داوطلبان مدت چهار سال نصف وقت را صرف تحصیلات نظری و نصف دیگر را صرف
 عملیات میکنند . در مدارس عالی فنی نیز برای فلاح و صنایع ، مهندس بدرجات
 مختلف تهیه و تربیت میشود .

در **انگلستان** موادی که دولت مرکزی برای آموختن آنها کمک مالی میکند
 عبارتست از آشپزی - دوخت و دوز - خانه داری - شست و شوی جامه - صنایع مربوط
 به شیر - باغبانی - درودگری - آهنگری - برق - تعمیرات اوتومبیل و هنرهای دیگر
 که در پیرامون مدرسه موجود است . از ۱۹۴۴ نیز دبیرستانهای فنی بموازات سایر
 مدارس متوسطه تأسیس گردیده تا هر کس ذوق و استعداد دارد بدانها وارد شود و
 در رشته هایی که می آموزند مهارت حاصل کند . در مراکز روستا نیز در هر
 شهرستان کالجی برای تعلیم فلاح و بدھقانان و برزگران برپا شده است . در شهر
 ها هم کارگران تا سن هیجده باید لااقل هفته ای چند ساعت در کلاسهای شبانه و
 هنرستان معلومات و هنر و صنعت خویش را تکمیل کنند . مدارس فنی و هنر سر اچه
 در ردیف مدارس متوسطه و چه در فوق آن برای تربیت استادان کار و کمک مهندس
 و مهندس بوجود آمده است .

در **آلمان** گرچه در دبستانها دروس فنی در برنامه نیست و تنها درزی گری

و کارهای دستی میآموزند لیکن در عوض مدارس شبانه و هنرستانهای بیشمار بوجود آمده که آلمان را از لحاظ مدارس صنعتی و آموزش فنی در نخستین ردیف کشورها قرار داده است. کسانی که پس از اتمام تعلیمات اجباری وارد کار شوند بموجب قانون باید تا هیجده سالگی در مدارس حرفه‌ای شبانه هفته‌ای چند ساعت تحصیل کنند و معلومات نظری راجع به شغلی که برگزیده‌اند فراگیرند.

هنرستانها برای تمام رشته‌ها چون نقشه لباس - بافندگی - کوزه‌گری و نقاشی مربوط بآن - رنگرزی - صنایع مربوط بشیمی برپا کرده‌اند و هنرستانهای دیگری نیز موجود است تا کسانی را که تجربیاتی در مواد زیر دارند تعلیم دهد: ساختمان و معماری - چگونگی مصالح ساختمانی - نقاشی و رسم - نمونه سازی - فیزیک و شیمی و ریاضی و غیره. مدارس متوسطه و عالی بازرگانی نیز در مراکز مهم برپا شده که گفتار را با کردار و علم را با عمل توأم میکنند.

در امریکا دروس فنی و بازرگانی را در دبیرستانها علماً و عملاً میآموزند. در هر دبیرستان شعبه‌های مختلفی موجود است که موازی با شعبه‌های ادبی و علمی است و شاگرد را در یکی از صنایع مانند آهنگری و درودگری و روشنائی با برق و تعمیرات و تومبیل و چاپ و مکانیک و کشاورزی و بازرگانی تعلیم میدهد و امتیازات این شعبه‌ها با شعبه ادبی و علمی یکسان است.

البته در تمام دبستانها هم کارهای دستی جزو برنامه است و در برخی از کشورها بر فراز دبستان نیز مدارس پیشه‌وری برای تربیت آرایشگر و درزی‌گر و عکاس و کلاه‌دوز و لوله‌کش و آهن‌ساز و مانند آن برپا شده است.

مدارس عالی فنی نیز بدرجات مختلف چه از طرف دولت مرکزی و چه از طرف دولتهای جزء و چه از جانب مؤسسات و مردم بوجود آمده که جوانان را برای کلیه مشاغل که مولد ثروت است در کشاورزی و صنعت و بازرگانی علماً و عملاً آماده میسازد.

در روسیه چنانکه قبلاً اشاره شد توجه فوق العاده به هنر و صنعت مبذول میشود -
 بخصوص از ۱۹۲۸ که صنعتی شدن جماهیر شوروی آغاز گردیده است . مارکس و
 انگلز مؤسسين مسلك كمونيسم جديد معتقد بر آن بودند که تعلیم و تربیت باید با
 کار مولد ثروت توأم باشد . ازینرو دولت شوروی هم خود را بر آن مصروف میدارد
 که تمام مردم برای تولید ثروت و رفع احتیاجات اقتصادی تربیت شوند و در تمام
 دبستانها و دبیرستانها کار مولد ثروت یکی از مواد مهم برنامه است . در دبستانها و
 دوره اول متوسطه هر شاگرد باید در کارخانه یا مزرعه هفته ای چند ساعت بکار مولد
 ثروت بپردازد . در دوره دوم متوسطه باید توجه مخصوص بموارد استعمال علوم طبیعی
 و ریاضی در صنایع و کشاورزی و جنگ معطوف شود . در دبیرستانهای اختصاصی ،
 شعب مختلف صنایع تعلیم و سرکارگر و استادکار و کمک مهندس تربیت میشود .
 آموزشگاههای وابسته بکارخانه ها و مداس حرفه ای کارگران متخصص آماده میکنند .
 تعلیمات فنی چندان مورد توجه دولت شوروی است که دوزارتخانه از مسکو آنرا
 اداره میکند - یکی وزارت کارگران ذخیره که بر آموزشگاههای حرفه ای نظارت
 میکند و دیگری وزارت فرهنگ که دبیرستانهای اختصاصی و هنرستانها و مدارس
 عالی فنی را اداره می نماید .

بترتیبی که مذکور افتاد کشورهای بزرگ افراد مردم را با آموختن هنر و صنعت
 چنان آماده می کنند که وظایف اجتماعی و اقتصادی خویش را بهتر و کاملتر انجام
 دهند و برفاه و آسایش و نیک بختی خود و جامعه بیشتر کمک و معاضدت نمایند .

تحولاتی که بعد از جنگ جهانی دوم (۱۹۴۵ - ۱۹۳۹) در فرهنگ اروپا بوقوع
 پیوست حاکی از کمال مطلوب مردم مغرب زمین است و بحث در آن بسیار دلنشین .
 لیکن چون از موضوع کتاب خارج است فقط ببعضی از نکات مهم آن در اینجا
 اشاره میشود .

نخستین نکته اینست که در ممالک آزاد اهمیت هر فرد بیشتر از پیش ظاهر
 گشت و در نتیجه سعی کردند در حدود اوضاع اقتصادی و سیاسی هر کشور تساوی فرصت

را برای همه فراهم سازند تا هر کس بتواند با اندازه استعداد فطری خود از تعلیم و تربیت برخوردار شود. ازینرو همه جاسن تعلیمات اجباری را چنانکه ملاحظه شد بالا بردند - وسایل تحصیل طبقات بی بضاعت را در دبیرستانها و هنرستانها و مدارس عالی و دانشگاهها مهیا کردند - دختران و زنان را تاجائی که روان شناسی و علم اجتماع و نظم و آسایش کانون خانوادگی اجازه میدهد در مدارس فنی و عالی پذیرفتند.

دوم اینکه منظور از تحصیلات متوسطه و عالی که سابقاً تربیت رؤسای قوم و پیشوایان جامعه بود و طبقات توانگر و اشراف اختصاص داشت تغییر یافت و راه ورود دبیرستان و دانشگاه برای کلیه اشخاص مستعد و باهوش باز و هموار شد. باین ترتیب دستگاه موازی که پس از جنگ جهانی اول متزلزل شده بود تقریباً از میان رفت و اعطای کمک خرج بجوانان مستعد در مدارس متوسطه و عالی معمول و مقرر گشت. منظور کلی از تحصیلات متوسطه و عالی عبارت شد از بالا بردن سطح فکر و بهبود حال فرد و جامعه و غنی ساختن زندگانی کلیه مردم اعم از توانگر و درویش و مرد و زن و برنا و پیر.

سوم اینکه امتیاز طبقاتی تقریباً تا حد زیادی لغو شد و دموکراسی که در اروپا بیشتر از لحاظ سیاسی وجود داشت تعمیم حاصل کرد. بوسیله وضع مالیات تصاعدی سنگین بر درآمد و ارتجیع سرمایه های هنگفت شخصی تقریباً ممتنع گشت و از جوهی که باین ترتیب بدست آمد وسایل تعلیم و تربیت در تمام مراحل برای هر کس در حدود استعدادش فراهم گردید.

چهارم اینکه کار دستی و بدنی که در اروپا مخصوص طبقه کارگرو بی چیز بود و دیگران اشتغال بدان را مخالف حیثیت و شأن خود می پنداشتند بتدریج در اغلب مدارس آموخته و رایج شد. کار با دست که از قدیم در امریکا محترم بود رفته رفته در اروپا برای طبقات غیر کارگرمجاز شمرده شد و حتی در بسیاری از نقاط مورد توجه خاص قرار گرفت.

نکته پنجم اینکه نظارت دولت در عملی شدن آرمان و کمال مطلوب ملی بیشتر

شد. دولت انگلیس که تا پیش از جنگ حتی وزارت فرهنگ و حق مداخله در امور معارفی نداشت با وضع قانون ۱۹۴۴ بر تمام دستگاه فرهنگ نظارت عالییه پیدا کرد و تمام کشور به ۱۴۶ حوزه تقسیم و بطور غیر مرئی نفوذش در آنها مؤثر گشت. در ایالات متحده امریکای شمالی عده حوزه‌های فرهنگی بنصف عده قبل از جنگ تقلیل داده شد - بر کمک مالی دولتهای جزو به حوزه‌ها افزوده گشت - در واشنگتن وزارتخانه جدیدی برای فرهنگ و بهداشت تأسیس و بر میزان کمک به فرهنگ ایالات متحده اضافه گردید و باین ترتیب دولت مرکزی بطور غیر مستقیم در نقاط مختلف نفوذ پیدا کرد.

در روسیه وزارت فرهنگ و وزارت کار گران ذخیره از مسکو بر تمام فرهنگ جماهیر شوروی نظارت تام دارد و فقط جزئیات امور اداری و تأمین بودجه بدولتهای جزو و حوزه‌ها واگذار شده و آن نیز با نظارت حزب کمونیست انجام میگیرد. آلمان غربی که در نتیجه جنگ بهفت کشور متحد و سه شهر مستقل تبدیل شد بموجب قانون اساسی ۱۹۴۹ هر دولت نظارت کامل در فرهنگ دارد و وزیران فرهنگ برای يك نواخت کردن مبانی معارف جلسات ثابت و مشترك دارند. ششمین نکته بسط و توسعه مناسبات و روابط فرهنگی میان ملل است. سازمان تربیتی و علمی و فرهنگی ملل متحد که بطور مختصر یونسکو^(۱) نامیده میشود و پس از جنگ جهانی دوم بوجود آمده و مرکز آن پاریس است یکی از عوامل مؤثر همکاری بین المللی در امور فرهنگی است. کتاب «فرهنگ جهان» که در صفحات قبل بدان اشاره رفت یکی از مظاهر این همکاری و حاکی از نوع تحقیقات و تشریک مساعی مصادر فرهنگی عالم است.

هر سال عده کثیری استاد و دانشجو برای مطالعه و تحصیل و تدریس از کشوری بکشور دیگر می‌روند. بکمک یونسکو تعلیمات اساسی در بسیاری از کشورها

United Nations Educational, Scientific and (۱)
Cultural Organization

هر گاه حروف اول این کلمات را به‌هم پیوند بگذارند میشود UNESCO

آغاز شده - صدها رساله و مجله و نشریه راجع بموضوعات مختلف فرهنگی در ممالك جهان از قبیل تربیت معلم و آمـوزش سالمندان و کتب تربیتی جدید و ساختمان مدارس و تعلیمات اجباری و تعلیمات اساسی و مبارزه با بیسوادی مرتباً بطبع میرسد و در تمام عالم توزیع میشود که بسیاری از آنها بسیار آموزنده و ممتع و جالب است .

اداره همکاریهای فنی امریکا (معروف به اصل چهار) نیز در بسیاری از کشورها - و از آن جمله ایران - در بالا بردن سطح فرهنگ و تعمیم معارف و مبادله دانشجو و استاد کمک شایان توجه میکند .

فهرست اصطلاحات فرهنگی

که از زبانهای اروپائی در این کتاب آمده و معادل‌هایی برای آنها بکار رفته است.

Accredited schools

آموزشگاههای معتبر

Anglican

پروان مذهب رسمی انگلیس

Animisme

اعتقاد بهمزاد

Aspirant

پژوهان (دارنده دانشنامه ردیف‌لیسانس در

روسیه که تحصیلات فوق‌لیسانس را دنبال میکند)

Assimilation

فراگیری

Association of schools

اتحادیه مدارس

Aufbauschule

دبیرستان پرورنده

Candidat

داوطلب (دارنده دانشنامه فوق‌لیسانس

در روسیه که ممکن است در صدور گرفتن دکتری باشد)

Chapel

نمازخانه (مدرسه)

Chevalerie

سازمان سوارکاری اشراف

Classique

باستانی

Convictus

آموزشگاه شبانروزی (یسوعیها)

Deutsche Oberschule

دبیرستان آلمانی

Ecole enfantine

آموزشگاه بچگان

Ecole maternelle

آموزشگاه مادرانه

Ecole unique

Einheitsschule

دستگاه همگانی

Elective (course)

برنامه انتخابی

Equalization

اصل تعدیل

Essai

تحقیق

Extra-curricular activities

کارهای فوق برنامه

Formal Discipline

ورزش ذهنی

Formal steps (of instruction)

مراحل منطقی

Graduate

فرهخته

Grundschule

آموزشگاه پایه

Humanisme

فرهنگ پژوهی

Induction

استقراء

Idéalisme

اصالت تصور

Indoctrination

القاء عقیده

Life adjustment education	سازگار کردن تربیت بازندگان
Logique formelle	منطق صوری
Matérialisme dialectique	مسلک مادیت استدلالی
Méthodologie	منطق علمی
Mittelschule	آموزشگاه میانه
Monastère	خانقاه
Naturalisme	طبیعت دوستی
Niepolnaya Srednaya Shkola	دبیرستان غیر کامل (در روسیه)
Nursery school	آموزشگاه نونهالان
Organum	ارغنون
Philanthropinum	مدرسه مردم دوستی
Pragmatisme	اصالت عمل
Preparatory school	مدرسه آمادگاه
Public School	آموزشگاه همگانی
Puritanisme	جنبش پیراستن کلیسا
Réalisme	حقیقت جوئی
Rhétorique	سخنرانی
Ritteracademie	دبیرستان اشراف
Reformschule	مدرسه اصلاح شده
Scholasticisme	روش اهل مدرسه
Self activity	کار خود خواست
Séminaire	مجلس مباحثه
Srednaya Shkola	دبیرستان کامل (در روسیه)
Stoïcisme	مکتب رواقیان
Studium genreale	مدرس همگانی
Test	آزمون
Totem	شعار قبیله
Understanding	خرد
Vocational education	تربیت حرفه ای
Volksschule	آموزشگاه توده (در آلمان)
Vorschule	آموزشگاه مقدماتی (در آلمان)

مآخذ کتاب

- Aristotle Politics, translated by W. Ellis, London, 1939
Ethics, translated by D. P. Chase, London, 1942
- Arnold, Sir Thomas and 12 others The Legacy of Islam, Oxford Univ. Press, 1943
- Brockelmann, C. History of the Islamic Peoples, London, 1949.
- Browne, E. G. A Literary History of Persia, 4 vols, London and Cambridge, 1908 - 1924.
- Buisson Arabian Medicine, Cambridge Univ. Press, 1921
Dictionnaire de Pédagogie, Hachette, Paris 1911.
- Butts, R. F., A Cultural History of Education, Mc Graw-Hill Book Co., New York, 1947
- Butts and Cremin, L. A. A History of Education in American culture, Henry Holt and Co, New York, 1953
- Counts G. S. The American Road to Culture, New York, 1930
- Compayré et Vial Les Grands Educateurs de tous les temps, Mellottée, Paris
- Compayré, Gabriel Histoire de la Pédagogie, Paul Mellottée, Paris
- Cramer, J. F. Contemporary Education,
and Browne, G. S. Harcourt, Brace and Co., New York, 1956
- Croiset, Alfred Histoire de la littérature grecque, 5 vol., Paris, 1928
et Maurice.
- Cubberly The History of Education, Houghton Mifflin, Boston, 1920
- Demolins, E. A quoi tient la supériorité des Anglo-Saxons? Firmin-Didot, Paris, 1927
- Dent, H. C. British Education, Longmans, London, 1949
- Douglas, H. R. Education for Life Adjustment, Ronald Press, Co., 1950,
- Draper, J. W. History of the Intellectual Development of Europe, 2 vols.- Harper and Brothers, New York, 1918
- Duggan, S. P. A student's textbook in the History of Education, Appleton-Century Co., New York, 1936
- Dubeux, Louis L'Univers, la Perse, Paris, 1881.

- Durant, Will The Story of Civilisation, vol. II and IV, Simond and Shuster, New York, 1942 - 1950
- Elgood, Cyril Medicin in Persia, Paul Hoeber, New York, 1934.
- Fainsod, Merle How Russia is ruled, Harvard Univ. Press, Cambridge, 1953
- Fitzgerald The Rubaiyat of Omar Khayyam, Willey Book Co., New York 1944.
- Frazer, M. J. Le Totémisme, tradiuit par Van Gennep, Reinwald, Paris, 1898
- Gaer, Joseph How the great religions began, Dodd, Mead and Co. New York, 1956
- Good, C. Dictionary of Education, Mc Graw-Hill Book Co., New York, 1945
- Graves A History of Education, 3 vol., the Macmillan Co., New York, 1922
- Guex Histoire de l'Instruction et de l'Education, Payot, Lausanne, 1913.
- Hans, N. Comparative Education, Routledge and Kegan Paul, London 1949
- The Principles of Educational Policy, London, 1929
- Herodotus History, translated by G. Rawlinson, 2 vols., edited by Blakeny, Dent and Sons, London, 1942
- Kandel, I. L., Comparative Education, Houghton Mifflin Co., Boston, 1932
- Educational Yearbook, International Institute of Teachers College, Columbia Univ. 14 vol. New York 1924-1937
- Examinations and their Substitutes in the United States, Carneigie Foundation, 1936
- Kilpatrick, W. H. Education for a changing civilization New York, 1931
- Karpinsky La Structure sociale et politique de l'U.R.S.S., Moscou, 1951.
- Mc Grath Educational Development in the U.S.A., 1950-1951 Federal Security Agency, Washington, 1951
- Medinsky Public Education in the U.S.S.R., Moscow, 1953
- Monroe, Paul A Text Book in the History of Education, the Macmillan Co., New York, 1926
- Cyclopedia of Education, 5 vols., the Macmillan Co., New York, 1911.

- A Brief Course in the History of Education, the Macmillan Co., New York, 1929
- Essays in Comparative Education, 2 vol., Bureau of Publications, Teachers College, Columbia Univ., New York, 1927-32
- Conference on Examinations, Teachers College, Columbia Univ., New York, 1931
- Encyclopedia of Educational Research, Univ. of Illinois, the Macmillan Co., 1940
- Monroe, W. and others Policies for Education in American Democracy, Washington, 1946
- National Education Association Essentials of American government, New York, 1952
- Ogg and Ray The Republic, translated by J. Davies and Vaughan, Macmillan and Co., London, 1912
- Plato Modern Education, London, 1939
- Raymont T. Historical introduction to the study of Education, Teachers College, Columbia Univ., 1931
- Reisner, Ed.A. Literature of the World, Ginn and Co., Boston, 1922
- Richardson and Owen Introduction to Cambridge, Cambridge Univ. Press, 1946
- Roberts S.C. Emile, Larousse, Paris
- Rousseau, J.J. The Iranian influence on the mediaeval culture of Europe, Anglo-Persian Institute, Tehran, 1943
- Runciman, Steven The incubation of Western culture in the middle East, Library of Congress, Washington, 1952
- Sarton, G. Introduction to the History of Science, 5 vols. Carnegie Institution of Washington, 1950
- Seignobos Ch. Cours d'Histoire, 5 vol., Colin, Paris, 1907
- Shore, Maurice Soviet Education, Philosophical Lib., New York, 1947
- Toynbee, A.J. A Study of History, abridgement by Somerwell, Oxford Univ. Press, 1947
- Watson, F. The Encyclopedia and Dictionary of Education, Pitman Sons Ltd, London, 1921

مطبوعات رسمی

۱- امریکا

- Survey of Land-Grant Colleges and Universities, 2 vols., Washington, 1930
- Biennial Survey of Education in the U.S.A., Dept. of Health, Education and welfare, Washington, 1953-54
- Accredited Higher Institutions, Fed. Sec. Agency, 1952
- Statistics of Higher Education, Fed. Sec. Agency, 1949
- 1950

- Examination in Secondary Schools, London, 1947.
Education in 1951, presented by the Minister of
Education to Parliament, 1952
Education Act, 1944
The New Secondary Education, Ministry of Education
1947

۳ - روسیه شوروی

- L'Ecole dans l'U.R.S.S., Moscou, 1933
The Higher School in the U.S.S.R., Moscou, 1933
Soviet Calendar, 1917-1947
Lénine, sa vie et son oeuvre, Moscou, 1946
Rapport au XIXe Congrès de l'U.R.S.S. par G. Malenkov,
Oct. 1952
IIIe Congrès international d'art et d'archéologie iraniens
Léninegrad 1935, Académie des Sciences, Moscou, 1939

۴ - فرانسه

- Livret de l'Etudiant, Univ. de Paris, 1952-1953
L'Organisation de l'Enseignement en France, Centre
National de documentation pédagogique, Paris, 1952

۵ - یونسکو

- World Survey of Education, UNESCO, Paris, 1955
Répertoire international de l'Education des adultes,
UNESCO, Paris, 1953.

فهرست نامها

الف

- آبلارد ۸۰، ۷۲، ۷۱
آتن - اثنیها ۱۴، ۱۲، ۱۱، ۱۰، ۹، ۶، ۴، ۲، ۱
آتیک، شبه جزیره ۱۰، ۳، ۱
آذربایجان ۳۲۴، ۳۱۲
آوکانجل ۳۰۹
آربان پور، امیر حسین ۲۸۸
آری یانه، (کتاب آبلارد) ۷۱
آسیا ۳۰۹، ۲۷۱، ۱۳۶، ۱۰۹، ۵۷
آسیای صغیر ۷۶، ۵۷، ۴۶، ۴۲، ۲۷، ۲۴، ۲۱
آسیای غربی ۱۸
آکادموس ۱۵
آکادمی (افلاطون) ۹۱، ۱۵
آکادمی (نوعی دبیرستان) ۲۱۶، ۱۶۱، ۱۵۲، ۱۳۴
آگریکلا ۹۷
آلاریک ۵۰
آلبانی (بایتخت نیویورک) ۲۹۶
آلبرت بزرگ ۷۳، ۷۲، ۶۶
آلبی (شهر فرانسه) ۱۰۹
آلمان، آلمانی ۷۷، ۶۶، ۵۵، ۵۰، ۳۸، ۲۷، ۲۴
۸۵، ۸۶، ۸۷، ۸۸، ۹۴، ۹۶، ۹۷، ۱۰۰، ۱۰۱
۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۳، ۱۱۴، ۱۱۵
۱۱۶، ۱۱۷، ۱۲۷، ۱۳۸، ۱۴۱، ۱۴۶
۱۵۱، ۱۶۱، ۱۷۶، ۱۷۷، ۱۷۸، ۱۸۸
۱۸۹، ۱۹۰، ۱۹۵، ۱۹۸، ۲۰۴، ۲۱۵
۲۲۴، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۳۰، ۲۳۲ تا
۲۴۰ ۲۴۵، ۲۸۲، ۳۱۶، ۳۲۲، ۳۳۱
۳۳۳، ۳۳۴، ۳۳۷
آموزشگاه بچگان ۲۲۶، ۲۲۵
اتریش ۲۳۰، ۲۱۷، ۱۲۲، ۱۱۸، ۲۴
- آموزشگاه پایه ۲۴۲، ۲۴۰، ۲۳۲
آموزشگاه توده ۲۴۳، ۲۴۲، ۲۴۰، ۲۳۱
آموزشگاه عالی فنی کالیفرنیا ۳۰۳
آموزشگاه عالی فنی ماساچوستس ۳۰۳
آموزشگاه، آموزشگاههای مادرانه - رجوع کنید به مدارس
آموزشگاه میانه ۲۴۴، ۲۴۰، ۲۳۱
آموزشگاههای فردا (دیوئی) ۲۸۸
آموزشگاههای همگانی (درانگلیس) ۱۵۹، ۱۰۶
۲۶۸، ۲۶۶، ۲۶۵، ۲۶۰، ۲۱۶، ۱۶۰
آموزش و پرورش (تألیف کمب) ۲۱۵
آموزش و پرورش (تألیف میلتن) ۱۳۳
آموزش و پرورش تطبیقی (تألیف دکتر هنس) ۲۶۵
آندرو نیکوس ۸۹، ۲۷
۳۱۴
آنسلم ۷۰
آنکل (قبیله) ۵۱
آودوواکار ۵۱
آووکادرو ۲۰۹
آوینیون (شهر فرانسه) ۸۳
ابن رشد ۶۷، ۶۳، ۵۹
ابن سینا ۸۰، ۷۳، ۶۷، ۶۶، ۶۱، ۵۹
ابن مقفع ۶۱
ابوسهل (پسر نوبخت) ۶۱
ابن ندیم ۶۱
ابن یامین تودل ۶۴
ابو احمد مهرجانی (از اخوان الصفا) ۵۹
ابومعشر بلخی ۶۵
ایقور ۴۵، ۱۷، ۱۳، ۵
ایسکور - رجوع کنید به ایقور
اتحاد جماهیر شوروی - رجوع کنید به روسیه
اتریش ۲۳۰، ۲۱۷، ۱۲۲، ۱۱۸، ۲۴

احمر، دریا ۶۲

اخلاق (ارسطو) ۸۰، ۱۳

اخوان الصفا ۶۳، ۶۲، ۶۱، ۶۰، ۵۹

ادرنه ۵۰

ادلہارد ۶۵

ادمس (مؤلف تمدن قرون وسطی) ۸۴

ادوارد ششم ۱۶۰، ۱۱۵

اراتستن ۱۳۵، ۲۰

اراسم ۱۲۹، ۱۰۵، ۱۰۴، ۱۰۳، ۹۹، ۹۸، ۸۲

ارسطو ۷۰، ۶۷، ۶۴، ۶۳، ۶۱، ۲۰، ۱۶، ۱۳، ۴

۱۴۲، ۱۴۰، ۱۳۹، ۱۳۵، ۹۶، ۸۰، ۷۳، ۷۱

۱۵۵، ۱۴۵، ۱۴۴

ارشمیدس ۱۳۵، ۲۰

ارغنون (ارسطو) ۱۴۲، ۸۰

ارغنون نو (بیکن) ۱۴۳، ۱۴۲

ارمنستان ۳۲۴، ۳۱۸، ۳۱۲، ۳۰۹، ۴۸

اروپا، اروپائیان ۵۶، ۵۱، ۳۸، ۲۱، ۲۰، ۱۵، ۶

۷۵، ۷۴، ۶۸، ۶۷، ۶۶، ۶۵، ۶۴، ۶۲، ۶۱

۱۳۶، ۱۰۹، ۱۰۸، ۱۰۶، ۸۶، ۷۸، ۷۷، ۷۶

۱۶۵، ۱۶۴، ۱۵۲، ۱۴۵، ۱۴۴، ۱۴۳

۳۳۶، ۳۳۲، ۳۰۹، ۲۳۱، ۲۲۷، ۱۸۴

اریستفان ۱۰

ازبکستان ۳۲۴، ۳۱۲، ۳۰۹

ازمیر ۱۸

ازوپ ۳۲، ۸

اژه، دریا ۱۹

اسپارت - اسپارتهایا ۱۲، ۱۰، ۵، ۴، ۳، ۱

اسپانی ۶۵، ۶۴، ۶۳، ۶۲، ۵۰، ۳۸، ۲۷، ۲۴، ۲۲

۱۱۹، ۱۱۶، ۹۴، ۷۷، ۷۶، ۷۴، ۶۸، ۶۶

۲۷۱، ۲۵۹، ۱۸۹، ۱۲۰

اسپینسر، هربرت ۲۱۵، ۲۱۱، ۲۱۰، ۱۷۶

۲۲۰

استانبول ۲۱

استالین ۳۱۱

استانز، دهکده ۱۸۵، ۱۸۴، ۱۸۱

استرابون ۱۳۶

استراسبورگ ۱۱۷، ۱۱۳، ۱۰۳، ۱۰۱

استرالیا ۳۸

استین، چاپخانه ۹۶

استوی ۱۹۶

اسکاتلند ۲۷۰، ۲۲۵، ۱۱۵، ۱۱۴

اسکارسدیل ۲۹۳

اسکاندیناوی ۱۱۶

اسکندر مقدونی ۲۶، ۱۸

اسکندریه ۱۳۵، ۷۶، ۶۴، ۴۵، ۲۱، ۲۰، ۱۹

اسلام، اسلامی ۶۴، ۶۳، ۶۱، ۶۰، ۵۹، ۵۸، ۵۷

۱۳۷، ۷۴، ۶۷، ۶۶، ۶۵

اسلاو ۵۱

اسمیث هیوز، قانون ۳۰۲، ۲۷۹

اشبیلیه ۷۶، ۶۴

اشپینگل ۲۳۶

اشتورم ۱۱۳، ۱۰۳، ۱۰۱

اشعری ۶۳

اشعیا، (کتاب تورات) ۴۰

اشکانی ۲۴

اشیل ۱۰

اطلس نو ۱۴۳

افریقا ۱۳۶، ۶۴، ۵۰، ۳۸، ۲۷، ۲۴

افلاطون ۹۱، ۷۰، ۱۵، ۱۳

افلاطونیان جدید ۶۱

افیسوس ۵۷

اقبال، عباس ۶۱، ۵۹

اقلیدس ۱۳۵، ۶۵، ۲۰

اکسفورد، دانشگاه ۱۰۴، ۱۰۳، ۹۸، ۷۷، ۳۶

۲۶۹، ۲۶۸، ۲۱۶، ۱۵۲، ۱۳۲، ۱۰۵

اگوست (امپراطور روم) ۴۸

اگوست کنت ۲۲۱

اگوستن ۹۲

الب، رودخانه ۲۷

الدر، دکتر جان ۱۱۱

الدنبورک ۱۹۰

العوفی (از اخوان الصفا) ۵۹

الفرد بزوک ۵۷، ۵۶

۱۶۴، ۱۶۵، ۱۷۱، ۱۸۹، ۲۱۰، ۲۱۴،
 ۲۱۶، ۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۷، ۲۳۰، ۲۳۶،
 ۲۵۸ تا ۲۷۰، ۲۷۱، ۲۷۲، ۳۳۳، ۳۳۷،
 انگلیکن ۲۵۹
 انوری ۱۳۱
 انوشیروان ساسانی ۴۳
 انهئید ۳۳
 اوبروئال شوله ۲۳۳، ۲۱۶
 اوبرشوله ۲۴۲
 اودیسه ۱۹۴، ۲۷، ۸، ۵
 اورفه ۴۵
 اوکراین ۳۱۸
 اون، روبرت ۳۱۳، ۲۲۵
 اوید ۱۱۴
 ایپر (شهر فرانسه) ۱۲۳
 ایتالیا ۵۰، ۴۹، ۴۸، ۳۸، ۳۱، ۲۷، ۲۶، ۲۳، ۲۲،
 ۸۲، ۷۷، ۷۳، ۶۸، ۶۶، ۶۵، ۵۳، ۵۲، ۵۱
 ۹۵، ۹۴، ۹۳، ۹۰، ۸۹، ۸۸، ۸۷، ۸۶، ۸۵
 ۱۱۶، ۱۱۰، ۱۰۸، ۱۰۶، ۱۰۳، ۱۰۰، ۹۸
 ۲۵۹، ۱۴۰، ۱۳۹، ۱۳۴
 ایتن، آموزشگاه همگانی ۱۰۷، ۱۰۶، ۳۶
 ۱۳۲
 ایران، ایرانیان ۱۲، ۱۱، ۱۰، ۹، ۶، ۴، ۳، ۲
 ۵۷، ۴۹، ۴۸، ۴۳، ۴۰، ۳۵، ۲۴، ۲۱، ۱۹
 ۱۰۹، ۷۴، ۷۳، ۶۸، ۶۷، ۶۱، ۵۹، ۵۸
 ۳۳۸، ۳۰۹، ۲۴۸، ۲۳۸، ۱۶۴
 ایرانی، زبان ۱۹
 ایرلاند ۱۱۶
 ایسقراط ۱۷
 ایسلین ۱۱۳
 ایلنوی ۲۹۳
 ایلیاد ۸۵
 ایلیری ۲۷، ۲۴
 اینسان سوم ۱۰۹
 ایوان مخوف ۳۱۰
 ایوردن، شهر ۱۸۹، ۱۸۶، ۱۸۵، ۱۸۴، ۱۸۳
 ۲۱۹، ۱۹۷

الکساندراول ۳۱۲
 الکوئین ۵۵
 المجسط ۶۵
 المقدسی، محمد بن نصر بستی - ابوسلیمان ۵۹
 الیزابت (ملکه انگلیس) ۱۱۵، ۱۱۶، ۱۶۳
 الیوت، چارلز ۲۱۵
 امریکا - امریکائی - امریکائیان ۴۳، ۳۸، ۱۵، ۶
 ۱۶۵، ۱۶۳، ۱۶۲، ۱۶۱، ۱۳۴، ۱۱۶، ۸۱
 ۱۷۶، ۱۸۴، ۱۸۹، ۱۹۶، ۲۰۴، ۲۱۵
 ۲۱۷، ۲۱۹، ۲۱۸، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۲۷
 ۲۳۸، ۲۵۵، ۲۵۶، ۲۵۹، ۲۷۱ تا ۳۰۸
 ۳۳۷، ۳۳۶، ۳۳۵، ۳۳۴، ۳۳۲
 امریکای جنوبی ۲۵۹، ۳۸
 امریکای مرکزی ۳۸
 امیل (روسو) ۱۶۷ تا ۱۷۲، ۱۷۶، ۱۷۸
 ۱۸۰
 امین مصری، استاد احمد ۷۴
 انترلاکن ۱۹۰
 انجمن ملی برای مطالعه امور فرهنگی (امریکا)
 ۲۹۸
 انجیل ۱۱۸، ۱۰۲، ۱۰۱، ۹۸، ۹۵، ۹۴، ۸۰، ۵۳
 ۲۰۸
 اندر دوبراوه فرستادن کودکان بآ آموزشگاه (لوتر)
 ۱۱۲
 اندلس ۶۷، ۶۵، ۵۹
 انطاکیه ۵۸، ۴۵
 انکسیمانوس ۱۱
 انگلز ۳۳۵، ۳۱۳، ۳۱۲
 انگلستان نو ۲۸۲، ۲۸۱
 انگلهاوت، الکساندر ۳۰۷
 انگلیس - انگلیسی - انگلستان ۵۵، ۳۸، ۳۶، ۲۳
 ۹۵، ۹۴، ۸۶، ۸۱، ۷۷، ۷۳، ۷۰، ۶۵، ۵۶
 ۱۱۴، ۱۱۰، ۱۰۹، ۱۰۶، ۱۰۵، ۱۰۳
 ۱۴۰، ۱۳۴، ۱۳۱، ۱۱۷، ۱۱۶، ۱۱۵
 ۱۶۳، ۱۶۱، ۱۶۰، ۱۵۹، ۱۵۲، ۱۴۱

ب

بابل ، ۴۱،۴۰
 باث ، شهر ۶۵
 باد (ایالت) ۱۱۰
 بارتولومه ۲۳۶
 بارزیزا ۸۹
 بارنارد، هانری ۲۸۲
 باسدو ۱۷۶ تا ۱۷۸ ، ۲۲۴
 بال (شهر) ۱۴۰،۹۸
 بالکان ۵۰،۲۴
 باویر ۱۲۷
 بیل ۳۱۴
 برادران توده ، فرقه دینی ۹۶ ، ۱۰۰ ، ۱۰۸
 ۱۲۱
 برادران مدارس مسیحی، مؤسسه ۱۲۴
 براون، ادوارد ۶۳،۶۱،۵۹
 بردو، بندر ۹۶
 بروکهاوت ۸۵
 برلین ۲۳۸، ۱۹۹، ۱۸۸، ۱۴۶، ۶۶
 برمینگام ۲۱۶
 برن ۱۹۰، ۱۸۱
 بروک ، شهر ۱۸۵
 برونو ۱۳۹
 بریتانیا ۲۷۰، ۱۱۴، ۵۶، ۵۳، ۵۱، ۲۴، ۲۲
 باز شدن درزبانها (تألیف کمنیوس) ۱۴۶
 بازی مادر و سرودهای پرستار (فریل) ۲۰۲، ۱۹۸
 بسوته ۱۲۲
 بصره ۶۱، ۵۸
 بطلمیوس ۱۳۹، ۱۳۸، ۶۵، ۶۱، ۲۰
 بغداد ۷۷، ۶۲، ۶۱، ۵۹، ۵۸
 بقراط ۱۴۰، ۱۳۵، ۸۰، ۶۵

بکل ۲۱۵
 بل ، اندرو ۲۲۴
 بلانکن بورگ ۲۰۱، ۱۹۸
 بلژیک ۲۳۰، ۱۲۳، ۵۶، ۵۵
 بلغارستان ۵۱
 بن ۲۳۸
 بندیکت ۵۳، ۴۷
 بنی اسرائیل - رجوع کنید به کلیمی
 بنی امیه ۶۷
 بنی عباس ۶۳، ۶۱، ۵۹، ۵۸
 بهرام بن مروان شاه ۶۱
 بهشت از دست رفته (تألیف میلتن) ۱۳۳
 بودا ۱۰۹
 بوو کدورف ۱۸۸، ۱۸۵، ۱۸۴، ۱۸۲، ۱۸۱
 ۱۹۰
 بوردن ۱۸۵
 بولکانین ۳۱۱
 بولونی ، دانشگاه ۷۷، ۷۶
 بوکاس ۹۰، ۸۹
 بوکولیک (ویرژیل) ۳۳
 بوهم ۱۱۰
 بوئسی ۱
 بویه ۵۹
 بیت المقدس ۷۴، ۴۰
 بیزانس ۸۹، ۵۸، ۵۷، ۲۱
 بیشا ۲۰۸
 بیکن ، فرانسیس ۱۴۵، ۱۴۳، ۱۴۲، ۱۳۲، ۸۲
 ۱۵۵، ۱۵۱، ۱۴۷
 بینه ۳۰۶

پ

پاریس ، دانشگاه - شهر ۹۸، ۸۲، ۷۷، ۷۱، ۶۶
 ۱۰۵، ۱۲۳، ۱۰۵
 ۳۳۷، ۲۷۲، ۲۵۴
 پاسکال ۱۲۴

پاپ ۱۰۹، ۹۵، ۸۸، ۸۷، ۸۳، ۷۸، ۶۶، ۵۵، ۴۶
 ۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۵، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹
 ۱۴۰، ۱۳۹، ۱۲۰
 پاراسلسوس ۱۴۰

پستالزی ۱۵۱، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۶، ۱۷۹ تا ۱۸۹
 ۱۹۰، ۱۹۱، ۱۹۵، ۱۹۷، ۱۹۹، ۲۰۴،
 ۲۰۵، ۲۰۷، ۲۱۰، ۲۱۷، ۲۱۹، ۲۲۴،
 ۲۸۲

بل - پولس رسول ۱۰۲

پلاته ۹

پلوپونز ۱۰، ۱۲

پلوت ۱۰۳

پلین ۱۳۶

پمپئی ۳۱

پنات (خدای رومیها) ۳۹

پهلوی، زبان ۵۷، ۵۸، ۶۱

پوتسدام ۱۸۹

پی دوم، پاپ ۹۳

پیرامباردی ۸۰

پین کویچ (مؤلف تربیت جدید در شوروی) ۳۱۴

و

ترکیه ۳۸

ترمن ۳۰۶

تعلیم و تربیت، مجله ۲۱۲

تلمود ۴۱

تماس اکیفاس ۷۲، ۷۳

تمدن اسلامی ۶۴

تمدن و نسانس دوایتالیا (تالیف برکهارت) ۸۵

تمدن قرون وسطی (تالیف ادمس) ۸۴

تمیستوکل ۱۰

تنظیم برنامه (تالیف اگریکلا) ۹۷

تور (شهر فرانسه) ۵۵، ۶۲

تورات ۲۰، ۴۰، ۴۱، ۵۳، ۸۰، ۹۵، ۱۰۲، ۱۱۸

۱۳۰، ۲۰۸

توسیدید ۱۰، ۱۰۳

تودوز ۳۸، ۴۲

ته اوکنیس ۸

تیت لیو ۱۱۴

تیسفون ۱۱۸

پالیسی، برنارد ۱۴۱

پانتاکروئل ۱۲۹، ۱۳۰

پاوی ۹۱

پترارک ۸۲، ۸۸، ۷۹، ۹۰

پرت روابال دشامپ ۱۲۳

پرتستان، پرتستانها ۱۱۳، ۱۱۴، ۱۱۶، ۱۱۷

۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۰، ۱۲۴، ۱۲۶، ۱۴۶

۱۵۳، ۱۶۵، ۲۳۰، ۲۵۹، ۳۰۳

پرتقال ۳۸، ۷۷

پرتواسلام ۷۴

پرگام ۱۹

پرورش دختران (تالیف فنلن) ۱۲۶

پرورش کودکان (تالیف اراسم) ۹۹

بروس ۵۶، ۱۸۸، ۱۸۹، ۱۹۹، ۲۲۸، ۲۳۰

۲۳۱، ۲۳۲

پریکلس ۱۰، ۲۲

تاتار ۳۰۹

تاجیکستان ۳۰۹، ۳۱۲، ۳۲۴

تارانت ۲۷

تاریخ ادبی ایران (تالیف براون) ۵۹، ۶۱، ۶۳

تاریخ اصلاحات کلیسا ۱۱۱، ۱۱۴، ۱۱۹

تاریخ آموزش و پرورش (تالیف کبرلی) ۸۴

تاریخ فرهنگ ایران ۳۵، ۷۴، ۲۲۲

تالرانده ۲۴۵

تب ۱

تحقیق، کتاب (تالیف مونتینی) ۱۳۱

تحقیق دوباره خرد آدمی (تالیف لک) ۱۵۶

تخنیکوم ۳۲۲، ۳۲۸

ترانت، شورای مذهبی ۱۱۸

ترانس ۱۰۳

تربیت جدید در شوروی (تالیف پین کویچ) ۳۱۴

تربیت و تعلیم عصر حاضر ۳۲۹، ۳۴۰

ترسوس - تارمن ۱۹

ترك - تركها ۶۳، ۹۰

ترکمنستان ۳۰۹، ۳۱۲، ۳۲۴

تیکو براه ۱۳۹

تیلستیت ۲۲۸

ث

ثرندایک ۳۰۶

ج

جالینوس ۱۹، ۶۱، ۶۵، ۸۰، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۴۰

جامی، عبدالرحمن ۷

جان بیست و دوم، پاپ ۸۳

جانزهاپکینز، دانشگاه ۳۰۳

جان کلت ۱۰۴، ۱۰۵

جان نکس ۱۱۵

جان هوس ۱۱۰

چ

چندانیشه در باره آموزش و پرورش (تالیف لک)

۱۵۷

چکواسلواکی ۱۴۵، ۱۱۰

ح

حسن بن سهل ۶۱

حنین بن اسحق ۶۵

خ

خلیلی، عباس ۷۴

خوارزمی - رجوع کنید به محمد بن موسی

خوارزمی

خواجه عبدالله انصاری ۱۵۷

خوزستان ۵۷

د

دائنه ۸۲

دانشسرا ۱۲۵، ۲۰۵، ۲۴۳، ۲۴۵، ۲۶۸، ۲۸۲

۲۹۹، ۳۰۰، ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۲۶، ۳۲۸

دانشسرایعالی (امریکا) ۳۰۵، ۳۰۶، ۳۰۷

دانشسرایعالی آموزش ابتدائی ۲۴۶

داروین ۲۰۸، ۲۱۵

داستان واندوز (اراسم) ۹۸

داسی، ایالت ۴۹

دالامبر ۱۶۴

دالتن ۲۹۳

دسو (شهر المانی) ۱۷۷
دکارت ۱۲۳، ۱۴۳، ۱۴۴، ۱۴۵، ۱۵۵
دموستن ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۱۴
دمیا ۱۲۵

دوره تکمیلی (درفرانسه) ۲۴۶

دولوايولا، اینیاس ۱۲۰

دون ژوان اتریشی ۱۲۲

دوتتر (شهر) ۹۷، ۹۸

دونو ۲۴۵

دیدرو ۱۲۲، ۱۶۴

دیثن (شهر) ۱۶۷

دیفو، دانیل ۱۷۱

دیوئی، جان ۲۰۴، ۲۸۸، ۲۸۹، ۲۹۰، ۲۹۱، ۳۰۵

۳۰۵

۳۳۷

روسو ۱۳۰، ۱۳۲، ۱۶۳، ۱۶۵، ۱۷۶ تا ۱۷۷، ۱۷۷

۱۷۸، ۱۷۹، ۱۸۰، ۱۸۶، ۱۸۷، ۱۹۹

۲۰۰، ۲۰۱، ۲۰۵

روسیه سفید ۳۲۴

روش صحیح تحصیل (تألیف اراسم) ۹۹، ۱۰۰

روش نوین در آموزش و پرورش ۲۶۴

روکبی (آموزشگاه همگانی در انگلیس) ۳۶

۱۰۶

روم، رومی ۴، ۱۳، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱ تا ۳۸، ۳۹، ۴۰

۴۲، ۴۳، ۴۴، ۴۶، ۴۷، ۴۸، ۴۹، ۵۰، ۵۱

۵۲، ۵۴، ۵۵، ۵۶، ۵۷، ۸۱، ۸۵، ۸۶، ۸۸

۸۹، ۹۰، ۹۲، ۹۳، ۹۵، ۹۷، ۹۸، ۱۰۰، ۱۰۲

۱۰۳، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۸، ۱۱۴، ۱۲۸

۱۳۳، ۱۳۹، ۱۴۰، ۱۵۲، ۱۶۰، ۱۸۷

۲۰۷، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۳۲

رومانف ۳۱۰

رویخلین ۹۷

رها ۴۵، ۵۷

رهنمای خرد (تألیف لك) ۱۵۷، ۱۵۹

رنال پروژیمناز ۲۳۳

دانشسرای عالی پاریس ۱۸۹، ۲۵۰

دانش و پرورش (تألیف هکسلی) ۲۱۳

دانشکده کارگران ۳۲۱، ۳۲۳

دانمارک ۵۱، ۵۶، ۷۷، ۱۳۹

دانوب، رود ۲۴، ۲۷، ۴۹

دیرستان اختصاصی (روسیه) ۳۲۲، ۳۲۳

دیرستان آلمانی ۲۳۴

دیرستان پرورنده ۲۳۵، ۲۴۲

دیرستان صرف و نحو - رجوع کنید به صرف

و نحو

دیرستان غیر کامل (روسیه) ۳۱۷

دیرستان کامل (روسیه) ۳۱۸، ۳۱۹

دیرستانهای اشراف (آلمان) ۲۱۵

درباره ادب و رفتار کودکان (تألیف اراسم) ۹۹

دستگاه همگانی (درفرانسه) ۲۴۸

۶۶ (تألیف سفیان)

۸۰، ۸۱، ۸۲، ۸۳، ۸۴، ۸۵، ۸۶، ۸۷، ۸۸، ۸۹، ۹۰، ۹۱، ۹۲، ۹۳، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۳، ۱۱۴، ۱۱۵، ۱۱۶، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۰، ۱۲۱، ۱۲۲، ۱۲۳، ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۲۹، ۱۳۰، ۱۳۱، ۱۳۲، ۱۳۳، ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۳۸، ۱۳۹، ۱۴۰، ۱۴۱، ۱۴۲، ۱۴۳، ۱۴۴، ۱۴۵، ۱۴۶، ۱۴۷، ۱۴۸، ۱۴۹، ۱۵۰، ۱۵۱، ۱۵۲، ۱۵۳، ۱۵۴، ۱۵۵، ۱۵۶، ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۶۴، ۱۶۵، ۱۶۶، ۱۶۷، ۱۶۸، ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۷۱، ۱۷۲، ۱۷۳، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۶، ۱۷۷، ۱۷۸، ۱۷۹، ۱۸۰، ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۸۳، ۱۸۴، ۱۸۵، ۱۸۶، ۱۸۷، ۱۸۸، ۱۸۹، ۱۹۰، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۳، ۱۹۴، ۱۹۵، ۱۹۶، ۱۹۷، ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۰، ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۰۳، ۲۰۴، ۲۰۵، ۲۰۶، ۲۰۷، ۲۰۸، ۲۰۹، ۲۱۰، ۲۱۱، ۲۱۲، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۱۵، ۲۱۶، ۲۱۷، ۲۱۸، ۲۱۹، ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۳۰، ۲۳۱، ۲۳۲، ۲۳۳، ۲۳۴، ۲۳۵، ۲۳۶، ۲۳۷، ۲۳۸، ۲۳۹، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۴۳، ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۴۶، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۰، ۲۵۱، ۲۵۲، ۲۵۳، ۲۵۴، ۲۵۵، ۲۵۶، ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۱، ۲۶۲، ۲۶۳، ۲۶۴، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۶۷، ۲۶۸، ۲۶۹، ۲۷۰، ۲۷۱، ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۴، ۲۷۵، ۲۷۶، ۲۷۷، ۲۷۸، ۲۷۹، ۲۸۰، ۲۸۱، ۲۸۲، ۲۸۳، ۲۸۴، ۲۸۵، ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۸۸، ۲۸۹، ۲۹۰، ۲۹۱، ۲۹۲، ۲۹۳، ۲۹۴، ۲۹۵، ۲۹۶، ۲۹۷، ۲۹۸، ۲۹۹، ۳۰۰، ۳۰۱، ۳۰۲، ۳۰۳، ۳۰۴، ۳۰۵، ۳۰۶، ۳۰۷، ۳۰۸، ۳۰۹، ۳۱۰، ۳۱۱، ۳۱۲، ۳۱۳، ۳۱۴، ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۸، ۳۱۹، ۳۲۰، ۳۲۱، ۳۲۲، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۳۲، ۳۳۳، ۳۳۴، ۳۳۵، ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۸، ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۱، ۳۴۲، ۳۴۳، ۳۴۴، ۳۴۵، ۳۴۶، ۳۴۷، ۳۴۸، ۳۴۹، ۳۵۰، ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۳، ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۷، ۳۵۸، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۱، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۶۵، ۳۶۶، ۳۶۷، ۳۶۸، ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۷۲، ۳۷۳، ۳۷۴، ۳۷۵، ۳۷۶، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۲، ۳۸۳، ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۸۶، ۳۸۷، ۳۸۸، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۱، ۳۹۲، ۳۹۳، ۳۹۴، ۳۹۵، ۳۹۶، ۳۹۷، ۳۹۸، ۳۹۹، ۴۰۰، ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۰۶، ۴۰۷، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۳، ۴۱۴، ۴۱۵، ۴۱۶، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۲۱، ۴۲۲، ۴۲۳، ۴۲۴، ۴۲۵، ۴۲۶، ۴۲۷، ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۳۱، ۴۳۲، ۴۳۳، ۴۳۴، ۴۳۵، ۴۳۶، ۴۳۷، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۴۵، ۴۴۶، ۴۴۷، ۴۴۸، ۴۴۹، ۴۵۰، ۴۵۱، ۴۵۲، ۴۵۳، ۴۵۴، ۴۵۵، ۴۵۶، ۴۵۷، ۴۵۸، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۶، ۴۶۷، ۴۶۸، ۴۶۹، ۴۷۰، ۴۷۱، ۴۷۲، ۴۷۳، ۴۷۴، ۴۷۵، ۴۷۶، ۴۷۷، ۴۷۸، ۴۷۹، ۴۸۰، ۴۸۱، ۴۸۲، ۴۸۳، ۴۸۴، ۴۸۵، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۸۸، ۴۸۹، ۴۹۰، ۴۹۱، ۴۹۲، ۴۹۳، ۴۹۴، ۴۹۵، ۴۹۶، ۴۹۷، ۴۹۸، ۴۹۹، ۵۰۰، ۵۰۱، ۵۰۲، ۵۰۳، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶، ۵۰۷، ۵۰۸، ۵۰۹، ۵۱۰، ۵۱۱، ۵۱۲، ۵۱۳، ۵۱۴، ۵۱۵، ۵۱۶، ۵۱۷، ۵۱۸، ۵۱۹، ۵۲۰، ۵۲۱، ۵۲۲، ۵۲۳، ۵۲۴، ۵۲۵، ۵۲۶، ۵۲۷، ۵۲۸، ۵۲۹، ۵۳۰، ۵۳۱، ۵۳۲، ۵۳۳، ۵۳۴، ۵۳۵، ۵۳۶، ۵۳۷، ۵۳۸، ۵۳۹، ۵۴۰، ۵۴۱، ۵۴۲، ۵۴۳، ۵۴۴، ۵۴۵، ۵۴۶، ۵۴۷، ۵۴۸، ۵۴۹، ۵۵۰، ۵۵۱، ۵۵۲، ۵۵۳، ۵۵۴، ۵۵۵، ۵۵۶، ۵۵۷، ۵۵۸، ۵۵۹، ۵۶۰، ۵۶۱، ۵۶۲، ۵۶۳، ۵۶۴، ۵۶۵، ۵۶۶، ۵۶۷، ۵۶۸، ۵۶۹، ۵۷۰، ۵۷۱، ۵۷۲، ۵۷۳، ۵۷۴، ۵۷۵، ۵۷۶، ۵۷۷، ۵۷۸، ۵۷۹، ۵۸۰، ۵۸۱، ۵۸۲، ۵۸۳، ۵۸۴، ۵۸۵، ۵۸۶، ۵۸۷، ۵۸۸، ۵۸۹، ۵۹۰، ۵۹۱، ۵۹۲، ۵۹۳، ۵۹۴، ۵۹۵، ۵۹۶، ۵۹۷، ۵۹۸، ۵۹۹، ۶۰۰، ۶۰۱، ۶۰۲، ۶۰۳، ۶۰۴، ۶۰۵، ۶۰۶، ۶۰۷، ۶۰۸، ۶۰۹، ۶۱۰، ۶۱۱، ۶۱۲، ۶۱۳، ۶۱۴، ۶۱۵، ۶۱۶، ۶۱۷، ۶۱۸، ۶۱۹، ۶۲۰، ۶۲۱، ۶۲۲، ۶۲۳، ۶۲۴، ۶۲۵، ۶۲۶، ۶۲۷، ۶۲۸، ۶۲۹، ۶۳۰، ۶۳۱، ۶۳۲، ۶۳۳، ۶۳۴، ۶۳۵، ۶۳۶، ۶۳۷، ۶۳۸، ۶۳۹، ۶۴۰، ۶۴۱، ۶۴۲، ۶۴۳، ۶۴۴، ۶۴۵، ۶۴۶، ۶۴۷، ۶۴۸، ۶۴۹، ۶۵۰، ۶۵۱، ۶۵۲، ۶۵۳، ۶۵۴، ۶۵۵، ۶۵۶، ۶۵۷، ۶۵۸، ۶۵۹، ۶۶۰، ۶۶۱، ۶۶۲، ۶۶۳، ۶۶۴، ۶۶۵، ۶۶۶، ۶۶۷، ۶۶۸، ۶۶۹، ۶۷۰، ۶۷۱، ۶۷۲، ۶۷۳، ۶۷۴، ۶۷۵، ۶۷۶، ۶۷۷، ۶۷۸، ۶۷۹، ۶۸۰، ۶۸۱، ۶۸۲، ۶۸۳، ۶۸۴، ۶۸۵، ۶۸۶، ۶۸۷، ۶۸۸، ۶۸۹، ۶۹۰، ۶۹۱، ۶۹۲، ۶۹۳، ۶۹۴، ۶۹۵، ۶۹۶، ۶۹۷، ۶۹۸، ۶۹۹، ۷۰۰، ۷۰۱، ۷۰۲، ۷۰۳، ۷۰۴، ۷۰۵، ۷۰۶، ۷۰۷، ۷۰۸، ۷۰۹، ۷۱۰، ۷۱۱، ۷۱۲، ۷۱۳، ۷۱۴، ۷۱۵، ۷۱۶، ۷۱۷، ۷۱۸، ۷۱۹، ۷۲۰، ۷۲۱، ۷۲۲، ۷۲۳، ۷۲۴، ۷۲۵، ۷۲۶، ۷۲۷، ۷۲۸، ۷۲۹، ۷۳۰، ۷۳۱، ۷۳۲، ۷۳۳، ۷۳۴، ۷۳۵، ۷۳۶، ۷۳۷، ۷۳۸، ۷۳۹، ۷۴۰، ۷۴۱، ۷۴۲، ۷۴۳، ۷۴۴، ۷۴۵، ۷۴۶، ۷۴۷، ۷۴۸، ۷۴۹، ۷۵۰، ۷۵۱، ۷۵۲، ۷۵۳، ۷۵۴، ۷۵۵، ۷۵۶، ۷۵۷، ۷۵۸، ۷۵۹، ۷۶۰، ۷۶۱، ۷۶۲، ۷۶۳، ۷۶۴، ۷۶۵، ۷۶۶، ۷۶۷، ۷۶۸، ۷۶۹، ۷۷۰، ۷۷۱، ۷۷۲، ۷۷۳، ۷۷۴، ۷۷۵، ۷۷۶، ۷۷۷، ۷۷۸، ۷۷۹، ۷۸۰، ۷۸۱، ۷۸۲، ۷۸۳، ۷۸۴، ۷۸۵، ۷۸۶، ۷۸۷، ۷۸۸، ۷۸۹، ۷۹۰، ۷۹۱، ۷۹۲، ۷۹۳، ۷۹۴، ۷۹۵، ۷۹۶، ۷۹۷، ۷۹۸، ۷۹۹، ۸۰۰، ۸۰۱، ۸۰۲، ۸۰۳، ۸۰۴، ۸۰۵، ۸۰۶، ۸۰۷، ۸۰۸، ۸۰۹، ۸۱۰، ۸۱۱، ۸۱۲، ۸۱۳، ۸۱۴، ۸۱۵، ۸۱۶، ۸۱۷، ۸۱۸، ۸۱۹، ۸۲۰، ۸۲۱، ۸۲۲، ۸۲۳، ۸۲۴، ۸۲۵، ۸۲۶، ۸۲۷، ۸۲۸، ۸۲۹، ۸۳۰، ۸۳۱، ۸۳۲، ۸۳۳، ۸۳۴، ۸۳۵، ۸۳۶، ۸۳۷، ۸۳۸، ۸۳۹، ۸۴۰، ۸۴۱، ۸۴۲، ۸۴۳، ۸۴۴، ۸۴۵، ۸۴۶، ۸۴۷، ۸۴۸، ۸۴۹، ۸۵۰، ۸۵۱، ۸۵۲، ۸۵۳، ۸۵۴، ۸۵۵، ۸۵۶، ۸۵۷، ۸۵۸، ۸۵۹، ۸۶۰، ۸۶۱، ۸۶۲، ۸۶۳، ۸۶۴، ۸۶۵، ۸۶۶، ۸۶۷، ۸۶۸، ۸۶۹، ۸۷۰، ۸۷۱، ۸۷۲، ۸۷۳، ۸۷۴، ۸۷۵، ۸۷۶، ۸۷۷، ۸۷۸، ۸۷۹، ۸۸۰، ۸۸۱، ۸۸۲، ۸۸۳، ۸۸۴، ۸۸۵، ۸۸۶، ۸۸۷، ۸۸۸، ۸۸۹، ۸۹۰، ۸۹۱، ۸۹۲، ۸۹۳، ۸۹۴، ۸۹۵، ۸۹۶، ۸۹۷، ۸۹۸، ۸۹۹، ۹۰۰، ۹۰۱، ۹۰۲، ۹۰۳، ۹۰۴، ۹۰۵، ۹۰۶، ۹۰۷، ۹۰۸، ۹۰۹، ۹۱۰، ۹۱۱، ۹۱۲، ۹۱۳، ۹۱۴، ۹۱۵، ۹۱۶، ۹۱۷، ۹۱۸، ۹۱۹، ۹۲۰، ۹۲۱، ۹۲۲، ۹۲۳، ۹۲۴، ۹۲۵، ۹۲۶، ۹۲۷، ۹۲۸، ۹۲۹، ۹۳۰، ۹۳۱، ۹۳۲، ۹۳۳، ۹۳۴، ۹۳۵، ۹۳۶، ۹۳۷، ۹۳۸، ۹۳۹، ۹۴۰، ۹۴۱، ۹۴۲، ۹۴۳، ۹۴۴، ۹۴۵، ۹۴۶، ۹۴۷، ۹۴۸، ۹۴۹، ۹۵۰، ۹۵۱، ۹۵۲، ۹۵۳، ۹۵۴، ۹۵۵، ۹۵۶، ۹۵۷، ۹۵۸، ۹۵۹، ۹۶۰، ۹۶۱، ۹۶۲، ۹۶۳، ۹۶۴، ۹۶۵، ۹۶۶، ۹۶۷، ۹۶۸، ۹۶۹، ۹۷۰، ۹۷۱، ۹۷۲، ۹۷۳، ۹۷۴، ۹۷۵، ۹۷۶، ۹۷۷، ۹۷۸، ۹۷۹، ۹۸۰، ۹۸۱، ۹۸۲، ۹۸۳، ۹۸۴، ۹۸۵، ۹۸۶، ۹۸۷، ۹۸۸، ۹۸۹، ۹۹۰، ۹۹۱، ۹۹۲، ۹۹۳، ۹۹۴، ۹۹۵، ۹۹۶، ۹۹۷، ۹۹۸، ۹۹۹، ۱۰۰۰، ۱۰۰۱، ۱۰۰۲، ۱۰۰۳، ۱۰۰۴، ۱۰۰۵، ۱۰۰۶، ۱۰۰۷، ۱۰۰۸، ۱۰۰۹، ۱۰۱۰، ۱۰۱۱، ۱۰۱۲، ۱۰۱۳، ۱۰۱۴، ۱۰۱۵، ۱۰۱۶، ۱۰۱۷، ۱۰۱۸، ۱۰۱۹، ۱۰۲۰، ۱۰۲۱، ۱۰۲۲، ۱۰۲۳، ۱۰۲۴، ۱۰۲۵، ۱۰۲۶، ۱۰۲۷، ۱۰۲۸، ۱۰۲۹، ۱۰۳۰، ۱۰۳۱، ۱۰۳۲، ۱۰۳۳، ۱۰۳۴، ۱۰۳۵، ۱۰۳۶، ۱۰۳۷، ۱۰۳۸، ۱۰۳۹، ۱۰۴۰، ۱۰۴۱، ۱۰۴۲، ۱۰۴۳، ۱۰۴۴، ۱۰۴۵، ۱۰۴۶، ۱۰۴۷، ۱۰۴۸، ۱۰۴۹، ۱۰۵۰، ۱۰۵۱، ۱۰۵۲، ۱۰۵۳، ۱۰۵۴، ۱۰۵۵، ۱۰۵۶، ۱۰۵۷، ۱۰۵۸، ۱۰۵۹، ۱۰۶۰، ۱۰۶۱، ۱۰۶۲، ۱۰۶۳، ۱۰۶۴، ۱۰۶۵، ۱۰۶۶، ۱۰۶۷، ۱۰۶۸، ۱۰۶۹، ۱۰۷۰، ۱۰۷۱، ۱۰۷۲، ۱۰۷۳، ۱۰۷۴، ۱۰۷۵، ۱۰۷۶، ۱۰۷۷، ۱۰۷۸، ۱۰۷۹، ۱۰۸۰، ۱۰۸۱، ۱۰۸۲، ۱۰۸۳، ۱۰۸۴، ۱۰۸۵، ۱۰۸۶، ۱۰۸۷، ۱۰۸۸، ۱۰۸۹، ۱۰۹۰، ۱۰۹۱، ۱۰۹۲، ۱۰۹۳، ۱۰۹۴، ۱۰۹۵، ۱۰۹۶، ۱۰۹۷، ۱۰۹۸، ۱۰۹۹، ۱۱۰۰، ۱۱۰۱، ۱۱۰۲، ۱۱۰۳، ۱۱۰۴، ۱۱۰۵، ۱۱۰۶، ۱۱۰۷، ۱۱۰۸، ۱۱۰۹، ۱۱۱۰، ۱۱۱۱، ۱۱۱۲، ۱۱۱۳، ۱۱۱۴، ۱۱۱۵، ۱۱۱۶، ۱۱۱۷، ۱۱۱۸، ۱۱۱۹، ۱۱۲۰، ۱۱۲۱، ۱۱۲۲، ۱۱۲۳، ۱۱۲۴، ۱۱۲۵، ۱۱۲۶، ۱۱۲۷، ۱۱۲۸، ۱۱۲۹، ۱۱۳۰، ۱۱۳۱، ۱۱۳۲، ۱۱۳۳، ۱۱۳۴، ۱۱۳۵، ۱۱۳۶، ۱۱۳۷، ۱۱۳۸، ۱۱۳۹، ۱۱۴۰، ۱۱۴۱، ۱۱۴۲، ۱۱۴۳، ۱۱۴۴، ۱۱۴۵، ۱۱۴۶، ۱۱۴۷، ۱۱۴۸، ۱۱۴۹، ۱۱۵۰، ۱۱۵۱، ۱۱۵۲، ۱۱۵۳، ۱۱۵۴، ۱۱۵۵، ۱۱۵۶، ۱۱۵۷، ۱۱۵۸، ۱۱۵۹، ۱۱۶۰، ۱۱۶۱، ۱۱۶۲، ۱۱۶۳، ۱۱۶۴، ۱۱۶۵، ۱۱۶۶، ۱۱۶۷، ۱۱۶۸، ۱۱۶۹، ۱۱۷۰، ۱۱۷۱، ۱۱۷۲، ۱۱۷۳، ۱۱۷۴، ۱۱۷۵، ۱۱۷۶، ۱۱۷۷، ۱۱۷۸، ۱۱۷۹، ۱۱۸۰، ۱۱۸۱، ۱۱۸۲، ۱۱۸۳، ۱۱۸۴، ۱۱۸۵، ۱۱۸۶، ۱۱۸۷، ۱۱۸۸، ۱۱۸۹، ۱۱۹۰، ۱۱۹۱، ۱۱۹۲، ۱۱۹۳، ۱۱۹۴، ۱۱۹۵، ۱۱۹۶، ۱۱۹۷، ۱۱۹۸، ۱۱۹۹، ۱۲۰۰، ۱۲۰۱، ۱۲۰۲، ۱۲

- رمال ژیمناز ۲۴۴، ۲۳۳، ۲۱۶ (تالیف هر بارون) ۱۹۱
 رمال شوله ۲۴۰، ۲۳۳، ۲۳۲، ۲۳۱، ۲۱۶، ۱۵۱
 ۲۴۴، ۳۱۶، ۳۲۸، ۲۰۱، ۱۶۰، ۱۵۱، ۱۴۱، ۱۳۱، ۱۲۱، ۱۱۱، ۱۰۱، ۹۱، ۸۱، ۷۱، ۶۱، ۵۱، ۴۱، ۳۱، ۲۱، ۱۱، ۱
- زادویه ۶۱
 زردشت ۱۰۹
 زریاب (موسیقی دان ایرانی) ۶۷
 زوریخ ۱۸۵، ۱۷۹
- ژاپن ۳۱۰
 ژانسن، ژانسنی، ژانسنی ها ۱۶۱، ۱۲۴، ۱۲۳
 ژان کالتاس ویسکنتی ۹۱
 ژانوس (خدای رومیها) ۳۹
 ژارد ۶۷، ۶۵
 ژرم (ازبدوان دین مسیح) ۱۰۲
 ژومن، ژومنها ۵۵، ۵۴، ۵۲، ۵۱، ۴۹، ۴۸، ۴۳، ۳۷
- سازمان معارف در فرانسه ۲۵۷
 ساسانی، ساسانیان ۱۰۹، ۵۷
 ساکس ۱۱۳
 ساکس مینینگن ۱۹۸
 ساکسون ۵۱
 سالامین ۹
 سالرن ۷۶
 سالمان ۲۳۶
 سالوست ۱۰۳، ۳۳
 ساوا (بخشی در فرانسه) ۱۶۶
 ساویت ۳۱۶، ۳۱۱، ۳۱۰
 ستایش دیوانگی (تالیف اراسم) ۹۸
 سرخس ۳۱۲
 سرگذشت تلماک (تالیف فنلن) ۱۲۶
 سریانی، زبان ۱۳۴، ۶۱، ۵۸، ۵۷، ۱۹
 سفید، دریا ۳۰۹
 سقراط ۱۵، ۱۴
 سن پترزبورگ ۳۱۴
- رؤس عقاید تربیتی (تالیف هر بارون) ۱۹۱
 ریشلیو ۱۲۲
 زیدبن رفاعه ۵۹
 زیر کزاده، غلامحسین ۱۶۷
 زیلر ۱۹۶
 زینون ۱۷، ۱۶، ۱۳
 ژن، بندو ۸۸
 ژنو، ۱۱۴، ۱۶۵
 ژوستی نین ۸۰، ۵۸، ۵۲، ۴۳، ۳۷، ۱۸
 ژوهان وسل ۹۷
 ژه اورژیک (تالیف ویرژیل) ۳۳
 ژیمناز ۲۹، ۶، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۳، ۱۰۸، ۱۱۳، ۱۱۷، ۱۴۶، ۱۵۱، ۱۶۱، ۱۹۰، ۲۱۶، ۲۳۱، ۲۳۲، ۲۳۳، ۲۴۲، ۳۱۶، ۳۲۸
- سن پل، کلیسا ۱۰۵
 سن پل، مدرسه ۱۱۵، ۱۰۶، ۱۰۵، ۱۰۴
 سوتو ۲۷۲
 سوریه ۶۱، ۵۷، ۵۲، ۴۸
 سوفسطائی، سوفسطائیان ۳۳، ۱۷، ۱۳، ۱۲
 سوفوکل ۱۰
 سوند ۲۵۹، ۷۷
 سویس ۱۴۰، ۱۱۵، ۱۱۴، ۱۱۳، ۹۸، ۹۴، ۲۴
 ۱۹۰، ۱۸۶، ۱۸۱، ۱۷۹، ۱۶۶، ۱۶۵
 ۱۹۸، ۱۹۱
 سیاست (کتاب ارسطو) ۸۰، ۱۳
 سیاست (کتاب افلاطون) ۱۶
 سیر حکمت در اروپا ۱۴۵، ۷۰
 سیسرون ۱۲۱، ۱۱۴، ۱۰۳، ۹۳، ۳۵، ۳۴، ۱۹
 ۱۲۸
 سیسیل ۶۷، ۶۶، ۲۶

فرهنگ جهان (از انتشارات یونسکو) ۲۷۰، ۲۲۴

۳۱۸، ۳۳۷ (رایک دلتا) رایک

فروغی، محمد علی ۱۴۵، ۷۰

فضل الله (پسر ابوسهل پسر نوبخت) ۶۱

فلاندر ۵۶

فلتر ۹۱

فلسطین ۵۲، ۴۱

فلورانس ۹۵، ۹۴، ۹۱، ۹۰

فلوطين ۴۳

فلوکل ۲۳۶

فن بولو ۲۰۵، ۱۹۸

فنلن ۱۲۶

فولدا، خانقاه ۵۶

فهرست (تألیف ابن ندیم) ۶۱

فهرست (دربار پاپ) ۱۱۹

فیثاغورث ۱۱

فیثاغورثیان ۶۱

فیدياس ۱۰

فیشته ۲۲۹، ۱۸۹

فیلیپ ششم (پادشاه فرانسه) ۸۲

فیلیپ مقدونی ۱۳

فارابی ۷۳، ۶۷، ۶۶، ۶۵، ۶۱، ۵۹

فجر الاسلام ۷۴

فخرالدین رازی ۶۷

فرانسه، کشور- زبان ۵۶، ۵۵، ۵۰، ۴۷، ۳۸، ۲۲

۸۱، ۷۷، ۷۳، ۷۲، ۷۰، ۶۸، ۶۷، ۶۲، ۶۰

۱۱۵، ۱۱۴، ۱۱۳، ۱۰۹، ۹۵، ۸۶، ۸۳، ۸۲

۱۶۱، ۱۴۳، ۱۳۱، ۱۲۹، ۱۲۴، ۱۱۹

۲۱۶، ۱۸۹، ۱۷۶، ۱۶۶، ۱۶۵، ۱۶۴

۲۴۵ تا ۲۵۷، ۲۳۸، ۲۳۰، ۲۲۶، ۲۲۵

۳۳۳، ۳۰۶، ۲۷۱

فرانسوای نخست (پادشاه فرانسه) ۱۱۳، ۹۶، ۹۵

۲۵۴

فرانکفورت ۱۹۷، ۱۸۹

فرانکها ۶۲، ۵۵، ۵۱

فربل ۱۹۰، ۱۸۸، ۱۷۶، ۱۷۵، ۱۷۴، ۱۵۱

۱۹۶ تا ۲۰۵، ۲۱۰، ۲۲۰

فرد ۲۸۱

فردریک (امپراتور آلمان) ۸۷، ۶۶

فردریک باربروس ۷۷

فردریک بزرگ (امپراتور آلمان) ۲۲۸، ۲۱۸

فرج بن سالم کلیمی ۶۷

فرهنگ ایران و تأثیر آن در تمدن اسلام و عرب ۷۴

قازان ۳۲۴، ۳۰۹

قانون (تألیف ابن سینا) ۸۰، ۶۷، ۶۶

قاهره ۶۴

قباد ساسانی ۵۷

قبرس ۱۹

قرآن ۶۰، ۵۷

قرارداد اجتماعی (تألیف روسو) ۱۸۰، ۱۶۷

قرطاجنه ۴۵

قرطبه ۷۶، ۶۷، ۶۵، ۶۴

قسطنطنیه ۷۶، ۶۷، ۶۵، ۶۴، ۲۱، ۲۰، ۱۹، ۱۸، ۱۷، ۱۶، ۱۵، ۱۴، ۱۳، ۱۲، ۱۱، ۱۰، ۹، ۸، ۷، ۶، ۵، ۴، ۳، ۲، ۱

قسطنطنین ۴۲

قسطنطنین افریقائی ۷۶، ۶۷

قفقاز ۳۲۴، ۳۱۲، ۳۰۹، ۴۹

قیصر (امپراتور روم) ۱۱۴، ۳۴، ۱۹۲

قیصریه ۴۵

کاتولیک ۱۱۹، ۱۱۸، ۱۱۶، ۱۱۴، ۱۰۲، ۷۳

کاترین دوم ۳۱۲، ۳۰۹، ۳۰۸، ۳۰۷، ۳۰۶، ۳۰۵، ۳۰۴، ۳۰۳، ۳۰۲، ۳۰۱، ۳۰۰، ۲۹۹، ۲۹۸، ۲۹۷، ۲۹۶، ۲۹۵، ۲۹۴، ۲۹۳، ۲۹۲، ۲۹۱، ۲۹۰، ۲۸۹، ۲۸۸، ۲۸۷، ۲۸۶، ۲۸۵، ۲۸۴، ۲۸۳، ۲۸۲، ۲۸۱، ۲۸۰، ۲۷۹، ۲۷۸، ۲۷۷، ۲۷۶، ۲۷۵، ۲۷۴، ۲۷۳، ۲۷۲، ۲۷۱، ۲۷۰، ۲۶۹، ۲۶۸، ۲۶۷، ۲۶۶، ۲۶۵، ۲۶۴، ۲۶۳، ۲۶۲، ۲۶۱، ۲۶۰، ۲۵۹، ۲۵۸، ۲۵۷، ۲۵۶، ۲۵۵، ۲۵۴، ۲۵۳، ۲۵۲، ۲۵۱، ۲۵۰، ۲۴۹، ۲۴۸، ۲۴۷، ۲۴۶، ۲۴۵، ۲۴۴، ۲۴۳، ۲۴۲، ۲۴۱، ۲۴۰، ۲۳۹، ۲۳۸، ۲۳۷، ۲۳۶، ۲۳۵، ۲۳۴، ۲۳۳، ۲۳۲، ۲۳۱، ۲۳۰، ۲۲۹، ۲۲۸، ۲۲۷، ۲۲۶، ۲۲۵، ۲۲۴، ۲۲۳، ۲۲۲، ۲۲۱، ۲۲۰، ۲۱۹، ۲۱۸، ۲۱۷، ۲۱۶، ۲۱۵، ۲۱۴، ۲۱۳، ۲۱۲، ۲۱۱، ۲۱۰، ۲۰۹، ۲۰۸، ۲۰۷، ۲۰۶، ۲۰۵، ۲۰۴، ۲۰۳، ۲۰۲، ۲۰۱، ۲۰۰، ۱۹۹، ۱۹۸، ۱۹۷، ۱۹۶، ۱۹۵، ۱۹۴، ۱۹۳، ۱۹۲، ۱۹۱، ۱۹۰، ۱۸۹، ۱۸۸، ۱۸۷، ۱۸۶، ۱۸۵، ۱۸۴، ۱۸۳، ۱۸۲، ۱۸۱، ۱۸۰، ۱۷۹، ۱۷۸، ۱۷۷، ۱۷۶، ۱۷۵، ۱۷۴، ۱۷۳، ۱۷۲، ۱۷۱، ۱۷۰، ۱۶۹، ۱۶۸، ۱۶۷، ۱۶۶، ۱۶۵، ۱۶۴، ۱۶۳، ۱۶۲، ۱۶۱، ۱۶۰، ۱۵۹، ۱۵۸، ۱۵۷، ۱۵۶، ۱۵۵، ۱۵۴، ۱۵۳، ۱۵۲، ۱۵۱، ۱۵۰، ۱۴۹، ۱۴۸، ۱۴۷، ۱۴۶، ۱۴۵، ۱۴۴، ۱۴۳، ۱۴۲، ۱۴۱، ۱۴۰، ۱۳۹، ۱۳۸، ۱۳۷، ۱۳۶، ۱۳۵، ۱۳۴، ۱۳۳، ۱۳۲، ۱۳۱، ۱۳۰، ۱۲۹، ۱۲۸، ۱۲۷، ۱۲۶، ۱۲۵، ۱۲۴، ۱۲۳، ۱۲۲، ۱۲۱، ۱۲۰، ۱۱۹، ۱۱۸، ۱۱۷، ۱۱۶، ۱۱۵، ۱۱۴، ۱۱۳، ۱۱۲، ۱۱۱، ۱۱۰، ۱۰۹، ۱۰۸، ۱۰۷، ۱۰۶، ۱۰۵، ۱۰۴، ۱۰۳، ۱۰۲، ۱۰۱، ۱۰۰، ۹۹، ۹۸، ۹۷، ۹۶، ۹۵، ۹۴، ۹۳، ۹۲، ۹۱، ۹۰، ۸۹، ۸۸، ۸۷، ۸۶، ۸۵، ۸۴، ۸۳، ۸۲، ۸۱، ۸۰، ۷۹، ۷۸، ۷۷، ۷۶، ۷۵، ۷۴، ۷۳، ۷۲، ۷۱، ۷۰، ۶۹، ۶۸، ۶۷، ۶۶، ۶۵، ۶۴، ۶۳، ۶۲، ۶۱، ۶۰، ۵۹، ۵۸، ۵۷، ۵۶، ۵۵، ۵۴، ۵۳، ۵۲، ۵۱، ۵۰، ۴۹، ۴۸، ۴۷، ۴۶، ۴۵، ۴۴، ۴۳، ۴۲، ۴۱، ۴۰، ۳۹، ۳۸، ۳۷، ۳۶، ۳۵، ۳۴، ۳۳، ۳۲، ۳۱، ۳۰، ۲۹، ۲۸، ۲۷، ۲۶، ۲۵، ۲۴، ۲۳، ۲۲، ۲۱، ۲۰، ۱۹، ۱۸، ۱۷، ۱۶، ۱۵، ۱۴، ۱۳، ۱۲، ۱۱، ۱۰، ۹، ۸، ۷، ۶، ۵، ۴، ۳، ۲، ۱

- ۱۲۰، ۱۲۳، ۱۲۴، ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۳۰، ۲۳۰،
 ۳۰۳
 کار ابتدائی (تألیف باسدو) ۱۷۶
 کارنگی ۲۸۱
 کاسینو، کوه (خانقاه) ۴۷
 کاسیوس ۴۸، ۳۴، ۱۹
 کالج شهرستان (در انگلیس) ۲۶۸، ۲۶۳
 کالون ۱۶۵، ۱۶۳، ۱۲۹، ۱۱۴، ۱۱۳
 کالیفرنیا ۳۰۳
 کانادا ۱۱۶
 کانت، ایمانوئل ۱۷۸
 کبرلی (مؤلف تاریخ آموزش و پرورش) ۸۴
 کپرنیک ۲۰۷، ۱۴۰، ۱۳۹، ۱۳۸، ۸۲
 کپلر ۱۴۰، ۱۳۹
 کتاب روش (تألیف باسدو) ۱۷۷
 کتاب مقدس ۱۱۱، ۱۱۰، ۱۰۵، ۱۰۰، ۹۴، ۹۲
 ۱۳۶، ۱۲۹، ۱۲۴، ۱۱۸، ۱۱۴، ۱۱۳
 کدام دانش بزرگترین ارزش را دارد (تألیف اسپنسر)
 ۲۱۱
 کرتس ۲۷۱
 کردیوس ۱۱۴
 کرمون (شهر) ۶۵
 کرنل، دانشگاه ۳۰۳
 کرنی ۱۲۲
 کریزولوداس ۹۰، ۸۹
 کریمر، دکتر ۳۳۰، ۳۲۹
 کسلر ۲۳۶
 کسم دومنسیس ۹۱
 کلت، جان- رجوع کنید به جان کلت
 کلا کالج ۷۹
 کلث (دبیرستان در فرانسه) ۲۵۰، ۲۴۵
 ۱۲۹، ۱۲۰، ۱۲۳، ۱۲۴، ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۳۰، ۲۳۰،
 ۳۰۳
 کار ابتدائی (تألیف باسدو) ۱۷۶
 کارنگی ۲۸۱
 کاسینو، کوه (خانقاه) ۴۷
 کاسیوس ۴۸، ۳۴، ۱۹
 کالج شهرستان (در انگلیس) ۲۶۸، ۲۶۳
 کالون ۱۶۵، ۱۶۳، ۱۲۹، ۱۱۴، ۱۱۳
 کالیفرنیا ۳۰۳
 کانادا ۱۱۶
 کانت، ایمانوئل ۱۷۸
 کبرلی (مؤلف تاریخ آموزش و پرورش) ۸۴
 کپرنیک ۲۰۷، ۱۴۰، ۱۳۹، ۱۳۸، ۸۲
 کپلر ۱۴۰، ۱۳۹
 کتاب روش (تألیف باسدو) ۱۷۷
 کتاب مقدس ۱۱۱، ۱۱۰، ۱۰۵، ۱۰۰، ۹۴، ۹۲
 ۱۳۶، ۱۲۹، ۱۲۴، ۱۱۸، ۱۱۴، ۱۱۳
 کدام دانش بزرگترین ارزش را دارد (تألیف اسپنسر)
 ۲۱۱
 کرتس ۲۷۱
 کردیوس ۱۱۴
 کرمون (شهر) ۶۵
 کرنل، دانشگاه ۳۰۳
 کرنی ۱۲۲
 کریزولوداس ۹۰، ۸۹
 کریمر، دکتر ۳۳۰، ۳۲۹
 کسلر ۲۳۶
 کسم دومنسیس ۹۱
 کلت، جان- رجوع کنید به جان کلت
 کلا کالج ۷۹
 کلث (دبیرستان در فرانسه) ۲۵۰، ۲۴۵
 کلث دو فرانس ۲۵۴، ۹۶
 کلدانی ۱۳۴، ۱۳۰
 کلمبیا، دانشگاه ۳۰۷، ۳۰۶، ۳۰۳، ۲۰۴
 کلیمی ۷۶، ۶۷، ۶۵، ۶۳، ۶۱، ۴۳، ۴۱، ۲۰، ۱۹
 ۳۱۸
 کم، رودخانه ۷۹
 کمب، جرج ۲۱۶، ۲۱۵
 کمدی الهی (تألیف دانت) ۸۲
 کمنیوس ۱۳۲، ۱۴۵ تا ۱۵۱، ۱۵۵، ۱۵۸، ۱۷۷
 ۱۷۸
 کنار، آموزشگاه ۱۱۴
 کنتور بوری ۷۰
 کنتی لین ۳۵
 کندرسه ۲۴۵
 کندل ۳۰۶
 کنستانس ۱۱۰
 کنعان ۴۰
 کنیگسبرگ ۱۹۱، ۱۸۹
 کورش ۴۰، ۱۳
 کورش نامه ۱۳
 کوروئادو ۲۷۱
 کوزن، ویکتور ۱۸۹
 کوفه ۶۲، ۶۱، ۵۸
 کوتس، جرج ۳۰۶
 کوهن، ارنت ۲۳۶
 کیف ۳۲۴
 کیل باتریک، ویلیام ۳۰۵
 کیلهو، دهکده ۱۹۸، ۱۹۷
 کیمبریج، دانشگاه ۱۰۳، ۹۸، ۷۹، ۷۸، ۷۷، ۳۶
 ۲۶۹، ۲۶۸، ۲۱۶، ۱۵۲، ۱۴۲، ۱۳۲
 کیمیا، کتاب ۷۶
 گرگوار نهم، پاپ ۸۷
 گروزدو ۳۱۳
 گروسین ۱۰۴، ۱۰۳
 گریم بولد ۵۶
 کارگاتوا ۱۲۹
 کالیه ۱۴۰، ۸۲
 گرجستان ۳۲۴، ۳۱۸، ۳۱۲، ۳۰۹
 گردش افلاک (تألیف کپرنیک) ۱۳۸

گزنفون ۱۱۴، ۱۳

گفتار... (تالیف دکارت) ۱۴۳

گفت و شنود (تالیف اراسم) ۹۸

گل ۵۲، ۵۱، ۵۰، ۴۶، ۲۷، ۲۴، ۲۲

گلدنر ۲۳۶

گلوستر ۱۰۳

گند شاپور ۵۷

گودرز (بدر نوبخت) ۶۱

گوین، مدرسه ۹۶

گیزو ۲۴۶، ۲۴۵

گیگر ۲۳۶

کیوم بوده ۹۵

ل

لا بلاس ۲۰۸

لاتین-لاتینی ۳۵، ۳۳، ۳۲، ۳۰، ۲۹، ۲۷، ۲۵، ۲۲

۸۸، ۸۵، ۸۰، ۷۶، ۶۸، ۶۷، ۶۵، ۵۱، ۳۸

۱۰۳، ۱۰۲، ۱۰۱، ۹۸، ۹۶، ۹۲، ۹۰، ۸۹

۱۰۵، ۱۱۳، ۱۱۴، ۱۱۷، ۱۱۹

۱۲۱، ۱۲۳، ۱۲۵، ۱۳۰، ۱۳۲، ۱۳۳

۱۳۴، ۱۴۰، ۱۴۲، ۱۴۴، ۱۴۵، ۱۴۶

۱۴۸، ۱۴۹، ۱۵۱، ۱۵۲، ۱۵۳ تا ۱۶۲

۲۳۳، ۲۴۷، ۲۴۹، ۲۶۶

لا سال ۱۲۴

لا کونی، شبه جزیره - جلگه ۱، ۳، ۴

لا گرانز ۲۰۸

لامارک ۲۰۸

لاند من ۱۴۱

لاپیزیک ۱۹۶، ۱۷۶، ۲۳۰

لتیمر ۱۰۳

لژ نو ۱۴۶

لک، جان ۱۳۰، ۱۳۲، ۱۵۶ تا ۱۵۹، ۱۶۴

۱۷۸

لندن، دانشگاه - شهر ۵۵، ۶۵، ۱۰۵، ۱۵۲

۲۱۶، ۲۲۵، ۲۶۴، ۲۶۵، ۲۶۹، ۲۷۳

لنکستر ۲۲۶، ۲۲۴

لنین ۳۱۰، ۳۱۱، ۳۱۲

لنین گراد ۳۱۴، ۳۲۴، ۳۲۶

لهستان ۱۳۸

لوار، رودخانه ۴۶

لوتر ۸۲، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۳، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹

۲۳۰

لوت، آموزشگاه صرف و نحو ۱۶۰

لورول نقاش ۷۲

لوسرن، دریاجه ۱۸۱

لوون، دانشگاه - شهر ۱۲۳

لوئی هفتم (پادشاه فرانسه) ۷۷

لوئی دوازدهم (پادشاه فرانسه) ۹۵

لوئی چهاردهم ۱۲۴، ۱۲۶

لوئی فیلیپ ۲۴۵

لوی، دکتر ۶۷

لئونارد و کرتروود (تألیف پستانلزی) ۱۸۰، ۱۸۵

لیبک ۲۰۹

لیسا ۱۴۶

لیستر ۲۰۹

لیسه (آموزشگاه ارسطو) ۱۶

لیسه (دبیرستان در فرانسه) ۱۶۱، ۱۶۵، ۱۶۷، ۲۴۵

۲۵۰، ۲۵۲

لیکوردک ۵

لیلند استافورد، دانشگاه ۳۰۳

لیله ۱۰۵

لینکر ۱۰۳، ۱۰۴

لیفکلن، ابراهام ۳۰۱، ۳۰۰

لیورپول ۱۵۲، ۲۱۶

لیون ۱۲۵

۸۶۱ (تألیف سفیال) شکاه ۱۷۲

مدیسیس، خانوادہ ۹۰
 مراوی ۱۴۶، ۱۴۵
 مرجانت تیلر، مدرسہ صرف و نحو ۱۳۲
 مردمان نامی (پترارک) ۸۹
 مرف ۱۸۲
 مریل، قانون ۳۰۱، ۲۷۸
 مستکفی (خلیفہ عباسی) ۵۹
 مسکو ۳۰۹، ۳۱۵، ۳۲۱، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۳۵، ۳۳۷
 مسلمان - مسلمانان ۵۹، ۶۵، ۶۱، ۶۴، ۶۸، ۷۴
 مسلم بن محمد بن ابوالقاسم المجریطی اندلوسی ۶۲
 مسیح - مسیحیت ۲۱، ۳۷، ۳۹، ۴۰، ۴۲، ۴۳، ۴۴
 ۴۵، ۴۶، ۴۸، ۴۹، ۵۲، ۵۷، ۶۴، ۶۹، ۷۰
 ۷۱، ۷۳، ۹۲، ۹۶، ۱۰۰، ۱۰۵، ۱۰۹، ۱۱۱
 ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۳۶، ۱۳۸، ۱۳۲۰
 مسیحی ۵۷، ۶۳، ۶۴، ۶۸، ۷۰، ۷۶، ۹۸، ۱۰۸
 مشفق ہمدانی ۲۸۸
 مصر ۲۴، ۲۷، ۴۰، ۵۷، ۶۱، ۷۶
 مصری، زبان ۱۹
 معتزلہ ۵۸، ۵۹، ۶۱، ۶۳
 معزالدولہ دیلمی، احمد ۵۹
 مغول ۳۰۹
 مقدونیہ ۴۲، ۱۷
 مک کال، ویلیام ۳۰۶
 ملکی (تالیف علی بن عباس محبوبی) ۷۶
 ملنکتن ۱۱۳، ۱۲۹
 مناندر ۳۲
 موتسکیو ۱۶۴
 منچستر، دانشگاه - شہر ۱۵۲، ۱۶۱، ۲۶۹
 مندل ۲۰۸
 منرو، پال ۳۰۵، ۳۰۷
 منصور (خلیفہ عباسی) ۵۸، ۶۱
 منصوری (تالیف محمد بن زکریا) ۶۵
 موسیقی، کتاب (تالیف فارابی) ۶۵

مازلان ۲۷۱
 مادرید ۶۲
 مارائن ۹
 مارسپال ۱۰۳
 مارسیل ۴۶
 مارک اورل ۴۸
 مارکس ۳۱۲، ۳۱۳، ۳۱۴، ۳۲۰، ۳۲۵، ۳۲۹، ۳۳۵
 ماری ترز ۲۱۸
 ماساچوستس ۲۷۲، ۳۰۳
 مالنکف ۳۱۱
 مامون (خلیفہ عباسی) ۶۱
 ماتو، شہر - آموزشگاہ ۹۱
 مانی ۹۲، ۱۰۹، ۱۱۹
 متودیست (فرقہ مذہبی) ۲۵۹
 مجموعہ الہیات (تالیف اکیناس) ۷۳
 مجموعہ سرود (تالیف پترارک) ۸۹
 مجوسی، علی بن عباس ۷۶
 محمد اصفہانی ۶۱
 محمد بن جہم برمکی ۶۱
 محمد بن عبداللہ ۵۷
 محمد بن موسیٰ خوارزمی ۶۵
 محمد بن نصر بستی، ابوسلیمان ۵۹
 محمدی، محمد ۷۴
 مدرس (ہندوستان) ۲۲۴
 مدرسہ اصلاح شدہ (دوآلمان) ۲۳۴
 مدرسہ امدادگاہ (در انگلیس) ۲۶۶
 مدرسہ عالی راہ (فرانسہ) ۲۵۰
 مدرسہ عالی کان (فرانسہ) ۲۵۰
 مدرسہ مادرانہ ۲۲۵، ۲۴۶
 مدرسہ واجتماع (دیوئی) ۲۸۸
 مدرسہ وشاکرد (دیوئی) ۲۸۸
 مدیترانہ ۱۱، ۱۸، ۱۹، ۲۱، ۲۵، ۲۶، ۲۷
 ۲۹، ۳۷، ۵۷
 مدیسن، جیمس ۲۱۹

- هاروارد ، دانشگاه ۳۰۳، ۲۱۵
 هارون (خلیفه عباسی) ۶۱
 هاروی ، ویلیام ۲۰۷، ۱۴۱
 هانری بارنارد ۲۸۲
 هانری دوم (پادشاه انگلیس) ۷۷
 هانری هشتم (پادشاه انگلیس) ۱۱۵، ۱۰۴
 هایدلبرگ ۱۴۶
 هدایت ، رضاقلی ۲۱۲
 هراس ۱۰۳، ۳۴، ۳۳
 هربارت ۱۵۱، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۶، ۱۹۰ تا ۱۹۶
 ۱۹۹، ۲۰۴، ۲۰۵، ۲۰۶، ۲۱۰، ۲۲۰
 هرس مان ۲۸۲، ۱۸۹
 هرقلیطوس ۱۱
 هرن ، پل ۲۳۶
 هرو (آموزشگاه همگانی انگلیس) ۱۰۶، ۳۶
 هرودوت ۱۰
 هز بود ۸
- هکسلی ، تماس ۲۱۳، ۳۱۵، ۲۲۰
 هکیوس ۹۷
 هلن ۲
 هلند ۵۵، ۹۴، ۹۶، ۹۷، ۱۱۴، ۱۱۶، ۱۴۳
 هلوسی ۲۴
 هلویز جدید (تالیف روسو) ۱۶۷
 همر ۳۲، ۵، ۸۹، ۹۰، ۱۰۳، ۱۱۴، ۱۹۴
 همفری ۱۰۳
 هند ، هندی ، هندوستان ۷، ۵۷، ۶۱، ۷۶
 ۲۲۴
 هنر بزرگ آموزگاری (تالیف کمنیوس) ۱۴۷، ۱۴۹
 هنس ، دکتر نیکلاس ۲۶۵، ۳۱۴
 هوبشمان ۲۳۶
 هوس ، جان - رجوع کنید به جان
 هیتلر ۲۳۶
 هیون ۴۹، ۵۰

ی

- یسوع ، یسوعی ۱۲۰، ۱۲۲، ۱۲۳، ۱۲۴، ۱۴۳
 ۱۶۱
 یغمائی ، اقبال ۱۷۲
 ینا ۱۹۶، ۱۹۷، ۱۹۹، ۲۲۸
 یهود - یهودی - رجوع کنید به کلیمی
 یوتاه (ایالت امریکا) ۲۷۶
 یورک (شهر انگلیس) ۵۵
 یوشع بن جمال ۴۱
 یوگوسلاوی ۵۱
 یومنز ، ادوارد ۲۱۵
 یونان ، یونانی ۱۲، ۱۱، ۱۰، ۹، ۸، ۷، ۴، ۳، ۲، ۱
 ۱۳، ۱۶، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۵، ۲۶
- ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۱، ۳۲، ۳۵، ۳۸، ۳۹، ۴۰
 ۴۲، ۴۳، ۴۴، ۴۵، ۵۰، ۵۱، ۵۲، ۵۳، ۵۴
 ۵۶، ۵۷، ۵۸، ۵۹، ۶۱، ۶۳، ۶۴، ۷۶، ۸۵
 ۸۸، ۸۹، ۹۰، ۹۱، ۹۲، ۹۳، ۹۴، ۹۵، ۹۶
 ۹۷، ۹۸، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۳، ۱۰۵، ۱۰۶
 ۱۰۸، ۱۱۳، ۱۱۸، ۱۲۱، ۱۲۳، ۱۲۸
 ۱۳۰، ۱۳۲، ۱۳۳، ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۳۶
 ۱۴۲، ۱۵۲، ۱۵۴ تا ۱۶۲، ۱۸۷، ۲۰۷
 ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۳۲، ۲۳۳، ۲۴۲، ۲۴۷
 یونسکو ۲۴۴، ۳۱۸، ۳۳۷
 یونک ۲۰۹
 ییل ، دانشگاه ۳۰۳

انتشارات دانشگاه تهران

- ۱- وراثت (۱)
- ۲- A Strain Theory of Matter
- ۳- آراء فلاسفه درباره عادت
- ۴- کالبدشناسی هنری
- ۵- تاریخ بیهقی جلد دوم
- ۶- بیماریهای دندان
- ۷- بهداشت و بازرسی خوراکیها
- ۸- حماسه سرایی در ایران
- ۹- مزدیسنا و تأثیر آن در ادبیات پارسی
- ۱۰- نقشه برداری جلد دوم
- ۱۱- گیاه شناسی
- ۱۲- اساس الاقتباس خواجه نصیر طوسی
- ۱۳- تاریخ دیپلوماسی عمومی جلد اول
- ۱۴- روش تجزیه
- ۱۵- تاریخ افضل - بدایع الزمان فی وقایع کرمان
- ۱۶- حقوق اساسی
- ۱۷- فقه و تجارت
- ۱۸- راهنمای دانشگاه
- ۱۹- مقررات دانشگاه
- ۲۰- درختان جنگلی ایران
- ۲۱- راهنمای دانشگاه بانگلیسی
- ۲۲- راهنمای دانشگاه بفرانسه
- ۲۳- Les Espaces Normaux
- ۲۴- موسیقی دوره ساسانی
- ۲۵- حماسه ملی ایران
- ۲۶- زیست شناسی (۲) بحث در نظریه لامارک
- ۲۷- هندسه تحلیلی
- ۲۸- اصول گداز و استخراج فلزات جلد اول
- ۲۹- اصول گداز و استخراج فلزات « دوم
- ۳۰- اصول گداز و استخراج فلزات « سوم
- تألیف دکتر عزت الله خبیری « « محمود حسابی
- ترجمه « برزو سپهری
- تألیف « نعمت الله کیهانی
- بتصحیح سعید نفیسی
- تألیف دکتر محمود سیاسی « « سرهنگ شمس
- « « ذبیح الله صفا
- « « محمد معین
- « « مهندس حسن شمسی
- « « حسین گل گلاب
- بتصحیح مدرس رضوی
- تألیف دکتر حسن ستوده تهرانی
- تأ « « علی اکبر پریمن
- فراهم آورده دکتر مهدی بیانی
- تألیف دکتر قاسم زاده
- « « زین العابدین ذوالمجدین
-
- « « مهندس حبیب الله ثابتی
-
- تألیف دکتر هشترودی
- « « مهدی برکشلی
- ترجمه « بزرگ علوی
- بألیف دکتر عزت الله خبیری
- « « علینقی وحدتی
- تألیف دکتر یکانه حایری
- « « «
- « « «

۳۱- ریاضیات در شیمی

۳۲- جنگل شناسی جلد اول

۳۳- اصول آموزش و پرورش

۳۴- فیزیولوژی گیاهی جلد اول

۳۵- جبر و آنالیز

۳۶- گزارش سفر هند

۳۷- تحقیق انتقادی در عروض فارسی

۳۸- تاریخ صنایع ایران - ظروف سفالین

۳۹- واژه نامه طبری

۴۰- تاریخ صنایع اروپا در قرون وسطی

۴۱- تاریخ اسلام

۴۲- جانورشناسی عمومی

۴۳- Les Connexions Normales

۴۴- کالبد شناسی توصیفی (۱) - استخوان شناسی

۴۵- روان شناسی کودک

۴۶- اصول شیمی پزشکی

۴۷- ترجمه و شرح تبصرة علامه جلد اول

۴۸- اکوستیک « صوت » (۱) ارتعاشات - سرعت

۴۹- انگل شناسی

۵۰- نظریه توابع متغیر مختلط

۵۱- هندسه ترسیمی و هندسه رقومی

۵۲- درس اللغة والادب (۱)

۵۳- جانور شناسی سیستماتیک

۵۴- پزشکی عملی

۵۵- روش تهیه مواد آلی

۵۶- مامائی

۵۷- فیزیولوژی گیاهی جلد دوم

۵۸- فلسفه آموزش و پرورش

۵۹- شیمی تجزیه

۶۰- شیمی عمومی

۶۱- امیل

۶۲- اصول علم اقتصاد

۶۳- مقاومت مصالح

۶۴- کشت گیاه حشره کش پیرتر

۶۵- آسیب شناسی

نکارش د کتر هورمر

« مرحوم مهندس کریم ساعی

« د کتر محمد باقر هوشیار

« « اسمعیل زاهدی

نکارش د کتر محمد علی مجتهدی

« « غلامحسین صدیقی

« « پرویز ناتل خانلری

« « مهدی بهرامی

« « صادق کیا

« « عیسی بهنام

« « د کتر فیاض

« « فاطمی

« « هشترودی

« د کتر امیر اعلم - د کتر حکیم

د کتر کیهانی - د کتر نجم آبادی - د کتر نیک نفس - د کتر نائینی

نکارش د کتر مهدی جلالی

« « آ. وارتانی

« « زین العابدین ذوالمجدین

« د کتر ضیاء الدین اسمعیل بیگی

« « ناصر انصاری

« « افضل پور

« « احمد بیرشک

« د کتر محمدی

« « آزر

« « نجم آبادی

« « صفوی گلپایگانی

« « آهی

« « زاهدی

« د کتر فتح الله امیر هوشمند

« « علی اکبر پریمن

« مهندس سعیدی

ترجمه مرحوم غلامحسین زیرک زاده

تألیف د کتر محمود کیهان

« مهندس گوهریان

« مهندس میردامادی

« د کتر آرمین

- ۶۶- مکانیک ویزیک
۶۷- کالبد شناسی توصیفی (۲) - مفصل شناسی

- ۶۸- درمانشناسی جلد اول
۶۹- درمانشناسی «دوم»
۷۰- گیاه شناسی - تشریح عمومی نباتات
۷۱- شیمی آنالیتیک
۷۲- اقتصاد جلد اول
۷۳- دیوان سید حسن غزنوی
۷۴- راهنمای دانشگاه
۷۵- اقتصاد اجتماعی
۷۶- تاریخ دیپلوماسی عمومی جلد دوم
۷۷- زیباشناسی
۷۸- تئوری سنتتیک گازها
۷۹- کارآموزی داروسازی
۸۰- قوانین دامپزشکی
۸۱- جنگل شناسی جلد دوم
۸۲- استقلال آمریکا
۸۳- کنجکاو یهای علمی و ادبی
۸۴- ادوار فقه
۸۵- دینامیک گازها
۸۶- آئین دادرسی در اسلام
۸۷- ادبیات فرانسه
۸۸- از سربن تا یونسکو - دو ماه در پاریس
۸۹- حقوق تطبیقی
۹۰- میکرو ب شناسی جلد اول
۹۱- میز راه جلد اول
۹۲- « « دوم
۹۳- کالبد شکافی (تشریح عملی دست و پا
۹۴- ترجمه و شرح تبصره علامه جلد دوم
۹۵- کالبد شناسی توصیفی (۳) - عضله شناسی
۹۶- « « (۴) - رگ شناسی
۹۷- بیماریهای گوش و حلق و بینی جلد اول
۹۸- هندسه تحلیلی
۹۹- جبر و آنالیز
۱۰۰- تفوق و برتری اسپانیا (۱۵۵۹-۱۶۶۰)

۱۰۱- کالبدشناسی توصیفی - استخوان شناسی اسب

۱۰۲- تاریخ عقاید سیاسی

۱۰۳- آزمایش و تصفیه آبها

۱۰۴- هشت مقاله تاریخی و ادبی

۱۰۵- فیه مافیه

۱۰۶- جغرافیای اقتصادی جلد اول

۱۰۷- الکتریسیته و موارد استعمال آن

۱۰۸- مبادلات انرژی در گیاه

۱۰۹- تلخیص البیان عن مجازات القرآن

۱۱۰- دو رساله - وضع الفاظ و قاعده لاضرر

۱۱۱- شیمی آلی جلد اول تئوری و اصول کلی

۱۱۲- شیمی آلی «ارگانیك» جلد اول

۱۱۳- حکمت الهی عام و خاص

۱۱۴- امراض حلق و بینی و حنجره

۱۱۵- آنالیز ریاضی

۱۱۶- هندسه تحلیلی

۱۱۷- شکسته بندی جلد دوم

۱۱۸- باغبانی (۱) باغبانی عمومی

۱۱۹- اساس التوحید

۱۲۰- فیزیك پزشکی

۱۲۱- اکوستیک «صوت» (۲) مشخصات صوت - اوا - تار

۱۲۲- جراحی فوری اطفال

۱۲۲- فهرست کتب اهدائی آقای مشکوة (۱)

۱۲۴- چشم پزشکی جلد اول

۱۲۴- شیمی فیزیك

۱۲۶- بیماریهای گیاه

۱۲۷- بحث در مسائل پرورش اخلاقی

۱۲۸- اصول عقاید و کرائم اخلاق

۱۲۹- تاریخ کشاورزی

۱۳۰- کالبدشناسی انسانی (۱) سر و گردن

۱۳۱- امراض واگیر دام

۱۳۲- درس اللغة و الادب (۲)

۱۳۳- واژه نامه گریگانی

۱۳۴- تك یاخته شناسی

۱۳۵- حقوق اساسی چاپ پنجم (اصلاح شده)

۱۳۶- عضله و زیبایی پلاستیک

۱۳۷- طیف جذبی و اشعه ایکس

تألیف دکتر میر بابائی

« « محسن عزیزی

نگارش « محمد جواد جنیدی

« نصرالله فلسفی

« بدیع الزمان فروزانفر

« دکتر محسن عزیزی

« مهندس عبدالله ریاضی

« دکتر اسمعیل زاهدی

« سید محمد باقر سبزواری

« محمود شهابی

« دکتر عابدی

« « شیخ

نگارش مهدی قمشه

« دکتر علیم مروستی

« « منوچهر وصال

« « احمد عقیلی

« « امیر کیا

« مهندس شیبانی

« مهدی آشتیانی

« دکتر فرهاد

« « اسمعیل بیگی

« « مرعشی

« علینقی منزوی تهرانی

« دکتر ضرابی

« « بازرگان

« « خبیری

« « سپهری

« زین العابدین ذوالمجدین

« دکتر تقی بهرامی

« « حکیم ود دکتر گنج بخش

« « رستگار

« « محمدی

« « صادق کیا

« « عزیز رفیعی

« « قاسم زاده

« « کیهانی

« « فاضل زندی

- ۱۳۸ - مصنفات افضل الدین کاشانی
 ۱۳۹ - روان شناسی (از لحاظ تربیت)
 ۱۴۰ - ترمودینامیک (۱)
 ۱۴۱ - بهداشت روستائی
 ۱۴۲ - زمین شناسی
 ۱۴۳ - مکانیک عمومی
 ۱۴۴ - فیزیولوژی جلد اول
 ۱۴۵ - کالبدشناسی و فیزیولوژی
 ۱۴۶ - تاریخ تمدن ساسانی جلد اول
 ۱۴۷ - کالبدشناسی توصیفی (۵) قسمت اول
 سلسله اعصاب محیطی
 ۱۴۸ - کالبدشناسی توصیفی (۵) قسمت دوم
 سلسله اعصاب مرکزی
 ۱۴۹ - کالبدشناسی توصیفی (۶) اعضای حواس پنجگانه
 ۱۵۰ - هندسه عالی (گروه و هندسه)
 ۱۵۱ - اندام شناسی گیاهان
 ۱۵۲ - چشم پزشکی (۴)
 ۱۵۳ - بهداشت شهری
 ۱۵۴ - انشاء انگلیسی
 ۱۵۵ - شیمی آلی (ارگانیک) (۲)
 ۱۵۶ - آسیب شناسی (کانگلیوت استلر)
 ۱۵۷ - تاریخ علوم عقلی در تمدن اسلامی
 ۱۵۸ - تفسیر خواجه عبدالله انصاری
 ۱۵۹ - حشره شناسی
 ۱۶۰ - نشانه شناسی (علم العلامات) جلد اول
 ۱۶۱ - نشانه شناسی بیماریهای اعصاب
 ۱۶۲ - آسیب شناسی عملی
 ۱۶۳ - احتمالات و آمار
 ۱۶۴ - الکتر بسته صنعتی
 ۱۶۵ - آئین دادرسی کیفری
 ۱۶۶ - اقتصاد سال اول (چاپ دوم اصلاح شده)
 ۱۶۷ - فیزیک (تابش)
 ۱۶۸ - فهرست کتب اهدائی آقای مشکوة (جلد دوم)
 ۱۶۹ - > > > > (جلد سوم - قسمت اول) محمد تقی دانشپژوه
 > محمود شهابی
 > نصرالله فلسفی
 بتصحیح سعید نفیسی
 > > >
 نگارش دکتر مینوی و یحیی مهدوی
 « علی اکبر سیاسی
 « مهندس بازرگان
 نگارش دکتر زوین
 « بد الله سجایی
 « مجتبی ریاضی
 « کاتوزیان
 « نصرالله نیک نفس
 « سعید نفیسی
 « دکتر امیراعلم - دکتر حکیم
 دکتر کیهانی - دکتر نجم آبادی - دکتر نیک نفس
 > > > >
 تألیف دکتر اسدالله آل بویه
 « پارسا
 نگارش دکتر ضرابی
 « اعتمادیان
 « بازار گادی
 « دکتر شیخ
 « آرمین
 « ذبیح الله صفا
 بتصحیح علی اصغر حکمت
 تألیف جلال افشار
 « دکتر محمد حسین میمندی نژاد
 « صادق صبا
 « حسین رحمتیان
 « مهدوی اردبیلی
 « محمد مظفری زنکنه
 « محمد علی هدایتی
 « علی اصغر پورهمایون
 « روشن
 « علینقی منزوی
 « محمد تقی دانشپژوه
 « محمود شهابی
 « نصرالله فلسفی
 بتصحیح سعید نفیسی
 > > >

- ۱۷۴- تاریخ مصر (جلد اول)
- ۱۷۵- آسیب شناسی آزر دگی سیستم رتیکولو آندوتلیال
- ۱۷۶- نهضت ادبیات فرانسه در دوره رومانیک
- ۱۷۷- فیزیولوژی (طب عمومی)
- ۱۷۸- خطوط لبه های جذبی (اشعه ایکس)
- ۱۷۹- تاریخ مصر (جلد دوم)
- ۱۸۰- سیر فرهنگ در ایران و مغرب زمین
- ۱۸۱- فهرست کتب اهدائی آقای مشکوة (جلد سوم- قسمت دوم)
- ۱۸۲- اصول فن کتابداری
- ۱۸۳- رادیو الکتریسته
- ۱۸۴- پیوره
- ۱۸۵- چهار رساله
- ۱۸۶- آسیب شناسی (جلد دوم)
- ۱۸۷- یادداشت های مرحوم قزوینی
- ۱۸۸- استخوان شناسی مقایسه ای (جلد دوم)
- ۱۸۹- جغرافیای عمومی (جلد اول)
- ۱۹۰- بیماری های واگیر (جلد اول)
- ۱۹۱- بتن فولادی (جلد اول)
- ۱۹۲- حساب جامع و فاضل
- ۱۹۳- ترجمه مبدء و معاد
- ۱۹۴- تاریخ ادبیات روسی
- ۱۹۵- تاریخ تمدن ایران ساسانی (جلد دوم)
- ۱۹۶- درمان تراخم با الکترو کو آگولاسیون
- ۱۹۷- شیمی و فیزیک (جلد اول)
- ۱۹۸- فیزیولوژی عمومی
- ۱۹۹- داروسازی جالینوسی
- ۲۰۰- علم الالمات نشانه شناسی (جلد دوم)
- ۲۰۱- استخوان شناسی (جلد اول)
- ۲۰۲- پیوره (جلد دوم)
- ۲۰۳- علم النفس ابن سینا و تطبیق آن با روان شناسی جدید
- ۲۰۴- قواعد فقه
- ۲۰۵- تاریخ سیاسی و دیپلوماسی ایران
- ۲۰۶- فهرست مصنفات ابن سینا
- ۲۰۷- مخارج الحروف
- ۲۰۸- عیون الحکمه
- تألیف احمد بهمنش
- » دکتر آرمین
- » مرحوم زیرک زاده
- نگارش دکتر مصباح
- » » زندگی
- » احمد بهمنش
- » دکتر صدیق اعلم
- » محمد تقی دانش پژوه
- » دکتر محسن صبا
- » » رحیمی
- » » محمود سیاسی
- » محمد سنگلجی
- » دکتر آرمین
- فراهم آورده آقای ایرج افشار
- تألیف دکتر میر بابائی
- » » مستوفی
- » » غلامعلی ینشور
- » مهندس خلیلی
- نگارش دکتر مجتهدی
- ترجمه آقای محمود شهابی
- تألیف » سعید نفیسی
- » » » »
- » دکتر پرفسور شمس
- » » توسلی
- » » شیبانی
- » » مقدم
- » » میمندی نژاد
- » » نعمت اله کیهانی
- » » محمود سیاسی
- » » علی اکبر سیاسی
- » آقای محمود شهابی
- » دکتر علی اکبر پینا
- » » مهدوی
- تصحیح و ترجمه دکتر پرویز ناتل خانلری
- از ابن سینا - چاپ عکسی

۲۰۹- شیمی بیولوژی

۲۱۰- میکروبشناسی (جلد دوم)

۲۱۱- حشرات زیان آور ایران

۲۱۲- هواشناسی

۲۱۳- حقوق مدنی

۲۱۴- مآخذ قصص و تمثیلات مثنوی

۲۱۵- مکانیک استدلالی

۲۱۶- ترمودینامیک (جلد دوم)

۲۱۸- گروه بندی و انتقال خون

۲۱۸- فیزیک، ترمودینامیک (جلد اول)

۲۱۹- روان پزشکی (جلد سوم)

۲۲۰- بیماریهای درونی (جلد اول)

۲۲۱- حالات عصبانی یا نورز

۲۲۲- کالبدشناسی توصیفی (۷)

(دستگاه گوارش)

۲۲۳- علم الاجتماع

۲۲۴- الهیات

۲۲۵- هیدرولیک عمومی

۲۲۶- شیمی عمومی معدنی فلزات (جلد اول)

۲۲۷- آسیب شناسی آزردهای سورنال «غده فوق کلیوی»

۲۲۸- اصول الصرف

۲۲۹- سازمان فرهنگی ایران

۲۳۰- فیزیک، ترمودینامیک (جلد دوم)

۲۳۱- راهنمای دانشگاه

۲۳۲- مجموعه اصطلاحات علمی

۲۳۳- بهداشت غذایی (بهداشت نسل)

۲۳۴- جغرافیای کشاورزی ایران

۲۳۵- ترجمه النهایه باتصحیح و مقدمه (۱)

۲۳۶- احتمالات و آمار ریاضی (۲)

۲۳۷- اصول تشریح چوب

۲۳۸- خون شناسی عملی (جلد اول)

۲۳۹- تاریخ ملل قدیم آسیای غربی

۲۴۰- شیمی تجزیه

۲۴۱- دانشگاهها و مدارس عالی امریکا

۲۴۲- پانزده گفتار

۲۴۳- بیماریهای خون (جلد دوم)

تألیف دکتر مافی

» آقایان دکتر سهراب-
دکتر میردامادی

» مهندس عباس دواچی

» دکتر محمد منجمی

» » سید حسن امامی

نگارش آقای فروزانفر

» پرفسور فاطمی

» مهندس بازرگان

» دکتر یحیی پویا

» » روشن

» » میر سپاسی

» » میمندهی نژاد

ترجمه » چهارازی

تألیف دکتر امیراعلم - دکتر حکیم

دکتر کیهانی - دکتر نجم آبادی - دکتر نیک نفس

تألیف دکتر مهدوی

» فاضل تونی

» مهندس ریاضی

تألیف دکتر فضل الله شیروانی

» » آرمین

» » علی اکبر شهابی

تألیف دکتر علی کنی

نگارش دکتر روشن

-

-

نگارش دکتر فضل الله صدیق

» دکتر تقی بهرامی

» آقای سید محمد سبزواری

» دکتر مهدوی اردبیلی

» مهندس رضا حجازی

» دکتر رحمتیان دکتر شمس

» » بهمنش

» » شیروانی

» » ضیاء الدین اسمعیل بیکی

» آقای مجتبی مینوی

» دکتر یحیی پویا

۲۴۴- اقتصاد کشاورزی

۲۴۵- علم الالامات (جلد سوم)

۲۴۶- بقن آرمه (۲)

۲۴۷- هندسه دیفرانسیل

۲۴۸- فیزیولوژی گل ورده بندی تک لپه ایها

۲۴۹- تاریخ زنده

۲۵۰- ترجمه النهایه با تصحیح و مقدمه (۲)

۲۵۱- حقوق مدنی (۲)

۲۵۲- دفتر دانش و ادب (جزء دوم)

۲۵۳- یادداشتهای قزوینی (جلد دوم ب، ت، ث، ج)

۲۵۴- تفوق و برتری اسپانیا

۲۵۵- تیره شناسی (جلد اول)

۲۵۶- کالبد شناسی توصیفی (۸)

دستگاه ادرار و تناسل - پرده صفاق

۲۵۷- حل مسائل هندسه تحلیلی

۲۵۸- کالبد شناسی توصیفی (حیوانات اهلی مفصل شناسی مقایسه ای)

۲۵۹- اصول ساختمان و محاسبه ماشینهای برق

۲۶۰- بیماریهای خون و لنف (بررسی بالینی و آسیب شناسی)

۲۶۱- سرطان شناسی (جلد اول)

۲۶۲- شکسته بندی (جلد سوم)

۲۶۳- بیماریهای واگیر (جلد دوم)

۲۶۴- انگل شناسی (بندبانیان)

۲۶۵- بیماریهای درونی (جلد دوم)

۲۶۶- دامپرووری عمومی (جلد اول)

۲۶۷- فیزیولوژی (جلد دوم)

۲۶۸- شهر فارسی (در عهد شاه رخ)

۲۶۹- فن انگشت نگاری (جلد اول و دوم)

۲۷۰- منطق التلویحات

۲۷۱- حقوق جنائی

۲۷۲- سمیولوژی اعصاب

۲۷۳- کالبد شناسی توصیفی (۹)

(دستگاه تولید صوت و تنفس)

۲۷۴- اصول آمار و کلیات آمار اقتصادی

۲۷۵- گزارش کنفرانس اتمی ژنو

۲۷۶- امکان آلوده کردن آبهای مشروب

نگارش دکتر احمد هومن

» میمنده نژاد

» آقای مهندس خلیلی

» دکتر بهروز

» زاهدی

» هادی هدایتی

» آقای سبزواری

» دکتر امامی

—

» ایرج افشار

» دکتر خانبا با بیانی

» احمد پارسا

تألیف دکتر امیر اعلم - دکتر حکیم - دکتر کیهانی

دکتر نجم آبادی - دکتر نیک نفس

نگارش دکتر علینقی وحدتی

» میربابائی

» مهندس احمد رضوی

» دکتر رحمتیان

» آرمین

» امیر کیا

» بینش ور

» عزیز رفیعی

» میمنده نژاد

» بهرامی

» علی کاتوزیان

» یارشاطر

نگارش ناصرقلی وادسر

» دکتر فیاض

تألیف آقای دکتر عبدالحسین علی آبادی

» » » چهارازی

تألیف دکتر امیر اعلم - دکتر حکیم - دکتر کیهانی

دکتر نجم آبادی - دکتر نیک نفس

نگارش دکتر محسن صبا

» جناب دکتر بازرگان

نگارش دکتر حسین سهراب - دکتر میمنده نژاد

IOBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR

Acc. No. _____

Call No. _____

1. This book should be returned on or before the last date stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day if the book is kept beyond the date stamped above.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

Call No. _____
Acc. No. _____

Date _____

CENTRAL LIBRARY
THE UNIVERSITY OF KASHMIR

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of 10 Paise will be levied for each day, if the book is kept beyond that date.

Date _____

Call No. _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.